Univerzita Karlova v Praze
Katedra právních dějin

Československá vojenská justice ve Velké Británii v letech 1940 – 1945

Výzkum zaměřený na činnost Polního soudu I. Stolice u Československé samostatné obrněné brigády po dobu bojového nasazení

Zpracovatel: Martin Reichl

Rok zpracování: 2006

Děkuji především PhDr. Petru Hoffmanovi z Ústavu pro soudobé dějiny AV ČR v Praze za odbornou pomoc a konzultace při vypracování této rigorózní práce. Za cenné odborné rady Mgr. Et. Mgr. Zdenko Maršálkovi, odbornému pracovníkovi Vojenského historického ústavu v Praze.

Za pomoc při nelehké orientaci a obětavém vyhledávání archivních materiálů k této problematice Mgr. Zuzaně Pivcové Csc, a Ing. Zdeně Hrnčířové z Vojenského historického archivu v Praze, bez nichž by tato práce těžko vznikla.

Prohlašuji tímto, že jsem rigorózní práci na téma Československá vojenská justice ve Velké Británii v letech 1940 – 1945, s výzkumem zaměřeným na činnost Polního soudu I. Stolice u Československé samostatné obrněné brigády po dobu bojového nasazení zpracoval zcela sám, a to pouze s využitím pramenů v práci uvedených.

22. 5. 2006

Martin Reichl

ÚVOD

Tato rigorózní práce je věnována zejména připomenutí památky a práce československých občanů-právníků , kteří v nelehkém období druhé světové války odešli za hranice své milované vlasti , aby zde naplnili slova přísahy vojenských záložních důstojníků justiční služby, jimiž byli, že pro vlast jsou schopni přinést i obět nejvyšší a za dramatických událostí a okolností a vstoupili do formující se československé armády ve Velké Británii a posléze byli vybráni pro práci na poli vojenské justice a tuto vojenskou službu vykonávali s vědomím, že tímto pomáhají v boji za obnovu své milované vlasti.

K zvolení tématu této rigorózní práce mne přivedla práce na publikaci Cesta osudů, která zpracovává životní příběhy československých parašutistů připravovaných a posléze vysazených v letech 1941- 45 do akcí na území Protektorátu Čech a Moravy.V souvislosti s příběhy těchto hrdinů je často různými autory zdůrazňováno, že pro tuto službu byli vybíráni muži národnostně uvědomělí, fyzicky a psychicky zdatní a kázeňsky a soudně bezproblémoví. Shodou okolností jsem zjistil, že tehdejší velení Zvláštní skupiny D při MNO v Londýně muselo v několika případech učinit výjimky a tak jsem v materiálech Vojenského ústředního archivu v Praze objevil inventární materiály o práci československé vojenské justice v letech druhé světové války působící v rámci zahraniční armády na půdě Velké Británie. Jednalo se Fond vojenské justice ve Velké Británii. Udivilo mne, že tyto materiály s výjimkou zájmu Statní bezpečnosti V.,správy v Praze, provedené katalogizaci v roce 1972 a okrajového bádaní Mgr. Maršálka zaměřeného však spíše na spolupráci vojenských soudců s Právní radou, jsou tyto mnohdy zcela unikátní materiály vypovídají o životě naší armády v Anglii mimo pozornost odborné i laické veřejnosti a to i po tabu, které z našich vojáků působících v této části zahraničního odboje bylo sňato.

Vzhledem, k tomu, že fond v nichž jsou materiály zachycující danou problematiku je velmi obsáhlý a v konečném součtu jsou archiválie shromážděny v celkem 148 kartonech a dle mého názoru není v silách jednotlivce a v době vyhrazené pro zpracování předmětné diplomové práce, rozhodl jsem se z fondu provést zachycení činnosti týkající se činnosti Polního soudu I. stolice, zejména, pokud se týká

jeho práci, tak je zachována v dokumentech v kartonech tohoto fondu 34-36. V těchto materiálech jsou obsaženy hlavně materiály zachycující součinnost s ostatnímu vojenskými úřady v dalšímu vojenských složkami naší armády ve Velké Británii. Poté provést velmi detailní výzkum, který si předsevzal za cíl vyhodnotit všechny dochované rozsudky vydané Polním soudem I. stolice u čs. samostatné obrněné brigády v době od počátku jeho bojové činnosti, tedy od jemu vyhlášené mobilizaci, až do ukončení jeho činnosti po příjezdu na půdu osvobozené vlasti.Takto zadokumentované rozsudky poté vyhodnotit a zjištěné závěry dílčím způsobem interpretovat.

Jednotlivé dílčí cíle diplomové práce jsou tedy spočívají v objasnění následující problematiky :

- vznik vojenského soudnictví u československých jednotek ve Francii
- vznik vojenského soudnictví u československých jednotek na půdě Velké Británie v letech druhé světové války
- vznik a popis činnosti Polního soudu I. stolice u československé samostatné brigády v letech 1941-1945
- činnost a působení Polního soudu I. stolice v poli
- rozbor jednotlivých soudních případů projednávaných Polním soudem I. stolice v poli v letech 1944-1945
- vyhodnocení získaných údajů z tohoto výzkumu

Provedení podrobného zpracování materiálů popisují činnost Polního soudu I. stolice v poli bylo zvoleno proto, že tento soud se stal v soustavě tehdejšího vojenského soudnictví instancí prvoinstanční, která se zúčastnila celého bojového nasazení Československé samostatné obrněné brigády v poli od přesunu do zámoří až do její reorganizace. Jím vydané rozsudky proto zachycují a dokumentují ty všechny případy u nichž došlo k přestoupení jednotlivých vojáků platných právních norem v nelehké situaci bojové činnosti našich útvarů, které se zúčastnili obléhání přístavu Dunkerque .

Při vypracování této rigorózní práce budou využity metody historická, komparativní a deskriptivní. Základní metodou bude metoda historická, která umožní na základě poznatků zjištěných studiem jednotlivých pramenů učinit určité závěry o zkoumané problematice. Metoda deskriptivní je metodou univerzální bez níž není možno popisovat a následně posuzovat jakoukoliv právní problematiku. Komparativní

metoda bude užita v té části práce, v níž budou posuzovány jednotlivé případy projednávané Polním soudem I. stolice v poli.

1. Stručný přehled vývoje československé vojenské justice v letech 1918-1939

Krátce po vytvoření čs.armády byly původní rakousko- uherské justiční orgány nahrazeny novými. Dnem 1.1.1919 tak byl vytvořen systém soudních orgánů představovaných sítí brigádních a divizních soudů zastřešených nejvyšším vojenským soudem. Jako orgány žaloby současně vznikly úřady generálního vojenského prokurátora, vojenští prokurátoři pro obvody divizního soudu a funkcionáři vojenského prokurátora pro obvody brigádních soudů. Územní působnost justičních orgánů byla vymezena obvody krajských soudů (v českých zemích) nebo žup (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi), které však značně přesahovaly územní obvody jednotlivých divizí.

Brigádní soudy byly příslušné pro rozhodování o přestupcích a přečinech s výměrou trestu do šesti měsíců. Divizní soudy rozhodovaly o odvolání do rozsudků z brigádních soudů a v první instanci soudily přečiny a zločiny s výměrou trestu vyšší než šest měsíců. Nejvyšší vojenský soud rozhodoval o opravných prostředcích k rozsudkům vydaných divizními soudy. Vojenští prokurátoři nařizovali stíhání pro trestné činy a před soudem vystupovali jako veřejní žalobci. Generální vojenský prokurátor zastupoval u nejvyššího vojenského soudu řízení v opravných prostředcích podaných vojenskými prokurátory. Součástí vojenských justičních orgánů byly i vojenské trestnice a vojenské věznice. Ve vojenské trestnici byly odpykávány tresty vězení delší než jeden rok, ve vojenských věznicích kratší tresty a vyšetřovací i prozatímní vazby.

Divizní soudy společně s vojenskými prokurátory se nacházely v Praze, Plzni, Terezíně (zrušen v lednu 1926), Josefově (od května 1926 v Hradci Králové), Brně, Olomouci, Bratislavě, Bánské Bystrici, Košicích (od listopadu 1938 v Prešově) a Užhorodu (zrušen v červnu 1933).

Brigádní soudy společně s funkcionáři vojenského prokurátora a vojenskými věznicemi sídlily v Praze, Českých Budějovicích (zrušen v lednu 1925), Plzni, Terezíně (zrušen v říjnu 1938), Liberci (zrušen v lednu 1922), Hradci Králové, Josefově (zrušen v prosinci 1922), Vysokém Mýtě (zrušen v prosinci 1920), Brně ,

Olomouci, Ostravě (od ledna 1920 v Opavě zrušen v říjnu 1923), Bratislavě, Bánské Bystrici, Košicích (od listopadu 1938 v Prešově) a Užhorodu (od listopadu 1938 v Humenném).

Vojenské trestnice se nacházely v Plzni (zrušena v prosinci 1920) a Terezíně. Po vyhlášení samostatnosti Slovenské republiky zanikly dnem 15.3.1939 československé vojenské justiční orgány na území Slovenska a Podkarpatské Rusi. V českých zemích byly tyto orgány zrušeny 30.11.1939.

V průběhu válečných operací na Slovensku v roce 1919 vedle stálých mírových justičních orgánů dočasně působilo i šest polních divizních soudů a vojenských zastupitelstvích, společně s polním soudem a prokurátorem u velitelství legionářského armádního sboru z Itálie se sídlem v Uherském Hradišti.

V době branné pohotovosti státu v roce 1938 byl na základě Zákona o vojenském polním trestním řízení číslo 115/37 Sb. dnem 26.9.1938 vytvořen systém nižších, vyšších a vrchních polních soudů a prokuratur. Nižší polní soudy a prokurátory působily u velitelství hraničních oblastí a divizí (mimo rychlé divize), vyšší polní soudy a prokuratury poté u velitelství hraničních pásem, sborů a armád, zatímco vrchní polní soud a prokurátor svoji činnost vyvíjely u Hlavního velitelství. Tyto orgány zanikly postupně v průběhu demobilizace na podzim roku 1938.

2. Tvoření vojenské justice u československých vojenských jednotek v letech 2. světové války

Po 15. březnu 1939 dochází k odchodu československých občanů, Čechů, Moravanů a Slováků za hranice okupované vlasti, kde hledají své místo v boji za její osvobození. Prvním významnějším centrem bylo Polsko, odkud byli tito dobrovolníci v době mezi 21. červencem a 28. srpnem 1939 přepraveni na francouzské území, kde byli nuceni vstoupit s pětiletým služebním závazkem do služeb cizinecké legie, odkud jsou propuštěni vesměs k 26. září 1939. Další vojenské osoby se do Francie dostávaly později, mnohdy velmi komplikovanou cestou. V té době vrcholí horečnatá jednání mezi zástupci francouzské vlády a naší diplomacii , která byla završena dne 2. října 1939. Toho dne francouzský premiér Daladier a československý velvyslanec ve Francii Š. Osucký podepsali v Paříži československo – francouzskou smlouvu o obnovení čs. vojenských jednotek ve Francii. Na základě tohoto aktu došlo k formování 1. československé pěší divize. Mezi problémy, které bylo nutno vyřešit při formování tohoto vojenského tělesa patřila i vytvoření čs. vojenského soudnictví při našich jednotkách ve Francii. Toto bylo vyřešeno dnem 1. dubna 1940, kdy na základě francouzského vládního nařízení z dne 28.3.1940 byl rozkazem velitele 1. Československé pěší divize generála Ingra zřízen při velitelství divize v Beziers vojenský soud.

Tento soud na základě vládního ujednání, měl při své práci používat francouzské hmotně právní i procesně právní předpisy, zejména Code de Justice Militaire. Předsedou tohoto vojenského soudu byl divizním rozkazem dne 3.4.1940 ustanoven kapitán Alexandr Bedo , brněnský předválečný advokát a jeho zástupcem týmž rozkazem kapitán justice v záloze Alois Pražák, předválečný pracovník ministerstva spravedlnosti.Vzhledem k uvedené aplikaci francouzským vojenských norem, byli dnem 15.4. 1940 francouzským ministerstvem obrany přiděleni k tvořícímu se soudu dva francouzští vojenští důstojníci. Nepochybným rozdílem, proti práci vojenských soudů v čs. předválečné armádě bylo zřízení takzvaných judge d instruction, tedy vlastně vyšetřujících soudců, kteří měli sami připravovat vlastní soudní řízení. Celkem bylo tabulkově plánováno osm takových míst.

Odvolací instancí pro tento soud měl být ale francouzský kasační soud, kterému měly být předkládány opravné prostředky. Tresty uložené čs. divizním soudem měly být vykonávány ve francouzských trestních zařízeních.

Působení čs. vojenského soudnictví ve Francii popsali roce 1980 JUDr.Fanderlík a JUDr. Maláč, kteří působili u tohoto soudu a i později u vojenské justice ve Velké Británii.Dle vzpomínek, mezi delikty , které se před tento soud dostaly patřila dezerce a to zejména mezi staršími ročníky slovenských horníků, kteří byli ve Francii delší dobu usazení a neoprávněné užívání hodnosti důstojníka. Většina drobných přestupků a i některé přečiny se však vzpomínek byla vyřízena v rámci vojenského kázeňského práva potrestáním v kasárnách a to nejčastěji udělením trestu sedmi či čtrnácti dnů vězení po službě.

Divizní soud u 1. čs.pěší divize ve Francii ukončil v podstatě svoji činnost po odchodu jednotek na frontu ve dne 9.a 10. 6. 1940, samotné zhroucení Francie bylo tak rychlé, že k žádnému řízení již neproběhlo. Samotná evakuace příslušníků vojenského soudu probíhala za dramatických okolností. O tom svědčí i to, že mezi prvními případy, které byly projednávány ve Velké Británii, patřil i případ bývalého zástupce vojenského prokurátora v Beziers, jenž byl obžalován pro zločin zběhnutí, kterého se měl dopustit spolu se svým představeným. Některým důstojníkům soudu se podařilo dostat do přístavu v Séte , odkud na palubě lodi Mohamed el Kabir dne 28.června 1940 odpluli do anglického přístavu Plymouth odtud přes Liverpool byli převezeni do Cholmoldeley, kde proběhla reorganizace těch zbytků čs. armády, kterým se podařilo dostat do Velké Británie.

3. Vznik československé armády na půdě Velké Británie

Situace zbytků čs. armády evakuovaných na britské ostrovy nebyla nijak jednoduchá, zejména složité bylo její postavení z hlediska mezinárodně právního. Právní úprava, jenž měla platit na půdě Francii zde ztratila svůj právní rámec.Toto bylo řešeno paralelním jednáním dr. Beneše s britským Foreign Office o rozšíření a definitivní uznání Československého národního výboru spolu s jednáním o vybudování čs. vojenských jednotek. Paralelně bylo dr. E. Benešem jednáno s britskou stranou o poskytnutí finanční půjčky pro vybudování armády a vládní výdaje.

Ke vzniku čs. vojenských jednotek, však bylo třeba uzavřít nejprve zvláštní mezinárodní dohody s britskou vládou. Nebyl to však izolovaný problém, obdobný problém byl postaven i před ostatní exilové vlády v té době dlící na britském území. Velká Británie musela však nejprve vyřešit postavení zahraničních vojenských jednotek na svém územím vlastním zákonodárstvím. Britské politiky a právníky nejvíce tížila myšlenka, že by na britském území se mohly vyskytnout závažné problémy z rozdílné aplikace právních řádů, což by vedlo k tomu, že by byl příslušník cizí armády posuzován pro stejné jednání jinak než občan britský. V diskusích se uváděly případy zločinů spáchaných cizími vojáky vůči domácímu obyvatelstvu, převládal názor, že by v těchto případech měla být upřednostňována jurisdikce britských civilních soudů. Stejně tak hodlaly britské úřady zajistit, aby se cizí armády nemohly vymknout z efektivní britské kontroly nad jejím vnitřním uspořádáním a vojenským využitím.

Z tohoto důvodu byl britskou vládou, na přímý popud svého ministerského předsedy urychleně vytvořen zvláštní vládní výbor nazvaný Allied Forces Sub Comitte (AFOSC). Z jeho důkladné práce vyšel návrh zákona o právním postavení spojeneckých vojenských jednotek na britském území. Tento návrh plně vycházel ze stávajícího britského právního řádu a byl nazván Allied Forces Akt 1940. Po krátké parlamentní debatě byl zákon velmi urychleně britským parlamentem přijat a dne 21.8.1940 podepsán králem. Účelem zákona bylo zmocnit britskou vládu, aby s jednotlivými exilovými vládami pobývajícími na území Velké Británie, tedy Československa, Polska, Nizozemí, Norska a Belgie či takzvanými zahraničními autoritami, které byly britskou vládou uznány mohla uzavřít jednotlivé zvláštní smlouvy

definující rozsah jejich vlastní vojenské jurisdikce nad vlastními jednotkami nacházejícími se na britské půdě. Konkrétně československé, polské a nizozemské vznikající armády se měla dotknout jednotlivá omezení v možnosti donucení k vstupu do činné vojenské služby a zákazu diskriminace z rasových a náboženských důvodů vlastním opatřením ve formě jednotlivých právních aktů (u čs. vlády Dekretů Prezidenta republiky). U nizozemské exilové vlády se neposlechnutí výzvy k nástupu do armády trestalo vysokými tresty odnětí svobody. Československá vláda byla britskou stranou poměrně důrazně upozorňována na problematiku občanů slovenské národnosti a tzv. sudetských Němců povolávaných do armády.

Zákon byl následně detailně upravován přijetím řady dílčích prováděcích předpisů pod názvem Orders in Council, tyto upravovaly otázku jurisdikce nad příslušníky spojeneckých jednotek na britském území a vztah britských úřadů k spojeneckým vojákům. Československých vojenských jednotek, prezidenta a československé vlády se zejména týkalo prováděcí nařízení pod názvem Allid Forces Order č.1 vydané dne 11.10.1940. Konkrétně ustanovení článku 2 upravovalo, že vojáka bylo možno držet ve vazbě nebo jej zadržet na území Velké Británie i na základě rozhodnutí velitele cizí armády. Dále článek 4 upravoval, že rozhodnutí cizích vojenských soudů byla posuzována jako by byla vydána soudem britským.Tohoto dne bylo vydáno další prováděcí nařízení pod názvem Allid Forces Akt číslo 2 v němž byl upraven vztah britských správních orgánů k cizím jednotkám, tak že je na ně pohlíženo, jako na jednotky britské armády, uvedeno, že čs. jednotky společně s ostatními spojeneckými jednotkami jsou výslovně označeny jako spojenecké mocnosti.

Problémy, které přinesla překotná válečná doba a na něž jednotlivé Allid Forces Akt vydané v roce 1940 neupravovaly byly následně řešeny jednotlivými diplomatickými notami.Zejména se jednalo o dílčí poslanecké iniciativy na půdě britského parlamentu, které se již nedostaly do konečného znění shora uvedeného zákona. Tak již koncem října 1940 byla čs. vláda nótou upozorněna, že by nebylo žádoucí a vhodné, aby na výsostném území britského impéria byl vykonán rozsudek trestu smrti uložený vojenskými soudy, za který nebylo možné dle platného britského práva tento trest uložit. Britská vláda žádala, aby o takovémto rozsudku byl informován ministra zahraničních věcí. Dne 2.12.1940 bylo toto diplomatické upozornění

přeformulováno na uložení jakéhokoliv rozsudku trestu smrti. S těmito požadavky čs. exilová vláda na svém zasedání dne 5.12.1940 vyslovila souhlas.1).

Původní znění zákona se v průběhu roku 1941 stalo terčem stále sílící nespokojenosti, čs. strana poukazovala na tu skutečnost, že je jí touto právní úpravou v podstatě bráněno pro mobilizaci do armády svých občanů pobývajících v této době na britském území použít svého předválečného zákonodárství. Na této skutečnosti nezměnilo ani úplné britské de iure uznání československé exilové vlády v červenci 1941. Po diskusích na půdě britského Ministerstva války, došlo i přes velmi příkrý počáteční nesouhlas čs. strany k přijetí Allied Power Act 1942, jehož zásadní novinkou bylo zmocnění dané britské vládě, aby mobilizovala všechny vojenské služby schopné muže ve věku 18 až 40 let. Jednou z možností, jak se vyhnout vojenské službě v britské armádě byla i služba ve vojenských jednotkách jednotlivých exilových vlád. Účinnost tohoto zákona nastala dnem 31.5.1943.

Na základě takto formulovaných ustanoveních tohoto zákona, pokud cizí státní příslušník žijící na britském území, po provedeném vojenském odvodu a výzvě k nástupu k prezentaci k vojenské službě, nenastoupil do dvou měsíců k službě do své národní armádě, musel nastoupit službu v britské armádě, jako by byl sám britským poddaným. Není bez zajímavosti, že Právní radou při čs. exilové vládě byla projednávána i stížnost, kdy se československý občan domáhal služby ve „ své „ armádě, avšak až po uplynutí oněch zmiňovaných dvou měsíců. Byl odmítnut Ministerstvem národní obrany a oznámen britským správním úřadům, přesto se snažil docílit možnosti služby v čs.vojsku. Právní radou byl shledáno, že dochází k rozporu s platným čs.právem.

Nad tento takto vymezený základní rámec právní úpravy rovněž navazovala velmi obtížná diplomatická jednání o vlastní československo- britské vojenské smlouvě a to, jak s britským Ministerstvem války tak i s Ministerstvem zahraničních věcí. Jednání za československou stranu vedl prezident dr. Beneš a Československý národní výbor s britským Ministerstvem války nevedla k žádným rozhodným závěrům. Tato jednání velmi komplikovaly rozdílné názory o vytvoření, zařazení a dalším působení čs. leteckých jednotek. Československý návrh na požadavek vzniku samostatných leteckých jednotek, které by byly přiřazeny pouze k Britskému královskému letectvu

byl pro britskou stranu neakceptovatelný. Nutno podotknout, že v čs. postoji poté došlo k rozkolu. Zejména exilové Ministerstvo národní obrany se nechtělo se stavem podřízenosti na britském velení smířit. Ve svém stanovisku ze dne 12.8.1940 nekompromisně trvalo na zachování samostatnosti všech složek armády a zachování jednotného čs. velení, rovněž tak i na požadavku složení slibu vojenské věrnosti čs. vojáků čs. exilové vládě. S těchto požadavků došlo pouze ke kompromisu spočívajícím ve složením vojenské přísahy jak naší exilové vládě, tak i britskému panovníkovi. Československou stranou byl dále deklarován jednoznačný požadavek na to, že vznikající vojenské a letecké jednotky budou na britském území doplňovány dle čs.zákonů. Do armády tak budou vstupovat čs.občané, kteří se nacházeli či se nacházet budou na území Velké Británie a jejich dominií a to na základě povolání k službě, zdravotní způsobilost budou posuzovat výhradně čs. úřady. Jednání rovněž probíhala k vzniku čs. vojenské jurisdikce. Postavení čs.vojenských soudů měla řešit zvláštní mezivládní dohoda. Dne 14.8.1940 bylo předběžně, bez závažných připomínek na jednání zástupců obou spojeneckých stran dohodnuto vytvoření statusu čs.pozemních jednotek. Z důvodů politické prestiže však čs.strana trvala na vytvoření vlastních samostatných leteckých jednotek. Britskou stranou byl poměrně oprávněno namítáno, že počet vycvičeného leteckého personálu byl velmi nízký a rovněž na možné jazykové problémy při komunikaci v boji.

V této době došlo v dočasném působišti čs. pozemních jednotek v Cholmondeley Park k politickým rozporů, které vyvrcholily v odchodu několika stovek nespokojených československých vojáků z armády. Tito byli následně internováni Brity a poté zařazeni do britských pracovních oddílu. Další kolo jednání mělo pokračování dne 5.9.1940, kdy čs. zástupcem JUDr. Hubertem Ripkou bylo výslovně potvrzeno že československá strana přijímá britský návrh organizace čs.vojenských jednotek ve Velké Británii. V tomto jednání bylo řešena i poměrně komplikovaná a ožehavá otázka působení občanů německé národnosti v československé armádě.V rámci proběhlého jednání byla projednána i otázka výkonu československé vojenské jurisdikce nad vojskem patřícím pod velení čs. branné moci, bylo konstatováno, že otázka výkonu vojenské justice bude řešena samostatně v III. části připravované smlouvy.

Konečný text návrhu československo- britské smlouvy byl britskou stranou doručen československé vládě doručen 22.10.1940. Po zaujetí stanoviska Ministerstva národní obrany a Kanceláře prezidenta republiky, byl připravený text smlouvy podepsán dne 25.10.1940 oběmi ministry zahraničí a to J. Masarykem a lordem Halifaxem. Preambule smlouvy uvádí, že mezi oběma vládami došlo k dohodě směřující k uznání obnovené čs.branné moci při boji proti společnému nepříteli. Smlouva dále uváděla, že čs. branná moc na půdě Velké Británie byla tvořena pozemním vojskem a letectvem.Tato branná moc byla zásadně organizovaná dle platného britského vzoru a také pod jednotným britským velením. Nedílnou součást smlouvy byly tři přílohy. Přílohy označené I., II., obsahovaly detailní úpravy organizování a funkce platné jak pro pozemní vojsko tak pro letectvo. Příloha označená III. se týkala výkonu pravomoci nad příslušníky čs.branné moci. Příslušníci letectva byly na základě této smlouvy organizováni přímo v rámci RAF. Formálně však byly po celou dobu války uznáni jako součást čs. branné moci. Pro letce proto po celou válečnou dobu platily v oblasti vojenské jurisdikce příslušné britské vojenské předpisy a o jejich případném provinění proto vždy rozhodovaly příslušné britské vojenské soudní a správní orgány s tím, že pokud věc projednával britský soud, pak čs. důstojníci vyšší hodnosti mohli být členy tohoto soudu. Soudu však vždy předsedal britský justiční důstojník. Čs. důstojníci rovněž tak mohli u těchto jednání působil v roli obhájců.

Čs. pozemní jednotky na základě této dohody podléhaly nejvyššímu britskému velení. Organizovány byly rovněž na základě britských vojenských předpisů avšak se zachováním čs. vojenských hodností a také s označením čs. armády. Z tohoto důvodu proto došlo k vybudování čs.pozemního vojska na stupni brigády i když Československá samostatná brigáda a později přeorganizovaná Československá samostatná obrněná brigáda nebyla vlastně po celou dobu na počtech dle předválečné čs. vojenské systematizace.

Českoslovenští vojáci zařazeni do pozemních formací byli na základě uzavřené smlouvy zásadně podřízení jednak kázeňské pravomoci svého velení a čs. vojenské jurisdikci a do dle platného předválečného vojenského práva procesního i hmotného. Pod tuto jurisdikci rovněž plně spadalo vyhledávaní a vyšetřování trestné činnosti čs.vojáků. Výjimkou z těchto smluvních ujednání tvořilo vyšetřovaní a následné

projednání u spáchaných trestných činů vraždy, zabití a násilného smilstva / v dnešní právní terminologii trestného činu znásilnění /, tyto činy bez výjimky v osobě pachatele spadaly pod britskou civilní jurisdikci. Československé vojenské instituce se zavázaly plně s britskými orgány spolupracovat.

Podepsaná mezivládní smlouva vytvořila rámcový právní základ pro vlastní existenci čs. pozemních tak i leteckých jednotek. Samotná realizace právního potvrzení jejich vzniku však byla provedena s poměrně velikým časovým odstupem a to až 13.5.1942, kdy prezident republiky Beneš podepsal Dekret o vzniku čs. vojenských jednotek. Toto opoždění při jeho vzniku mělo své opodstatnění. Dle uznávaného a praktikovaného výkladu vztahu mezi předválečným čs. mezinárodním a vnitrostátním právem byla hlavně na základě postoje Kanceláře prezidenta republiky nutné, aby alespoň některá ustanovení této smlouvy byla řádně publikována a tak se stala součástí platného čs. práva. Naopak Britové požadovali, aby tato smlouva byla prokazatelně alespoň částečně rozšířena mezi vojáky, kterých se týkala.Tato argumentace byla pro čs.stranu nepřijatelná. Problémem se ukázalo také, že britská strana až po podpisu smlouvy označila některé pasáže za tajné. Nikoliv nepodstatným se při tvorbě dekretu se ukázala otázka jeho zpětné účinnosti, tak aby tato byla stanovena ke dni podpisu československo- britské smlouvy. Dekret na přání britské strany obsahoval však pouze tu část smluvního ujednání, která upravovala vztah mezi jurisdikcí britskou a pravomocemi čs. vojenských soudů. Organizace vojenských jednotek byla v dekretu zmíněna pouze rámcově. Závěrečná ustanovení dekretu uváděla, že jeho platnost nastala ke dne 25.10.1942

Mezi jednotlivými právními odděleními zformovaných exilových ministerstev také poměrně delší čas přetrvávaly spory a nesrovnalosti týkající se otázky, zda je vůbec nutno připravit prezidentský dekret, který by tuto otázku upravoval. Objevil se i ten názor, že vydání takového dekretu není vůbec třeba vydat, neboť se nejedná o věc, pro které by bylo třeba dle platného předválečného práva vydání zákona. Znění přijatého prezidentského dekretu bylo proto znovu projednáno na společné schůzce právních expertů exilových ministerstev dne 31.10.1942.

Poznámky :

1) VHA Praha, Československá armáda 1939-1945 (Plány a skutečnost).Příspěvky z mezinárodní konference 22-23.10.2002.
2) Ing.:Jan Kuklík ml., Londýnské dekrety prezidenta republiky ve vztahu k československým vojenským jednotkám v letech 1940-43, str.48-51

4. Vznik Vojenské justice v rámci československé armády ve velké Británii

Na základě shora uvedené mezivládní smlouvy Ministerstvo národní obrany započalo s prací vedoucí ke vzniku jednotlivých složek vojenské justice u svých pozemních vojsk. S ohledem na zavedenou právní praxi při vzniku jednotlivých organizačních složek vojenské justice. Stalo se tak na základě dekretu prezidenta republiky ze dne 26.10.1940 o československých polních soudech, který nabyl platnosti dne 1.12.1940.
K tomuto vydanému dekretu byl následně dne 5.12.1940 vydána Ministerstvem národní obrany vydána prováděcí vyhláška. Vyhláška byla publikována ve svém plném znění v Úředním věstníku československém dne 101.3.1941. Tato vyhláška plně modifikovala platné ustanovení zákona číslo.115/1937 Sb. zákonů a nařízení o vojenském trestním řízení, když tento zákona novelizoval ještě předcházející rakousko zákon číslo.XXXIII/1912 o vojenském trestním řádu.

Tyto změny byly vyvolány požadavkem exilového Ministerstva národní obrany ustanovit vojenské soudní řízení pro dobu válečnou pro jednotky ve své pravomoci. Jednak pro jednotky na půdě britských ostrovů, jednak pro jednotky, které se vlivem válečných okolností nacházejí na půdě britských provincií. Podle názoru vlády a ministerstva byly těmito zmíněnými podmínkami hlavně počty osob, které podléhaly vojenské pravomoci a dále realistický předpoklad osob, které by mohly být povolány do vojenské služby v československých jednotkách. Takto plánovaný počet naplňoval velmi nedostatečně tabulkové počty předválečné československé pěší divize.

Další důvodem nepochybně byl i nedostatek kvalifikovaných vojenských soudců a prokurátorů odpovídajících důstojnických hodností. Dle posledního osobního věstníku vydaného Ministerstvem národní obrany v červenci 1938, bylo u všech složek vojenských soudů a prokuratury ke dne 1.7.1938 celkem systematizováno v aktivní službě 242 vyšších justičních důstojníků a to v hodnosti kapitána justiční služby včetně. Z nich se na území Velké Británie nenacházel nikdo.

V předválečné československé armádě byla zavedena a poté ustálena poměrně komplikovaná avšak o to účinnější třístupňová soustava vojenských soudu. Tato byla tvořena:

1. Nižším polním soudem / na úrovni brigády /
2. Vyšším polním soudem / na úrovni divize/
3. Nejvyšším polním soudem

Ve změněných podmínkách naší zahraniční armády však musela postačovala pouze dvoustupňová soustava vojenských soudů. Tato soustava byla tvořena:

1. Polním soudem I. Stolice
2. Vrchním polním soudem

Obdobně byly vytvořeny jednotlivé složky prokuratury, které byly tvořeny:

1. Polním prokurátorem
2. Vrchním prokurátorem

Místo působení nižších složek soudu a prokuratury se v průběhu let několikráte změnilo, tak jak se měnila místa posádek Čs. samostatné brigády a respektive Čs.samostatné obrněné brigády. Místem působení vyšší složky soudu a prokuratury byl po celou dobu Londýn, který po většinu doby sídlil v budově číslo 25 na Gwendolen Avenue v jihovýchodní části Londýna Putney.

Polní soud I. stolice války konal řízení a rozhodoval o trestných činech a přečinech, které patřily do pravomoci nižšího a vyššího polního soudu a to v zákonném složení pro tyto soudy stanoveném dle jednotlivě projednávaných případů se zachováním všech zákonných ustanovení kompetenčních i procesních pro tyto soud stanovených. Pro tento soud po dobu války platila ustanovení platná pro nižší polní soud (brigádní) a vyšší polní soud (divizní). Rozhodnutí tohoto soudu byla vydávána samosoudcem nebo tříčlenným senátem.

Vrchní polní soud rozhodoval o dovolání do rozsudků Soudu I. stolice vynesených a dále a věcech, jenž byly dle vojenského trestního řádu zvláště přikázány. Rovněž rozhodoval o stížnostech proti opatřeních nebo usnesení soudu nižší, pokud dle

vojenského řádu o nich má rozhodovat vyšší polní soud. Rozhodoval vždy v tříčlenném senátu.

Prokurátor u polních soudů zastupoval žalobní stranu, mimo podávaní obžaloby vedl vyhledávací řízení dle ustanovení § 137 voj. tr. řádu a dále rozhodoval o procesních postupech ve své kompetenci.

V letech 1940- 43 v době působení části našich vojenských formací na St. Východě bylo třeba zajistit výkon vojenské jurisdikce i u těchto složek. Došlo tak ke zřízení Čs. Polního soudu I. stolice na Středním Východě a úřadu Polního prokurátora na Středním Východě. Po zrušení obou těchto justičních součástí dne 13.7.1943 byla působnost a okruh působnosti polního soudu a polního prokurátora ve Velké Británii dnem 13.8.1943 rozšířena i na bývalou působnost polního soudu a polního prokurátora na Středním Východě. Tato změna byla provedena rozkazem MNO ze dne 27.8.1943.

Mezi první případy projednávané čs. vojenskými soudy na půdě Velké Británie byly ty zločiny a přečiny, k nimž došlo v období chaotického ústupu z francouzské fronty. V drtivé většině se to týkalo těch důstojníků a vojáků, kteří před evakuací čs. po pádu Francie tyto jednotky opustili a sami se posléze komplikovaně dostali na britskou půdu. Soudní řešení a vyřešení těchto případů, které byly povětšinou kvalifikovány jako trestní čin svémocného vzdálení komplikovalo po právní stránce i formální rozpuštění čs. vojenských jednotek vojenskou správou Československého národního výboru ve Francii ke dni 20.6.1940.Nezanedbatelný byl i odpor britské strany, které v podstatě principiálně odmítala aby na britské půdě došlo k potrestání těch skutků, ke kterým nedošlo na britské půdě a které se staly ještě před vznikem československých vojenských jednotek na půdě Velké Británie. Záhy došlo k vytvoření závazného právního názoru, dle něhož byl vzniklý čs.vojenský soud je v těchto konkrétních případech věcně nepříslušný, neboť není v jeho kompetenci trestat ty zločiny a provinění, kterých se měli dopustit formálně příslušníci francouzské armády, do níž naše čs. jednotky fakticky patřily.Tato právní záležitost byla později definitivně vyřešena formu amnestie prezidenta republiky, vyhlášené dne 28.10.1941, která se vztahovala na všechna ta jednání, která byla spáchána vojenskými osobami patřícími do čs. armády do připlutí na půdu Velké Británie.

5. Personální obsazení vojenské justice ve Velké Británii

Klíč dle něhož došlo k výběru jednotlivců do obsazení míst vojenských soudců a vojenských prokurátoru je dosud ukryt v fondu Ministerstva národní obrany a dosud se podařilo jej najít. Na tato místa byli v několika případech ustanoveni ti důstojníci, kteří již v justičních složkách působili ve Francii. Zůstává prokazatelným faktem, že v té době mezi prezentovanými vojáky bylo několik soudců a soudních čekatelů, kteří do těchto funkcí ustanoveni nebyli a do těchto funkcí byli ustanoveni důstojníci povoláním advokáti.

O samotném možném jmenování byli vyhlédnutí adepti uvědomeni nepřímo, když na základě rozkazu velitele brigády ze dne 25.11.1940 převeleni od svých útvarů a ubytováni přímo v budově velitelství brigády v Leamington Spa. Vlastní personální ustanovení proběhlo takto.

Na základě §2 dekretu prezidenta republiky ze dne 26.10.1940 a § 469 v. t.ř. a rozkazem Ministra národní obrany ze dne 29.12.1940 byl

Předsedou Polního soudu I. stolice byl jmenován a ustanoven
nadporučík JUDr. Štěpán Dupel

a členy Polního soudu I. stolice byli jmenováni
poručík JUDr. Velen Fanderlík
poručík JUDr. Hanuš Fischl

Předsedou Vrchního polního soudu byl jmenován a ustanoven
nadporučík JUDr. Alois Buzrla

a členy Vrchního polního soudu byli jmenováni
poručík JUDr. Tibor Littman
nadporučík JUDr. Evžen Esteřák
podporučík JUDr. Josef Mrázek

Ustanovení a jmenovaní prokurátorů bylo provedeno rozkazem ministra národní obrany ze dne 29.12.1940, který byl poté zveřejněn ve Sbírce denních rozkazů a nařízení dne 30.12.1940.

Polním prokurátorem byli jmenováni
poručík JUDr. Karel Trojánek
poručík JUDr. Jaroslav Němec

Vrchním polním prokurátorem byl jmenován
kapitán JUDr. Karel Fink

Postupně v průběhu let docházelo k mnoha důležitým personálním přesunům jednotlivých justičních důstojníků.

6. Portrétní medailony jednotlivých pracovníků vojenské justice ve Velké Británii

Pokus o sestavení jednotlivých portrétních medailonů se ukázal daleko obtížnější, než byl původní záměr. Ten spočíval v pokusu o podrobné sestavení nástinu životních příběhů všech pracovníků, kteří v období druhé světové války působili u složek vojenské justice na půdě Velké Británie.

Historické zkoumání těchto personálii není v současné době jednoduché. Na straně jedné je zde komplikací ustanovení zákona č 101/2000 Sb. O ochraně osobních údajů, kdy u osob zemřelých je přístup k jejich personálním údajům vázán na souhlas pozůstalých. Dále, že v současné době dosud nejsou všechny potřebné materiály o osobách, kteří vykonávali vojenskou službu 1940-45 u pozemní československé armádě ve Velké Británii shromážděny v jednom archivním fondu a ani dokonce v jednom archivu. Ve Vojenském historickém archivu v Praze se nacházejí kmenové listy a kvalifikační listiny důstojníků. Naopak materiály vojínů a poddůstojníků jsou stále deponovány ve Vojenském historickém archivu Armády Slovenské republiky v Trnavě.

Samotné personálie jsou mnohdy poznamenány velmi necitelnými zásahy, které proběhly v minulých letech. Samotné zachycení údajů proto muselo vycházet pouze z kmenových listů a kvalifikačních listin jednotlivých důstojníků, které byl v některých případech velmi torzovité. U několika důstojníků nebyly dochovány žádné personální údaje. U mužstva, které bylo zařazeno službou k soudům a prokuraturám byly základní údaje zachyceny většinou ze zařazovací kmenové listiny vedené NT ve Velké Británii.

V medailonech jsou prvotně uvedeny vojenské hodnosti, v okamžiku přidělení respektive přemístění k vojenské justici ve Velké Británii.

Major justice z povolání JUDr. Jan Emanuel Vančura, D 40

Narozen 2.6.1895 v Čáslavi, příslušný do Uherského Hradiště. Otec Jan Vančura , matka Marta rozená Vojková. Rodina bydlela v Čáslavi Velké náměstí 100, V rodném městě studoval v letech 1905-1913 na vyšším státním gymnáziu s vyučovací řečí českou. Po maturitě začal studoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. První

státnici složil 13.3.1915. V tomto roce byl odveden do rak- uherské armády, absolvoval školu pro záložní důstojníky v Jablonci Nad Nisou, dne 13.10.1915 byl povýšen do hodnosti svobodníka. Dne 3.11.1915 byl raněn, po vyléčení od 28.3. do 16.6.1916 vykonával funkci velitele čety.

Od 12.8.1917 do 21.9.1917 byl frekventantem důstojnického kursu při Čsl. Pražském pluku 5 v Borispoli, dne 21.9.1917 byl povýšen do hodnosti praporčíka. Od 13.10. 1917 do 9.8.1918 vykonával funkci mladšího důstojníka 2. roty v Baryševce a na sibiřské magistrále. Od 10.8.1918 do 15.9.1918 působil jako tlumočník u francouzského plukovníka Mena, velitele vojenského předvoje v Manžurii. Dne 16.9.1918 byl ustanoven velitelem oddělení automatických pušek typu Chauchat, dne 4.10.1918 byl raněn v boji u Nižného Tagilu a odeslán do čs. nemocnice v Irkutsku. Dne 7.12.1918 byl povýšen do hodnosti poručíka pěchoty. Dne 29.12.1918 odjel jako tlumočník s fr.vojenskou misií do Číny. Ke dni 12.2.1919 byl ustanoven velitelem oddělení automatických pušek. Pobočníkem velitele 1. praporu byl od 28.2.1919 do 11.7.1919. Velitelem 2. roty u tohoto praporu byl od 13.7.1919 do 17.1.1920, dne 1.11.1919 byl povýšen do hodnosti kapitána pěchoty. Pro nemoc pobýval od 17.1.1920 do 10.2.1920 na ošetřovně 5. pluku a ve zdravotním vlaku, po uzdravení do 3.11.1920 vykonával funkci velitele 2. roty. Od 4.8.1920 do 10.9.1920 mu byla udělena repatriační dovolená a od 7.11.1920 do 20.7.1921 dovolená studijní. Demobilizován byl 19.8.1921 a 21.2.1922 přeložen do I. zálohy.

Druhou státnici složil 21.6.1921 a třetí státnici 19.11.1921. Promován byl 17.2.1922.Od 30.6.1921 do 15.3.1922 absolvoval praxi u Okresního soud v Čáslavi. Od 16.3.1922 do 1.4.1927 vykonával praxi advokátního koncipienta v Moravských Budějovicích a Uherském Hradišti. Advokátní zkoušku vykonal 1.4.1927 a poté vykonával advokátní praxi v Uherském Hradišti do 12.5.1940. Oženil se, manželka Františka, otec dětí narozených v letech 1922, 1925 a 1932, rodina bydlela v Uherském Hradišti, Lechova ulice 581. Do hodnosti štábního kapitána pěchoty byl povýšen 28.10.1927.

Po okupaci vlasti se zapojil aktivně do odboje v organizaci Obrana národa, jako zástupce velitele podplukovníka Štěrby, po jeho zatčení i jako velitel kraje. Od 30.4. 1940 se ukrýval u známých. Hranice protektorátu překročil 13.5.1940 u Myjavy a

18.5.1940 přijel do Bělehradu. Zde byl 21.5.1940 presentován. Dne 30.6.1940 byl ustanoven do funkce velitele 4 roty a výchovným důstojníkem pěšího pluku, dne 13.8.1940 ustanoven velitelem 1. roty 11. pěšího praporu. Při zdravotní prohlídce zjištěna krátkozrakost, výška 170 cm a chybějící část levého ucha po zranění. Dne 1.6.1941 ustanoven členem Polního soudu I. stolice na St.Východě. Dne 28.7.1940 složil služební přísahu. Dne 19.5.1941 mu byla udělena 28 denní dovolená do Jerusalema. Dne 1.8.1941 byl povýšen do hodnosti majora pěchoty v záloze s účinností od 7.3.1941. Dne 7.11.1941 obdržel výstrojné L 15. Dne 6.11.1941 byl přeložen do skupiny justičních důstojníků v záloze. Přednostou Polního soudu I. stolice na St. Východě ustanoven 10.11.1941. Hodnocen jako důstojník vyhraněného charakteru, pracovitý, výborného vojenského vystupování, taktní, rozvážný, naprosto státoobčansky spolehlivý, výtečný a všestranný soudce. Dne 26.6.1942 mu bylo vyplaceno L 7 na táborovou výstroj, další příspěvek byl vyplacen 7.12.1942 v téže výši. Dne 13.11.1943 hospitalizován v britské nemocnici pro rozedmu plic a zápal plic, po vyléčení mu byla udělena šesti týdenní zdravotní dovolená, při vyšetření dne 5.9.1943 zjištěny cysty Entamoey ve stolici.. Dne 17.12.1943 mu bylo vyplaceno L 15 na druhou část táborové výstroje a L 10 za příspěvek na tropickou výstroj. Dne 21.3.1944 hospitalizován v britské nemocnici pro těžkou úplavici, jako následek dlouhodobého onemocnění parazity.

Dne 7.3.1944 mu byla udělena čs. pamětní medaile SV. Přemístěn k západní skupině čs. armády v Anglii dne 15.4.1944 a poté 24.4.1944 přijel do Anglie lodí Ormende a vtělen k MNO. Dne 16.5.1944 vyplaceno 158 kusů oděvních kuponů. Dne 26.6.1944 byl ustanoven přednostou vrchního polního soudu. Dne 6.7.1944 mu byla udělena Čs. Medaile Za zásluhy I. stupně. Do hodnosti plukovníka justice povýšen 7.3.1945. Dne 28.3.1945 odjel na osvobozené území a dnem 28.4.1945 přidělen IV. odboru Nejvyššího vojenského soudu. Dne 1.8.1945 sepsal čestné prohlášení, nebyl stíhán německými orgány, dne 1.5.1940 na něj byl gestapem vydán zatykač.

Dne 24.11.1945 byl vyznamenán Čs. válečným křížem 1939. Dne 31.12.1945 hodnocen jako důstojník, který před službou byl advokátem, vojenskou praxi nevykonával, nebyl dosud dost způsobilý převzít funkci presidenta vrchního vojenského soudu, jevil však snahu nedostatky odstranit, vojenskou soudcovskou zkoušku nevykonal, spíše by se hodil pro funkci rady na MNO. Dne 1.4.1946 byl povýšen do

hodnosti generála justice. V hodnocení z 30.12.1947 uvedeno byl sociální demokrat, politického smýšlení nevýrazného, postoj k lidově demokratickému smýšlení veskrze kladný. Snažil se doplnit vzdělání studiem zásadních rozhodnutí soudů. Jeho choroba, výrůstky na páteři, mu bránila účastnit se veřejného života, doplňoval si však studium marxistické literatury, tisku, působil při politické výchově gážistů jemu podřízených. Zdraví z pobytu z války značně otřesené, v polední době se ještě zhoršuje. Velmi dbalý o svůj zevnějšek, velmi dobře ovládal jazyk anglický slovem i písmem.

Dne 1.1.1948 byl ustanoven presidentem Vrchního vojenského soudu v Brně a zároveň k němu přemístěn, zde dne 12.1.1948 vykonal služební přísahu. Dne 31.3.1950 dekretem presidenta republiky zproštěn funkce presidenta Vrchního vojenského soudu v Brně a přemístěn k Vojenské oblasti 3. Dne 6.4.1950 byl upozorněn na povinnost střežit vojenské tajemství po celou dobu života a odevzdal služební písemnosti. Přeložen do výslužby dne 1.7.1950. Za vojenskou službu byl 8.5.1919 vyznamenám britským Military Cross, spojeneckou medailí za vítězství 13.12.1936, Revoluční medailí, dne 28.8.1918 mu bylo uděleno pochvalné uznání velitele pluku, dne 3.9.1944 byla udělena Medaile Africa Strar. Náboženství českobratrského.

Major jezdectva z povolání Bohumil Beran, F 2040

Narozen 31.12.1897 v Praze, příslušný tamtéž. Zařazen k Polnímu soudu I. stolice 20.4.1944 jako zpravodaj Kárného výboru Čs. samostatné obrněné brigády. Rozkazem velitele brigády číslo Pv 124/44 ze dne 20.11.1944 přemístěn k Náhradnímu tělesu.

Kapitán jezdectva v záloze Karel Fink, 2553

Narozen 11.10.1886 v Táboře. Otec Leopold, matka Karolína roz. Šveldová, sestra Alžběta. V rodném městě navštěvoval pět tříd obecné školy a poté v letech 1897 až 1906 reálné gymnázium s vyučovacím jazykem českým.. V letech 1906 až 1911 studoval na Právnického fakultě Univerzity Karlovy, promován byl 12.2.1912. Po studiích začal vykonávat praxi advokátního koncipienta.

Dne 1.10.1914 odvelen jako jednoroční dobrovolník v Praze- Žižkově. Dne 1.2.1915 byl vtělen k 1. praporu Pěšího pluku 75 v Jindřichově Hradci, u této jednotky absolvoval školu pro záložní důstojníky jezdectva. Dne 1.5.1915 povýšen do hodnosti desátníka a dne 11.5.1915 ustanoven velitelem čety. Dne 1.9.1915 ustanoven praporním pobočníkem u 1. praporu. Dne 10.10.1915 povýšen do hodnosti rotmistra, dne 10.12.1915 do hodnosti kadeta. Do hodnosti podporučíka pěchoty byl povýšen 1.6.1916. Praporním pobočníkem u 3 praporu byl ustanoven 1.8.1916. Dne 21.3.1917 ustanoven velitelem náhradní roty 3 v Debrecíně. Dne 1.2.1918 byl ustanoven velitelem polní roty. Dne 31.3.1918 byl raněn do krajiny břišní a do pravé nohy, kdy došlo ke ztrátě prstů, odeslán do polní nemocnice v Táboře, předtím byl operován v Praze profesorem Thomayerem. Do čs. branné moci se přihlásil v sokolovně v Táboře 21.11.1918, kdy složil slavnostní slib. V nemocničním ošetřením pobýval do 16.12.1918. Do neaktivní zálohy převeden 19.12.1918, do čs. armády byl přijat jako gážista 13.12.1919 a ke dni 31.12.1920 byl demobilizován.

V Táboře vykonával advokátní praxi. Zde dne 4.9.1921 uzavřel sňatek s Ludmilou roz. Duškovou. V manželství se v roce 1922 a 1924 narodily děti. Rodina bydlela na Husově náměstí 57 v Táboře.

Po okupaci vlasti se zapojil do odboje v Mafii v Táboře, v dubnu 1939 zatčen gestapem a byl vězněn až do září 1939. Krátce se vrátil ke své praxi, před dalším hrozícím zatčením se uchýlil 13.11.1939 do Prahy a zde se opět zapojil do odbojové činnosti.

Rodina po jeho odchodu bydlela v Plané nad Lužnicí a byla podporována švagrem Františkem Duškem, zlatníkem v Táboře. Protektorát opustil 10.3.1940 v prostoru Horní Lideč, ukryt na lokomotivě. Do Budapešti dorazil 13.3.1940 a na fr.vyslanectví v Bělehradě se přihlásil 15.3.1940 a poté dne 27.3.1940 zařazen do čs. branné moci. Do Marseille připlul dne 26.4.1940, dne 6.5.1940 přidělen k velitelství 1. čs. pěší divize.

Po příjezdu na půdu Velké Británie přidělen k velitelství brigády na místě nezařazeném a přidělen k výpomoci redakci Našich novin. Dne 8.10.1940 vykonal

zkoušku na velitele setniny s prospěchem výborným. Dne 1.11.1940 byl povýšen do hodnosti kapitána justice v záloze. Dne 6.12.1940 byl přemístěn k Brigádní štábní rotě a následujícího dne byl přidělen k MNO, jako referent II. oddělení. Ke dni 25.7.1940 hodnocen jako velmi dobrý administrativní a konceptní důstojník, vhodné zařazení pro kárný výbor či službu zpravodajskou.

Do skupiny justičních důstojníků přemístěn 20.12.1940. Dne 27.12.1940 byl ustanoven vrchním polním prokurátorem. V hodnocení z 15.10.1941 uvedeno, velmi inteligentní, bystrý, rozvážný, velmi dobře se zapracovává v oboru vojenského práva, pracuje svědomitě a pilně, ve styku s podřízenými zdatný a otužilý, pracuje bez ohledu na pohodlí. Dne 26.6.1944 byl ustanoven odvolacím kárným žalobcem. Dne 28.3.1945 odjel z Velké Británie na osvobozené území. Zde byl 21.4.1945 ustanoven náměstkem generálního vojenského prokurátora se sídlem v Košicích a v Praze.

Do Prahy přiletěl 18.6.1945 a 3.7.1945 byl ustanoven přednostou právního oddělení Vojenského oblasti 2 se sídlem v Táboře. Dne 30.7.1945 vyplnil četné prohlášení, že nebyl stíhán německými úřady, po odchodu byl na něj vydán zatykač. S účinností ke dni 10.10.1945 povýšen do hodnosti podplukovníka justice v záloze, do hodnosti plukovníka justice byl povýšen 28.12.1945. Ke dni 30.9.1946 hodnocen jako důstojník značně inteligentní s velmi dobrou pamětí, velmi rychle a dobře uvažující, vynikajícího smyslu pro povinnost, velmi iniciativní, samostatný a spolehlivý, vynikající velitel, v soudním řízení spravedlivý a rozšafný. Úplně zdráv, na svůj věk velmi tělesně zdatný a pružný. Několikaleté znalosti a silný právní rozhled, v právních věcech velmi obeznámený. Od 3.6. do 30.6.1947 udělena zdravotní dovolená, kterou strávil v Františkových Lázních, lékařským nálezem konstatována srdeční arytmie.

Dne 15.12.1947 udělena dovolená až do přeložení do výslužby, tohoto dne komisionálně odevzdal všechny služební pomůcky. Dne 30.3.1948 upozorněn na zachování vojenského tajemství. Dne 1.4.1948 přeložen do výslužby.

Za dobu vojenské služby mu bylo uděleno pochvalné uznání, pamětní medaile se stuhou, Čs. válečný kříž 1939, čs. pamětní medaile VB, pamětní odznak SNGS a pochvalným dekretem. Ovládal jazyk německý dobře, jazyk anglický částečně. Z cizích zemí znal Maďarsko, Halič, Rakousko, Anglii. Byl bez náboženského vyznání.

Nadporučík justice v záloze JUDr. Alois Buzrla, A 4538

Narozen 27.5.1904 v Moravském Žižkově. Otec Jan, rodina bydlela v Moravském Žižkově 346 Absolvoval osm tříd obecné školy, tři třídy měšťanské školy, reálné gymnázium v Lučenci s maturitou. Studoval na Právnické fakultě Komenského univerzity v Bratislavě
Byl předválečným soudcem u Okresního soudu v Bratislavě.

Odvodu se podrobil v roce 1924, zjištěno vlasů světle kaštanových, výrazně oválného obličeje, výška 170 cm. Prezenční vojenskou službu nastoupil 1.10.1931 u Dragounského pluku 11. Dne 10.10.1931 odeslán do školy pro důstojníky vozatajstva a pomocného zdravotnictva v Bratislavě. Teoretickou část důstojnické zkoušky složil v Bratislavě dne 26.5. 1931 jako 32 z 46, s prospěchem dobrým. Praktickou část zkoušky vykonal 11.6.1932 v Bratislavě jako 4 z 10 s prospěchem dobrým. Na trvalou dovolenou propuštěn 14.1.1933. Do hodnosti podporučíka jezdectva byl povýšen 1.1.1934. První cvičení záloh mu bylo prominuto. Druhé vykonal od 2.4 do 29.4.1935. Do hodnosti poručíka jezdectva v záloze povýšen 1.1.1937. Třetí cvičení záloh vykonal od 2.6. do 23.6.1938. V letech 1934, 35 a 36 vykonal instruktážní kursy, každý v délce 45 hodin. Za mobilizace zařazen u 18. eskadrony Dragounského pluku 11 jako velitel mostní soupravy.

Dne 15.4.1939 opustil Slovensko, poté byl 11.6.1939 jmenován soudcem u Okresní soudu v Uherském Hradišti, rodina žila v Uherském Hradišti, Palackého náměstí 238. Zapojil se do odbojové činnosti, zejména do letákové akce na Slovácku a šíření rozhlasových zpráv na venkově. Před hrozícím zatčením opustil Protektorát v noci z 1 na 2.1.1940. Pobýval v Bratislavě do 18.1.1940, kde prováděl rozhovory se známými o politické situaci. Dne 20.1. 1940 se přihlásil na fr.konsulátu v Bělehradě. Do Francie odplul 31.1.1940 ze Splitu. Dne 2.2.1940 byl prezentován do čs. armády ve Francii a 7.2.1940 přidělen pro práci u vojenské správy v Paříži. Dne 1.4.1940 přeřazen do stavovské skupiny důstojníků justiční služby v záloze. Do Anglie připlul na palubě lodi Mohamed el Kebir.

Dne 26.8.1940 byl povolán na MNO II. oddělení, jako právní expert, v úkolem připravit organizaci čs. vojenských soudů. Nadřízenými dne 30.9.1940 hodnocen jako důstojník svědomitý a spolehlivý, jako vozataj sotva uplatnitelný, ustálené povahy, velmi dobrého vojenského vystupování. V novém prostředí se podílel na vzniku čs. justice, pracoval bez pomůcek, svědomitě, ale pomalu, což se dalo omluvit podmínkami. Dne 1.10.1940 přemístěn k Brigádní štábní rotě. Dne 1.12.1940 povýšen na nadporučíka justice v záloze. Dne 27.12.1940 byl ustanoven přednostou Vrchního polního soudu ve Velké Británii. Dnem 8.1.1944 mu byla udělena dvouměsíční studijní dovolená za účelem studia na London School of Economic and Political Science. Hodnocení z 30.1.1944, důstojník pružný, inteligentní, některé nedostatky se snaží nahradit pílí a důsledností, zdá se, že vysoká funkce, kterou zastává jej činí poněkud autoritářským až malicherným Od roku 1943 působil spolu s nadporučíkem Fanderlíkem v Čs. právním výboru pro právní otázky související se stíháním válečných zločinců. Dne 7.3.1944 mu byla udělena čs. pamětní medaile VB. Dne 15.3.1944 vyšetřen šéflékařem interního oddělení čs. nemocnice, zjištěno zadýchávaní po námaze a zvýšený tlukot srdce. Poté byl dne 22.4.1944 vyšetřen v čs. nemocnici, s lékařským závěrem, před dvěmi měsíci návaly dušnosti, necítil se zdráv, je deprimován, zvláště po námaze, během služby měl několikráte angínu, v 31 letech léčen pro furunkulosu. Zahájeno superarbitrační řízení, až do provedení, mu byla udělena zdravotní dovolená, s určením 72 Lancaster Close, St. Peterburg, nebo Bayswater v Londýně. Dne 17.5.1944 zaslal k MNO dopis, v němž uvedl, že se nemůže dostavit k superarbitračnímu řízení pro chřipku, dne 19.4.1944 v 19.00 hodin jej v jeho bytě navštívil služební lékař, zjistil, že je skutečně nemocen, vzhledem k velmi špatnému počasí doporučil odložení řízení. Dne 2.6.1944 MNO rozhodlo, o udělení 12 měsíční zdravotní dovolená po jejímž uplynutí bude podroben opět superarbitračnímu řízení. Dnem 16.6.1944 mu začal být vyplácen zaopatřovací příspěvek.

Po provedené superarbitraci pracoval od 15.8.1944 pracoval jako přednosta presidia na Ministerstvu zemědělství v Londýně. Do vlasti se vrátil s transportem vládních úředníků přes Košice 15.5.1945. Dne 15.6.1945 vyznamenán Čs. vojenskou medailí za zásluhy I. stupně a Čs. válečným křížem 1939 a čs. pamětní medailí VB.

Od 20.6.1945 pracoval jako vrchní odborný rada na Ministerstvu zahraničních věcí v Praze. Dne 31.8.1945 Ministerstvo vnitra vydalo na jeho žádost potvrzení o státní spolehlivosti.

Ve Velké Británii se aktivně zúčastnil činnosti Slováckého kružku. Náboženství římsko- katolického. Ovládal jazyk německý a francouzský dokonale, jazyk anglický a polský částečně. Manželka Božena roz. Frodlová, byla od září 1942 do konce války internováno v táboře ve Svatobořicích.. Syn Jaroslav se narodil 20.2.1937.

V roce 1947 s rodinou žil v Praze XIX, v ulici Na Bábě 4

Nadporučík justice v záloze JUDr. Štěpán Dupel, F 1809

Narozen 23.4.1904 v Bruzovicích u Místku, příslušný do Uherského Hradiště. Otec Matúš, matka Barbora rozená Onderková. V rodné obci navštěvoval čtyři třídy obecné školy, v červnu 1924 složil zkoušku dospělosti na reálném gymnáziu v Místku. Dne 1.10.1924 pro provedeném odvodu byl presentován u Pěšího pluku 3 Jana Žižky z Trocnova k 4. polní rotě a odeslán na trvalou dovolenou.

V letech 1924-29 studoval na Právnické fakultě Karlovy univerzity v Praze. První státní zkoušku složil historicko-právní 13.2.1926, druhou státní zkoušku judicielní 19.6.1928, třetí zkoušku státovědní 14.6.1929. Promován doktorem práv 28.6.1929. Dne 20.7.1929 byl přijat k přípravné soudcovské službě u Krajského soudu v Moravské Ostravě. Dne 21.10.1929 byl jmenován auskultantem pro Okresní soud v Uherském Hradišti.

Dne 1.10.1930 nastoupil presenční vojenskou službu u Pěšího pluku 8 v Místku. Písemnou část důstojnické zkoušky vykonal 31.5.1931 v Pěšího pluku 11 v Opavě s prospěchem velmi dobrým, jako 45 ze 160. Praktickou část důstojnické zkoušky vykonal v dne 29.8.1931 u Pěšího pluku 8 v Místku s prospěchem velmi dobrým, jako 5 z 28. V období od 5.1.do 9.3.1932 zastával funkci velitele pěší čety u svého pluk. Hodnocení, poddůstojník velmi vážný, schopný, méně energický ale svědomitý a spolehlivý. V dalších letech byl povoláván k dalším cvičením důstojníka v záloze. První

bylo od 14.8.do 2.9.1933 ve funkci velitele pěší čety. Druhé od 4.6. do 1.7.1935 u vojenské prokuratury v Brně. Dne 30.6.1935 byl povýšen do hodnosti poručíka pěchoty v záloze.Ve dnech 20.11. až 15. 3.1936 povolán k absolvování instruktorskému kurzu velitelů pěších rotu u Posádkového velitelství v Opavě. Dne 15.3.1936 mu bylo velitelem Pěší divize 8. plukovníkem Ingrem uděleno pochvalné uznání.

Po skončení vojenské služby nastoupil dne justiční službu 11.3.1932, přidělen byl do senátu obchodního a firemního Krajského soudu v Moravské Ostravě, v květnu tohoto roku byl odeslán na výpomoc k Okresního soudu v Bohumíně. V září 1933 byl na stáži u Krajského soudu v Brně, oddělení obchodní a směnečné. V měsíci září na praxi u Státního zastupitelství v Moravské Ostravě, ke dni 30.10.1933 byl odeslán na výpomoc k Okresnímu soudu v Místku, službu zde nastoupil dne 3.11.1933. Soudcovskou ústní zkoušku vykonal ve dnech 23. a 24. 10.1933, písemnou část zkoušky dne 26.10.1933 s prospěchem velmi dobrým. Dne 27.3.1934 byl přidělen službou k Okresnímu soudu v Hlučíně, bydlel v Hrnčířské ulici 8. Rozhodnutím Hlavního štábu MNO z 8.2.1936 zproštěn branné povinnosti pro případ mobilizace, nejpozději do 31.1.1939.

Po záboru pohraničí byl 27.12.1938 přidělen službou k Okresnímu soudu v Uherském Hradišti. Dne 1.6.1939 mu bylo propůjčeno místo soudce u Krajského soudu v Uherském Hradišti. Usnesením Kárného výboru Krajského soudu v Brně bylo dne 11.1.1940 proti němu zavedeno kárné řízení pro nedovolené vzdálení z úřadu ode dne 2.12.1939, zastavena výplata služebních požitků. Kárným nálezem Krajského soudu v Brně ze dne 26.5.1940 byl uložen kárný trest propuštění ze služby.

Na cestou do odboje se vydal dne 30.11.1939, když protektorátní hranice překročil nedaleko Nedašova a hranice maďarské u Dejare, když předem dle možností byl informován známými. Dne 5.12.1939 přijat na fr.konzulátu v Bělehradě a 15.12.1939 odeslán k čs.vojsku ve Francii. Dne 14.1.1940 prezentován do čs.armády a ustanoven velitelem 3. čety u 11. roty Pěšího pluku 1. Dne 1.4.1940 přeřazen do skupiny důstojníků justiční služby nejprve jako prokurátor a poté jako vyšetřující soudce u vojenského soudu v Beziers. Ke dni 29.4.1940 byl povýšen do hodnosti nadporučíka justice v záloze.

Do Anglie přijel dne 7.7.1940 a byl zařazen k k Náhradnímu tělesu. Jeho totožnost a hodnost potvrdili pplk. Ostravský a ppor. Němec. Dne 25.7.1940 hodnocen takto, jako prokurátor a soudce se obětavě ujal složité soudní agendy. Projednával ji s pochopením pro vojenskou kázeň, avšak i s přihlédnutím k lidské stránce a zvláštní situaci našich vojsk. Jest plně upotřebitelný jako důstojník soudu nebo prokuratury.

Dne 27.12.1940 byl ustanoven přednostou Polního soudu I. stolice. Od Náhradního tělesa dnem 27.3.1941 přemístěn k Brigádní štábní rotě. Byl vybrán pro britský výcvik útočného boje, který absolvoval od 22.8. do 19.9.1942, ve dnech 10.5. až 18.5.1942 absolvoval parašutistický kurs na letišti v Manchesteru. Ke dni 1.5.1943 byl povýšen do hodnosti kapitána justice v záloze. Ke dni 3.9.1943 činily jeho služební měsíční požitky L 5, 3. Přednostou VPS v Londýně byl dne 30.9.1943 hodnocen jako soudce bystrý, spravedlivý a přesný. Poněkud prchlivý, státoobčansky naprosto spolehlivý. Jako přednosta polního soud naprosto výtečný, jako předseda přelíčení výtečný. Dne 7.3.1944 mu byla udělena čs. pamětní medaile F- VB a téhož dne byl vyznamenán Čs. vojenskou medailí za zásluhy I. stupně. Dne 18.3.1944 byl jmenován přednostou Vrchního polního soudu v Londýně. Ke dni 21.6.1944 byl jmenován přednostou Vrchního polního soudu 1. čs. sboru v SSSR. Dne 16.7.1944 odjel z Londýna do SSSR. K 1. čs. armádnímu sboru v SSSR přijel 22.9.1944. Dne 8.10.1944 povýšen do hodnosti štábního kapitána justice. V hodnocení z 7.1.1945 byl velitelem 1. čs. sboru generálem Svobodou hodnocen jako důstojník rozvážný, zodpovědný, samostatný, důsledný. Jako přednosta vrchního polního soudu se osvědčil výtečně. Ke dni 1.3.1945 přemístěn od Pomocné roty sboru k 1. čs. náhradnímu pluku po příjezdu z Anglie. Dnem 21.4.1945 povýšen do hodnosti majora justice v záloze.

Ke dni 1.9.1945 povýšen na podplukovníka justice v záloze a ustanoven předsedou Vrchního polního soudu v Praze. Dne 28.10.1945 přeložen do skupiny důstojníků justiční služby z povolání. Ke dni 1.1.1946 byl přemístěn k Nejvyššímu vojenskému soudu v Praze. Od 15.4.1946 ustanoven náměstkem Vrchního polního prokurátora. Přísahu člena Nejvyššího vojenského soudu složil 10.5.1946. Dne 13.6.1946 povolán k výkonu činné soudcovské služby a dne 19.6.1946 mu bylo propůjčeno místo soudce u Krajského soudu v Opavě. Dne 2.4.1947 vydáno opatření platové a to zpětně za dobu od 1.1.1940 a bylo mu vyplaceno 219.880, --Kč. Dne 20.7.1946 povýšen do hodnosti plukovníka justiční služby s účinností od 28.10.1945.

Osvědčení dle zákona 255/46 Sb. mu bylo vydáno dne 10.9.1946. Povinnou tělesnou prověrku vykonal dne 23.10.1947 s prospěchem výtečným, s plným počtem bodů, jako 1 ze 40 účastníků. V jeho hodnocení z 15.4.1948 uvedeno, charakteru pevného, ustálené povahy, rozvážný a velmi svědomitý. Inteligentní a nadaný, velmi duševně pružný, velmi dobře logicky uvažuje. Ovládal dokonale zákony jakož i předpisy civilní trestní agendy. Snažil se doplnit své vzdělání všeobecné i soudcovské studiem zásadních rozhodnutí nejvyšší soudcovské stolice i dostupné literatury. Přezkoušen z povšechné tělesné zdatnosti. Jevil velký zájem o tělesné sporty, zejména plavání, dobrý řidič auta. Vedoucí tělovýchovy pro členy vojenských justičních úřadů v Praze. Příjemného vzhledu, velmi pečující a dbající o svůj zevnějšek. Chování mimo službu bezvadné. Poněkud vznětlivý, bez přímého dopadu a vlivu na jeho vojenské hodnoty. Dne 16.4.1948 ustanoven radou Nejvyššího vojenského soudu. Od 1.7.1948 byl přemístěn jako referent k IV. odboru MNO. Rozhodnutím Zemského národního výboru v Praze dostal dne 1.10.1948 povolení změnit jméno na Dvorský.

Ke dni 30.12.1948 hodnocen takto, postoj k lidově demokratickému zřízení a vymoženostem národně demokratické revoluce a přátelství a spojenectví se SSSR a všem revolučním vymoženostem sice korektní ale ne dosti výrazný. Jako administrativní důstojník upotřebitelný na každém místě. Ke dni 31.12.1948 zařazen jako pomocný referent u IV. odboru MNO.

Za dobu pobytu ve Velké Británii udělena 7 x řádná dovolená. V době odchodu do zahraničí byl svobodný. Bezvyznání.Byl velmi sportovně nadaný, na závodní úrovni provozoval fotbal, házenou a hokej. Bratr František v době jeho emigrace bydlel v Moravské Ostravě, Hlučínské ulici. Ovládal jazyk anglický, německý dokonale, částečně hovořil francouzsky a polsky.

Nadporučík justice v záloze JUDr. Velen Fanderlík, F 2085

Narozen 11.2.1907 v Bubenči u Prahy, domovská příslušnost Brno. Jeho otec JUDr. Vladimír Fanderlík byl soudním úředníkem, matka Eliška rozená Gollerová byla v domácnosti. Rodina bydlela v domě 10 v ulici Údolní v Brně. Jeho příbuzný

JUDr. Hecelet byl advokátem v Uherském Hradišti, po 30 let do roku 1890 poslancem za Staročeskou stranu ve vídeňském parlamentu.

V Brně navštěvoval tři třídy obecné školy a poté v letech 1917 až 1925 navštěvoval reálné gymnáziu v Brně na Poříčí, kde 17.6.1925 složil maturitu. Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně navštěvoval v letech 1925 až 29, kdy doktorem práv byl promován 3.12.1929. Mimo to studoval filozofii a psychologii na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity a soukromě historii umění na brněnské technice u prof. Šímy. Za studentských let byl vynikajícím běžcem na krátké tratě.

Dne 4.4.1927 se podrobil odvodu a po jeho provedení byl zařazen k Dělostřeleckému pluku 305. Vojenskou službu nastoupil 1.10.1932 u Dělostřeleckého pluku 304, dne 11.12.1930 povýšen do hodnosti svobodníka, dne 16.5.1931 na desátníka. Školu pro důstojníky dělostřelectva v záloze absolvoval od 12.2. do 31.5.1937 u Dělostřeleckého pluku 304 v Brně, písemnou část zkoušky složil jako 12 z 53. Praktickou část důstojnické zkoušky vykonal 22.9.1931 u Dělostřeleckého pluku 304 v Brně jako 1 z 9. Velitelem školy hodnocen jako vznětlivý, nadaný, někdy mnohomluvný, dobrého vojenského vystupování. Dne 23.9.1931 vyplnil prohlášení na jehož základě se ucházel o jmenování důstojníkem dělostřelectva v záloze. Dne povýšen 1.8.1931 povýšen do hodnosti četaře. Od 12.10 do 31.10.1931 absolvoval v dělostřeleckém učilišti Dělostřeleckého pluku 304 kurs pro zpravodajské důstojníky dělostřelectva. V něm projevil neobyčejnou pily a zájem. Následoval plynový kurs, který absolvoval od 2.11. do 21.11.1931 u Plynového učiliště číslo 31 v Olomouci. Dne 1.2.1932 jmenován podporučíkem dělostřelectva prezenční služby. Dne 20.3.1932 propuštěn na trvalou dovolenou. Ve dnech 13.5 až 2.6.1933 vykonal první cvičení ve zbrani u Dělostřeleckého pluku 306 v Táboře. Dne 12.4.1934 Státní policejní úřad v Praze jej prověřoval zda není členem DNP či DNSPA poté ještě dne 13.7.1934. Policejní ředitelství v Brně provedlo šetření o jeho protistátní činnosti, bez kladného výsledku. Od 2.5. do 17.5.1935 vykonal druhé cvičení ve zbrani u Dělostřeleckého pluku 306 v Táboře.

Ve dnech 27. a 28.6.1935 se u Vrchního soudu v Brně podrobil písemné části advokátní zkoušce a dne 2.7. 1935 ústní advokátní zkoušce s prospěchem velmi

dobrým. Poté začal vykonávat samostatnou advokátní praxi v Brně, U městských domů 3-4.

Dne 22.2.1936 povýšen do hodnosti poručíka dělostřelectva v záloze. Dne 21.1.1937 složil čestné prohlášení, že proti němu není vedeno trestní a ani kárné řízení a do roku se podrobí předepsané zkoušce vojenských soudců. Třetí cvičení ve zbrani vykonal od 27.8 do 23.9.1938 jako velitel průzkumné čety a důstojnický pátrač u Dělostřeleckého pluku 306, při cvičení byl velmi slabý jezdec na koni s poznámkou, možno použít jako druhého pobočníka. Za mobilizace od 24.9. do 14.10 1938 zařazen u velitelské skupiny Pluku těžkého dělostřelectva 3, jako zpravodajský důstojník a osvědčil se velmi dobře.

Do zahraničního odboje odešel 21.12.1939, kdy opustil svoji kancelář a následujícího dne překročil protektorátní hranice se Slovenskem u Javornice, dne 24.12.1939 hranice maďarské v prostoru Krupiny a dne 1.1.1940 hranice jugoslávské a za dramatických okolností se dostal 2.1.1940 do Bělehradu a poté odtud odjel transportem přes Beyruth, Cařihrad, Ankaru do Agde, kde byl dne 6.2.1940 prezentován do čs. armády. Od 9.2. do 28.2.1940 byl zařazen do funkce druhého pobočníka velitele Dělostřeleckého pluku 1, poté dne 1.3.1940 ustanoven zástupcem velitele náhradní baterie. Dne 21.3.1940 byla jeho totožnost ověřena dvěmi důstojníky. Dne 24.4.1940 jmenován do funkce vyšetřujícího soudce u Divizního soudu 1. divize. Velitelský posudek jej hodnotil jako důstojníka velmi ochotného a bystrého, poněkud odměřeného, avšak bez opravdového vlivu na podřízené. Se svými uměleckými sklony se příliš na velitelskou funkci nehodil. Spolehlivý bez osobního vlivu na věci, které ho nezajímají. Naprosto oddaný národní věci. Na frontě ve Francii nebyl, v kritických dobách evakuace vojsk do Francie byl rozhodný a odvážný.

Po příjezdu na půdu Velké Británii zařazen jako zástupce velitele 1. baterie dělostřeleckého oddílu 1. Dne 7.10.1940 vykonal zkoušku na velitele setniny s prospěchem velmi dobrým, s hodnocením, ve své skupině důstojníků zbraní dobře použitelný. Ovládal velmi dobře anglický jazyk. Dne 7.12.1940 hospitalizován ve čs. nemocnici v Hammershmit a diagnózou akutní cholecystis, kdy játra a sleziny byla zvětšena o 2 prsty, hospitalizován do 19.12.1940 a poté udělena 14 denní zdravotní dovolená. Dne 1.6.1941 požádal Ministerstvo národní obrany o povolení uzavřít sňatek

se slečnou Stanislavou Zvědílkovou, nar.8.3.1914 ve Dvoře Králové nad Labem, učitelkou na čs.státní střední škole v Hinton Hall, žádost vyřízena kladně a svatba se uskutečnila dne 27.7.1941. Dne 1.11.1940 povýšen do hodnosti nadporučíka dělostřelectva. V hodnocení z 1.10.1941, důstojník všestranně nadaný, umělecky vzdělaný, bystrý, iniciativní, taktní, ukázněný a pružný, poněkud zvídavý. Ke dni 10.3.1943 vykonával funkci, která v čs. předválečné armádě příslušela plukovníkovi justice.

Dne 4.10.1943 polním prokurátorem nadporučíkem Němcem na jeho osobu a podporučíka Geislera podána obžaloba pro přestupek pomluvy dle ustanovení § 2 zákona o ochraně cti. V této věci proběhlo dne 9.11.1943 hlavní přelíčení, jemuž předsedal nadporučík Bělský. Obžalované zastupoval nadporučík JUDr. Kohler- Kraus. Podle ustanovení § 306 odstavec 3 voj. trestního řádu byli oba obžalovaní zproštěni od obžaloby. Spis byl dne 18.1.1944 nadporučíkem Littmanen odeslán k MNO k případnému kárnému postihu, spis byl vrácen dne 24.1.1944 bez návrhu na zahájení kárného řízení.

V hodnocení z dne 12.2.1944, důstojník taktním, pružným, iniciativním, jako člen Vrchního polního soudu vyřizuje věci velmi rychle. Do hodnosti kapitána justice povýšen 5.3.1944. Na základě rozkazu MNO odjel dne 6.3.1944 na přednáškový zájezd k Royal Navy do Liverpoolu na přednáškový zájezd, při tomto zájezdu byl pověřen hovořit o věcech boje Československa za svoji svobodu a o myšlenkách skautingu. Dne 14.7.1944 státní zkoušku z jazyka anglického a to jako nejlepší ze 44 osob zkoušku skládajících. Dne 7.3.1944 mu byla udělena čs. pamětní medaile. Spolu s kapitánem Buzrlou od roku 1943 působil v Čs.právním výboru pro právní otázky související se stíháním válečných zločinců. Dne 7.3.1945 povýšen do hodnosti štábního kapitána justice v záloze.

V roce 1945 se stal zástupcem generála Ečera,v „ Komisi Spojených národů pro potrestání válečných zločinců „ a členem vyšetřující komise při Mezinárodním soudu v Norimberku. Působil při výsleších K.H. Franka, které sám provedl ve Wiesbadenu. Dne 24.11.1945 byl vyznamenán Čs.válečným křížem 1939.

V době pobytu ve Velké Británii udělena 9 x řádná dovolená, kterou trávil většinou v Glasgow.

Do vlasti se vrátil v březnu 1947. V Praze si otevřel svoji vlastní právní praxi. Již 28.10.1948 společně se svoji manželkou utekl do americké zóny okupovaného Německa. Po půlročním pobytu v uprchlickém táboře, kde pracoval jako právník přesídlil do Londýna, kde na zdejší univerzitě studoval práva a zároveň pracoval jako právní expert v britské Exportní společnosti. Dne 11.1.1950 byl výnosem MNO zbaven hodnosti důstojnické. V roce 1953 odjel do Kanady, kde se usadil v Britské Kolumbii, zde společně s bratrancem JUDr. Pražákem vybudovali benzínovou stanici. Jako právník se v Kanadě nemohl uplatnit a proto opět začal studovat na Univerzitě Britské Kolumbie ve Vancouveru, kde docílil titulu B. Ed v roce1957 a M.Ed.v roce 1962. V této době se krátce stal předsedou pobočky Čs. národního sdružení v Kanadě.V průběhu svých studií začal učit historii, latinu a krásné umění, nejprve na střední škole v Trailu a později na Castlegaru. Stal se uznávaným odborníkem v oboru evropského a kanadského práva, klasických i moderních jazyků a jako malíř a grafik v oboru výtvarného umění. Svými obrazy vyzdobil zasedací síň radnice v Trailu. Byl členem několika uměleckých spolků, členem Zastupitelstva Rady svobodného Československa, členem Čs. společnosti pro vědy a umění, členem Slavic Society of Amerika, přednášel o uměleckých pozoruhodnostech. Pod jeho vlivem National Gallery v Londýně přepsal nápis na slavném obrazu Wiltona Diptycha.

Velmi rozsáhlá a záslužná byla jeho činnost ve skautingu, kterému se věnoval již od studentských let. Od roku 1919 působil jako funkcionář a prošel všemi funkcemi ve vedení skautingu. Nejprve vedl se svým bratem Milotou brněnský oddíl skautingu. V letech 1925-29 vedl Lesní školu pro výchovu skautských vůdců a byl prvním a jediným čs.absolventem anglického Gilwell Parku v roce 1936 pro výchovu skautských vůdců. Napsal řadu příruček a skautských knih, z nichž „ Listy Jurovi „ (metodika vedení oddílů) vyšla v pěti vydáních. Na schůze skautů jezdil po celém světě, byl po celých 46 let starostou čs.skautů doma i v exilu. Byl zvolen čestným předsedou Světového výboru skautů.

Slovem i písmem dokonale ovládal jazyk anglický a německý, částečně francouzský a italský. Výborně psal na stroji všemi deseti prsty. Byl vynikající atlet a

plavec. Z krajů v republice znal všechny mimo jižního Slovenska a západních Čech. Náboženství byl římsko- katolického. Manželka zemřela v Trailli 10.3.1980. Zemřel 2.2.1985 v Trailli v Kanadě. 3).

V lednu 2006 mu bylo uděleno čestné občanství města Brna.

Nadporučík justice z povolání. JUDr. Jaroslav Němec, F 1896

Narozen 23.3.1910 v Ořechově v okrese Uherské Hradiště. Otec Jaroslav byl řídícím učitelem, matka Růžena rozená Chrastinová byla v domácnosti.V rodné obci navštěvoval pět tříd obecných. Reálné gymnázium s vyučovací řečí českou studoval v Uherském Hradišti v letech 1920-29. Poté studoval v letech 1929-33 na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Po skončení studií nastoupil jako právní praktikant u Krajského soudu v Brně. Bydlel u rodičů v Ořechově.

Odvodu se podrobil v roce 1930, uvedl jako zvláštní schopnosti, cyklistiku, motorismus, lyžažování, ovládá psaní na stroji, vojenská výška 178 cm, tmavokaštanových vlasů. Základní vojenskou službu nastoupil 1.10.1936 u Pěšího pluku 37 v Levoči a byl zařazen k Hraničářskému praporu 5. Přísahu složil dne 28.10.1936. Dne 16.6. 1937 vykonal teoretickou část důstojnické zkoušky v Levoči jako 62 mezi 282 a praktickou část důstojnické zkoušky 28.8.1937 v Levoči jako 61 mezi 278, cvičen pro kulometnou rotu. Dne 5.8.1937 jmenován odhadcem vzdáleností. Ve dnech 16.9 až 30.9.1937 absolvoval kurs cvičitelů nováčků. Dne 13.8.1937 na důstojnickém shromáždění vyplnil četné prohlášení v němž uvedl, že se chce stát důstojníkem v záloze. Velitel praporu provedl dne 8.9.1937 šetření mezi důstojníky, nikdo neměl připomínek k jeho osobě. Od 1.10. do 14.11.1937 velitelem cvičitelů nováčků a poté od 15.11. 1937 do 10.1.1938 velitelem čety nováčků. Od 18.1. do 23. 1. 1938 hospitalizován v nemocnici v Ružomberoku. V době základní vojenské služby byly uděleny řádné dovolené, od 16.10. do 23.10.1936 do Brna a od 22.12.1936 do 3.1.1937 do Ořechova. Zvláštní dovolené uděleny od 4.3. do 22.3. 1937 do Brna a od 26.12. do 29.12.1937 do Ořechova. Do hodnosti podporučíka pěchoty jmenován 21.2.1938. Ve dnech 15.2. až 30.3.1938 absolvoval v Jaroměři kurs proviantního důstojníka, závěrečnou zkoušku s hodnocením výtečný jako 2 z 138. Po jejím

absolvování zařazen do funkce pomocníka proviantního důstojníka. Za mobilizace na podzim 1938 vykonával až do 1.11.1939 funkci samostatného proviantního důstojníka u Hraničářského praporu 5 v Královicích. Od 1.11.1938.

Dne 27.2.1939 nastoupil jako právní praktikant u Krajského soudu v Brně, kdy naposledy přišel do zaměstnání 29.11.1939. Po okupaci českých zemí se aktivně zapojil do odboje od května 1939 v rámci Obrany národa, kde na výzvu plukovníka Štěrby zastával funkci potravinového důstojníka kraje a od září 1939 velitele 5.praporu.

Po rozsáhlém zatýkání v jejich řadách odešel 13.12.1939 do emigrace, kdy na falešný pas přijel do Bělehradu a přihlásil se na fr. konzulátu v Bělehradě a dne 14.1.1940 byl prezentován do čs.zahraniční armády ve výcvikovém středisku čs. armády v Agde, vtělen k Pěšímu pluku 2. Dne 22.1.1940 ustanoven velitelem čety u 12. pěší roty. Dne 1.února mu bylo vyplaceno premiere mise de eguipement de entree en camp ve výši 2500 a 1191 Fffr. Ke dni 1.4.1940 jako podporučík pěchoty v záloze přeřazen do stavovské skupiny důstojníků justiční služby v záloze, poté byl 9.5.1940 přemístěn k Náhradnímu tělesu pro vojenský soud a vtělen k štábní rotě 1. divize.

Do Anglie přijel 7.7.1940 na palubě lodi Mohamed Alli el Kebir a byl zařazen pro nedostatek míst systematizovaných pro důstojníky do velitelské zálohy u Náhradního tělesa na místě nesystematizovaném pro důstojníky. Posudek ze služby ve Francii, velmi jemný a inteligentní důstojník, ukázněný a obětavý, poměr k podřízeným odměřený, avšak s tímto nestranným zájmem vzbuzuje plnou důvěru, vliv jeho působí vysokou morálku u mužstva.. V kritických chvílích ve Francii zůstal pevný a rozhodný, na frontě nebyl. Dne 23.8.1940 jeho totožnost a důstojnickou hodnost potvrdil nadporučík Bogataj. Dne 20.12.1940 přemístěn k Brigádní štábní rotě a přidělen k úřadu Vrchního polního prokurátora ve Velké Británii Ke dni 27.12.1940 ustanoven přiděleným důstojníkem u Vrchního polního prokurátora a systematizován v hodnosti podporučíka. Přísahu složil dne 9.1.1941 do rukou generála Ingra. Ke dni 24.9.1941 přeložen ze skupiny důstojníků justiční služby do skupiny důstojníků pěchoty v záloze s určením jako čekatel na důstojníka justiční služby z povolání. Posudek z 30.9.1942 důstojník vyhraněného charakteru, jasného úsudku, pevné a rozhodné vůle, přímý a statečný. Jako vyšetřující soudce vysokých odborných znalostí, výborná znalost formálních i materiálních předpisů. Dne 25.10.1941 povýšen do hodnosti nadporučíka

justice s pořadím od 1.2.1942. Soudcovskou vojenskou zkoušku vykonal dne 28.5.1942 s prospěchem velmi dobrým. Dne 21.7.1942 byl službou přidělen k Polnímu soudu I. stolice. Přísahu vojenského soudce složil 24.7.1942. Ke dni 2.10.1942 byl administrativně přemístěn ke štábní rotě beze změny v systematizaci. Dne 1.3.1943 byl jmenován polním prokurátorem čs. samostatné brigády. Velitelem brigády mu za jeho službu byl vysloven dík zejména za zájem a píli. V hodnocení ze dne 31.1.1943, konal službu u čs. soudu v Bezeriers službu soudcovskou jako substitute du jure dle čs.instrukcí od 20.4.1940 do 24.6.1940, při výkonu služby se ukázal být způsobilý. Dne 5.6.1943 uzavřel v St.Marylebone sňatek se slečnou Jarmilou Ježkovou. K Náhradnímu tělesu přemístěn 25.4.1944 a zařazen k Pěší výcvikové rotě v platnosti hodnosti vlastní. Ke dni 3.9.1943 činily jeho služební měsíční požitky L. 4, 11, 0. Dne 7.3.1944 udělena čs. pamětní medaile F- VB. Dne 15.4.1944 byl zproštěn funkce polního prokurátora a současně ustanoven vrchním polním prokurátorem v SSSR. Dne 7.4.1945 vyznamenán Čs. medailí za zásluhy I. stupně a dne 28.10.1945 vyznamenán Čs.válečným křížem 1939.

Dne 21.9.1944 odjel lodním transportem do Sovětského svazu, kde po převzetí funkce přímo na frontě plnil všechny úkoly. Do hodnosti kapitána justice povýšen 16.12.1944. V hodnocení generála Svobody ze dne 17.1.1945, důstojník rozvážný, samostatný a důsledný, jako polní prokurátor se osvědčil výtečně. Dne 1.7.1945 povýšen do hodnosti štábního kapitána justice.

Po skončení války na základě své žádosti ze dne 31.7.1945 byl uvolněn zcela výjimečně z činné služby vojenské pro službu u zvláštního odboru Ministerstva vnitra. V té době bydlel v Praze, Bubenči ulice Lotyšská 4/I. Výnosem MNO ze dne 23.10.1946 byl dále ponechán v činné službě důstojníka čs. branné moci se zvláštním určením pro Ministerstvo vnitra. Na základě své předchozí žádosti byl ze služeb MNO propuštěn 2.8.1947 na nastoupil na Ministerstvo vnitra. Z Ministerstva vnitra byl bez udání důvodu v dubnu 1948 propuštěn. Uchytil se proto přechodně jako právník na Ministerstvu unifikací.

Dne 1.4.1950 odešel do emigrace. Pobýval v emigračním táboře v německé okupační zóně spravované americkou správou.Odtud v roce 1952 odejel do USA. Zde našel zaměstnání jako knihovník v ústředí Americké lékařské společnosti.Vystudoval

knihovnickou školu na Katolické univerzitě ve Washingtonu. Poté pracoval jako knihovník ve Státní lékařské knihovně v Bethesd u Washingtonu, zde se specializoval na bibliografii a historii soudního lékařství a v roce 1976 odešel do důchodu.

Po dobu svého působení v USA publikoval ve svém novém oboru řadu odborných článků a několik knih. V polovině padesátých let přišel i iniciativou založit v USA Čs.společnost pro vědy a umění. Od roku 1958 až do smrti byl jejím generálním., posléze čestným tajemníkem.

Hovořil plynně anglicky, částečně francouzsky a rusky. Byl člen tělovýchovné jednoty Sokol. Byl římsko- katolického vyznání. Zemřel 7.10.1992 ve Washingtonu.Otec byl zatčen v září 1942 a internován v táboře ve Svatobořicích až dubna 1945. Matka po několika měsíční internaci byla pro nemoc propuštěna. Ve Velké Británii se aktivně zúčastnil práce Slováckého krůžku.

V roce 1998 prezidentem České republiky mu byla udělena Medailie za Zásluhy I. stupně in memoriam.

Nadporučík justice v záloze JUDr. Pavel Hartmann, J 1157

Narozen 10.9.1905 v Plzni. Národnosti německé. Otec MUDr. Ernest byl lékařem, matka Eva byla v domácnosti. Rodina bydlela v Plzni na Fodermeyově třídě 14. V rodném městě navštěvoval čtyři třídy obecné školy a v letech 1915 až 23 osm tříd reálného gymnázia s vyučovací řečí německou, když studium zakončil zkouškou z dospělosti dne 11.6.1923, kterou složil s vyznamenáním. Další studia absolvoval na Právnické fakultě německé Karlovy univerzitě. První státní zkoušku složil z práva římského složil 4.2.1925, druhou státní zkoušku 1.7.1927 a třetí státní zkoušku 17.10.1927. Promován doktorem práv dne 4.6.1928. Během studia složil univerzitní zkoušku z jazyka anglického.

Od 1.10. 1931 do 14.1.1933 vykonával základní vojenskou službu, kdy ji nastoupil u Dělostřeleckého pluku 1 Jana Žižky z Trocnova v Praze- Ruzyni. Při vstupní lékařské prohlídce zjištěno, při váze 87 kg jest zdráv, plochých nohou, před nástupem

trpěl srdečnými obtížemi. Dne 12.10.1931 složil vojenskou přísahu. U Pluku lehlého dělostřelectva 21 v Litoměřicích od 20.10.1931 do 31.5.1932 absolvoval školu pro důstojníky dělostřelectva v záloze. Dne 31.5.1932 zde složil závěrečnou zkoušku pro záložní důstojníky lehkého dělostřelectva s pořadím jako 5 mezi 100 zkoušku skládajícími. Praktickou zkoušku složil 31.5.1932 u Dělostřeleckého pluku 1 s výsledkem výtečný jako 3 mezi 24.Dne 12.6.1932 složil slib soudního zapisovatele. Dne 29.7.1932 se slibem zavázal, že do jednoho roku od složení advokátních zkoušek se podrobí zkouškám justičního důstojníka. Dne 9.9.1932 podal žádost v níž se ucházel hodnost důstojníka v záloze. Dne 29.9.1932 velitel jeho setniny provedl šetření mezi důstojníky, z nichž nikdo neměl námitek proti jeho jmenování důstojníkem. Během základní vojenské služby absolvoval speciální výcvik styčného důstojníka. Podporučíkem dělostřelectva jmenován 13.1.1933. Svými nadřízenými hodnocen jako poddůstojník velmi vážný, usedlý, kamarádský, inteligentní, nadprůměrných osobních a vojenských vlastnosti.

Po návratu do civilního života začal pracovat jako advokát v Praze, se sídlem kanceláře v Praze II, Na Zderaze 14. Dne 7.12.1935 v Praze uzavřel sňatek. V roce 1937 se stal otcem.

Dne 27.3.1933 složil vojenskou justiční zkoušku u Nejvyššího vojenského soudu v Praze v prospěchem velmi dobrým. Přeložen do skupiny důstojníků justice v záloze dne 7.2.1934 k tomuto dni povýšen do hodnosti poručíka. Jako záložní důstojník vykonal čtyři cvičení. První od 3. do 30.6.1935 u justiční služby MNO. Druhé od 8. do 27.6.1936 jako náměstek polního prokurátora u Divizní vojenské prokuratury v Clam- Martincově 16 v Praze. Třetí od 1. do 18.6.1937 u Divizního soudu v Praze jako vyšetřující soudce. Čtvrté od 1. do 23.3.1938 u Brigádního soudu v Praze jako předseda hlavního líčení.

Ihned po okupaci zbytku ČR se připravoval k vystěhování, zlikvidoval svoji advokátní kancelář. Republiku opustil spolu s rodinou již dne 17.4.1939, v prostoru Křimice- Tužkov v přímém rychlíku do Francie. Následujícího dne se zúčastnil právní porady na čs. konzulátu v Paříži a poté se věnoval vědecké činnosti v oboru národohospodářství. K dispozici vojenského odboje se dal 19.9.1939. Po provedeném odvodu byl presentován ve výcvikovém středisku v Agde 5.3.1940 a zařazen

k Náhradní rotě, odtud byl dne 1.5.1940 přemístěn k velitelství 1. čsl. divize a vtělen do štábní roty. Po vzniku vojenského soudu převelen do jeho sídla v Bezeiers. Zde však pouze prováděl práce překladatelské, samostatnou funkci nevykonával.

Na britskou půdu vstoupil spolu se zbytky formace vojenského soudu z paluby parníku „Baron Kaimard" dne 30.6.1940. Manželka do doby společného odjezdu do Anglie žila v Bezieres na adrese Clos Bellevue, Bre Verdi. Po provedené reorganizaci zbytků vojsk byl zařazen pro nedostatek míst pro důstojníky do velitelské zálohy na místě pro nesystematizované důstojníky. Dne 6.10.1940 vyzván, aby se podrobil zkoušce na velitele setniny. Dle jeho vyjádření nebyla tato výzva odůvodněna vzhledem k tomu, že podle čs. předpisů, které dosud změněny nebyly, pro důstojníky justiční služby takové zkoušky neexistují. Pro tuto stavovskou skupinu existuje pouze jediná zkouška, tj. zkouška na justičního důstojníka složená u Nejvyššího vojenského soudu, která stačí i pro dosažení hodnosti generála. Přes to se podrobil písemné zkoušce, když tato byla pro všechny stavovské skupiny stejná a měla spíše všeobecný ráz. Ústní odborné zkoušce z čs. vojenského soudnictví, kterou měl skládat tohoto dne před nadporučíkem Dupelem, co zkušebním komisařem se však nepodrobí, neboť tento není podle čs. vojenských předpisů vůbec justičním důstojníkem. Nesložil nikdy zkoušku předepsanou jako nezbytnou pro přeřazení do stavovské skupiny justičních důstojníků a neprokázal tedy nikdy před žádným odborným forem, že ovládá předpisy čs. vojenského soudnictví. On sám zřejmě zastává toto stanovisko, když zásadně a stále nosí červené výložky pěchoty a nikoliv fialové výložky justiční služby. On sám složil zkoušku na justičního důstojníka u čs. Nejvyššího vojenského soudu, zkouška trvala tři dny a zkušebními komisaři byli president tohoto soudu generál justice Zelený a čtyři plukovníci justice, radové Nejvyššího vojenského soudu, zkoušku složil s prospěchem velmi dobrým. Teprve po složení zkoušky byl jmenován důstojníkem justiční služby. Stížnost směřoval proti osobě nadporučíka Dupela co člena zkušební komise.

Dnem 18.7.1940 byl ustanoven správcem budov. Dne 30.9.1941 jmenován jako člen práva znalý do pozůstalostní komise MNO. Vojenský posudek, důstojník nespolehlivý, nejvýše sobecký, zbabělý Po stránce vojenské neupotřebitelný, po stránce státoobčanské bez jakéhokoliv vztahu k národní věci, jinak osobou nízkého charakteru a mstivou. Dne 8.10.1940 posudek doplnil major Blavic je důstojník malé důvěry hodný a v případě vážných neb jiných událostí zklame.

Dne 18.4.1941 Kárný výbor čs. brigády za předsednictví majora.Bartošky vydal usnesení jímž se ve vedeném kárném řízení proti jeho osobě, pro podezření, že se svémocně vzdálil od svého útvaru dne 18.6.1940 v Bezeriers ve Francii zprostil kárného obvinění, neboť z takového jednání nemohl být usvědčen. Během pobytu ve Velké Británii na základě jeho brilantní znalosti anglického jazyka udělena v době od 8.10.1941 do 15.3.1942 studijní dovolená na univerzitě v Cambridgi. Ke dni 25.10.1941 povýšen do hodnosti nadporučíka justice. Dne 30.10.1941 vyplacen mimořádný ošacovací příspěvek 10 L. Dne 20.5.1942 přemístěn k Náhradnímu tělesu. a přidělen jako soudce Vrchnímu polnímu soudu. Zkoušku na bachelor of Laws složil dne 21.8.1943 s vyznamenáním a byl oprávněn užívat akademický titul „L.L.B". Dne 1.12.1943 byl vzat do kmenového počtu Vrchního polního soudu jako přidělený důstojník. V listopadu 1943 vystoupil na schůzi Spolku čs. advokátů v zahraničí s přednáškou na téma „ O výkladu anglických zákonů". Dne 7.3.1944 udělena čs. pamětní medaile F- VB. Dne 19.9.1944 byl ustanoven předsedou Polního soudu I. stolice u Náhradního tělesa a přemístěn k Náhradnímu tělesu. Dne 6.10.1944 systematizován v hodnosti nadporučíka justice u Náhradního tělesa. Dne 28.10.1944 povýšen do hodnosti kapitána justice v záloze s pořadím a účinnosti od 28.10.1944. Dne 13.4.1945 systematizován v hodnosti majora justice. Dne 26.10.1945 udělena Čs. vojenská medaile za zásluhy I. stupně. Dne 4.1.1946 přijel k Náhradnímu tělesu v Praze od zadního sledu NT z Velké Británie. Dne 1.2.1946 přemístěn k MNO – IV. odbor. V době působení u Vrchního polního soudu v Londýně byl hodnocen jako důstojník osobnostně vyhraněný, klidný, poněkud uzavřený, odborně velmi bystrý a pohotově myslící, korektní a taktní. Svoji svěřenou funkci vykonával svědomitě a se zájmem. Restaurace nenavštěvoval. Od 2.8.1940 mu byl vyplácen rodičovský příspěvek ve výši dvě libry měsíčně. Po dobu vojenské služby ve Velké Británii mu byla udělena celkem 9 x řádná dovolená, kterou trávil v Edinburgu a Nortnamphtonu. Dne 6.4.1944 se mu narodil syn Michal Tomáš Josef Hartmann.

Hovořil dokonale německy a anglicky, částečně francouzsky, dále ovládal další tři jazyky. Víry byl židovské, praktikující.

Nadporučík dělostřelectva v záloze JUDr. Pavel Pollák, A 3304

Narozen 21.5.1904 v Pelhřimově, příslušný do Prahy. Obecnou školu absolvoval v Pelhřimově, středoškolská studia na státním reálném gymnáziu od roku 1914 do 1922 dokončil v Praze XII na Královských Vinohradech. Všechny třídy absolvoval s vyznamenáním, rovněž tak i 14.6.1922 zkoušku z dospělosti. Právnické vzdělání získal na Právnické fakultě Karlovy univerzity v letech 1922 až 1926, studia ukončil na jaře 1927. Všechny tři státní zkoušky složil s vyznamenáním, zkoušky rigorózní složil dvě s vyznamenáním, jednu všemi hlasy.

Vojenskou presenční službu vykonal od 1.10.1927 do konce 31.3. 1929 u Dělostřeleckého pluku 101v Olomouci. Absolvoval záložní důstojnickou školu hrubého dělostřelectva při Vojenské akademii v Hranicích na Moravě, s pořadím 7 ze 180. Teoretickou důstojnickou zkoušku složil v květnu 1928 s prospěchem velmi dobrým, praktickou důstojnickou zkoušku v listopadu 1928 s týmž prospěchem. Dne 1.1.1929 jmenován podporučíkem dělostřelectva presenční služby. Poručíkem dělostřelectva jmenován k 1.1.1932. V roce 1935 absolvoval kurs velitelů baterii v Plaveckém Podhradí, složil kapitánskou zkoušku s velmi dobrým prospěchem.Za mobilizace v roce 1938 sloužil jako druhý pobočník Dělostřeleckého pluku 101.

Po návratu do civilního života pracoval jako advokátní koncipient od r.1929 do r.1934. Dne 10.4.1934 složil advokátní zkoušky s prospěchem velmi dobrým. Od 10.4.1934 do 15.3.1939 provozoval advokátní praxi v Praze. Jeho specielním oborem bylo právo trestní, právo společenství a správní.

Do zahraniční armády vstoupil po provedené prezentaci dne v Agde 15.1.1940, po dobu služby v čs. armádě ve Francii zastával místo pobočníka Dělostřeleckého pluku 1. Po příjezdu do Anglie byl přidělen jako nezařazený důstojník u baterie BKPÚV.Uzavřel sňatek s britskou státní příslušnicí. Do hodnosti nadporučíka dělostřelectva povýšen dne 28.10.1940. Dne 26.10.1942 složil služební přísahu. Justiční zkoušku složil ve dnech 22 až 24.3.1943 s prospěchem velmi dobrým. Na základě výnosu MNO dne 13.8.1943 byl zproštěn dnem 16.8.1943 dle § 216 branného zákona výkonu činné služby vojenské s určením pro Ministerstvo vnitra. Při této příležitosti byl přednostou soudu vysloven opravdový dík za vzorné vedení hospodářské setniny

polního soudu, jíž sám organizoval, za dokonalou spolupráci s členy soudu zejména při výkonu jejich soudcovských funkcí, jakož i upřímný zájem na odstranění jakýchkoliv závad. Tímto způsobem získal si pro všech stránkách úctu všech, již proto mu přál ze srdce mnoho zdaru na novém působišti. Dne 7.3.1944 udělena čs. pamětní medaile F-VB. 2).

Nadporučík justice v záloze JUDr. Evžen Esteřák, F 2833

Narozen 25.5.1891 v Olomouci, příslušný tamtéž. V rodném městě navštěvoval pět tříd obecné školy a státní gymnázium, dne 30.6.1909 maturoval. Studoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, I. státnice složil 27.4.1911, II. státnice 27.11.1913 a III. státnice 1914. V letech 1911 až 12 studoval na University College v Londýně. Promoval 28.11.1914. Před nástupem vojenské služby bydlel v Praze, Královských Vinohradech, Jungmannova třída 60. Konal právní praxi u zemského trestního soudu v Praze-

Dobrovolnému odvodu se podrobil 29.8.1912 u Doplňovacího okresního velitelství v Olomouci jako jednoroční dobrovolník. Prezentován dne 4.8.1914 u Dělostřeleckého pluku 42 v Steyru. Od 28.12 1941 do 22.10.1915 hospitalizován ve vojenské nemocnici v Praze, kde prodělal operaci slepého střeva. Od 22.10.1915 do 11.5.19 se svým plukem v Kaubu v Tyrolích, dne 11.8.1916 byl přeložen k Dělostřeleckému pluku 48, posádkou v Steninghoferu. Ke dni 10.6.1916 se stal velitelem školní baterie v Brixenu. Dne 1.7.1916 odešel do pole a zařazen k baterii horských houfnic v Passolini, poté na hoře Lussii jako dělostřelecký pozorovatel. Dne 11.10.1916 povýšen do hodnosti praporčíka Dne 21.11.1916 povýšen do hodnosti podporučíka dělostřelectva. Dne 19.7.1917 přemístěn k 9. horské brigádě, zde měl na starosti muniční referát a zúčastnil se letní italské ofenzívy.Do hodnosti poručíka dělostřelectva povýšen 1.8.1917. K 1.1.1918 převzal komando nad všemi muničními kolonami brigády, odtud byl 1.7.1918 přemístěn zpět ke kmenové baterii. Dne 10.8.1918 onemocněl žloutenkou a střevním katarem, v nemocnici v Praze byl až do 15.11.1918 a poté byl odeslán na dvou měsíční zdravotní dovolenou. Dne 4.11.1918 se přihlásil do čs. vojska v Praze, dne 31.1.1919 přeložen do neaktivity a následně 19.7.1919 přijat do čs. vojska.

Dne 6.1.1918 uzavřel sňatek a dne 16.5.1923 se stal otcem dcery. Od 23.12.1918 do 22.5.1919 vykonával soudní praxi v Olomouci. Od 23.5.1919 do 1.1.1922 vykonával praxi advokátního koncipienta, od 2.1.1922 samostatnou advokátní praxi v Olomouci. Rodina bydlela v Olomouci, Frohlichova třída 27. Cvičení ve zbrani v r.1921 a 1923 bylo prominuto. Za mobilizace byl od 25.9.1938 do 13.10.1938 zařazen u náhradní baterie Dělostřeleckého pluku 202 v Kežmaroku, jako velitel čety a instruktor.

Republiku opustil 13.8.1939 po předchozí činnosti v odboji, 20.8.1939 byl presentován do čs. legionu v Polsku, jako poručík štábu. Byl zajat 18.9.1939 sovětskou armádou a internován v Kamenném Podolci a Jarmolincích. Odejel přes Oděsu 20.3.1940 s transportem do Marseille. Ve Francii od 16.4.1940 působil v Paříži jako referent pro věci právní, poté dne 5.5.1940 byl přemístěn jak výzvědné skupině v Paříži jako šifrovací důstojník. Při zdravotní prohlídce bylo zjištěno, že má silně rozšířený poklep srdeční až k pravé bradavce, otylost středního stupně, plně schopen kancelářské práce.

Do Anglie připlul 7.7.1940 po nalodění v přístavu Cette na palubě lodi Mohamed el Faruk a byl vtělen k MNO. Dne 23.7.1940 přidělen k I. odboru MNO a dne 28.10.1940 povýšen na nadporučíka dělostřelectva. Hodnocení z 1.11.1940, důstojník velmi vážný, ustálené povahy, soběstačný, pilný se smyslem pro povinnost a pořádek, nepolitizuje, ač býval politicky velmi činný, velmi dobře působí svým chováním na okolí. Dne 6.11.1940 přeložen do stavovské skupiny justiční služby a dne 27.12.1940 ustanoven členem Vrchního polního soudu a systematizován v hodnosti nadporučíka. Ke dni 16.7.1941 byl ustanoven přednostou justičního oddělení I/3 MNO. Ke dni 30.9.1942 byl rozloučený. Dne 1.5.1943 povýšen do hodnosti kapitána justice v záloze, dne 10.8.1943 ustanoven přiděleným důstojníkem I. odboru MNO, přednostou justičního a právního oddělení. Ke dni 7.3.1944 povýšen do hodnosti štábního kapitána justice v záloze. Dne 30.3.1945 odjel z Grenocku ve Skotsku s transportem důstojníků do Constanzy a dorazil 18.4.1945 do Košic, zde byl přidělen přijímací komisi pro čs. důstojníky u MNO.

Dne 20.8.1945 ustanoven přednostou IV./4 oddělení MNO. S účinností ke dni 1.9.1945 povýšen do hodnosti majora justice v záloze. Dne 28.10.1945 povýšen

do hodnosti plukovníka justice a přeložen do skupiny justičních důstojníků z povolání a ustanoven přednostou 4. oddělení Nejvyššího vojenského soudu. K 31.12.1945 hodnocení, důstojník, který zastával funkci přednosty administrativního oddělení, sebevědomý, temperamentní, velmi dobré paměti, duševně pružný, uvažujíc logicky, plně ovládal zákony a předpisy, dokonale ovládal jazyk anglický, tělesně velmi zdatný, dokonale pečují o svůj zevnějšek. Vzhledem ke své advokátní praxi, velmi dobře upotřebitelný i v jiné agendě. Dne 1.10.1946 povýšen do hodnosti generála justiční služby s pořadím a účinností od 1.10.1946. Dne 13.7.1948 manželka na MNO podepsala prohlášení, v němž uvedla, že je britskou státní příslušnicí, rozená Mallettová, narozená v Plymouthu, má zájem se stát čs. občankou a proto se tohoto dne dobrovolně zříká své původní státní příslušnosti. V hodnocení z 1.1.1948, jako zástupce přednosty IV. odboru postoj k lidově – demokratickému zřízení a vymoženostem národně – demokratické revoluce plně korektní, působí však velmi vlažně. K dělnické třídě nebyl schopen navázat vztah pro svoji nevyhraněnost. Po stránce politické vyžadoval další vzdělávání a uvědomění.

Dne 1.2.1949 byl přeložen do výslužby. Do Tábora nucených prací na Mírově odeslán po svém zatčení v Klánovicích v červnu 1949, zde vězněn 11 měsíců.

Za dobu vojenské služby udělen Čs. válečný kříž 1939, Čs. medaile za zásluhy I. stupně a Čs. pamětní medaile.

Náboženství československého- bratrského. Dokonale ovládal slovem i jazyk anglický a německý. Velmi dobře jezdil na koni, kole a lyžoval.

Nadporučík pěchoty v záloze JUDr. Ervín Munk, Z 23

Narozen 11.6.1906 v Praze, Královských Vinohradech, příslušný Přestavlk okres Chrudim. Otec obchodním cestujícím, matka dcerou malozemědělce. V rodném městě navštěvoval tři ročníky obecné školy, studium na gymnáziu zahájil v roce 1917, na státním gymnáziu v Mariboru v Jugoslávii, ve studiu pokračoval v letech 1918 až 25 na reálném gymnáziu v Praze II. s vyučovací řečí německou, maturitu složil 18.6.1925 v jazyce českém i německém.. V letech 1926 až 30 studoval na Právnické fakultě

německé univerzity v Praze. První státnice složil 8.2.1927 s prospěchem dostatečným druhé státnice 11.6.1929 s prospěchem dostatečným a třetí státnice 15.1.1930 s prospěchem dostatečným. Promován 23.5.1930.

Odvodu se podrobil 28.4.1926 v Čáslavi. Prezenční vojenskou službu vykonal od 10.10.1930, kdy službu nastoupil u Pěšího pluku 22 ve Frýdku-Místku. Mezi své zvláštní schopnosti uvedl, složenou šoférskou zkoušku a praxi odborného redaktora. Při zdravotní prohlídce zjištěna silná krátkozrakost a podvýživa. Dne 15.10.1930 odeslán do školy pro výchovu důstojníků pěchoty v záloze u velitelství Pěší divize 12 v Košicích, závěrečnou zkoušku složil 31.3.1931 jako 397 z 531, praktickou část zkoušky vykonal 10.4.1931 u Pěšího pluku 19 v Levicích jako 12 z 31. Studijní posudek, družný, chápavý, velmi nepořádný a poněkud nerozhodný. Dne 15.7.1931 jmenován střelcem u kulometu a obdržel střelecký odznak. Dne 4.9.1931 předložil žádost v níž se ucházel o přijetí za důstojníka v záloze, prohlášení důstojnického sboru z 1.9.1931 jej shledalo vhodným pro tuto službu. Od 1.10.1931 do 27.2.1932 vykonával funkci instruktora v četě nováčků. Dne 10.3.1932 odeslán na trvalou dovolenou a dne 1.4.1932 přeložen do zálohy v hodnosti četaře.

Po propuštění pracoval jako advokátní koncipient a poté jako advokát v Praze. Do hodnosti podporučíka pěchoty povýšen 1.1.1933, do hodnosti poručíka pěchoty dne 1.1.1936 v záloze se stal 1.1.1936. Opravnou justiční vojenskou zkoušku vykonal ve dnech 8. a 9.6. 1936, do skupiny justičních důstojníků byl přeložen 30.9.1933. První cvičení ve zbrani vykonal od 14.8. do 7.9.1935 u Divizního soudu v Praze, další dvě cvičení od 3.8. do 22.8.1936 a 1.6. až 28.6.1938 tamtéž.. Za mobilizace na podzim1938 byl přidělen k Diviznímu soudu v Praze. Uzavřel sňatek s Editou Firtovou, otec jednoho dítěte. Otec jeho manželky byl štábním rotmistrem, matka modistka.

Do čs. branné moci zařazen v Anglii 7.9.1943 po provedené prezentaci téhož dne a zařazen jako velitel O u NT. Před nástupem služby konal službu u Home Gards, u 1 Glos Bn HG a současně jako Intelligence oficer u Glos. Sub. Distr. Dnei 28.5.1944 ustanoven velitelem OPČ u Velitelství Náhradního tělesa. Jeho vojenské hodnocení, velmi vyrovnané povahy, svědomitý, iniciativní, jeho rozhled a znalosti v oblasti práva jsou ku prospěchu výkonu služebního zařazení. Dne 8.12.1944 požádal o úpravu svého služebního pořadí, žádosti bylo kladně vyhověno 3.3.1945. K Polnímu soudu I. stolice u

Velitelství Náhradních vojsk přemístěn dne 6.10.1944, kdy složil služební slib do rukou kapitána Hartmanna. V hodnocení ze dne 10.3.1945, důstojník velmi inteligentní, vyrovnané povahy, korektní dobromyslný, upřímný a vždy kolegiální, dobře si plnící své povinnosti. Jeho znalost práva byla dobrá, písemné vyjadřování dobré, vedení přelíčení velmi dobré. Dne 28.10.1944 povýšen do hodnosti nadporučíka justice. Řádná dovolená do Seillysland udělena 10.11.1944. Dne 13.2.1945 byl ustanoven členem Polního soudu I. stolice v zámoří, zproštěn služby k dni 6.3.1945. Odjezd k Polnímu soudu v zahraničí hlásil dne 15.3.1945 o 12.00 hodin na nádraží v Durfleet.

Dne 27.6.1945 povýšen do hodnosti kapitána justice v záloze. Dne 1.10.1945 povýšen do hodnosti kapitána justice a dne 28.10.1945 do hodnosti majora justice. Dne 31.10.1945 hodnocen jako pilný soudce, korektní a taktní, iniciativní, upřímný, chování vojenské bezvadné, celkově je velmi dobrý soudce.

Dne 20.12.1949 přijel spolu s manželkou z USA a ubytoval se v hotelu Alcron v ulici Štěpánské v Praze, neboť neměl jiného stálého bydliště, vrátil se z USA, kde byl generálním konsulem. V roce 1950 pracoval jako právník na Generální prokuratuře Československé republiky. Dne 21.7.1950 byl na MZV poučen o zachování státního tajemství.

Národnosti židovské, náboženství israelitského. K jeho zálibám patřila lehká atletika. Před válkou poznal Francii, Itálii, Rakousko, Jugoslávii a Norsko. Hovořil dobře německy, francouzsky a anglicky, částečně španělsky a italsky.

Nadporučík justice v záloze JUDr. Ervín Kulka, R 191

Nar.13.12. 1907 v Moravské Ostravě. Otec Šalamoun nar. 1854 byl advokátem, trpěl srdeční vadou, matka Estell rozená Krásna v domácnosti. V rodném městě navštěvoval pět tříd obecných a poté osm tříd reálného gymnázium s vyučovací řečí německou, zkoušku z dospělosti složil dne 25.6.1926. Právnická studia absolvoval na Karlově univerzitě v Praze, kde I. státnice složil dne 6.2.1928, II. státnice dne 20.6.1930 a III. státnice dne 6.5.1931. Promován doktorem práv dne 12.5.1933.

Odveden k prezenční službě 8.6. 1927 s klasifikací nepatrného zbytnění levé komory srdeční, silné konstrukce, slabého podkožního tuku, nosícího vlastní brýle. Dne 1.10.1927 vtělen k Pěšímu pluku 4 „ Střelce Jana Čapka „ a povolen odklad nastoupení činné služby do 30.9.1931. Dne 12.5.1931 nastoupil jako kandidát advokacie v advokátní kanceláři svého otce a pracoval zde až do nástupu vojenské služby. Dne 1.10.1931 prezentován k vykonání vojenské služby u Jezdeckého pluku 4 „Antonína Švehly„ v Bratislavě, přidělen k 1. vozatajské rotě. Při lékařské prohlídce dne 7.10.1931 bylo zjištěno ztemnění srdce od levého okraje sterna o 1 prst, systolický šelest dobře slyšitelný, zvláště při námaze. Dne 16.3.1931 povýšen na svobodníka, dne 26.5.1931 na desátníka. Dne 10.10.1931 odeslán do školy pro důstojníky vozatajstva a pomocného zdravotnictví v záloze v Bratislavě, školu ukončil 31.5.1932 závěrečnými zkouškami s prospěchem velmi dobrým. Dne 1.10.1932 povýšen do hodnosti do hodnosti četaře. Dnem 15.6.1932 přeložen k vozatajské rotě 18 Dragounského pluku 4. Dne 8.8.1932 byl přistižen jak spí při zaměstnání v sedle koně, následující den přišel pozdě na střelnici, potrestán 10 dny kasárenského vězení. Dne 10.9.1932 provedeno šetření mezi důstojníky setniny bez připomínek a proto dne 23.10.1932 podal žádost o jmenováním důstojníkem v záloze. Dne 14.1.1933 propuštěn z činné služby vojenské na trvalou dovolenou a přeložen do I. zálohy jako četař, zároveň mu byl přiznán charakter aspiranta.

Dne 14.1.1933 nastoupil jako kandidát advokacie do kanceláři JUDr. Bedřicha Eisingera v Moravské Ostravě, kde pracoval do 15.2.1935. Dne 15.5.1933 administrativně přemístěn k náhradní vozatajské rotě, dne 31.3.1934 k Jezdeckému pluku 4 a zařazen k vozatajské eskadroně 5. Dne 1.1.1934 jmenován podporučíkem jezdectva v záloze s účinností a pořadím od 1.1.1934. Dne 14.12.1934 prominuto první cvičení ve zbrani.

Dne 2.2.1935 rozhodnutím Vrchního soudu v Brně přijat jako právního aspiranta u Krajského soudu v Moravské Ostravě, nastoupil službu dne 16.2.1935 a vykonal přísahu. Ode dne 13.5.1935 mu byl poukazován příspěvek právního aspiranta ve výši 570,- Kč měsíčně. Ve dnech 1.7. až 28.7.1935 vykonal druhé cvičení ve zbrani. Usnesením presidia Vrchního soudu ze dne 13.9.1935 jmenován auskultantem. Od 1.1.1936 mu bylo přiznáno adjunktum ve výši 16.704,- Kč ročně. Ve dnech 11.8. až 29.8.1936 vykonal třetí cvičení ve zbrani u Divizního soudu v Olomouci, zbytek 9 dní

mu byl prominut. Dne 24.4.1937 povoleno započtení doby jednoho roku jiné služby do tříleté přípravné služby soudcovské. Dne 1.1.1937 povýšen do hodnosti poručíka v záloze a účinností a pořadím od 1.1.1937. Dne 23.10.1937 vykonal civilní soudcovskou zkoušku u Vrchního soudu v Brně v jazyce českém s prospěchem velmi dobrým. Dne 16.12.1937 mu bylo propůjčeno služební místo soudce II. skupiny a dne 1.1.1938 nastoupil službu jako soudce u Okresního soudu v Krnově. Ve dnech 1.6. až 29.6.1938 vykonal čtvrté cvičení ve zbrani u Vojenské divizní prokuratury v Olomouci, po absolvování byl plně způsobilý pro přeložení do skupiny justičních důstojníků.. V důsledku nařízené mobilizace povolán k činné službě dne 25.9.1938 k velitelské vozatajské eskadroně Jezdeckého pluku 4 a demobilizován dne 27.10.1938.

Rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti dnem 31.3.1939 dán na trvalý odpočinek pro svůj židovský původ. Poté žil v Praze až do odjezdu za hranice. Koncem měsíce dubna 1940 odjel vlakem z Prahy do Itálie a začátkem května z Itálie do Číny. Směřoval za svým bratrem Herbertem Kulkou, který žil v M.D 75 Palm Avenue, San Francisko v USA.

Dne 6.6.1940 se přihlásil k vojenské službě u čs. vojenského kroužku v Šanghaji, stal se také členem krajanské organizace v Šanghaji.V červenci 1940 byl odvelen na britském generálním konzulátu a povolán do služby počátkem září 1940. Dne 2.11.1941 byl zařazen do čs. branné moci po provedení odvodu a vtělen k výcvikové rotě. Dne 15.1.1942 přemístěn k Pomocné rotě čs. vojenské mise a ustanoven členem Polního soudu I. stolice v Jerusalemě v Palestině. Dnem 10.1.1942 přeložen do skupiny důstojníků justiční služby v záloze s pořadím a účinností od 7.3.1942 a následně dne 7.3.1942 povýšen do hodnosti nadporučíka justiční služby.Dne 13.3.1942 dne dostal příplatek na výstrojné 15 L. Dne 2.7.1942 vyplaceno 7 L za táborovou výstroj. V hodnocení z 30.9.1942, důstojník velmi rozvážný, zamlklý a uzavřený, kamarádský, disciplinovaný, polygot, učí se jazykům, má rád svoji práci. Dne 21.11.1942 vyplaceno 10 L jako příspěvek za tropickou výstroj. V hodnocení z 20.1.1944, po zrušení soudu od 1.10.1943 konal dozor nad opisováním spisů, svědomitý, rozvážný a pilný, svoji práci vykonával s plnou láskou.

Do Velké Británie připlul 28.1.1944 lodí Ortensa a byl vtělen k NT v Chalwelku a zařazen do velitelské zálohy pro nedostatek míst systematizovaných pro

důstojníky, dne 4.2.1944 vykonal služební přísahu. Dnem 25.2.1944 přemístěn k Štábní rotě. Dne 7.3.1944 udělena čs.. vojenská pamětní medaile 1943 se štítkem SV. Dne 5.6.1944 udělena vyloďovací dovolená, kterou strávil do 13.6.1944 v Londerey. Dne 9.6.1944 požádal o započtení do činné vojenské služby doby strávené v čs.četě mezinárodního vojenského sboru v Šanghaji, podobně doby strávené na cestě ze Šanghaje k jednotce na St.Východě. Žádost byla dne 14.6.1944 rozhodnutím na základě dosud platných předpisů MNO zamítnuta 5). Vojenské hodnocení, důstojník svůj post zvládajícího bezvadně, výborný právník a soudce, hodil by se i na vedoucí místo, ale netouží po něm. Dne 18.7.1944 udělena čs. vojenská pamětní medaile 1944 se štítkem VB. Dne 11.8.1944 administrativně přemístěn k dopravnímu oddílu. Dne 21.8.1944 udělena sedmi denní řádná dovolená do Londýna. Dne 7.3.1945 povýšen do hodnosti štábního kapitána v záloze s pořadím a účinností od 7.3.1945. Dne 13.3.1945 udělena Čs. vojenská medaile Za zásluhy I. stupně za záslužnou činnost v čs. zahraniční armádě. Dne 26.3.1945 byl přemístěn k Polnímu soudu I. stolice u Náhradního tělesa. Dne 6.4.1945 byl určen členem Polního soudu I. stolice u Náhradního tělesa. Dne 2.6.1945 udělena řádná dovolená do Londýna. Dne 12.7.1945 udělena medaile Africa of Star. Dne 18.8.1945 povýšen do hodnosti štábního kapitána justiční služby v záloze s účinností od 1.7.1945. Dne 11.8.1945 udělena 7 denní dovolená do Londýna. Dne 14.9.1945 zařazen na systematizované místo majora justiční služby. Svými nadřízenými hodnocen jako důstojník velmi inteligentní, vážný, spolehlivý, uzavřený, ukázněný a svědomitý.

Dne 15.11.1945 se vrátil z Velké Británie a do 31.12.1945 prováděl likvidaci tohoto soudu. Dne 28.11.1945 mu bylo uděleno vyznamenání v uznání zásluh o republiku Československou Čs. válečný kříž 1939. Dne 1.1.1946 byl přemístěn k MNO k IV/4 skupině a určen přednostou skupiny všeobecné administrativy, tímto dnem přeložen do skupiny důstojníků justiční služby z povolání a zároveň povýšen na majora justiční služby s účinností a pořadím od 28.10.1945. Dne 1.4.1946 povýšen do hodnosti podplukovníka justice s účinností a pořadím od 28.10.1945. Dne 13.5.1946 usnesením vlády ze dne 7.5.1946 propůjčeno s účinností od 28.10.1945 služební místo v VII. stupnici funkčního služného u Krajského soudu v Moravské Ostravě. Ke dni 1.10.1946 jmenován přednostou skupiny všeobecné administrativy. Dne 30.11.1946 onemocněl závažnou srdeční chorobou. Dne 15.1.1947 v hodnocení uvedeno, bezvadného vojenského i společenského chování. Zdraví značně otřesené následkem služby v Asii a

v Palestině. Doporučeno ponechat v administrativě a další praxe v zastávané funkci. Dne 18.2.1947 IV/4 oddělením MNO zaslána vkladní knížka číslo 407241 řada F Živnostenské banky, pobočky Bubeneč na heslo na níž ke dni 3.2.1947 bylo uloženo 25.460 Kč, tedy služební příjmy došlé. Současně byl zaslán obnos 729 Kč, jako doplatek za 1.1. až 31.3.1946. Dále byl zaslán obnos 146,10 Kč, jako vrácená částka por.kancelářské služby Blažkem z obnosů mu daných, vyúčtování přiloženo. Dne 24.8.1947 šéflékařem MNO uvedeno, trpí stavem po infarktu srdce, menší silné postavy, doporučil zprostit do konce roku tělesné námahy. Od 3.6. do 30. 6.1948 udělena zdravotní dovolená v délce 22 dní, kterou strávil v Mariánských Lázních. Na základě dekretu prezidenta republiky z 29.6.1948 ustanoven radou Nejvyššího vojenského soudu a zároveň k němu přemístěn. Dne 21.7.1948 složil přísahu dle § 26 v.tr. zákona před přednostou presidia Nejvyššího vojenského soudu. V hodnocení dne 30.10.1948, soudce velmi snaživý, pilný, pracuje rychle, ale se smyslem pro odpovědnost. Inteligentní, velmi bystrý, nadaný. O zevnějšek velmi dbá. Při těžké srdeční vadě nemá zájmu o veřejný život, potřebuje naprostý klid a nevěnuje se proto sledování tisku nebo soukromému studiu stranického tisku. Pro těžkou srdeční vadu mimo službu až do 28.2.1948. Od 1.3.1948 nastoupil službu s omezením, způsobilý k zastávání funkce přednosty pomocné skupiny. Postoj k lidově- demokratickému zřízení všestranně loajální.

Dne 1.11.1948 přeložen do zálohy a vydán souhlas k vydání vystěhovaleckého pasu. Při odchodu z činné služby presidentem Nejvyššího soudu důrazně upozorněn na zachování vojenského tajemství. Následně se v průběhu roku 1949 vystěhoval do USA.

Náboženství israelského praktikující. Ovládal slovem i písmem jazyk německý, francouzský, anglický dokonale, jazyk ruský, čínský, japonský, italský částečně. Byl plavcem, řidičem motorových vozidel, lyžař a jezdec na koni. Hrál na housle, psal na stroji všemi prsty. Ze zemí znal Francii, Anglii, Egypt a Palestinu.

Poručík justice v záloze JUDr. Jan Malášek, A 1822

Narozen 19.12.1910 v Čebíně okres Tišnov. Ke dni 20.9.1943 byl v přípravné službě soudcovské u Polního soudu I. stolice. Dne 28.10.1943 jmenován nadporučíkem

justiční služby a přidělen službou k polnímu prokurátorovi. Dnem 10.12.1943 přemístěn k MNO a zařazen do skupiny důstojníků s určením SSSR. V době vojenské služby byl svobodný, bezdětný

Poručík pěchoty v záloze JUDr. František Vohryzek A 60

Narozen 9.1.1907 v Praze, příslušný tamtéž. Otec Emil, matka Emilie roz. Nováková. V rodném městě navštěvoval čtyři třídy obecné školy a reálné gymnázium. Po maturitě, studoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Po studiích pracoval jako advokát v Praze.

Okupovanou vlast opustil legálně 30.3.1939, odjel studovat národohospodářství na univerzitě v Paříži. Odveden do čs. armády byl 14.7.1939 v Paříži, zdráv, schopen služby „ A", výška 187 cm, černých vlasů. Dne 19.10.1939 prezentován v Agde a vtělen k 4. rotě Pěšího pluku 1. Dne 15.1.1940 povýšen do hodnosti svobodníka pěchoty. Ve Francii absolvoval školu pro výchovu důstojníků v záloze v campu A. Dne 1.5.1940 přemístěn k 12. rotě Pěšího pluku 3 a povýšen do hodnosti četaře aspiranta bez praktické zkoušky s denním žoldem. Po příjezdu do Anglie 12.7.1940 na palubě lodi Neuralialie přemístěn k Pěšímu praporu 1, dne 1.1.1942 byl vtělen k jeho 4. rotě. Absolvoval pěti týdenní kurs pro důstojníky pěchotních zbraní, zkoušku velitele setniny vykonal 14.2.1942 s prospěchem dobrým a poté zařazen jako pomocník proviantního důstojníka. Byl hodnocen jako důstojník pořádný, služby dbalý, inteligentní, trochu vychloubačný. Dne 2.2.1942 bylo provedeno šetření v důstojnickém sboru, nikdo neměl připomínek k jeho jmenování. Jako člen šermířského družstva brigády se svými vítězstvími nad nejlepšími šermíři Velké Británie zasloužil o propagaci čs. věci. Dne 7.3.1942 jmenován podporučíkem pěchoty v záloze a zařazen do velitelské zálohy pro nedostatek systematizovaných míst pro důstojníky. Dne 1.6.1942 složil služební přísahu čekatele na důstojníka justiční služby v záloze, tohoto dne přidělen jako čekatel na důstojnickou justiční službu. Dne 2.10.1942 byl přemístěn k brigádní štábní rotě. Dne 1.3.1943 povýšen do hodnosti poručíka a přeřazen do skupiny justičních důstojníků v záloze. Dne 6.4.1943 složil do rukou nadporučíka Němce slib polní prokurátora a byl ustanoven prokurátorem u čs. samostatné brigády. Dnem 1.1.1944 přemístěn k MNO. Zařazen do skupiny důstojníků s určením SSSR dne 13.1.1944 a vtělen k NT. Od

21.4.1944 zastával funkci polního prokurátora u I. čs. armádního sboru v SSSR. Generálem Svobodou hodnocen jako iniciativní, klidný, samostatný, rozvážná, jako polní prokurátor se plně osvědčil. Zúčastnil se karpatské ofensivy jako polní prokurátor. Na nadporučíka justice povýšen 20.7.1944 a na kapitána justice dne 16.12.1944.

Od 15.6.1945 do 31.12.1945 zastával funkci přednosty Polního soudu I. armádního sboru v SSSR.. Vojenské hodnocení, inteligentní, pilný dobrý vojenských vlastností, velmi dobrý soudce, někdy poněkud upjatý. Jako přednosta soudu se velmi dobře staral o své podřízené.

Dne 1.1.1946 byl přeložen k Polnímu soudu I. pěší divize. Ke dni 16.2.1946 se nacházel v záloze. V průběhu vojenské služby byl vyznamenán Čs.medailí Za chrabrost a Čs. medailí Za zásluhy I. stupně.

V době vojenské služby byl ženatý, manželka Jaroslava Vohryzková žila Praze XII, Slezská ulici 125, manželství bezdětné. Náboženství českobratrské. Hovořil německy a francouzsky dokonale, anglicky částečně. Byl plavec, cyklista, lyžař a vynikající šermíř.

Poručík justice v záloze JUDr. Josef Aufricht, A 2554

Narozen 9.8.1903 ve Frenštátu pod Radhoštěm, příslušný do Místku. V rodném městě navštěvoval pět tříd obecné školy a v letech 1915 až 23 státní reálné gymnázium v Místku a Hranicích, kde složil maturitu 11.6.1923. V letech 1923 až 28 studoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Na doktora práv promován 16.5.1931.

V roce 1925 se podrobil dobrovolnému odvodu, při němž byla zjištěna mírná krátkozrakost.Prezenční vojenskou službu nastoupil 1.10.1931 u Dragounského pluku 6 v Bohdanči u Pardubic. Dne 15.10.1931 odeslán do školy pro důstojníky jezdectva v záloze, kterou ukončil 28.3.1932. Dne 1.10.1932 povoleno vykonat zbytek prezenční služby praxí u polního prokurátora v Praze. Dne 13.1.1933 povýšen do hodnosti podporučíka jezdectva v záloze. Od roku 1934 pracoval jako advokátní koncipient v Příbrami a od roku 1935 jako advokát ve Frenštátě. První cvičení ve zbrani vykonal

od 15.2. do 14.3.1934 u polního prokurátora v Praze jako aspirant justiční služby. V letech 1934 až 35 navštěvoval instruktážní kurs u dělostřeleckého oddílu v Příbrami. Dne 14.3.1935 se podrobil vojenské soudcovské zkoušce s prospěchem nedostatečným. Dne 1.2.1936 povýšen do hodnosti poručíka jezdectva v záloze. Dne 3.3.1936 se podrobil opravné vojenské soudcovské zkoušce s prospěchem dobrým. Od 1.7. do 17.7.1937 vykonal druhé cvičení ve zbrani jako náměstek polního prokurátora. Třetí cvičení ve zbrani vykonal od 1.8 do 28.8.1938 u polního prokurátora v Olomouci.Zúčastnil se mobilizace na podzim 1938 jako vyšetřující soudce nižšího polního soudu od 26.9.1938 do 19.10.1938, projevil menší stupeň ukázněnosti, nehodil se k vyšším funkcím.

Do hodnosti nadporučíka justice povýšen 28.10.1942. Dne 6. 4.10.1944 ustanoven do funkce polního prokurátora u Polního soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa. Dne 28.10.1944 povýšen do hodnosti kapitána justice. Dne 1.7.1945 povýšen do hodnosti štábního kapitána justice.

Byl cyklista a řidič motorových vozidel, ovládal psaní na stroji. Hovořil německy dokonale, francouzsky částečně. Byl ženatý, nemajetný, byl členem několika kulturních a sociálních organizací ve Frenštátě.

Poručík justice v záloze JUDr. Hanuš Fischl A 2331

Narozen 30.1.1909 v Praze. Otec Rudolf, matka Gizela rozená Fantová. V rodném městě navštěvoval čtyři třídy obecné školy a poté zde v letech 1919 až 27 gymnázium s vyučovací řečí německou, maturita dne 8.6.1927. Po maturitě studoval pět měsíců na Obchodní škole v Bergmanově ulici v Praze s vyučovací řečí českou, studium zde ukončil 15.2.1928. Od roku 1927 studoval na Právnické fakultě německé Karlovy univerzity v Praze, kde byl 12.12.1931 promován doktorem práv. Po absolutoriu pracoval jako advokátní koncipient v Praze.

Vojenskému odvodu se podrobil v roce 1929. Při vojenské výšce 162 cm a kaštanových vlasů, uvedl, že ovládá jazyk německý bezvadně, jazyk italský a španělský částečně, psaní na stroji a stenografii v jazyce německém, fotografoval a hrál na housle.

Prezenční vojenskou službu nastoupil 1.10.1932 u Pěšího pluku 9 Karla Havlíčka Borovského v Kremnici. Dne 1.1.1933 povýšen na svobodníka a dne 5.5.1933 na desátníka. Dne 1.9.1933 povýšen do hodnosti četaře a dne 2.9.1933 mu byl přiznán charakter aspiranta.

Školu pro důstojníky pěchoty v záloze absolvoval v Praze u velitelství 1. divize od 8.10.1932 do 31.3.1933. Závěrečnou zkoušku složil s prospěchem dobrým jako 69 ze 192. Praktickou část důstojnické zkoušky vykonal 28.8.1933 u Pěšího pluku 6 v Mostě s prospěchem výborným jako 6 z 25. Do hodnosti podporučíka pěchoty byl jmenován 1.1.1934. Dnem 31.12.1933 byl přeložen k Diviznímu soudu v Praze. Vojenskou justiční praxi vykonal u Vrchního vojenského soudu v Praze od 1.1.1934 do 26.3.1934. Na trvalou dovolenou propuštěn dne 2.9.1934. Do hodnosti poručíka pěchoty v záloze byl povýšen 1.1.1935. Na Právnické fakultě německé UK složil 24.5 1935 státní tlumočnickou zkoušku z jazyka německého. Dne 3.4.1937 uzavřel sňatek s JUDr. Trudou Roubíčkovou. První cvičení ve zbrani vykonal od 6.8. do 30.8.1935 u Nejvyššího vojenského prokurátora v Praze. Byl hodnocen jako důstojník čilý, bystrý a ctižádostivý, pracovitý a velmi úslužný, nebylo možno jej přeložit do skupiny justičních důstojníku, neboť nesložil vojenskou justiční zkoušku. Od 16.8. do 1.9.1937 vykonal druhé cvičení ve zbrani u Divizního soudu v Praze. Dle závěrečného hodnocení, do přeložení do skupiny důstojníků justice nebyl dosud způsobilý, neboť nesložil justiční zkoušku.Ve dnech 19.5., 20.5. a 4.6.1938 složil u Divizního soudu v Praze vojenskou justiční zkoušku s prospěchem velmi dobrým. Za mobilizace na podzim roku 1938, byl od 23.9.1938 do11.10.1938 přidělen k Diviznímu soudu v Praze jako vyšetřující soudce. Slib vojenského justičního důstojníka složil do rukou přednosty Divizního soudu v Praze plukovníka Jarolímka dne 26.9.1938.

Po skončení mobilizace se vrátil do své advokátní kanceláře, kterou po příchodu okupačních vojsk začal připravovat k likvidaci. Dne 29.3.1939 ve večerních hodinách odjel spolu s manželkou přímým vlakem z Prahy do Paříže. Zde od 7.4.1939 vypomáhal při odvodu dobrovolníku do čs.vojska jako odvodní komisař respektive jako písař. Účastnil se porad o čs.právu, zejména se podílel na práci k zřízení čs. vojenského justičního úřadu. Pracoval také jako reprezentant švédské firmy.

Do armády byl odveden 1.11.1939 v Paříži, službu nastoupil 5.3.1940 v Agde, tohoto dne byl přemístěn k velitelství 1.čs.divize a vtělen k štábní rotě. Od 1.4.1940 působil jako vedoucí soudní kanceláře vojenského soudu v Bezeriers. Manželka v té době žila v Bezeriers na adrese „ Les Margnerites „ rue Pezenos. Příbuzná Lisa Fusthova žila v Paříži na adrese 30 rue Milton.

Po pádu fronty připlul do Velké Británie 7.7.1940 na palubě parníku „ Mohamed el. Kebir". V hodnocení 2.8.1940, jako vedoucí soudní kanceláře se projevil jako naprosto nesamostatný a malomyslný. Vstupoval sice slušně, ale sledoval jen svůj vlastní prospěch. K národní věci naprosto lhostejný, bez jakéhokoliv vnitřního vztahu. Jeho důstojnickou totožnost potvrdili dne 30.7.1940 poručík Bělský a poručík Korbel. Dne 27.9.1940 pro nedostatek systematizovaných míst pro důstojníky zařazen do důstojnické zálohy na místě nesystemizovaném u štábní roty. Dne 3.1.1941 byl administrativně přemístěn od NT k štábní rotě a jmenován vojenským soudcem. Dne 10.1.1941 bylo zrušeno kárné řízení proti němu vedené. Dne 11.1.1941 složil vojenského soudce. Dne 19.9.1941 přemístěn k NT. Dne 25.10.1941 povýšen do hodnosti nadporučíka justice v záloze s pořadím a účinností od 28.10.1941. Dne 26.1.1942 očkován proti tyfu. V této době hodnocen jako důstojník velmi chápavý, velmi bystrý, pracovitý a taktní, dobrého vojenského vystupování. Jako vojenský soudce naprosto rozhodný, svědomitý, velmi dobrých odborných znalostí, služebně velmi ochotný a spolehlivý. Dne 29.1.1943 se mu narodil ve Warwick syn Jiří Tomáš Fischl. Mimořádná dovolená pro slehnutí manželky udělena od 30.1. do 15.2.1943 do Warwicku. Řádné sedmidenní dovolené mu byly uděleny do Londýna 28.4.1943 a 18.10.1943. Dne 3.10.1943 byl ustanoven a systematizován ve funkci soudce polního soudu. Dne 7.3.1944 mu byla udělena čs. pamětní medaile F- VB. Dne 20.4.1944 byl ustanoven zatímním polním prokurátorem. Dne 26.7.1944 byl ustanoven polním prokurátorem. Dne 11.8.1944 byl administrativně přemístěn k dopravnímu oddílu. Do hodnosti kapitána justice povýšen 28.10.1944. Hodnocen jako důstojník ukázněný, dobrého vojenského vystupování. Jako soudce naprosto svědomitý, pilný, velmi dobrých odborných znalostí, ve styku se stranami výborný, služebně velmi ochotný a svědomitý. Dne 12.3.1945 byl ustanoven do funkce přednosty Polního soudu I. stolice v poli. Dne 11.6.1945 vyznamenán Čs. medailí Za zásluhy I. stupně. V hodnocení z 31.5.1945, důstojník klidný, iniciativní, výborných organizačních vlastností, plně zodpovědný ve funkci polního prokurátora i přednosty soudu.Dne 15.6.1945

propůjčena hodnost majora justice. Dne 23.6.1945 jmenován členem Vrchního polního soudu.

Hovořil plynně německy, částečně anglicky a francouzsky. Náboženství židovského, praktikující. Velmi dobře hrál na housle.

Poručík justice v záloze JUDr. Tibor Littmann, C 926

Narozen 27.8.1903 ve Spišské Sobotě v okrese Poprad. Otec JUDr. Alexander, matka Margita, rozená Kochová. Mateřská řeč maďarská. V rodném městě navštěvoval obecní školu a v okresním městě reálné gymnázium. Po jeho ukončení studoval rok na Vysoké obchodní škole v Bratislavě. Studia práv absolvoval na Právnické fakultě Komenského univerzity v Bratislavě v roce 1930 složením třech státních zkoušek. Téhož roku zde získal titul doktora práv. Od roku 1930 byl advokátním koncipientem.

Základní prezenční službu vykonal od 1.10.1930 do 10.3.1932 u Pěšího pluku 4 v Jaroměři, kde také od 1.12.1930 do 10.5.1931 absolvoval školu pro výchovu důstojníků pěchoty v záloze, důstojnickou zkoušku složil na divizním velitelství v Hradci Králové. Během vojenské služby složil vojenskou zkoušku tlumočnickou z jazyka francouzského a maďarského v Pardubicích. Na závěr vojenské služby obdržel pochvalný dekret velitele pluku.

Po návratu z vojenské služby pracoval jako advokát v Turčianskom Sv. Martine. Vykonal 21 dní cvičení ve zbrani v roce 1933, 28 dní cvičení ve zbrani od 1.7.1938 do 25.7.1935 a totéž cvičení v roce v trvání 18 dní od 5.4.1937 do 22.4.1937. Dne 22.4.1937 povýšen do hodnosti podporučíka pěchoty. Byl mobilizován od 25.9.1938 do 13.10.1938. Vojenské výšky 172 cm, zvláštních znalostí upotřebitelných v armádě lyžař a řidič motorových vozidel. Znal cizích kraje Francie, Maďarsko, Rakousko, navštívil Holandsko, Jugoslávii a Bulharsko. V roce 1936 zakoupil od JUDr. Trusta za 15.000 Kč osobní vozidlo Škoda Rapid.

Republiku opustil již před její okupací v noci z 11. na 12.3.1939, kdy odjel nočním rychlíkem do přes Cheb do Strasbourgu. V době svého odchodu svobodný, matka žila v Košicích, Pavla Lázenského 4.

Dne 15.3 1939 hlásil se dobrovolně na čs. konsulátu v Paříži, co dobrovolník pro případ války. Povolávací rozkaz obdržel v Paříži dne 20.10.1939. Dne 26.10.1939 po provedené prezentaci vstoupil v Agde do čs. armády. Zařazen jako velitel pěší čety u Pěšího pluku 1,11. roty. Dne 16.11.1939 byl přemístěn k 12. rotě. Dne 2.2.1940 převelen k Náhradnímu tělesu do Montegnac, kde působil jako velitel čety v kursu záložních důstojníků a vykonával funkci posádkového důstojníka. Dne 1.4.1940 jako poručík pěchoty přeložen do stavovské skupiny důstojníků justice v záloze. Ke dni 1.6.1940 přemístěn k pomocné rotě Pěšího pluku 3. Velitelský posudek z 30.4.1940, důstojník pracovitý, trochu sobecký, působící však velmi kladně na své okolí. Fyzicky zdatný, stupeň vojenský vědomostí dobrý, v praxi potřeboval zdokonalení, působil dobře na okolí. Důvody svého odchodu do odboje nesdělil. Česky hovořil dobře, k nadřízeným byl taktní, velmi pečoval o svůj zevnějšek. Za svého pobytu ve Francii složil před vojenskou komisí státní zkoušku tlumočníka z jazyka francouzského a maďarského. Bojů na frontě se nezúčastnil.

Do Velké Británie připlul na palubě lodi Vice Roy of Indiana. Velitelský záznam z 18.7.1940, o jeho důvodu účasti v odboji nelze ničeho říci, maďarsky nehovoří, česky mluví velmi dobře, spíše průměrným velitelem čety, lépe se hodil pro administrativu a práce u soudu. Dne 19.7.1940 poručík Novotný čestně potvrdil, že je skutečně poručíkem pěchoty. Dne 15.8.1940 vtělen k Baterii kanónů proti útočné vozbě pro nedostatek systematizovaných míst pro důstojníky do důstojnické zálohy. Dne 7.10.1940 vykonal za přítomnosti kapitána Šedy a plukovníka Husineckého zkoušku na velitele setniny s prospěchem dobrým. Dne 28.10.1940 povýšen na nadporučíka justiční služby v záloze. Dne 27.12.1940 ustanoven členem Vrchního polního soudu. Dne 3.1.1941 byl přemístěn k štábní rotě a poté k NT- MNO, kam byl rámcově zařazen dne 19.9.1941. Dne 1.12.1943 byl vzat do vlastního kmenového počtu jako přidělený důstojník Vrchního polního soudu. Od 30.3.1943 do30.4.1942 hospitalizován ve vojenské nemocnici ve Warwicku. Hodnocení ze dne 18.10.1943, u soudu vykonává funkci, která náleží plukovníkovi justice, velmi snaživý, poněkud nesnášenlivý, státně občansky spolehlivý. Dne 7.3.1944 povýšen do hodnosti kapitána justice v záloze

s pořadím a účinností od 7.3.1944, téhož dne mu byla udělena čs. pamětní medaile se štítkem F-VB číslo legitimace 2470. Svými nadřízenými byl v této době hodnocen jako důstojník ustálené povahy, dosti snaživý, nijak se nevyhýbající zábavě, služební povinnosti je mu třeba někdy připomenout. Od 10.1.1944 zastupoval přednostu Vrchního polního soudu v Londýně, vedl si velmi dobře, podílel se i na přípravě Sbírky rozhodnutí polních soudů. Po dobu vojenské služby ve Velké Britanii udělena celkem 8x řádná dovolená, kterou trávil v Londýně a Peterbourgthu. Dne 1.10.1944 přemístěn k Vojenskému velitelství pro osvobozená území. Dne 2.10.1944 bylo přemístění zrušeno a byl přidělen k Náhradnímu tělesu. Dne 28.3.1945 odjel z Velké Británie na osvobozené území. Dne 7.4.1945 povýšen do hodnosti štábního kapitána justiční služby v záloze. Dne 13.3.1945 vyznamenán Čs. medailí za zásluhy II. stupně.

Slovem i písmem dokonale ovládal jazyk francouzský, německý, maďarský a částečně i anglický. Vyznaní židovského.

Dne 1.8.1945 ONV v Popradu vydalo na jeho žádost osvědčení o jeho státoobčanské spolehlivosti v období války, toto potvrzení se vztahovalo i na manželku Cathleen Otteriman-Holborrow nar.21.6.1915 v Blyth a jejich nedospělé děti. Potvrzení MNO z 20.8.1945 osvědčilo, že po celou válečnou dobu se hlásil k národnosti slovenské.

Demobilizován byl na základě své žádosti 31.12.1945, poté pracoval jako odborný rada na Ministerstvu zahraničního obchodu v Praze. Bydlel v Praze VII, Veverkova 6.Dne 15. 9.1948 se nacházel v Pracovním táboře číslo12 v Ervěnicích u Plzně.

Poručík justice v záloze JUDr. Josef Mrázek, J 16

Narozen 28.6.1901 ve Zlíně, příslušný do Rýmařova. V rodném městě navštěvoval pět tříd obecné školy a poté osm tříd klasického gymnázia, které zakončil maturitou. Po maturitě pracoval od 1.4. do 28.6.1922 jako výpomocný učitel na škole v Blažovicích, okres Vyškov. Osm semestrů absolvoval na Právnické fakultě Masarykovy univerzity, kdy zkoušku historicko právní složil 4.10.1922, zkoušku

judiciální 30.3.1926 a zkoušku státovědní 2.5.1927. Promován byl dne 28.6.1927 Titul doktora práv získal v roce 1930. Za dob studií rovněž složil v roce 1921 státní zkoušku ze státní účtovědy na Vysoké technické škole v Brně s prospěchem velmi dobrým.

Po ukončení studií nastoupil 1.6.1926 do služeb Ministerstva spravedlnosti, kde setrval až do 9.6.1939 jako soudce okresního soudu. Dne 30.6.1928 složil civilní soudcovskou zkoušku s prospěchem velmi dobrým. Působil jako soudce Okresního soudu v Rýmařově, od 30.12.1936 jako jeho přednosta. Usnesením kárného senátu Vrchního soud v Brně z 23.8.1939 bylo zahájeno kárné vyšetřování pro jeho nedovolené vzdálení se z úřadu, dnem 31.7.1939 byly zastaveny požitky po dobu nedovolené nepřítomnosti. Kárným nálezem Vrchního soudu v Brně z 13.3.1942 byl odsouzen ke kárnému trestu propuštění ze služby.

Před odchodem do zahraničního odboje byl aktivně zapojen do práce v odboji. Prezentován do čs. zahraniční armády byl 4.10.1939 v Agde. Následujícího dne odeslán do školy pro důstojníky pěchoty v záloze u Náhradního tělesa. Školu ukončil 9.1.1940. Po ukončení školy byl přeložen k Štábní rotě velitelství 1 pěší divize. Bojů na frontě se nezúčastnil.

Po přesunu do Velké Británie zařazen do důstojnické kulometné roty na místě nezařazeného důstojníka. Členem Vrchního polního soudu ustanoven 27.12.1940. V době od 13.1.1941 do 14.5.1941 přidělen k MNO. Dne 15.8.1941 přeložen do skupiny důstojníků justiční služby v záloze. Poručíkem justiční služby jmenován 25.10.1941 a tímto dnem byl přeložen v Vrchnímu polnímu prokurátorovi v Londýně ve funkci jeho náměstek. Ke dni 30.9.1942 hodnocen jako bystrý, pracovitý ve svém oboru výborně zapracovaný, velmi dobrý právník, naprosto spolehlivý a věci oddaný. Dne 30.9.1943 jmenován náměstkem Vrchního polního prokurátora, hodnocen jako důstojník velmi bystrý a pracovitý, naprosto spolehlivý, plně oddaný národnostní věci. Jako člen Vrchního polního soudu znal plně problematiku trestních norem, v odvolací instanci dovedl velmi dobře uplatnit své znalosti a dovednosti z dlouhodobé praxe. Do hodnosti nadporučíka justice v záloze povýšen dne 7.3.1944, tohoto dne udělena čs. pamětní medaile F- VB, číslo diplomu 2786. Dne 20.4.1944 ustanoven přednostou Polního soudu I. stolice u západní skupiny čs. vojsk a současně přemístěn k čs. samostatné obrněné brigádě. Dne 15.3.1945 povýšen do hodnosti kapitána justice

v záloze. Dne 24.3.1945 přidělen k Vrchnímu polnímu soudu, dne 25.3.1945 byl přidělen k Polnímu soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa na výpomoc jako člen senátu, pro senátní jednání, jinak pracoval u čs. vojenské misie ve Velké Británii. Dne 15.4.1945 vyznamenám Čs.medailí Za zásluhy I. stupně.

Ke dni 23.6.1945 výnosem MNO ustanoven polním prokurátorem V. armádního sboru a poté dne 1.1.1946 ustanoven do funkce vojenského prokurátora v Brně. Do hodnosti štábního kapitána justice byl povýšen 11.8.1945. Dne 19.9.1945 v prohlášení na svoji čest a svědomí uvedl, že v době od 29.9.1938 byl stíhán Krajským soudem v Brně pro podezření, že v pohraničí v době záboru jako soudce zakročoval proti Němcům dle § 201 tr. zákona, stíhání bylo zastaveno usnesením trestního senátu Krajského soudu v Brně. Uvedl, že si je vědom, že nepravdivým nebo zatajujícím prohlášením se dopouští kárného prohřešku nebo soudně stihatelného trestného činu. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 30.8.1945 bylo řízení zahájené dne 28.11.1938 pod čj. Tk X 3429/28, přerušené 14.11.1939 podle § 412 tr. řádu, pro trestné činy, jichž se měl dopustit v pohraničním území v době záboru Němci. Do skupiny důstojníků justiční služby z povolání přeložen dne 28.10.1945 a povýšen do hodnosti podplukovníka justiční služby z povolání. Dne 24.11.1945 vyznamenán Čs. medailí Za chrabrost, číslo diplomu 8207. Do hodnosti plukovníka justice v činné službě povýšen 1.4.1946, s účinností od 1.4.1946 a pořadím od 28.10.1945. Vojenské hodnocení, pracoval se smyslem pro spravedlnost, inteligentní a pilný, bystrý s dobrou pamětí, s dostatečnou schopností logického uvažování. Zákony a trestní nařízení znal velmi dobře, velmi dobře ovládal více cizích jazyků. Jevil trvalou snahu o zvýšení svého vzdělání jak odborného, tak všeobecného. Tělesně velmi zdatný, dbal o svůj zevnějšek, vzhledem působí příznivě. Velitelské schopnosti k výchově podřízených velmi dobré. Jako vojenský prokurátor se osvědčil velmi dobře. Byl velmi dobře upotřebitelný pro funkce soudcovské a jako právní poradce. K zastávání funkce náměstka vojenského prokurátora velmi dobře upotřebitelný.

Dne 1.11.1948 zproštěn funkce vojenského prokurátora v Brně na základě dekretu prezidenta republiky číslo 5812 a ustanoven radou Nejvyššího vojenského soudu v Praze, služební přísahu složil dne 6.11.1948. Vojenské hodnocení z 28.11.1948, byl účastníkem II. odboje jako příslušník západní armády. Projevoval však levicové smýšlení, jeho členství v KSČ, kam se přihlásil v dubnu 1947 dosud sporné. Od

14.6.1946 členem Svazu přátel SSSR. Svými výroky a prací snažil se prokázat oddanost a věrnost lidově demokratické vlasti i pracujícímu lidu, však posud třeba proti němu ostražitosti ne tak pro jeho osobu, jako pro jeho bratry, s jichž chováním projevoval však naprostý nesouhlas V boji proti reakčním živlům jako člen senátu nejvyššího soudu projevoval rozhodnost. Schopen přinést i oběti na čase, energii a pohodlí i rodinném životě bez námitek. Vykazuje zejména při výchově velitelského sboru přehled tisku a určitou znalost teoretických spisů marxismu-leninismu. Více než polovinu služební doby stráví u nejvyššího soudu jako přísedící senátu pro věci státního soudu. President nejvyššího soudu podal tento posudek, vyhovuje v každém směru, politicky vyspělý a po odborné stránce vykazuje jeho práce vysokou úroveň. Kromě toho obětavě převzal ve velké věci referát za onemocnělého člena nejvyššího soudu referát. S tímto posudkem s hlediska politické vyspělosti třeba souhlasit, z hlediska odborných vědomostí dosud neprokázal u nejvyššího soudu zvláštní úroveň. Z jeho služebních prací lze však soudit, že odborné vědomosti ovládá dobře a že je dovede uplatnit i v duchu nového právního řádu. Službu vykonával s chutí a se zájmem a pečlivě dbal zachování státních a služebních tajemství.Svědomitý, vyvinutý smysl pro odpovědnost. Nemá znatelných škodlivých návyků a v osobních požadavcích střídmý, sebekritický. Chování ve službě i mimo službu nezávadné, rovněž jeho vojenské vystupování a péče o zevnějšek. Dekretem prezidenta republiky z 24.3.1950 zproštěn funkce rady Nejvyššího vojenského soudu. Na dovolenou s čekaným podle § 1 vládního nařízení č. 242/38 Sb. dán dne 1.5.1950.

V době odchodu do zahraničního odboje ženatý, bezdětný. Hovořil velmi dobře rusky a srbsky, německy dobře, anglicky částečně. Bez náboženského vyznání.

Poručík justice v záloze JUDr. Zdeněk Bělský, F 3411

Narozen 23.6.1907 v Plzni, příslušný do Rohovladové Bělé, okres Pardubice. V rodném městě navštěvoval pět tříd obecné školy. Maturoval na gymnáziu v Plzni. Studoval na Právnické fakultě Karlovy univerzity v Praze, studia ukončil v roce 1933.

Vojenskou základní službu vykonal u Pěšího pluku 35 ve Znojmě, v průběhu této služby také složil důstojnickou zkoušku pro důstojníky pěchoty.

Po splnění své občanské povinnosti pracoval jako advokátní koncipient a poté jako advokát v Praze. V letech 1937 a 1938 povolán na vojenská cvičení. V době mobilizace 1938 zařazen jako velitel čety odloučené jednotky v Dobřanech u Plzně. V této době bydlel v Praze II, V Tuních.

Prezentován do čs. branné moci byl v Agde dne 15.4.1940, poté zařazen k tvořícímu se diviznímu soudu, zde pracoval prozatímně jako zapisovatel.

Do Anglie připlul 23.6.1940. Po reorganizaci jednotek vykonával funkci velitele čety Pěšího praporu 1.Velitelský posudek z 20.10.1940, důstojník velmi chápavý, bystrý, klidný, ve funkci jako velmi taktní a ohleduplný. Dne 28.10.1941 povýšen do hodnosti nadporučíka justice. Posudek z 17.3.1943, důstojník naprosto ukázněný, výborného vojenského vystupování, pilného, důkladných znalostí odborných, ve vedení řízení přesný, naprosto spolehlivý v přidělených věcech. Služební měsíční požitky ke dne 3.9.1943 činily L 2, 17, 9.

Dne 7.3.1944 udělena čs.pamětní medaile F- VB. Dne 9.2.1944 MNO na základě jeho žádosti zastavilo vyplácení vyživovacího příspěvku. Dne 15.4.1945 vyznamenám Čs.medailí Za zásluhy I. stupně. Dne 18.6.1945 povýšen do hodnosti kapitána justice. Na podzim 1945 působil jako soudce u Divizního soudu v Praze.

V době vojenské služby ženatý, manželka Eva Bělská. Hovořil výborně francouzsky a anglicky. Bez náboženského vyznání. V letech 1932-1949 byl členem Československé rukopisné společnosti.

Okolnosti jeho odchodu z armády, jakož i další životní osudy se dosud nepodařilo zjistit, kvalifikační listina dne 8.10.1962 vyžádána z VÚA Praha pro MNO-FS pod čj. 56223/63.

V čs. armádě ve Velké Británii sloužil i jeho bratr, vojín dělostřelectva František Bělský S 26, nar. 6.4.1921 v Plzni příslušný do Rohovladové Bělé, okres Pardubice. Zařazen k Dělostřeleckému pluku. Později uznávaný sochař ve Velké Británii, tvůrce památníku v Cholmondey Park a pamětní desky nad kryptou kostela v Resslově ulici.

V čs. armádě ve Velké Británii sloužil i jeho další příbuzný rotný dělostřelectva Otakar Bělský narozen 10.8.1905 v Karlových Varech, příslušný do Rohovladové Bělé, okres Pardubice.

Poručík justice z povolání JUDr. Otto Klein, A 52

Narozen 24.3.1910 v Benešově u Prahy. V tomto městě navštěvoval pět třídy obecné školy a poté v letech 1921 až 29 reálné gymnázium s vyučovací řečí českou v Benešově, zde 18.6.1929 složil maturitní zkoušku. Právnické vzdělání získal studiem na Právnické fakultě Karlovy univerzity. Zde dne 31.1.1931 složil I. státní zkoušku, dne 26.5.1933, II. státní zkoušku a dne 7.12.1933 III. státní zkoušku. Rigorózní zkoušky složil ve dnech 5.3. 1933, 2.6.1933 a 12.12.1933. Promován doktorem práv byl 18.3.1934.

Odvodu k vojenské službě se podrobil 23.4.1931, při odvodu zjištěno, že trpí mírnou krátkozrakostí obou očí, četl však bez brýlí. Základní vojenskou službu nastoupil 16.4.1934 u Pěšího pluku 48 „ Jugoslavie „ v Bratislavě. Školu pro důstojníky pěchoty absolvoval od 16.7.1934 do 8.9.1935 u velitelství Pěší divize 5. Teoretickou část důstojnické zkoušky vykonal dne 1.3.1935 v Benešově s pořadím 5 ze 116, praktickou část důstojnické zkoušky vykonal v Benešově dne 1.9.1935 jako výtečný s pořadím 1 z 46. Po skončení školy hodnocen poddůstojník rozvážný, klidný, energický, méně svědomitý. Dne 6.9.1935 vyplnil prohlášení, že se uchází o udělení hodnosti důstojníka v záloze, dne 12.9.1935 důstojnický sbor kmenové setniny nevyslovil k tomuto připomínky. Dne 1.12.1935 jmenován do hodnosti podporučíka pěchoty prezenční služby. Na trvalou dovolenou byl propuštěn 27.6.1936.

Po příchodu do civilního života pracoval jako advokátní koncipient v Benešově, náměstí Republiky 70. První cvičení ve zbrani vykonal od 13.7 do 28.7.1937 u Pěšího pluku 48 jako velitel minometné čety. Dne 1.1.1937 povýšen do hodnosti poručíka pěchoty v záloze. Druhé cvičení ve zbrani vykonal od 9.5. do 3.6.1938 v Jaroměři jako velitel minometné čety.

Dne 12.8.1940 zařazen do Pěšího praporu 11 na St.Východě, do 31.10.1941 v jeho důstojnické skupině. Dne 1.11.1941 ustanoven velitelem pěší čety. Dne 25.2.1941 byl jmenován soudcem u Polního soudu I. stolice na Středním Východě. Do Anglie připlul 8.8.1943 na palubě lodi „ Mauretania". Po příjezdu do Anglie byl přidělen k Polnímu soudu I. stolice na místě nesystematizovaném. Dne 28.10.1943 povýšen na nadporučíka justiční služby s pořadím od 4.5.1943. Dne 10.12.1943 systematizován u Polního soud I. stolice na místě soudce.Velitelský posudek ze dne 13.12.1943, důstojník velmi bystrý a inteligentní, velmi pilný, dobrých odborných znalostí. Jako soudce byl velmi přesný, státně spolehlivý.Ode dne 8.9.1944 mu byla povoleno rozhodnutím velitele brigády povoleno užívat krycího jména Otto Klíma. Ke dni 30.11.1944, hodnocen jako důstojník státně spolehlivý ale jeho osobní záležitosti pro něho mají vždy přednost a je v nich bezohledný a sobecký. Jako vojenský soudce pracoval vždy velmi bedlivě. Dne 7.3.1944 udělena čs.pamětní medaile F- VB. Dne 15.4.1945 vyznamenán Čs. medailí za zásluhy I. stupně.

V době svého vojenského působení byl svobodný, bezdětný. Náboženství židovského. Ovládal jazyk německý dokonale písmem i slovem, jazyk anglicky částečně. Byl řidičem motorových vozidel a cyklista a jezdec na koni. Částečně majetný.

Podporučík dělostřelectva v záloze JUDr. Oldřich Maláč, F 2834

Nar. 5.8.1910 ve Velkých Karlovicích, příslušný do Moravské Ostravy. Otec byl lékařem, matka pocházela z Bolehoště v Orlických horách, příbuzná šlechtické rodiny Dohalských. Obecnou školu vychodil ve Velkých Karlovicích, gymnázium ve Valašském Meziříčí. Studoval na Právnické fakultě Karlovy univerzity v Praze, kde promoval v roce 1934.

Po studium vykonal vojenskou službu. Po splnění občanské povinnosti na základě své předchozí žádosti nastoupil službu u státní policie. Byl zařazen k zpravodajskému oddělení Policejního ředitelství v Moravské Ostravě. Při obsazení zbytku Československa 14.3.1939 v 17.00 hodin, spálil na svém pracovišti všechny spisy a na stole pouze zanechal zatykač na Adolfa Hitlera. Proto byl vzápětí v 22.00

hodin Němci zatčen a držen v zadržení 10 dní. Po propuštění se připojil k odbojové Schmoranzově tiskové skupině.

Před hrozbou opětovného zatčení gestapem s pomocí kolegy JUDr. Zavadila přešel dne 18.4.1939 protektorátní hranice do Polska. Patřil mezi vůbec prvních šest Čechoslováků, kteří se shromáždili v Krakově. Působil v Katovicích, kde získával zpravodajské zprávy z Protektorátu a pomáhal při přechodu čs. občanů do Polska. Po vypuknutí války se doslal do sovětské internace a byl držen ve starém klášteře v Jarmolincích. Byl zařazen do jednoho z transportů do čs. armády ve Francii. Při zastávce v Bejrútu se seznámil se Lidkou Kubínovou a posléze se s ní oženil.Ve Francii prezentován v Agde dne 28.4.1940, poté byl přidělen k zpravodajskému oddělení 1. čs. divize v Beziers.

Do Anglie odplul z přístavu v Seté. Po reorganizaci čs. armády se stal náměstkem polního prokurátora. V roce 1942 byl přeložen do Londýna na Ministerstvo vnitra, kde byl jeho nadřízeným generál Bartík. Jeho zásluhou se začaly sbírat všechny tehdy dostupné materiály o Lidicích, které byly vydány v Praze v listopadu 1945. Podílel se také na přípravě materiálu pro gen. Ečera. Po návratu do vlasti nastoupil na Ministerstvo vnitra. Byl zatčen 30.5.1948, když nalétl spolu se svoji manželkou léčce provokatéra, který jim za peníze slíbil zajištění přechodu na Západ, ale vydal je do rukou Státní bezpečnosti. Byl odsouzen k trestu vězení 15 let těžkého žaláře. Celkem byl vězněn 8 a půl roku a propuštěn byl v říjnu 1956. Společně s manželkou emigroval do Kanady v říjnu 1968. Zemřel v Montego Bay na Jamajce 19.3.1991 a v kostele čs. baptistů v Torontě se s ním jménem válečných veteránů rozloučil nadporučík v záloze Jan Hanuš Nelan. Vyznání evangelického.

Podporučík justice v záloze JUDr. Karel Trojánek, F 2857

Narozen 18.8.1904 v Mariánských Horách, politický okres Moravská Ostrava, příslušný do Lipníku na Bečvou. V Moravské Ostravě navštěvoval čtyři třídy obecné školy a poté osm tříd reálného gymnázia, maturoval 13.6.1924 s výsledkem všemi hlasy dospělý.

Po středoškolským studiích nastoupil 2.10.1924 vojenskou prezenční službu, u Pěšího pluku 6 „ Hanáckého „ v Olomouci, odtud 8.10.1924 odeslán do školy pro výchovu důstojníků pěchoty v záloze.

Po odchodu z vojenské služby, začal studovat na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, zde v 8.10.1927 složil státní zkoušku historicko právní s výsledkem dostatečným, judiciální státní zkoušku dne 26.5.1931 s prospěchem dobrým. Státní zkoušku státovědeckou s výsledkem dobrým dne 9.12.1931 na Karlově univerzitě v Praze. Promován doktorem práv byl dne 20.1.1933 v Praze.

Po ukončení studií byl 8.2.1932 přijat do přípravné služby soudcovské jako právní praktikant u Krajského civilního soudu v Brně, kde dne 27.2.1932 složil služební přísahu, zde mu byl od 3.2.1932 poukazován roční příjem adjuta ve výši 15.600 Kč. Jmenován auskultantem byl dne 27.5.1932. Soudcovskou zkoušku složil u Zemského soudu v Praze 28.2.1935 v jazyce českém a německém s prospěchem dobrým, dne 19.3.1935 mu bylo přiděleno místo soudce v Novém Jičíně. Dne 16.4.1936 nastoupil službu u Okresního soudu v Městě Libavá. O propůjčení místa u Okresního soudu v Rožnově pod Radhoštěm požádal dne 17.3.1936, žádost o propůjčení místa soudce u Okresního soud v Vsetíně neb Místku podal dne 17.10.1936. Dne 1.12.1937 požádal o propůjčení místa soudce u Okresního soud u Třešti. Dne 28.8.1937 uzavřel v Moravském Berouně sňatek s Marií Morbitzerovou nar.15.8.1919, z manželství se dne 19.5.1938 narodila dcera Sylva. Od 25.2.1938 mu bylo přiznáno základní služné ve výši 17.100 Kč ročně, od 1.6.1938 výchovné ročně 1.800 Kč. Dne 26.10.1938 zatímně službou přidělen k Okresnímu soudu v Lipníku nad Bečvou, službu nastoupil 31.10.1938. Dnem 25.8.1939 zastaveny služební požitky k dni 31.7.1939.

Hranice Protektorátu překročil 27.7.1939 a dal se na čs. konsulátu v Krakově k dispozici pro tvořící čs. vojenskou jednotku. Se zbytkem této jednotky pod velením kapitána Divokého opustil Krakov dne 2.9.1939 a částečně vlakem, částečně pěšky dosáhl obce Lešné u Baranovičů, kde byl výcvikový tábor čs.jednotky pod velením podplukovníka Svobody. Toto místo před dvěma dny jednotka opustila,, současně byl vydán příkaz odjet hned do Baranoviči, kde byl znovu naložen spolu s ostatními do vlaku s tím, že vystoupí až k tomu obdrží příkaz polských vojenských úřadů. Během této cesty se spolu se dvěmi dalšími důstojníky / poručíky Fládem a Lízankem / od

skupiny odloučil v obci Nová Podlaska nedaleko Brestu Litevského a pochody a vlakem ve snaze dostati se do Rumunska a poté na západ byl v obci Ostrog zadržen ruským vojskem. Pro nemožnost opustiti území odebral se na Volyňsko do obce Český Kvasilov, zde se hlásil u ruských úřadů a žádal o připojení k hlavní skupině, neb o odsun na západ. Před vyřízením této žádosti koncentroval zde roztroušené čs. vojáky a letce, podařilo do počátku února 1940, kdy byl na zákrok podplukovníka Svobody převezen k jeho skupině v Jarmolincích, soustředit asi 150 lisí. Mimo to vešel v písemný i telefonický styk s čs. vyslancem v Moskvě a dne 19.11.1939 využil neočekávaně uvolněného telegrafického spojení s cizinou k odeslání telegramu prezidentu do Paříže, v němž informoval o existenci dvou skupin bývalých příslušníků čs. legionu v Polsku.

Po příjezdu do Francie 16.4. 1940 byl vtělen k Pěšímu pluku 1, 1. prapor, 1. rota. Zde až do odjezdu na frontu prodělával polní výcvik. Do Anglie přijel na lodí Rod El. Farak dne 13.7.1940. Zde zůstal u Pěšího 1 praporu. Absolvoval v listopadu 1940 jednoměsíční anglický výcvikový kurs v Hingtown u Liverpoolu. Dne 28.10.1940 bylo povýšen na desátníka pěchoty v záloze. Dne 1.12.1940 propůjčena hodnost podporučíka justice v záloze ke dni 27.12. 1940. Tohoto dne byl ustanoven polním prokurátorem 1).

Do hodnosti poručíkem justice povýšen dne 25.10.1941. Svými nadřízenými hodnocen jako velmi dobrý právník, stále se vzdělávající, ve vztahu k povinnostem přísný k sobě i k ostatním. Dne 18.3.1941 ustanoven členem Vrchního polního soudu. Za dobu vojenské služby v Anglii mu byla udělena celkem 4 x řádná dovolená, kterou vždy trávil v Coventry. Ke dni 1.12.1942 hodnocen jako důstojník ustálené povahy, pracovitý, snaživý, poněkud nesnášenlivý, jako zpravodaj ve styku se stranami dobrý a jeho znalost právních norem velmi dobrá., chování ve službě i mimo službu velmi dobré. Povýšen na nadporučíka justice dne 18.10.1943, v návrhu na povýšení uvedeno, že vykonává funkci, která náleží plukovníkovi justice, osobně velmi statečný, taktní v jednání. Dne 7.3.1944 udělena čs. pamětní medaile F- VB. Dne 15.3.1945 povýšen do hodnosti kapitána justice v záloze. Dne 28.3. 1945 odjel dne 28.3.1945 do SSSR, kam přijel dne 15.4.1945 a poté byl jmenován členem Vrchního polního soudu v SSSR. Dne 15.4.1945 vyznamenán Čs.medailí Za zásluhy I. stupně.

Po návratu do vlasti byl na základě své žádosti ponechán v další činné službě justičního důstojníka. V době jeho pobytu v zahraničí Krajský soud v Brně dne 1.4.1942 vyslovil kárný trest propuštění ze soudcovské služby. Dne 21.5.1945 uvedl v čestném prohlášení, že v době od 29.9.1938 do 5.5.1945 nebyl odsouzen a ani stíhán německými soudy jakéhokoliv druhu či trestními soudy Protektorátu. Do vyřízení všech formalit byl rozhodnutím Krajského soudu v Ostravě dne 14.6.1945 povolán k výkonu soudcovské služby k Okresnímu soudu v Lipníku nad Bečvou. Rozhodnutím Krajského soudu v Brně ze dne 27.6.1945 pod čj. 797/45 byl zrušen kárný nález z roku 1942 ve znění nařízení o čs. státním pořádku ze dne 1.6.1945. Dne 1.7.1945 povýšen do hodnosti štábního kapitána justice. Dne 1.8.1945 ustanoven Vrchním polním prokurátorem u čs. sboru v SSSR, ke dni 28.10.1945 přeložen do skupiny důstojníků justice z povolání. K tomuto dni byl povýšen do hodnosti podplukovníka justice. Dne 1.1.1946 přemístěn k Nejvyššímu vojenskému soudu v Praze. Dne 13.1.1946 přidělena služební železniční průkaz číslo C 232 354, pro II. vozovou třídu, průkaz prolongován 19.12.1947. V kvalifikačním hodnocení ze dne 30.12.1947 uvedeno, způsobilý býti radou úřadu Nejvyššího vojenského soudu či polního prokurátora, tato způsobilost odpovídá jeho hodnosti. Zkoušku na důstojníka justice nevykonal, před válkou byl okresním soudcem, důstojníkem justice se stal až po válce. Dekretem Prezidenta republiky z 7.1.1948 byl ustanoven radou Nejvyššího vojenského soudu, dne 12.1.1948 vykonal před presidentem tohoto soudu služební přísahu. Následujícího dne povýšen do hodnosti plukovníka justice. Krajským soudem v Ostravě byl dne 9.4.1948 platově odškodněn za období od 1.8.1939 do 14.6.1945. Kvalifikační hodnocení z 30.5.1948, důstojník svědomité, pilný, ukázněný, avšak uzavřený vzhledem k srdeční chorobě.Bez špatných návyků, nadaný s velmi dobrou pamětí, bystrý postřehem, duševně velmi pružný. Potřebné zákony a služební předpisy ovládá velmi dobře a měl dobrou znalost i občanského zákoníku. Jevil zájem o doplnění svého vzdělání ve všech směrech. Přezkoušení z tělesné zdatnosti se nepodrobil. Byl všestranným sportovcem, sporty, které dříve provozoval, však vzhledem pro srdeční chorobu provozovat nemohl. Velmi dobrého zevnějšku, velmi dbalý o svůj zevnějšek. K výchově podřízených se nehodil. Bylo možno jej použít jen na podřízených místech, pro funkci rady Nejvyššího vojenského soudu není spolehlivý. K zastávání jakékoliv funkce v nové vojenské justici nezpůsobilý, nenašel kladný poměr k lidově demokratickému zřízení. Z tohoto důvodu stanoven stupeň kvalifikace IV. nevyhovující.

Na základě Dekretu presidenta republiky ze dne 26.6.1948 dnem 30.6.1948 zproštěn funkce rady Nejvyššího vojenského soudu a přemístěn k MNO. Dne 28.6.1948 nařízeno vyčerpat do 30.6.1948 zbývající 3 dny řádné dovolené. Dne 1.11.1948 na základě personálního výnosu odeslán na dovolenou s čekaným. Dne 2.1.1949 cestou správní odňata hodnost plukovníka justice.

Byl všestranným sportovcem. Náboženství byl římsko- katolického, členem Čs. červeného kříže v zahraničí.

Rotný aspirant. justice v záloze JUDr. Konrád Kesek, R 405

Narozen 24.6.1911 v Třeboni, příslušný do Českých Velenic. Rodné příjmení Köszeg. Dne 15.3.1945 vykonal zkoušku aspiranta na důstojníka justiční služby v záloze. Kvalifikační spis 23.4.1950 vyžádán Státní bezpečností, Krajské velitelství Praha.

Četař aspirant JUDr. Miroslav Ježil, F 789

Narozen 11.9.1901 v Praze, příslušný tamtéž. Dne 25.2.1943 vykonal justiční zkoušky. Dne 23.3.1943 zproštěn služby u Polního soudu I. stolice.

Desátník aspirant justice v záloze JUDr. Josef Gol, R 2157

Narozen 27.9.1906 v Benešově u Prahy, příslušný tamtéž. Rodné příjmení Goldstein. Otec Hynek, matka Jana rozená Poláková.V rodném městě absolvoval pět tříd obecné školy a osm tříd reálného gymnázia. Právnická studia absolvoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Před odchodem do emigrace pracoval jako advokát, praxi vykonával v Praze, ulice Francouzská 22, zde i bydlel.

Dne 19.10.1942 odveden do čs. branné moci a zařazen k Náhradní rotě čs. výcvikového střediska na St. Východě. Při odvodu zjištěna výška 189 cm, světlých

vlasů a modrých očí Přísahal 28.10.1942. Ke dni 10.2.1943 přiznán charakter aspiranta. Změna příjmení na Gol po dobu pobytu v zahraničí povolena ke dni 27.4.1943. Školu pro důstojníky absolvoval s prospěchem výtečným dne 11.6.1943. Do Anglie přijel na lodi Mauretania 13.8.1943. V době pobytu v Anglii uděleny tři řádné dovolené, do Inveness, Londýna a Liverpoolu. Dne 26.8.1943 povýšen do hodnosti svobodníka aspiranta. K moto praporu přemístěn 10.9.1943. Dne 7.3.1944 povýšen do hodnosti desátníka aspiranta, tohoto dne udělena čs. pamětní medaile se štítkem VB- SV. O zacházení se spisy ve vojenské kanceláři poučen 18.7.1944. Dne 9.5.1944 rozhodnutím MNO závěrečná zkouška školy na důstojníky v záloze uznána za praktickou. O zachování vojenské tajemství poučen 20.5.1944 Vojenské hodnocení z 20.8.1944, poddůstojník ochotný, snaživý, velmi inteligentní, poněkud neklidný, jako voják málo vycvičen, státoobčansky spolehlivý.Do pole odešel 1.9.1944. Dne 15.3.1945 vykonal zkoušku vojenskou soudcovskou zkoušku. Dne 30.3.1945 přemístěn k Dopravnímu oddílu. Dne 1.4.1945 jmenován poručíkem justiční služby v záloze s pořadím a účinností od 1.4.1945, toho dne ustanoven členem PS. I. stolice. Osvětovým důstojníkem PS I. stolice ustanoven 5.4.1945. Ke zrušeno užívání krycího jména Gol došlo 16.6.1945. Dne 23.6.1945 povolena změna jména na Gol. Dne 24.6.1945 přemístěn k PS u velitelství III. armádního sboru a ustanoven soudcem. Dne 27.8.1945 vystoupil z náboženské obce židovské a byl bez vyznání. Povýšen do hodnosti nadporučíka justice 18.8.1945 s účinností od 1.7.1945. Dne 28.10.1945 povýšen do hodnosti kapitána justice.

Od 17.4. do 17.5.1950 zařazen jako soudce u Krajského vojenského soudu v Praze, hodnocení z této doby, důstojník naprosto ukázněný, pilný, družný, nevyhýbá se odpovědnosti, důstojnické vystupování velmi dobré, má kladný vztah k národně demokratickému zřízení i dělnické třídě s níž se stýká při výkonu své práce. Je dlouholetý člen SČSP. Má hluboké znalosti marxismu - leninismu, chápe význam revolučních vymožeností, má zájem o práci ve vojenské justici, velké odborné znalosti, které chce prohloubit. Ke dni 20.5.1950 jmenován náčelníkem Krajského vojenského soudu v Praze.

V době odchodu do emigrace ženatý.

Mimo osob vojenských soudců a prokurátorů působili ve vojenské justici i další vojenské osoby, na kancelářských funkcích a jako dozorci vězňů.

Štábní rotmistr pěchoty v záloze František Veitl, J 281

Narozen 26.8.1903 v Praze, příslušný do Plzně. V rodném žižkovské čtvrti chodil pět tříd obecné školy. Poté se vyučil mědikovcem. Po svém vyučení navštěvoval dva ročníky odborné školy pokračovaní. Dne 1.4.1926 byl na základě své předchozí žádosti přijat ke službě k četnictvu. Službu konal v Praze, Plzni a Náchodě.

Do emigrace odešel 12.8.1939. Dne 24.8.1939 byl zařazen do čs. legionu v Polsku. Zde byl dne 29.4.1940 zařazen jako velitel pěšího družstva u 2. praporu Pěšího pluku 1. Zúčastnil se bojů na frontě, jeho chování bylo hrdinné, následně byl dne 28.10.1940 vyznamenán Čs. válečným křížem.

Po reorganizaci zbytku čs. jednotek byl vybrán jako člen osobní stráže prezidenta Beneše. Rozhodně to nebylo jenom pro jeho mohutnou a trénovanou 190 cm vysokou postavu. Velitelský posudek z 9.9.1940, poddůstojník velmi ukázněný, nadmíru svědomitý, taktní a po národnostní otázce nadmíru spolehlivý. Pro podezření z onemocnění tuberkulózou na přímý návrh Vojenské kanceláře prezidenta republiky ze svého místa odvolán a po krátkém pobytu v nemocnici, dne 11.2.1942 ustanoven do funkce zapisovatele u Vrchního polního soudu v Londýně. Posudek z 1.2.1943, zapracoval se velmi dobře a své povinnosti plnil velmi dobře i přesto, že je zde poměrně krátkou dobu a nemohl si proto osvojit perfektně všechny právní předpisy, jeho nasazení pro věc je příkladné. Opakovaně podával žádosti o své přeložení k personálu RAF v nichž mimo jiné připomíná i své původní povolání.

Žádosti bylo vyhověno dne 8.9.1943 a byl přemístěn k RAF, pod evidenčním číslem 788 773. V hodnosti praporčíka letectva byl zařazen k 313. čs. bombardovací peruti, kde prodělal výcvik palubního střelce. Ze svého osmého operačního letu se nevrátil a společně s celou posádkou byl prohlášen za nezvěstného.Zahynul dne 3.10.1944 na palubě Liberátoru „ K „ FL 937 přibližně 70 mil od norského pobřeží. Jeho jméno je

uvedeno na panelu číslo 223 Památníků padlých letců v Runnymede. Dne 7.3.1944 udělena čs.pamětní medaile se štítkem F- VB. Byl ženatý, bezdětný. Neovládal žádný cizí jazyk 6).

Rotmistr pěchoty záloze JUDr. Jan Bloch, A 1491

Narozený 7.3.1903 v Plzni, příslušný tamtéž. Zde absolvoval pět tříd obecné školy a reálné gymnázium. Právnické vzdělání získal na Právnické fakultě Karlovy univerzity, zde získal v roce 1930 titul doktora práv.

Základní vojenskou službu vykonal v letech 1928-30 u Pěšího pluku 22 v Chomutově, kde absolvoval speciální výcvik kontrolního účetního. Do školy pro důstojníky v záloze odeslán nebyl.

Po skončení vojenské služby pracoval jako advokát v Plzni. Již dne 26.9.1939 byl prezentován v Agde, zařazen v hodnosti svobodníka k 1. rotě Pěšího pluku 1. Zúčastnil se bojů na frontě, do Anglie připlul na palubě lodi „ Mohamed Kebir". Po provedené reorganizaci zbytků armády byl vtělen k 1. rotě Pěšího praporu 1. Dne 20.12.1942 lékařsky přezkoumán a došlo k snížení jeho zdravotní klasifikace. Dne 14.4.1943 přidělen k Vrchnímu polnímu soudu v Londýně ve funkci zapisovatele. Velitelský posudek z 30.12.1943, poddůstojník občas podrážděný, jinak bystrý, působícího dojmem slušného člověka ve službě velmi spolehlivého. Za dobu jeho vojenského působení ve Velké Británii celkem 8 x udělena řádná dovolená, kterou trávil na různých místech země. Od 8.8.1942 do 16.11.1942 hospitalizován pro těžký zápal nadvarlat ve čs. vojenské nemocnici v Hamershmit. Dne 7.3.1944 udělena čs. pamětní medaile se štítkem F- VB. Dne 1.6.1945 vyznamenán Čs. medailí Za zásluhy II. stupně.

Byl svobodný, bezdětný. Vyznání židovského. Hovořil plynně pěti jazyky.Během pobytu v zahraniční armádě složil státní zkoušku z jazyka anglického.

Rotmistr pěchoty v záloze Josef Choc, F 175

Narozený 27.8.1909 v Zdicích, okres Hořovice. Základní vojenskou službu vykonal v letech 1924-29 u Horského pluku 2 v Ružomberoku. Poté zůstal v další službě jako dělesloužící poddůstojník.

Dne 17.4.1940 v Agde prezentován do čs. branné moci a zařazen k Pěšímu pluku 2, k jeho výcvikové rotě. Bojů na frontě se zúčastnil. Po reorganizaci čs.vojska ve Velké Británii byl jako státně uvědomělý občan zařazen k Oddílu polních četníků. Dne 28.10.1940 jmenován rotmistrem pěchoty. Dne 10.6.1942 vzhledem k probíhající zdravotní rehabilitaci přeložen k Vrchnímu polnímu soudu v Londýně jako obsluha telefonní ústředny a prozatímní správce budovy a majetku. Po zlepšení svého zdravotního stavu se podílel na práci Vrchního polního soudu a poté vojenské policie v Londýně. Dne 1.3.1945 zproštěn vojenské činné služby s určením pro Ministerstvo financí, se speciálním posláním v osvobozené republice.Za dobu vojenské služby v Anglii je mu 5 x udělena řádná dovolení do Brown Haven Pembrokeshire.

Dne 24.11.1945 povýšen do hodnosti štábního rotmistra pěchoty v záloze.

Rotmistr pěchoty v záloze Karel Zbytek, A 1727

Narozen 28.10.1902 v Lískovci, okres Kyjov, od roku 1905 žil s rodiči ve Frýdku Místku, kde jeho otec pracoval jako listonoš. Měl dva vlastní sourozence a po otcově druhém sňatku, kdy matka Marie zemřela v roce 1916, ještě nevlastního bratra Zdeňka. Po obecné škole absolvoval nižší reální gymnázium ve Frýdku- Místku, které ukončil s potížemi. Dle přání rodiny se měl stát knězem.Vyučil drogistou.

Po vojenské službě, kterou vykonal v letech 1922-24 odejel na zkušenou do Paříže, kde žil asi do roku 1927, poslední dva roky pracoval u firmy Darroux jako vedoucí expedice a překladatel. Po návratu se živil jako obchodní zástupce firem Českomoravské podniky tiskařské a vydavatelské v Praze, Propharma v Praze a od roku 1930 německé firmy Ligner v Brně. V roce 1932 složil na Karlově univerzitě státní zkoušku z francouzštiny s prospěchem velmi dobrým a poté v roce 1938 s týmž

prospěchem státní zkoušku z angličtiny, poté si zařídil ve Frýdku jazykovou školu. V dubnu 1938 se výhodně oženil s Marií Petkovou, která byla vedoucí respektive majitelkou prodejny textilu Lemberg a plánoval provozovat ve Frýdku- Místku parfumerii.

V době obsazení zbytků Československa odešel z domova. Oficiálním důvodem byl nesoulad v manželství . Ve skutečnosti přešel 24.3.1939 protektorátní hranici u Vojkovic poblíže Českého Těšína a dal se k dispozici vojenskému atašé čs. velvyslanectví ve Varšavě. Do začátku působil jako kurýr a zpravodajské spojka pod krycím jménem „ Karol Wrobel „, podílel se i na převádění čs. občanů do Polska.. Po vytvoření čs. legionu v Polsku se stal jeho členem, s přiznanou hodnosti desátníka.

V květnu 1939 bylo v Protektorátu po něm vyhlášeno pátrání Vrchní kriminální ústřednou, příčinou však nebyla odbojová činnost, ale vyšetřování trestného činu, nákupu kradeného drogistického zboží, kdy vzdálený příbuzný Jan Kramoliš mu prodal v roce 1938 parfémy, které ukradl svému zaměstnavateli firmě Ludvík v Hradci Králové. Četnické pátrání pokračovalo až do konce roku 1942. Krajský soud v Moravské Ostravě jej 30.6.1939 v nepřítomnosti odsoudil ke dvěma měsícům těžkého žaláře podmíněně.

Dne 1.9.1939 mu byl vydán čs. velvyslanectvím ve Varšavě vydán cestovní pas číslo 2071/39Po ústupu před německou armádou byl spolu s ostatními příslušníky čs. legionu krátce internován v SSSR. Dne 7.10.1939 spolu s dalšími dvěmi čs. vojáky přešel ilegálně rumunskou hranici s pověřením převedení celého legionu do Rumunska. Po přihlášení na čs. zastupitelském úřadě v Bukurešti odejel na pokyn plukovníka Píky s transportem vojáků pod velením štábního kapitána Klvani přes Konstanci do Francie, kam dorazil 28.10.1939. Ve Francii vstoupil dne 15.11.1939 na čs. konzulátu v Paříži do čs. branné moci byl přidělen do služby jako kancelářská síla a překladatel na 2. oddělení čs. vojenské správy v Paříži.

Po porážce Francie byl dne 7.7.1940 spolu s dalšími čs. vojáky evakuován na lodi „ Mohamed el. Kebir „ do Anglie. Zpočátku pobytu v táboře čs. jednotky v Cholmondeley byl zpočátku přidělen k organizování propagačních zájezdů, členem pěveckého sboru. Zařazen byl k Brigádní ambulanci a krátce i k hudební četě. V létě

1941 byl zařazen k Polnímu soudu I. stolice jako vedoucí kanceláře a tlumočník. Dne 28.12.1941 předložil zpravodajskému oddělení MNO návrh na své vyslání k domácímu odboji do prostoru Těšína a Ostravy V roce 1943 absolvoval na univerzitě v Cambridge jazykovou zkoušku z angličtiny- Profficiency Examination.. Dne 8.7.1943 složil znaleckou přísahu a byl zapsán do seznamu stálých soudních tlumočníků jazyka anglického, francouzského a německého. Od 10.7. do 22.7. 1943 absolvoval parašutistický výcvik na letišti Ringway vykonal tři seskoky denní a jeden noční, během výcviku u něho došlo k malému zranění, které mělo za následek, že kurs nedokončil s čs. skupinou pod vedením nadporučíka Peciny, ale s britským kursem číslo 83. Brity byl hodnocen jako tvrdý a velmi svědomitý pracovník, nebylo u něho známek nervozity a svoji sekci vedl opravdu dobře 7).

V březnu a dubnu 1944 objížděl zajatecké tábory wermachtu, kde vyhledával vojáky českého a slovenského původu a organizoval jejich nábor do čs. jednotek. Dne 7.3.1944 udělena čs. pamětní medaile F- VB, dne 15.6.1945 vyznamenán Čs. medailí Za zásluhy II. třídy. Dne 15.7.1945 demobilizoval v hodnosti štábního rotmistra pěchoty v záloze.

Dne 16.7.1945 nastoupil jako úředník do IV. odboru pro politické zpravodajství ministerstva vnitra na doporučení přednosty odboru a dřívějšího velitele plukovníka Bártíka, oddělení se zabývalo agenturní a pátrací agendou, podílel na pátrání po nacistických válečných zločincích. Zde dne 23.10.1945 v anglickém jazyce vyplnil pátrací formulář s údaji o hledaném příslušníku SS Maxu Rostockovi, který se zúčastnil likvidace obce Lidice. Usadil se i s manželkou v Praze, manželka Marie byla od roku 1942 vězněna gestapem a pod nátlakem se nechala s manželem rozvést. Po válce byl rozvod zrušen. Slibnou kariéru na MV nečekaně ukončilo řízení v již polozapomenuté věci z roku 1938, nákupu kradeného zboží. Protože se v roce 1939 ve zkušební době neosvědčil neboť byl pro protektorátní úřady nezvěstný a nevykonal ani trest vězení, byl zatykač dne 17.6.1945 obnoven a platil i po skončení války. Dne 15.10.1945 byl protokolárně vyslechnut a uvedl, že se cítí nevinen. Podle stanoviska MV ze dne 20.10.1945 došlo k výroku soudu, který byl tendenční s účelem jej zdiskreditovat. Vedení odboru politického zpravodajského se rozhodlo jej k 31.10.1945 propustit. Dne 20.10.1945 požádal proto o přerušení prozatímního služebního poměru a uvolnění ze služby u MV.

Po odchodu z MV se neúspěšně pokoušel podnikat s drogistickým zbožím, kdy založil s pražským velkoobchodníkem Koehlerem exportní firmu-velkoobchod s lučebními výrobky, požádal proto o vydání cestovní pasu. V dubnu 1946 se vrátil do Frýdku- Místku, kde působil jako učitel na místním gymnáziu. V roce 1946 se mu narodila dcera Karla.

Dne 16.6.1948 odletěl do Británie jako konferenciér a tlumočník výpravy Pěveckého sdružení moravských učitelů. Na závěr pobytu se odmítl vrátit do vlasti. svůj názor na politické poměry ostře vyjádřil i v rozhovoru pro BBC vysílaném dne 29.6.1948 a rovněž v prohlášení pro Associated Press. Následně na něj bylo v ČR podáno trestní oznámení pro zločin dle paragrafu 2 zákona číslo 50/1923 Sb. Jeho aktivity v prvních šesti měsících emigrace nejsou známy.

Dne 1.2.1949 byl přijat i nově založenému CIO / Czechoslovak Inteligence Office – Československý zpravodajský úřad /. Zde byl až do konce roku 1957 zaměstnán jako vedoucí administrativního oddělení a příležitostný překladatel na ústředí CIO v Londýně. V této době byl hodnocen svým vedoucím Karlem Procházkou, jeho úslužná povaha a pracovní svědomitost vedly k tomu, že se stal oblíbeným stařešinou oddělení, plat měl skromný a proto jsem mu přilepšoval za přesčasy z úředního fondu. Dne 16.12.1950 byla jeho manželka i dcera, obě žijící do té doby v Frýdku –Místku převedeny vyslanou agentkou SIS přes státní hranici do Rakouska, úkryt agentce poskytla Jarmila Sýsová, která byla ve spojení s Bohumírem Míčkem. Pokoušel se i sám zpravodajsky pracovat na aktivitách CIO, prostřednictvím kurýra s krycím názvem STUDENÝ. Akce však nedopadla úspěšně, neboť kurýr byl půl roku před akcí naverbován St.bezpečností a adresát Bohumír Míček byl následně odsouzen za velezradu a špionáž k odsouzen k trestu smrti a následně po změně trestu na doživotí strávil ve vězení 17 let, dalších 16 osob bylo odsouzeno k trestům odnětí svobody v celkové délce 140 a půl roku. V roce 1953 získal britskou státní příslušnost a pozměnil si křestní jméno na Charles. Od jara 1954 žil s rodinou ve svém domě v Putney, Hotham Road 13, S.W.15.

Dne 5.5.1956 vhodil do poštovní schránky bytu vojenského přidělence čs. velvyslanectví v Londýně plukovníka Přibyla obálku s nabídkou spolupráce.

K prvnímu setkání došlo 29.5.1956. Jeho spolupráce s komunistickou rozvědkou trvala od května 1956 do jeho smrti. Čs. komunistické rozvědce předal velké množství podrobných informací o organizační struktuře úřadu, kádrovém obsazení, včetně zpráv o řadě provedených akcí. Obdržel krycí jméno LIGH / zpočátku krátce KISMET /. Státní bezpečnost tak mohla identifikovat více než 50 agentů CIO na území Československa a přes 180 spolupracovníků v zahraničí. Jeho zrada stála dva lidské životy v Československu, kdy JUDr. Josef Potoček a Václav Kvíčera byli popraveni 26.1.1957 v Praze a nejméně osm dalších bylo odsouzeno k celkem 62 a půl roku trestů vězení. Po rozpuštění CIO patřil mezi dva hlavní podezřelé, nicméně nebyl nikdy ze zrady usvědčen. Jeho spolupráce s I. správo MV probíhala sporadicky a s přestávkami. Poslední schůzka proběhla s jeho řídícím orgánem se uskutečnila v březnu 1959. Celkem mu za jeho informace bylo vyplaceno L 11 035. Za tyto peníze si koupil v lednu 1958 hotel ve Folkestone, kde se chtěl zabezpečit na stáří. Poslední termín schůzky s řídícími čs. zpravodajskými důstojníky byl dohodnut na 18.3.1959. V lednu 1960 byl rozpracován SIS, kdy jej vyslýchal příslušník David a úkolem zjistit kontrolu nezdůvodněných příjmů, zdroj se nepodařilo odhalit, i když měl připravenou jen velmi slabou legendu. Tvrdil, že dostal po smrti MUDr. Klingera (bývalého lékaře prezidenta Beneše) do úschovy L11.500 z jeho pozůstalosti a část zpronevěřil. V roce 1960 zemřela jeho manžela s níž poslední roky prožil v nenávisti. Dne 6.9.1961 byl znovu kontaktován s tím , že bude ponechán v Anglii jako spící agent, on sám prohlásil, že by ještě pro čs. stranu 4-5 let pracoval a pak by se i s dcerou, která studovala medicínu vrátil do ČR 8).

Zemřel v Británii v srpnu 1962 na infarkt . V roce 1966 byla I. správou MV zvažována možnost kontaktovat jeho dceru, která při studiích byla v obtížné finanční situaci.

Rotmistr pěchoty v záloze Oldřich Ambrož, J 142

Narozen 26.2.1903 v Ostravačicích, okres Brno, příslušný tamtéž. Z čs.branné moci propuštěn po provedené superarbitraci rozkazem NT Kv 4/44. V době vojenské služby ve Velké Británii byl svobodný.

Rotmistr pěchoty v záloze JUDr. Rostislav Kocourek, F 1777

Narozen 25.1.1903 v Praze, příslušný tamtéž. Zařazen k Polnímu soudu I. stolice u Náhradního tělesa 17.4.1945. Povýšen do hodnosti podporučíka pěchoty dne 18.8.1945.

Rotmistr pěchoty v záloze JUDr. Ivan Jelínek, C 846

Narozen 6.6.1909 v Kyjově okres Hodonín, příslušný do Brna. K Polnímu soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa přemístěn 13.10.1944. Po hodnosti podporučíka jmenován 28.10.1944. Dne 10.11.1944 udělena bezplatná dovolená s určením pro Ministerstvo zahraničních věcí.

Rotný aspirant dělostřelectva v záloze JUDr. Ferdinand Lustig R 737

Narozen 17.11.1902 v Liptále okres Vsetín, příslušný do Prahy. Dne 30.8.1943 připlul na lodi Mauritia do Anglie, ze St.Východu. K Polnímu soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa zařazen 5.9.1945 jako písař. Dne 30.9.1945 udělena dovolená do Wandswaroth ve Skotsku. Dne 19.10.1945 složil přísahu soudního zapisovatele. Dne 20.10.1945 povýšen do hodnosti podporučíka dělostřelectva v záloze. Přidělení k PS. I. stolice zrušeno dne 29.10.1945

Rotný dělostřelectva Ferdinand Škarecký, Z 10

Narozen 22.6.1896 ve Vracově okres Kyjov. V rodné obci vychodil čtyři třídy obecné školy. V Kyjově absolvoval dva ročníky odborné obchodní školy. Před odvodem do rak.- uherské armády v roce 1916 pracoval na otcově statku. V roce 1917 byl zajat a vstoupil do ruských legií. V jejich rámci prožil celou sibiřskou anabázi. Po návratu do osvobozené vlasti zůstal v další činné vojenské službě.

Dne 1.9.193 byl zařazen v Malých Bronovicích do čs. legionu. V jeho rámci byl zajat sovětskými jednotkami. Po složité cestě byl prezentován do Pěšího praporu 11 na St.Východě pod evidenčním číslem 501.156. Po příjezdu do Anglie v srpnu 1943, l pro oslabení jeho zdravotního stavu zařazen k Polnímu soudu I. stolice. Dne 7.4.1944 udělena čs. pamětní medaile SV. Dne 1.6.1945 vyznamenán Čs. medailí Za zásluhy II. stupně.

Rotný pěchoty v záloze Oldřich Korger, H 97

Narozený 3.12.1887 v Praze. Absolvoval Vyšší obchodní školu v Praze. Po odvodu do rak.- uherské armády v roce 1914 byl v roce 1915 zajat v Karpatech. Od roku 1918 byl příslušníkem legií v Rusku.

Dne 28.1.1940 v Agde prezentován do čs. branné moci a zařazen k Pomocné rotě . Bojů na frontě se nezúčastnil. Po reorganizaci brigády v Anglii zařazen k Náhradní rotě s určením pro kancelářskou službu.

Po vzniku Vrchního polního soudu ustanoven správcem jeho budovy spolu s inventářem. Koncem roku 1942 se u něho projevila rakovina žaludku, na jejíž následky dne 19.3.1943 v čs.oddělení vojenské nemocnice v Hammershmith zemřel. Dne 22.2.1943 pohřben s vojenskými poctami. Dne 24.11.1945 byl vyznamenán Čs.válečným křížem 1939. Byl druhý nejstarší čs. voják který zemřel v průběhu vojenské služby ve Velké Británii.

Byl ženatý, otec dvou dětí. Vyznání římsko- katolického.

Rotný aspirant v záloze Ing. Jan Harašta, F 2900

Narozen 14.5.1903 Brně, příslušný tamtéž. Od května do prosince 1919 sloužil u Pluku Svobody III, jako dobrovolec se zúčastnil bojů na Slovensku. Před odchodem do zahraničí bydlel v Brně- Tuřanech, ulice Revoluční 9. Do čs. branné moci zařazen po prezentaci 16.4.1940. V hodnocení dne 16.9.1943, neobyčejně ochotný poddůstojník,

pilný, naprosto ukázněný, velmi dobře se osvědčil. Vojenské hodnocení ze dne 23.8.1944, jako rotmistr neobyčejně ochotný, pilný, naprosto ukázněný, slušného chování. Naprosto spolehlivý jako účetní setniny. V době pobytu v zahraničí byl ženatý, otec dvou dětí.

Rotný spirant pěchoty v záloze JUDr. Josef Filipovič, R 1353

Narozen 28.2.1911 v Hodoníně. Před odchodem do zahraničí bydlel v Hodoníně, Rybářská 23. Prošel službou na St. Východě. Zařazen služnou od 17.10.1943 u úřadu polního prokurátora. V čs. armádě složil i jeho bratr podporučík dělostřelectva Miroslav Filipovič, R 1354 narozen 17.7.1913 v Hodoníně.

Rotný aspirant pěchoty v záloze JUDr. Pavel Ludvík Horetzský, T 1816

Narozen 8.9.1913 v Trutnově, příslušný do Prahy. Školní vzdělání čtyři třídy obecné, osm tříd reálného gymnázia, ukončené studium na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Absolvoval školu pro důstojníky pěchoty v letech 1937-38, důstojnickou zkoušku složil 15.7.1938 u Pěšího pluku v Jaroměři, v hodnosti četaře aspiranta setrval ve službě do 15.3.1939. Od 6.10.1944 určen vedoucím kanceláře Polního soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa. Dne 14.2.1945 vykonal jazykovou zkoušku z jazyka anglického v Cambridge. Dne 17.5.1945 odeslán na služební cestu do Londýna. V hodnocení z 6.6.1945, svoji práci vykonává naprosto spolehlivě, velmi inteligenti, snášenlivý a vzdělaný. V případě jmenování do hodnosti důstojnické se plně hodí na vojenského soudce. Dne 29.9.1945 přednosta soudu navrhl jeho připuštění k justičním zkouškám. Dne 11.10.1945 udělena dovolená do Isneress. Dne 19.10.1945 složil služební přísahu tlumočníka z jazyka anglického a francouzského.

Rotný pěchoty v záloze Josef Dubský, A 351

Narozen 12.8.1906 v Racovicích, okres Moravské Budějovice, příslušný do Moravců, okres Nové Město nad Metují, přemístěn k letectvu. V roce 1945 po provedené superarbitraci propuštěn z čs. branné moci.

Četař dělostřelectva v záloze František Rys, T 3202

Narozen 15.5.1913 v Četeznicích, okres Tábor, příslušný tamtéž. Do hodnosti rotného dělostřelectva v záloze povýšen dne 1.5.1945. K Polnímu soudu I. stolice u NT přemístěn 5.5.1945. Dne 19.10.1945 složil přísahu soudního zapisovatele. Po návratu do vlasti bydlel v Hradci Králové- Kuklenách.

Četař pěchoty v záloze Václav Chrobok, J 982

Narozený 9.7.1920 v Dolních Domoslavicích okres Český Těšín. Přemístěn k Polnímu soudu I. stolice od Pěšího praporu 2 dne 24.5.1943, zařazen jako písař. Dne 28.10.1943 povýšen do hodnosti četaře s účinností od 7.10.1943. Byl svobodný.

Četař pěchoty v záloze Hynek Špička, T 907

Narozen 17.7.1915 ve Vokovicích okres Zábřeh, příslušný do Otrokovic, okres Zlín Prezentován 12.10.1943. Na četaře pěchoty povýšen 5.3.1943. V době vojenské služby ženatý, manželka Angličanka, otec jednoho dítěte. V době prezentace neměl nárok na služební příjem.

Četař pěchoty v záloze Eduard Maška, F 1846

Narozen 13.3.1900 v Místku, příslušný do Moravské Ostravy. Prezentován dne 13.1.1940 v Agde. Zproštěn vojenské činné služby v čs. branné moci po superarbitraci

na základě rozkazu Náhradního tělesa Kv 19/42 s určením pro Ministerstvo zahraničních věcí. Náboženství československého husitského.

Desátník pěchoty v záloze Jan Šebesta, F 1822

Narozen 21.3.1908 ve Vídni, příslušný do Klatov. Schopen služeb kancelářských pomocných dle S-1, 70 „ B" a 69 A. V době vojenské služby ženatý, manželka britská státní příslušnice, Olivie Šebestová. 5.3.1943 povýšen do hodnosti desátníka pěchoty. Dne 18.10.1943 odešel k nemocniční skupině, poté přemístěn zpět. Náboženství římsko- katolického.

Desátník pěchoty v záloze Emil Novák, F 2437

Narozen 23.5.1918 v Malčicích u Trenčína, příslušný tamtéž. Vyznání adventistů sedmého dne.V čs. armádě v zahraničí sloužil i jeho příbuzný vojín Jan Novák, F 3551 narozen 20.9.1896 v Malčicích u Trenčína.

Desátník pěchoty Jan Terezka, T 866

Narozen 26.2.1909 Vrbové, okres Michalovce. V předválečné čs. armádě vykonal tři cvičení ve zbrani. V Anglii prezentován 2.1.1942, přišel jako dobrovolník z Chile. Po provedené prezentaci zařazen do Pěší výcvikové roty u Náhradního tělesa. Dne 1.11.1942 povýšen na desátníka pěchoty. V rozhovoru s nadporučíkem. Dupelem dne 17.4.1943 uvedl, že má zájem o polní službu, je zdráv, přednosta PS tohoto dne požádal o jeho výměnu.

Desátník pěchoty v záloze Mikuláš Löwinger, S 521

K Polnímu soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa přemístěn 28.1.1945.Na desátníka pěchoty povýšen dne 24.7.1945. Dne 11.10.1945 udělena dovolená do Londýna.

Desátník pěchoty v záloze Štefan Miklánek, A 2536

Narozen.1.11.1909 v Dolní Kunie okres Nové Město nad Váhom, příslušný tamtéž. K 1.4.1945 přemístěn k MNO. Na desátníka pěchoty povýšen dne 21.8.1945. K Polnímu soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa přidělen 17.7.1945, přidělení bylo zrušeno dne 29.10.1945.

Svobodník pěchoty v záloze JUDr. Herbert Kraus, R 1250

Narozen 17.4.1910 ve Vídni, příslušný do Loun. Dne 10.5.1945 povýšen do hodnosti desátníka pěchoty.Dne 19.10.1945 vykonal přísahu soudního zapisovatele. Dne 25.10.1945 povýšen do hodnosti četaře. Dne 1.11.1945 ustanoven zadním vojem Polního soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa s pokynem přebírat poštu a vyřizovat drobnou administrativu.

Desátník pěchoty v záloze Desider Burg, F 2692

Narozen 15.3.1912 v Šarfii okres Nitra, příslušný tamtéž. Dne 1.12.1942 přemístěn k Dopravnímu oddílu.

Svobodník pěchoty v záloze Richard Bergmann F 3665

Narozen v 17.10.1910 v Targa- Mareš v Jugoslavii, příslušný do Fomanšic okres Louny. Před odchodem do zahraničí bydlel Lounech. Vojenský posudek z 29.9.1943,

poddůstojník velmi pracovitý, služebně naprosto spolehlivý, ve funkci účetního velmi dobrý. V době vojenské služby svobodný.

Svobodník pěchoty v záloze Zoltán Hunvald, F 530

Narozen 8.5.1908 v Citarech, okres Vráble, příslušný do Trnavy. Zdravotní stav „ A", udánlivě s vadou, kmenový příslušník LBA. V době vojenské služby ženatý, manželka Angličanka, otec dítěte, rodina bydlela v Leamington Spa. Na svobodníka povýšen dne 7.10.1943. Velitelský posudek, velmi dobrý kuchaře setniny, velmi ochotný, dobrého vojenského vystupování, velmi pracovitý. Ve dnech 17. až 23.7.1944 udělena dovolená do Leamington Spa.

Svobodník pěchoty v záloze František Procházka, R 860

Narozen 25.5. 1885 v Holešově na Moravě, příslušný do Moravské Ostravy. Civilním povoláním vlakvedoucí nákladních vlaků. Odveden 1904. Příslušník ruských legií, návrat do vlasti v roce 1920. Zdravotní stav „ B". K Polnímu soudu I. stolice zařazen 14.4.1943 jako příkazník. Dne 26.11.1943 povýšen na svobodníka pěchoty. Ke dni 27.10.1943 udělena zdravotní dovolení v délce tří týdnů pro neurastenii vyššího stupně a celkový neklid. Dovolenou strávil v Edinburgu. V době vojenské služby ženatý, manželka v ČR, zde dítě.

Vojín pěchoty Andor Teszler, F 737

Narozen 13.2.1900 v Chustu, příslušný tamtéž.. Zdravotní stav „ A „ s vadou. V době vojenské služby byl ženatý, manželka se synem v ČR.

Vojín pěchoty Otto Frankl, J 261

Narozen18.6.1904 v Horní Lhotě u Luhačovic, příslušný do Horní Lhoty okres Zlín. Vyznání židovského.

Vojín pěchoty František Palkovič, C 973

Narozen15.10 1899 v Bratislavě, příslušný tamtéž. Zdravotní stav „ A". Zařazen k Pomocné rotě Náhradního tělesa. Dne 1.4.1943 pravomocně odsouzen rozsudkem Polního soudu I. stolice k trestu těžkého žaláře v trvání 1 roku. Trest odpykával v trestnici v Dundee. Dne 31.8.1943 trest přerušen. Velitel eskorty jej přes výslovný rozkaz nepředvedl k NT ale přímo k polnímu soudu. Zde přechodně pro nedostatek sil a k těžkostem se stěhováním použit v kuchyni. Dne 4.10.1943 přeložen k soudu jako pomocník kuchaře. V době vojenské služby svobodný. Z čs. branné moci propuštěn po superarbitraci v únoru 1945.

Vojín pěchoty Adolf Ernst, A 263

Narozen 26.2.1899 v Brně, příslušný tamtéž. Zdravotní stav „ A" s vadou. Dne 20.1.1945 přemístěn k Tankovému praporu 3. V době vojenské služby svobodný.

Vojín pěchoty Max Koritschoner, F 758

Narozen 14.7.1902 v Mikulově, příslušný tamtéž. Zdravotní stav „ B". V době vojenské služby byl ženatý, manželka Angličanka, otec dítěte. Dne 1.6.1945 povýšen do hodnosti svobodníka pěchoty v záloze.

Vojín pěchoty JUC. Jan Srp, S 242

Narozen 14.8.1899 v Praze. Školní vzdělání pět tříd obecných v Praze, Vinohradech, zde absolvoval osm ročníků reálného gymnázia. V letech 1918-19 vojenský dobrovolec v bojích na Slovensku.V roce 1928 ukončil studia na Právnické fakultě Karlovy univerzity. Občanským povoláním advokátní koncipient. Působil jako jednatel Ústředí svazu národního odboje. V listopadu 1939 krátce vězněn gestapem, po propuštění odešel do odboje. Dne 7.10.1943 povýšen do hodnosti svobodníka pěchoty. Vojenský posudek velmi ochotný, inteligentní a pilný vojín.

Vojín pěchoty Jindřich Ledvina, F 2943

Narozen 23.5.1900 v Německém Brodě, příslušný do Touchlovic, okres Louny. V roce 1942 přemístěn k MNO. Z čs. branné moci propuštěn v roce 1944 po provedené superarbitraci.

Vojín pěchoty JUC. Ludvík Schmerler, T 1815

Narozen 18.7.1909 v Praze, příslušný do Moravské Ostravy. V roce 1945 zařazen do Pěší výcvikové roty u Náhradního tělesa.K Polnímu soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa zařazen 9.4.1945. Dne 19.10.1945 složil zkoušku soudního zapisovatele.

Vojín pěchoty Alois Freiwald, K 227

Narozen 19.9.1902 v Dolní Lipové okres Frývaldov, příslušný do České Vsi, okres Frývaldov. V době vojenské služby ženatý. Zařazen jako příkazník žalobce u Kárného výboru čs. samostatné obrněné brigády.

Vojín pěchoty JUDr. Bedřich Rauth, R 2272

Dne 17.7.1945 přidělen k Polnímu soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa jako písař. Dne 10.8.1945 udělena dovolená do Bedfordu. Dne 11.10.1945 udělena další dovolená do Liverpoolu.

Vojín pěchoty Václav Vébr, F 3805

Dne 17.7.1945 přidělen k Polnímu soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa jako příkazník přednosty soudu. Přidělení bylo zrušeno 29.10.1945.

Vojín pěchoty František Šnobl, K 340

Nar. 23.8.1900 v Končenici v Jugoslavii, příslušný do Pardubic. Bez vyznání. Byl svobodný. Z čs. branné moci propuštěn po superarbitračním řízení v roce 1944.

Vojín pěchoty Jan Kukulka, T 2689

Narozen 20.6.1906 ve Zbyslavicích okres Bílovec, příslušný tamtéž. Dne 17.7.1945 přidělen k Polnímu soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa jako příkazník.

Vojín pěchoty Otakar Franc, T 2880

Narozený 10.6.1917 v Liberci, příslušný tamtéž. Zařazen k Vrchnímu polnímu soudu jako příkazník. Dne 20.12.1944 přemístěn k Tankovému praporu III.

Vězeňský personál

Rotmistr pěchoty v záloze Václav Rozhoň, J 917

Narozen 30.9. 1910 v Nových Kestřanech, obec Vítkov okres Písek. Občanským povoláním policejní strážník V době vojenské služby ženatý, manželka britská státní příslušnice Irene Rozhoňová, dne 5.3.1943 narozen syn Vincent Jan Rozhoň. Náboženství římsko- katolického.

Rotmistr pěchoty v záloze Rudolf Pitera, R 3459

Narozen 31.5.1913 v Blučině okres Brno, příslušný tamtéž. Prošel službou u čs. vojska na St.Východě. Dne 28.10.192 povýšen do hodnosti štábního rotmistra pěchoty. V roce 1944 povýšen do hodnosti praporčíka pěchoty v záloze.

Rotmistr pěchoty v záloze Emil Bozoň, F 2722

Narozen 8.6.1911 v Starých Hamrech okres Frýdek, příslušný tamtéž. Pohřešován v bojích ve Francii od 18.6.1940. Velitel čs. oddělení vojenské trestnice v Coadtyke. Dne 15.3.1943 podal žádost o přemístění ze zdravotních důvodů, žádost odůvodnil nervovým vypětím a zánětem středního ucha, který mu způsobil silný průvan na chodbách věznice. Dne 17.5.1943 byla tato prosba zamítnuta, neboť nebylo vhodných sil na vystřídání. Opakovaně přednostou soudu vysloveno uznání za zodpovědný výkon služby. Dne 18.1.1945 přemístěn k Tankovému praporu III. Dne 27.5.1945 povýšen do hodnosti štábního rotmistra pěchoty v záloze.

Rotmistr pěchoty v záloze Josef František Marek, J 1179

Nar. 28.9.1912 v Prusenovicích okres Holešov, příslušný do Moravské Ostravy. Občanským povoláním policejní strážník. Prošel vojenskou službou u čs. vojska na

St.Východě. Dne 28.10.1942 povýšen do hodnosti četaře pěchoty. Přemístěn od NT k Polnímu soudu I. stolice dne 28.4.1944 a zařazen na místo dozorce vězňů. V době vojenské služby ženatý, manželka v ČR, dvě děti, náboženství římsko-katolického.

Rotmistr ženijních vojsk v záloze Adolf Novotný, J 1249

Narozen 15.9.1900 v Bruzenu v Německu, příslušný do Valčic, okres Zlaté Moravce. Po prezentaci v roce 1942 do čs. armády zařazen k OPČ.

Rotmistr pěchoty v záloze František Zámečník, J 1169

Narozen 8.10.1898 v Podvorově okres Hodonín, příslušný do Lužice, okres Hodonín. Prošel službou u čs. vojska na St. Východě.

Rotmistr pěchoty v záloze Hubert Zavázal, F 2450

Narozen 9.5.1895 v Moravském Svatém Janu, okres Malacky, příslušný do Prahy. Do hodnosti četaře povýšen dne 25.4.1941. Dne 17.12.1943 povýšen do hodnosti rotmistra pěchoty. V době vojenské služby rozvedený.

Rotmistr pěchoty v záloze Josef Hlíza, F 143

Narozený 23.4.1907 v Merbecku – Mobsu, Německo, příslušný do Proboštova, okres Teplice- Šanov. Dne 28.10.1944 povýšen do hodnosti praporčíka pěchoty v záloze.

Rotmistr pěchoty v záloze Juraj Krajňák, K 156

Narozen 29.2.1904 v Kežmaroku, příslušný tamtéž. Zařazen k Pěší výcvikové rotě u Náhradního tělesa. Na rotmistra pěchoty povýšen dne 10.8.1945 Dne 30.10.1945 udělena Čs. medaile za zásluhy I. stupně.

Rotmistr dělostřelectva Miroslav Jalový, J 764

Nar. 29.8.1913 Příboru, okres Nový Jičín, příslušný do Moravské Ostravy. Civilním povoláním cukrář. Oženil se v Anglii, manželka Marjonic Jalová nar.1.10.1920 v Burnley, bytem 35 Forcroft Road, Birmington . Dne 28.10.1945 povýšen do hodnosti štábního rotmistra pěchoty v záloze Dne 19.10.1945 vykonal přísahu soudního zapisovatele.

Rotný pěchoty v záloze Otto Samek, K 419

Narozený 21.4.1909 v Kopistech, okres Most. Zde navštěvoval pět tříd obecné školy a v okresním městě tři třídy měšťanské školy. Základní vojenskou presenční službu vykonal od 1.10.1929 do 28.3.1931 u Pěšího pluku 5 v Praze. Prezentován do čs.branné moci 3.1.1940 v Agde, přidělen k velitelství 1. divize. Do Anglie připlul na palubě lodi „ Mohamed el Kebir". V červenci 1940 přidělen k OPČ, zde absolvoval kursy řízení dopravy a protiplynový kurs.

Rotný pěchoty v záloze Karel Macháček, U 65

Narozený 10.8.1941 v Novém Bydžově, příslušný do Prahy.

Rotný pěchoty v záloze Alois Pilát, H 1413

Narozený 15.2.1907 ve Smíchově u Prahy, příslušný do Prahy. Dne 18.3.1944 přemístěn k Brigádní štábní rotě.

Rotný pěchoty v záloze Imrich Polepšek, J 311

Narozený 8.10.1916 v Obchodnici, okres Kysucké Nové Město nad Váhom, příslušný tamtéž.

Četař aspirant pěchoty Michal Balenčín, T 525

Narozen 25.10.1900 v Běloveži okres Bardejov, příslušný tamtéž. Prezentován do čs. branné moci na St.Východě. Po příjezdu do Anglie zařazen k Brigádní štábní rotě. Dne 26.11.1943 povýšen na četaře aspiranta pěchoty.V době vojenské služby ženatý, manželka v ČR. Vojenský posudek, vzdělaný a slušný poddůstojník, jako dozorce vězňů se naprosto osvědčil.

Četař pěchoty v záloze Karel Tomický, R 1283

Narozen 21.11.1898 v Slezské Ostravě okres Frýdek, příslušný do Frýdku. Prezentován v Polsku 1.9.1939, poté na St. Východě 15.9.1941, do Anglie připlul 12.9.1943. Dne 8.8.1944 přemístěn k OPČ u Náhradního tělesa. Od 8.12.1944 dozorcem u věznice při Polním soudu I. stolice u Náhradního tělesa, od 8.3.1945 vedoucím dozorcem soudní věznice u Náhradního tělesa. Vojenské hodnocení, poddůstojník tichý, upřímný, průměrné inteligence, dobrého vojenského vystupování, své povinnosti plnil vždy svědomitě a oddaně. Dne 19.10.1945 složil služební přísahu tlumočníka z jazyka polského.

Četař aspirant pěchoty v záloze Vojtěch Trojánek, J 1284

Narozen 1.7.1901 v Malých Kunčicích , okres Místek, příslušný do Doubravy okres Fryšták.

Četař pěchoty v záloze Jiří Dušek, K 29

Narozen 26.5.1914 ve Starém Plzenci, okres Plzeň, příslušný do Prahy. Školní vzdělání pět tříd obecných, čtyři třídy občanské školy, obchodní akademie s maturitou. Dne 19.12.1939 presentován v Agde, přidělen k Pěšímu pluku 1. Po příjezdu do Anglie na palubě lodi Rod el Farag v červenci 1940 zařazen k OPČi. Zde absolvoval kurs v řízení dopravy Field Security and Provost Course a kurs Inteligence Training Centre v Matlock. Povýšen na četaře dne 20.4.1943. Dne 7.3.1944 udělena čs. pamětní medaile F- VB.

Četař pěchoty v záloze Michal Koščo, T 517

Narozen 22.11.1897 v Lastomiru okres Michalovce, příslušný tamtéž. Manželka Anna rozená. Thačovská, bytem tamtéž.. V roce 1945 přemístěn od Tankového praporu 2 k Pěší výcvikové rotě u Náhradního tělesa. Dne 23.7.1945 mimořádně vydána poukázka na boty, které zničil při službě. Dne 23.8.1945 povýšen do hodnosti rotného pěchoty v záloze. Dne 30.10.1945 udělena Čs. medaile za zásluhy II. stupně.

Četař aspirant pěchoty v záloze Leopold Benešovský, F 3770

Narozen 3.2.1915 v Jilemnici, okres Kolín, příslušný do Zásmuk, okres Kolín. Do hodnosti četaře aspiranta pěchoty povýšen 25.4.1941. Výborně ovládal anglický jazyk, ustanoven tlumočníkem v čs. oddělení vojenské trestnice. V roce 1943 na základě své žádosti přemístěn k RAF.

Četař pěchoty František Zámečník J 119

Narozen 1.5.1896. Otec František, matka Marie rozená Veselá. Občanským povoláním sklář. Školní vzdělání pět tříd obecné, dva ročníky odborné pokračovací. Odvelen v roce 1916. Dobrovolník v legiích od 8.11.1918 do roku 1921. Prezentován v Agde 14.10.1939. Povýšen do hodnosti četaře pěchoty dne 27.5.1942. Velitelský

posudek z 18.10.1943, voják velmi slušný, naprosto spolehlivý a věci oddaný, taktní jako dozorce vězňů spolehlivý a naprosto se osvědčil. Do hodnosti rotného pěchoty povýšen dne 28.10. 1943. Byl ženatý.

Četař pěchoty v záloze Jan Kolaja, F 3277

Narozen 1.5.1909 v Hradišti okres Bzenec, příslušný do Bučovic okres Vyškov. Po prezentaci zařazen do Oddílu kanónů proti útočné vozbě.

Desátník pěchoty v záloze Jan Kobzík, A 593

Narozen 20.5.1894 v Břeclavi. Občanským povoláním strojní zámečník. Ženatý, otec dítěte. Náboženství římsko- katolického.

Desátník aspirant pěchoty v záloze Petr Olejár , R 550

Narozený 14.6.1916 v Levoči, okres Levoča, příslušný tamtéž.. Dne 29.2.1944 přemístěn k Protiletecké baterii.

Desátník pěchoty v záloze August Potyka, A 311

Narozen 9.8.1896 v Slezské Ostravě, okres Frýdek, příslušný tamtéž. Z čs. branné moci propuštěn po provedené superarbitraci dne 16.4.1943. V rámci 311 perutě RAF byl zařazen i jeho syn rotmistr letectva Jaromír Potyka nar.26.2.1920 ve Slezské Ostravě.

Desátník pěchoty v záloze František Altschul, F 3579

Narozen 15.7.1904 ve Vochově okres Plzeň, příslušný tamtéž. Občanským povolání státní úředník, náboženství židovské, praktikující, svobodný. Dne 25.4.1941 povýšen do hodnosti svobodníka pěchoty. Dne 10.10.1941 ustanoven vrchním dozorcem ve věznice Polního soudu I. stolice. Dne 28.10.1942 povýšen do hodnosti desátníka pěchoty. Ke dni 31.12.1942, konal službu výkonného četaře velmi dobře, jeho chování výtečné. Dne 2.2.1943 přemístěn k Dopravnímu oddílu.

Desátník pěchoty v záloze Jan Řezníček, F 3649

Nar. 28.1.1893 v Určicích u Prostějova, příslušný do Domamyslic okres Prostějov. Občanským povoláním krejčí. Přemístěn k Polnímu soudu I stolice jako dozorce vězňů dne16.7.1942. Posudek z 20.8.1942, naprosto nevhodný pro službu dozorce vězňů. Dne 20.9.1943 byl přemístěn k NT. Z čs. branné moci propuštěn v roce 1943 do provedené superarbitraci na základě rozkazu NT čj. 104/43.

Desátník pěchoty v záloze Antonín Fabián, R 898

Narozen 25.1.1910 v Studénce, okres Bílovec, příslušný do Bílovce. Dne 3.1.1945 prezentován do čs. branné moci a vtělen do Pěší výcvikové roty u NT. Přemístěn k Polnímu soudu I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa dne 23.2.1945. Dne 25.4.1945 udělena dovolená do Londýna. Dne 1.5.1945 povýšen na četaře pěchoty v záloze. Dne 19.10.1945 vykonal zkoušku tlumočníka z jazyka polského.

Desátník pěchoty v záloze Ondrej Gažík, A 483

Narozený 26.7 1900 v Trenčíně, příslušný do Trenčínských Biskupic. Civilním povoláním strojní zámečník, náboženství římsko katolického. Školní vzdělání pět tříd obecných, tři třídy měšťanky. Ženatý, manželka Angličanka, která bydlela v Northamptonu.

Desátník pěchoty v záloze Alois Miklánek, A 2636

Dne 17.7.1945 přidělen v soudní věznici PS I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa.

Vojín pěchoty Gabriel Košík, F 2951

Narozen 11.3.1905 v Banské Šťiavnici, příslušný tamtéž. Přemístěn od Polního soudu I. stolice 3.9.1942 k Pěšímu praporu 2. V době vojenské služby byl ženatý, manželka Angličanka

Vojín pěchoty v záloze Vavřinec Herman, B 978

Narozený 7.8.1899 v Lužici, okres Hodonín, příslušný tamtéž. Zařazen jako kuchař v čs. oddělení vojenské věznice. Propuštěn z čs. branné moci po provedené superarbitraci 5.1.1945. V čs. armádě sloužil i jeho příbuzný Josef Herman, J 1862, narozený 3.5.1909 v Lužici.

Poznámky:

1) VHA Praha, Fond Vojenská justice ve VB, karton 35, hlášení npor. Trojánka z 31.5.1944
2) VHA Praha, Fond Vojenská justice ve VB, karton 37, žádost dle vyhlášky MNO čj. 12498/I/3 odd. 1941 nadporučíka. Polláka z dne 8.9.1942
3) Janeček M, Kanadské listy, Toronto,1992, číslo 5, str. 6
4) Janeček M, Kanadské listy, Toronto 2004, číslo 7, str.7
5) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karto35, hlášení MNO čj.1847/44, Dr. Kulka úprava pořadí ze dne 14.6.1944
6) Loucký F. Mnozí nedoleteli, Naše vojsko ,1989, str.227
7) VHA Praha, Fond Vojenská justice VB, karton 35, vyjádření rotmistra Zbytka k čj.988/taj.3/44, parašutisté, 5 běh, výsledky z 1.10.1943
8) Tomek P. Historie a vojenství , číslo 3, str.76-79

7. Vlastní činnost Polního soudu I. stolice ve Velké Británii

7.1. Rok 1941

Dne 30.12.1940 složil ustanovený předseda VPS nadporučík Buzrla v budově MNO služební přísahu vojenského soudce do rukou ministra národní obrany generála Ingra. V následném pracovním obědě byla znovu probírána plánovaná koncepce vojenského soudnictví našich jednotek, tomuto jednání byl přítomen i brig. den. B. Miroslav.

Dne 1.1.1940 vykonali po rozumu dle § 68 ústavní listiny služební přísahu členové soudu nadporučík Fanderlík a poručík Fischl. Protokoly o přísaze byly zaslány VPS dne 19.1.1941.

Dne 3.1.1940 MNO sdělilo VB, že pro čs. vojenský polní soud I. stolice byly systematizovány tyto hodnosti hodnost kapitána pro předsedu soudu I. stolice a polního prokurátora I. stolice.Hodnosti subalterních důstojníků pro ostatní členy soudu. Požitky byly vypláceny podle skutečných hodností vyjma podporučíků, jimž budou vypláceny požitky poručíků. Nadporučík Littman byl přidělen prozatímně službou k polnímu soudu s požitky podle jeho skutečné hodnosti. Podporučík. Mrázek byl odeslán k VPS do Londýna, neboť prováděním prací u tohoto soudu mohl by býti vyloučen z rozhodování u VPS. Činnost soudu mohla započíti ihned. Do složení služební přísahy bylo možno prováděti pouze předběžné úkony.

Dne.11.1.1941 nově jmenovaní soudci a prokurátoři v době od 10.00 hod do 11.00 hod složili v budově MNO do rukou přednosty VPS nadporučíka Buzrly služební přísahu vojenského soudce, za přítomnosti brigádního generála Miroslava v zastoupení ministra národní obrany divizního generála Ingra. Slova přísahy : „ Přísahám, že povinnosti vojenského soudce / vojenského prokurátora / budu řádně plniti podle zákona a podle nejlepšího vědomí a svědomí „. Ještě téhož dne proběhly dvě pracovní schůzky zvlášť pro soudce a zvlášť pro prokurátory, kde s nimi jejich budoucí práci hovořil i brigádní generál Miroslav.

Dne 17.1.1941 hlásil přednosta PS na MNO, že veškeré přípravné práce pro zahájení činnosti polního soudu byly skončeny. Vlastnímu zahájení však bránil naprostý nedostatek potřebného kancelářského zařízení, psacích strojů a razítek. Veškeré intervence, v tomto směru učiněné jak u anglicko i čs.mise, tak i u intendance byly bezvýsledné. Zejména u poslední došlo k odmítnutí, s tím, že jí není ničeho známo a že nemůže poskytnouti na zařízení žádné zálohy ani peněžité částky, ježto nemá v tomto směru žádného příkazu tím méně úhrady. Situace byla o to těžší, že některé anglické firmy čekaly na zaplacení účtů za dosud odebraný potřebný materiál. Přidělení justiční důstojníci byli stále honorováni co nezařazení. Přednosta soudu doufal, že čtyři výtisky trestního řádu budou odeslány během příštího týdne, ježto vazba jejich se nedostatkem lepenky zdržela. K tomuto dni byl inventář evidovaný u PS tento:

- v kancelářské síni, psací stroj zn. JAPY / starší zn. Remington / číslo ZR 514 629
- vázaný sešit ½ formátu P rejstřík, vázaný sešit ½ formátu Pv rejstřík
- vázaný sešit ½ formátu NP rejstřík, vázaný sešit ½ formátu Pres.rejstřík
- vázaný sešit ½ formátu SO rejstřík, vázaný sešit ¼ formátu PO rejstřík
- vázaný sešit ¼ formátu raportní kniha, vázaný sešit ¼ formátu Seznam věcí doličných
- vázaná kniha-abecední rejstřík, vázaný sešit ¼ formát doručovací kniha
- vázaný sešit ¼ formát kalendář, vázaný sešit ¼ formát doručovací kniha
- psací stroj zn. IMPERIAL č, 2 V 071/ nový / s pouzdrem
- razítko presentační polního soudu I. stolice, razítko datumové
- razítko záhlavní polního soudu, razítko „ došlo k vyřízení „
- razítko „ OPIS „„ razítko „ Za správnost „
- razítko Npor. JUDr. Štěpán Dupel … „ za správnost „
- razítko „ Secret „ , razítko „ Tribunal Militaire Tchecoslovague, sešívačka, poduška razítkovací červená, skříň / prádelník / na spisy, židle / stará /, výtisk malého státního znaku 40x 30 cm / nástěnný /, opis Směrnice čj.18690 / vyvěšena /, seznam obhájců / vyvěšen /.
- Jednací síň, krucifix „ dřevěný, dva svícny dřevěné, pravítko, čtyři kalamáře / bakelitové /
- kniha chorých, doručovací kniha pro polního prokurátora, důvěrný protokol / zelený sešit/1).

Dne 18.1.1941 na základě rozkazu VB byla stanovena týdenní spotřeba pro budovu soudu na Warwick Street zejména se zřetelem na kancelářské potřeby 8 q uhlí a tomu odpovídající množství dřeva. Tohoto dne VPS zaslal PS tři razítka a tři razítka pro PP. Zřízen důstojnický podpůrný fond, ze zápisem 27.10.1940 se členy nadporučík Dupel, poručík Littman, poručík Fanderlík, poručík Fischl, poručík Trojánek, správcem vkladu zvolen poručík Littman. Tohoto dne k PP prokurátorovi přidělen poručík Machač, přidělení bylo toliko úřední, jmenovaný měl vypomáhat s chodem soudu a byl vyzván aby se ve lhůtě do dvou měsíců přihlásil k justiční zkoušce.

Dne 19.1.1941 přednosta PS vydal poručíku Fischlovi potvrzení, že paní JUDr. Truda Fischlová jest manželkou JUDr.Fischla člena soudu.

Dne 22.1.1941 došlo přednostou PS podle ustanovení § 91 až 93 v. tr. řádu k pořízení seznamu obhájců v němž byli jednak důstojníci práva znalí, jakož i ti co provozovali na území ČR samostatnou advokátní praxi. Všichni u nichž působení u čs. jednotek přicházelo v úvahu byli hodnověrně / svědky, listinami / prověřeni. Byli to poručík Schnitzer, A 4615, bývalý soudce, auto rota, podporučík Weiner, A 1373, advokátní koncipient, pěší.prapor 1, podporučík Steiner, A 189, soudcovský čekatel, pěší prapor 1, podporučík Březina, F2827, notářský koncipient, pěší prapor1, podporučík Janiš, F 3088, pěší prapor.1, nadporučík Spira, A 3249, advokát, pěší prapor 2, poručík Korner, F 1932, pěší prapor 2, podporučík Novák, F 3082, soudcovský čekatel, pěší prapor 2, poručík Fischer, S 72, notářský čekatel, kulometná rota, poručík Hojtaš, J 1484, advokát, kulometná rota, poručík Kubánek, F24, advokát, kulometná rota, podporučík Mönz, advokát, kulometná rota, nadporučík Pollák, advokát, BKPUV, poručík Spitz, advokát, BKPUV, poručík Lederer, S 611, advokát, brigádní ambulance, poručík Kellermann, advokát, dělostřelecký oddíl 1, nadporučík Gráf, advokátní koncipient, dělostřelecký oddíl 1.

Pro případ, že by VPS byl toho názoru, že obhájci mohou býti i osoby z řad mužstva, kteří na území ČR byli zapsáni v seznamu obhájců byl vypracován ručně psaný dodatek obsahující celkem osm osob, mezi nimi i poručík Pavel Hartmann z NT. Přednosta soudu požádal o zásadní rozhodnutí zda mohou býti připuštěni jako obhájci advokáti z řad mužstva, které si obžalovaní k jednání přivedenou.

Dne 21.1.1941 nastoupil u PS službu poručík dělostřelectva Maláč. Ve smyslu rozkazu VB ze dne 18.1.1941 byl přidělen PP se současným pověřením vedením společné finanční a hospodářské správy soudu i prokuratury s možností se připraviti k soudcovské zkoušce. K tomuto dni nebyla stále vyřešena otázka pomocného personálu, přednosta soudu stále narážel na různé překážky. Byl přesvědčen, že v nejbližších dnech snesitelně tato věc bude ukončena. Služební přísaha u nich bude poté provedena najednou. Rovněž tohoto dne PS zaslal čtyři výtisky tr. řádu k dalšímu opatření k VB.

Dne 22.1.1941 dal přednosta soudu ve spodních místnostech budovy zařiditi ve dvou místnostech věznici pro osm až dvanáct vyšetřovanců. Zmíněná věznice poté byla v nejbližších dnech dána do provozu. Tohoto dne byl u soudu založen seznam znalců.

Dne 23.1.1941 byla členy soudu vykonána zdvořilostní návštěva u policejního presidenta / chief Constable/ s nímž přednosta soudu projednal všechny otázky právní pomoci se zachováním úplné jurisdikční pravomoci čs. soudu náležící.

Dne 30.1.1941 MNO odeslalo rtn. Dubce od NT k VPS, kde byl určen k pomocným pracím. Jmenovaný hlásil nástup u přednosty VPS.

Dne 3.2. 1941 při osobní rozmluvě bylo přednostovi PS přednostou VPS výslovně přislíbeno dodání čtyř psacích strojů jak pro PS tak i PP. Spolu s tím byl odkázán na nadporučíka Slabého stran úhrady nákladů spojených se zařízením soudu. Soud byl vybaven nejnutnějším vojenským zařízením, avšak pro provoz bylo třeba zakoupit ještě stoly a skříně na uschování či přechovávání tajných a jiných spisů, cenného materiálu, corpora delicti, deposit. Rovněž do jednací síně bylo nutno opatřit židle, svícny a povlak na sestavení polních stolů, tento materiál však nebylo možno pro naprostý nedostatek od anglicko-čs.mise dostat. PS rovněž scházela peněžitá dotace na úhradu svědečného respektive cestovného svědků, znalců, k úhradě nákladů poštovního, doporučených zásilek, telegramů apod. Dosud vyslýchaní svědkové byli dosud placeni buď referenty či museli odejíti bez cestovného, nebylo spravedlivé žádat od mužstva, aby na cesty k soudu ze svého doplácelo, nehledě ani k tomu, že by to bylo novou příčinou k námitkám a reptání, jakož i k snaze vyhnouti se na úkor spravedlnosti napříště této funkci. Mimo to bylo nutno vyrovnati nevyřízené účty, přičemž skutečně

hrozilo vážné nebezpečí ztráty nezbytného úvěru nedodržením platebních lhůt. Docházelo ke stálým urgencím ze všech stran o provádění vlastní jurisdikce pro stále vzrůstající počet trestních případů, zejména pak počet případů vazebních. Oba přednostové soudů se ztotožnili s přesvědčením, že nejlepší výkon soudnictví ztrácí svůj pravý význam, není-li vykonáváno včas.

Dne 6.2.1941 sdělil VPS, že veškeré výdaje obou soudů půjdou k tíži rozpočtu MNO, od účtárny MNO byla vyplacena záloha L 10 na nákup nejnutnějších kancelářských potřeb. Byla-li již záloha vyčerpána bylo třeba podat urychleně vyúčtování, současně nutno předložit účty za nákup kancelářského zařízení, které dosud nebyly zaplaceny. Pokud šlo o nejnutnější zařízení soudu, stoly nebo skříně na uschovávání či přechovávání tajných či jiných spisů, podle sdělení účtárny MNO musela nábytek dodat správa budov VB, poněvadž PS byl součástí brigády. Štábní kapitán Schweitzer při setkání na MNO přislíbil, že potřebný nábytek bude poskytnut. Pokud šlo o peněžité dotace na úhradu svědečného respektive cestovného svědků, znalců, úhradu nákladů poštovného, telegramů byla tato úhrada zajištěna v rozpočtu MNO. Žádanka o příděl psacích strojů byla účtárně MNO předložena a nákup strojů bude po sdělení souhlasu War Office realizován. Systematizace hodností justičních důstojníků u soudu byla oznámena přípisem ze dne 9.1.1941. Rozšíření systematizace míst justičních důstojníků vyžádáno u War Office. Vyžádána byla i systematizace pomocných sil pro soud. Návrh na systematizaci dozorce vězňů byl předložen MNO. Do doby než byla vyřešena systematizace pomocných sil, bylo třeba požádat VB, aby přidělilo potřebný personál. Zásadní stanovisko přípustnosti obhajoby před vojenskými soudy bylo oznámeno pod číslem VP 10/41, z něhož bylo zřejmé, že obhájci advokáti z řad mužstva nebyli k obhajobě připuštěni, jak vysvítá i z příslušných ustanovení zákonných ustanovení, zejména § 473 zákona ze dne 8.6.1937 číslo 115 Sb.a čl.661 služebního řádu A-I-1.

Dne 6.2.1941 vykonala ve věznici PS zdravotnickou prohlídku komise složená z nadporučíků. MUDr. Gratzingera a MUDr. Hirtensteina oba z LBA. Zásadně shledali místnosti věznice způsobilé k svému účelu. Vedlejší potřebná opatření byla učiněna v souladu s posádkovým dozorčím důstojníkem. K tomuto dni byla věznice přeplněna 15 vyšetřovanci. Byly rovněž řešeny stížnosti vyšetřovanců, že jim nebyly poukazovány peněžní náležitosti. V oznámení přednosty PS vypracovaného tohoto dne k VPS

poprosil o zásadní rozhodnutí v této věci, dle příslušných ustanoveních služebního i voj. tr. řádu, jakož i z kusých předpisů řádu vězeňského bylo nutno usuzovati, na to, že vyšetřovanec má nárok jak v prozatímní tak i soudní vazbě vyšetřovací na všechny náležitosti bez ohledu na to jaké povahy byl projednávaný případ a jak o něm bude později rozhodnuto O náležitostech ve vazbě trestní nebylo sporu, to se ovšem netýká doby po kterou byl vyšetřovanec vzdálen od své jednotky před zatčením / případ deserce nebo samovolného vzdálení /. Přednosta PS poprosil, aby po rozhodnutí byly útvary vyrozuměny tak, aby náležitosti jejich příslušníků byly poukazovány BŠR, s níž potřebné vyúčtování soud provede 2).

Dne 7.2.1941 zaslal přednosta VPS žádost k VPS ve věci podezřelých poručíka Polláka a Kleina, kdy ve Francii bylo proti nim vedeno tr. řízení pro spáchání trestného činu úplatkářství, řízení nebylo skončeno, spis byl při ústupu spálen. Ve věci proběhla intervence poručíka Polláka, aby byly peníze vráceny zpět jemu, PS bylo uloženo, aby vyšetřil jak bylo s depositem naloženo. Bylo uloženo pokračovat, neboť Klein se prostřednictvím War Office dožadoval zařazení do branné moci. Informace mohl podat štábní kapitán Divoký.

Dne 8.2.1941 zaslán k PS od VPS opis vládního nařízení ze dne 3.2.1939, kterým se doplňoval zákon na ochranu republiky.

Dne 10.2.1941 PS vyzván VPS k předložení všech druhů formulářů a od každého po jednom tiskopisu. V odpovědi z tohoto dne uvedeno, že vzory tr. lístků a lístků sčítacích budou zaslány VPS v několika dnech.

Dne 11.2.1941 k PS od VPS zaslán opis zákona ze dne 13.5.1936, jímž se doplňuje zákon na ochranu republiky. Tohoto dne nadporučík Fanderlík zaslal k VPS hlášení ve věci poručíka Polláka a Kleina, tuto věc vyšetřoval jako soudce v Bezeriers, při četnickém šetření bylo zabaveno 6.000 Fffrs, tyto byly uloženy jako depositum u MF spolu s ostatními věcmi. Při domovní prohlídce on sám zabavil 240 USD, peníze předal spolu s obžalobou, PP byl tehdy poručík Pražák. Z této částky bylo 48 USD jak zjistil u VB bylo vráceno vojínu Žarnoveckému, ježto byl zbytek vydán obviněným, nemohla být Pollákovi vydána.

Dne 12.2.1941 VPS na MNO zaslán dotaz v němž bylo uvedeno, že na základě Allied Forces Act 1940 podle voj. dohody mezi vládou Jeho Veličenstva ve Spojeném Království a Severním. Irsku a prozatímní vládou československou ze dne 25. října 1940, čs. armáda vykonává vlastní vojenské polní soudnictví podle čs. vojenských platných zákonných ustanovení. Podle voj. tr. zákona a platných vedlejších zákonů čs. vedle trestu na svobodě lze ukládati také trest peněžitý. Trest peněžitý byl uváděn v trestních sazbách v čs. měně. Poněvadž soudnictví bylo vykonáváno na území, kde platila jiná měna bylo pro soudní potřebu nutno stanoviti poměr čs.měny k platné měně na území Spojeného království. Přednosta VPS poprosil, aby předsednictvu ministerské rady byl podán návrh se žádostí, aby pro soudní potřebu byl vládním nařízením stanoven valutový / přepočítací / kurs Kč k platné měně ve Spojeném království. Navrhl, aby tento kurs byl stanoven podle hodnotné měny před Mnichovem v poměru 140,-Kč ku L 1. Opis žádosti zaslán téhož dne PS na vědomí s tím, aby valutový kurs byl zatím přepočítáván v poměru 140 Kč ku 1 L.

Dne 13.2.1941 VPS zaslal k PS v příloze opis zákona z 4.4.1935 č. 64/35 Sb. Uložil vyhotovit přílohu a předat ji Kárnému výboru a polnímu prokurátorovi, zaslán opis vládního nařízení č.115/35 Sb.

Dne 14.2.1941 hlásil přednosta PS k VPS, že převzal opis Allied Forces / Penal Arrangemants/ ze dne 11.X.1940 ve dvou exemplářích, kdy druhý exemplář byl předán PP. PS nemohl zaslati k VPS jednací řád PS, ježto u zdejšího soudu se nacházely pouze tři exempláře z nichž jeden byl používán soudem, druhý prokuraturou a třetí k použití naprosto nečitelný. Přednosta PS navrhl, aby u VPS byl zřízen stálý vyšetřující soudce, jenž by z důvodů úspornosti vyřizoval veškerá dožádání PS. Otázka byla velmi aktuální, ježto v několika vazebních případech nebylo možno řízení ukončiti, když bylo nutno provést vyšetřovací úkony v Londýně. Při této příležitosti navrhl, aby tamtéž byl ze způsobilých osob založen seznam znalců k témuž účelu. K zaplacení účtů bylo použito od intendance VB první zálohy 30 L., jejíchž vyúčtování bude předloženo v následujících, jakož i rozpočet na předpokládané výdaje soudu na běžný měsíc, avšak postup nařízení v pokynu VPS ze dne 6.2.1941 co do opatřování příslušného zařízení nebyl plně v souladu s osobními instrukcemi, které byly přednostovi PS v tomto směru dány. 3).

Dne 15.2.1941 VPS vrátil k PS po opravě exemplář zákona č. 115/37 Sb. Uložil provést příslušné opravy v dalších exemplářích. Tohoto dne od VB zaslána žádost obhájce poručíka Gráfa, aby byla upravena jeho činnost a mohl být uvolněn pro činnost u jednotek.
Dne 16.2.1941 VPS zaslal k PS šest vzorců ve smyslu vládního nařízení č.192/22 Sb. ze dne 14.7.1922 o evidenci. Bylo uloženo vzorce vypracovat, nejlépe na blanách a po jednom exempláři předložit ke kontrole.

Dne 18.a19.2.1941 u PS soudu v Leamingtonu provedena prohlídka přednostou VPS. Při prohlídce byl konstatováno, osobní stav předseda nadporučík Štěpán Dupel, referenti nadporučík Velen Fanderlík, poručík Hanuš Fischl, poručík Tibor Littman, dočasně přidělen VPS, kancelář vedoucí desátník Eduard Maška, pomocník vojín Emil Novák, příkazníci 2 z těchto dvou byl prozatímně pověřeni správou věznice svobodník Gustav Potyka. Zařízení jednotlivých kancelářských místností nebylo uspokojivé, náprava byla zjednána v několika dnech. Dosud byl u soudu jediný psací stroj, v den prohlídky dodán druhý. Nutno konstatovati, že úřadování bylo prováděno se za poměrně nepříznivých podmínek, nedostatečného zařízení, nedostačujícího otopu, jediný psací stroj, slabý pomocný personál.

Dne 25.2.1941 odeslal přednosta PS nadporučíka Fanderlíka a poručíka Fischla do Birminghamu, aby dojednali přijetí vězňů v civilní věznici ve smyslu dohody mezi vládou britskou a československou. Podle jejich hlášení přednosta věznice odmítl přijmouti vězně, jelikož prý měl plný stav a odeslal je do Staffordu, kde byla věznice větší. Odebrali se tam, jednali s přednostou věznice a ten v zásadně souhlasil, pořídil si opis úmluvy, kterou neznal a poslal dotaz do Londýna na britský úřad, může-li vězně přijmouti. Slíbil, že do čtvrtka 27.2.1941 bude míti odpověď a napíše našemu soudu, po případě zatelefonuje na VB, možno-li vězně odeslati. Žádal, aby byli dopraveni naší policií a jemu odevzdán trestní list dle anglických předpisů. Formuláře byly již zaslány z War Office. Důstojníci si prohlédli celou věznici, která plně vyhovuje našim předpisům, zjistili však, že anglické věznice neznají provedení zostření trestu mimo samovazby, která má stejné předpisy jako u nás.

Dne 23.2.1941 VPS zaslal k PS pro knihovnu opis zákona číslo125/33 Sb. a vládního nařízení číslo 210/33 Sb. PS měl obratem potvrdit příjem psacího stroje a uvést značku a číslo stroje.

Dne 25.2.1941 PS zaslal k VPS hlášení ve věci zabavené částky 6.000 Ffrs, ve Francii byla tato částka uložena jako depositum u velitelství 1. čs. Divize. Po příjezdu do Anglie byl obnos dán k výměně a poté uložen v souboru státních peněz, evidovaném na listu 2. hospodářské správy MNO. Řízení nebylo dosud ukončeno, požádal o zaslání oznámení, zda již tato částky byla vyměněna a kde je nyní uložena.

Dne 26.2.1941 VPS zaslal PS opis hlášení o provedeného prohlídce soudu ve dnech 18 a 19.2.1941, zjištěn celkově dobrý stav až na maličkosti, které byly způsobeny počátečními obtížemi. Závady byly uvedeny v příloze a měly být obratem uvedeny do správného stavu.

Dne 1.3.1941 VPS uložil přípisem PS předkládat vždy ke každému 1 dni v měsíci výkaz s uvedením počtu čísel P, Pv, Np. U těchto nutno předložit přehled vyřízených, nevyřízených a dalších včetně poznámek.

Dne 3.3.1941 v hlášení zaslaném VPS přednosta PS potvrdil příjem psacího stroje značky JAPY číslo 27/62/5 a opisů zákonů číslo 125/33, 124/33 a 210/33 Sb., které byly zařazeny do soudní knihovny. Formulář pro měsíční výkazy byl rozmnožen a tento vždy každého prvního dne v měsíci zasílán.V příloze hlášení zaslán opis seznamu znalců. Zprávu o prohlídce věznice PS obdržel a závady byly postupně odstraněny. Rovněž byl potvrzen příjem dohody o použití a organizaci čs. branné moci ve dvou exemplářích. Druhý exemplář již byl předán PP. Také byl obdržen opravený výtisk zákona číslo 115/37 Sb. v němž opravy byly provedeny. Byl vzat na vědomí obsah přípisu VPS z 25.2.1941 s tím upozorněním, že jak v písemném vyjádřením, tak i v osobních informacích již bylo uvedeno, že předmětná částka byla zabavena u obviněného nadporučíka. Kleina, nikoliv u poručíka Pollaka 4).

Dne 3.3.1941 oběžníkem číslo 1. přednosty PS, který byl všem pánům soudcům dán na vědomí oběhem, přednosta PS upozornil znění na § 14 služebního řádu, kterým se stanovily povinnosti vedoucího přelíčení po právní moci rozsudku, tímto mělo dojít

k ustálení jednotné praxe, přesné evidence a vyvarování škod na finančním eráru. Zejména pokud vešel rozsudek v právní moc, zašle soud jeho opis zpravidla bez důvodu / jen rozsudečný enunciát / a byl-li rozsudek soudem vyšším podstatně změněn s opisem rozsudku vyšší stolice kmenovému tělesu odsouzeného, nekoná-li odsouzený službu u kmenového tělesa, ještě k tomu velitelství vojskového tělesa, úřadu, ústavu, u něhož je službou přidělen, velitelství VB pro publikaci v rozkaze, byl-li gážistou, také MNO, avšak i s důvody,v případech 3, 4 připojí též důvody, pokládá-li to pro důležitost věci za vhodné. Rozsudky podmínečné bylo třeba zasílati vždy s upozorněním, že trest podmínečně uložený smí býti zapsán do záznamu o trestech teprve až došlo k jeho vykonání. Každý zaslaný rozsudek musel být opatřen doložkou buď na něm nebo v doprovodném spisu, že byl pravomocný s dalším udáním, kdy odsouzený trest nastoupil. Tyto skutečnosti byly velmi důležité, ježto byly jimi přesně stanoveno rozhraní mezi vyšetřovací a trestní vazbou, s nimiž jsou spojeny různě hospodářsko-finanční důsledky pro odsouzeného. Vadný postup či opomenutí v tomto směru by postihoval příslušného soudce / případ syndikátního ručení za eventuální přeplacené vyšší peněžní náležitosti /. Po každém ukončení řízení proti důstojníku, bez ohledu na jeho výsledek zašle soud spisy VB k eventuálnímu stíhání též před kárnými výbory. Jest vždy také nutno upozornit na vrácení spisů po skončení řízení. Všechny čistopisy vycházející od soudu však vždy podepisoval přednosta. Bylo–li něco ze shora uvedeného opomenuto bylo nutno provést dodatečně. Doporučil učiniti si k praktické potřebě z jednotlivých bodů opisy.

Dne 4.3.1941 přednosta VPS sdělil ve svém dopise přednostovi PS, že mu bylo neoficiálně sděleno, že z vazby PS opět utekl vyšetřovanec, důrazně proto upozornil, že dle služebních předpisů bylo nutno o takových událostech učiniti hlášení, což se dosud nestalo.Uložil provést šetření za jakých okolností se tak stalo, toto šetření bylo nutno provést s co největším urychlením. Tohoto dne MNO pro potřeby PS zaslalo na základě předchozí žádosti opis Úředního věstníku československého, ročník I. číslo 9 vydaného v Paříži dne 29.2.1940.

Dne 5.3.1941 byl zaslán VPS k PS opis zákona č.140/34 Sb.

Dne 6.3.1941 přednosta PS v hlášení pro VPS, potvrdil příjem dvou ověřených opisů Úředních věstníků československých ze dne 29.5.1941 ročník 9. Jeden

z exemplářů byl předán nadporučíkovi Fanderlíkovi, druhý do soudní knihovny. Potvrzen příjem opisu zákonů číslo140/34 a 209/31 Sb., které byly rovněž zařazeny do soudní knihovny, spolu s těmito převzaty Allied Forces Act 1940 z 22.8.1940, nařízení z r.1817 a 1818 a vzorce žádosti o zadržení zběhů a uvěznění v anglických věznicích. Konstatováno, že přednostovi PS příslušela správa, dozor a zodpovědnost nad ústavní věznici. Tato věznice byla zbudována z vlastní iniciativy přednosty PS, tato by plně vyhovovala, kdyby byl zajištěn normální odsun trestanců z ní do anglického ústavu, jak rovněž z iniciativy přednosty soudu zařízeno, avšak dosud neschváleno. Z této věznice žádný z vyšetřovanců a ani trestanců neutekl. O útěku vyšetřovanců a trestanců z posádkové věznice v Masonic Room nebyl přednosta PS oprávněn činit žádných ani disciplinárních, trestních či jiných zákroků. V prvním případě šlo o záležitost NT po případě velitelů útvarů jemu podřízených v druhém pak záležitost PP. Tohoto dne na základě vyhlášky MNO z 3.2.1941 byl zapsán do seznamu obhájců JUDr. Hugo Stein, toho času Leamington Spa, Radford Road a JUDr. Richarda Freud bytem tamtéž, oprávněných k zastupování před voj. polními soudy, rovněž tak i osob stíhaných pro zločin vojenské zrady a pro zločin nepřekažení trestného činu vojenské zrady.

Dne 9.3.1941 při prohlídce věznice zajištěny závadné dopisy u ppor. Matušky, které adresoval poručíku Palichlebovi, 311 bombardovací letka.

Dne 10.3.1914 přednosta PS upozornil VPS, že nebyla dosud vyřízena otázka žoldu, ačkoliv od doby, kdy rozhodnutí bylo vyvoláno, uplynul již delší čas. Byly to stále tytéž závady, které stěžovaly a komplikovaly odpovědnost a práci. Po celou dobu přednosta soudu z vlastních prostředků poskytoval různé peněžité částky k proplacení prádla a jiných, jen aby otázka ta nebyla denně ve stížnostech přetřásána.

Dne 10.3.1941 utekl z vyšetřovací vazby PS vojín Jan Nebázlivý. Hlášení o útěku obratem podáno OPČ.

Dne 11.3.1941 nastoupil u PS službu poručík Bělský. Provedení služební přísahy bylo hlášeno zvlášť. Pokud se týkalo přidělení nadporučíka Littmana k prozatímnímu výkonu služby u PS, přednosta soudu si dovolil navrhnout, na základě tohoto, že VPS byl obsazen, aby v případě potřeby mohl být k přelíčení u tohoto soudu přizván jeden z řad justičních důstojníků nižšího soudu, který by právně ve věci

nerozhodoval, tato cesta by se současně spojila se služebním posláním a tímto by se ušetřil rozdíl mezi gáží dalšího člena a jeho požitky u jednotek. Návrh tento byl tím podstatnější, ježto dle stávající zkušeností byl počet opravných prostředků minimální.

Dne 12.3.1941 na schůzce přednostů VPS a PS projednáno, že není v silách VPS zajistit stálého soudce pro vyřízení dožádání soudu nižší instance, vzhledem k tomu bylo nutno aby ve větších případech, respektive při větším počtu vyšetřovacích úkonů musel do Londýna vyšetřující soudce sám přijeti. Jen v menším případě bylo možno zaslat dožádání a některý z členů VPS by jej provedl.

Dne 13.3.1941 VPS urychleně žádal PS o zaslání zprávy, zda-li již anglická věznice přijala odsouzené vězně, přijímaní vězňů bylo již definitivně dojednáno. VPS požádal PS o zaslání seznamu osob stíhaných pro zločin vojenské zrady.

Dne 14.3.1941 PS doručena žádost poručíka Kellermana o zařízení služebního zákroku u jmenovaného úřadu, aby byl ze seznamu uvolněn a vymazán. Byl správcem budov v Morreton-Hall a nemohl se vzdalovat z posádky, práci tuto také nechtěl vykonávat z důvodů osobních.

Dne 15.3.1941 z brigádního archivu bylo PS zasláno 20 knih, z nichž byla zřízena vězeňská knihovna. Záležitost anglické věznice byla znovu důrazně urgována, posléze také i telefonicky a bylo sděleno, že věc byla již v zásadě schválena, však anglická strana potřebovala souhlas představeného z Oxfordu. Přednosta soudu byl ujištěn, že v pondělí 17.3. sdělí anglická strana odpověď 5).

Dne 16.3.1941 zasláno stanovisko VB k žádosti poručík Kellermana, PS byl požádán, aby jej nepovolával příliš často k jednání.

Dne 17.3.1941 vykonal služební slib poručík Bělský, stejnopis přísahy byl téhož dne zaslán k VPS. Druhý stejnopis byl přiložen ke kvalifikační listině jmenovaného. Tohoto dne také složili advokátní slib v budově soudu v Leamingtqn Spa JUDr. Hugo Stein a JUDr. Richard Freund, opis slibu zaslán na vědomí VPS.

Dne 18.3.1941 přednosta PS požádal velitele kulometné roty o zaslání kvalifikačního záznamu poručíka Fischla a velitele OBKPÚV o zaslání kvalifikačního záznamu poručíka Littmana.

Dne 19.3.1941 po uplynutí nařízených termínů vyhradil přednosta soudu pro referenty tyto volné dny v týdnu, nadporučík Fanderlík - pondělí, nadporučík. Littman - úterý, nadporučík Dupel – středa, poručík Fischl- čtvrtek, poručík Bělský – pátek.Použití termínu druhého bylo možné jen se souhlasem s ním. Aby byly ušetřeny náklady, bylo nutno, aby veškeré výslechy, které měly býti provedeny v Londýně nebo mimo služební sídlo soudu byly předkládány přednostovi soudu za účelem jejich hromadného provedení vyšetřujícím soudcem k tomuto cíli určeným. Formuláře trestních lístků dal přednosta soudu rozmnožiti. Bylo proto nutno v referátu pro kancelář zařídit, aby po pravomocnosti rozsudku spisy referentu předložila s dvěmi exempláři trestních lístků, z nichž jeden byl zaslán PP co úřadu rejstříku trestů, druhý ponechán u spisu. Správci věznice bylo nařízeno, aby na zvláštním formuláři hlásil přesnou dobu převzetí vyšetřovance do soudní věznice jakož i propuštění z ní. Mimo to hlavička musela obsahovati citaci celého rozsudku s datem, pojmenování dotyčného opravného prostředku, adresu vyššího soudu a podpis. Znovu z opatrnosti opakováno, že ke každému podmíněnému rozsudku bylo nutno přiložit upozornění, že publikovat není možno, trest může býti zapsán v záznamu o trestech teprve, až by svého času došlo k jeho výkonu 6).

Dne 22.3.1941 VPS zaslal pro knihovnu PS výtisk Allied Forces Act 1818 a výtisk Allied Forces Benal Arrangement Order 1940.

Dne 23.3.1941 PS odpověděl na žádost velitele Pěšího praporu 2 podplukovníka Satorie a detailně vymezil pojmy vazba prozatímní, vazba zajišťovací, vazba vyšetřovací a kdo měl právo omezit vězně na svobodě.

Dne 24.3.1941 MNO upozornil přípisem PS, že při jednání s Air Ministry bylo zjištěno, že PS či PP se obrátily se přímo dotazem na Air Ministry. Toto jednání nebylo přípustné a bylo třeba se jej vyvarovat.

Dne 31.3.1941 VB zaslal k PS rozdělovník hesel na II. čtvrtletí 1941.

Dne 1.4.1941 VPS zaslal k PS pro potřeby řízení seznam soudních znalců :

poručík Ing. Jan Hajšman	Brigádní štábní rota	oboru automobilního
vojín Ing. Štěpán Fischer	Brigádní štábní rota	oboru automobilního
štábní kapitán Jiří Tachecí	MNO	oboru automobilního
štábní kapitán Alois Sitek	BPÚV	oboru automobilního
kapitán Karel Jelínek	BKPÚV	oboru automobilního
nadporučík Miroslav Vápeník	BKPÚV	oboru automobilního
podporučík. Ing. Pavel Bondy	BBKPÚV	oboru automobilního
vojín Dr.Ing. Grigori Sklovski	BŠR	obor chemický
rotný Ing. Viktor Ferda	Pěší prapor 1	obor chemický
poručík Dr. Ing. Bernhard Mandelík	BKPÚV	obor destilace a alkohol
podporučík Ing. Ladislav Hruška	BKPÚV	obor chemie a barvy
vojín Dr. Harold Tauber	LBA	obor válečný průmysl
poručík Alex Flader	Dělostřelecký oddíl 1	obor syntetické látky
vojín Dr. Viktor Zentner	LBA	obor syntetické látky
četař aspirant Dr. Jindřich Fleischner	BŠR	obor písmo
poručík Dr. Gejza Kellerman	BŠR	obor písmo
štábní kapitán Karel Cipra	NT	obor malířství
štábní kapitán Alois Zapletal	BŠR	obor účetnictví
nadporučík. Václav Prýmek	BŠR	obor zbraně a střelivo.

Dne 2.4.1941 VPS žádal PS o urychlené sdělení, zda byla provedena evidence dle vzorců již dříve zaslaných.

Dne 3.4.1941 VPS uložil PS aby ihned předložil výkaz projednávaných věcí dle vzoru z 1.2.1941.

Dne 5.4.1941 utekli z vyšetřovací vazby soudu trestanci vojíni Květoslav Sychra F 103 odsouzený pro deserci k dvou rokům žaláře a Bohuslav Grunt, J-1037 odpykávající si trest šesti měsíců tuhého vězení pro samovolné vzdálení, spolu s nimi utekl i vyšetřovanec vojín Kleinpeter. Jejich útěk byl uskutečněn mezi 3 a 7 hodinou ranní, kdy se probourali zdí věznice do veřejného prostoru. Dle provedeného šetření na místě a výslechem ostatním příslušníků cely bylo zjištěno, že na útěku nenese stráž

žádného zavinění, když probourání zdi stalo se do veřejného protileteckého krytu. Věc byla umožněna slabým a zpuchřelým materiálem, kdy mohli pracovat těmi nejprimitivnějšími prostředky a nehlučně. Bylo zařízeno, aby bylo zahájeno stíhání anglickou policií, kdy jí byl předložen popis spolu s fotografiemi, také věc byla hlášena VB a OPČ. Ve věznici byl ihned zazděn otvor a došlo k zesílení stráže, která bez ohledu na anglickou veřejnost hlídala i ve veřejném sheltru. Iniciátorem celé věci byl s největší pravděpodobností vojín Grunt, všichni byli lidé velmi nebezpeční a všeho schopní. Pokládat za hlavní příčinu bylo skutečnost, že trestanci nemohli býti dosud odsunuti do samostatné anglické věznice či trestnice. Při stále rostoucí agendě a narůstajícím počtu vazebních případů bylo možno přímo mluvit o zoufalé situaci, zvláště, když o posádkové věznici v místě nelze v technickém slova smyslu vůbec mluvit. Zajištění vyšetřovanců ve zmíněné věznici bylo z bezpečnostních důvodů velmi iluzorní a z hlediska hygienického nelidské Že odsouzenci nepůsobí na vyšetřovance zrovna příznivě nebylo třeba dodávat. Personálem kanceláře soudu byla k tomuto datu provedena evidence trestních lístků. Ostatní formuláře byly zavedeny ihned, jakmile jen trochu ubude práce v kanceláři. Stále se naráželo na nedostatek psacích strojů. Nebyla stále provedena systematizace kancelářských sil, zejména se zřetelem k tomu, že desátník Maška, vojín Novák a vojín Frankl byli navrženi na svobodníky.

Dne 7.4.1941 na žádost nadporučíka Bělského zastavilo MNO paní Evě Bělské dnem 24.3.1941 výplatu vyživovacího příspěvku.

Dne 8.4.1941 VPS zaslal k PS přípis v němž jej upozornil, že mu nebyl dosud předložen spis P 20/41 dle předpisu § 38 odstavec 5 voj. tr. řádu. Rovněž dosud nebyl splněn příkaz z 24.3.1941.

Dne 9.4.1941 PS zapsal do seznamu znalců MUDr. Steinera, obor interní lékařství.

Dne 14.4.1941 přednosta PS zaslal VB služební hlášení poručíka Malače, byl určen dozorčím důstojníkem NT. Přednosta PS upozornil, že jmenovaný byl přidělen službou k PS, služební zařazení nutno posuzovati dle předpisů pro vojenské soudce. Převzetí služby z 11 na 12 tohoto měsíce stalo se jen z ochoty pomoci.

Dne 16.4.1941 VPS zaslal k PS na vědomí a k provedení zápisu do seznamu písemnosti obhájců JUDr. Pavla Körbela bytem 20 Goldhrist Terrace, London, NW 6 a JUDr. Bohuslava Pálkovkého bytem 120 Erre Court, Finschley Road , London N.W 8. Ministr spravedlnost shledal, že oba jmenovaní splnili podmínky pro zápis do seznamu obhájců ve smyslu výnosu MNO ze dne 3.2.1941.

Dne 20.4.1941 byli vojín Sychra a vojín Grunt přivedeni zpět o 17.00 hodině britskou vojenskou patrolou do věznice PS.

Dne 21.4.1941 MNO oznámil PS, že provedl u War Office urgenci vyřízení právní pomoci u britské strany pokud jde o odsun trestanců do britské věznice.

Dne 22.4.1941 se znovu pokusili o útěk vojín Sychra a vojín Grunt, v němž jim bylo stráží zabráněno. Dle zkušeností přednosty soudu se jednalo o nebezpečné a všeho schopné lidi. Oba prohlašovali, že se znovu budou pokoušet o útěk, dokud nebudou odsunuti do anglické trestnice. Tyto pokusy pro uvedená individua při chatrném a naprosto nevyhovujícím stavu věznice nebyly žádnou těžkou záležitostí. Byla učiněna všechna zabezpečovací opatření, pokud byla možná, taktéž řízení proti nimi provedena s největším urychlením. Po všech zákrocích , která byla učiněna u našich i anglických úřadů však již přednostovi soudu nebylo známo, jak s odsouzenými naložit.

Dne 25.4.1941 rozkazem VB určeni dozorci v čs. oddělení vojenské trestnice v Coadtyke, četař aspirant Benešovský, četař Zavázal, svobodník Altschult a vojín Herman jako kuchař.

Dne 26.4.1941 okolo 3.hodiny po půlnoci pokusil se o sebevraždu pořezáním žil na ruce trestanec vojín Sychra, bylo zjištěno provedl tento čin holícím nožem / žiletkou /, kterou s největší pravděpodobností vyhodil některý ze členů stráže na vězeňský dvůr, kde jej nalezl. Přes stálé prohlídky se podařilo mu předmět do cely propašovat. Pro velkou ztrátu krve bylo nutno jmenovaného odvésti do voj.nemocnice do Straffordu, kde byl po dohodě střežen čs. četnictvem, neboť bylo nesporné, že tento čin podnikl jedině proto, aby mohl znovu utéci 7).

Dne 29.4.1941 přednosta PS zaslal k VPS žádost udělení osmidenní řádné dovolené. V žádosti uvedl, že od svého příchodu do zahraničí a zařazení do čs. branné moci ve Francii dne 12.1.1940 neměl až do tohoto dne žádné dovolené, s výjimkou čtyř dnů o velikonočních svátcích v roce 1940, které ve skutečnosti měl každý člen armády. Během té doby několikráte změnil své služební zařazení a to vždy s vážnou odpovědností, jíž se snažil vždy dostáti. Byl již tak vyčerpán, že by mohl uplatnit nejen nárok na řádnou ale i zdravotní dovolenou, avšak při vědomí vší odpovědnosti tak neučinil. Nebude-li překážek, prosil aby mohl strávit dovolenou v ozdravovně ve Windsoru, zdravotní a nervový stav jeho by si tohoto zasluhoval. Ostatní soudci, až na nadporučíka Littmana již svou dovolenou měli. Množily se stížnosti, že velitelé útvarů, kteří nechtěli pouštět své příslušníky určené jako obhájce k hlavnímu přelíčení. Bylo v této věci intervenováno již několikráte, jakožto i zastaveny a zlikvidovány žádosti o vymazání ze seznamu obhájců, avšak závady úplně odstraněny nebyly. Otázka žoldu, respektive náležitostí vyšetřovanců a trestanců nebyla ještě vyřízena. Nutno, aby byly dány instrukce, jak v této věci dále postupovati. Z prestižních důvodů bylo vždy nalezeno řešení buď z vlastních zdrojů či zálohami, nyní se však věc zkomplikovala tak, že již zálohy poskytovány nebudou, hrozí nebezpečí, že jiným způsobem vzniknou na náš účet diference. Tento nedostatek se nedal utajit před veřejností, kterou informují buď postižení v nemocnicích, nebo neodpovědní členové denně se měnící vězeňské stráže. Nutno také dodat, že jakékoliv opatření ze strany soudu bylo doprovázeno různými poznámkami, jako" my na to nemáme", což autoritě rozhodně nepřidalo. Je-li takto naléhavý případ odkládán od 7. února tohoto roku, nelze toto již omluvit. Rovněž otázka služebních cest nebyla ještě dle instrukcí vyřešena, Soudem bylo prováděno, jak bylo možno. Také otázka náležitostí svědků, znalců a obhájců u určité hospodářské správy dosud vyřízena nebyla. Za tento týden se k soudu dostavilo pět svědků z různých leteckých bází, jímž bylo nutno proplatit cestovné ve výši přes libru. Měl-li soud k dispozici nejmenší měsíční paušál 12 L, nebylo známo, jak nutno hospodařiti, aby soud s penězi vystačil. Bylo rovněž intervenováno již několikrát, aby bylo pamatováno na materiálními opatřeními pro přesun s jednotkami do pole nebo na jiné místo určení. První kroky byla učiněny na VB, u náčelníka i u velitele brigády. Důrazně bylo upozorňováno, že nebylo vůbec pamatováno na vyzbrojení členů soudu. Bylo nemyslitelné z bezpečnostních důvodů, aby soud neměl zbraní. I v tomto směru byly veškeré kroky marné. Konečně bylo se vší rozhodností vyřešit otázku systematizace kanceláře. Návrhy na povýšení členů i po intervenci dosud provedeny nebyly 8).

Dne 3.5.1941 od War Office obdržel PS přes VB zprávu o přidělení britské trestnice v Glasgowě. Podle této zprávy mohli být do ní přijati jen trestanci k odpykání trestu od 14 dnů do 2 roků. Mimoto každému přijetí musela předcházet individuelní žádost s dalšími příslušnými náležitostmi. Byla proto obratem podána prostřednictvím čs. misie žádost o přijetí devíti čs.trestanců. Problém vyvstal v té souvislosti, že mezi těmito trestanci byli i vojíni Grunt a Sychra, kteří se dopustili ve společenství zběhnutí. Jelikož do zmíněné věznice nemohli být přijati trestanci u nichž délka trestu přesahovala dva roky, byla věc provedena tak, že oba jmenovaní byli odesláni po hlavním přelíčení pro tento nový trest do jmenované trestnice k odpykání trestů předcházejících až do doby, než bylo rozhodnuto, jak nakládati s vězni odsouzenými k trestu na svobodě delším dvou let.V této souvislosti byla vznesena ze strany PS prosba aby záležitost delších trestů byla urychleně projednána. V souvislosti s tím, že odeslání trestanců mohlo přijít každým dnem, bylo ze strany přednosty soudu vznesena prosba aby VPS byla na MNO urgována otázka žoldu trestanců, tak, aby žold se s každým při odchodu mohl vyúčtovat.

Dne 3. 5.1941 v sobotu dopoledne se uvolnil při procházce na dvoře věznice strážným vojín Sychra, vnikl do kanceláře a zde napadl nadporučíka Littmana a poručíka Bělského, přičemž tyto lehce poranil. Stalo se tak v souvislosti s výstupem, který vyvolal vyšetřovanec vojín Mikloška u prokurátora. Oba museli býti zneškodněni, přičemž vojín Sychra pro svou násilnickou povahu se nacházel až do 5.5.1941 střežen na strážnice ve svěrací kazajce. Vojín Mikloška byl 4.5.1941 odeslán do nemocnice pro silnou duševní poruchu a k vyvarování dalších násilností.Přednosta soudu dodal ke své žádosti o udělení řádné dovolené, aby mu byla pokud možno udělena od 25.5.1941, ježto dříve by se stejně nemohl ze služebních důvodů vzdálit 9).

Dne 5.5.1941 VPS sdělil PS, že ve věci P 68/41 byla obžalovaným voj. Henzlem podána žádost o vyloučení člena VPS poručíka Mrázka z vyřízení jeho žádosti o odvolání. Žádosti bylo kladně vyhověno. Přednosta VPS proto požádal, aby byl zaslán člen PS buď poručík Bělský či poručík Fischl dne 13.5.1941 k VPS na kterýžto bylo stanoveno neveřejné hlavní přelíčení.

Dne 6.5.1941 VPS byla předložena žádost prokurátora ppor. Trojánka o příděl kancelářských potřeba sice 300 archů bílého papíru, 10 archů průpisového papíru a 100 kusů obálek.

Dne 7.5.1941 VPS ve své odpovědi sdělil, že příděl peněžních prostředků na nákup kancelářských potřeb byl poskytován jen soudům, v němž jsou zahrnuty i úřady polních prokurátorů. Bylo nutné aby proto došlo k rozdělení paušálu přímo dle určitého poměru dle spotřeby. Tohoto dne byla kladně vyřízena žádost nadporučíka Dupela o řádnou dovolenou s nástupem v druhé polovici neb koncem května. Dle sdělení přednosty VPS bylo nutno zařídit vše tak, aby neutrpěl chod služby. Po dobu dovolené ve funkci přednosty zastupoval poručík Fanderlík. Nástup dovolené bylo nutno hlásit též i VB, s tím, že po dobu dovolené byl ustanoven zástupce. Tohoto dne přednosta PS rovněž VB požádal vzhledem k událostem minulých dnů o příděl zbraní. Svoji žádost odůvodnil, že při mimořádném zařízení soudu a věznice, při nedostatku technických předpokladů nebylo podle dosavadních zkušeností vyloučit možnost opakování neposlušného a hrubého chování vyšetřovanců vůči vězeňskému personálu a stráži, jakož i nebezpečné útoky ze strany jejich i proti soudcovským důstojníkům. V zájmu zajištění slušného chodu služby u soudu by proto bylo zapotřebí alespoň jednoho služebního obušku a čtyř pistolí a to jak pro dozorce vězňů, velitele stráže tak i pro velitele věznice, kterým byl současně přednosta soudu. Bylo již žádáno o normální vyzbrojení všeho soudního personálu, avšak bezvýsledně. Z vlastních prostředků tak soud učinit nemohl, ježto z měsíčního paušálu 12 Liber musel krýti všechny své výlohy, včetně znalečného, svědečného, služebních cest, kancelářských potřeb, jakož i potřeb materiálních v budově soudu a věznice 10).

Dne 8.5.1941 jako zájemci o americké kmotřenky se přihlásili poručík Maláč, poručík Littman, poručík Trojánek, poručík Fanderlík, nadporučík Dupel, vojín Frankl, vojín Novák

Dne 9.5.1941 VPS sdělil, že opakovaná žádost PP o kancelářské prostředky byla bezpředmětnou, neboť již od počátku byl soud a prokuratura dotována vším potřebným a žádost PP byla zbytečně vyvolána zákrokem přednosty VPS ve věci co největšího ušetření.

Dne 17.5.1941 VPS zaslal k PS přípis v němž uvedl, že dne 13.3.1941 zaslal přípis, který nebyl dosud vyřízen, uložil aby došlo u uvedených slibům a tyto byly do osmi dnů předloženy. Rovněž bylo třeba hlásit z jakých důvodů nebylo dosud vyhověno požadavkům.
Dne 19.5.1941 byl velitelem čs.oddělení ve vojenské trestnici v Coadtyke ustanoven rtm. Pitera.

Dne 20.5.1941 do seznamu obhájců zapsán JUDr. Pavel Pražák bytem 110 Rodney House, Delphin Spa.

Dne 21.5.1941 zpravodajské oddělení VB upozornilo PS, že při výsleších zběhů může být získáno mnoho cenných poznatků, tyto bylo nutno hlásit obratem.

Dne 22.5.1941 k OPČ zaslána prosba PS o spolupráci při eskortování osmi trestanců z věznice PS na Warwick Street do anglické věznice v Glasgow. Odjezd z nádraží v Leamington Spa v pátek 23.5. ve 20.30 hodin a příjezd do stanice Coatbridge v 08.30 hodin. Upozornění, že trestanci vojíni Grunt a Sychra se pokusí o útěk.

Dne 23.5.1941 přednosta PS urgoval u VB zaslání dalších psacích strojů.

Dne 24.5.1941 do britské věznice v Glasgow odesláno osm trestanců. Byli to vojíni Bick, Weinggerten, Kavala, Birka, Petřík, Grunt, Levitus, Sychra. Dle britských instrukcí byli odesláni s výstrojí, osobními doklady a vyplněnými formuláři. U vojín Grunta trest končil 22.7.1941, trest bude vykonán a do té doby dojde k jeho odsouzení spolu s vojínem Sychrou pro deserci. Trestanci byli odesláni do věznice pouze se zálohou na vězeňský žold.

Dne 26.5.1941 vyřízen dotaz VPS ve věci uložených trestů, všechny tresty uložené odsouzencům byly propočítány a časově určeny přesně dle čs. předpisů, takže jakékoliv změny v tomto smyslu byly by porušením zákona. Citace předpisu zněla „ tresty na určitý počet měsíců nebo let končí toho dne posledního měsíce, který svým číslem odpovídá dni, kterého trest započal a to v touž denní dobu, v kterou trest počal, schází-li tento den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne měsíce „. Bylo proto

plně dle zákona doba trestu určená u vojína Birky do 18.11.1941, ježto při započtení vazby započal 18.2.1941. Dlužno bylo podotknouti, že byl rozdíl mezi počátkem trestu ve smyslu teoreticko- právním a technickém. Leč pro výkon trestu bylo směrodatné, od kdy byl trest započten a tudíž nutno považovati za vytrpěný. U vojína Sychry byla sice diference 14 dnů, avšak byla odůvodněna tím, že jmenovaný z vazební věznice utekl a byl tudíž mezi 5. až 20.4. vzdálen. Podle předpisů byl tudíž po tuto dobu trest přerušen a nastoupen znovu 20.4., kdy byl jmenovaný, co zatčený uprchlík zpět do vazby dodán. Správně tudíž končila trestní sazba u něho 20.12.1942. U vojína Levituse a vojína Petříka byla trestní sazba rovněž správně započtena. Stejně tak i u vojína Košuta byl trest několikrát přerušen, respektive vyšetřovací vazba, nehledě ani k tomu, že dne 27.2. utekl z vazby a byl až do 11.3. nezvěstný, doba trvání trestu byla proto vypočtena přesně a správně. Tento den také přednosta PS odpověděl na dotazy velitelství VB, o tom ve zdejší věznici byly určité nedostatky, byly však dány samou povahou místnosti v podzemí budovy soudu a méně odpovídajícím zařízením. Leč však i za těchto omezených předpokladů bylo vždy podniknuto vše, aby nikdo z vyšetřovanců a v přechodné době i trestanců nebyl krácen na svých právech. V tomto směru bylo vždy dbáno naprosté čistoty místnosti i jejich chovanců. Stalo se sice někdy, že pro nedostatek vozů nebylo možno každý týden vězně vykoupati, avšak toto prodlení bylo vždy odstraněno v nejkratším čase příštím. Že uprchlíci trpěli nedostatkem prádla stalo se jejich vinou. Stalo se také, že z náhradní věznice u NT byli do věznice soudní dopraveni dva vyšetřovanci / Kleinpert a Bick /, kteří mimo zchátralých svršků neměli ničeho. Při tom byli zavšiveni do té míry, že hmyz z nich přímo padal. Nezbývalo, než jim shánět nejen vojenský úbor ale i prádlo. Stalo se také někdy, že během cvičení, že nebyla dodána strava ani pro vězně a ani pro stráž. Již dne 7.2. přednosta soudu žádal o stanovení žoldu pro vyšetřovance a trestance. Teprve 16.5 po nesčetných urgencích nastalo jen částečné vyřízení, že totiž vyšetřovancům náležel žold celý, o žoldu pro trestance byla podána zpráva, že bude stanoven dodatečně. Toto však přišlo v době, kdy většina oprávněných se již nacházela v trestní vazbě již několik měsíců. Dal proto z počátku na vlastní zodpovědnost vypláceti žold vyšetřovancům tak i zálohy na žold vězeňský. Jelikož v prvních měsících nebylo žádného žoldu byl proto tento angažován někdy v tomto směru až 7 Liber. Se vší rozhodností se proto, že nikdo z vězňů si nemohl v nejmenším stěžovat na správu soudu, neboť z této strany bylo učiněno více než v silách kohokoliv. Mimo to bylo však nutno přiznati, že vojín Sychra skutečně svůj osobní doklad měl, taky druhý uprchlík vojín Kleinpetr. V tomto směru byl vydán

přísný rozkaz vždy odebírati veškeré osobní doklady každému po přijetí do věznice. Vedou se o tom přesné záznamy, nikdo si nedovede vysvětlit, že právě tito jmenovaní měli u sebe osobní doklady, ačkoliv jim tyto byly při přijímaní odebrány. Vysvětlení snad spočívalo jedině v nedbalém nebo nezodpovědným chováním bývalého správce věznice rotného Srdínka, jemuž bylo zpočátku dle referencí věřeno. Mluví-li však delikventi v anglickém prostředí špatně o čs.armádě, není to vina ani odpovědnost nikoho ze soudu. Podobné stížnosti byly dány charakterem individua a hlavně strachem před trestem. K případů četaře aspiranta Schulze předseda soudu podotknul jen tolik, že ač vykonával svou povinnost do důsledku nápadným a hlučným způsobem jen zbytečně oba zadržené podráždil. Jejich útěk sám, jak bylo zjištěno a již hlášeno VPS soudu byl umožněn naprosto zchátralým zdivem věznice a budovy, která ani k účelu věznice nevyhovuje. Tohoto dne VPS zaslal k PS Úřední věstník čísel.1 až 10 a čísla 1 až 12 Sborníků důvěrných výnosů a nařízení a to od 1.1.1941, ročník 1940 nebyl k dispozici, další výtisky budou zaslány, tak jak budou vydány.

Dne 28.5.1941 přednosta PS projednal se soudci na důstojnickém shromáždění znovu záležitosti výkonu trestu.

Dne 29.5.1941 přednosta PS v hlášení k VB poukázal, že při určování důstojníků na stáže u polské armády nebyl brán v úvahu PS. Za PS by bylo prospěšné vyslat poručíka Malače, neboť znal polské poměry a měl k nim osobní vztah. Přednosta PS také upozornil, že PS býval opomíjen, ať se jednalo o návštěvu pana presidenta či ministra národní obrany, o těchto návštěvách není soudu většinou nic známo.

Dne 3.6.1941 dán PS na vědomí v plném znění výnos VB týkající se lehkomyslných a pesimistických řečí vojenských osob. Stalo se, že vojenské osoby se vyjadřovaly v přítomnosti civilních osob například o vedení války, o britském válečném průmyslu a jeho dodávkách z Ameriky tak pesimisticky, že to mohlo způsobiti pokles mysli a vzbuditi veřejné pohoršení. Podobné výroky byly pronášeny buď z lehkomyslnosti, z neznalosti věci, nebo mohly též být šířeny i ze zlomyslnosti nebo zbabělosti. V každém případě byly projevem malomyslnosti, jež je důvodem pro stíhání pro zločin zbabělosti podle § 254 voj. tr. zákona, zejména, když se k nim dá strhnout osoba vojenská při příležitosti, jež by mohla býti sto, způsobiti vzmáhání se pokleslosti mysli. Příslušník čs. branné moci nesměl se dáti nikdy strhnouti k podobným činům.

Bylo nutno poučit vhodným způsobem důstojníky na důstojnickém shromáždění. Poučení mužstva provedli osobně velitelé setnin / samostatných čet / a doplnili vhodnými vysvětlivkami a příklady. Tohoto dne MNO zaujalo stanovisko ke všem otázkám, které se dotýkaly činnosti obou složek soudu. Připojené rozsudky ve věci vojína Sychry a vojína Grunta zaslány čs. vojenskému a leteckému attasché k doručení k War Office. Otázka žoldu vojenských osob ve vazbě byla vyřešena výnosem MNO. Polní soud zůstane i po zasazení jednotek u VB. Proto příslušná zařízení a instrukce by vydal VB. Výzbroj PS byla vyřešena v rámci celkové potřeby MNO. Dále MNO podotknulo, že jen v nejnutnějších případech se mohl přednosta PS obrátiti přímo na britské úřady, musí však ihned v opise zaslati prostřednictvím VPS k MNO přípisy které přímo na britské úřady byly zaslány s odůvodněním, proč nebylo možno dodržeti postup nařízeny výnosem čj. 9802/I/3. V jiných případech bylo naprosto nepřípustné, aby předseda PS se obracel na britské nebo jakékoliv jiné cizozemské úřady. 11).

Dne 6.6. 1941 do vojenské trestnice v Coatdyke, k rukám svobodníka Altschula přednosta PS zaslal dopis v němž reagoval na jeho dopis ze dne 26.5.1941. Pro nejasnost a přehlednost uvedl, že tresty uložené odsouzencům jsou propočítány a časově určeny přesně podle čs. předpisů, takže by jakékoliv změny v tomto směru byly by porušením zákona. Byla tedy přesně a plně dle zákona doba trestu určena u vojína Birky do 18.11.1941, když trest po započtení vazby započal 18.2. Dlužno podotknout, že rozdíl mezi počátkem trestu ve smyslu teoreticko-právním a technickém. Leč pro výkon trestu bylo směrodatné, kdy byl trest započten a tudíž dlužno ho pokládati za vytrpěný. V vojína Sychry byla sice diference 14 –ti dnů, avšak ta byla odůvodněna tím, že jmenovaný z trestní vazby utekl a byl mezi 5.4. až 20.4. vzdálen. Podle předpisů byl tudíž po tuto trest přerušen a nastoupen znovu až 20.4., kdy jmenovaný co zatčený uprchlík byl zpět do vazby dodán. Proto bylo nutno těchto 14 dní k trestu započíst. U vojína Levituse jako u vojína. Petříka byla vazba správně vypočtena. Stejně u vojína Košuta byl trest několikrát přerušen respektive vazba, nehledě ani k tomu, že dne 27.2. utekl z vazby a byl až do 11.3. nezvěstný. Nutno proto postupovati jako u vojína Sychry. I vojín Grunt dne 5.4. utekl spolu s voj. Sychrou z trestní vazby a byl vzdálen až do 20.4. Bylo proto tuto dobu mu ještě odpykati, správně proto končil tento trest až 27.7. Taktéž u Bicka a Weigartnera odpovídalo trvání trestu přesně zákonu. Současně požádal přednosta soudu, aby byl jeho jménem požádán velitel věznice, zda a kdy by jej bylo možno navštívit a to ještě s jedním členem čs. soudu, k projednání kolizních

otázek. Zejména bylo nutno projednati otázku podmínečného propuštění k němuž při výkonu našich trestů není anglická věznice oprávněna. Tento postup je i v rozporu jak s anglickým zákonem o zřízení čs. soudnictví tak i zákony československými. Počátek trestu byl ve formulářích přesně stanoven a nelze bez povšimnutí přejíti žádost vězeňského personálu, aby soudem tento zřetelně byl ve formulářích zřetelně potrháván červenou tužkou.

Dne 12.6.1941 zaslal k PS četař aspirant Benešovský, tlumočník čs. skupiny v britské věznici dopis v němž vrací překlad anglických instrukcí pro věznici, neb je nelze použít. Překlad byl dlouhý a nebylo jej možno vyvěsit na zeď.

Dne 18.6.1941 byl do seznamu obhájců zapsán JUDr. Oskar Zweigenthal bytem 43 Warrington Essent. Tohoto dne svobodník Altschul zaslal k PS hlášení ve věci rozhovoru s velitelem věznice, hlásil, že z čs. strany bylo vše zařízeno, tlumočil, že čs. úřady jsou přetíženy a bojové útvary nemají všechny předepsané výkazy a výstroj.

Dne 20.6.1941 přednosta PS zaslal přípis VB v němž sdělil, že tam, kde se mluví o urgenci rozsudků, jedná se ve skutečnosti o formuláře, které byly předány naprosto správně eskortě s trestanci a trestnicí vráceny. Z náležitostí rotného Srdínka přednosta soudu uhradil zatím svěřené obnosy, které vyšetřovancům byly jmenovaným zpronevěřeny a které jim při odchodu z věznice musely být nahrazeny. Takto bylo možno tento a příští týden zadržeti jmenovanému něco málo přes 1 L, žádal proto o sdělení komu mají být tyto peníze předány. Ohledně paušálu uvedl, že byl zbytečný, ježto tomuto účelu má sloužiti vězeňský žold. Na urgenci MNO bylo sděleno, že tento žold bude stanoven v nejkratší době, tento návrh se na MNO nacházel již od 7. února. Za náležitou výstroj a výzbroj ručí příslušné útvary. Náležité instrukce byly uvedeny svého času v brigádním rozkaze. Scházející svršky nemohou útvary dodati, vše již bylo projednáno s intendancí, která toto vzala na vědomí. Nášivky a lvíčky musí vyříditi intendance nikoliv soud. Pokus se týče seznamu držitelů pušek a jejich čísel byl tento soudem ihned po žádosti zjištěn a seznam dne 12.6.1941 VB zaslán. Seznam příštích vězňů byl zaslán ihned spolu se žádostí o jejich přijetí, jakmile jejich počet po vyřízení odvolání VPS bude znám. Pravděpodobně se bude jednat o tři až čtyři muže.

Dne 25.6.1941 byl do seznamu obhájců zapsán JUDr.Viktor Haass, advokát z Tábora, bytem Holmhorst Mason Rd, Essex.

Dne 24.6.1941 MNO výnosem stanovilo, že na věcné výdaje do 30.9.1941 přidělilo z úvěru MNO na kancelářský paušál PS 9 Liber a na telefonní provoz 9 Liber. O jejich užívaní, hospodaření a účtování platila ustanovení všeobecná.

Dne 27.6.1941 přednosta PS sdělil ve věci přidělených financí MNO, že pokud se mluví o věcných výdajích není jasné, je-li tato částka přidělena na tři měsíce nebo na měsíc.V případě prvním byl paušál pro provoz soudu naprosto nedostačující a musil by přistoupil k příslušným krokům.

Dne 29.6.1941 velitel čs. oddělení věznice přípisem požádal PS o sdělení stanoviska ohledně předčasného propuštění vězně pro dobré chování, majoru Melvillu, veliteli věznice, bylo toto stanovisko přislíbeno sdělit do 2.7.1941.

Dne 2.7.1941 VPS k PS zaslal abolici prezidenta republiky ze dne 19.6.1941.

Dne 3.7.1941 velitel čs. oddělení věznice zaslal k PS fonogram, dne 2.7.1941 nikdo nepřijel dle domluvy, bylo třeba projednat pozici dozorců ve věznici. Od VB byl doručen přípis, dle něhož byla poukázaná finanční částka proponována do 30.9.1941, určená na kancelářské potřeby a telegramy. Ostatní úhrady a svědečné, hradila hospodářská správa MNO. Tohoto dne PS zaslal k VPS přípis ve věci doručení rozsudků trestancům Gruntovi a Sychrovi, kterým končily tresty koncem měsíce. Dle anglických instrukcí museli být propuštěni, anglický velitel propuštění PS neoznamoval, bylo proto vážné nebezpečí, že vojín Grunt se do armády nevrátí. Žádal o provedení urychlené systematizace kancelářského personálu, PP přidělená rotný Ambrož, byl vedoucím kanceláře a měl plat vojína. Rovněž urychleně požádal o vyřešení otázky vyzbrojení soudu.

Dne 4.7.1941 VPS zaslal k PS upozornění na služební postup ve styku s anglickými úřady, tento nejlépe realizovat přes VPS.

Dne 5.7.1941 do seznamu obhájců zapsán JUDr. Rudolf Rakl, bytem 333 Gwynn House, London, který jako advokát působil před válkou v Praze.

Dne 6.7.1941 PS zaslal fonogram k čs. oddělení trestnice, do každého pátku do16.00 hodin nutno hlásit počet osob ve věznice, jak dozorců, tak trestanců.

Dne 9.7.1941 VPS sdělil PS ve věci systematizace pomocného personálu, že předložil MNO ke schválení návrh na systematizaci pěti osob, rotmistra, dvou četařů, jednoho desátníka, jednoho svobodníka. Sdělil, že VPS naléhavě potřeboval pro pomocnou kancelářskou službu dvě místa, obratem PS bylo uloženo hlásit, které pomocné síly může postrádat.

Dne 10.7.1941 svobodník Altschult potrestán osmi dny samovazby, trest odložen na zkušební dobu tří měsíců.

Dne 11.7.1941 VB zaslal k PS dotaz ohledně vyplácení vězeňského žoldu.

Dne 12.7.1941 PS zaslal odpověď na dotaz NT ve věci superarbitrace vojína JUDr. Henzla, tr. řízení nebylo ukončeno, požádal, aby toto bylo pozastaveno do vydání rozsudku, jenž bude trvat asi měsíc.

Dne 15.7.1941 byla přednostou VPS vyřízena žádost o povolení svatby nadporučíka. Fanderlíka, kdy nebylo ze služebních důvodů námitek. Tohoto dne PS zaslal hlášení VPS, v němž uvedl prosil o urychlení schválení systematizace, neboť i VB jej neustále urgoval, aby zejména u příležitosti reorganizace jednotek i systematizace míst sdělil přesný počet vlastního personálu a byl zde již po stránce osobní tak i materiální proveden definitivní pořádek. K žádosti o uvolnění dvou kancelářských sil sdělil, že získal pro kancelářskou službu četaře Zbytka od brigádní ambulance, čím bylo umožněno uvolnit dle slibu svobodníka Frankla pro VPS. Mimoto jako druhou sílu dal k dispozici svobodníka Ledvinu, který zatím působil u soudu jako příkazník. Dle vlastního udání považoval se za schopného i ochotného tuto funkci zastávati. Zapracovanou další kancelářskou sílu již dáti nebylo možno, ježto podle povahy práce i množství bylo naprosto nemyslitelné, aby provoz kanceláře při dvou nezapracovaných silách najednou byl možný. Ostatně bylo velmi obtížné dnes získat

cennou sílu pro kancelář, zvláště, když kvalifikované si každý útvar ponechával pro sebe a dával k dispozici obyčejně ty, jich nepotřeboval nebo se jich chtěl zbavit.Z tohoto důvodu nebylo možno obsadit ani čtvrté místo, zůstalo zatím volné do eventuálního získání volné síly na plný systematizovaný stav. K informaci uvedl, že četař Zbytek přeložením své systematizované místo ztratil a dnem přeložením k soudu fungoval jako vojín.

Ve dnech 16. a 17.7.1914 přednosta PS vykonal služební návštěvu ve věznici v Glasgow k vyřízení řady kolizních otázek s jejím ředitelem, jednání bylo vedeno v naprosté shodě a oboustranné spokojenosti. Hlavní potíží však zůstalo, kdo do „ vojenské výchovny „ nepatří, neboť tato byla zřízena na tresty do dvou let. Bylo mu oznámeno, že by vojín Sychra mohl být přijat k britskému námořnictvu po dobu války, abych v tomto směru podal návrh a vojín Grunt ihned předán do jiné trestnice. Prosil, proto, aby ve věci bylo co nejdříve rozhodnuto, neboť se řediteli věznice zaručil, že veškerá agenda bude vyřizována soudem okamžitě a rovněž i ostatní záležitosti budou urychleně vyřizovány. Doporučil, aby vězeňský žold nebyl stanovován, ježto jej ve věznici nikdo nedostával, toliko byl dán poukaz intendanci, by příslušné účty s nákupem čistících potřeb trestanců spojených proplácela, ke kterémužto účtu by byl zřízen zvláštní paušál. V tomto směru byla podána řediteli věznice zpráva. Pro informaci uvedl, že prostředky k vojenské výchově jsou velmi účinné a že trestanci čs. příslušnosti, ač se jedná z větší části o lidi méně hodnotné, mají dobrou pověst. Dne 12.7. byli z trestnice propuštěni vojíni Levitus a Birka. PS směrnice pro povyšování a jmenování obdržel.

Dne 18.7.1941 zaslány VPS dva výtisky vládního nařízení č.152/27 Sb. ze dne 6.10.1927. VPS zaslal nadporučíku Dupelovi sdělení, aby k své žádosti o udělení zdravotní dovolené přiložil lékařské vysvědčení, nebylo námitek ze strany lékařské.

Dne 22.7.1941 přednosta PS požádal OPČ o pět členů eskorty na den 24.7.1941, eskortováno pět trestanců, členem eskorty byl i četař Rozhoň Tohoto dne byli do seznamu obhájců zapsáni JUDr. František Kraus, advokát z Prahy, bytem The Bungalow- Skiptate, Oxford, JUDr. Bedřich Karstein, advokát z Bratislavy, bytem 146 Taylor Hill Rd, Huddnsfield a JUDr. JUDr. Rudolf Beckmann, bytem 66 Huagh Allen Crescend, Oxford.

Dne 24.7.1941 VPS zaslal k PS přípis v něm sdělil, že hlášení ve věci provedení systematizace pomocného kancelářského personálu vzal na vědomí, rovněž i o povyšování a armádě. Hlášení o návštěvě ve věznici vzal na vědomí Sděleno, že přednosta PS měl možnost o všem referovati osobně, přednosta VPS nebyl nepřítel osobního referátu, nikoliv sdělování přes jednotlivé referenty, poprosil o osobní návštěvu přednosty PS v době od 27.7 do 2.8.1941.

Dne 27.7. PS požádal VB o zajištění eskorty tří trestanců do britské trestnice v Coatdyke, nebylo zde nebezpečných trestanců.

Dne 30.7.141 VPS zaslal k PS 50 kusů tiskopisů A, B,C, které byly určeny pro styk s britskou trestnicí, formulář A byl určen do dodání do civilní věznice, formulář B pro dodání do vojenské trestnice, formulář C při propuštění.

Dne 31.7.1941 VPS předložil MNO návrh na urychlené vyřešení všech otázek, zejména však zasílání rozsudků, žoldu vězňů, výstroje pro věznici a obracení se na britské úřady.

Dne 1.8.1941 do seznamu obhájců zapsáni JUDr. František Littna, JUDr. Emil Kafka, JUDr. Otto Proper.

Dne 2.8.1941 přednosta PS požádal OPČ o přidělení rotmistra Kadlece k eskortě z věznice v Coatdyke do Briminghamu trestanců vojínů Grunta a Sychry. Druhým členem eskorty byl četař Rozhoň. Odjezd 5.8.1941 v 10.53 hodin. Sraz obou byl v 10.00 hodin v kanceláři poručíka Polláka. O výstroji rozhodl velitel eskorty.

Dne 4.8.1941 VPS zaslal k NT žádost o provedení výplaty peněžních náležitostí vězňů, celkem se jednalo o dvanáct vězňů, kteří měli deponováno u NT celkem 3 Libry.

Dne 8.8.1941 VPS přípisem k PS řešil otázku dozoreckého personálu v anglické trestnici. Přednosta VPS zjistil, že MNO ve svém celkovém vyžádání válečných počtů pro čs. armádu vyžádalo si též pomocný personál pro věznici v Glasgowě v počtu čtyř

osob / jeden rotný, jeden četař, jeden svobodník, jeden vojín / nad předepsaný počet u NT, tudíž tento personál byl ve stavu NT. VPS o tomto zařízení nebyl vůbec informován. Bylo proto uloženo vyšetřit u VB a NT jakým opatřením se přidělení personálu ve věznici v Glasgowě stalo, jaký byl počet těchto přidělovaných osob, v jakých hodnostech, jaké požitky jim byly vypláceny, která hospodářská správa je vyplácela a který útvar měl nad nimi dispoziční moc. Plně bylo souhlaseno s tím, že právo uvedené v § 479 voj. tr. řádu neopravňuje ještě příslušné velitelství, aby vykonávalo plný dozor nad trestanci a dozoreckým personálem ve věznici, která v ČR byla zřízena divisními soudy a podle zákonných ustanovení byl dozor nad ní byl výlučně svěřen přednostovi příslušného divisního soudu. K vyřešení této otázky bylo PS uloženo aby podal příslušný návrh, opírající se o čs. zákonná ustanovení. Pokud šlo o záležitosti odpykávaní si trestů přes dva roky a přidělení civilní věznice v Briminghamu nedošlo k vyřízení z War Office na MNO, leč vyřízení bylo odesláno vojenskou misi česko- anglickou a záležitost byla VPS několikráte urgována. Měl-li PS písemné vyřízení, opis obratem zaslat s uvedením čísla k War Ofiice.

Dne 9.8.1941 poručík Fischl se zúčastnil jako právní poradce jednání s vojínem Brno u britského civilního soudu ve Warwick. Obžalovaný neměl v době dopravní nehody platné řidičské oprávnění a zaplacenou pojistku. Obžalovaný nebyl seznámen s postupem soudu, uložena pokuta 3 L a 5 sh. Bylo intervenováno a na místě byl mu vystaveno řidičské oprávnění, čímž ušetřil libru.

Dne 11.8.1941 MNO zaslalo k PS svůj výnos v záležitosti kázeňského postihu, PS podléhal kázeňsky vždy místnímu veliteli.

Dne 12.8.1941 PS zaslal VB zpravodajskou zprávu o poznatcích, týkající se antisemitských výroků. Požádal o zaslání stanoviska nástupu mužstva k letectvu. Přednosta PS zaslal hlášení NT, superarbitrační komise v němž bylo upozorněno, na stíhání pod P 23/41 proti vojínu JUDr. Henzlovi a jeho superarbitrací by bylo zabráněno jej stíhat.

Dne 13.8.1941 byl zaslán od NT přípis, MNO nařídilo, aby válečná vložka o kárném řízení nadporučíka Fischla nebyla v kmenovém listu uvedena, s tím, že bude napsán nový kmenový list. K PS doručen přípis od VB, velitel věznice požádal o

předložení dat vojínu Grunta a Sychry, nutno uvést datum, charakter, povolání, povaha a násilnické sklony.

Dne 14.8.1941 VPP požádal PS o zaslání spisu vojína Scheyera.

Dne 19.8.1941 v 09.00 hodin se v úřadovně 4.oddělení VB konala komise autonehod, za PS se účastnil poručík Fischl.

Dne 20.8.1941 PS zaslal k MNO podrobnou zprávu týkající se tří druhů vyznamenání, které navrhl nadporučík Fanderlík. Přednosta soudu zprávu doplnil svými připomínkami.

Dne 25.8.1941 jako vězeňský personál určeni rotmistr Piterna, četař aspirant Benešovský, četař Zavázal, svobodník Altschult, vojín Herman.Tohoto dne MNO zaslán přípis o vytvoření komise pro zařazených všech osob vyřazených z RAF. Komise vytvořena z osob z MNO, osobou z VB, osobou z Inspektorátu čs. letectva, osobou justiční služby.

Dne 27.8.1941 velitel čs. oddělení vojenské věznice zaslal k PS prosbu o úpravu svého platu, rovněž sdělil adresu, Military Prison and Deteck Barrack, Coatdyke-Cavars, Scotland, prosbu doplnil o zaslání knih pro vězeňskou knihovnu, snad by knihy mohly být u BKPÚV.

Dne 29.8.1941 obdržel PS přípis od VB pod číslem War Office, aby mohl přednosta VPS intervenoval u MNO, ve věci dodržování služebního postupu, který MNO ve vyřizování záležitostí ve styku s anglickými úřady předepisovalo. Tohoto dne také byl od MNO doručen dopis ve věci personální systematizace soudu, jímž PS a PP byly sděleny počty jak důstojníků, tak i pomocného personálu. Tímto výměr pro soud byli předepsáni, kapitán, dva nižší důstojníci, rotmistr, dva četaři a svobodník. V tomto pak počtu byl rotmistr a četař systematizován pro dva dozorce vězňů. Připomenuto však, že rotmistr byl vyhrazen pro dozorce vězňů místo původního četaře, ježto mezi kancelářskými silami rotmistra nebyl. V případě, že někdo z pomocného personálu stane se rotmistrem musel dozorce vězňů toto systematizované místo opustit a spokojit se s místem četaře, které také bylo pro dozorce vězňů systematizováno. Pro vojenského

prokurátora systematizován kapitán, nižší důstojník, četař a svobodník. Mimo jiné byla stanovena a vyměřena pro soud i prokuraturu dotace zbraní a střeliva. Přednosta provedl narychlo s přiděleným personálem toto rozdělení systematizovaných míst, na místo rotmistra byl zařazen správce věznice rotmistr Rozhoň, na obě místa četařská četař Zbytka a desátník Maška, jemuž byla současně zadáno povýšení. Na místo svobodnické byl zařazen svobodník Ledvina. Zbývali tedy v kanceláři soudu dva svobodníci a to Novák a Frankl, z nichž svobodník Novák byl zařazen na místo desátnické, které bylo soudem získáno se souhlasem prokurátora na místo, které zde bylo přebytečné. Zbýval tedy druhý svobodník nad systematizovaný stav. V případě odvolání svobodníka. Frankla k VPS, byl by systematizovaný stav pomocného personálu soudu tři poddůstojníci, což bylo o jednoho méně, něž činí systematizace původní. Byl proto podán návrh, aby svobodník Frankl byl odeslán k VPS, nebo systematizovaný stav pomocného personálu u PS byl rozšířen o jednoho svobodníka nebo desátníka, zvláště, když v původním návrhu nebylo pamatováno na zástupce dozorce vězňů, rovněž bylo navrženo, aby do systemizace byli pojati a MNO schváleni dva příkazníci, o nichž se přednosta soudu domníval, že do systemizace nepatří. U soudu byli soudu dva příkazníci vojín Šnobl a vojín Šebesta, které chtěl velitel brigády odebrat. Tito příkazníci měli na starosti udržovaní pořádku v budově soudu a prokuratury, čistiti chodby, schody, kanceláře a obytné místnosti, udržovati pořádek v rajonu, pořádek v celách, jakož i vyřizovat osobní věci důstojníků. Jejich přidělení bylo nezbytné a bylo absurdní uvažovati o tom, že by soud a jeho personál bez nich mohl fungovati. K vyvarování zbytečných těžkostí, bylo žádáno, aby MNO ještě tyto dva příkazníky, což bylo nejmenší počet službou k soudu systemizovalo a v jmenovaných osobách schválilo tím spíše, že se jedná o lidi přestárlé a dle své kvalifikace pro polní službu naprosto neschopné Týmž výnosem byla stanovena výzbroj soudu tři pušky a 150 nábojů, tři pistole a 54 nábojů, prokurátor dvě pušky a 100 nábojů, dvě pistole a 36 nábojů 13).

Dne 1.9.1914 přednosta PS požádán osvětovým náčelníkem VB o uvolnění četaře Zbytka na oslavy v Londýně na den 8. 9. měsíce, kterých se zúčastní pěvecký sbor, večer se uskuteční natáčení pro BBC určené pro krajany do USA. Zaslán k PS přípis VPS oznamující, že hlavní přelíčení proti obžalovanému vojínu Henzlovi bude 5.9.1941 o 14.00 hodině. Podporučík Mrázek byl z projednávání vyloučen. Přednosta

VPS proto povolal dle ustanovení § 470 voj. tr.řádu k projednání tohoto případu poručíka Bělského.

Dne 2.9.1941 do seznamu obhájců zapsán JUDr. Arnošt Schwarz, bytem 7 Author Court, Bayswater, London.

Dne 30.8.1941 PS sdělil čs. oddělení vojenské věznice, že vzal na vědomí hlášení, nebylo třeba eskortovat vojína Berga, stačilo sdělit hodinu propuštění a kdy se zde měl hlásit.
Dne 31.8.1941 VPS si vyžádal předložení seznamu trestních. řízení stíhaných pro delikty ve Francii.

Dne 9.9.1941 VPS požádal PS o zaslání opisu trestního oznámení na vojína Prostředníka.

Dne 10.9.1941 poručík Fischl se účastnil jako právní poradce a tlumočník jednání u anglického soudu / Shirehall / ve Warwicku. Zde byli tento den obžalováni, vojín Ambrož Vavrovič, auto rota, kterému bylo kladeno za vinu, že dne 1.9. 1941 při jízdě na kole neměl stop- lampičku. Byl potrestán pokutou 5 sh.Vojín Tibor Hajdila, pěší prapor 2, kterému bylo kladeno za vinu, že při jízdě na kole neměl světel. Potrestán pokutou sh 7/6. Vojín Valtr Oplatek, auto rota, obžalovaný stejně jako ad. 2., pokuta 5 sh., Vojín Miroslav Kadlec, pěší prapor 1, stejně, pokuta 5 sh. Svobodník Josef Zwikl, auto rota , stejně, pokuta 5 sh, Vojín Josef Novák, pěší prapor 1, stejně pokuta 5 sh., Vojín Josef Roubíček, telegrafní četa, který při jízdě autem měl příliš silná světla. Peněžitá pokuta L 1,0,0. Přítomný soudce jej jako zástupce armády vyzval, aby tlumočil VB přání soudu, aby bylo učiněno příslušné opatření v rozkaze za účelem vyvarování se dalších dopravních přestupků. K soudu doručena od VB stížnost, kterou služebním postupem předložil desátník Poláček ve věci špatného zacházení při zpravodajském výslechu v Polsku, kterého se na jmenovaném měl dopustit poručík. Malač a další osoby, jmenovaný se k tomuto měl urychleně vyjádřit. Tohoto dne zaslána k PS stížnost podporučíka Matušky, tak jak ji předložil prezidentu republiky. Obratem předloženo VPS vyjádření PS ke stížnosti podporučíka Matušky ze dne 23.8.1941. Přednosta soudu uvedl, že po převzetí budovy číslo 40 Warwick Street v Leamingtonu k účelům polního soudu se ihned rozhodl, že bylo nutno v zájmu nerušeného chodu

soudu soustřediti všechny vyšetřovance, u nichž jsou dány důvody vazby ve věznici. Prozatímní místnosti v Masonic, které dosud tomuto účelu sloužily nemohly vyhovovati ani po stránce bezpečností, ubikační ani zdravotní. Dal proto z přízemních místností budovy vybudovati dvě úměrné kobky. Vzhledem k tomu, že počet trestních případů byl nepoměrně vysoký a počet vyšetřovanců stále okolo 20, bylo zřejmé, že obě kobky normálně pro 8 až 10 osob byly při stavu 14 až 16 osob přeplněny. Ostatně stav věznice v těchto mimořádných poměrech kontroloval pan přednosta VPS a se stěžovatelem přímo v jeho kobce mluvil ministr národní obrany generál Ingr. K dalším bodům nutno předeslati, že předmětná budova soudu patřila k nejchatrnějším budovám tohoto typu ve městě. Materiál její byl úplně shnilý, stropy místností se pod nohama propadaly a o pronikaní deště do budovy nebyla nouze. Mimoto kanalizace špatně fungovala, takže bývalo častým jevem, že nádvoří a chodba mezi kobkami byla v době silných dešťů pod vodou. Jinak bylo dbáno, aby v kobkách byla dodržována naprostá čistota a sucho, což bylo umožněno získáním dostatečného množství uhlí. Obě místnosti byly naprosto řádně vyčištěny, vybíleny, takže mezi nimi a obytnými místnostmi nebylo žádného rozdílu. Stěžovatel spolu s ostatními třemi leteckými důstojníky byli dodáni do trestnice soudu dne 3.2.1941, tedy bezprostředně poté, co kobky byly vybudovány. V té době bylo grémium soudu i věznice hospodářsky přičleněno k BŠR. Byl-li stěžovatel předán, jak vychází z vězeňské knihy 3.2.1941 v 10.45 hodin, tedy krátce před polednem, připustil, že jmenovaní oběd nedostali. V takovýchto mimořádných případech bylo však vždy počítáno se stravou náhradní, což se jistě stalo, neboť si jmenovaní v tomto směru nestěžovali. Bylo od počátku trváno na tom, že se jedná o důstojníky a že jako takoví mají ve vyšetřovací vazbě nárok na stravu z důstojnické jídelny. V jednání byl přednosta soudu správcem důstojnické jídelny odmítnut s tím, že tito vyšetřovanci nejsou členy důstojnické jídelny, že správa nemá na jejich členství žádného zájmu a že ostatně příděly jsou pro mužstvo i důstojníky v zásadě stejné, nepořídil, ani tehdy, když navrhoval, aby jim důstojnická strava byla vydávána po zaplacení nařízených příplatků. Byla tedy dodávána do věznice výhradně strava mužstva pro všechny v kotlích, z těchto pak dozorce všem rozděloval všem tuto správně a pokud to jen technicky bylo možné všem stejně. Nechtěli-li jmenovaní důstojníci jísti z šálků, nezbývalo jim, než si z vlastních prostředků žakoupiti příslušné nádobí svoje. Hned při zřízení věznice přednosta soudu dal k dispozici a sám sehnal určitý počet šálků, ačkoliv jako důstojníci neměli na jich výdej nárok. Zkrátka převzal čtyři holé stěny starého a zvětralého baráku a bylo nutno zříditi v něm soud i s věznicí,

po které se tolik volalo. Tvrzení stěžovatele o koupání, i o odmítnutí civilního lékaře bylo naprosto nesprávné. Vězeňský lékař docházel do věznice ne pravidelně, ale i denně několikrát, týž si neustále stěžoval, že jej vyšetřovanci volali zbytečně a často jen pro zábavu. Nebylo námitek dáti se prohlédnout civilním lékařem, ovšem na náklady vyšetřovance. Byla-li jim povolena návštěva anglického advokáta, není pravděpodobné, že by jim bylo překáženo v potřebné návštěvě civilního lékaře. Bylo jednáno i v záležitosti ration cards, avšak na tyto má vojenská osoba nárok jen v mimořádných případech, jako je v delší služební cestě a podobně. Četař Hodač jako velitel stráže, choval se a jednal naprosto podle vojenských a vězeňských řádů, to se jim nelíbilo, kdy skutečně u vyšetřovanců o vojenském chování, nebylo o kázni ani řeči. Jmenovaný sám zabránil jednou velmi duchapřítomně útěku dvou vyšetřovanců. Patřil mezi nejlepší poddůstojníky NT a byl také v této době pro mimořádné plnění svých povinností v brigádním rozkaze pochválen. Případ s násilím na nadporučíku Littmanovi se stal v době nepřítomnosti přednosty PS a byl předmětem trestního řízení pod čj. P 33/41, nemůže býti pochyb o tom, že násilí, které vyšetřovanec Sychra použil proti oběma soudcům muselo být přiměřeným způsobem zlikvidováno. Právě pro velký počet vyšetřovanců, silný pokles vojenské kázně i velký počet vážných případů nebylo používáno všech donucovacích prostředků, jichž by bylo v normálních dobách jistě s veškerou přísností použito. Zato, že právě několik neukázněných a zločinných typů se chtělo dostati z věznice i za cenu poškození svého zdraví, přednosta soudu nemohl. Hlavním motivem byla snaha dostati se na svobodu, ježto stávalo přesvědčení, že z anglické věznice při nemožnosti výkonu naší policie tam, bude jim možno uprchnouti. Byly to asi tři případy, a to dva u nebezpečného zločince Sychry a pak u vojína Ortha, jenž se nyní pokusil o sebevraždu po druhé a to i na svobodě. Jaké byly asi skutečnosti je těžko líčit, je však skutečností, že se tak stalo obyčejně v noci a bylo nutno také ihned při převzetí strážného do věznice vyříditi s anglickými úřady výkon naší stráže v této. Po zařízení věznice, bylo třeba říci všeobecně jen tolik, že přednosta soudu s veškerou dotěrností sháněl všechno, co mohlo být k tomuto účelu užitečným. Vždyť zpočátku nebylo možnost ani místnosti soudu vybaviti nejnutnějším polním zařízením. Bylo pravidlem zpočátku, že před každým jednáním snášel se potřebný nábytek z kanceláří. Tvrzení, že stěžovateli nedal prostředků k zakoupení nádobí, charakterizuje skutečnost, že všichni letečtí důstojníci odmítli výplatu žoldu, s tím, že nejsou příslušníky brigády, ostatně měli dost svých prostředků, z nichž si platili různé nákladnější potřeby. Dovršením všeho bylo tvrzení, že nebylo stěžovateli vystaveno potvrzení, kde byl od

3.2. do 10.6. Rozsudkem bylo zjištěno, že všichni jsou příslušníky čs. armády. Přednosta soudu proto odmítl, zejména proto, že věděl, že se jedná o dokument pro anglické úřady, najmě policii za účelem získání pracovního povolení a vzdálení se z posádky ještě před rozhodnutím ve věci, ačkoliv se k tomu výslovně důstojnickým slovem po propuštění z vazby zavázali.

Dne 11.9.1941 do seznamu obhájců zapsán JUDr. Evžen Novák, advokát z Poděbrad, bytem 28 Park Lane, Newburry.

Dne 15.9.1941 VPS zaslal PS přípis ve věci vojína Scheyera, spis bylo třeba předložit ihned, neb si jej vyžádalo MNO.

Dne 18.9.1941 VPS zaslal přípis PS ve věci systematizace personálu u polních soudů. V něm uvádí, že přípisem, ze dne 5.7.1941 bylo sděleno, že VPS předložil MNO návrh na rozdělení systematizovaného personálu pro čs. polní soud. Dle tohoto návrhu PS počítaje v tom úřad polního prokurátora měl mít pět osob a to v těchto hodnostech jeden rotmistr, dva četaři, jeden desátník, jeden svobodník. V tomto návrhu bylo také schválení ustanovení poručíka Bělského soudcem u PS a zrušení dočasného přidělení nadporučíka Littmana k výkonu služby u PS a povolání tohoto k výkonu u VPS, k němuž byl opatřením MNO ustanoven. Spis ležel nevyřízen u MNO přes několikeré urgence, zatím samostatným opatřením MNO oznámilo předepsané počty pro čs.vojenské soudy polní. Pro PS oznámilo počty jak byly sděleny VB a jejich systematizace byla provedena, vyřízení této věci nestalo se služebním postupem, jak bylo očekáváno, ale opatřením samostatným. MNO přípisem ze dne 6.9.1941, který došel VPS dne 10.9.1941 vyřídilo původní návrh, přednosta VPS nedostal však na vědomí celé vyřízení přípisu jen toto „ Zrušuji dočasné přidělení nadporučíka Littmana PS I. stolice provedené výnosem MNO číslo 5137/- II / 1 odděl. ze dne 9.1.1941. VPS provede povolání nadporučíka Littmana ke službě u VPS „. MNO uveřejnilo publikaci ustanovení poručíka Bělského soudcem polního soudu dne jeho přidělení, tedy od 11.3.1941. Pokud šlo o zařazení na systematizované místa, trval přednosta VPS na tom, aby jmenovaný čítal na předepsaný počet míst důstojníků justiční služby, zatím co poručík Malač by zůstal jako přidělený důstojník pro pomocné služby a úkony u úřadu prokurátora na systematizovaném místě u NT. Z důvodů zásadních nebylo možno, aby důstojník justiční služby ustanovený soudcem čítal pouze na stav důstojníka velitelské

zálohy, bez ohledu na to, zda jako ženatý měl nyní o tři penny více na místě důstojníka velitelské zálohy než na místě systematizovaném. Rozdíl by se projevil později při eventuálním povýšení poručíka Bělského na nadporučíka. Věc byla ve stavu řešení, v nejhorším případě bylo nutno systematizaci doplnit na stav jaký byl podle ustanovení tr. řádu vyžadován pro plné obsazení voj.justičních orgánů. Pokud šlo o doplnění pomocného personálu VPS vyžadoval na zákrok přednosty VPS osoby české národnosti a ovládající psaní na stroji. Jedním z pomocníků byl svobodník Frankl, pracující u PS jako nadpočetný. Ve smyslu zmocnění daného MNO přednosta VPS povolal nadporučíka Littmana k výkonu služby u VPS, na kteréhožto místo byl ustanoven opatřením MNO. Pokud šlo o rozšíření systematizace pro příkazníky byla věc odstoupena k MNO, do rozhodnutí bylo nutno se dohodnout s VB nebo NT o přidělení příkazníků.

Dne 19.9.1941 MNO, studijní skupina, požádala poručíka. Fischla o přesný výklad slov Pending discharge a Proclamation of punishmet. Přesný výklad těchto slov bylo třeba do nového vojenského čs.- anglického slovníku. Tohoto dne NT požádalo PS o zaslání osobních dokladů a válečných vložek četařů Rozhoňe, Zbytka, desátníka Maška, vojínů Nováka, Frankla, Šebesty a Šnobla.

Dne 20.9.1941 kárný výbor MNO se usnesl doplnit kárné řízení vedené proti poručíku Aufrichtovi o soudní spisy. PS byl požádán o jejich zapůjčení. Tohoto dne předán trestanec vojín Bláha do Criminal Lunatic Asylum v Bradmore.

Dne 21.9.1941 z MNO doručen k PS výnos týkající se zřízení Vyšší lidové školy politických věd dle zákona číslo. 67/1919 Sb. zákonů a nařízení. o kursech lidové výchovy.

Dne 21.9.1941 VPS zaslal k PS rozhodnutí ve věci Army Council o stíhání a zadržování čs. příslušníků a jejich předání čs.vojenským úřadům.

Dne 22.9.1941 se jako zájemci o studium na Vyšší škole sociální přihlásili nadporučík Dupel, poručík Fanderlík, poručík Fischl, poručík Malač.

Dne 23.9.1941 se jako zájemci do Vyšší lidové školy přihlásili četař Zbytek a vojín Novák. Tohoto dne byl k VPS přemístěn poručík Littman. Tohoto dne VPS přípisem vyzval PS k předložení seznamu gážistů, proti kterým bylo v letech 1940-41 vedeno trestní stíhání, v seznamu bylo třeba uvést hodnost, jméno, rozsudek, číslo jednací.

Dne 24.9.1941 k PS doručen telegram anglické policie, pátrala po osobě ve voj. battdresu, která se v neděli 22.9. dopoledne ve Walsallu postřelila a smrtelně zranila dvě osoby. Velmi neurčitý popis, eventuální poznatky hlásit OPČ. Tohoto dne VPS předložilo cestou služební k MNO zprávu PS o přijatých bezpečnostních opatřeních.

Dne 27.9.1941 čs. oddělení vojenské věznice si dovolilo dopisem připomenout zasílání novin, které bylo přislíbeno v dopise z 22.5.1941. Dosud nebyl zaslán ani jeden výtisk. V přiloženém hlášení uveden počet vězňů, počet personálu, stav poukázek a přidělených peněz.

Dne 28.9.1941 VPS u PS přípisem urgoval předložení spisu P 79/41.

Dne 30.9.1941 výnosem MNO ustanoven poručík justice Bělský členem PS. Tohoto dne do seznamu obhájců zapsán JUDr. Jindřich Theiberg, bytem Whitschurch.

Dne 1.10.1941 VPS urgovalo u PS předložení seznamu gážistů, proti nimž je vedeno trestní stíhání.

Dne 2.10.1941 přednosta PS předložil k VB návrh na povýšení poručíků Bělského a Fischla.

Dne 3.10.1941 PS zaslal plk.Ondráčkovi náčelníku štábu VB dopis v němž vysvětlil rozdíl mezi zahlazením trestu a prominutím trestu.

Dne 6.10.1941 nastoupili službu u PS svobodníci Frankl Ledvina. Svobodník Ledvina nebyl kancelářskou sílou. Po jejich nástupu byla všechna systematizovaná místa obsazena.

Dne 7.10.1941 složili služební přísahu ve smyslu § 81 voj. tr. řádu. a vězeňských instrukcí před přednostou PS tito členové soudní kanceláře četař Zbytek, desátník Maška, svobodník Novák, svobodník Frankl a vězeňští dozorci rotmistr Rozhoň, desátník Potyka 14).

Dne 8.10.1941 styčná skupina VB zaslala k PS hlášení ve věci zjištěných nedostatků při předávání vězňů, nebyly předány vyplněné trestní listy, chorobopisy.

Dne 10.10.1941 přednosta PS k VB předložil návrh na povýšení svobodníků Maška a Altschulta. Tohoto dne přednosta PS zaslal k VB přípis v něm konstatoval, že bylo povinností každého útvaru vybavit trestance. V minulosti věznice odmítla přijmout nevybavené vězně, on sám rovněž po zkušenostech odmítl převzít trestance k eskortě. Dodal, že zvyklosti britské mise se již vícekrát v této věci změnily.

Dne 13.10.1941 PS postoupil cestou k VPS služební žádost vojína Potůčka o zahlazení trestu cestou milosti.

Dne 16.10.1941 VPS si vyžádal u PS zaslání spisu P 65/41.

Dne 23.10.1941 velitel čs. oddělení vojenské věznice v příloze zaslal žádost vojína Tragera, není schopen výkonu trestu, nemůže již pro zdraví výcvik a drill, je však schopen trestu v civilní věznici.

Dne 27.10.1941 PS obdržel od NT oddací list svobodníka. Šebesty. Tohoto dne PS zaslal VB seznam vězňů v čs. oddělení vojenské věznice v Coadtyke. Do hodnosti četaře pěchoty povýšen desátník Maška a do hodnosti desátníka pěchoty svobodník Novák. PS obdržel posudek z VB na vojína Reisze, nebylo důvodu připojit se k prosbě o milost. Tohoto dne čs. oddělení věznice zaslalo seznam vězňů, vojíni Grunt a Sychra byli odeslání do Brimighamu a vojín Nebázlivý, odsouzený pro podvody na tři léta do civilní trestnice.

Dne 29.10.1941 došlo k povýšení rotmistra Piterny do hodnosti štábního rotmistra pěchoty, četaře Zavázala do hodnosti rotného pěchoty a svobodníka Altschulta do hodnosti desátníka pěchoty.

Dne 30.10.1941 Pěší prapor 1 zaslal k PS žádost o přidělení výtisku voj. tr. zákona a voj. tr.řádu, tyto nutně potřeboval pro obhájce z řad příslušníků praporu. PS zaslal přípis k VB, komisi autonehod, vojín Sedláček nebyl odsouzen pro autonehodu, ale pro svémocné vzdálení, mohl by být uznán povinným k náhradě škody, pod podmínkou, že po návratu do vlasti se u civilního soudu může dovolat přezkumu.

Dne 1.11.1941 PS převzal od VB psací stroj Imperial 2 V 071 s příslušenstvím, zapsán pod položkou 15/41 evidence majetku. K NT zaslána válečná vložka rotného Zavázala s údaji potvrzenými jeho podpisem.

Dne 2.11.1941 PS zaslal k Pěšímu praporu 1 výtisk voj. tr. zákona, výtisk voj. tr. řádu bude zaslán, ihned jakmile jej PS získá.

Dne 4.11.1941 VB PS zaslalo směrnice k válečným počtům a zúčtovacím směrnicím setniny soudu.

Dne 6.11.1941 VPS požádal PS o předložení všech rejstříků, seznamů a jiných pomocných knih.

Dne 8.11.1941 PS zaslal do čs. oddělení věznice v Glasgow balík s teplým prádlem.

Dne 10.11.1941 VPS byl zaslán PS pro úřední potřebu přenosný psací stroj Imperial s českým typy písmen, pouzdrem, čistícími potřebami a návodem v anglickém jazyce. Příjem bylo nutno potvrdit obratem. Tohoto dne VPS zaslal k PS vysvědčení nadporučíka Němce, ústavní listinu, která byla údajně jeho zaslat nemohl, neboť ji nepředal. Výtisk, který byl v knihovně soudu daroval rotný Dubský a byl veden v seznamu knih.

Dne 11.11.1941 PS byl zaslán k VB seznam osob z budovy 40 Warwick Street.

Dne 14.11.1941 podal přednosta PS hlášení Vojenské kanceláře presidenta republiky a to prostřednictvím VPS o tzv. „ fr. případech „ v něm je uvedl, že pro

deserci, samovolné vzdálení a zbabělost za polního tažení ve Francii bylo zavedeno trestní stíhání celkem proti 22 příslušníkům čs.armády. Z toho zatím toliko v jediném případě skončilo řízení pravomocným rozsudkem a to u ppor.zdravotní služby MUDr. Bartečka, jež byl PS dne 18.4.1941 odsouzen pro samovolné vzdálení k šesti týdnům tuhého vězení podmínečně na rok. U osmi důstojníků bylo trestní stíhání zahájené ve směru § 183 nebo 212 voj.tr. řádu či dle § 240 voj. tr. řádu zastaveno. Jednalo se o ppor. Baumgartena, poručíka zdravotní služby MUDr. Bermanna, ppor. Bradu, ppor. Slámu, poručíka Becka, poručíka Podroužka, ppor. Loupala, poručíka justice JUDr.Hartmanna. Ze zločinu zbabělosti byl u hlavního přelíčení osvobozen ppor.zdravotní služby MUDr. Fischer. V běhu byla tato hlavní přelíčení proti poručíku Beckovi pro § 212, ppor. Reichovi pro § 235, ppor. Henzlovi pro zločin deserce, ppor. Krahulcovi pro zločin deserce, desátníku Synkovi pro zločin deserce, nadporučíku MUDr. Diamantovi pro zločin deserce. Pro útěk a nepřítomnost ve smyslu § 426 a následující voj. tr. řádu bylo řízení přerušeno proti svobodníku aspirantu. Španielovi pro zločin deserce vojínu, dříve štábní kapitán JUDr. Bedo taktéž pro zločin deserce. Konečně bylo nutno uvést tři případy, které však padají do počátku roku 1940. Byli to nadporučík Petelík, proti němuž bylo řízení pro zločin deserce již dříve dle § 426 voj. tr. řádu přerušeno, vojín Rosenfeld, u něhož řízení v tomto směru přerušeno pro důležité překážky a jenž se nyní nacházel u NT. a konečně vojín Rybák, vydávající se za majora duchovní služby, který zůstal ve Francii 10).

Dne 15.11.1941 byl na dvoudenní služební cestu do Londýna odeslán poručík Bělský. PS požádal VPS o zapůjčení hbitého zapisovatele k rukám soudce, ten si s advokátem místa a čas výslechů měl dohodnout sám.

Dne 16.11.1941 PS zaslal opis spisu vedenému proti vojínu Scheyrea k rukám vojenského atasche podplukovníka Kally.

Dne 17.11.1941 PS sdělil čs. oddělení vojenské trestnice, vojín Famfule bude propuštěn ihned jakmile velitel věznice podá návrh na propuštění.

Dne 19.11 PS zaslal k čs. oddělení vojenské trestnice sdělení, rozhodnutím VB byl přerušen výkon trestu vojína Bláhy, odešlat jej k útvaru bez eskorty.

Dne 20.11.1941 VB obdrželo hlášení od britské mise ve věci přemísťování trestanců, opis byl zaslán k PS.

Dne 21.11.1941 PS zaslal přípis k čs. oddělení vojenské věznice, byly podány návrhy na povýšení, došlo k proplacení náhrad za dovolené, vojín Morávek byl propuštěn z věznice již 18.11 a dosud se u PS nehlásil.

Dne 22.11.1941 velitel čs. oddělení vojenské věznice zaslal k PS kopii dopisu velitele věznice ohledně výměny kuchaře. Prosil o sdělení direkce do jaké míry byl komandant věznice oprávněn udělit trest dozorcům, v jakém postavení se nalézal on a v jakém jeho podřízení vůči ostatním britským důstojníkům. Nesouhlasil s názory zástupce komandanta, byl stár asi 22 let a měl na starosti 50-li lete muže, tak to někdy vázlo s disciplínou. Přiložen dopis s textem „ Pane, mohl byste obratem zařídit potrestání vojína Hermana, jinak vojína kuchaře. Byl již dvakrát trestán pro přestupky, příliš temperamentní „. Odpykával čtyřdenní trest pro urážlivé chování vůči britskému četaři.

Dne 25.11.1941 do hodnosti svobodníka pěchoty byl povýšen vojín Herman a provedena jeho platová úprava

Dne 26.11.1941 do rukou přednosty PS složil slib znalce pro obor zdravotnictví MUDr. František Schiller nar.23.1.1909 v Praze, odborný interní lékař, ženatý, žid.

Dne 27.11.1941 přednosta PS zaslal k styčné skupině VB žádost o zajištění míst pro tři trestance v britské věznici. Tohoto dne poručík Bělský prostřednictvím přednosty soudu podal žádost o svoji systematizaci .

Dne 19.11.1941 byl hlídkou OPČ ve složení četař Slavíček a svobodník Bozoň v 10.30 a 11.30 hodin kontrolován v Leamingtonu na Parade Street desátník Potyka, který se legitimoval až po dlouhém rozhodování při tom pronesl výrok „ tak si to zapiš, když jsi tak hloupý“, legitimoval se propustkou číslo 7 PS. Poté začal povykovat a tropit výtržnosti před britskými civilními osobami a proto byl předveden do kanceláře oddílu. Po celou dobu z něj byl cítit alkohol.

Dne 25.11.1941 čs. oddělení vojenské věznice zaslalo PS přípis, velitel věznice se zajímal o vojíny Famfule a Morávka, požádal o zaslání informací.

Dne 2.12.1941 PS zaslal k čs. oddělení vojenské věznice oddací list vojína Famfule a Evy Robinson, sňatek byl dodatečně povolen MNO.

Dne 4.12.1941 se u britského soudu ve Warwicku konalo přelíčení s četařem Navrátilem. PS byl vyzván VB k vyslání právního zástupce k přelíčení. Tohoto dne rotmistr Rozhoň převzal do úschovy od desátníka Jordy 50 kanadských dolarů. Tohoto dne přednosta PS předložil žádost o udělení řádné dovolené s nástupem 22.12 v délce 14-ti dní, dovolenou žádal udělit do Londýna, v době nepřítomnosti bude zastupovat nadporučík Fanderlík. Toho dne rovněž podal k PS žádost trestanec vojín Mautner o povolení přestupu do anglického obchodního loďstva.

Dne 5.12.1941 čs.oddělení věznice v Coatdyke prosilo PS o zaslání propagačního materiálu, hlavně však fotografií republiky a z cest po Francii a Anglii, aby mělo pro známé na Vánoce. Tohoto dne VPS zaslal k PS výtisk Věstníku úředního ročník II, číslo 3, s pokynem jej třikrát opsat a opisy zaslat zpět.

Dne 9.12.1941 čs. oddělení vojenské věznice zaslalo fonogram k PS, dne 10.12. bude propuštěn vojín Trager, měl by jej převzít čs. bezpečnostní orgán, stačil by jeden četník.

Dne 10.12. 1941 VPS zaslal k PS žádost o vystavení vysvědčení o činnosti rtn Dubského. PS zaslal k čs. oddělení vojenské věznice sdělení, dle nových instrukcí se již propouští věznice z věznice bez doprovodu.

Dne 12.12.1941 PS nevyhověl žádosti vojína Mautnera o přerušení trestu za účelem vstupu do obchodního loďstva.

Dne 18.12.1941 Čs. sdružení pro mezinárodní právo pořádalo o 4.30 hodině odpolední v Čs.ústavě v Londýně členskou schůzi, na které promluvil dr. Táborský o postavení Československa z hlediska mezinárodního. MNO byli uvolněni důstojníci, kteří se této schůze chtěli zúčastnit. Od soudu v Leamingtonu tak byli uvolněni

důstojníci Dupel, Fischl, Fanderlík, Bělský. Přednosta VPS tuto účast doporučil a neměl žádných námitek na jejich účasti. Cestovní rozkazy byly vystaveny hospodářskou správou MNO.

Dne 19.12.1941 VPS zaslal k PS žádost ve věci ustanovené komise majetku po zemřelých , komise potřebovala znalce, nutno zaslat seznam k nahlédnutí.

Dne 20.12.1941 k PS bylo doručeno hlášení čs. oddělení věznice z 16.12, k PS se dostaví desátník Altschult, který jel do Leamingtomu k lékaři, sdělte, zda bude někdo zaslán, či zůstanou nadále čtyři. Konstatováno, že příplatky mají Čechoslováci třikrát menší než Novozélanďané a Holanďané, holandský dozorce má příplatek 1 libru na týden služby. Přiložen seznam vězňů v trestnici.

Dne 27.12. VPS zaslal k PS výtisk nařízení MNO z 28.5.1914, který upravil podávání žádostí o milost.

Dne 29.12.1941 v 14.35 hodin přišel desátník Potyka do umývárny věznice a zde se počal hádat s vojíny Morávkem a Hájkem, vězňově měli zrovna vycházku. Velitel stráže, když slyšel hádání, šel se přesvědčit co se děje, po příchodu spatřil, že desátník byl opilý a vyzval jej slušným způsobem, aby šel nahoru. Ten tvrdil, že je zástupcem správce věznice, což však písemně nemohl prokázati. Velitel stráže jej ponechal a vyšel na dvůr. Asi za pět minut vyběhl desátník ven s puškou v ruce, načež velitel stráže přiskočil a pušku mu ven z rukou vyrval. Velitel stráže z výslechu strážného vojína Schwarze zjistil, že desátník se strážným počal bavit, strážný česky neuměl a nerozuměl mu co vlastně chtěl a nedal mu žádnou odpověď a dále pozoroval vězně, kteří částečně byli na umývárně a částečně se procházeli na dvoře. V tom okamžiku desátník přiskočil a vytrhl mu pušku z ruky a vyběhl ven na dvůr, vojín za ním utíkal, ale mezitím mu velitel stráže pušku odebral. Desátník byl poté energicky odveden nahoru. Velitel stráže poté oknem pozoroval, že desátník Potyka v přítomnosti jednoho civilisty se bavil na strážnici. Když velitel stráže přišel na strážnici, zatáhl desátník civilistu do vedlejší místnosti a sám se vrátil na strážnici. Na dotaz„kdo ten civilista byl a co tam chce, dostal od desátníka odpověď, že byla jeho věc a že má povolení přednosty soudu, aby sem přišel. Byl mu dán rozkaz, aby ihned strážnici opustil s odůvodněním, že opilého člověka v místnosti s puškami není možno trpěti, na to

hrubými výrazy vynadal veliteli stráže do vola a osla a mlátil dveřmi, které byly pro něj otevřeny. V 15.20 hodin přišel posádkový dozorčí důstojník, kterému mu byl celý tento případ hlášen 15).

Dne 30.12.1941 VPS zaslal přípis PS v němž bylo uvedeno, že přednosta VPS vzal na vědomí, že přednosta PS nastoupil sedmidenní dovolenou, po čas nepřítomnosti zastupoval nadporučík Fanderlík. Výnosem MNO ze dne 16.12.1941 byl desátník Novák, přidělený k PS propuštěn na tří měsíční trvalou dovolenou za účelem vykonávání funkci slovenského hlasatele BBC. Nebyly známy důvody, proč se tak stalo. Nebylo proto na místě, aby přednosta soudu věc bral tak tragicky, neboť MNO bylo oprávněno disponovati veškerými vojenskými příslušníky, ať již jsou přiděleni kdekoliv, kromě jediné výjimky a to vojenských soudců. Byla učiněna opatření, aby v budoucnu nedošlo k podobnému konfliktu. Byla zde možnost žádat u VB o novou sílu místo desátníka Nováka. V zájmu věci není na místě, aby přednosta soudu vyvozoval nesprávný závěr v tom případě, kde nejde o porušení práv přednosty soudu. Trvati na zbavení, respektive zřeknutí se další funkce z tohoto nedopatření zavinění administrativou nebylo by nejvhodnější. Přípisem ze dne 16.12.1941 bylo oznámeno, že nebylo námitek proti účasti důstojníků působících u PS na přednášce dra. Táborského v Čs. sdružení mezinárodní právo. Jestliže VB o své újmě v rozkaze ze dne 18.12.1941 učinil ohledně účasti určité opatření, došlo tak chybně a o jeho vlastní újmě Pozvání bylo z iniciativy tajemníka pro Mezinárodní právo dra Beneše, který prý na pokyn některých důstojníků od soudu při rozhovoru s nimi podal na MNO žádost o uvolnění důstojníků. Jen náhodou se přednosta VPS dozvěděl o této akci a na svoji žádost obdržel opis žádosti na MNO, ve věci proto nemohl již nic učinit, bylo tedy věci přednosty PS, aby po obdržení přípisu zakročil u VB tak, aby se přednášky mohli účastnit všichni, jak byli uvedeni v žádosti 16.

Dne 31.12.1941 předložil vyšetřovanec vojín Jaroslav Hájek- Hameta přednostovi PS nákresy vodního torpéda s popisem. Referentovi bylo uloženo vyšetřit, kde jej získal, co s nimi zamýšlel a předložit zprávu o jeho chování, zpráva předložena tohoto dne znal jej desátník Svoboda z Pěšího praporu 1, jednalo se o vychytralého podvodníka.

Poznámka :

1) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33, hlášení PS pres 14/41 z 17.1.1941

2) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33, hlášení VPS pres. 31/41 o provedené prohlídce z 6.2.1941

3) VHA Praha, Fond vojenská justice VB, karton 33, hlášení PS pres. 79/41 z 14.2.1941

4) VHA Praha , Fond vojenská justice v VB, karton 33 hlášení PS pres. 93/41 z 3.3.1941 o vybavení materiálem

5) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33, hlášení PS pres. 89/41 ze dne 15.3.1941

6) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33, hlášení VPS pres. 191/41 ze dne19.3.1941

7) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33, hlášení PS z 26.4.1941 o pokusu sebevraždy vojína Sychry

8) VHA Praha, Fond vojenská justice, karton 33, hlášení PS pres. 115/41, seznam obhájců 29.4.1941

9) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33 hlášení o napadení soudců z 3.5.1941

10) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 35, PS pres. 94/41 z 6.5.1941 prosba o přidělení zbraní

11) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33, přípis MNO ze dne 3.6

12) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33, hlášení PS pres 224/41 ze dne 15.7.1941

13) VHA Praha, Fond vojenská justice VB, karton 33, hlášení PS pres. 61/41 o systematizaci ze dne 29.8.1941

14) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33, PS pres. 251/41 zápis o vykonané služební přísaze

15) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33, PS hlášení velitele stráže desátníka. Berglera z 29.12.1941

16) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 33, VPS odpověď na hlášení čj. přes 267/41 ze dne 30.12.1941

7.2. Rok 1942

Dne 1.1.1942 k PS doručen dopis znalce MUDr. Schillera z nemocnice Radellffe Oxford, dosud nebyly uhrazeny náklady znaleckého dokazování.

Dne 2.1.1942 MNO si vyžádalo zaslání spisu trestance vojína Nebázlivého ve věci jeho žádosti o přerušení trestu.

Dne 10.1.1941 v 11.05 hodin se ohlásila eskorta pro vojína Aczela u kapitána Polláka, nebyla vybavena cestovním rozkazem.

Dne 13.1.1942 zaslalo VB k MNO dopis ve věci styku PS s britskými úřady. Britská mise obdržela v poslední době několik stížností od vojenské věznice v Coatdyke a civilních úřadů o tom, že PS přes výslovné znění příslušných předpisů se obrátil přímo na ně, místo skrze britskou misi. Tak například PS zaslal vyřízení žádosti o přerušení trestu vojína Famfule přímo veliteli věznice a nepoužil k tomu předepsaných tiskopisů, velitel věznice vrátil spis VB skrze britskou misi a stěžoval si do tohoto postupu. Oznámení o přerušení trestu vojína Bláhy nezaslal soud ani skrze britskou misi ani veliteli věznice, nýbrž velitel věznice byl o tomto oznámení informován četařem aspirantem Benešovským, který byl do věznice odvelen pro administrativní práce. Podobná situace byla při žádosti, kterou zaslal vyšetřující soudce policejnímu úřadu ve Warwicku o vydání spisů ve věci četaře Navrátila. Z toho, že si policejní úřad nejdříve vyžádal souhlas britské mise k vyřízení této žádosti, vysvítá, že jednak policejní orgán nemohl bez souhlasu udržovat styk s našim soudem, jednak, že za tohoto stavu přímý styk nikterak vyřízení nezjednodušoval a neurychloval, nýbrž naopak komplikoval a zpomaloval. Přednosta soudu byl písemně i ústně na tuto situaci upozorněn a požádán, aby veškerou korespondenci s věznicí vojenskou i civilní a i se všemi civilními úřady britskými zasílal skrze VB 1).

Dne 14.1.1942 VPS zaslal přípis k PS v němž uvedl, že ve věci provádění amnestie udělené vojínu Hájkovi- Hametovi, bylo třeba jej vyslechnout k tomu co jej

vedlo k podání všech návrhů, dále bylo třeba vyslechnout referenty Fischla a Fanderlíka, věci co jim řekl s kým v Londýně jednal.

Dne 15.1.1942 Přednosta PS zaslal VPS všeobecné hlášení ve věci provádění vyhlášené amnestie. Amnestie presidenta republiky byla doručena dne 24.12.1941, byla ihned předána všem referentům k prostudování. Bylo proto ihned bedlivě a s veškerou pečlivostí zkoumáno na které případy se amnestie vztahuje, čehož dokladem byla již vydaná usnesení ve věci trestních ppor. Reicha a ppor. Diamanta, která již ostatně procházela VPS pro MNO. V záležitosti této amnestie svolal přednosta soudu opětovně shromáždění všech soudců, při nichž s veškerou pečlivostí byly probírány všechny případy, které přicházely v úvahu. Bylo zcela přirozené, že v případě na které se amnestie nevztahovala, příslušný referent žádného rozhodnutí nevydal. Jakékoliv působení na názor referentův bylo by nepřípustným zásahem do samostatnosti a neodvislosti soudcovské. Nutno zdůrazniti, že povinností každého soudce bylo pečlivě zkoumati, která věc spadá pod amnestii přísně dle jejího znění a formulace, aniž měl právo zkoumati jaké důvody nejvyššího ústavního činitele k jejímu vydání vedly. Nadporučík Fanderlík, co referent ve věci ppor. Henzla nevydal zastavující usnesení po rozhodnutí na základě těchto právních úvah, jakmile došel dekret o amnestii prostudoval spisy tzv. francouzských případů a zjišťoval, které z nich pod tuto amnestii spadají. Takto zjistiv, že vydaná amnestie se vztahovala na případ ppor. Reicha, pročež ihned vydal příslušné usnesení. Když prostudoval spis podporučíka Henzla zjistil, že amnestie se na něho nevztahuje. Předně dekret o amnestii vyjímala doslovně deserci z fronty. Ppor. Henzl se dopustil deserce v Bezeriers, které bylo dne 17.6.1940 dle fr. vojenských předpisů územím, kde se bojuje. Bylo tedy nutno považovati místo spáchaného činu za území, z něhož byla jmenovaným spáchána deserce, kterou má amnestie na mysli. Dále amnestie se týkala činů spáchaných od 17.6. do 24.7.1940, obžalovaný se dopustil deserce dne 17.6. 1940 a setrval v dezerčním úmyslu do 21.8.1940, kdy se rozhodl odejeti do Anglie. Vrátil se skutečně ke svému útvaru až 31.8.1940. Deserce je deliktem trvajícím, záležejícím v tom, že pachatel v úmyslu trvalém se vyhnouti svým služebním povinnostem vzdálen od svého útvaru setrvává 2).

Dne 16.1.1942 MNO zaslalo PS přípis, aby byl vojín Nebázlivý vyrozuměn, že jeho žádost byla již jednou zamítnuta.

Dne 16.2.1942 k PS zaslal dopis MUDr. Schiller se žádostí o vyškrtnutí ze seznamu znalců, nebyl dosud za práci honorován, vzhledem k práci v nemocnici si nemohl dovolit neplacenou práci, rovněž služba v nemocnici mu nedovolovala se vzdalovat k PS, pracoval patnáct hodin denně, spolupráce se soudem jej těšila.

Dne 20.1.1942 čs.oddělení věznice zaslalo pravidelné hlášení o vězních. V hlášení bylo uvedeno, že již obdrželi vánoční dárky, jednalo se o 12 párů ponožek, 8 kapesníků a 120 kusů cigaret. Do třítýdenního kursu byl odeslán četař Benešovský. Tohoto dne vojín Jorda požádal o přerušení trestu po dobu války.

Dne 22.1.1942 PS přes VPS požádal MNO o vrácení spisu vojína Nebázlivého. Tohoto dne PS zaslal k VB posudek na vojína Jordu, žádost se nedoporučovala, v trestnici se choval vzpurně. K PS zaslala styčná skupina VB pokyny k přebírání vězňů, PS měl vyhotovit popis eskorty s určením okamžiku nástupu a cíle, bylo nutno poté převzít chorobopis a pak se dostavit do kanceláře, aby se k nim připojil britský poddůstojník.

Dne 23.1.1942 PS zaslal žádost k VPS v trestní věci majora. Koutníka P 58/41. Příští týden bude od PS k VPS vyslán nadporučík Fischl aby provedl výslechy celkem šesti svědků, požádal o poskytnutí místnosti a hbitého písaře. Během příštího týden se přednosta PS dostaví k VPS k jednání a odveze přitom připravené bedny. Předložil článek s fotografiemi ke schválení.

Dne 26.1.1942 došlo k útěku trestanců vojínů Hlavy a Morávka. Hlava utekl při skládání uhlí, Morávek za šera při mytí jídelních šálků. Po útěku byli ihned dopadeni. Stráž byla složena z nových lidí, kteří neznali řády a služební jazyk. Přednostou PS byla učiněna vlastní opatření.k zamezení dalších útěků.

Dne 27.1.1942 čs. oddělení věznice přípisem potvrdilo příjem pěti librových poukázek jako vězeňský paušál a příjem poukázky na 8 Liber na žold. Zároveň požádalo o sdělení, zda kuchař, desátník Gažík byl oprávněn nosit distinkce četaře. Uvedený tvrdil, že při své návštěvě v Leamingtoně mu bylo řečeno, aby si přeměnil distinkce na četaře, že mu prý oficielní potvrzení přijde dodatečně.

Dne 28.1.1942 u osobního hlášení u přednosty PS četař Benešovký uvedl, že byl britským velitelem věznice odeslán do kurzu pro velitele nižších jednotek. V kursu si sám platil byt a stravu, požádal proto o proplacení. V případě zájmu vypracuje podrobnou zprávu pro MNO.

Dne 29.1.1942 přednosta VPS zaslal PS přípis v němž sdělil, že hlášení ve věci poručíka Fischla vzal na vědomí, sdělil také, že dvě bedny byly připraveny. Oznámil, že předložený článek byl schválen pro tisk, ale bez fotografií, které nebylo možno reprodukovat. Hlášení o útěku vězňů vzal na vědomí. Tohoto dne PS vyrozuměl styčnou skupinu VB, že žádosti vojína Nebázlivého o přerušení trestu po dobu války za účelem vstupu do britského loďstva se nevyhovělo.

Dne 30.1.1942 soudní znalec nadporučík Ing. Tomiška předložil PS znalecké vyjádření k nákresům torpéda předložených trestancem vojínem Alzetem.

Dne 31.1.1942 PS požádal VPS o podrobné stanovisko k výkladu vyznačení právní moci usnesení.

Dne 2.2.1942 vykonal služební přísahu člena soudní pomocné služby vojín JUC. Srb. Tohoto dne VB zaslalo stanovisko k přerušení trestu vojína Jordy, když nemělo námitek k kladnému vyřízení žádosti. Tohoto dne rotný Rozhoň předložil přednostovi PS žádost o povolení sňatku s anglickou státní příslušnicí Irenou Verster, přednosta PS neměl k žádosti žádných námitek.

Dne 3.2.1942 k PS doručena žádost LBA, aby rotný Zavázal vrátil bodák k pušce E 234 871, jednalo se o bodák bývalého trestance vojína Temla a ambulance jej musela mít. Tohoto dne čs. oddělení vojenské věznice předložilo měsíční hlášení o vězních, uvedeno, že zdejší velitel věznice píše knihu a požádal o zaslání dobrodružných příběhů z fronty. Desátník Gažik si stěžoval na těžkou práci a podal žádost o přeložení.

Dne 5.2.1942 četař Benešovský požádal o služební volno k ošetření chrupu u MUDr. Krause, neměl důvěru k zdejším lékařům, kteří nebyli zrovna nejlepší.

Dne 6.2.1942 k PS doručena žádost MNO, pozůstalostní komise, zaslaný seznam znalců nestačil, bylo nutno jej doplnit v krátkém čase.

Dne 9.2.1942 PS schválil žádost četaře Benešovkého, mohl eskortovat vojína Herzoga, při té příležitosti si mohl dát opravit chrup, rovněž nebylo námitek k udělení služebního volna.

Dne 13.2.1942 zaslal VB k MNO přípis ve věci styku PS s britskými úřady uvedl, že britská mise obdržela v poslední době několik dalších stížností.

Dne 14.2.1942 JUDr. Egon Schelk, obhájce oznámil dopisem PS, že byl jmenován členem Právní rady a nemohl proto již zastávat poslání obhájce.

Dne 17.2.1942 bylo šéflékařem VB vystaveno lékařské vysvědčení vojínu Srbovi, měl časté bušení srdce a hlavy z přepracovanosti, doporučena 14-ti denní zdravotní dovolená.

Dne 26.2.1942 v trestním řízení P 73/41 jako obhájce vystoupil poručík Aufricht.

Dne 5.3.1942 PS na sjezd právníků spojeneckých armád 21.3. vyslal nadporučíka Dupla, poručíka Bělského, poručíka Malače. Od VPS se sjezdu zúčastnil nadporučík Esteřák a poručík Littman.

Dne 12.3.1942 k VPS od PS byla zaslána podrobná zpráva o průběhu soudního přelíčení s četařem Navrátilem, kterou vypracoval nadporučík Pollák, odvolal na svoji zprávu ze dne 3.1. a hlášení ze dne 15.2.1942. Uvedl, že zastupoval četaře Navrátila před anglickým trestním porotním soudem ve Warwicku dne 11.3.1942. K řádnému zastoupení četaře Navrátila byl sjednán barrister Mr. Marshall, se kterým se dohodli, že obviněný četař Navrátil formálně svoji vinu uzná a že Mr. Marshall bude namítati pouze nepříslušnost soudu a dále ve věci samé bude se dožadovati nejnižšího trestu pro obžalovaného pro řadu polehčujících okolností jeho případu. Po zahájení líčení vznesl Mr. Marhall námitku nepříslušnosti soudu, kterou odůvodnil poukazem na mezinárodní právo a podařilo se za souhlasu soudce přečíst i názor Sira Grigga, tak jak byl projeven

v parlamentní debatě o Allied Forces Actu, tedy, že druhá sekce tohoto zákona měla býti vykládána liberálně a že britské soudy neměly k sobě vztahovati trestné činy, pokud byly spáchány v táborech spojeneckých vojsk příslušníky těchto. Barrister zastupující obžalobu Mr. Beresford k vyvrácení těchto důvodů uvedl, že pro rozhodnutí otázky příslušnosti jest rozhodná pouze první sekce Allied Forces Actu, kde bylo řečeno, že britské soudy jsou příslušné všude tam, kde bylo porušeno právo britské bez ohledu kdekoliv a kdekoliv. Soudce pak vydal rozhodnutí, kterým vyslovil příslušnost britského soudu v této věci s odůvodněním, že mezinárodní právo, dle kterého jest stanovisko obhajoby správné, nemá platnosti v právu anglickém, není-li pojato do některého anglického statutu. Poněvadž pak Alleid Forces Act korespondujícího ustanovení mezinárodnímu právu nemá, platí druhá sekce jeho, dle které byl v daném případě anglický soud příslušný 3).

Dne 13.3.1942 PS předložil k VPS žádost nadporučíka Polláka o proplacení nákladů stenografického záznamu, které dal na pokyn VPS pořídit.

Dne 28.3.1942 byl MNO zaslán pokyn ke styku s britskou věznicí a britskými civilními úřady.

Dne 31.3.1942 PS zaslal k MNO seznam osob, které si odpykávali trest v britských věznicích.

Dne 8.4.1942 přednosta soudu požádal o udělení řádné dovolené. V průběhu přelíčení P 74/41 byl slyšen anglický znalec, předvolán znalec-tlumočník četař aspirant Poláček z BŠR. Jmenovaný se k přelíčení nedostavil. Přednosta soudu jej dal volat, četař Zbytek zjistil, že se jmenovaný k soudu nemohl dostavit, neboť mu to zakázal nadporučík Nechanský. Jednání soudu bylo proto značně ztíženo.

Dne 9.4.1942 VPS zaslal k PS přípis ve věci nákladů za výkon trestu v britských věznicích. Vláda Jeho Veličenstva ve Velké Británii sjednala s příslušnými Spojeneckými vládami tedy i s vládou československou dohodu o náhradě nákladů spojených s vydržováním vězňů v britských věznicích odsouzených na půdě Spojeného království spojeneckými soudy. Náhrada činila 6,- sh na den. Refundaci nákladů provedl MNO, které vyžádal zaslání seznamu všech osob, které odpykaly a odpykávají

trest v britských civilních a vojenských věznicích. VPS proto požádal o vyhotovení seznamu osob s uvedením počtu dní. V budoucnu bylo třeba předkládati podobné výkazy každého čtvrt roku počínaje 1.4.1942, seznamy předkládat dvojmo.

Dne 14.4.1942 na VB bylo projednáno za přítomnosti nadporučíka Nechanského jeho jednání, zjištěno, že jednal se souhlasem VB. Přednosta PS znovu požádal VPS o udělení řádné dovolené.

Dne 20.4.1942 přednosta soudu nastoupil řádnou sedmidenní dovolenou, po dobu dovolené jej zastupoval nadporučík. Fanderlík. Přednosta soudu požádal o sdělení, kde se nacházejí bedny určené k uskladnění inventáře PS. Bylo přislíbeno vozidlo k jejich odvozu, k tomuto nedošlo. Přednosta soudu byl informován, že z budovy MNO se VPS přestěhoval, jednalo se nyní o to, na kdy se měl dát příkaz řidiči k jízdě do Londýna. Kárný výbor VB požádal o zaslání seznamu všech důstojníků a rotmistrů u jednotky vyhotovený na stroji. Tohoto dne zastupující přednosta soudu předložil VPS prosbu nadporučíka Bělského o zahájení kázeňského nebo kárného řízení a o zproštění funkce soudcovské k dalšímu služebnímu řízení. K této prosbě přednosta PS uvedl, že jeho tvrzení o systematizaci poručíka Maláška odpovídá skutečnosti. Nelze v žádném případě přehlédnouti, že žadatel co výkonný soudce při plné kvalifikaci působil již od svého přidělení, tedy více než jeden rok, co důstojník nezařazený, kdežto zařazováni jsou důstojníci, kteří ještě nejsou ani v přípravné službě soudcovské. Nelze se proto diviti, že situace v níž se žadatel nacházel vyvolává u něho pocit osobní křivdy, zvláště, když byla stále systematizace slibována a on byl v tomto směru také ujišťován. Tato situace byla také nepříznivě komentována vojenskou veřejností. Doporučil proto s naprostou rozhodností, aby nadporučík Bělský byl po právu systematizován a jeho prosba ve všech bodech jako bezpředmětná zamítnuta.

Dne 15.4.1942 PS předložil VPS seznam čs. vězňů v britských věznicích.

Dne 18.4.1942 NT zaslal doplněné listiny dopadených zběhů.

Dne 20.4.1942 bylo přednostovi PS předloženo hlášení nadporučíka Němce a obhájce JUDr. Gráfa, oba uvedli, že došlo k vzájemným urážkám během jednání.

Dne 21.4.1942 nadporučík Němec doplnil své hlášení o žádost o potrestání obhájce Gráfa pro lživé obvinění, kdy přede svědky uvedl, že měl rozsudek napsán již v době závěrečné řeči obhájce.

Dne 23.4.1942 MNO na základě žádosti podporučíka Vohryzka přijalo jej do přípravné služby pro výchovu důstojníků justice v záloze a přidělilo do přípravné služby k PS, nečinilo námitek, aby se po tří měsíční přípravné službě podrobil voj.soudcovské zkoušce, po jejímž úspěšném složení bude rozhodnuto o jeho přeřazení do skupiny důstojníků justiční služby v záloze podle vyhlášky MNO. PS bylo toto oznámeno a současně byl požádán, aby jej přiměřeným způsobem zaměstnal, tak, aby si osvojil agendu PS i PP. Jmenovaný po dobu přidělení zůstal ve stavu důstojníků velitelské zálohy.

Dne 27.4.1942 přednosta PS provedl přezkoumaní právoplatnosti rozsudků. Ve třech případech zjistil, že nebyla vyslovená degradace provedena. Tohoto dne VPS sdělil, že byl přestěhován na adresu 27 Gwendolen Avenue, London. Železné bedny pro ukládání spisů byly k dispozici a uloženy u VPS, odvoz možný kdykoliv.

Dne 28.4.1942 Ministerstvo sociální práce zaslalo k PS opis National Concil fot the Unmarrieda a předložilo prosbu o zjištění adresy rotmistra Fňoučka.

Dne 4.5.1942 VPS přednosta PS oznámil, že stanovil termín voj. justičních zkoušek nadporučíka Němce ve dnech 25 a 26.5. o 10.00 hodině a dne 28.5. o 14.00 hodině, počítal se s přednostou PS jako se členem komise.

Dne 5.5.1942 VPS zaslal k PS přípis ve věci kompetence čs. polních soudu. Dle přípisu Foreign Office přislíbila britská vláda parlamentu při projednávání Alliend Forces Act, že soudy spojeneckých mocností nebudou na území Velké Británie stihati trestné činy spáchané vojenskými osobami před 22.8.1940. Požádal proto vzhledem k interpelacím o sdělení:
a/ osobních dat vojenských osob vězněných v britských věznicích na základě rozsudků čs. polního soudu pro trestné činy spáchané před 22.8.1940 / tyto osoby britská vláda z vězení propustí /,

b/ osobní data vojenských osob, jež pro takové trestné činy spáchané před 22.8.1940 byli v trestním řízení dosud neskončeném / v tomto případě požádal, aby projednávání takových případů bylo zde přerušeno a nebylo v něm pokračováno /.
Bylo uloženo hlásit k MNO ihned případy a,b s uvedením trestných činů a doby jejich spáchání, uvést případně místo, kde jsou v britské věznici uvězněni a od kdy. Jednalo se o fr.případy, respektive o činy spáchané před účinností Alled Forces Act.

Dne 6.5.1942 přednosta PS ve svém přípise k VPS informoval, že termín zkoušek vzal na vědomí, v této věci zaslal spisy P 30/41 a P 63/41, rovněž oznámil, že dne 10.5. odjíždí do zvláštního kursu.

Dne 7.5. 1942 přednostovi PS bylo předloženo hlášení nadporučíka Mrázka ve věci sporu nadporučíka Němce s JUDr.Gráfem, uvedl, že se velmi diví, proč kolega obhájce pro jeho řeči nepotrestal v rámci své pravomoci během jednání. Jako starší kolega nechtěl do sporu před veřejností zasahovat.

Dne 8.5.1942 PS zaslal žádost k OPČ o zapůjčení dvou četníků, tak, aby se dne 13.5. hlásili k provedení eskorty vězňů. Tohoto dne zaslal PS hlášení k VPS ve věci stavu řízení spisu P 12/41, v tomto případě byl ppor. JUDr. Lebovič nar.3.7.1912 v Krušetnici, okres Namestkovo, povoláním okresní soudce, odsouzen pro vydírání k trestu 4 měsíců a propuštění z čs. armády, obhájcem byl ppor. Aufricht.

Dne 9.5.1942 VPS přípisem požádal PS, aby byl nadporučík Bělský vyrozuměn, že jeho žádost byla postoupena na MNO, že mu nebylo propůjčeno systematizované místo nebyla jeho vina, ale lajdáctvím jiných mimo vojenskou justici.

Dne 11.5.1942 přednosta PS byl přípisem z VPS informován o termínu zkoušek, s tím, že o jednání se vedl zápis v němž byly uvedeny položené otázky, proto bylo nutné aby nejpozději do 25. 5.1942 předložil seznam otázek, které hodlal položit

Dne 12.5.1945 VPS ve svém přípise k PS uvedl, že vzal na vědomí, že přednosta PS odjel do zvláštního kursu, po návratu bude hlásit výsledek. Stále nebylo sděleno jak dopadla věc Littman versus Spira. Přednosta VPS požádal PS, zda-li by nebylo možno

postrádat jednoho hbitého písaře a zda-li by mohl přednosta PS doporučit důstojníka znalého vedení kanceláře.

Dne 15.5.1942 velitel čs. oddělení vojenské věznice předložil k PS žádost o udělení řádné dovolené pro něj a desátníka Gažika.

Dne 18.5.1942 OPČ zaslal k PS hlášení, v němž uvedl, že rozkazem VB ze dne 13.5.1942 měl OPČ převzíti střežení vězňů. K tomto rozkazu hlásil přítomný stav OPČ k výkonu služby. Velitel štábní kapitán Divoký a rotný Dobrý konali pořádkovou službu, kapitán Martinec a nadporučík Král silniční kontrolu, podporučík Groslicht funkci auto důstojníka, rotmistr Bozoň, četař Kadečka a četař Pilát se střádali v hotovostní službě. Tři četníci konali službu u VB, mimoto nadporučík Král onemocněl. Pro střežení vězňů OPČ neměl proto nikoho. Velitel OPČ navrhl proto, aby dozorci vězňů PS rotnému Rozhoňovi byli přiděleni čtyři muži s kterými by střežení vězňů obstarával sám. Eventuální potřebná asistence mohla býti vždy poskytnuta z četnické hotovosti. Bylo arci nutné, aby osobám určeným k střežení vězňů byly vydány zbraně, nejlépe revolvery. Téhož dne VPS sdělil, že věc nadporučíka Bělského bude vyřízena v nejbližších dnech.

Dne 22.5.1942 poručík Fischl ustanoven zapisovatelem při voj.soudcovské zkoušce poručíka Němce, dne 28.5 1942 se nejpozději v 1.30 hodin odpoledních měl hlásit u VPS.

Dne 23.5.1942 přednosta PS zaslal k VPS hlášení v němž potvrdil příjem Sborníku důvěrných výnosů a nařízení číslo 7. Přípis vyřízení respektive vyřízení prosby nadporučíka Bělského byla jmenovanému doručena. Systematizace jmenovaného však do tohoto dne nebyla provedena. Dle rozhodnutí VPS byl vyrozuměn jmenovaný, že jeho žádost o zahájení kázeňského nebo kárného řízení byla předsedou VPS zamítnuta. Přednosta PS uvedl, že se dne 18.5.1942 se vrátil z para kursu, jenž přesně dle programu s úspěchem absolvoval. Po čas jeho nepřítomnosti jej zastupoval nadporučík Fanderlík a v době jeho funkce ubytovatelské nadporučík Bělský, v této souvislosti uvedl, že podá zevrubné hlášení o stavu soudu i věznice v nových poměrech až po definitivním vyřešením všech otázek s tím souvisejících. Záležitosti stížnosti nadporučíka Spiry a hlášení nadporučíka Littmana byla vyřízena.

Stížnost prvního byla zamítnuta se zřetelem na hlášení nadporučíka Littmana, ježto se jednalo o mimo procesuální stížnost přednosta soudu nechápal oč vlastně kolegovi šlo a proč urgoval vyřízení, když není ve věci zúčastněným. Jelikož o kancelářské síly byla velká nouze a ze stavu kanceláře není možno nikoho uvolnit, poprosil přednosta soudu o kratší čas, aby se za účelem jejich vyhledání mohl informovati a osoby v úvahu přicházející prověřiti. Totéž se týkalo i kancelářského důstojníka. V příloze zaslal otázky z voj. tr. řádu.

Dne 21.5. 1942 VPS zaslal k PS instrukce Army Concil č.2514.

Dne 26.5.1942 desátník Maška předložil k rukám přednosty PS hlášení v němž uvedl, že se dozvěděl od zlomyslných poznámek od kamarádů z VB, že bude potrestán spolu se svobodníkem Srbem za to, že v dopise uvedli místo, kam bude přemístěna brigáda. O místě přesunu věděli již o 14 dní dříve příslušnice ATS než oni, sloužil od 13.1.1940 a nikdy neměl žádný problém, bylo možné, že uvedený dopis mohl adresovat kdokoliv ze zlomyslnosti, on sám si ničeho vědom nebyl. Tohoto dne byly provedeny výslechy svědků ve věci obvinění bývalého konzula ve Švédsku JUDr. Kochera. K PS bylo zasláno vyjádření vojína Hermana k udělenému trestu.

Dne 27.5.1942 VB potrestal 30 dny kasárenského vězení desátníka Mašku a svobodníka Srba, za to, že odeslali dopis jiným, než povoleným způsobem. Téhož dne MNO zastavil na návrh prezidenta republiky trestní řízení vedené proti majoru Koutníkovi pro trestné činy dle §§ 502,505 voj. tr.řádu.

Dne 29.5.1942 velitel čs. oddělení voj.věznice předložil k PS žádost o zaslání kuponů na mýdlo a bot. Žádost obsahovala také požadavek na peněžní hotovost, aby bylo možno zakoupit vázanky a potřebné drobnosti. Přiložen seznam vězňů.

Dne 1.6.1942 přednosta PS předložil VB stížnost ve věci uloženého trestu desátníku Maškovi a svobodníku Srbovi, domníval se, že k uložení trestu byl pověřen on. Tohoto dne byli z čs. oddělení věznice převezeni do polské nemocnice vojíni Hanzlík a Nagy.

Dne 2.6.1942 VPS přidělil službou k PP podporučíka Vohryzka a doporučil, aby se seznámil s praxí.

Dne 5.6.1942 čs. oddělení vojenské věznice zaslalo k PS žádost vojína Spiegla o přidělení advokáta. Přiloženo hlášení ve věci příchodu vězňů vojínů Wassingera a Rosenberga, první měl u sebe 1 libru, druhý 40 liber, nevěděli jak to, že peníze jim nebyly zinkasovány.

Dne 8.6. 1942 PS zaslal žádost k styčné skupině VB o vyjednání místa v trestnici v Birrminghamu pro vojína Aczela, prvopis všech formulářů byl přiložen.

Dne 9.6.1942 podal k PS četař Benešovský žádost o zproštění z funkce styčného důstojníka a tlumočníka, své povinnosti plnil vždy naprosto bez závad.

Dne 11.6.1942 bylo přednostou PS na VB projednáno uložení služebních věcí a střežení budovy soudu a vydávání zbraní členům soudu. K VB zaslán seznam chybějí výstroje, scházelo jednotné přerozdělování, vzhledem k převelení potom chyběly kusy výstroje.

Dne 17.6.1942 při protokolárním výslechu ve věznici v Glasgow udal vojín Rohleder, že při jeho přijetí do trestnice mu byla odňata veškerá výzbroj a výstroj. Po několikadenním pobytu byl převezen do nemocnice, při čemž všechny věci mimo masku zůstaly v trestnici. Když se po pěti měsících vrátil, zjistilo se, že z veškerých jeho věcí mu zbyla jenom puška s bodákem, plášť a blůza. Mimo jiné se mu ztratily dva zlaté prsteny, stříbrné hodinky s řetízkem, stříbrné pouzdro na cigarety a náramek v ceně přes 30 liber. Tuto výpověď potvrdil spoluvězeň vojín Weingarten, jenž sám viděl, když poškozenému stahovali prsteny dva angličtí sergeanti 4).

Dne 19.6.1942 PS usnesením zamítl žádost JUDr. Gráfa o vymazání ze seznamu obhájců.

Dne 22.6.1942 přednosta PS převzal od zbrojního důstojníka VB kapitána Freunda tři pistole, tři brašny, jeden olej, jeden vytěrák a dvě stě nábojů.

Dne 27.6.1942 nadporučík Němec byl přemístěn do skupiny důstojníků justiční služby v záloze.

Dne 29.6.1942 přednosta PS zaslal hlášení VB v němž uvedl že dle dosud zavedené praxe, byly tresty odnětí vykonávány v trestnici v Glasgow, delší pak v Brirminghamu. Přesunem do nových prostor nastaly problémy s transportem vězňů. Dal na zvážení, zda by nemohla být vyjednána bližší věznice, zcela jistě budou nižší náklady trestního řízení. Žádal o podání zprávy.

Dne 30.6.1942 velitel čs. oddělení trestnice zaslal k PS měsíční seznam vězňů a měsíční výkaz.

Dne 2.7.1942 nadporučík Němec přidělen službou k PP. Tohoto dne byl vojín Srp povýšen do hodnosti svobodníka pěchoty. Velitel PS předložil návrh na povýšení vojína Šebesty.

Dne 3.7.1942 službu u PS nastoupil četař Harašta, ovládal psaní na stroji na dobré úrovni a začal se seznamovat s agendou soudu.

Dne 5.7.1942 byl z čs. oddělení věznice přemístěn k VB četař Benešovský.

Dne 6.7.1942 MNO zamítlo žádost četaře Benešovského o vstup do britských námořních sil.

Dne 9.7.1942 přednosta PS předložil k VPS doklady rotmistra Rozhoně a četaře Zámečníka.

Dne 10.7. 1942 hlásil nástup služby v čs. oddělení věznice tlumočník četař Macháček.

Dne 11.7.1942 VPS zkrátil přípravnou dobu podporučíka Vohryzka.

Dne 13.7.1942 došlo k výměně personálu v čs. oddělení věznice. Rotmistra Piternu vystřídal rotmistr Bozoň, četaře Zavázala vystřídal četař Pilát.

Dne 20.7.1942 rotmistr Bozoň požádal přednostu PS o přeložení k NT. VPS zaslal k PS hlášení, že bylo v jednání přeložení nadporučíka Fanderlíka k vyššímu soudu.

Dne 24.7.1942 nadporučík Němec nastoupil službu u PP, tohoto dne byly jeho doklady zaslány k PP.

Dne 28.7.1942 vojín Hamet, bývalý trestanec předložil žádost o vrácení věci, které mu byly odebrány při nástupu do věznice.

Dne 29.7.1942 nadporučík Němec složil služební přísahu PP.

Dne 31.7. 1942 MNO povolilo podporučíku Vohryzkovi složení soudcovské zkoušky. Velitel čs. oddělení věznice předložil měsíční výkaz vězňů.

Dne 1.8.1942 VPS stanovil termín vojenských soudcovských zkoušek ppor. Vohryzka na 10,11 a 12. 8, termín ústních zkoušek na 13 a 14.8.1942. Tohoto dne byl nadporučík Dupel jmenován člen zkušební komise.

Dne 4.8.1942 rotmistr Rozhoň podal přednostovi soudu zprávu, že předmětné věci vojína Hameta byly uloženy v kufru, který byl uschován u NT.

Dne 5.8.1942 vrátil VPS k PS spisy P 41 a P 101/41. Tohoto dne PS přes styčnou skupinu VB vyžádal o zajištění dvou míst ve vojenské věznici pro vojíny Pejcharta a Souhradu.

Dne 6.8.1942 byly PS přiděleny nové válečné počty.

Dne 7.8.1942 přednosta PS zaslal k VPS přípis v němž oznámil, že nařízení termínu k voj. soudcovské zkoušce podporučíku Vohryzkovi doručil, témuž bylo již po 14 dní poskytnuto služební volno k přípravě. Jeho vyslání ke zkouškám bylo zařízeno, takže jmenovaný se bude hlásit dne 10.8.1942 v 10.00 hodin dopoledne u předsedy. Ustanovení zkušebním komisařem pro voj.tr. řád na den 13.8.1942 vzal na vědomí.

Podle vyzvání předložil trestní spisy čj. P 22 a 101/41. Rovněž přiložil seznam otázek z vojenského tr. řádu, které hodlal kandidátu položiti

1/ Organizace čs. vojenského soudnictví v míru, válce a na půdě Velké Británie.

2/ Hlavní zásady trestního procesu od podání trestního oznámení do pravoplatnosti rozsudku.

3/ Co je to prejudiciální otázka, eventuální její druhy a význam v trestním procesu.

4/ Rozdíl mezi přísahou svědka, znalce a soudce laika.

5/ Rozdíl mezi změnou, odvoláním a rozšířením obžaloby.

6/ Poměr kázeňské pravomoci k soudní se zřetelem na polní trestní řízení.

7/ Druhy vazeb, kdo je uvaluje a řízení o stížnosti do vyšetřovací vazby.

8/ Druhy opravných prostředků, důvody zmatečnosti a lhůty.

9/ Veřejné a neveřejné sedění podle zákona číslo 562/19 Sb.

10/ Nařízení výkonu, přerušení trestu a odklad v polním řízení.

11/ Maximální lhůta pro sepsání protokolu a rozsudku 5).

Dne 8.8.1942 velitel čs. oddělení věznice převzal od přednosty PS 3 libry v hotovosti na drobné výdaje.

Dne 12.8.1942 nadporučík Bělský podal hlášení do rukou přednosty soudu, v něm uvedl, že dne 5.8. nařídil hlavní přelíčení na 15.8 a současně si vyžádal u VB dva soudce laiky. Výkonný rotmistr kulometné roty štábní rotmistr Kresta sdělil, že přísedícím byli určení poručík Renčín a vojín Škapa, který byl do 15.8. na dovolené. Požádal jej, aby tuto okolnost ihned hlásil, za tím účelem, aby ze seznamu soudců mohl být vybrán náhradní soudce. Na to štábní rotmistr Kresta sdělil, že soudce určeného vojína Škapu pro jeho osobní i vojenské vlastnosti nepokládá vůbec za způsobilého, aby mohl vykonávati funkci soudce laika. Na dotaz, proč byl tedy zapsán do seznamu přísedících, bylo odpovězeno, že u kulometné roty takovýto seznam nebyl nikdy sepisován, tím se též vysvětluje, že poručík Renčín byl ve dvou věcech krátce za sebou po sobě určen jako přísedící. Podobně tomu bylo i v případě desátníka Zikmunda od BKPÚV.

Dne 13.8.1942 přednosta PS požádal styčnou skupinu VB o zajištění místa ve vojenské věznici pro vojína Pavelku.

Dne 15.8.1942 čs. oddělení vojenské věznice v hlášení zaslaném k PS uvedeno, že dozorci byli nyní ubytování soukromně, bylo požádáno o proplacení, desátník Gažik, opakovaně žádal o své povýšení, uvedeno, že služba byla velmi namáhavá a on ji konal dobře.

Dne 21.8.1942 přednosta PS byl povolán k MNO, po dobu nepřítomnosti jej zastupoval nadporučík Bělský.

Dne 24.8.1942 přednosta PS jednal s VB ve věci dozorčích služeb důstojníků soudu, bylo konstatováno, že dochází ke kolizím ve službách po 24 hodinách. Nebylo proto námitek, aby justiční důstojníci konali dozorčí službu za předpokladu, že službu budou konat i další důstojníci ubytovaní v budově. Službu tohoto dne za nadporučíka Němce převzal poručík Fischl. Udělena řádná dovolená četaři Kobzíkovi.

Dne 31.8.1942 velitel čs. oddělení věznice předložil měsíční seznam vězňů.

Dne 1.9.1942 k PS přidělen PS jako zapisoval podporučík Vohryzek.

Dne 3.9.1942 byla od čs. oddělení věznice k PS odeslána nalezená puška vojína Rohleda.

Dne 4.9.1942 jednal přednosta PS na VB ohledně náhrady za desátníka Mašku. Byl mu doporučen od NT svobodník Kutar s vadou „B", svobodník Naeudner stár 35 let a vojín Sachs stár 40 let, u něho by muselo dojít k povýšení do hodnosti svobodníka.

Dne 9.9.1942 přednosta PS se snažil ve věci zajištění náhrady o přidělení četaře Jiříka. Tohoto dne mu byl doporučen četař aspirant Benda, jenž byl po zranění.Nadporučík Bělský byl určen členem senátu VPS pro věc obnovy řízení vojína Jordy.

Dne 10.9.1942 NT zaslal seznam důstojníků systematizovaných u PS.

Dne 15.9.1942 v 18.00 hodin při návratu do posádky generál Miroslav kontroloval na silnici západně Lowestofu při jízdě směrem Kreccless při jízdě na kole

nadporučíka Bělského a poručíka Fischla, zjistil, že uvedeným směrem bydlely jejich manželky. Při kontrole neměli propustky. Nadporučík Bělský uvedl, že zastupoval přednostu soudu a udělil poručíku Fischlovi volno k opuštění posádky, poté se sám vrátil zpět do posádky.

Dne 17.9.1942 předložil poručík Aufricht žádost, aby nebyl ustanovován jako obhájce pro nedostatek času. Tohoto dne VPS určil nadporučíka Fanderlíka členem senátu ve věci zmateční stížnosti vojína Grunwalda s nařízeným jednáním dne 30.9.1942.

Dne 18.9.1942 byla u PS provedena kontrola plk.Ondráčkem z VB. Zjištěno, že nadporučík Bělský nevěděl kdo mu má udělit volno k opuštění posádky, u PS nebyl zaveden vůbec systém propustek, běžně se stávalo, že z mužstva bylo více než 50% vzdáleno.

Dne 19.9.1942 přednosta soudu doplnil žádost o přidělení náhrady za desátníka Mašku. Tohoto dne nastoupil trest v čs. oddělení věznice trestanec vojín Šefr, který měl filcky a úplně špinavé přirození, velitel věznice vydal rozkaz toto hlásit VB.

Dne 20.9.1942 styčná skupina VB postoupila k PS stížnost velitele věznice na četaře Macháčka, v něm žádal o jeho stažení. Tohoto dne velitel Pěšího praporu 2 zaslal k PS hlášení v němž uvedl, že desátník Braun zásadně odmítl zájem o funkci zapisovatele, projevil však zájem o justiční službu.

Dne 24.9.1942 PS usnesením zamítl žádost poručíka Aufrichta ze dne 17.9.1942. Tohoto dne obhájce poručík Pollák předal PS listiny vojína Aczela, které byly jeho.

Dne 25.9.1942 utekli z věznice PS rotný Kopecký, vojíni Pražák, Badžek, Adler, kteří přišli eskortou dne 14.9.1942, ihned byly učiněny kroky k jejich dopadení ve spolupráci s OPČ.

Dne 26.9.1942 u PS se zastavil kapitán letectva Němec, který požádal o seznam trestanců za účelem doplnění tohoto seznamu, byl odkázán na NT.

Dne 27.9.1942 byla OPČ provedena podrobná prohlídka vězňů před jejich odeslání do věznice.

Dne 29.9. 1942 u VPS proběhlo řízení ve věci vojína Jordy.

Dne 30.9.1942 velitel čs. oddělení věznice předložil seznam vězňů. Vojín Sychra předložil k PS svoji žádost, uvedl, že v trestnici v Camp Hill byl jediný Čech, chybělo mu pět zadních zubů, měl proto potíže se žaludkem. Prosil o opravu chrupu, protože po návratu z vězení chce být prospěšným vojínem.

Dne 1.10.1942 vykonal do rukou přednosty soudu slib pomocného soudního personálu četař aspirant Harašta. Tohoto dne VPS zaslal k PS přípis v němž uvedeno, že 15.9. byl poručík Fischl pod velením nadporučíka Bělského, zahájil kázeňské řízení proti poručíku Fischlovi. VB nepříslušelo trestat vojenské soudce. Velitel čs. oddělení věznice zaslal k PS hlášení v němž uvedl, že četař Benešovský převzal pro věznici čtyři páry ponožek a klubko bavlny a při odchodu je zapomněl vrátit.

Dne 2.10.1942 provedl nadporučík Bělský o 09.30 hodin výslech rotmistra Rozhoně ve věci útěku vězňů. Uvedl, že po přestěhování do nových ubikací v Hotelu Victoria neobdržel žádných instrukcí, pouze mu byly přiděleny ubytovatelem četařem Zbytkem místnosti pro věznici a ubikaci dozorců. Místnosti přidělené nebyly vhodné pro tento účel. Proto nejprve udělal z nalezeného dřeva jakési mříže do okna v místnosti vedle dozorců, kde prozatím umístil šest vězňů. Během týdne se mu podařilo sehnat dřevo a železo, takže mohl pořídit mříže do druhé místnosti. Dveře jdoucí do podchodu kolem budovy zajistil trámy zapřenými do veřejí a zároveň zástrčkou zvenčí.Tam pak byli vězni přestěhováni. Dveře z věznice vedoucí na chodbu nechal opatřit petlicí a visacím zámkem. Rovněž zřídil vypínač pro světlo ve věznici na chodbě a tak zejména v noci kontrolovati stav věznice. Vězeňská služba byla zařízena stejně, během dne měl službu jeden dozorce a on. Druhý dozorce odpočívá po noční službě a třetí má volno, ale býval obyčejně na strážnici a odcházel jen na nutné pochůzky. Povinnosti dozorce, který má službu bylo zdržovati se na ubikaci dozorců a konati pravidelně kontroly na chodbě před věznicí. Zda jsou dveře řádně zamčeny, dále aby nepřišel nikdo nepovolaný do styku s vězni, jakož i nepravidelné kontroly přímo v místnosti věznice. S tím byl při své návštěvě seznámen přednosta soudu. On sám občas kontroloval, zda

dozorci plní svoje povinnosti, rovněž se každodenně přesvědčoval, zda dřeva, která tvoří vzpěry v oknech a ve dveřích nejsou uvolněna a zda byla též zastrčena zástrčka zvenčí dveří vedoucí do pochodu. Když odcházel na dovolenou, nedal sice svému zástupci desátníku Zámečníkovi žádné zvláštní rozkazy co do služby, nýbrž jemu i všem dozorcům zdůraznil, aby službu řádně konali a aby jim nikdo neutekl. Dovolil vězňům návštěvu biografu v budově věznice pouze jednou. Neměl k tomu svolení přednosty soudu, učinil to z vlastního rozhodnutí, protože považoval za vhodné, aby vězni přišli na jiné myšlenky a byli ochotnější k práci. Byli při tom řádně zajištěni, nemohli utéct, seděli úplně vzadu, kde on a desátník Kobzík měli každý jednoho vězně na lavici po svém boku a desátník Zámečník stál vzadu za námi. Podotýká, že vězňové se mohli při vycházce na zahradě přesvědčit pohledem, jak jsou zajištěny dveře z věznice. Ve věznici se zhasínalo pravidelně v 10.30 hodin a rozsvěcelo vždy při kontrolách. Vězni měli dovoleno sundat zatemnění a větrati místnost asi 10 minut po zhasnutí světla. První dobu se však větralo po celou noc, neboť místnost byla velmi vlhká, na zdech byla plíseň. Dveře byly zajištěny vzpěrami, měly sice zámek, avšak rozbitý a nešlo jej spravit, nedaly se zamknout, proto tam dal, onu zástrčku. Nedal zvláštních rozkazů pro střídaní služeb, dozorci byli vesměs staří vojáci a proto předpokládal, že věděli, co je jejich povinností. Vězňům, kteří měli být eskortováni do anglických věznic, oznamoval odjezd vždy jen krátkou dobu několika hodin předem, aby se mohli připravit na cestu, vzíti si předepsané věci, v tom případě upozornil službu, aby jim věnovala zvýšenou pozornost. Nyní si vzpomněl, že s zástupcem přednosty soudu nadporučíkem Bělským něco mluvil o možnosti návštěvy vězňů v biografu.

Dne 3.10.1942 PP usnesením odložil podezření ze spáchání trestného činu proti četaři Zámečníkovi a desátníku Kobzíkovi, kterého se měli dopustit nedbalým výkonem služby.

Dne 4.10.1942 nadporučík Dupel hlásil v VPS, že dne 20.10. bude dle zvláštních instrukcí odeslán do Londýny a pak do Army coursu, službu nastoupí 27.10.

Dne 5.10.1942 přednosta PS předložil k VB návrh na povýšení četaře Zbytka.

Dne 7.10.1942 poručík Fischl podal vyjádření v kázeňském řízení, uvedl, že plnil rozkaz nadporučíka Bělského. Tohoto dne čs. oddělení předložilo PS hlášení ve

věci duševního stavu trestance vojína Hameta. Svoji nenormálnost jenom předstíral, byl mnohokrát trestán ve vlasti, byla to osoba štítící se práce, vězněn na Pankráci co pokladní lupič, pod nátlakem však pracoval.

Dne 8.10.1942 VB zaslalo do čs. oddělení věznice sumku pro trestance Pejcharta a jeho Venerial Card, před nástupem trestu léčen pro lues.

Dne 9.10.1942 ke k PS dostavil rotmistr Bozoň a odevzdal chlebník, boty, řemení, dvě sumky, věci převzal rotný Zbytek.

Dne 10.10.1942 PS v přípise k čs. oddělení vojenské věznice uvedl, že hlášení vzal na vědomí, v příloze odeslal vyžádané materiály, venerické karty urgoval, trestanci byli ve stavu živených a opatřených britskou věznicí.

Dne 13.10.1942 přednostou VPS byli vyslechnuti nadporučík Bělský a poručík Fischl ve věci opuštění posádky. Tohoto dne se v civilní věznici v Briminghamu nacházel vojín Kleinpetr.

Dne 14.10.1942 byl k VB zaslán přípis s tím, že měsíci říjnu 1942 se na místě výjezdu z brány Pěšího praporu 1 na tzv. Římskou ulici se stala již druhá vážná autonehoda, přednosta soudu upozornil, že při místním ohledání v trestní věci Pv 55/41, při níž byla způsobena škoda 200 L soudní znalec doporučil, aby s ohledem na bezpečnost v místech, kde se nehoda stala, bylo zařízeno, buď aby strážný před vyjetím každého vozidla z brány měl povinnost řídit dopravu, nebo umístění dvou zrcadel nebo výstražných tabulek. Byla to již druhá nehoda, která se na tomto místě stala a mimo to dochází téměř denně na onom místě k nebezpečným okamžikům. Bylo to nejnebezpečnější místo v okolí a nebylo vůbec označeno. Jako přednosta soudu nemohl doporučit, aby strážný na onom místě zastával funkci dopravního strážníka, jelikož právě tato činnost byla již předmětem trestního řízení, když strážný dopravu řídil nesprávně 6).

Dne 15.10.1942 k PS byl doručen fonogram styčné skupiny VB, v něm požadováno zaslání hlášení o chování trestanců vojínů Moravce a Souhrady. Tohoto PP zaslal k PS žádost vojína Sychry, v níž požádal o zaslání knih na čtení a opravu chrupu.

Dne 16.10. 1942 VB vrátil k PS spis nadporučíka Hellera.

Dne 19.10.1942 po svém návratu z dovolené hlásil přednostovi PS svobodník Šebesta, že mu neznámé děvče v Leamingtonu v přítomnosti manželky vyprávělo, že od jednoho čs. vojáka ví, že u brigády bylo velmi mnoho služeb a málo vojáků a že Němci by brigádu velmi snadno porazily. Onoho vojáka znaly obě ženy.

Dne 21.10.1942 VPS zaslal k PS sedmnáct výtisků Free Aid to Memhers, s tím, že účinnost bude rozšířena i na pozdější dobu.

Dne 24.10.1942 byla PS do čs. oddělení vojenské věznice zaslána důležitá ustanovení vězeňského řádu a nařízení k předávání vězňů. Tohoto dne byl k PS zaslán přípis VPS, ve věci nadporučíka Fanderlíka, od 2.11 do 9.11. bude odeslán do Londýna k VPS k zapracování v agendě.

Dne 26.10.1942 byl k PS znovu přidělen nadporučík Pollák, doporučeno, aby podrobně seznámil s praxí. Tohoto dne nadporučík Polák vykonal služební přísahu.

Dne 27.10.1942 byl k PP přidělen četař aspirant Ježil a zařazen do referátu poručíka Němce jako zapisovatel.

Dne 1.11.1942 přednosta soudu přijal hlášení svobodníka Terezky, který požádal o přemístění k jinému útvaru, aby mohl konat polní službu.

Dne 2.11. 1942 VPS k PS zaslal sdělení, že si vyžádal 16 yardů zeleného sukna u firmy SEIFRIGDES, které byly určeny pro jednaní síň, požádal proto o zaslaní 32 oděvních kuponů, kterých bylo třeba k odběru.

Dne 4.11. 1942 VPS požádal PS o zaslání opisu kmenové vložky četaře Benešovského, jmenovaný přicházel v úvahu pro udělení Fr. válečného kříže. Přednosta PS obdržel stanovisko VPS, dle něhož soudy a soudci nebyly v žádné organizační podřízenosti k VB. O kázeňských trestech soudců VB nemohl rozhodovat.

Dne 6.11.1942 PS zaslal k Výchovné četě VB hlášení ve věci znalosti anglického jazyka. Nadporučík Dupel, Němec, Fischl, Bělský znalost jazyka slabá, poručík Trojánek, poručík Maláč znalost jazyka dobrá.

Dne 9.11. 1942 velitel čs. oddělení věznice předložil k PS žádost o přiděl čtyř souprav zimního prádla pro dozorce a dvou souprav pro trestance. Mimo příděl požádal o zaslání tří kusů zimních spodků. Žádost zdůvodnil tím, že dozorci museli být přítomni mnohahodinovým cvičením trestanců, přitom nesměli mít pláště a trpěli velmi zimou.

Dne 11.11.1942 četaři Duškovi byla udělena řádná dovolená do 26.11.1942. Do hodnosti desátníka pěchoty povýšen svobodník Srp.

Dne 16.11.1942 k PS vojín Sychra předložil žádost o opravu svého chrupu, špatné zuby mu způsobovaly velké zdravotní potíže a hrozilo, že bude vyřazen z vojenské služby, obrátil se na VB, ale bylo mu sděleno, že podléhá rozhodnutí PS.

Dne 17.11.1942 k PS doručen přípis VPS, aby podporučík Vohryzek byl odeslán na dobu neurčitou k MNO. Jmenovaný se měl hlásit 20.11.1942 u generála Ingra.

Dne 18.11.1942 styčná skupiny VB požádala PS o výklad ustanovení porušení mlčenlivosti.. Tohoto dne VPS zaslalo k PS přípis v němž uvedl, že dnem 1.12.1942 byl poručík Maláč a četař Ježil přidělen k PP na dobu přibližně jednoho měsíce.

Dne 19.11.1942 PS vyslovil souhlas s rozhodnutím kanceláře MNO ve věci přidělení poručíka Maláška a četaře Ježila k soudcovské službě.

Dne 21.11.1942 PS zaslal MNO hlášení ve věci manželek příslušníků soudu,
Eva Bělská, bytem Beceles, nebyla zaměstnaná, přihlášena u Labour Exchange
Truda Fischlová, bytem Lowestoft, nebyla zaměstnána, v posledním období těhotenství
Hilda Dupelová, bytem Beceles, nebyla zaměstnána, přihlášena u Labour Exchange
Irene Rozhoňová, bytem Leamington Spa, pracovala, v posledním období těhotenství
Olivie Šebestová, bytem leamington Spa, pracovala v zbrojí továrně v Middlend.

Dne 25.11.1942 VPS zaslal k PS přípis ve věci užívání krycích jmen při výslechu. Ti co byli důvěryhodní mohli užívati krycích jmen. V ostatních případech by se jednalo o zásah do trestního řízení k němuž nebyl důvod. O eventuální důvěryhodnosti bylo možno požádati VB.

Dne 28.11.1942 k PS zaslán přípis velitele Čs. polní pošty kapitána Novotného, v němž oznámil že mu desátník Kubíček sdělil, že byl velmi nevhodným způsobem napaden rotným Zbytkem, který jej zahrnoval ho výtkami za službu poštovního úřadu a nikoliv, aby se podle předpisů obrátil na svého představeného.

Dne 30.11.1942 předložil rotný Zbytek přednostovi PS vyjádření ke stížnosti přednosty polní pošty. Po svém návratu z dovolené 9.11. vhodil do schránky polní pošty v přízemí budovy Victoria dva dopisy, za několik dní zjistil, že schránku nikdo nevybíral. Několik dní pátral po osobě , která má schránku na starosti Dotazoval se mnoha příslušníků brigády, obrátil se s prosbou o intervenci na rotmistra Bártka, který si toto vzal na vědomí s neurčitým příslibem. Nedosáhl žádného pokroku. Dokonce dva dny před událostí schránka zmizela úplně ze svého místa. Dne 25.11. přišel do podatelny soudu ve 14.00 hodin, když právě strávil polední přestávku pátráním po schránce, jednal u kapitána Vranka, správce budovy. V tutéž dobu přinesl denní poštu pro soud desátník Kubíček. Tázal se jej normální konverzačním tonem zda neví něco o zmizení zdejší poštovní schránky. Odpověděl mu tónem, který se užívá, když se chceme někoho zbavit, ne zrovna zdvořile," Co je mi po tom „. Věděl, že desátník Kubíček nebyla osobou, která má odpovědnost za podobné případy, ale nelíbilo se mu, že jako příslušník polní pošty, poddůstojník, projevil lhostejnost k záležitosti tohoto úřadu nesporně se týkající takovým lajdáckým způsobem Řekl mu tedy důrazně a zvýšeným hlasem, že je darebáctví, když někdo nemá zájem o věci úřadu, tím věc skončila. K informaci připojil, že za dva dny, jen náhodou zjistil, že schránku odstranil správce budovy rotný Slavík a vojín Schwarz schránku násilím otevřel, protože klíče nebylo a velké množství dopisů, které se tam nashromáždili vybral a odeslal. Myslel, že jeho rozhořčení bylo oprávněné a jistě omluvitelné.

Dne 1.12.1942 PS ustanovil na místě systematizovaném četaře Haraštu. Tohoto dne velitel čs. oddělení věznice předložil výkaz vězňů.

Dne 2.12.1942 přednosta PS vytkl rotnému Zbytkovi jeho jednání, čímž pokládal věc za vyřízenou.

Dne 4.12.1942 rotný Rozhoň převzal od intendance VB 15 kusů blůz a 15 kusů kalhot, vše staré, čisté.

Dne 7.12.1942 od VB k PS zaslán přípis ve věci vojína Bláhy se žádosti o velmi spěšné vyřízení. Na ministra Edena se obrátila dopisem manželka vojína Bláhy s tím, že navštívila manžela ve vězení ve Victoria Hotel v Lowestoftu. Zhrozila se do jaké míry se jeho stav zhoršil. Stěžoval si ji na špatné zacházení, sotva mohl chodit a doslovně se scvrkl od posledního setkání. V pondělí ráno jí bylo dovoleno jej znovu navštívit, v její přítomnosti vrazil si sám nůž do sebe, který měl schovaný pod blůzou, naštěstí se podařilo se jí jej nůž odebrati než si mohl něco udělati. Co jí nejvíce udivilo bylo to, jak zdlouhavě a liknavě mu byla podávána první pomoc, skoro to vypadalo, že pomoc již přijde pozdě. Skutečně přítomní Čechoslováci včetně lékaře, jak jí překládal manžel obviňovali manžela, že neudělal konec svému životu a dávali mu rady, kam se příště má bodnout. Kapitán Pollák se k soudu dostaví 8.12.1941 dopoledne, bylo třeba připravit pro něj vyjádření ke všem uvedeným nařčením. Zjistěte zvláště, kdy byl prohlédnut, kdy a kde meškal ve vazbě, co bylo podniknuto a s jakým výsledkem po stránce ošetření. Doporučil, aby byl jeho zdravotní stav ještě jednou ihned prohlédnut a výsledek pojat do vyjádření.

Dne 9.12.1942 VB povolilo opravu chrupu vojína Sychry do výše do dvou liber.

Dne 15.12.1942 PS zaslal přípis k MNO ve věci systematizace dozorců vězňů, kdy vzhledem ke změnám požádal o rozšíření o další dvě místa.Pokud se nacházela věznice v budově PS v Leamingtonu, obstarávali dozorci veškerou její administrativní stránku, jakož i předvádění k výslechům, hlavním přelíčením, na koupání, odeslání do britské trestnice. Vlastní střežení obstarávala stráž složená v příslušníků pěší výcvikové roty. Přestěhováním se změnily podmínky tak, že PS musí sám zařídit střežení vězňů. Bylo zařízeno rozšíření počtu dozorců ze dvou na čtyři, kteří musí tento dozor po šesti hodinách vykonávati nepřetržitě ve dne i po celou noc. Tento počet byl naprosto minimální, který může na tuto službu stačit. Určené místnosti pro věznici bylo nutno vždy zařizovat tak, aby vyhovovaly svému účelu, tato zařízení přes veškeré překážky a

nedostatek materiálu musel obstarávat vězeňský personál sám. Tento vylíčený pořádek by vyhovoval, kdyby ještě všichni vězeňští dozorci byli také po službě a odpovědnosti řádně posuzováni. Toho času byl systematizován toliko jako vrchní dozorce rotmistr Rozhoň a desátník Zámečník. Rotmistr Zavázal a desátník Řezníček vykonávali stejnou službu co vojíni, jmenovaní neustále zdůrazňovali ve svých prosbách své zařazení, které jim po právu náleží. Až do května letošního roku, byla věc prakticky prováděna tak, že od určitých útvarů střídavě dvě místa byla vyprošena ve víře, že po přestěhování jinam bude možno věc nějak urovnati.

Dne 24.12.1942 byl na desátníka pěchoty povýšen svobodník Zámečník.

Dne 29.12.1942 bylo VB přiznáno zvýšení ubytovacího příspěvku a 1 sh. a 9 p. denně.

Dne 31.12.1942 VPS zaslal k PS závazný pokyn k výkladu a aplikaci právní moci rozhodnutí.

Poznámka :

1) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, přípis Čs. samostatná brigáda č. 216/1942 ze dne 13.1.1942

2) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 345, PS hlášení VPS, pres. 3/42 ze dne 15.1.1942

3) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, PS hlášení VPS pres. 42/42 ze dne 12.3.1942 o činnosti npor. Polláka u britského soudu

4) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, hlášení čs. oddělení věznice o ztrátě věci ze dne 17.6.1942

5) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, přes. 49/42, hlášení přednosty PS o účasti na vojenské soudcovské zkoušce

6) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, PS pres 266/42, upozornění soudu VB na automobilové nehody

7.3. Rok 1943

Dne 3.1.1943 udělena řádná dovolená svobodníku Procházkovi do 20.1.1943.

Dne 4.1.1943 požádal poručík Pollák o možnost vykonání voj. justičních zkoušek.

Dne 5.1.1943 vypracoval přednosta PS služební posudek na nadporučíka Polláka. Hodnocen jako důstojník poctivě si plnící své povinnosti, bystrého ducha, výkonný pracovník.

Dne 1.2.1943 nadporučík Dupel převzal od intendance VB osm párů ponožek, trepky, boty, holící štětku. Vše bylo téhož dne zasláno do čs. oddělení věznice.

Dne 8.2.1943 nadporučík Pollák hlásil k službě u PP.

Dne 11.2.1943 nadporučík Němec určen zapisovatelem u soudcovské zkoušky nadporučíka Polláka, tohoto dne přednosta soudu provedl záznam do kvalifikační listiny rotmistra Rozhoňe, týkající se narození syna dne 5.2.1943.

Dne 14.2.1943 zaslány PS k MNO doplněné kvalifikační listiny příslušníků soudu.

Dne 22.2.1943 zaslán přípis VPS k PS o tom, že služební přidělení četaře aspiranta Ježila a podporučíka Vohryzka zůstalo nadále v platnosti.

Dne 25.2.1943 na základě rozkazu MNO došlo ke zrušení ustanovení nadporučíka Trojánka PP u čs.brigády a tento byl ustanoven členem VPS v Londýně.Rovněž došlo ke zrušení ustanovení nadporučíka Němce členem PS a jeho ustanovení PP u čs. brigády. Na základě téhož rozkazu byl až do dalšího přidělen poručík Vohryzek k PP u čs.brigády1).

Ve dnech 22. 23 a 25.2.1943 vykonal nadporučík Pollák vojenské soudcovské zkoušky s prospěchem velmi dobrým. Spisy P 13/41 a P 71/41 byly ponechány u VPS pro potřeby vykonání vojenské soudcovské zkoušky četaře aspiranta. Ježila, který byl MNO připuštěn ke složení těchto zkoušek.

Dne 26.2.1943 byl na základě přípisu MNO četař aspirant Ježil připuštěn k vykonání voj. soudcovské zkoušky. Nadporučík Pollák složil v 14.00 hodin slib vojenského soudce do rukou nadporučíka Dupela za přítomnosti nadporučíka Němce. Tohoto dne přednosta PS vypracoval návrh na povýšení svobodníka Šebesty do hodnosti desátníka..

Dne 27.2.1943 se nadporučík Dupel a nadporučík Bělský zúčastnili slavnostních promocích v Oxfordu. Cesta nebyla považována za služební.

Dne 1.3.1943 podporučík Vohryzek byl přeložen do skupiny justičních důstojníků s platností ke dni 25.2.1943.

Dne 3.3.1943 přednosta PS doporučil prosbu poručíka Maláška o složení vojenské soudcovské zkoušky.

Dne 4.3.1943 desátník Špička povýšen do hodnosti četaře, svobodník Šebesta do hodnosti desátníka.

Dne 5.3.1943 velitelem brigády, který se vracel z inspekční cesty ve vzdálenosti 3 mil od vojenské ubikace zastaveni při jízdě na kole důstojníci Bělský a Fischl. Velitelem brigády bylo zjištěno, že ve směru jejich jízdy byly ubytovány jejich manželky. Byli vyzváni k návratu a na druhý den na 8. hodiny předvolání k brigádnímu raportu. 2).

Dne 6.3.1943 podala britská civilní policie hlášení VB, že oznámení přes vydaný zákaz bydlí mimo ubikaci, jednalo se o důstojníci Bělského, Polláka, Fischla, VB nařídilo okamžitý návrat do prostoru. Tohoto dne poručík Pollák ustanoven správcem deposit. Rotmistru Rozhoňovi udělena dovolená mimo pořadí z důvodu slehnutí manželky.

Dne 7.3.1943 požádal poručík Maláč o vykonání důstojnické justiční zkoušky, žádost byla plně doporučena přednostou soudu.

Dne 8.3.1943 nadporučík Němec podal k PS své vyjádření k stížnosti podané na jeho osobu.

Dne 9.3.1943 vykonal četař aspirant Ježil voj. soudcovskou zkoušku s prospěchem dobrým.

Dne 11.3.1943 zavedena na podatelně soudu stálá služba v níž se střídali rotmistr Zbytek, rotný Harašta, desátník Srp a desátník Šebesta. Správcem věznice byl určen rotmistr Rozhoň, věznice byla umístěna v budově číslo 39.

Dne 20.3.1943 k PS přidělen poručík Malášek k administrativní výpomoci a přípravě na soudcovské zkoušky.

Dne 21.3. 1943 přednosta PS podal služebním postupem přes VPS k MNO prosbu o zproštění z funkce soudce a přednosty PS. Uvedl, že spravoval soud od jeho počátku, když předtím se zúčastnil všech přípravných jednání právní komise, již byl předsedou. Ačkoliv dobře znal vážnou i těžkou zodpovědnost této funkce v mimořádných poměrech v cizí zemi, uznal potřebu převzít alespoň po nejnutnější dobu řízení této nové instituce až do časů jejího vybudování a zajištění. Snažil se ze všech sil, aby v jurisdikci bylo navázáno na pěknou tradici čs. justice. Do jaké míry se toto zdařilo ponechal na posouzení jiných legitimovaných k tomu dnes i v budoucnosti. Věděl, že odpovědnost ta bude od něho žádati všechny skromné schopnosti i čas a že této povinnosti není možno dostáti bez náležitého pochopení a pomoci ostatních, zvláště k tomu povolaných.Konečně též předpokládal, že důvěrou v pověřené soudce a jejich nejlepší snahu bude zachována určitá linie. Avšak se zřetelem k mnoha ještě jiným událostem, viděl, že předpoklady se nesplnily a že za této situace nemůže při nejlepší vůli s čistým svědomím a opravdovostí funkci zastávati. Z těchto důvodu jen všeobecně formulovaných by bylo v zájmu věci, aby byl vystřídán, zvláště, když již na zdravotní stránce na tuto funkce nestačí Konečně se odvolal na slib svého času mu daný, totiž, že po zavedení věci může býti od justice uvolněn. 3).

Dne 23.3.1943 při osobním raportu nadporučíka Dupela u nadporučíka Buzrly byla tato žádost stažena, přislíbeno jeho přidělení k VPS v průběhu roku. Tohoto dne byl četař aspirant Ježil povýšen do hodnosti podporučíka a přemístěn do skupiny důstojníků justiční služby. K VPS zaslána jeho kvalifikační listina. Na mezinárodní setkání vojenských právníků v Londýně byli vysláni nadporučík Fischl a poručík Vohryzek.

Dne 24.3.1943 přednosta PS zaslal k MNO kvalifikační listiny podporučíka Ježila.

Dne 25.3.1943 domácím rozkazem PS byl nadporučík Bělský odeslán do vojenské trestnice za účelem provedení obvyklé inspekce a současně vykonání zdvořilostní návštěvy u velitele. Velitel věznice se pochvalně vyjádřil o dozoreckém personálu rotmistru Bozoňovi, četaři Polepšovi a desátníku Duškovi, pokud šlo o čtvrtého člena poukázal na dříve již podané stížnosti, uvedl jeho nespolehlivost, kdy bylo jej možno používati k méně důležitým služebním úkonům mimo věznici. Nadporučík Bělský vznesl dotaz, zda-by nebylo možno služby vykonávat pouze ve třech dozorcích, po záporné odpovědi, přislíbil, že dojde k výměně. Četař Gažík obrátil se na něj s prosbou, aby zařídil jeho odvolání, prosbu odůvodnil hlavně tím, že se nesnáší dobře s ostatními členy čs.dozoreckého sboru. Ostatní dozorci jej upozornili, že jim bylo sděleno, že jim nadále nebude vyplácen ubytovací příspěvek, k tomu uvedli, že jim nejsou přiděleny služební ubikace a musí všichni bydlet soukromě a dozorci ostatních armád dostávají určité příspěvky. Desátník Dušek dále poprosil aby mu bylo přiznáno relutum, byl ženatý a měl povoleno od velitele věznice stravovati se soukromě, toto mají povoleno i jiní ženatí dozorci a velitel trestnice těmto dozorcům vydával poukázky na potraviny. Tak jako na ostatních částech věznice panoval na čs. oddělení bezvadný pořádek a čistota. V době návštěvy byli ve věznici čtyři vězňové / vojíni Pejchart, Badžek, Pražák a Rosenberg / mezitím přibyli další dva. Na dotaz mají-li přání či stížnosti, odpověděl Badžek záporně, ostatní přednesli prosby menšího významu. Ze strany velitelství trestnice nebylo stížností na naše vězně. Bylo, ovšem třeba vzíti v úvahu, že sebemenší poklesky proti domácímu řádu trestnice byly přísně trestány 4).

Dne 26.3.1943 MNO svým dopisem k PS upozornilo na zákaz návštěv vojenských osob v Národním domě na Bedford Place v Londýně, pro incident z 19.2., jehož byli účastnily i osoby náležející k personálu soudu.

Dne 29.3.1943 nastoupil přednosta PS řádnou sedmidenní dovolenou. Tohoto dne bylo PS usnesením odložena stížnost obhájce JUDr. Feiga na vyšetřujícího soudce PS pro jednání ze dne 7.3.1943.

Dne 30.3.1943 k PS přidělen jako příkazník vojín Koritschoner.

Dne 4.4.1943 rotného Zavázala po dobu nemoci zastupoval ve funkci rotný Ambrož.

Dne 6.4.1943 náměstkem PP byl ustanoven podle § 468 v. tr. poručík Vohryzek 5).

Dne 15.4.1943 odjel nadporučík Fischl k lékařskému vyšetření do čs.oddělení nemocnice v Hammershmith. Tento den rovněž rotmistr Bozoň podal žádost o zproštění ze své funkce ze zdravotních důvodů, neboť byl z každodenního styku s vězni velmi vyčerpán.

Dne 19.4.1943 VPS nevyhověl žádosti rotného Zbytka o jeho přemístění k VPS.

Dne 22.4.1943 přednosta soudu uvedl v hlášení pro VPS, že k tomuto dni byla u soudu volná systematizovaná místa pro rotmistra, dva četaře a dva svobodníky. V čs. oddělení vojenské věznice byli k tomuto dni rotmistr Bozoň, četař Dušek, četař Polepšek a svobodník Gažík.

Dne 17.5.1943 přednosta PS zamítl žádost rotmistra Bozoně o zproštění z funkce velitele dozorců vězňů.

Dne 25.5.1943 k PS přemístěn od Pěšího praporu 2 desátník Chrobok. Tohoto dne v 10.30 hodin složil slib vedoucího kanceláře PP štábní rotmistr Josef Hlíza, který

byl k PP přemístěn z BŠR. Slibu přítomni nadporučík Němec, nadporučík Dupel a rotný Zbytek.

Dne 26.5.1943 VPS vrátil od voj. soudcovské zkoušky spisy P 10/41 a P 22/41.

Dne 15.6.1943 rozkazem VB přemístěn poručík Malášek k BŠR, poručík Trojánek k MNO, poručík Ježil k MNO.

Dne 18.6.1943 poručík Malášek předložil služební cestou žádost o podrobení voj.soudcovské zkoušce. VPS stanovil termín písemné zkoušky na den 27. a 28.7. 1943 o 10 hodině dopolední a ústní zkoušku na den 30.7. o 14 hodině odpolední ve služebních místnostech VPS v Putney, 27 Gwendolen Avenue, London. Pro udělení přípravy na zkoušku a zkoušku samu bylo jmenovanému uděleno služební volno.

Dne 19.6.1943 od tohoto dne z důvodu nemoci zastupoval četaře Špičku ve funkci četař Balenčín.

Dne 21.6.1943 přednosta PS uvedl ve svém hlášení k VPS, že podle válečných počtů stanovených na 1943 bylo předepsáno pro oba úřady šest důstojnických míst. Z těchto bylo k tomuto dni obsazeno pouze pět míst, kapitán Dupel, nadporučík Němec, nadporučík Fischl, nadporučík Bělský, poručík Trojánek nyní jako člen VPS. Tohoto dne bylo rozhodnuto MNO, o poskytování ubytovacího příspěvku, čs.vojenským příslušníkům, bude poskytován po celý rok.

Dne 25.6.1943 PS zaslal k VPS seznam příslušníků čs.brigády, kteří byli do tohoto dne potrestáni britskými civilními soudy.

Dne 3.7.1943 VB ve věci přelíčení proti rotmistru Fňoučkovi, zaslalo k PS přípis, kdy v zájmu zmenšení nákladů, které by si vyžádalo předvolání britských příslušníků k našemu soudu, bylo hlavní přelíčení stanoveno na 8.7.1943 před britským soudem ve Whitchurchil. V důsledku tohoto bylo zrušilo předchozí nařízení, kdy určené osoby měli odjet vlakem do Shrewsbury, tak, aby u soudu hlásili v 11.00 hodin dne 7.7.1943. Nadporučík Lederer z LBA zařídil společný odjezd všech účastníků, mimo

nadporučíka Nelana, který bude vystupovat co tlumočník, který přijede k soudu z ozdravovny.

Dne 7.7.1943 VPS přípisem k PS oznámil termín vojenské justiční zkoušky poručíka Maláška. Písemná část uvedené zkoušky se bude konat ve dnech 27 a 28.7., ústní část zkoušky dne 30.7.1943. Jmenovanému bylo třeba udělit služební volno v délce nejméně 14 dnů. Tohoto dne přednosta PS služebním postupem požádal VPS o udělení řádné sedmidenní dovolené a přiznaní sedmidenní dovolené zdravotní. Obě dovolené hodlal trávit v Dovencourt.

Dne 8.7.1943 VPS zaslal k PS přípis ve věci systematizace týkající se pořadí jednotlivých justičních důstojníků, tak jak byl oznámen.

Dne 9.7. 1943 MNO k žádosti nadporučíka Bělského o zproštění funkce kárného žalobce.

Dne 11.7.1943 přednosta VPS požádal nadporučíka Dupela o předložení listiny k doporučení zdravotní dovolené.

Dne 12.7.1943 MNO sdělilo PS, že nenašlo důvodů změn ve funkci kárného žalobce.

Dne 19.7.1943 byl k BŠR přemístěn svobodník Řezníček.

Dne 20.7.1943 v čs. oddělení věznice službu nastoupil desátník Kolaja.

Dne 24.7.1943 nařízeny ostré střelby členů soudu na den 2.8.1943.

Dne 28.7.1943 obhájce JUDr. Gráf předložil stížnost k přednostovi PS ve věci svého mandanta vojína Navrátila, uvedl, že v protokole o jednání nebylo vše zachyceno.

Dne 30.7.1943 byl nadporučík Fanderlík zproštěn služby u PS a dne 31.7 se hlásil k službě u VPS.

Dne 1.8.1943 soudcem VPS jmenován nadporučík Fanderlík.

Dne 2.8.1943 proběhly ostré střelby členů soudu ze služebních zbraní.

Dne 3.8.1943 nadporučík Bělský provedl výslech kapitána Strnada ve věci stížnosti JUDr. Gráfa, vystupoval v líčení jako svědek.

Dne 5. 8.1943 nadporučík Pollák byl MNO vyzván k dodání dvou kusů fotografií na cestovní pas. Tohoto dne přednosta PS svým usnesením odložil stížnost obhájce nadporučíka Gráfa na nadporučíka Němce jako bezdůvodnou.

Dne 6.8.1943 udělena dovolená vojínu Koritschnonerovi z rodinných důvodů až do 29.8.1943.

Dne 16.8.1943 po odchodu nadporučíka Polláka byl vedením hospodářské setniny PS pověřen až do dalšího opatření rotný aspirant Ing. Harašta, jenž ji převzal od nadporučíka Polláka a četaře aspiranta Seleše z hospodářské správy VB. Správou vězeňského paušálu a ostatních materiálních referátů převzal až do ostatních opatřeních nadporučík Bělský. Vzhledem k nařízení nové úpravy denního zaměstnání posádkovým rozkazem ze dne 15.8.1943 číslo 205 byla nařízena normální služba v kanceláři soudu mezi 08. 00 až 09.00 hodinou ranní. Dosavadní nařízení o denním zaměstnání se tímto nijak nezměnilo. Výjimku bylo nutno spatřovati tenkrát, když příslušný referent pro časovou úsporu a obsáhlost přelíčení tohoto nařídil na dřívější dobu 6).

Dne 17.8.1943 VPS zaslal přípis k PS, bývalý rotný Kopecký byl u NT stále jako vojín, PP prošetřoval zda se nedopustil jednání dle § 380 v. tr. řádu.

Dne 23.8.1943 na desátníka Šebestu podáno hlášení nadporučíkem Bílkem, Pěší prapor. 1. Jmenovaný mimo funkci příkazníka obstarával podle svého volného času stříhání a holení příslušníků brigády. Stěžovatel vstoupil do budovy soudu a dotázal se přítomného Šebesty, zda má čas jej ostříhati, řekl mu, že je právě zaměstnán, aby přišel odpoledne. Přišel tudíž odpoledne, neměl však čas, stěžovatel odešel s poznámkou, že si jej nemá objednávati, nemá-li pak čas. Po cestě dohonil jej svobodník Šebesta a navázal na předchozí hovor a počat rozčileně vykládati, že není pánem svého času, že

není povinen nikoho stříhat, že jsou od toho civilní holiči. Bylo mu odpovězeno, že stěžovatele sice nemusí stříhati, avšak, že musí zůstati slušným, načež začal povykovati, že stěžovatele sice nezná, ale že jej může poznati, že takových již vyřídil více. Bylo mu řečeno, aby přestal povykovati, jinak, že bude podáno hlášení.Odpověděl, aby stěžovatel třeba posral. Stěžovatel Šebestu neznal a až dodatečně se dozvěděl, že byl považován za duševně úchylného, hlášení bylo podáno proto, aby duševně choří byli od jednotky odsunuti 7).

Dne 4.9.1943 ráno rotmistr Zbytek odjel do britského výcvikového střediska.

Dne 5.9.1943 VB požádal PS o zaslání seznamu důstojníků kteří přicházejí v úvahu pro aplikační cvičení, bylo nutno aby se hlásili jen ti, kdo absolvovali britský assout course a znají okresy Plzeň, Kladno, Praha.

Dne 6.9.1943 udělena dovolená poručíku Kleinovi do Edinburgu.

Dne 7.9.1943 PS předložil k VPS kvalifikační listinu nadporučíka Dupela.

Dne 8.9.1943 PS hlásil VB, že z důstojníků zde absolvoval britský assout course pouze nadporučík Dupel, zda vyhovuje i dalším podmínkám nelze zjistit, protože nebyl nepřítomen.

Dne 9.9.1943 PS zaslal k VB hlášení v němž uvedl, že v materiálu určeném k přesunu je i nábytek a jiné rozměrné věci, prosil, aby s tímto bylo počítáno při přidělování vagónů.

Dne 10.9.1943 byla nadporučíku Pollákovi udělena řádná sedmidenní dovolená.

Dne 11.9.1943 při kontrole přednosty PS bylo zjištěno, že na vkladní knížce čs. vojenské spořitelny se nacházelo celkem 22 Liber z osmi uložených peněžitých trestů.

Dne 12.9.1943 nadporučík. Němec odjel do Londýna, kde se v 13.00 hod zúčastnil schůzky na Ministerstvu spravedlnosti, v 10.30 hod ministr spravedlnosti svolal do svého sídla ve 49 Fursegroft George Street London schůzku bývalých čs.

soudců a soudcovských čekatelů. Předmětem schůzky byla rozprava o současné situaci soudnictví a poměrech soudcovských v republice, jakož to i o úkolech souvisejících s vybudováním justice v obnoveném státě. Schůzky se zúčastnil také nadporučík Dupel 8).

Dne 14.9.1943 se vzpomínky šestého výročí úmrtí Prezidenta T.G. Masaryka v 15.00 hodin v kině Regent zúčastnili nadporučík Fischl a Bělský, desátník Chrobok, desátník Šebesta.

Dne 13.9.1943 VPS zaslal k PS přípis ve věci rtn.Dubského, službou u RAF, s pokynem aby byl navržen na udělení vyznamenání.

Dne 15.9.1943 poručík Ježil přeložen k NT.

Dne 16.9.1943 VB zaslal k PS nové zařazovací listiny důstojníků soudu s platností od 3.9.1943. Tohoto dne VPP v přípise uvedl, že uvažuje o navržení nadporučíka Mrázka a poručíka Němce na Medaili za zásluhy. Požádal o zaslání pomocného popisu na jmenované.

Dne 17.9.1943 bylo zapůjčeno od výchovné čety dvanáct kusů zvětšenin fotografií pro jídelnu.

Dne 19.9.1941 byla žádost rotmistra Zbytka toho času vedoucího kanceláře PS o přeložení k VPS byla MNO zamítnuta. Tohoto dne PS hlásil, že dobrovolníky pro akci doma jsou nadporučík Bělský, který znal kraj Plzeňský a četař aspirant Ježil, který znal Prahu a okolí.

Dne 20.9.1943 rozhodnutím VB byl vojín Pálkovič přemístěn k BŠR.

Dne 21.9.1943 přednosta PS zaslal návrh na udělení Medaile za zásluhy.

Dne 26.9.1943 k PS přidělen svobodník Bergmann.

Dne 27.9.1943 PS předložil MNO k PS návrh na systematizaci mužstva. Vzhledem k tomu, že systematizovaný stav personálu, zejména pokud se mužstva týká byl krajním minimem, podal již 10.7.1943 přednosta PS návrh na novou systematizaci, aby tak z důvodu účelnosti a vyvarování se komplikací bylo přihlíženo v rámci celkové reorganizace jednotek včetně jednotek ze St.Východu. Tento návrh dosud nebyl vyřízen. Navrhoval, vzhledem k tomu, že byla u PS dvě volná systematizovaná místa, byl již 21.6. 1943 podán návrh na systematizaci poručíka Vohryzka co náměstka PP. Návrh nebyl dosud vyřízen, prosil o jeho urychlení. Dále prosil o přidělení dvou referentů podle určených míst k soudu. Dosavadní stav dvou referentů s přednostou byl vzhledem k rozsahu agenty neudržitelný. V tomto směru bylo již několikráte urgováno osobně, avšak ani MNO ani VPS pomoc neposkytlo, ačkoliv PS byl v pravém slova smyslu přetížen. Slibování pomoci ze St.Východu bylo velmi starého data a ačkoliv ten se nacházel již na půdě Anglie, takové opatření se dosud nestalo. Dále prosil o definitivní úpravu systematizovaných míst, tak aby tato místa nebyla obsazována příslušníky jiných úřadů a tím se zabránilo prodlužování opatření stran přidělení nezbytných referentů k němu. Bylo opravdu nepochopitelné ponechávati náměstka PP ve funkci mimo systematizaci, když v ní jsou určena dvě volná místa, jichž použít není možno.

Dne 29.9.1943 se uskutečnil přesun soudu, prokurátora, kárného výboru, věznice a jídelny po železnici. Odjezd byl ze stanice Harwich v 14.55 hod, příjezd do nového místa ubytování v 18.25 hod, velitelem transportu byl nadporučík Bělský. Materiál i osobní zavazadla se nakládal dne 27.9.1943 dopoledne v pořadí soud a prokurátor, kdy nákladní vůz přijel v 8.00 hodin ráno, poté kárný výbor a nakonec jídelna a věznice. Jídelna a věznice byla naložena jako poslední a na novém místě vyložena jako první, aby mohl být udržen provoz co nejdéle a na novém místě započato s provozem co nejdříve. Nakládání muselo být dopoledne skončeno, neboť jiné nákladní vozidlo již nebylo k dispozici. Na nakládání v budově soudu dozíral poručík Malášek, dozor při nakládání na nádraží měl poručík Klein. O odvoz materiálů jídelny respektive dohledem nad ním měl poručík Vohryzek. Správcem věznice byli vězni Tydlačka, Klein a Navrátil odesláni s dozorcem ráno do budovy PS. Tito byli dáni k dispozici pro nakládání svršků. Všechny budovy museli být před opuštěním řádně vyčištěny V osobním vlaku byla pro věznici reservována dvě místa, věznice byla na nádraží v Harwisch dopravena autem v 11.30 hodin. Všichni členové transportu museli

zaujmout svoje místa ve vlaku nejpozději hodinu před odjezdem, neboť po nastoupení bylo vlakem posunováno. Do osobního vlaku si příslušníci transportu mohli vzít kromě svých přikrývek jen malá příruční zavazadla s toaletními potřebami.

Dne 30.9.1943 PS zasílal hlášení k VPS v němž uvedl, že opustil stanoviště a novém místě počal úřadovati.Tohoto dne VB zrušil ustanovení rotného Harašty pomocným orgánem soudu a ponechal jej na místě nesystematizovaném. O tohoto dne byly rozsudky soudu zveřejňovány v denních rozkazech brigády, vydán denní řád soudu.

Dne 1.10.1943 byla vyslovena přednostou VPS pochvala nadporučíku Fischlovi, nadporučíku Bělskému, rotmistru Rozhoňovi a svobodníku Hunvaldovi za vzorný výkon služby. Tohoto dne PP požádal VPP o zaslání pomocný spis na poručíka Vohryzka.

Dne 2.10.1943 VPP požádal o zaslání pomocného kvalifikačního materiálu na nadporučíka Němce.

Dne 5.10.1943 k PS zaslán od VPS dotaz ve věci zaslání vypracovaného výkazu zběhů.

Dne 6.10.1943 VPS k PS zaslal čtrnáct spisů, spisy převzal rotný Zbytek.

Dne 7.10.1943 byl židovský svátek. Pro ženijní rotu a soud byly konány bohoslužby v synagoze v Dents, bohoslužbu sloužil ppor.duchovní služby Kraus. Přednosta soudu předložil návrh na povýšení vojína Hunvalda do hodnosti svobodníka. Uvedl, že jmenovaný byl příslušníkem LBA, zde se ve funkci vrchního kuchaře plně osvědčil, ochotný, ukázněný, velmi dobrého vojenského vystupování.

Dne 8.10.1943 rozkazem VB byl šéflékařem PS určen šéflékař ženijní roty.

Dne 9.10.1943 četař Zámečník způsobil dopravní nehodu, kdy v 14.30 hodin při jízdě na kole na ulici vedoucí k náměstí porazil pětiletou holčičku.

Dne 14.10.1943 byla zavedena v podatelně soudu pravidelná služba, ve všední dny od 08.30 hod do 09.00 hod a od 15.00 hod do 16.00 hod., v sobotu od 15.00 hod do 16.00 hod., neděli od 11.00 hod do 13.00 hod . Službu bylo však nutno držet déle, bylo-li třeba vyčkat příjezdu polní pošty.

Dne 13.10.1943 přednosta VPS zaslal přípis PS ve věci rtn.Dubského, dříve zařazeného u VPP, nyní u RAF. Jmenovaný přicházel v úvahu k udělení Medaile za Zásluhy, bylo uloženo zaslat návrh obratem.

Dne 18.10.1943 desátník Šebesta odvezen LBA do nemocnice s podezřením na zápal slepého střeva. Přednosta soudu předložil k VB návrh na povýšení četaře Zámečníka a četaře Balenšína na rotné, oba vykonávali funkce dozorců vězňů velmi poctivě a nebylo proti nim nejmenších námitek. Přednosta PS zaslal návrh na systematizaci míst PS. Se zřetelem na proponovanou reorganizaci systematizace rotmistrů a mužstva a vzhledem na novou platovou úpravu jejich učinil tento návrh, za předpokladu, že četař Zámečník a četař Balenšín budou povýšeni na rotné, desátník Chrobok na četaře, četař Špička u PP na rotného a rotmistru Zbytkovi bude propůjčeno druhé rotmistrovské místo, uvolní se u soudu a prokurátora dvě četařská, jedno desátnické a jedno svobodnické místo, ježto na jedno místo bylo nutno systematizovat desátníka Chroboka, jenž byl navržen na povýšení a jedno desátnické místo ponechati pro eventuální novou sílu nebo pro vrchního kuchaře. Souhlasil tedy, aby za tohoto předpokladu VB použilo těchto volných míst dle svého uvážení. Pro úplnost dodal, že se také uvolnilo místo rotného Škareckého, druhé to síly u prokurátora.

Dne 23.10.1943 proběhla kontrola nočního zatemnění budov soudu.

Dne 22.10.1943 byl četař Špička systematizován ve smyslu výnosu MNO četaře určeném úřadu MNO. S ohledem na okolnost, že četař Špička dne 12.10.1943 ukončil jeden rok služby v čs. armádě byl mu přiznán k tomuto dni podle příslušných směrnic denní příplatek 6 sh. Tohoto dne byly také stanoveny úřední hodiny soudu ve všední dny od 9 do 12 a od 14 do 17 hodin, kromě soboty, kdy se končí v 12 hodin. V sobotu odpoledne a v neděli dopoledne byl vždy přítomen v úředních hodinách jeden zapisovatel, který v případech vyžadujících neodkladného vyřízení informoval nadřízené 9).

Dne 25.10.1943 MNO přiznal poručíku Vohryzkovi systematizované místo na počet míst systematizovaných pro PS a úřadu PP ode dne 28. října 1943. Současně byl jmenovaný přeložen k PS. Tohoto dne byl poručík Malášek ke dni 28.10.1943 přeložen do skupiny justičních důstojníků a současně byl povýšen do hodnosti nadporučíka justiční služby s pořadím 31.7.1943. Současně byl zproštěn ke dni 28.10.1943 služby u PS a přidělen službou k PP ve Velké Británii na místě nesystematizovaném. Výnosem byl přeložen dnem 28.10.1943 do skupiny justičních důstojníků z povolání nadporučík Klein a jmenován nadporučíkem justiční služby s pořadím od 4.5.1943. Služební zařazení se tímto neměnilo. Funkci justičního důstojníka u PS jmenovaný nadále zastával na místě nesystematizovaném 10).

Dne 28.10.1943 byl desátník Šebesta propuštěn z nemocnice po operaci. Nadporučíku Fanderlíkovi bylo tohoto dne přiznáno systematizované místo u VPS.

Dne 10.11.1943 poručík Vohryzek jako vyšetřující soudce odjel provést výslechy do Northamptonu.

Dne 6.11. 1943 VPS vyhověl žádost o složení voj.soudcovských zkoušek poručíka Kleina.

Dne 15.11.1943 PS zaslal hlášení VB, uvedeno, eskorty a stráže jsou nedostatečně instruovány.

Dne 18.11.1943 čs. oddělení věznice hlásilo, že k přesunu do nových prostor ve Skotsku dojde do čtrnácti dnů.

Dne 24.11.1943 nadporučík Malášek a poručík Vohryzek dostali povolení ke vstupu do SSSR. MNO požádalo War Office o jejich přepravu a stanovilo den pohotovosti na den 8. 12. 1943.

Dne 25.11.1943 přednosta VPS předložil návrh na vyznamenání Medailí za chrabrost nadporučíku Dupela, neboť zejména v kritických chvílích ve Francii se

choval ukázněně a statečně. VPP předložil návrh za obdobné chování nadporučíka Němce a poručíka Maláče.

Dne 2.12.1943 do seznamu obhájců zapsán JUDr. Bohuslav Ečer, advokát z Brna, bytem 44 Kendal St. London.

Dne 7.12.1943 do seznamu obhájců zapsán JUDr. Walter Singer, advokát z Prahy, bytem 162 Dalmacia Rd. London.

Dne 8.12.1943 v 09.00 hodin se na MNO I/2 oddělení se svými zavazadly hlásili nadporučík Malášek a poručík Vohryzek.

Dne 9.12.1943 VPS vyžádal dva spisy k soudcovské zkoušce poručíka Kleina.

Dne 15.12.1943 PS obdržel oznámení čs. oddělení věznice byla přestěhována do Dundee ve Skotsku, bez možnosti ubytování dozorců vězňů v soukromí.

Dne 18.12.1943 přednosta PS zaslal k VPS hlášení v němž uvedl, že PS i PP mají jednu důstojnickou jídelnu. V kuchyni, která vaří nejen pro důstojnickou jídelnu, nýbrž i pro přidělené mužstvo a věznici pracovali vrchní kuchař svobodník Hunvald, druhý kuchař vojín Tezsler a kuchyňský příkazník. Dále číšníci vojín Ernst, vojín Koritschoner. Příkazníkem důstojníků soudu byl desátník Šebesta a příkazníkem důstojníku prokuratury byl svobodník Procházka. Vojín Koritchoner konal podle potřeby práce buď jako číšník nebo jako příkazník důstojníků, jak se právě jevilo třeba, zastupoval pomocný personál po dobu dovolených.

Dne 19.12.1943 PS zaslal VPS žádost o hodnocení poručíka Ježila u PS.

Dne 23.12.1943 v 18.45 hodin utekl z věznice PS vojín Dubec.

Dne 23.12. 1943 čs. oddělení vojenské věznice zaslalo fonogram k VPS a PS, že věznice se nachází v Military Detencion Barack, Balgovan, Dundee, nacházející se asi 3 míle od Dundee, dosažitelnost přímým vlakem.

Dne 24.12.1943 za útěk trestance předchozího dne byl kázeňsky potrestán rotný Marek.

Dne 27.12.1943 ve 12.00 hodin se svátečního vánočního oběda u starosty města v Town Hall zúčastnili četař Balenšín a desátník Chrobok.

Poznámka :

1) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, MNO rozkaz čj. 893/-dův I/3 odd. 1943 o personálním zařazení

2) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, hlášení styčné skupiny čj.55/43 ze dne 5.3.1943 o zadržení důstojníků soudu

3) VHA Praha, Fond vojenská justice VB, karton 34 nadporučík Dupel, prosba o zproštění z funkce soudce a přednosty polního soudu z 21.3.1943

4) VHA Praha , Fond vojenská justice v VB, karton 34, hlášení PS pres. 46/43 o návštěvě vojenské věznice z 25.3.1943

5) VHA Praha, Fond vojenská justice VB, MNO čj. 1472 / I/ 3 odd.1943 ustanovení náměstka polního prokurátora

6) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, hlášení PS pres. 57/43 o stanovení úřední doby

7) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, oznámení na nevhodné chování desátníka Bílka ze dne 23.8.1943

8) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, hlášení PS přes. 102/43 o schůzce čs. právníků v Londýně ze dne 22.10.1943

9) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 35, domácí rozkaz PS ze dne 22.10.1943

10) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 35, MNO, čj. 3877/ dův. I/3 odd.1943 ze dne 25.10.1943 přiznání systematizovaných změn

11). VHA Praha , Fond vojenská justice v VB, karton 35, hlášení polního soudu velitelství brigády pod čj. Přes. 108/43 ze dne 18.12.1943

7.4. Rok 1944

Dne 1.2.1944 nastoupil u PS službu nadporučík. Kulka.

Dne 9.2.1944 nadporučík Kulka přidělen administrativně k PS na místě nesystematizovaném, NT obratem zařídilo jeho odeslání k PS 1).

Dne 14.1.1944 nadporučík Klein zaslal k VPS podrobný dotaz ohledně výkladu pojmů vojenská čest a porušení subordinace vůči vyšším spojeneckým důstojníkům.

Dne 15.1.1944 přednosta PS zaslal dotaz k VB týkající se cenzurování pošty, doručované vyšetřovancům v poli.

Dne 10.2.1944 byla u VPS zřízena čs. vojenská policie v Londýně, jejími členy byli ustanoveni rotmistři Choc z MNO a Čapek z OPČ. Tato policie konala službu ve spolupráci s britskou policii. Ve věcech služební se obracela na MNO. Směrnice pro její činnost byly vydány dne 16.2.1944, dle nich, byli její příslušníci označeni černou páskou na rukávě s červenými tiskacími písmeny M.P, vyzbrojeni pistolí, k prokázání totožnosti byl vydán zelený průkaz MNO. Působnost byla vyhrazena pouze na oblast Londýna. První případ, který byl řešen, byla krádež kufru s osobními věcmi navrátilce z koncentračního tábora ve Španělsku k níž došlo v Čs. vojenském domově na Porchester Gate 75. Tohoto dne byl PS vypracován seznam důstojníků-právníků čs. samostatné obrněné brigády,

Benda Lucián, JUDr.	poručík pěchoty, T 279, tankový prapor 2
Broll Bedřich, JUDr.	podporučík., A 58, dopravní oddíl
Bleischner Jindřich, JUDr.	podporučík pěchoty F 2770, tankový prapor 2
Frank Karel JUDr.	podporučík pěchoty F 13, moto prapor
Freund Gerhart, JUDr.	podporučík pěchoty, C 100, lehké dílny 2
Freund Jan, JUDr.	poručík hospodářské služby, T 176, moto prapor
Cieger Imrich JUDr.	poručík dělostřelectva, S 614, děl. pluk
Gráf Bedřich JUDr.	nadporučík dělostřelectva., J 871, děl. pluk
Halasi Juraj JUDr.	nadporučík dělostřelectva, T 269, děl. pluk

Hein Hanuš, JUDr.	nadporučík dělostřelectva děl., F 3428, děl. pluk
Hirsch Robert , JUDr.	poručík dělostřelectva., T 853, tankový prapor 1
Hojtaš Rudolf, JUDr.	nadporučík jezdectva., J 1484, MPO
Karter Bruno, JUDr.	poručík děl. T 1129, OKPÚV
Kellerman Gejza, JUDr.	nadporučík. dělostřelectva, F 254, děl. pluk
Kohler Rausch Karel, JUDr.	nadporučík. hospodářské služby, S 141, ambulance
Lanc Herbert, JUDr.	podporučík hospodářské služby, J 121, tankový prapor 2
Münz Zdeněk , JUDr.	poručík hospodářské služby, A 3170, děl. pluk
Novák Miloš, JUDr.	podporučík pěchoty F 3802, tankový prapor 1
Perus Vojtěch, JUDr.	nadporučík dělostřelectva., R 170, moto prapor
Rebenwunzel Hanuš, JUDr.	podporučík duchovní služby, R 1627, moto prapor
See, Otto, JUDr.	podporučík pěchoty, S 661, tankový prapor 2
Sommer Josef, JUDr.	podporučík pěchoty R 326, baterie PL
Spitz František, JUDr.	poručík jezdectva, F 3020, moto prapor
Steiner Bruno, JUDr.	poručík dělostřelectva., A 1179, moto prapor
Steiner Arnošt, JUDr.	poručík pěchoty A 189, tankový prapor 1
Wiener Jan, JUDr.	poručík pěchoty H 1373, tankový prapor 1

Dne 11.2.1944 do seznamu obhájců zapsán JUDr. Michal Zikmund.

Dne 24.2.1944 v 15.00 hodin došlo u PS ke komisnímu převzetí materiálu zrušeného PS na St.Východě. Materiál předal nadporučík Kulka, převzali nadporučík Bělský a rotmistr Zbytek.

Dne 2.3.1944 k PS byl od VB doručen rozkaz do soboty 4.3.1944 nutno hlásit kolik osob, možno povýšit do hodnosti poddůstojnické.

Dne 5.3.1944 přípis doplněn v tom směru, možno povýšit do hodnosti poddůstojnické dvě osoby, jednu osobu do hodnosti četaře a jednu osobu do hodnosti rotmistra.

Dne 8.3.1944 VB byly k PS zaslány směrnice pro výchovnou činnost v poli. Vyšetřovanec vojín Filo odmítl cvičit s puškou a napadl vyšetřovance vojína Blažka.

Dne 15.3.1944 volalo NT k PS ve věci zařazení nadporučíka Bělského do několika seznamů, jim vedenými. Tohoto dne VB zaslal k PS přípis ve věci přerušení trestů. V rámci příprav mobilizace uvažoval VB o přerušení trestu osobám, které si odpykávali tresty, jak v čs. věznici, tak v britských vojenských i civilních trestnicích. Přerušení by bylo provedeno tehdy, až by brigáda opouštěla Anglii, výběr osob bude prováděn s ohledem na dobrozdání. PS tak správy britských věznic. Na druhou stranu měl VB zájem na tom, aby ve věznicích zůstal co nejmenší počet osob. Požádal PS aby co nejdříve zaslal seznam osob, které si odpykávají tresty ve věznici polního soudu a v britských trestnicích. V seznamu bylo třeba uvést, hodnost a jméno, délku dosud neodpykaného trestu, délku odpykaného trestu, čin, pro který byla dotyčná osoba odsouzena, vyjádření, zda se doporučuje přerušení či nikoliv.
krátké odůvodnění, proč se nedoporučuje 2).

Dne 19.3.1944 přednosta PS ve věci přerušení trestu uvedl, že osoby , které byly potrestány polním soudem a přicházejí v úvahu pro přerušení trestu rozdělil do pěti5 kategorií

A/ odsouzené v civilních trestnicích
B/ ve vojenské trestnici v Dundee
C/ odsouzení ve věznici polního soudu
D/ odsouzení na svobodě a čekající na odsun do Dundee
E/ nacházející se v trestním. řízení a jež očekává delší trest na svobodě

A1. vojín Kurt Adler, toho času v Norwich, odvolal se na stanovisko z 18.3.1944
2. vojín František Pavelek, J 684, v trestnici v Bedford, odsouzen pro zběhnutí a podvod k žaláři 3 let, v trestu se nacházel od 11.6.1943, při odpykání dvou třetin by mu končil 11.6.1945, jmenovaný již odsouzen 11.8.1942 pro zběhnutí a urážku prezidenta v žaláři 15-ti měsíců, to živel nevyrovnaný, trpící fixní ideou, že je Polákem a snažící se všemi prostředky vyhnouti se službě v čs. armádě. Jeho návrat k jednotkám by způsobil, zejména v poli veliteli těžké chvíle, přerušení trestu nemůže přicházeti v úvahu.
3.vojín Miroslav Šefr, J 148, v trestnici Bedford, byl odsouzen 14.1.1944 pro deserci k žaláři v trvání 2 let, v trestu se nachází od 21.12.1943, odsouzený není typem mírového vojáka a nesnáší klid, na frontě ve Francii se osvědčil a byl vyznamenán

medailí za chrabrost, zde v Anglii po rozhovorech s ním, známo, že touží jit do akce. Mohl klidně doporučit přerušení trestu před odchodem do pole, neboť určitě nezklame.
4. vojín Josef Tmej, R 1210, v trestnice Bedford, odsouzen 18.1.1941 pro deserci a porušení subordinace k žaláři 2,5 roků, starý cizinecký legionář a podlehl své vášni v Africe, před odsunem do Anglie zběhl, před odsouzením byl četařem aspirantem. Naprosto zdravý a silný voják, velmi inteligentní a slušného chování, voják tělem i duší a přerušení trestu co nejdříve doporučil.

B.1. vojín Bohuslav Jorda, J 364, odsouzen 9.4.1943 odsouzen pro deserci, podvod, zpronevěru, zmrhání pod slibem manželství a urážky armády k žaláři 18 měsíců, má odpykáno 10 měsíců a 16 dnů.byl již potrestán polním soudem 21.10.1941 pro podvod a zpronevěru, k těžkému žaláři a degradaci z desátníka, jež si v Glasgow odpykal. Typický zločinec, jehož přítomnost u jednotek bohužel v brzké budoucnosti bude novou obtíží, jakékoliv zmírnění trestu proto nedoporučil.
2 vojín Adolf Radil, T 761, odsouzen 20.1.1943 pro dvojnásobnou deserci k žaláři v trvání 16 měsíců, absolutní odpor k naší armádě, v níž sloužit nechce. Přerušení trestu nemůže proto přicházet v úvahu.
3.vojín Jan Filo, F 2912, odsouzen 26.12.1943 pro deserci k žaláři v trvání 18 měsíců, v trestu se nacházel od 28.11.1943, typický zločinec, několikrát trestaný, lhář, nebezpečný okolí, absolutní odporu k čs. armádě, mravně i fyzicky zchátralý.
4. vojín Karel Matějček, T 950 odsouzen 21.12.1943 pro trojnásobné porušení subordinace a samovolné vzdálení k žaláři 1 roku, v trestu se nachází od 29.10.1943, vydává se za rakouského občana německé národnosti a s ČR nechce mít nich společného, prvek naprosto amorální, dobrodruh. O přerušení trestu nelze mluvit.
5.vojín Josef Dubec, T 724, 12.1.1944 odsouzen pro dvojnásobné zběhnutí k žaláři 18 měsíců a degradaci z četaře, Kanaďan, jenž nechce sloužit v čs. armádě, patří do kriminálu.

C.1. vojín Ladislav Braun, R 1479, odsouzen 4.1.1944 pro samovolné vzdálení k vězení 3 měsíců, při započtení vazby byl povolán k odpykání trestu 2 měsíců do vězení polního soudu, má býti propuštěn 4.5.1944, trest možno přerušit kdykoliv.
2. vojín František Zigo, J 1790, nacházel se v trestu u polního soudu, pro zločin subordinace, během trestní vazby se dopustil dalšího porušení a subordinace a přečinu proti bezpečnosti těla a byl potrestán 16.3.1944 žalářem v trvání 5 měsíců, do Glasgowa

pro epilepsii odeslán nebyl, jako obuvník užitečný, jinak fyzicky i duševně zaostalý, vhodným způsobem by se dal upotřebiti, po nařízení tohoto druhého trestu bude ve věznici soudu.

D.1. Desátník Josef Weiss, R 2233, odsouzen 11.12.1943 pro samovolné vzdálení k vězení v trvání 10 neděl, trest dosud nenastoupil, ježto prodělával radio-telegrafický kurs, jinak dobrým vojákem a velitel MPO je s ním spokojen, není námitek proti odložení trestu.

2.vojín Alois Zahradníček, F 2288, odsouzen 11.2.1944 pro krádež a zpronevěru k těžkému žaláři 6 měsíců a degradaci z četaře, s odsunem se počítám v nejbližší době až se shromáždí z ekonomických důvodů více trestanců, přerušení trestu v případě potřeby možné.

3. vojín František Vávra, F 3140, odsouzen 3.3.1944 pro přečiny porušení subordinace a samovolné vzdálení k vězení 2 měsíců, jedná se o poměrně mírné přestupky, pro něž není námitek, aby byl tento trest ihned odložen.

4.vojín Zdeněk Kudla, R 398 byl odsouzen 28.2.1944 pro zločin porušení subordinace k žaláři čtyř měsíců, má odpykáno vazbou na lodi 12 dní, přerušení trestu v případě potřeby možné.

5.vojín Jan Horňák, F 2755, byl odsouzen dne 25.1.1944 pro zločin porušení subordinace a přečin podvodu k žaláři v trvání 3 měsíců, pro zvláštní okolnosti za nichž k činům došlo možno odložit trest hned.

6. vojín Hugo Kampf , T 553, odsouzen 10.9.1943 pro přečin samovolného vzdálení k vězení 4 týdnů, novým rozsudkem odsouzen pro zločiny subordinace k žaláři 7 měsíců a 7 týdnů, jedná se o naprosto neukázněného vojína s nízkou morálkou, pro případ potřeby není možno přerušení trestu doporučit.

E. Z těch, kdož se nacházejí v trestním řízení , nepřicházeli rozhodně v úvahu pro přerušení trestu tito vyšetřovanci:

vojín Bohuslav Grunt, vojín Petr Pospíšil, oba Tankový prapor 2, neboť oba očekávali dlouhé tresty na svobodě pro vloupání.

vojín Michal Oravec, Protiletecká baterie, politicky a státoobčansky naprosto nespolehlivý a nebezpečný.

vojín Antonín Horčička, OKPÚV, pro fyzický stav a neukázněnost jakož i delší trest, který jej očekával.

Vojín Evald Smékal, armádní číslo 639, pro odpor k službě v čs. armádě.
V tomto směru bude oznámen stav, jakož i příslušné návrhy, tak jak se v průběhu doby budou měnit 3).

Dne 25.3.1944 VB byly k PS zaslány směrnice první pomoci I., II. a III. část. Nadporučík Fischl provedl výslechy. v čs.nemocnici. Nadporučík Bělský provedl výslechy v čs. vojenském oddělení trestnice v Dundee.

Dne 27.3.1944 K PS zasláno rozhodnutí VB ve věci přerušení trestu, kdy VB na základě návrhu rozhodl,
1. vojín Tmej, trest přerušen dnem 8.4., přerušení bylo uveřejněno v brigádním rozkaze a s věznicí převoz k útvaru již projednán, eskortu nařídil VB.
2. vojín Braun, trest přerušen dnem 2.4., přerušení bylo uveřejněno v brigádním rozkaze, odeslání k útvaru 2.4.
3. vojín Šefr, trest přerušen dne 1.5.1944
4. vojíni Zahradníček a Kudla, oba ihned odsuňte do Dundee, kde zůstanou asi 4 neděle, asi ku 1.5. bude trest přerušen, kdyby se přednosta PS domníval, že by nemohli býti odsunuti tak, aby do 1.5. si mohli odpykat 4 neděle trestu, pak nastoupí trest ve věznici polního soudu, v každém případě včas zašlete návrh na přerušení trestu ku 1.5.
5. vojín Zigo, jmenovaný nechť nastoupí trest u soudu, podle jeho chování zašlete návrh na přerušení trestu dnem 1.5.1944
6. Desátník Weiss, vojín Horňák, vojín Vávra, jmenovaní nebyli povoláni l nástupu trestu 4).

Dne 3.4.1944 VPS zaslal k PS I. stolice směrnice k udělování dovolených.

Dne 4.4.1944 k VPP přemístěn četař aspirant JUC. Vojtěch Trojánek.

Dne 15.4.1944 k PS přemístěn vojín Terazka.

Dne 11.4.1944 MNO oznámilo přípisem PS, že sovětská vláda udělila vstupní víza pro nadporučíky Němce a Bělského. MNO požádalo britské úřady o přepravu do SSSR, s tímto nutno počítat k 15.4. Jmenovaní měli nárok na vše jak stanoveno pro ostatní důstojníky čekající na transport do SSSR.

Dne 12.4.1944 nadporučík. Fischl složil funkci správce důstojnického fondu, v něm byla k tomuto dni hotovost L 6,9,4 Tohoto dne byl rovněž na základě výnosu MNO ze dne 7.4.1944 MNO dosavadní soudce u PS nadporučík Fischl ustanoven zatímně polním prokurátorem u PS. Rovněž s tímto mu bylo přednostou PS projeveno uznání za vynikající a úspěšnou činnost , kterou za celou dobu ve funkci člena polního soudu od prvních těžkých začátků přispěl 5).

Dne 12.4.1944 převzal kapitán Dupel od kapitána. Buzrly funkci a úřad přednosty VPS. Předání přítomni nadporučík Mrázek a nadporučík Littman.

Dne 14.4.1944 se k PS dostavil velitel moto praporu major Chvalovský se žádostí o možností do nahlédnutí do spisu vedenému proti kapitánu. Brabencovi. Tohoto dne k PP jako příkazník přemístěn svobodník Procházka.

Dne 15.4.1944 k PS bylo od VB zasláno 15 sh. od svobodníka Ference.

Dne 16.4.1944 PS zaslal k VB hlášení v němž uvedl, že materiál bude odeslán přímo od PS a to před přesunem do nových ubytovacích prostor, zůstává asi 12 kusů různého zařízení o váze asi 500 kilogramů, zabírajících asi 5,5 metrů čtverečných. Tohoto dne zaslány od VB k PS stužky a legitimace čs. vojenských pamětních medailí.

Dne 17.4. 1944 došlo u PS k předání jakožto i převzetí funkce přednosty PS mezi předávajícím kapitánem Dupelem, toho času soudcem VPS v Londýně a přejímajícím nadporučíkem. Mrázkem, toho času přednostou PS. Přednosta nadporučík Mrázek převzal po řádném probrání a překontrolování veškeré zařízení soudu spolu s budovou, spisový materiál s rejstříky, zásoby kancelářského materiálu, finanční hotovost, pokud se týče vězeňského paušálu, kancelářského paušálu, důstojnického a osvětového fondu, jakož i hotovost na soudních pokutách s vkladními knížkami a osobní doklady příslušníku soudu. Současně převzal i soudní věznici s příslušnými zařízeními a doklady. Byly rovněž předány všechny klíče a příslušné doklady s listinami. O předání funkce byl sepsán protokol zapisovatelem četařem Chrobokem a jeden opis odeslán téhož dne na MNO -I/3.odd.6)

Dne 18.4.1944 byly od BŠR doručeny členům soudu zbývající legitimace čs. vojenské medaile F-VB. Tohoto dne byl četař Dušek odvolán zpět ke své kmenové jednotce.

Dne 20.4.1944 od VB intendance k PS zaslány směrnice k odběru oděvních kuponů pro důstojníky.

Dne 21.4.1944 PS k VPS zaslal hlášení v němž uvedl, že spisový materiál bude zaslán přímo k VPS a to před přesunem do nového ubytovacího prostoru, zůstane u PS asi 300 kilogramů materiálu.

Dne 22 4. 1944 na důstojnickém shromáždění brigády sděleno přednostovi PS, že kdykoliv v období od 23.4 do 6.5.1944 může být nařízeno protisabotážní cvičení Exerise Negrim. Rozkazem VB stanoveno, že nepotřebný materiál a osobní majetek budou odsunuty takto, spisový materiál k VPS, osobní majetek k NT. K přesunu a další dispozici dodá nákladní vozidlo ženijní rota, naložení materiálu bylo stanoveno na 24.4.1944.

Dne 23.4.1944 VB vydán rozkaz o zabezpečení zadního voje při přesunu doplněn o směrnici o uložení pistolí během přesunu.

Dne 24.4.1944 zaslalo VB přípis, že nadále při jednání s britskými úřady stačí vypracovat pouze prvopis.

Dne 25.5.1944 hlásil přednosta PS, že jsou uvolněná systematizovaná místa po nadporučíku Němcovi a nadporučíku Bělském, požádal pro VPS, aby urychlena na jedno z těchto míst byl ustanoven nezařazený důstojník poručík Klein. V odpoledních hodinách byla provedena instrukce důstojníků a mužstva o plynovém útoku. MNO zaslalo po kontrole osobní doklady nadporučíka Fischla, rotmistra Rozhoně a rotmistra Zavázala.

Dne 26.4.1944 byl přednostou PS vypracován návrh mobilizačního plánu. Tento byl rozdělen do dvou údobí
I. údobí do odsunu do pole:

a) mobilizace osob, s VB dohodnout početní stav dosavadní i pro po přesunu do nového prostoru
b) mobilizace materiálu spisového, kdy pravoplatně ukončené spisy budou odeslány k VPS, rovněž tak i veškeré rejstříky vedené do konce roku 1943 budou odeslány k VPS. Zavazadla osobní na základě rozkazu VB budou odeslány k NT

II. údobí v poli :

Početní stav bude upraven dle dohody s VB takto, tři důstojníci, dva rotmistři jeden jako vedoucí kancelářského oddělení, jeden jako velitel věznice, jeden kancelářský poddůstojník, jeden řidič- mechanik, jeden příkazník. Spisový materiál nutné založení nových rejstříků, do všech nových rejstříků budou přeneseny všechny neskončené věci vojenských osob, které budou ve stavu brigády. Jinak všechny rejstříky, záznamy a seznamy i právoplatně skončené spisy vojenských osob, které ve stavu brigády v době mobilizace nebudou, nutno odeslati k VPS. Věznice, náležitosti vojenských osob nacházejících se v tuto dobu v britských káznicích předat k NT, které podle sdělení VB povede jejich agendu. Předati osoby nacházející se v trestní vazbě při trestu do tří měsíců k odpykání do vazby k NT, osoby ve vyšetřovací vazbě pak, které nelze propustiti na svobodu předati rovněž k NT, kde by prokurátor ustanovený k vedení vyšetřování toto skončil. Dalších vedení řízení ovšem v tomto období zmíněných osob musí však zařídit VPS nebo MNO. Osob, které si odpykávají trest do třech měsíců bude pravděpodobně velmi málo, ježto jejich trest bude asi VB přerušen. Správcem věznice bude jeden rotmistr, jinak bude dodávati nejbližší jednotka ku strážní službě vězeňské strážné. VPS respektive MNO dodá PS dva přenosné psací stroje / typ Portable / případně výměnou za dva velké psací stroje, které polní soud má. Ku krytí mimořádných záloh nutno doplniti kancelářský paušál, nejméně částkou 10 L, nutno zakoupiti bedny a jiný mobilizační materiál.Jinak bude ponecháno rozhodování o mobilizaci osob i materiálu podle potřeby přednostovi PS 7).

Dne 27.4.1944 byly přednostou PS převzaty Směrnice pro výchovnou činnost, první pomoc a plynový výcvik. Spojkou od VB byla PS doručena Sbírka důvěrných výnosů a nařízení číslo7 ze dne 20.4.1944, materiály převzal rotmistr Zbytek. Tohoto dne nadporučík Mrázek zaslal k VPS dopis v němž uvedl, že dne 15.4.1944 byl zproštěn funkce u VPS a ihned nastoupil službu u PS a požádal proto, aby byly učiněny příslušné změny v jeho kvalifikačním listě.

Dne 28.4.1944 VPS zaslal přípis ve věci připomínek k vypracovanému mobilizačnímu návrhu. Přednosta VPS plně souhlasil aby přednosta PS řešil osobní i materiální stránky iniciativně, tak jak si to budoucnost vyžádá. Nesporné, že poměry za nichž v této válce bude PS fungovati, budou poněkud jiné než ve válce minulé a že tudíž bude nutno odchýliti se v některých směrech od dosavadních zkušeností a vytvořiti zcela novou, při tom však zdravou a pružnou praxi plně odpovídající technickým předpokladům současné války. To se může státi tenkráte, když PS bude také pro tento úkol úměrně vybaven. Jinak funkce soudu musela by značně pokulhávati, nestačila by s jednotkami a jeho poslání by bylo značně stiženo, ne-li úplně znemožněno. Nebylo proto doporučitelné, aby se přednosta soudu v dohodě s VB vzdával minimálních počtů osob u soudu a ve věznici fungujících, které už jednou po dohodě s War Office byly stanoveny a které jsou u skutečně ty nejmenší, bez nichž provoz u první stolice je nemyslitelný. Souhlasil proto v naznačeném směru s počtem tří justičních důstojníků a to zase s výhradou, že se v budoucnu neobjeví potřeba přibrati alespoň jednoho důstojníka navíc. Příčina takové byli nasnadě, nemoc, vyloučení, odmítnutí. Předpokládal, že na počtu kancelářských sil a to rotmistra s dvěma poddůstojníky, nemůže býti při známém provozu služby u polního soudu nic měněno.Totéž se týká služby ve věznici. Nesmí se zapomínati na to, že voj. soudnictví fungovalo stále jako služba v poli a že počty jsou stanoveny se zřetelem na tuto skutečnost. Stejným způsobem nutno posuzovati i materielní vybavení soudu, v němž zejména ke dvěma zajištěným vozům bude nutno získati ještě alespoň jeden nákladní vůz více. Pokud se týče založení nových rejstříků a odeslání spisů již vyřízených k VPS, jakožto praktickým opatřením souhlasil. K vyvarování se komplikacím doporučil vyříditi pokud to je možné, věci všech vojenských osob nepatřících do svazku brigády. Pokud se týče věznice, nemůže souhlasiti, aby vyšetřovanci z příslušníků brigády byli předáni Velitelství NT, kde by v budoucnosti zřízený prokurátor jejich věci ukončil. Bez ohledu na to, zda bude možno zřídit takového prokurátora, musí soud vyšetřovance vzíti s sebou a jejich věci ukončiti na novém místě. Není myslitelné aby při přesunování, třeba z Francie do Německa ponechal je svému osudu. Vždyť jsou v opatření soudu a soud je také povinen jejich případy ukončiti bez ohledu na ta to, zda je na místě nebo zda se právě stěhuje.Otázka zřízení polního prokurátora u NT byla stejně nepraktická, neboť ten by nemohl stejně vyřizovati ani stížnosti do vazby, ani případy rozsudkem ukončiti. Zřízení soudu bude asi narážeti na personální obtíže. V otázce té patří

přirozeně rozhodující slovo MNO. Otázka psacích strojů byla vyřízena ústně. Souhlasil, aby k běžným účelům bylo použito příslušných částek z vězeňského paušálu, ovšem za nejhospodárnějšího šetření jeho podstaty, k PS bylo toto vyjádření doručeno 30.4.1944 8).

Dne 28.4.1944 nadporučík Fischl v hlášení zaslaném VPS upozornil, že byl přidělen funkcí PP již dne 15.4.1944 a ihned nastoupil službu, požádal proto, aby byly provedeny příslušné kmenové záznamy. V tomto směru téhož dne nadporučík Mrázek v hlášení zaslaném VPS znovu upozornil přednostu soudu, že dne 15.4.1944 byl zproštěn přidělení u VPS a ihned a bez prodlení převzal úřad přednosty PS, žádal proto o provedení kmenového zápisu. Tohoto dne udělena nadporučíku Bělskému mimořádná dovolená v délce sedmi dnů.

Dne 29.4.1944 byla rotmistrem Zbytkem k NT zaslána k uložení jeho poslední vůle. Poslední vůli rovněž k uložení zaslal vyšetřovanec vojín Pospíšil. Tohoto dne nastoupil službu dozorce vězňů rotmistr Marek.

Dne 30.4.1944 přednosta PS na důstojnickém shromáždění převzal výtisky mobilizačních plánů brigády. Rovněž byla rozdělena mobilizační cenzurní razítka, PS žádné neobdržel.

Dne 1.5.1944 byly k PS od VB zaslány směrnice ohledně vytyčovacích pláten pro letce.

Dne 2.5.1944 bylo rozkazem VB dnem 2.5.1944 zastaveno udělování dovolených a to bez výjimky.

Dne 3.5.1944 přednosta PS zaslal k VPS pomocné kvalifikační materiály svobodníka Hunvalda, nadporučíka Kleina a poručíka Kulky.

Dne 5.5 1944 byly příslušníky PP a PP vypsány dispoziční listy osobního majetku na jejímž podkladu byly u Náhradního tělesa uložen osobní majetek kapitán Dupel hnědý lodní kufr s plechovými obručemi, nadporučík Fischl hnědý kufr s dřevěným rámem, nadporučík Klein dřevěná bedna hnědá, nadporučík Kulka dřevěná

bedna hnědá, rotmistr Zbytek kufr lodní s černým rámem, rotný Harašta dřevěný kufr bedna hnědá, rotný Filipovič šedý kufřík překližkový, svobodník Bergman bednička a kufřík 9).

Dne 6.5.1944 rotmistr Zavázal vyznamenán Čs. Medailí za zásluhy II. stupně.

Dne 8.5.1944 na důstojnickém shromáždění brigády přednostovi soudu sděleno, že k přesunu brigády dojde 24.5.1944, pokyny směrnice a další budou dodány na příštím shromáždění.

Dne 6.5.1944 přednosta PS sdělil k VPS, svobodník Hunvald byl pouze k soudu přidělen, jeho odvelení nebylo možné.

Dne 9.5.1944 přednosta VPS soudu požádal o zaslání podrobných hlášení o svobodníku Hunvaldovi, poručíku Kulkovi a poručíku Kleinovi. Odpovězeno přednostou PS týž den, že pro krátkou dobu jejich přidělení nebylo možno podati podrobné hlášení. Tohoto dne rozkazem MNO byl nadporučík Němec do svého odjezdu do SSSR přidělen k VPS jako výpomoc pro práci polního prokurátora.

Dne 10.5.1944 k PS nadporučík Bělský zaslal k PS dispoziční právo k jeho hotovosti i peněz uložených u čs. vojenské spořitelny.

Dne 11.5.1944 poručík Kulka ustanoven kárným žalobcem..

Dne 12.5.1944 zasílal přednosta PS k VPS žádost o potrestání obhájce poručíka Weinera, pro jeho chování během přelíčení, zejména za jeho nepřístušný výrok.

Dne15.5.1944 VB zamítl žádost poručíka Kulky o zbavení funkce kárného žalobce, kárných případů bylo velmi málo a pan soudce proto nemůže v žádném případě hovořit o přetížení. Tohoto dne BŠR zaslala po provedených přepisech kmenových listech příslušníků soudu, záznamy se týkaly přemístění kapitána Dupela nadporučíka Němce, nadporučíka Bělského.

Dne 16.5.1944 VB k PS zaslalo rozdělovník doplňků mobilizačních plánů.

Dne 17.5.1944 VB vydán rozkaz pro přesun ubytovatelů.

Dne 19.5.1944 PS zaslal k VPS k uložení dokumenty důstojnické jídelny

Dne 20.5.1944 fonogramem VB bylo omezeno cestování o víkendech a dnech služebního volna do vzdálenosti 25 mil, nikdo nesměl odjíždět na dobu delší 24 hod, nařízení platilo do odvolání.

Dne 22.5.1944 intendancí VB důstojníkům soudu vydány krabice emergation ration spolu s oděvními kupony pro doplnění součástek pro důstojníky, kupony převzali major Beran, nadporučík Mrázek, nadporučík Fischl, poručík Klein.

Dne 23.5.1944 od VB dodány směrnice pro odběr oděvních kuponů spolu se směrnicemi pro přesun valných vozů. Fonogramem v 22.15 hodin doručen rozkaz pro nakládání železničních vozů.

Dne 24.5.1944 byl doručen k PS v 13.10 hodin fonogram v němž intendance žádala o předložení téhož dne kapitánu Dobešovi jmenného seznamu členů zadního sledu, čísel motocyklů.V odpovědi z téhož dne nadporučík. Mrázek hlásil, že zadní sled soudu tvoří pouze nadporučík Fischl, který odjede do nového prostoru vlakem. Polní soud se přesunuje pouze vlakem. Rovněž žádal o sdělení, kdo dodá soudu vůz, respektive vozy pro převoz materiálu od stanoviště soudu na nádraží a po přesunu z nádraží na stanoviště soudu 10).

Dne 25.5.1944 VB vydán rozkaz pro přesun ubytovatelů setnin, ubytovatelem soudu byl určen rotmistr Zbytek. Tento své úkoly sám nemohl zvládnout, proto si dne 27.5.1944 telefonicky vyžádal pomoc.

Dne 26.5.1944 nadporučík Kulka byl systematizován na místě určeném pro soudce PS.

Dne 28.5.1944 byl vlakem z Peterboroug do Melros odeslán četař Balenčín a svobodník Teszler, upozorněni při svém odjezdu, že mají převzít nejen objekt Hydro ale i Abbey Hotel.

Dne 29.5.1944 proběhl vlastní přesun soudu, odjezd byl v 18.20 hod z Peterborough- East Station. Zde nasedli příslušníci soudu do zvláštního vlaku, k němuž byly připojeny také dva nákladní vozy s materiálem soudu, soud měl k dispozici dálkový vůz, takže všichni příslušníci / i vězni/ byli pohodlně umístěni.. Mimo soud a prokuraturu jel vozem i část DO.

Dne 30.5.1944 odjezd z Northampthomu o 0.30 hod, směr Carlisle do Melrose. Příjezd téhož dne 12.45 hod. Ve stanici určení / Melrose / očekával vlak ubytovatel rotmistr Zbytek. Přesun PS proveden úplně hladce, takže všichni příslušníci soudu byli zdravé, veselé mysli. Pro důstojníky, kuchaře a příkazníky byl k ubytování přidělen hotel Abbey v Melrose, v něm však byly přiděleny místnosti i důstojníkům jiných jednotek. Věznice, úřadovny soudu i prokuratury, jakož i ubikace ostatního mužstva a rotmistrů / dozorců / byly přiděleny v tzv. Hydropathion, kterážto budova je vzdálena od hotelu Abbey asi 30 minut. Budovy obě byly ve strašném stavu, špína, potkani. Přednosta soudu se chtěl obrátit k VB se žádostí o přidělení hotelu Abbey pro celý soud, tedy i pro věznici a prokuraturu, jelikož vzdálenost byla značnou a ježto budova Hydropathion naprosto nevyhovovala, / věznice na jiné straně budovy, jinde zase polní prokuratura a na jiné straně úřadovny polního soudu/. Mimo bylo v této budově umístěno ještě mnoho jiných útvarů jako spojovací rota, osvěta, noviny a další, což bylo jistě na závadu řádnému chodu služby. Konečně v hotelu Abbey byly také dvě místnosti se zamřížovanými okny oddělené od ostatních ubikací, které by se hodily za věznici. Šlo tudíž jen o zrušení ubytování asi osmi důstojníků kteří bydleli v hotelu. Zatím přednosta soudu obdržel rozkaz, aby se ihned odebral k VB, který konal prohlídku ubikací a prostoru v Hydropathion. Tam rozhodl VB o tom, že PS bude umístěn samostatně v hotelu Railway v St. Boswels- Newton, kterážto osada byla asi sedm km vzdálena od Melrose. Přednosta soudu byl rád tomuto opatření a jel ihned na prohlídku nově přiděleného prostoru. Shledal budovu v ještě horším stavu, než-li byly budovy předešlé. Polské jednotky zanechaly vesměs všechny ubikace ve stavu, o němž lépe nemluvit. Přednosta soudu zjistil sice, že by v tomto hotelu mohl umístit jakž takž oba soudní úřady, nikoliv však věznici, intervenoval ihned a žádal přidělení hotelu Abbey. Nedocíleno však přes ostré zakročení ničeho a to několikeré urgování. Bylo však jen slíbeno, že soud dostane určitě pro věznici místo mimo přidělený hotel Railway. Teprve 6.6. se podařilo rozmístit útvar, aby alespoň mohl vyhovovat své

funkci. Důstojníci bydleli v soukromých bytech. K válečnému počtu u soudních úřadů dojde pravděpodobně asi 25.6.1944, vzhledem k této krátké době souhlasil s tím, aby již nyní byli od soudu přemístěni rotný aspirant Harašta, od úřadu prokurátora rotný aspirant Filipovič, ovšem za souhlasu prokurátora, rovněž tak svobodník Procházky, který o přemístění dokonce sám požádal, ježto se necítí již tak zdráv jako dřív / přes 59 let stár /. Snížením početního stavu zatím soudní úřady neutrpěly nijak zvlášť, takže chod služby zůstal nenarušen. Oba aspiranti byli přemístěni dnem 9.6., svobodník Procházka dnem 16.6.1944. Mimo to bylo slíbeno, že dojde k přemístění majora Berana i s příkazníkem svobodníkem Freiwaldem. Zatím ještě nebyla upravena věznice / dvě místnosti/, tak jak vyžaduje předpis.Poněvadž není nyní u soudu nebezpečných vyšetřovanců / celkem 5 /, není obava, že by někdo z nich utekl. Přesto bylo na VB zasláno prohlášení, že přednosta soudu nemůže za vězně ručiti, dokud nebude míti místnost upravenou / zamřížování oken, zámky a další /. Hlavní přelíčení byla již nařízena a to první na den 14.6. Všechny dny dosud byly věnovány úpravě budovy, čištění, malování, natírání a podobně, všechny tyto práce dělali příslušníci soudu sami, zejména desátník Šebesta zasluhoval uznání za svoji píli. Vzhledem k obtížím zařizovacím byli osoby mužstva nervosní, což bylo však u všech jednotek. Včera na důstojnickém shromáždění si stěžovali všichni velitelé, že museli mužstvo uklidňovati. Dobrá nálada se však již vracela a stav současný pokud jde o mužstvo, nelze již srovnati se srovnati se stavem při příjezdu. Není jediného velitele, který by neprohlašoval, že dosud v Anglii nastěhování bylo provázeno s takovými obtížemi jako toto poslední. Podle posledního neoficielního sdělení byl válečný stav polního soudu čtyři důstojníci, jeden rotmistr, pět osob mužstva. Dva rotmistři a jeden poddůstojník pro věznici budou v početním stavu OPČ / rotmistr Rozhoň, rotmistr Marek, četař Zámečník /. Rovněž neoficielně bylo sděleno, že soud dostane jeden nákladní vůz tří tunový a jeden osobní automobil čtyřsedadlový. Velmi nepříjemně působila na většinu změna podnebí. Také sám přednosta soudu pozoroval malátnost. Vzhledem k tomu a k naprostému nedostatku možnosti zábavy, v osadě nebyl biograf a ani divadlo, opatřil knihovnu, zařídil rekreační jízdy do biografu, dostane snad rádio. 11).

Dne 31.5.1944 o 14.00 hodině na VB na 2 L.H.Q v Melrose, v budově bývalého velitelství polské divize se konala důstojnická porada o mobilizaci. Stanovená výstroj battledress, bez spinek, opasek, baret. Sraz v 13.45 hodin.

Dne 4.6.1944 doručeny dvě libry pro trestance vojína Oravce.

Dne 6.6.1944 PS byly od VB doručeny směrnice o podpoře nemanželských dětí po odchodu do pole.

Dne 7.6.1944 proběhl nácvik mobilizace mužstva přiděleného k PS.

Dne 9.6.1944 od War Office byly kuchyni PS dodány čtyři železné kastroly, kuchyňské nářadí, zástěry a další technická výstroj. Tohoto dne k LBA byl přemístěn rotný aspirant Harašta.Tohoto dne také VPS zaslal PS seznam obhájců oprávněných k zastupování ve věcech vedených dle § 36 zákona číslo 50/23 Sb.

Dne 12.6.1944 doručen k PS pilným fonogramem od VB čj. D 94/44, dle kterého začátek mobilizace možno očekávat dne 13.6.1944, platily instrukce vydané pod čj. 0176/taj./1.odd.1944. K LBA zaslány materiály rotného Harašty. Nadporučík Kulka se nedostavil k univerzitním zkouškám do Edinburgu, spolu s vojínem Ernstem. Nařízená zkouška číslo 64 u vojína Ernsta a číslo 65 u nadporučíka Kulky se nekonala.

Dne 13.6.1944 v 09.00 hodin byl rozkazem velitele brigády čj. 0263/ taj. 4.odděl.1944 vyhlášen počátek mobilizace. Mobilizaci Polního soudu provedl velitel DO. V 10.00 hodin na základě rozkazu VB nadporučík Mrázek obratem hlásil VB válečné počty PS i PP dle doručené přílohy. V 11.00 hodin velitel DO telefonicky žádal PS o sdělení dat potřebných k doplnění výstroje a výzbroje. Obratem bylo požadované sděleno.
Dle hlášení zaslaného v 14.15 hodin VB zůstával k tomuto dni dosavadní početní stav PS i PP nezměněn. Dosavadní stav :
Předseda soudu : nadporučík Mrázek, soudci nadporučík Klein, nadporučík Kulka
polní prokurátor: nadporučík Fischl
vedoucí kancelářského oddělení PS : rotmistr Zbytek, PP četař Špička
přidělení kancelářskému oddělení PS : četař Chrobok. PP rotný Škarecký
účetní poddůstojník : svobodník Bergmann
desátník Šebesta
kuchaři: svobodník Hunvald, vojín Teszler
číšník : vojín Ernst

příkazníci : PS vojín Koritschoner, PP svobodník Procházka

věznice: správce : rotmistr Rozhoň

přidělení dozorci : rotmistr Marek, četař Zámečník, četař Balenčín

PS i PP tvořily na dále samostatnou hospodářskou setninu, jejímž velitelem byl přednosta PS. Do stavu setniny patřili také zpravodaj Kárného výboru u ČSOB major Beran a jeho příkazník vojín Freinwald. V 15.00 hodin zasláno hlášení předsedovi VPS s tím, že tímto dnem se začal předsedou PS provádět plán, který již předložil pod čj. P-26/44- taj. dne 20.dubna1944, mobilizace byla nařízena VB pod čj. 0293.
Válečné počty jsou stanoveny takto, kapitán, nižší důstojníci 3, rotmistr 1,četaři 3, vojíni 2, celkem 10, vozidla Car, 4 seater 4x2 , Lorry, 3- tuny, G.S. Materiální vybavení jednotky bylo provedeno podle nařízení AB G-1098-1000. Osobní mobilizace na válečné počty bude provedena na zvláštní rozkaz VB. Doplnění výstroje a výzbroje bylo zařízeno.Vozidla měla být dodána asi do 25.tohoto měsíce. Soud byl umístěn v Railway Hotel v obci Newtoure- St. Boswelsu u Galaishiela asi 48 mil jihozápadně od Edinburgu ve Skotsku..Telefonní číslo : St. Boswels – Melrose 2136. Krycí číslo / SERIÁL No / 38038 nesmí se použít označení úřadu, nýbrž jen uvedeného čísla. Umístění soudu vzhledem k nepochopení ze strany VB, který dával otevřeně najevo nechuť k soudu i soudcům bylo stále velmi nedůstojné. Přiměřené umístění soudu bylo by lehce možným 12).

Dne 14.6.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci vojína Ničevo, P 32/44 předseda senátu nadporučík Mrázek. Odpoledne navštívil náhodně soud zástupce velitele VB plukovník Chodský.

Dne 15.6.1944 proběhlo jednání přednosty PS ohledně válečných počtů na VB. Tohoto dne VB zasílalo k PS přípis v němž žádalo o stanovisko k označení odsloužených let v čs.armádě, návrhy bylo třeba předložit do příštího důstojnického shromáždění.

Dne 16. 6.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci štábního rotmistra Benáka, P 25/44, samosoudce nadporučík Mrázek.

Dne 17. 6.1944 nařízeno zaměstnání v sobotu odpoledne i po celou neděli. Stanoviště VB navštívil ministr národní obrany. Polní soud nenavštívil, ani si přednostu soudu nezavolal, což u příslušníků soudu vzbudilo veliké udivení

Dne 19.6.1944 VB zasílalo přípis, s tím, že War Office přiděluje zastírací výstroj. Přednosta PS předložil návrh na povýšení vojína Tezslera do hodnosti svobodníka. VB požádalo, aby v nejbližších dnech nebyly prováděny výslechy svědků des. Tomana, svob. Šimona.

Dne 20.6.1944 přednosta PS provedl kontrolu Identic Card, hlášení k VB zasláno obratem. Přípisem VPS vyžádány spisy P 42/42, P 68/43, P 65/43, P 76/43 a P 29/44.

Dne 21.6.1944 přednosta PS jednal u zbrojního důstojníka brigády. Ústně dohodnuto, že PS následujícího dne převezme pět revolverů pro důstojníky, tři pušky pro mužstvo, dva sten guny pro šoféry, ke každé zbrani deset dávek střeliva, dále budou vydány čtyři hodiny a dva dalekohledy.

Dne 22. 6.1944 konáno hlavní přelíčení ve věcech P 36/44 a P 39/44. Tohoto dne k PS přemístěn vojín Ernest.

Dne 23. 6.1944 odjel přednosta PS do Londýna, kde se účastnil jednání na VPS a na MNO.

Dne 24.6.1944 VPS zaslány k PS protipožární směrnice.

Dne 25.6.1944 doručeno hlášení od Tankového praporu 2, že dosud nebyly předány osobní věci vojína Grunta, soudu byla pouze předána výstroj. Zaslána zpráva z MNO, poslední vůle rotmistra Zbytka byla uložena u Komise pro správu majetku v zahraničí u NT.

Dne 26.6.1944 kapitán Dupel byl zproštěn funkce přednosty VPS ve Velké Británii a jmenován přednostou VPS v SSSR. Téhož dne byl přednostou VPS ve Velké Británii jmenován major justice Vančura.

Dne 27 a 28. 6.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 102/43 v budově VPS v Londýně. Doručen rozkaz VB ve věci řešení DN. Za poslední měsíc stouply nehody o 120% , celkem na 66 případů v měsíci. Velitelé setnin provedli ihned poučení řidičů.

Dne 28.6.1944 se v 15.00 hodin uskutečnilo vrácení přebytečného a vyřazeného materiálu. Do seznamu obhájců vedeného u PS byl zapsán JUDr. Lev Loehner nar.16.4.1894.

Dne 29. 6.1944 konány výslechy u NT, návrat soudců a zapisovatelů v pozdních nočních hodinách. Od MNO prozatímně přidělen desátník Altschulz. Vypracováno hlášení přednosty PS k VPS, k tomuto dni sytematizace PS kapitán, tři nižší důstojníci, rotmistr, rotný. Bylo nutno doplnit stav soudu o dva muže v hodnosti vojína. Přednosta VPS přípisem sdělil, že osobní doklady nadporučíka Kulky uloženy u VPS.

Dne 30.6.1944 od OKPÚV byl přemístěn k soudu desátník Bury jako řidič a mechanik. Proběhlo pokračováno ve vrácení přebytečného a vyřazeného materiálu.

Dne 5.7.1944 PS doručen přípis z VB ve věci vyplňování výkazu zběhů, nutno vždy uvést důvod zběhnutí a místo, kde by se zběh mohl ukrývat. Tohoto dne svobodník Hunvald předložil žádost o mimořádnou dovolenou.

Dne 9.7.1944 zrušeno nedělní zaměstnání.

Dne 10.7.1944 přípisem přednosta VPS nařídil, aby provádění výslechů v oblasti Londýna bylo omezeno na co nejmenší míru a omezeno na případy skutečně nutné, kde to spěchá, jinak bylo nutno jako dosud se obracet na VPS. Případ nutnosti nechť posuzuje vždy přednosta soudu, nikoliv přidělený referent.

Dne 11. 7.1944 PS přiděleno nákladní vozidlo značky Bedford, 3 tuny, značky M 5300 170, provedeny zkušební jízdy. VB sdělilo přípisem, že doba na níž může být vojenská osoba služebně vzdálena od jednotky nesmí být delší než 24 hodin.

Dne 12. 7.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 41/44, samosoudce nadporučík. Mrázek.

Dne 13. 7.1944 konáno normální zaměstnání, hlavně zajíždění vozů.

Dne 14.7. 1944 normální zaměstnání. Přednosta PS intervenoval u justičního referenta kapitána Esteřáka ve věci přemístění rotmistra Zbytka k VPS, tato věc bude vyřízena 14. či

15.7. dle toho, bude-li u VPS volné systematizované místo rotmistra.

Dne 15. 7.1944 normální zaměstnání, čistění všech věcí.

Dne 16. 7.1944 konána prohlídka zbraní. Zaslány VB instrukce pro cvičení, třeba předložit k permanentní službou po moto spojce do 18.00 hodin počty osob a vozidel pro cvičení.

Dne 17.7.1944 konána příprava všech na noční cvičení ve dnech 19 a 20.7.

Dne 19.7.1944 konáno brigádní cvičení služeb. Odjezd PS v 15.25 hodin, určena plná polní. Cvičení se zúčastnili velitel nadporučík Mrázek, rotmistr Rozhoň jako moto spojka a pět osob mužstva. Stanoviště PS bylo určeno v obci Kirknewton (408509). Stanoviště zaujato v 17.00 hod. Stanoviště VB v Duns (vzdálenost asi 25 mil). Konáno hlavní přelíčení P 39/44, P 41/44, samosoudce nadporučík Kulka.

Dne 20.7.1944 v 06.00 hodiny vyhlášen konec cvičení. Návrat do posádky v 7.25 hod.

Dne 21.7.1944 konáno normální zaměstnání. Přednosta PS po celý den vyplňoval formuláře mobilizace a identifikace přidělených vozidel. V čs. vojenském oddělení v Dundee vystřídal četař Dušek rotmistra Zavázala. K Polnímu parku DO PS zaslal žádost o odebrání pušky pro vojína Siga.

Dne 22.7.1944 konáno hlavní přelíčení P 43/44, samosoudce nadporučík Kulka.

Dne 23.7.1944 k PS doručen fonogram od VB, bude DO pro PS a PP převzato z No.52 V.R.D. Park Kent nákladní vozidlo, 4x 2, Heavy, Utility, Humber. K odběru bylo nutno odeslat jednoho řidiče tak, aby se hlásil v uvedeném Depot do 15.00 hod, to jest odjezd z Calaishiels dne 24.7.44 ve 23.10 hod.13).

Dne 24.7.1944 VB zaslal k PS doplněné a podepsané Identic Card. Nutno tyto vydat obratem a staré převzat a vrátit k VB do 28.7.1944

Dne 25. 7.1944 ve 14.30 hodin přijel na inspekci předseda VPS s VPP a referentem MNO, předseda VPS major Vančura, VPP štábní kapitán Fink, který přijel k hlavnímu přelíčení, ježto polní prokurátor nadporučík Fischl byl vyloučen, a kapitán Estařák. Tohoto dne v 10.20 hodin konáno hlavní přelíčení P 37/44, samosoudce nadporučík. Mrázek, proběhl výslech znalců.

Dne 26.7.1944 VB sdělilo přípisem, že nutno předložit předběžnou kalkulaci setniny na dobu po mobilizaci, VB zaslal výtisk „ 21 Army Group Standing". Dle těchto předpisů buly vydány administrativní nařízení pro brigádu v poli. K tomuto dni byl početní stav PS tento, kmenový stav důstojníků 3, úhrnný počet vlastních kmenových příslušníků přítomných u jednotky poslední čtvrtek v měsíci 3, přiděleni od jiných útvarů 1, úhrnný počet přítomných osob u jednotky poslední čtvrtek v měsíci 4. Zpravodaj Kárného výboru major Beran NT, příkazník vojín Freiwald BŠR. Dozorci rotmistr Rozhoň OPČ, rotmistr Marek OPČ, četař Zámečník OPČ. Kuchař svobodník Hunvald, LBA. Vězni vojín Oravec OPL, vojín Michal OKPÚV, vojín Gesundheit MPO, vojín Rosenberg Evžen DO, svobodník Mancuška tankový prapor 2, vojín Ovšák MPO 14).

Dne 28.7.1944 desátníkem Burym v 13.30 hodin převzat osobní vůz Humber 2x 2 Heavy utility.

Dne 29. 7.1944 uděleny naloďovací dovolené. Zaslány pokyny pro určení ubytovatelů setniny. Na základě rozkazu VB provedena prohlídka zbraní, přebytečné zbraně odeslány ke styčné skupině.

Dne 30.7.1944 doručen spojkou o 17.25 hodin fonogram o udělení dovolených v době od 31.7. do 9.8.1944. Následovně 48 hodinovou dovolenou udělit těm příslušníkům, kteří odjíždějí na dovolenou na vzdálenost 200 mil od nynějšího ubytovacího prostoru, 72 hodinovou dovolenou těm, kdož odjíždějí na dovolenou do míst vzdálených nad 200 mil. Všichni dovolenci měli nárok na cestovní rozkazy. Dovolená před naloděním se neudělila těm vojenským osobám, kterým v době od 1.5. byla udělena dovolená jiná než dovolená z nutných důvodů a zvláštní dovolená, sňatek, porod manželky a podobně. 15).

Dne 31.7.1944 k VB zasláno hlášení přednosty soudu v němž byl uveden stav počtu tanků u setniny. Tohoto dne v čs. vojenském oddělení věznice v Dundee převzal četař Trojánek veškerou agendu po rotmistru Zavázalovi.

Dne 1. 8.1944 normální zaměstnání. Doručen dopis VPS určený předsedovi PS ve věcech zjištěných závad. Zjištěno, ve vedení rejstříku byly najity drobné závady, které se přičítají jen změně ve vedení kanceláře. Nařízeno, aby na toto bylo dohlédnuto a více se neopakovaly. Rejstříky P a NP byly uzavřeny dne 13.6.1944 ale zápisy byly tam ještě pod datem 15.6. resp.14.6.1944. V rejstříku P pod čj. 32 chyběl záznam o přerušení trestu již z 21.6., pod čj. 27 záznam o nařízení výkonu trestu dne 15.5. a předání do věznice dne 22.5. Bylo nutno, aby přednosta soudu rejstříky prohlédl a eventuálně další chybějící záznamy dal doplnit. Rejstřík V.P. nebyl omylem podepsán, jinak rejstříky byly vedeny dobře a kancelářský personál měl přehled o spisech 2). Tohoto dne byl PS zařazen do transportní skupin „ B“. Velitelem skupiny byl určen kapitán Gutmann, PS byl určen prostor Central Lite Camp v Norton Borton, souřadnice 5591/23. V 15.00 hod vydal kapitán Hyžďal latrinský papír a desinfekci.

Dne 2.8. 1944 normální zaměstnání. Zaslány VB směrnice o německé protitankové taktice. Rotný Škarecký zproštěn služby zapisovatele u PP, nařízen jeho nástup do služby zapisovatele u PS.

Dne 3. 8.1944 konáno hlavní přelíčení P 46/44, P 47/44, obě vedl nadporučík Mrázek. V 17.20 hodin nařízen přesun do nového ubytovacího prostoru, provedena příprava přesunu.

Dne 4. 8.1944, vše připraveno k přesunu, čištění budovy, odpoledne uskutečněna rekreační jízda mužstva do Edinburgu. VB zaslán rozkaz k přesunu brigády. Přesun ve dnech 7.-12.8.1944, nutno připravit vše pro nakládání, tak aby začalo již v neděli dne 6.8.1944.

Dne 5.8.1944 intervence přednosty soudu na VB ohledně umístění soudu v novém prostoru, jednání bezvýsledné. Nebylo u VB pochopení. K soudu doručeny od DO pochodové tabulky, rychlost přesunu stanovena na 25 mil v hodině, hustota vozidel 30 vozidel na 1 míly. V 15. 00 hodin proběhla schůzka velitelů ubytovatelů v kanceláři hlavního ubytovatele, kde obdrželi další instrukce.

Dne 6.8.1944 poslední přípravy pro přesun, nakládaní vozidel. Schůzka velitelů ubytovatelů v 09.00 hodin v kanceláři hlavního ubytovatele, kde obdrželi směrnice k přesunu. Sraz ubytovatelů v 14.00 hodin před budovou Mr. Wood. DO se postaral o jejich odvoz na místo.

Dne 7. 8.1944 proveden přesun po vlastní ose, v 05.00 hodin příjezd na shromaždiště u Jedborough. Odjezd osobním vozem nadporučík Mrázek, četař Špička, svobodník Procházka, nákladním vozem desátník Bury, rotmistr Marek, četař Zámečník a šest vězňů. Silná mlha, zvláště při průjezdu hor skotsko- anglických. Osobní vůz jel samostatně, kdežto nákladní auto zůstalo v konvoji. Druhá část příslušníků soudu byla přesunuta po železnici v noci ze dne 8 na 9. srpna, vykládací stanicí byl Bridlington, odkud po ose byl odsunut materiál i příslušníci soudu do nového ubytovacího místa. Stanoviště PS i PP bylo Notrh Burton near Bridlington Camp Nort Burton, telefon THWING 42 Ext 3. V 14.30 hodin PS přiděleny čtyři plechové baráky značky Huts a jeden stan. Jeden barák byl předělen asi v jedné třetině a zde byla umístěna úřadovna přednosty soudu, totéž učinil i prokurátor v baráku, který mu byl přidělen.V jednom baráku umístěni nadporučík Klíma a nadporučík Kulka, tento barák nebyl přehrazen a proto museli úřadovati společně, předělení nebylo možné. V jednom baráku bylo umístěno mužstvo a to pokud nebydlelo v podatelně soudu, ve které bydleli rotný Škarecký a četař Chrobok. Jeden barák zůstal volným a byla v něm zřízena jednací síň. Přednostou soudu bylo intervenováno na VB ještě před přesunem poté ještě 7.8. společně s PP, avšak bezvýsledně. Když požadovali pro soud budovu odpovídající důstojnosti, bylo jim VB sděleno, že budova soudu důstojnosti nedodá a že o ubytování

bude rozhodovat on a převezme na sebe všechnu odpovědnost. Ve věci bylo podotknuto, že například výchovná četa, polní pošta, spořitelna, OPČ byli všichni umístěni v budovách v Bridlingtonu tedy v sídle VB. Vzhledem k tomu, že pobyt zde byl pro brigádu vymezen nejdéle na tři týdny, nemělo by již více smyslu docíliti snad přemístění soudu do budovy odpovídající jeho důstojnosti. Pro věznici byly vyčleněny tři místnosti v části staršího domku ve velmi špatném stavu, a šlo i umístění naprosto provizorní.

Dne 8.8.1944 soud na válečných stavech, také skončila hospodářská samostatnost a přešla na DO, v jehož kmenových počtech PS byl.Rotmistr Zbytek zůstal zatím nad válečné stavy u soudu, ježto se očekávalo jeho přemístění k VPS. Ubytování důstojníků bylo z rozkazu velitele DO v soukromí v Huremanby, 5 km od stanoviště PS. Odjížděli a přijížděli do služby služebním autem.Úřadování bylo velmi obtížné v rozpálených barácích, kde nešlo ani dýchat. Mimo to bylo každé slovo slyšet až ven, takže výslechy byly velmi stiženy. V 19.00 hod na místo přijel nákladní vůz Uskutečněno zařizování baráků, čistění. Přednosta soudu na důstojnickém shromáždění obdržel směrnice ke cvičení „ LABE“, soud zařazen do modré strany jako pěchota. Telefony nebyly, třeba si vypomoci jinak, obnovení spojení možno částečně předpokládat v Normandii. Fotbalové hřiště převzal dělostřelecký pluk a rozhodoval o jeho využití 16).

Dne 9.8.1944 v 08.45 hod přijel zbytek PS vlakem do Bridlingtownu odkud vlastními vozidly proveden přesun do stanoviště PS. Zaslány k PS směrnice k brigádnímu cvičení „ODRA„, soud zařazen do strany červené, cvičení proběhne ve dnech 16 až 17.8.1944

Dne 10.8.1944 zařizování budov, udělení posledních naloďovacích dovolených, soud normálně fungoval. VB zaslalo přípis ve věci předložení návrhu na udělení Čs. medailí Za zásluhy. Návrh třeba předložit v abecedním pořádku a řádným zdůvodněním.

Dne 11.8.1944 normální zaměstnání. K VPS odeslány kniha deposit, kniha pohledávek, deník státních peněz.

Dne 12. 8.1944 proběhla intervence přednosty soudu u VB, ohledně přemístění soudu do Bridlingtownu, kde bylo dosti prázdných domů, bezvýsledná. Zbytečná řeč přednosty soudu o zájmu na polním soudu.

Dne 13. 8.1944 normální zaměstnání.

Dne 14. 8.1944 normální zaměstnání. Brigádním rozkazem bylo vzhledem k zjednodušení administrativy od 15.8.1944 zastaveno provádění srážek z platu, hotovost nadále vydávána stejným způsobem.

Dne 15. 8.1944 normální zaměstnání. Od VPS doručen přípis, v něm přednosta VPS uvedl, že na základě výnosu MNO byl zaslán přípis následujícího znění „ Sdělil jste MNO, že výtěžky z trestů na penězích, byly dosud skládány na vkladní knížky vojenské spořitelny, aby doma mohly býti odevzdány svému účelu. Bylo třeba, abyste své oznámení doplnili a oznámili jednotlivé případy takto deponovaných peněz, jména, částky a jejich zákonný účel. Zároveň nutno oznámit čísla vkladních knížek a částky, na které znějí. MNO totiž nehodlá zvláště rozhodnouti zvláště o deponování pokuty uložené vojínu Prokopu, nýbrž rozhodne v zásadě, jakmile si vyžádaná data opatříte a MNO oznámíte. Nutno vyžádané zaslat k MNO urychleně. Tohoto dne nadporučík. Kulka povolán do auto komise zřízené VB k prohlídce vyřazených vozů.

Dne 18.8.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 53/44. Spojkou doručeny instrukce k nalodění „Jerrinanas „.

Dne 18. 8.1944 zrušena všechna nařízená hlavní přelíčení vzhledem k přesunu v nejbližších dnech. V 21.00 hodin proběhla schůzka velitelů na VB. Od 23.00 hodin nařízena pohotovost.

Dne 20.8.1944 zaslány směrnice o výchově německých vojáků a chování při výslechu.

Dne 24. 8.1944 provedeno ukládání všech osobních věcí a zaslání k NT.

Dne 26. 8.1944 odjezd z North Borton v 6.15 hodin přes Doncaster do Courtu, asi dvě míle od Starnfordu, příjezd v 18.30 hodin, Moto spojka rotmistr Rozhoň při výjezdu z North Borton poškodil motocykl a zlomil si ruku v zápěstí.

Dne 27.8.1944 odjezd z Campu u Starnfordu v 8.15 hod. Příjezd do Campu T (asi 6 mil od Londýna) v 17.30 hod. Prostor seřaďovací (warohalling area) Campu T byl blízko podzemní dráhy stanice Bow Road. Vycházka do 24 hodin. Seřaďování aut, odesílání volných pytlů k NT k uložení. Osobní věci vůbec nebylo nemožno vzíti. Z výstroje jenom nejnutnější a z toho zůstalo vše mimo jednu pokrývku a zbraň na vozidle. Zdálo se, že lodní prostor bude velmi malý.

Dne 28.8.1944 PS v T Camp. Vycházka již nebyla povolena.Proběhla výměna peněz do 10 L za francouzské franky (200 Fffr. za 1 L).

Dne 29.8.1944 PS v T Camp. Proveden odběr záložních dávek a záchranných pásů, jakož i tří sáčků pro případ vrhnutí na lodi. Odjezd vozidel k nalodění. Předpisy pro prostor nalodění přicházejí v platnost. Loď přidělená soudu T- 313. Kolem 23.00 hodin vyhlášen poplach, létající bomba tzv. V1 nad táborem. Řidiči vozidel po nalodění vozů se vrátili.

Dne 30. 8.1944. Budíček v 5.30 hod, snídaně, balení. V 7.15 hod odjezd do doků ve Whitehapel. Nalodění v 8.00 hod na loď Sampa (10.000 tun, typ Liberty Ship). Ubytování v podpalubí. Velitel lodi plukovník Chvalovský. Na lodi se nacházelo velitelství ČSOB. Výjezd z doků do Temže v 10.00 hod.. Výjezd do ústí Temže u Southend on Sea v 13.50 hod. Zakotvení. Strava kompotová z bedny „F“. Místo chleba vydány suchary.

Dne 31.8.1944 ústí Temže u Southend on Sea. Každý z členů soudu měl „ kousek“ od lodi u NT známé, případně příbuzné a nemohl jim ani to s bohem. Docházely první zprávy o povstání na Slovensku, které vzbudily radostné komentáře a zvýšily stále dobrou náladu. V 17.30 hod zdvihnutí kotev. Směr východ. Asi v 20.30 hod změna kursu k jihovýchodu. Minula se palebná postavení protiletadlových děl, zapuštěné v moři v ústí Temže, která bránila postupu letadlům na Londýn. Pobřeží Anglie dosud viditelné. V 19.00 hod čteno komuniké hlavního velitelství čs. armády.

Nadšená nálada. Hned po vyplutí zaujata našimi lidmi lodní protiletadlová děla. Kolem půlnoci míjena úžinu Dover. Silná bouře. Střelba Němců přes úžinu na Dover.

Dne 1.9.1944. Isle of Whigte mizela kolem 11.00 hod. Byla to poslední známka Anglie. Pak širé moře. V 19.00 hod se začaly rýsovati břehy Francie, zakotveno v 21.30 hod asi tři míle od pobřeží Coursselles sur Mer, Dep. Calvados, Normandie. V noci střelba, nikdo nevěděl jaká. Z pravého boku lodi, zakotvení přídí dopředu směrem na Courselles sur Mer, v dálce vidět ohně nad La Havre.

Dne 2. 9.1944 vyloďování na invazní členy. PS ve druhém člunu vůz byl již na jiném naloděn. V 10.50 hod vystoupili příslušníci PS na písčité pobřeží Francie. Pak nastala bouře, vyloďování zastaveno. Kolik z naší brigády bylo na pevnině těžko říci. VB s částí štábu ano, také části jiných jednotek. Asi dvě míle od pobřeží bylo soustředění. Všude zbytky zbraní, munice vozů, vozů, rozbořené domy, mosty , vesnice. Pevnůstky u moře rozbořené. Pak proběhl přesun v konvoji s DO respektive s jeho částí, které se podařilo včas vylodit přes Crenly a Coren do posádky v Epaney asi pět km severovýchodně od Falvize. Coren i Falaise úplně rozbito bombardováním. Krajina i obce téměř vylidněny.Komunikace těžce poškozeny, hlavní linky vyčištěny od min.

Dne 3.9.1944. Stanoviště PS stanoveno škola v Epaney. Podle sdělení učitelky bydlilo tam v jednotřídce 12 německých tankistů. Provedena nejdříve podrobná prohlídka. Neshledáno ničeho podezřelého, zdálo se, že Němci neměli času na kladení nástrah. Lůžka ve třídě po Němcích nesou jména Hiwi Jerich, Hiwe Monditsch, zdálo se, že šlo o Lužické Srby. Mimo cesty byly všude miny, bunkry, náboje, zbytky zbraní, letounů. Také mrtví nejsou dosud všichni v zemi. Prostor asi 6 až 20 stop od silnice vyčištěn od min. Několik občanů pokud zbyli prosilo stále o vyčištění prostorů od min. Dosud nebyl vyloděn náš nákladní vůz s řidičem četařem Chrobokem. Vyloďování pro bouři nemožné.

Dne 4. 9.1944 nebezpečí přepadů od německých sniperů, proto stavěny noční strážní. Bylo slyšet čas od času střelbu a časté výbuchy min. Nákladní vůz s řidičem dosud nebyl vyloděn. Večer vazební věc vojína Ference. Čištění zbraní.

Dne 5.9.1944 zařizování ubikace, ježto se vrátil již četař Chrobok s vozem z lodi. Čištění a zařizování úřadovny.

Dne 6.9.1944 započato s prací úřední. Stanoviště VB ve vzdálenosti asi míly v lesíku.

Dne 10. 9.1944 opatřováno dřevo na topení, hlavně z krytů postavených Němci.

Dne 11. 9.1944 konána hlavní přelíčení ve věci P 57/44 a P 54/44.

Dne 12. 9.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 60/44.

Dne 13. 9.1944 opatřeny plechové bedny pro uložení osobních, služebních i jiných věcí.

Dne 14. 9.1944 provedena samostatná ostrá střelba členů soudů z pistolí a sten gunů, poté čištění zbraní. V polích nalezeny německé letáky, ukázka z nich zaslána na VB.

Dne 15. 9.1944 konána hlavní přelíčení ve věci P 62/44 a P 61/44.

Dne 18. 9.1944 konána hlavní přelíčení ve věci P 58/44 a P 65/44.

Dne 19. 9.1944 konána hlavní přelíčení ve věci P 50/44 a P 63/44. Výnosem MNO po odchodu PS do pole zřízen Polní soud I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa, jeho přednostou byl ustanoven nadporučík Hartmann. Soud sídlil v Southen on Sea, 39 Hugghellit Drive.

Dne 20. 9.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 55/44, předseda senátu nadporučík Mrázek.

Dne 21. 9.1944 konána hlavní přelíčení ve věci P 64/44 a P 66/44.

Dne 22. 9.1944 konána hlavní přelíčení ve věci P 55/44 a P 50/44.

Dne 24. 9.1944 uskutečněn rekreační zájezd do Coven.

Dne 25. 9.1944 provedeno pátrání po odcizeném vozidle Bedford, krádež zjištěna ráno v 06.50 hodin. Vůz nalezen v Campu LFTC asi 5 km od stanoviště soudu, byl jen mírně poškozený. Provedeným šetřením zjištěn pachatel, kterým byl opilý kanadský vojín.

Dne 26.9.1944 oprava vozidla prováděna desátníkem Burym, poté vůz po vlastní ose odjel do dílen k dokončení oprav. Konáno hlavní přelíčení ve věci P 67/44.

Dne 28. 9.1944 konáno hlavní přelíčení P 66/44.

Dne 29. 9.1944 konáno hlavní přelíčení P 68/44.

Dne 30. 9.1944 proveden odjezd mužstva soudu na koupání do páry v Caen.

Dne 1.10.1944 čištění ubikací, zbraní a výstroje. Odpoledne taneční zábava u LBA. v Perriers. Připojen k hlášení na ukázku pro VPS nalezený potravinový lístek.

Dne 2.10.1944 provedeno odeslání odsouzeného vojína Ovsáka do anglické polní trestnice. V 16.45 hod srazil se Bedford na křižovatce 162395 (silnice Falaise-Epaney) s osobním autem civilním, které mělo na přívěsném vozíku krávu a tele. Řidič rotmistr Rozhoň vjel na silnici aniž by se dobře podíval. Byl potrestán kázeňsky. Náš vůz nepoškozen, jen bylo nutno nahradit kolo.

Dne 3.10.1944 v 15.00 hodin nařízena pohotovost s platností od 4.10.1944 od 00.30 hod. Zrušena nařízená hlavní přelíčení i výslechy. Balení, příprava vozů k přesunu, doplňování pohonných hmot.

Dne 4. 10.1944 odjezd nařízen na 5.10.1944 o 08.00 hod. Provedeno nakládání materiálu.

Dne 5.10.1944 budíček v 5.30 hodin. Odjezd v 7.00 hod, průjezd průchodištěm 08.00 hod. v 11.45 hod Camp „ Petrol point 8" u Bourgtheroulde. V 15.15 hod odjezd přes Rouen, příjezd do prostoru Dunkergue ve 23.00 hod.

Dne 6.10.1944 o 01.30 hod příjezd do Campu Nordpeene asi 30 km jihovýchodně od Dunkergue. Během dne nalezen prázdný zámek, v němž bylo před tím německé velitelství. Zámek byl pečlivě prohlédnut. Nástrah nebylo nalezeno. PS a PP obsadil I. patro, přízemí pak dílny DO. Tohoto dne zahájil svoji činnost Polní soud I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa.

Dne 7.10.1944 provedeno čištění budovy, která byla velmi špinavá.

Dne 8.10.1944 pokračováno v čištění ubikací a stěhování.

Dne 9.10.1944 nebylo pro jednání židlí ani stolů. Úřadovalo se na bednách.

Dne 10.10.1944 bylo nutno opraviti střechu, stoly se zřizují ze dveří. Návštěva na VB, které bylo ve městečku Normhont asi 20 km od moře. K hlášení pro VB přiložen nalezený německý cestovní rozkaz, poslední jízdní rozkazy, návod pro první pomoc, všechno nalezeno v okolí budovy soudu.

Dne 12. 10.1944 odstřelování Dunkergue, nebylo dosud možno předvolávati osoby, ježto nebylo známo, zda již převzaly postavení všechny naše útvary, které, kde přesně byly.

Dne 14.10.1944 nařízeno, že budou k VB podávány každodenní zprávy o stavu obléhaní. Konáno hlavní přelíčení ve věci P 81/44.

Dne 15. 10.1944 provedeny výslechy na VB.

Dne 17. 10.1944 jednotky navštívil ministr národní obrany Jan Masaryk. Konáno hlavní přelíčení ve věci P 74/44.

Dne 19. 10.1944 při náhodné návštěvě přednosty soudu v St. Omer vymoženo propuštění čs. státního příslušníka Zdeňka Krejčího ze zajateckého tábora a jeho zařazení do čs. vojska.

Dne 20. 10.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 55/44.

Dne 21. 10.1944 uskutečněna rekreační jízda příslušníků soudu do St. Omer.

Dne 23. 10.1944 vyhlášen zákaz vycházek pro civilní obyvatelstvo od 21 do 6 hodin. Z německých dobytých bunkrů v Growenlich dovezeny židle a dveře.

Dne 27.10.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 69/44 a P 71/44.

Dne 28. 10.1944 jako host k obědu byl pozván desátník Bořivoj Malý z ZTR, který zběhl v Itálii od vládního vojska, vyprávěl o životě ve vlasti. Jednotky brigády provedly útok na přístav. Odpoledne čten brigádní rozkaz.

Dne 29.10.1944 od tohoto dne byly vypláceny peněžní náležitosti přímo v setnině.

Dne 1 11.1944 rotný Škarecký jmenován rotmistrem pěchoty, uskutečnila se malá oslava.

Dne 5.11.1944 provedeno důkladné čištění ubikací poté rekreační jízda do St. Omer.

Dne 7.11.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 75/44.

Dne 10.11.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 80/44.

Dne 12.11.1944 proveden úklid ubikací, prohlídka zbraní a identifikačních štítků.

Dne 13.11.1944 večer proběhla debata s mužstvem o pohlavních chorobách.

Dne 14.11.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 80/44.

Dne 15.11.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 78/44.

Dne 16.11.1944 na štábního kapitána Finka podal Szatalnay- Standor obžalobu. Požádal proto kapitána Hartmana, aby v uvedené věci vystupoval jako znalec čs. práva. Ten považoval za kolegiální povinnost žádosti této vyhovět, jakmile obdrží svolení přednosty VPS.

Dne 18.11.1944 přednosta VPS sdělil ústně kapitánu Hartmannovi, že nemá námitek proti jeho vystupování před anglickým soudem v roli znalce práva

Dne 21.11.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 83/44.

Dne 22.11.1944 rotmistr Rozhoň povýšen do hodnosti štábního rotmistra pěchoty.

Dne 24.11.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 82/44 a P 85/44.

Dne 25.11.1944 navštívil soud brigádní generál Miroslav.

Dne 26.11.1944 uskutečnila se rekreační zájezd do St. Omer.

Dne 27.11.1944 u soudu nic zvláštního, normální zaměstnání.

Dne 28.11.1944 u soudu nic zvláštního, normální zaměstnání.

Dne 29.11.1944 u soudu nic zvláštního, normální zaměstnání.

Dne 30.11.1944 u soudu nic zvláštního, normální zaměstnání.

Dne 2.12.1944 uskutečnil se rekreační zájezd členů soudu do Yper v Belgii.

Dne 3.12.1944 proveden úklid ubikací, uskutečněn rekreační zájezd do St. Omer.

Dne 4.12.1944 normální zaměstnání.

Dne 5.12.1944 normální zaměstnání.

Dne 6.12.1944 normální zaměstnání, u soudu nic zvláštního.

Dne 7.12.1944 normální zaměstnání.

Dne 8.12.1944 normální zaměstnání, u soudu nic zvláštního. Nadporučík Munk předložil k MNO žádost o úpravu pořadí.

Dne 9.12.1944 normální zaměstnání.

Dne 10.12.1944 provedeno čištění zbraní, zájezd mužstva do Yprů.

Dne 11. a 12.12.1944 nic zvláštního.

Dne 13.12.1944 nic zvláštního, normální zaměstnání příslušníků soudu.

Dne 14.12.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 89/44.

Dne 15.12.1944 konáno hlavní přelíčení ve věci P 62/44.

Dne 16.12.1944 normální zaměstnání. Ve 12.30 hodin srazil se vůz Humber na silnici u výjezdu na silnici Cassel- Wornhout souřadnice S 6, 289594 s vojenským kanadským nákladním vozidlem Chevrolet C.Z. 2457430. Řidič desátník Burg těžce zraněn a odvezen do vojenské nemocnice v St. Omer. Spolujezdec svobodník Bergmann zraněn lehce a služby schopen. Zavinění nebylo dosud nezjištěno. Zdálo se, že náš řidič jel rychle do zatáčky a neovládl vůz, když spatřil proti sobě jeti auto.

Dne 17.12.1944 normální zaměstnání, odpoledne uskutečněna rekreační jízda do St. Omer.

Dne 18.12.1944 nařízena zvýšena pohotovost, ježto bylo nebezpečí nepřátelských parašutistů. Zranění desátníka Burga nebylo životu nebezpečné. Konáno hlavní přelíčení ve věci P 80/44, P 87/44, P 89/44, samosoudce nadporučík Klíma.

Dne 19.12.1944 normální zaměstnání, odpoledne koupání v St. Omer.

Dne 20.12.1944 normální zaměstnání, uskutečněna návštěva desátníka Burga v nemocnici.

Dne 21.12.1944 normální zaměstnání.

Dne 22.12.1944 provedeno povýšení na desátníka pěchoty svobodníka Bergmanna.

Dne 23.12.1944 provedeno čištění ubikací a zbraní. Nařízena zvýšená pohotovost.

Dne 24.12.1944 konány přípravy na Štědrý den. Všichni doufali, že jde poslední vánoční svátky v zahraničí. Trvalo nebezpečí nepřátelských parašutistů. Štědrý den příslušníci soudu strávili všichni pohromadě.Bylo vzpomenuto našich padlých na všech frontách. Vánoční gratulace byly zaslány všem útvarům ČSOB i VPS do SSSR.

Dne 25.12.1944 vánoční svátek, dopoledne se uskutečnila návštěva desátníka Burga v nemocnici.

Dne 26.12.1944 vánoční svátek, konány pouze nejnutnější práce.

Dne 27.12.1944 uskutečnil se zájezd části personálu polního soud do Lille, navštívena taneční zábava.

Dne 31.12.1944 v 6.00 hodin proběhlo bombardování Dunkergue.

Poznámky:

1) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, personální směrnice č.j. 493/I-3 z 7.2.1944

2) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, hlášení ve věci přerušení trestu, VB, č.j. 0118/Taj. Z 7.2.1944

3) VHA Praha , Fond vojenská justice v VB, karton 34, hlášení PS ve věci přerušení trestu, P 10/44 dův. z 19.3.1944

4) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, rozhodnutí VB o přerušení trestu, č.j. 56/33/ styč. Z 27.3.1944

5) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, prez.. PS 14/44, pochvala vyslovená nadporučíku Fischlovi

6) VHA, Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, prez. P VPS 103/44, záznam o předání funkce přednosty soudu ze dne 17.4.1944

7) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, prez. P PS 29/44, návrh mobilizace vypracovaný nadporučíkem Mrázkem 20.4.1944

8) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, prez. VPS 113/44, mobilizační plán PS, odpověď VPS 26.4.1944

9) VHA Praha, Fond vojenská justice, karton 35, hlášení NT z 5.5.1944 poručíka hospodářské služby Pončíka

10) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34 prez. PS 79/44, hlášení z 24.5.1944

11) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, prez. PS 88/44, hlášení o přesunu soudu vypracované nadporučíkem Mrázkem 9.6.1944

12) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, prez. PS 96/44, hlášení o vyhlášení mobilizace u PS a válečných počtech z 13.6.1944

13)VHA Praha , Fond vojenská justice v VB, karton 34, prez. PS 114/44, záznam o převzetí nákladního vozidla Humber z 23.7.1944

14) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, prez, PS 118/44, hlášení o systematizaci PS ke dni 26.7.1944

15) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, prez. PS 121/44, směrnice VB o udělování dovolených před naloděním

16) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 34, prez PS 134/44, hlášení PS o činnosti ze dne 8.8.1944.

7.5. Rok 1945

Dne 5.1.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 42/44.

Dne 10.1.1945 prováděny výslechy u útvarů, velmi obtížné obstarat vůz, PS byl úplně bez aut, nákladní vozidlo v dílnách na opravě brzd.

Dne 12.1.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 88/44.

Dne 13.1.1945 desátník Burg se vrátil z nemocnice. Konáno hlavní přelíčení ve věci
P 84/44.

Dne 15.1.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 85/44.

Dne 17.1.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 86/44.

Dne 18.1.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 88/44. U doplňovací roty v Bruggách a Ostende na návštěvě nadporučík Klíma.

Dne 20.1.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 100/44.

Dne 24.1.1945 přednosta soudu odejel do Londýna za účelem projednání personálních změn na místech soudců.

Dne 28.1.1945 provedena rekreační jízda do St. Omer.

Dne 29.1. 1945 byl do seznamu obhájců zapsán advokát JUDr. František Littna.

Dne 7. 2.1945 přednosta soudu se vrátil z Londýna. Dle rozhodnutí MNO dojde v nejbližších dnech k personálním změnám. Přednostou PS bude ustanoven nadporučík Fischl, PP nadporučík. Klíma, nadporučík. Mrázek bude ustanoven členem VPS s

určením do komise pro stíhání válečných zločinů. Konáno hlavní přelíčení ve věci P 5/45 a P 7/45.

Dne 9. 2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 2/45.

Dne 10. 2.1945 se uskutečnila rekreační jízda členů soudů do Lille.

Dne 12. 2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 9/45. MNO výnos, týkající se změny v obsazení PS I. stolice u Čs. samostatné obrněné brigády, PS u NT a VPS v Londýně.
Rozkazem MNO podle § 2 a 4 dekretu presidenta republiky ze dne 26.10.1940 byl ustanoven nadporučík Josef Mrázek přednosta Polního soudu I. stolice u Čs. samostatné brigády členem VPS v Londýně. Kapitán Hanuš Fishl, polní prokurátor u Čs. samostatné obrněné brigády přednostou soudu I. stolice u Čs. samostatné brigády. Nadporučík Oto Klíma / Klein / člen PS u Čs. samostatné brigády, polním prokurátorem u Čs. samostatné obrněné brigády. Nadporučík Ervín Munk člen Polního soudu. stolice u Náhradního tělesa, členem Polního soudu I. stolice u Čs. samostatné obrněné brigády.

Dne 13. 2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 6/45.

Dne 14. 2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 45/44, samosoudce nadporučík Kulka.

Dne 15. 2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 55/44, samosoudce nadporučík Klíma.

Dne 16. 2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 4/44 samosoudce nadporučík Mrázek. v odpoledních hodinách byl rotmistr Škarecký převezen do LBA s revmatismem. V podvečer nastoupili do soudcovské služby u PS od moto praporu rotný aspirant Kesek a desátník aspirant Gol.

Dne 19.2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 3/45, samosoudce nadporučík Kulka.

Dne 20.2.1945 nákladní vůz Bedford předán Tankovému praporu 3.

Dne 21.2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 10/45.

Dne 22.2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 8/45.

Dne 23.2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 55/44, samosoudce nadporučík Klíma.

Dne 26.2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věcech P 13/45 a P 18/45, samosoudce nadporučík Mrázek.

Dne 27.2.1945 konáno hlavní přelíčení ve věcech P 11/45, P 12/45 a P 1/45, samosoudce nadporučík Mrázek.

Dne 1.3.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 8/45, samosoudce nadporučík Klíma, hlavní líčení konáno na místě spáchání činu v Gentu v Belgii, výslechy svědků v Bruselu.

Dne 2.3.1945 od VPS doručeno oznámení, že dle § 7 Směrnic pro vojenskou soudcovskou službu byl ustanoven kapitán Hartmann zapisovatelem při voj.soudcovské zkoušce desátníka Gola a rotného Keseka. Zkouška bude konat 15.3.1945 o 10.00 hodině. PS byl požádán o zaslání šesti spisů, které se dle názoru soudu hodí jako předmět písemné zkoušky.

Dne 3.3.1945 MNO upravilo pořadí nadporučíka Munka ke dni 7.3.1944.

Dne 4. 3.1945 byla provedena rekreační jízda do St. Omer.

Dne 5. 3.1945 konáno hlavní přelíčení ve věcech P 16/45 a P 20/45.

Dne 7. 3.1945 zařízen transport nadporučíka Mrázka do Londýna.

Dne 8. 3.1945 přemístěn od PS I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa poručík Munk.Telegraficky VPS požádal o zaslání dalších dvou spisů k vojenské soudcovské zkoušce. Zařízeno odeslání rotného aspiranta Keseka a desátníka aspiranta Gola k vykonání soudcovských zkoušek do Londýna.

Dne 9. 3.1945 pořízena společná fotografie členů soudu.

Dne 10.3.1945 od VPS doručen přípis ve věci spořitelní knížky. NT byla VPS předána do úschovy spořitelní knížka vkladní číslo 797 s prvním vkladem 19.2,1942 a posledním 7.4.1944. Vklad na knížce činil 22 Liber, knížka byla vinkulovana, PS požádán o sdělení k čemu tato knížka sloužila.

Dne 11.3.1945 zproštěn služby soudce nadporučík Klíma. Tohoto dne převzal úřad přednosty PS I.stolice u Čs. samostatné obrněné brigády, kapitán Fischl.

Dne 13.3.1945 k PS doručen přípis VPS s oznámením, že VPS skončil 15.3.1945 své úřadování a požádal, aby mu nebyly nadále zasílány spisy. Tohoto dne byli do hodnosti štábního kapitána justice v záloze povýšeni kapitáni. Esteřák, Hartmann, Littmann a Fanderlík. Do hodnosti kapitána justice v záloze povýšeni nadporučíci Mrázek, Trojánek.

Dne 12 až 17.3.1945 provedeny různé organizační změny u PS. Zařízena úprava systematizovaných míst příslušníků soudů, během které byli systematizováni desátníci Bergmann a Burg jakož i svobodník Koritschoner. Došlo ke zrušení systematizace rotmistra Zbytka, jenž byl přidělen Dopravnímu oddílu, místo obsazeno rotným Špičkou. Ve své nové funkci se nový přednosta soudu představil VB, náčelníku štábu, příslušným oddělením a britským důstojníkům mise. Intervenoval ohledně přidělení osobního vozu, při čemž bylo jím uváděno, že není možno soudce poslati k úřadům v nákladním voze. Byla mu přislíbena výpomoc. Vyloženo VB, že povolování odkladů trestů má nepříznivý vliv na kriminalitu v brigádě a pachatelé kromě toho též počítají s všeobecnou amnestií po osvobození vlasti 1).

Dne 16.3.1945 k PS bylo doručeno kvalifikační hodnocení nadporučíka Munka. Tohoto dne k VPS zasláno hlášení, nadporučík Mrázek se nemohl dostavit jako člen zkušební komise, požádáno, aby byl termín zkoušky přesunut na 20.3.1945.

Dne 18.3. 1945 obdržel PS přípis od VPS, že soud na přechodnou dobu zastavil svoji činnost a chystal se k odjezdu lodí domů. Obsazení soudu k tomuto dni bylo přednosta kapitán justice Fischl, členové kapitán justice Kulka, poručík justice Munk, zapisovatelé rotmistr Škarecký, toho času v nemocnici, rotný Chrobok, svobodník Tuček, zapůjčen DO. Osobní změny měly za následek, že přednosta soudu jako bývalý polní prokurátor byl ve většině projednávaných případů vyloučen.

Dne 23.3.1945 normální zaměstnání, výslechy. Kapitáni Fischl a Kulka vyznamenáni Čs. medailí za Zásluhy I. stupně. Týmž vyznamenáním, ale II. stupně vyznamenán rotný Chrobok a desátník Bergmann, jenž konal v úřadě soudu službu účetního. Tohoto dne byl LBA zapůjčen PS osobní vůz Humber na přechodnou dobu. Službu u VPS nastoupil kapitán Mrázek.

Dne 24.3.1945 přednosta PS předložil návrh na povýšení mimo pořadí rotného Chroboka a desátníka Bergamnna.

Dne 26.3.1945 z Londýna se vrátil po vykonaní vojenské soudcovské zkoušky desátník aspirant Gol. Doručen rozkaz od VB, kterým byl kmenově přidělen PS osobní vůz zástupce velitele brigády značky Ford číslo M 4566. Na základě výnosu MNO účinností od 1.4.1945 jmenováni poručíky justice v záloze rotný aspirant Kesek a desátník aspirant Gol.Poručík Gol byl ustanoven členem PS a poručík Kesek náměstkem PP. Týmž výnosem byl přemístěn kapitán Kulka od PS k PS u Velitelství Náhradního tělesa.

Dne 27.3.1945 bylo konáno hlavní přelíčení proti vojínu Ovsákovi P 26/45, předseda senátu nadporučík Munk. Z Londýna se po vykonaní vojenské soudcovské zkoušky vrátil rotný aspirant Kesek

Dne 31. 3.1945k PS doručen výnos MNO, podle něhož došlo k opětovným osobním změnám v obsazení polního soudu a to v takové míře, že soud se celý skládal

z nových členů. Sestavení polního soudu bylo takovéto, přednosta kapitán Fischl, členové nadporučík Munk, poručík Gol. Bývalý člen polního soudu kapitán Kulka byl přemístěn k PS u Náhradního tělesa. V úřadě polního prokurátora byl ustanoven náměstkem poručík Kesek.
Dne 1 až 4. dubna v důsledků těchto dalekosáhlých osobních změn nastalo určité vakuum v soudní činnosti. Kapitán Kulka odevzdal svůj referát a nově jmenovaný člen poručík Gol se musel obeznámiti s chodem služby.

Dne 4.4.1944 hlášení PS u NT ve věci spořitelní knížky. Uvedl, že o knížce mu není nic známo, mohlo jít o knížku kam byly ukládány peněžité tresty. Doporučil věc řešit přes Ministerstvo financí.

Dne 5.4.1945 soudce kapitán Kulka byl zproštěn služby a odejel přes Ostende do Anglie. Přednostou PS podána VB a VPS podrobná zpráva o výsledku inspekce, která byla jím vykonána dne 4.4.1945 v trestnici, tzv. Field Purishmet Campus.

Dne 6.4.1945 provedeny vyhledávací úkony.

Dne 7.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věcech obžalovaného Zelenky P 32/45 a obžalovaného Charváta P 24/45. Samosoudce kapitán Fischl.

Dne 8.4.1945 nedělní klid.

Dne 9.4.1945 provedeny vyhledávací úkony a příprava hlavních přelíčení.

Dne 10.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci Tuček a spol. P 14/45. Samosoudce nadporučík Munk. Jednání odročeno.Zrušeno přidělení rotmistra Zbytka k DO. Jmenovaný se vrátil jako vedoucí kanceláře k soudu. Vzhledem na zvýšenou agendu podniknuty kroky za účelem ponechání desátníka Tučka jako zapisovatele.

Dne 11.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věcech P 27/45 a P 34/45. Samosoudce kapitán Fischl.

Dne 12.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci obžalovaného Maxa P 25/45. Samosoudce nadporučík Munk. Provedeny vyhledávací úkony.

Dne 13.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 90/44. Samosoudce nadporučík Munk

Dne 14.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věcech P 21/45 a P 38/44. Samosoudce poručík Gol. Přelíčení P 38/44 odročeno.

Dne 15. 4.1945 nedělní klid.

Dne 16.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 29/45, samosoudce nadporučík Munk a hlavní přelíčení ve věci P 19/45 samosoudce poručík Gol.

Dne 17.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 1/45 samosoudce nadporučík Munk. Konány vyhledávací úkony mimo sídlo soudu.

Dne 18.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 23/45. Celkem osm obžalovaných a čtyři obhájci, konáno ve složení vyššího polního soudu, předseda senátu nadporučík Munk.

Dne 19.4.1945 pokračováno v přelíčení ve věci P 23/45 mezi obžalovanými i advokát, řešeno jako exemplární případ plenění. Konáno hlavní přelíčení ve věci P 28/45 a P 35/45 samosoudce kapitán Fischl.

Dne 20.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 22/45 samosoudce nadporučík Munk a hlavní přelíčení ve věci P 31/45 poručík Gol.

Dne 21.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 39/45 a P 30/45 samosoudce poručík Gol.

Dne 23.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 15/45 samosoudce nadporučík Munk, jednání odročeno.

Dne 24. 4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 37/45 samosoudce nadporučík Munk. Provedeny vyhledávací úkony konané mimo sídlo soudu

Dne 25. 4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 40/45 samosoudce poručík Gol, hlavní přelíčení ve věci P 45/45 samosoudce poručík Gol projednáváno zprznění děvčete. Konáno hlavní přelíčení ve věci P 46/45 samosoudce kapitán Fischl.

Dne 26.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 14/45 samosoudce nadporučík Munk. Provedeny vyhledávací úkony konané mimo místo soudu.

Dne 27.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 21/45 a P38/45 samosoudce poručík Gol. Provedeny vyhledávací úkony konané mimo místo soudu.

Dne 28.4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 34/45 samosoudce nadporučík Munk. Provedeno ohledání místa činu poručíkem Golem v autonehodě pro potřeby obnovy řízení

Dne 29. 4.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 42/45 samosoudce kapitán Fischl. Jinak u soudu nedělní klid

Dne 30. 4.1945 byly konány výslechy mimo sídlo soudu.

D0ne 1. 5.1945 konány nejnutnější administrativní úkony, jinak klid. Do hodnosti četaře byli tohoto dne povýšeni desátníci Bergmann a Burg.

Dne 2. 5.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 33/45 samosoudce nadporučík Munk.

Dne 3. 5.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 52/45 samosoudce nadporučík. Munk, jinak prováděny vyhledávací úkony jednotlivými referenty.

Dne 4. 5.1945 konáno hlavní přelíčení ve věci P 40/45 samosoudce nadporučík Munk, ve věci P 43/45 samosoudce poručík Gol.

Dne 5.5.1945 konány nejnutnější vyhledávací úkony.

Dne 6.5.1945 nedělní klid. Doručen k PS výnos MNO o organizaci vojenského soudnictví.

Výnosem ze dne 23. 4.1945 zřídil hlavní velitel dnem 1.5.1945 další Polní soudy I. stolice a úřady Polních prokurátorů u velitelství 2.,3., a 4. brigády 1. čs. armádního sboru a velitelství západní a východní oblasti na Slovensku. Dosavadní Polní soud I. stolice v SSSR byl nadále Polním soudem I. stolice u velitelství 1 brigády. Všechny jmenované polní soudy byly podřízeny VPS u velitelství 1 čs. armádního sboru. Dosavadní VPS ve Velké Británii byl zrušen a Polní soudy I. stolice u velitelství NT čs. vojsk ve Velké Británii a Polní soud u velitelství čs. samostatné obrněné brigády byly podřízeny VPS u velitelství 1. čs. armádního sboru na osvobozeném území, který měl úřední označení : Vrchní polní soud 1. čs. armádního sboru. Výnosem ze dne 26.4.1945 určil ministr národní obrany za dočasné sídlo Nejvyššího vojenského soudu Košice a ustanovil zároveň tyto funkcionáře, u Nejvyššího vojenského soudu pro výkon funkce radů NVS, podplukovníka. justice v záloze Vančuru, kterého současně pověřil dočasným vedením tohoto soudu, majora. justice Čipku, majora. justice Breuera, majora justice Meislingera, kapitána justice Ježila. Náměstkem Generálního vojenského prokurátora, podplukovníka justice Korbela, kterého současně pověřil dočasným vedením Generálního vojenského prokurátora, přiděleným důstojníkem štábního kapitána justice Finka

Dne 7.5.1945 zaslána zpráva VPS v SSSR, v níž přednosta PS uvedl, že za součinnosti všech zapisovatelů mohla býti vyřešena agenda soudu, která v důsledku osobních změn po dobu asi tří týdnů stála. Stalo se snad poprvé, že soud v krátké době od 7.4. do 30.4.1945, tedy za tři týdny vyřídil 24 případy rozsudkem. Věci, které nyní po skončení války zůstaly nevyřízeny jsou zcela normálním jevem.

Dne 8.5.1945 doručen k PS text kapitulace. Přestavitelé německého vrchního velení podepsali bezpodmínečnou kapitulaci všech německých, pozemních i námořních sil v Evropě spojenecké i sovětské armádě v 24.00hodin dne 7. května 1945. Podle této kapitulace všechny aktivní operace skončily v 00.01 hodin dne 9. května 1945. S okamžitou platností se zastavily veškeré ofenzivní operace všech jednotek. Jednotky

zůstaly v dosavadních postaveních až do dalších rozkazů. Vzhledem k nesnázím ve spojení bylo možné, že tytéž rozkazy pro některé nepřátelské jednotky se opozdí, proto veškerá obranná opatření zůstávaly v platnosti. S okamžitou platností bylo nařízeno zastavení palby ve všech úsecích. V případě zahájení palby nepřítelem velitelé jednotek mohou nařídit opětování palby. Hlášení podejte ihned. V případě, že by nepřátelské jednotky chtěly hromadně přejít, vraťte je zpět do jejich postavení s poukazem, aby vyčkaly projednání kapitulace parlamentáři. Všeobecné nadšení všech příslušníků soudu Stav polního soudu byl ke dni kapitulace tento,přednosta soudu kapitán Fischl, zástupce přednosty nadporučík Munk, člen polního soudu poručík Gol,vedoucí kanceláře štábní rotmistr Zbytek, zapisovatelé rotný Chrobok, desátník Tuček
Účetní četař Bergman, řidič četař Burg, příkazník svobodník Koritschoner.

Dne 9.5.1945 konány přípravy na odjezd do vlasti. K PS přiděleni do stavu živených dozorci vězňů, štábní rotmistr Rozhoň, rotmistr Novotný, rotný Zámečník, kteří do té doby byli vykazováni v stavu živených OPČ.

Dne 10.5.1945 pokračováno v přípravách na odjezd do vlasti, odevzdávání zařízení.

Dne 11.5.1945 dokončovány přípravy na odjezd do vlasti, pokračováno v odevzdávání zařízení.

Dne 12. 5.1945 odjezd do vlasti. Soud na zákrok přednosty soudu pro přesun vybaven dobře. Měl k dispozici, motocykl štábní rotmistr Rozhoň. osobní vůz přednosta soudu, jeho zástupce a polní prokurátor a řidič četař Burg, nákladní vůz Dodge řidič rotný Chrobok, spolujezdec poručík Gol a ostatní příslušníci soudu a prokuratury. Nákladní vůz Dodge řidič vedoucí kanceláře štábní rotmistr Zbytek, zapisovatel desátník Tuček, účetní četař Bergmann , příkazník svobodník Koritschoner, ve voze jeli ještě rotný Zámečník a rotmistr Novotný.
nákladní vůz Ford všechny spisy, materiál. Vůz byl dán k dispozici i s řidičem vojínem.Staňkem od DO. Odjezd z Nordplene do Cambrai

Dne 13. 5.1945 přejezd z Cambrai do Meziers.

Dne 14.5.1945 odjezd z Mezeiers v 06.00 hodin, poté pokračováno přes Lutych, v podvečer překročeny německé hranice, přenocováno na letišti v Trier.

Dne 15. 5.1945 odjezd z Trier, večer konec přesunu v Bad Kreuznach.

Dne 16.5.1945 odjezd z Bad Kreuznach, konec denního přesunu ve Wunzbourg. K VPS Ministerstvo financí zaslalo fonogramem potvrzení, že převzalo vkladní knížku na níž byly uloženy peněžité tresty složené u PS, knížku předal kapitán Mrázek

Dne 17.5.1945 pokračováno v přesunu na trase z Wunzbourg do Hanbach.

Dne 18.5.1945 ráno vyslána deputace k slavnostnímu překročení státních hranic v sestavě přednosta PS jeho zástupce. Proslov pronesl zástupce velitele brigády podplukovník Zeman. Odpoledne pokračováno v přesunu přes Plzeň do Představ na stanoviště DO.

Dne 19.5.1945 zařizování přechodného pobytu soudu v Představech u Klatov.

Ve dne 20.5.1945 až 28.5.1945 přechodný pobyt soudu v Představech u Klatov. PS s PP úřadovali ve dvou místnostech četnické stanice toliko prozatímně a nouzově. Když podle operačního rozkazu soud se měl stěhovat do Zavlekova, intervenoval přednosta soudu u velitele brigády a poukázal na nedostatky úřadování a umístění v tomto místě. Žádal umístění soudu v městě, kde jedině bylo možno nalézt vhodné kancelářské místnosti a poukázal též na to, že soud musí býti ve styku i s ostatními částmi velitelství a to zejména dle ustanovení § 471 voj. tr.řádu. Po upozornění, že Klatovy, nejbližší město, nejsou americkým vojskem pro čs. brigádu uvolněny požádal náčelníka štábu, aby povolil přímé jednání.

Dne 26.5.1945 po jednání v Klatovech obdržel přednosta PS ihned a bez potíží povolení amerického velitelství.

Dne 28.5.1945 proveden přesun části brigády na přehlídku do Prahy. Odjezd ráno v 06.00 hodin příjezd do Prahy ve 14 hodin. Po příjezdu ihned přednosta PS zajel na VPS v Praze podati hlášení, nikoho z členů soudu však nenalezl.

Dne 29. 5.1945 ráno přednostou soudu podáno hlášení o stavu soudu a přesunu do vlasti přednostovi VPS.Konstatováno, že VPS je nyní VPS 1. čs. armády a má pod sebou osm soudů. Jeho sestavení major Dupel, kapitán Bělský, kapitán Trojánek. Přednostou PS osobně odevzdány k VPS v běhu jsoucí spisy, odvolání, obnovy řízení, žádosti o milosti k dalšímu řízení. Odpoledne přednosta PS jednal na MNO, kde upozorněn, na to, že je zde podporováno zřízení Polního soudu oblasti se sídlem v Plzni, kterým se má stát tento soud.

Dne 30.5.1945 na VB přednosta soudu odevzdal přípis MNO ve kterém se doporučovalo umístění soudu v Praze. Odpoledne se zúčastnil osobně osobní vůz soudu v rámci LBA ambulance slavnostního průjezdu brigády Prahou. Mužstvo jelo na nákladním voze v rámci Dopravního oddílu.

Dne 31. 5.1945 přednosta soudu odevzdal na VB povolení amerických vojenských úřadů a rozhodnutí MNO o povolení usadit soud v Klatovech.

Dne 2.6.1945 proběhlo jednání na VB ohledně přestěhování soudu do Klatov. Bylo projednáno přestěhování soudu do Klatov do budovy Okresního domu v Plánické ulici, kde budou kanceláře soudu i polního prokurátora a rovněž i jednací síň

Dne 4. 6.1945 podle dohody s presidentem Krajského soudu byla uvolněna jednací síň v budově Krajského soudu, kde byla umístěna i věznici. Pořízena jídelna v restauraci „ Na Baště „„ pro všechny příslušníky soudu a prokuratury bez rozdílu hodnosti.

Dne 5.6.1945 přidělen svobodník Koritschoner k 2. rotě DO a získán místo něho svobodník Kvasnica.

Dne 6.6.1945 VPS předána část spisů do Vojenského justičního archivu v Praze XVIII, Clam Martincova 9. Postupně v této době různými rozkazy VB jmenováni, respektive povýšeni tito příslušníci soudu, s účinností od 5.5.1945. Nadporučík Munk na kapitána justice. v záloze

Rotný Chrobok na rotmistra kancelářské služby v záloze, rotmistr Novotný na štábního rotmistra ženijního vojska, rotný Zámečník na rotmistra dozorce vězňů.

Dne 6.6.1945 provedeno zařizování soudu. Opatřen nábytek z německých bytů a kancelářských zařízení ze zdejší školy, kde Němci zanechali kancelářský nábytek.

Dne 7.6.1945 normální úřadování. Nařízeny hlavní přelíčení a výslechy.
V této době úřadoval soud úplně normálně. Zapojil se hladce do domácích poměrů, při čemž domácí vojenské i civilní úřady činnost soudu ze všech sil podporovali. Nutno připomenouti, že tento soud byl v této revoluční době jediným vojenským soudem v oblasti americké armády a že jeho pravomoc postihla všechny příslušníky čs.branné moci v jeho dosahu, dle ustanovení § 471 voj.tr. řádu. Vyřízeny byly některé případy ještě z Francie, konána vyhledávací řízení a poskytnuta právní pomoc všem osobám, které se na soud obrátily o pomoc.

Dne 15.6.1945 výnosem MNO z 12.6.1945 dle zákona. č.115/1937 Sb., zřízeny na území Československé republiky tímto dnem Polní soudy I. stolice a úřady polních prokurátorů. U Velitelství III. armádního sboru se sídlem v Plzni se zřídil úřad se sídlem v Plzni. Příslušnost Polních justičních úřadů I. stolice se vztahovala na všechny osoby podléhající vojenské soudní pravomoci, které byly dopadeny anebo v době zavedení trestního řízení se zdržují v dosahu moci velitelské, tedy. v obvodu velitelství sboru. Současně byl zrušen Polní soud I. stolice a úřad Polního prokurátora u Čs. samostatné obrněné brigády. Nedokončené trestní věci zrušeného soudu a prokurátora převzal k dalšímu řízení Polní soud a Polní prokurátor III. armádního sboru. Polní soud a úřad polního prokurátora používal označení Polní soud III. armádního sboru, Polní prokurátor III. armádního sboru. Soudcovský a kancelářský personál byl ustanoven osobním výnosem. 3).

Dne 13.6.1945 udělena sedmidenní řádná dovolená poručíku Keskovi.

V době od 12.6.1945 do 3.7.1945 konány přípravy pro odevzdání úřadu..

Dne 23.6.1945 výnosem MNO ze dne 23.6.1945 přednosta PS I. stolice štábní kapitán Fischl ustanoven členem VPS v Praze.

Dne 3.7.1945 předal přednosta soudu svůj úřad nově ustanovenému přednostovi III. armádního sboru plukovníku justice Menšíkovi. Při předání svého úřadu všem příslušníkům soudu ze srdce poděkoval a tento svůj dík vyjádřil tím, že ve smyslu článku 165 služebního předpisu A I-1 vylovil písemnou pochvalu, poručíku Josefu Golovi, za jeho píli, svědomitost, a ochotu, kterou prokázal v době působení jako vojenský soudce, štábnímu rotmistrovi Karlu Zbytkovi za jeho iniciativní a pružné vedení soudní kanceláře, rotmistru Václavu Chrobokovi za jeho svědomité a důkladné vedení rejstříků, desátníku Karlu Tučkovi za jeho neúnavnou a svědomitou práci zapisovatelskou, rotnému Richardu Bergmanovi za jeho poctivé a přesné vedení hospodářské správy soudu, rotnému Dezideru Burgovi za jeho bezvadný výkon služby jako mechaniku a řidiči vozidel polního soudu. Poprosil přítomné, aby všichni se stejnou horlivostí a zájmem podporovali nového přednostu, jemuž si dovolil u přání všeho nejlepšího a mnoha úspěchů připomenout, že přebírá agendu polního soudu v zahraničí, jejž všichni milovali a kde zanechali kus svého života a srdce 4).

Poznámky:

1) VHA Praha, Fond vojenská justice v VB, karton 35, prez. PS 69/44, hlášení o změnách u PS ke dne 17.3.1945

2) VHA Praha, Fond vojenská justice VB, karton 35, MNO, čj. 80338-IV/- 2.odd. 1945- polní justiční úřady zřízení z 6.5.1944

3) VHA Praha, Fond vojenská justice VB, karton 35 MNO čj. 93578-IV./-2.od. 1945- polní soud, změny

4) VHA Praha, Fond vojenská justice, karton 35, zvláštní rozkaz polního soudu I. stolice u I. tankového sboru, dříve Čs.SOB ze dne 3.7.1945

8. Výzkumná část rigorózní práce

V této části práce jsem se rozhodl detailně vyhodnotit všechny trestní případy projednávané za dobu činnosti bojového nasazení, respektive od mobilizace vyhlášené Polnímu soudu I. dne 13.6.1945, do ukončení jeho činnosti v létě 1945.

Tyto materiály jsou v shromážděny v archivní fondu Vojenská justice ve Velké Británii Vojenského historického archivu v Praze, kartony číslo 26 až 32

Cílem tohoto výzkumu je vyhodnotit co možná nejpřesněji, jaká byla vlastně struktura trestních případu projednávaných touto složkou vojenské justice, o jakých trestních věcech bylo rozhodováno, jaká byla sociální struktura osob, které před tímto soudem stanuly, jaké byly souden ukládány tresty a jaké bylo eventuálně další řízení po vydání rozsudku.

Rozhodl jsem se proto vyhodnotit u všech projednaných respektive dochovaných soudních spisů, tato kritéria :

8.1. Počet projednávaných soudních případů

V této této části rigorózní práce jsem se rozhodl provést zjištění celkového počtu projednávaných případu za celou dobu co došlo k bojovému nasazení Polního soudu I. stolice u Čs.samostatné obrněné brigády. Zadokumentovat počet vydaných rozsudků, počet jiných procesních rozhodnutí soudu a počet osob, které byly projednávány tímto soudem.

8.2. Věk

Jako kritérium zkoumání bylo stanoveno, zjistit, jaké bylo věkové složení osob, o kterých jednal Polní soud I. stolice v poli.

8.3. Skladba uložených trestů

Zde jsem se rozhodl zkoumat dochované rozsudky se zaměřením na skladbu trestných činů za které byl Polním soudem I. stolice byly ukládány tresty, tedy jaký trestný čin byl kvalifikován v rozsudku a jaký byl jeho procentuální výskyt v celkovém souboru.

8.4. Uložený trest

V této části výzkumu jsem se rozhodl zjistit, jaké byly za shora uvedené trestné činy ukládány tresty, jaká byla jejich případná zostření, v kolika případech byl nařízen odklad výkonu trestu a v jakém počtu byl uložený trest vykonán.

Původní záměr výzkumné části byl obsáhlejší, ale z důvodu značné obsáhlosti předkládané práce došlo k jeho redukci. Původním záměrem bylo ve zkoumaném souboru zjistit rovněž tato kritéria:

- občanské povolání jednotlivých odsouzených
- školní vzdělání jednotlivých odsouzených
- průběh vojenské služby v ČR
- náboženské vyznání jednotlivých odsouzených
- dobu, která uplynula od podání trestního oznámení do podání obžaloby
- dobu, která uplynula od podání obžaloby do vynesení rozsudku
- počet soudních rozhodnutí vydaných jednotlivými soudci

Vyhodnocení těchto údajů by přineslo jistě další neobyčejně zajímavé sociologické výsledky o struktuře osob zařazených do služby v čs. armádě na Západě a dále hypotetické porovnání práce justice v pravdě bojových podmínkách s prací justice dnešních dnů.

Při zpracovávání materiálů, které byly podrobeny výzkumu, tedy u všech rozsudků vydaných Polním soudem I. stolice u Čs. samostatné obrněné brigády, byly stanoveny u jednotlivých dílčích kritérii hypotézy, které byly následně vyhodnoceny.

Počet projednávaných případů

V této části práce bude provedena celková sumarizace zkoumaného souboru, dojde k porovnání počtu projednávaných případů a skutečného stavu dochovaných soudních spisů. V provedeném výzkumu dojde k zjištění počtu osob, které byly projednány tímto soudem. Je předpoklad, že počet osob, které za uvedenou dobu byly projednány vícekrát je velmi malý, až statisticky zanedbatelný. Z celkového počtu projednaných spisů bude zjištěno v kolika případech došlo k zproštění od obžaloby a upuštění od obžaloby. Jako ověřována hypotéza, bylo stanoveno, že počet takto vyřízených trestních případů se bude pohybovat okolo 15 % z celkového počtu.

Věk

V tomto zkoumaném kritériu byly stanovena jako výchozí hypotéza, že věk osob, jejichž provinění bylo projednáváno, nebude v průměru přesahovat 30 let. K tomuto pohledu, k němuž bylo přihlédnuto je, že obecně osoby mladší jsou obecně vždy trestně stíhány častěji než osoby starší a to v souvislosti s jejich nedozraním a to jak sociálním tak vojenským. Je třeba ovšem připomenout psychické zatížení všech vojenských osob, které je provázelo po celou dobu jejich emigrace, často velmi dramatické okolnosti jejich dosavadního života a dlouhodobé vyčkávání na možnost svého vojenského uplatnění, samotné bojové nasazení. Tyto všechny faktory se podílely na tom, že do situací, které vyvrcholily přestoupením zákona se dostávali i muži starších ročníků, u nichž by bylo možno předpokládat jisté životní zkušenosti i jistý nadhled nad problémy plynoucích z vojenského života.

Skladba uložených trestů

Polním soudem I. stolice v poli byly projednávány trestné činy a přečiny spáchané čs. vojenskými osobami za ztížených podmínek mobilizace, přesunu do místa bojového nasazení a více než sedmi měsíční pobyt na frontě, celkově válečných podmínkách. Z těchto důvodu lez s vysokou pravděpodobností předpokládat, že soudem byly projednávány tak typické vojenské trestné činy, které tyto události provázejí, jako je zločin zbabělosti, zločin plenění, přečin svémocného vzdálení, přečin porušení povinnosti při strážní službě. Méně je předpokládán výskyt vojenských majetkových trestných činů jako krádež, zpronevěra a podvod.

Uložený trest

Vzhledem k té skutečnosti, že čs. pozemní vojsko se po celou dobu své existence potýkalo s citelným nedostatkem osob, byl předpoklad, že v době, kdy byla nejsilnější čs. vojenská formace nasazena v bojovém prostoru, bude mít její velení velký zájem na tom, aby co nejvíce jejich příslušníků bylo k dispozici pro bojové uplatnění. Z tohoto důvodů bude ukládán větší počet trestů podmíněných, či uložených s podmíněným odkladem nástupu výkonu trestu. U uložených trestu výkonu žaláře či vězení bude nařízen jejich odklad z různých důvodů. Uložený trest žaláře či vězení bude nastupován pouze ve výjimečných případech, pro výstrahu. Vzhledem k důslednému dodržování čs. vojenského právního pořádku bude i vysoký počet zostřených trestů.

Číslo spisu	P 102/43
Jméno, věk	Vojín Vilém Bauer T 957 Narozen 10.1.1916 v Tatranské Lomnici, okres Kežmarok, příslušný do Spišské Nové Vsi, povoláním obchodník, náboženství židovského, vzdělání 4.tř. obecné, 5 tříd gymnázia, 1 ročník textilní školy, svobodný, ovládal jazyk německý, maďarský, částečně francouzský a italský, zvláštní znamení stav po fraktuře dolních bérců, otec Nathal, matka Charlotta, roz. Fuchsová
Vojenská služba	Zařazen k Brigádním těžkým dílnám. Vojenská služba v ČR 1936-38 u Pěšího pluku 37 v Levoči. Zařazen do branné moci 1.3.1943, ke 31.3.1943 nepřiznána hodnost četaře po komisielních zkouškách, velitelský posudek voják velmi povídavý a potřebující stálý dozor, není oblíben pro nesnášenlivost, uvádí, že velmi trpí nervově a žádal proto o šesti měsíční zdravotní dovolenou a rád by docílil propuštění z armády, velmi dobrý řidič obrněného auta. Do čs. armády vstoupil do tříletém pobytu v koncentračním táboře v Africe
Trestní oznámení	Podáno OPČ dne 13.9.1943, vypracoval npor. Novotný, přiložen seznam věcí doličných, napaden ve spánku v ubytovací místnosti v prvém poschodí Woodburry Road „Tetwyn House“ v prostoru MPO neznámým útočníkem, který jej zranil na hlavě, probudil se palčivou bolestí na hlavě a zpozoroval, že krvácí, vstal a odešel do koupelny, zde byl nalezen. Zjištěny tržné rány a pohmožděniny v týlu a na hlavě. Dne 14.9.1943 na ošetřovně sepsán záznam v poškozeným npor. Novotným.Poškozený uvedl, že si večer četl, v 22.15 hod. vyšrouboval žárovku, v 04.30 hod se vzbudil ránou, tekla mu krev, neví zda se mu něco ztratilo. Zahájeno vyhledávaní usnesením dle § 137 odst.3 v.t.ř. npor. Vohryzkem dne 14.9.1943 pod čj. NPv 92/43. Dne 14.9.1943 vyslechnut des. Reischsfeld uvedl, že je v 04.25 hod probudilo sténání, šel do koupelny a tam nalezl zakrváceného Bauera. Dne 15.9.1943 velitel MPO zaslal PP osobní doklady. Dne 19.9.1943 v 10.00 hod pokračováno ve výslechu, pro značné rozpory téhož dne v 13.30 hod. Dne 18.9.1943 výslechy svob. Rašovský, voj. Hanák, voj. Sedlák uvedli, že by toto mohl udělat voj. Rejchart s nímž mají špatné zkušenosti. Dne 20.9.1943 výslech voj. Chovance, poškozený s nimi poslouchal zprávy BBC v 22.15 hod a říkal, že jej bolí hlava, dne 20.9.1943 výslech svob. Vraňáka, byl ten večer dozorčím, voj. Rejchart měl trest vězení po službě, vězení je ve 4.patře, byl zamčen a ještě tam byla zástrčka. Dne 21.9.1943 podán lékařský posudek v němž uvedeno, že jmenovaný přiveden v 4.35 hod na posádkovou ošetřovnu, před příchodem posádkového lékaře poskytl první pomoc čet.asp.MUDr. Lípa, podle konfigurace ran, jednalo by se o zranění poloostrým a rovným předmětem na což by poukazovalo, že okraje ran byly rovné a částečně zhmožděné, krváceni již nebylo čerstvé a dalo se předpokládat podle kolace a suché krve ve vlasech, že bylo způsobeno již delší dobu před příchodem na ošetřovnu (2-3 hodiny). Lokalizace a konfigurace ran nemůže s jistotou vyloučiti sebezranění. Není ale pravděpodobné, že individuum v normální

	psychické konfiguraci, bylo by schopno po dvou, značnou silou vedených zraněních na temeni hlavy, si způsobiti ještě další stejnou silou vedená zranění na čelní kost. Rány byly silně krvácející, nemluvě o tom, že značnou silou vedená rána již sama způsobí omámení a spolu se silným krvácením vzbudí pocit strachu. Nachází-li se osoba v opilém stavu, neb je pod vlivem narkotika, které mohou zakalit vědomí, neb jedna-li se o výjimečný psychický stav, např. deprese a neb hypermaniakalní stav, nemůže býti sebepoškození, tak neobvyklého rázu vyloučeno. Dne 21.9.1943 proveden OPČ situační náčrt světnice a koupelny. Dne 22.9.1943 provedeno šetření na ošetřovně, jmenovaný přiveden v 04.45 hod. Dne 22.9.1946 zahájeno tr. řízení proti voj. Bauerovi usnesením dle § 137/3 v.t.ř. npor. Němcem pro zločin sebepoškozování dle § 293 v.t.z., téhož dne PP požádal OPČ o zaslání věcí doličných. Dne 25.10.1943 byli vyslechnuti npor. Vohryzkem svědci čet. asp. Reischsveld a svob. Rašovský a dne 26.10.1943 svědek svob. Rosík. Dne 29.10.1943 svědek čet. asp. MUDr. Retter, dne 30.10.1943 npor. Novotný z OPČ. Dne 31.10.1943 OPČ pořízen výpis z knihy chorých setniny. Dne 2.11.1943 proveden výslech svědka voj.Blahouta. Dne 6.11.1943 VB požádal VPP o sdělení stavu šetření. Odpověď PP npor. Němce z 8.11.1943, obžaloba bude podána v nejbližších dnech. Přípis VB z 12.11.1943 opis obžaloby zaslat na VB k styčné skupině.
Obžaloba	Podána 8.12.1943 npor. Němcem pod čj. PV 175/43 pro zločin sebepoškození dle §293 v.t.z., k PS zaslán tohoto dne balík s věci doličnými. Rozkazem VB z 18.12.1943 přísedícími určeni ppor. Geisler, des. Blahout. Publikace obžaloby dne 24.12.1943 v 11.55 hod. kpt. Prýmkem za přítomnosti voj. Synka, obžalovaný si vyhradil podati průvodní návrhy před hlavním líčením. Doruční lístek obžaloby od BTD doručen PS dne 24.12.1943 v 13.00 hod.
Hlavní přelíčení	Dne 7.1.1944 v době od 09.40 hod do 12.20 hod Samosoudce npor. Bělský, přísedící ppor. Geisler, des. Blahout zapisovatel rtn. asp. Harašta, PP npor. Němec, obhájce npor. Geiger, obžalovaný nemá důvod, proč by se vyhýbal vojenské službě, slyšeni svědci Reichsfeld, Rašovský, Rosík. Návrh PP na zjištění vztahu obžalovaného k čs. armádě, návrh obhajoby na výslech ošetřujících lékařů a zkoumání na místě samém, jednání bylo odročeno. Soudem dne 14.1.1944 vyžádán psychiatrický posudek jmenovaného, vypracovaný MUDr. Dupperem z Taristoch klinic dne 26.1.1944. Dne 1.2.1944 v době o 09.30 hod do 13.40 hod Samosoudce npor. Bělský, přísedící ppor. Geisler, čet. asp.Lovecký zapisovatel rtn. asp. Harašta, PP npor. Němec, obžalovaný , obhájce npor. Geiger. Provedeny výslechy svědků MUDr. Blitze, MUDr.Rettera, MUDr. Lípy. Svědek Retter uvedl, že je možnost, že krev byla zadržena ve vlasech a proto málo krve odkapávalo na spodky, po dobu ošetřování byl rozčilený ale orientovaný, ztrátu vědomí nemohl vyloučit. Po vyhlášení rozsudku si PP ponechal lhůtu.
Rozsudek	Podle § 306 odst.3 v.t.ř. se zprošťuje obžaloby, která je viní, že dne

	12.září 1943 ve Walton on The Naze, po svém předchozím zařazení do branné moci způsobil si zranění na několika místech hlavy, tudíž hleděl zmrzačením svého těla učiniti se neschopným vojenské služby a tím dosíci svého propuštění, čímž měl spáchati zločin sebepoškození podle § 293 v.tr.z.
Další řízení	Dne 3.2.1944 požádal VB o písemné vyhotovení rozsudku. Dne 16.2.1944 podal PP odvolání co do viny a pro zmatečnost, písemné vyhotovení převzal npor. Klein. Dne 21.2.1944 dodána k PP odpověď obhájce. Dne 29.2.1944 VPS usnesením vydaném npor. Littmanem rozhodl za účelem objasnění za nichž došlo ke zranění obžalovaného nařídil doplnění řízení rekonstruováním případu. K rekonstrukci případu přibrat kpt. Novotného a des. Brychtu. Doplnění má býti provedeno v přítomnosti stran, svědků, čet. asp.Dr. Lípy, rt.asp.Dr. Rettera a znalce kpt. Dr. Blitze v obou směrech, tj. jednak jak tvrdí obžaloba, jednak, jak se hájí obžalovaný. Znalec nechť podá posudek o tom, zda v případě sebepoškození, duševní stav obžalovaného v době spáchání činu vylučuje vůbec, neb do jaké míry míry přičitatelnost trestného činu. Doplněním pověřil PS. Rekonstrukce případu nemá býti provedena na místě samém tj. ve Walton on the Naze. Dne 2.3.1944 VPS zaslal spis a věci doličné k PS k provedení doplnění řízení. Lékař znalec a lékaři svědci ať objasní dále případ pokud se týče těchto okolností: a) kaluže krve na zemi u postele obžalovaného a poměrně nedostatečné zakrvácení spodků obžalovaného umístěné kritické noci přímo pod hlavou obžalovaného na podhlavníku b) uplynutí času od poranění obžalovaného do jeho příchodu na ošetřovnu c) možnost ztráty vědomí a jeho trvání PS usnesením nařídil doplnění řízení na 21.3.1944 o 09.30 hod. Dne 14.3.1944 VB hlásí, že rtn Dr. Retter je na dovolené a vrátí se až 26.3.1944. Dne 20.3.1944 usnesením PS řízení odloženo na neurčito. PS vypracoval úřední záznam dne 18.4.1944, brigáda na cvičení. Dne 2.5.1944 složil obhájce obžalovaného plnou moc a obžalovaný požádal o obhájce z moci úřední. PS usnesením z 2.5.1944 stanovuje řízení na dne 10.5.1944 o 09.30 hod, dne 4.5.1944 usnesením řízení odloženo na neurčito. PS nařídil usnesením doplnění řízení na 29.5.1944 o 09.30 hod, hlášení OPČ, kpt. Novotný se úkonu nemůže zúčastnit, protože odjíždí jako ubytovatel do nového prostoru. PS nařizuje usnesením doplnění řízení na den 27.6.1944 o 9.30 hod. Dne 27.6.1944 provedeno líčení za účelem doplnění řízení dle příkazu VPS v přítomnosti dožádaného soudce npor. Kulka, zapisovatele čet. Chroboka, veřejného žalobce npor. Fischla, obžalovaného, obhájce por. Bendy, rekonstrukce provedena v přítomnosti stran a za součinnosti kpt. Novotného a des. asp. Brichty v soudní síni pomocí věcí doličných podle vypracovaných náčrtů, provedeny výslechy svědků dle pokynu VPS. Znalec uvedl, že umístění zranění připouští jak možnost sebepoškození, tak možnost způsobení zranění třetí osobou, považuje za vyloučeno, že obžalovaný, v případě, že si

	zranění přivodil sám, mohl býti při plném vědomí v době , kdy si měl rány zasadit a má za to, že v takovém případě musel obžalovaný v kritické době býti v takovém duševním stavu, který by přičítaní trestného činu vůbec vylučoval. Dne 21.7.1944 VPS za předsednictví kpt. Littmana v přítomnosti npor. Hartmanna a npor. Trojánka odvolání PP zamítl a rozsudek prvého soudu se potvrdil Dne 27.7.1944 VPS zaslal k PS čtyři vyhotovení rozsudku k dalšímu opatření.
Poznámka	**Zápis sepsaný s poškozeným obsahuje devět listů rukou psaných**

Číslo spisu	**P 25/44**
Jméno, věk	Štábní rotmistr jezdectva Karel Benák, R 221 Narozen 22.5.1888 v Žatci, příslušný do Zbosína okres Benešov, poslední bydliště Waršava, povoláním úředník Škodových závodů, ženatý, náboženství římsko-katolické, školní vzdělání 5 tř.obecné, 4 tř. reálného gymnázia, 2 ročníky obchodní školy, hovoří rusky , polsky, německy, otec Augustín, matka Olga roz. Leinerova, posledně bytem Polsko, Warsawa, ulice Koszykova 24
Vojenská služba	Zařazen k Protiletadlové baterii, odveden 1909, přísahal 28.10.1940 v Rusku a 28.3.1941 v Haifě, dosáhl hodnosti šikovatele v rak.-uherské armádě v roce 1911, v prosinci 1916 vstoupil do čs. legie v Rusku, v listopadu 1917 přestoupil do polské legie, dne 2.9.1939 presentován u čs. vojenské skupiny v Bronovicích v Polsku, do Anglie přišel se skupinou ze St. Východu, zařazen jako výkonný rotmistr. Vojenské hodnocení rotmistr vážné a klidné povahy, ješitný se sklonem k samolibosti, má organizační vlastnosti, potřebuje však stálou kontrolu.Vyznamenán Polskou medailí za státní službu, Polskou medailí za vítězství, Polskou medailí za nezávislost, Polskou revoluční medailí Amarastova. Dosavadní služba od 24.6. do16.10.1941 v Syrii, od 16.10. do 29.12. 1941 v Tobruku, od 31.5. do 24.6.1942 v Západní poušti, v Libyi od 27.12.1942 do 18.6.1943
Trestní oznámení	Podáno velitelem baterie dne 26.11.1943. Dne 9.12.1943 velitelem baterie proveden administrativní výslech voj. Engela, dopis mu zaslal bratranec čet. Eisinger, měl hodnotu více než 17 liber, téhož dne výslech svob. Pulíčka uvedl, že převzal dopis, byl pověřený k tomuto, dal je do tašky a potom jej předal voj. Květovi. Dne 28.12.1943 proveden výslech voj.Hejla řídil vůz, vezl svob. Pulíčka, taška byla mezi nimi, nikde nezastavil. Dne 29.12.1943 výslech voj. Květa, poštu vždy vyzvedával Pulíček a potom zapisoval Benák. Dne 23.12.1943 VB uložil OPČ vyšetření frakantury ztraceného dopisu, věc šetřena OPČ pod čj. 926/44 kpt. Novotným a rtn.Hláskem. Dne 27.12.1943 zápis s škpt. Sommerem a čet. Jandou, všechny dopisy předávány proti podpisu do služební knihy vzoru FF

49. Dne 29.12.143 výslech voj. Květa vše podepisoval rotmistr, mnohokrát se stalo, že podepsal dopisy aniž je měl v rukou. Dne 30.12.1943 proveden výslech čet. Eisingera, obálku dělal sám, pečeť tam nebyla. Dne 30.12.1943 výslech štrm. Benáka, trval na to, že dopisy nikdy z tašky nevyndával, provedena konfrontace s voj. Květem Dne 7.1.1944 spis od VB zaslán k PP s popisem, dne 7.10.1943 připravil čet. Eisinger dopis pro voj. Engela, do obyčejné bílé obálky vložil 17 liber, obálku zalepil a orazítkoval razítkem autodůstojníka, aby obálka byla markantnější. Obálku s penězi vzal s sebou čet. Eisinger na propuštěnou do Coventry, kde v bytě své manželky Mrs. Lilian Eisinger, 8 Villa Rd. Radford, vložil bílou obálku s penězi do hnědé obálky, kterou si zhotovil pomocí lepenky. Na líci učinil čet. Eisinger modrou tužkou kříž přes celou obálku. Takto připravený dopis odevzal čet. Eisinger své manželce, která dopis frankovala 3,5 penny a odevzdala na poštovním úřadu v Coventry, téhož dne tj. 8. 10.1943. Dopis takto vystrojený nebyl tudíž pojištěn, nebylo použito poštovní obálky předepsané pro zasílané peněz. Dne 30.10.1943 sepsán kpt. Pujmanem výslech s štrm. Benákem na rozkaz VB. Dne 4.1.1944 na VB hlášení škpt. Michálka, že jmenovaný užíval též jména Zaremba. Dne 10.1.1944 zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle §137/1 v.tr.ř. npor. Němcem pro §§ 457,466 e v.tr.z., téhož dne spis zaslán k PS pro vlastní přetížení. Dne 18.1.1944 OPČ navrhl na základě dalšího šetření provést výslechy svob. Hellera, čet. Belláka, dne 22.1.1944 proveden jejich výslech. Čet. Bellák nar.1896 uvedl, že nemá podezření na manipulaci s penězi, svob. Květ uvedl, že se v Rusku dlouho vydával za praporčíka, v 17.00 hod proveden výslech svědka Engla, odvolal se na svoji výpověď, požádal o vyrozumění o tr. řízení. Dne 23.1.1944 o 13.00 hod výslech obviněného, živí manželku a 24 letou dceru, není si vědom žádného provinění. Dne 14.2.1944 výslech svědka des. Zegwitze, byl s ním zaměstnám v závodě Škoda ve Waršavě, on odbavoval auta o jeho hodnosti nemůže nic říci. Dne 23.2.1944 proveden výslech svědka svob. Karla Benáka ml., v Polsku měl otec hodnost rotmistra to je v čs. armádě hodnost kapitána jezdectva. Dne 26.1.1944 rtm. Feinl předložil seznam bývalých kmenových příslušníků štábní čety p.pluku.500 s poznámkou, že mužstvo bude pro potřeby soudu shromážděno 2.2.1944 dopoledne. Dne 2.2.1944 proveden výslech svědka rtm. Feinla, popsal podrobnosti obchodu v kantýně, téhož dne proveden výslech rtm. Kulandy, voj. Weisse, des. Höningera. Na PS doručen trestní list svob.Pulíčka v němž uvedeno, že pod čj. P 48/42 byl PS na St.Východě byl odsouzen pro spáchání tr. činu dle § 156 v.tr.z. k trestu vězení v trvání 3 měsíce se zkušební dobou 2 let. Dne 4.2.1944 proveden výslech svědků svob. Halmoše, des. Marchýna. Dne 8.2.1944 výslech svědka voj. Adlera, uvedl, že on svůj podíl ze zisku kantýny dostal, byla to libra a 82 egyptských piastrů. Dne 10.2.1944 u VPS proveden výslech svědka rtm. Douděry nar.1896, četník OPČ, ruský legionář, byly mnohé pochybnosti v výpovědi obviněného. Dne 15.2.1944 výslech svědka mjr. gšt. Sellnera, téhož dne výslech svědka Jaroslava Horníčka

	nar.24.4.1897 úředníka, byl v roce 1917 velitelem 3. roty záložního pluku na Rusi, nevylučuje, že jmenovaný zde sloužil jako poddůstojník, nemožné, že by se nemohl dostat zpět ke své jednotce, pracoval v repatriační komisi ve Waršavě, ví, že jmenovaný pracoval v Polskie Zavodow Škody jako technik.Dne 1.3.1944 výslech svědků svob. Kratochvíla, des. Bukovského, předložil zápis do památníků z 14.2.1940. Dne 3.3.1944 výslech svědka rtn. Štancnara.1891, vstoupil s ním do legiích na Rusi, tom o jeho hodnostech nic neví, téhož dne výslech plk. K. Klapálka, pamatuje si jej z legií a to je vše co může uvést. Další výslech obviněného dne 16.2.1944 uvedl, že dne 21.8.1917 uzavřel sňatek v Brusilsku, 12.3.1919 se mu narodila dcera a dne 22.5.1921 syn, obviněný předložil sestavený přehled vyplacených částek z výtěžku kantýny, rovněž dokládá, že v roce 1939 ze svých prostředků hradil potřeby vojenské skupiny ve výši 23.087 zlotých a 2.531 rublů, které mu dosud vojenskou správou nebyly proplaceny, dopis se mu toho dne do rukou nedostal silný dopis by si jistě pamatoval, má dobrou paměť, dopisy přejímá voj. Květ a zapisuje vše do doručních knih. Dne 6.3.1944 výslech svědka des. Dufka v letech 1935-38 se jmenovaný za jeho pobytu v Polsku ucházel o charakter legionáře a předkládal svou vojenskou knížku. Dne 7.3.1944 na VPS npor. Littmanen vyslechnut svědek JUDr. Juraj Slávik, ministr vnitra, neví podrobností k jeho hodnosti. Dne 8.3.1944 NT zaslán seznam vyplacených peněžních náležitostí. Na dotaz vyšetřujícího soudce npor. Fischla obviněný uvedl, že má u sebe 5 liber, ve spořitelně 4 libry, peníze si půjčoval to je pravda, ale jen jednou, když byl ve Wiwinhoe. Dne 16.3.1944 PS zaslal spis k PP dle § 144 v.t.ř. a připojil spis P 113/44 dle osobní žádosti. Dne 26.3.1944 PP rozšířil vyhledávací řízení pro tr. čin podvodu dle § 502 v.tr.z. a zpronevěry dle § 472 v.tr.z., téhož dne PP spojil řízení se spisy Pv 5/44 a Pv 189/44 ke společnému řízení a provedení úkonů.
Obžaloba	Podána 6.4.1944 pod čj.Pv 189/43 pro §§ 502, 504, 472, 472 v.tr.z. Publikace obžaloby dne 27.4.1944 o 09.15 hod npor. Kleinem, obžalovaný navrhl výslech svědka svob. Vasina, požádal o obhájce por. Dresse.
Hlavní přelíčení	Dne 17.5. 1944 v době od 09.55 do13.15 hod Předseda senátu npor. Mrázek, přísedící kpt. Jančárek, npor. Kulka, PP npor. Němec, zapisovatel rtm. Harašta, obhájce por. Benda, obžalovaný, vše vzniklo z řečí voj. Květa. Výslech svědků voj. Květa, svob. Pulíčka. Soud připustil k návrhu obhájce výslech svědka Španiela a odročil jednání na neurčito. Dne 19.5.1944 PS požádal VPS o provedení svědka plk. gšt.Oldřicha Španiela nar.1894. Výslech proveden dne 23.5.1944 npor. Littmanem, svědek uvedl, že byl vojenký attasche ve Waršavě, osobně jej znal, jeho vojenskou knížku neviděl. Dne 16. 6.1944 v době od 11.25 hod do 14.15 hod Předseda senátu npor. Mrázek, přísedící kpt. Jančárek, npor. Kulka, PP npor. Němec, zapisovatel rtm. Zbytek, obžalovaný, obhájce por. Benda. PP ohlásil na místě odvolání z důvodu zmatečnosti a co do viny. Dne 4.7.1944 voj. Engel osobně prosil PS o sdělení stavu

	řízení. Dne 10.7.1944 PP vzal své odvolání zpět
Rozsudek	Podle § 306 č.3 v.tr. ř. osvobozuje se od obžaloby, že dne 28. března 1941 na St. Východě lstivým předstíráním, totiž vydáváním se proti pravdě za rotmistra,tj. za veřejného úředníka, uvedl čs. voj. správu v omyl, jímž ona na svém majetku škodu 2.000 Kč převyšující měla utrpěti a do dne 6. dubna 1944 částku 142,13,11 L tj. 20.885Kč skutečně utrpěla. V měsíci srpnu 1942 na St.Východě, jako výkonný rotmistr velitelství praporu 500 převzal od britské Intelligence Service movitost čet. Otčenáška v úhrnné hodnotě 34 L, tj. 4.760Kč a tyto věci si ponechal, tedy věci svěřené mu mocí jeho služby, hodnotu 500Kč převyšující, za sebou zadržel a si přivlastnil V měsíci srpnu 1943 v posádce baterie PL v Anglii jako výkonný rotmistr téže jednotky převzal od svob. Pulíčka poštu a z této si ponechal dopis adresovaný svob.R. Englovi s obsahem 17 L, tj. 2380 Kč, tedy věci svěřené mu mocí jeho služby hodnotu 500 Kč převyšující za sebou zadržel a si přivlastnil, čímž měl spáchati zločin podvodu dle §§ 502, 504b, 505 v.tr.z., zločin zpronevěry dle §472 v.tr.z., zločin zpronevěry dle § 472 v.tr.z.
Další řízení	MNO předložil dne 1.6.1950 čet. v zál.Pavel Borek, bytem Praha XII, Hradešínská 33, žádost o náhradu škody v částce 30-35 L za poštovní známky, které se mu v roce1941 na St.Východě ztratily jako příslušníku čsl. zahraniční armády. MNO požádal pod čj. 69 691 –III/2.odděl.1948 dne 1.6.1950 Vojenský historický archiv v Praze, aby z archivu čs. samostatné brigády byla zjištěna odpověď VB čet.Borkovi a zapůjčena konsepty k nahlédnutí, které budou ihned vráceny. Dne 22.6.1950 MNO vrátilo Vojenskému spisovému úřadu v Hradci Králové pod čj. 68871/48 trestní spis P 25/44 býv.polního soudu z Anglie proti štrm. K. Benákovi.
Poznámka	Spis PP pod Pv 189/43 pro zpronevěření, vyhledávání zahájeno npor. Němcem, dne 12.8.1942 na St. Východě jako gážista u velitelství praporu ponechal si věci od britské IS převzaté, jejichž cena převyšovala 34 L a které náležely čet. Otčenáškovi, tedy věci hodnotu 500 Kč převyšující

Číslo spisu	**P 32/44**
Jméno, věk	Vojín Arnošt Ničevo, T 1046 Narozen 23.9.1922, Pudlově, okres Český Těšín, příslušný tamtéž, náboženství evangelické, studující obchodní školy, školní vzdělání 5 tř. obecných, 4 tř. měšťanky, 1,5 ročníku obchodní školy, hovoří polsky a německy, otec Rudolf, matka Marie roz. Kondela
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, odveden a presentován 29.9 1943, přišel z německé armády, zde dosáhl hodnosti unteroffizier, otec vyplnil Volksliste, povolán do německé armády 15.9.1941, v Africe

	se schoval u fr. rodiny a zajat 8.5.1943, má řidičský list, vojenský posudek voják ukázněný, dobře vycvičen, dobrého vojenského vystupování se zájmem o službu, slušný vojín, dvakrát kázeňsky trestán
Trestní oznámení	Dne 7.5.1944 na VB doručen fonogram anglické policie, že zběh se nachází na Policii v Pitsea Essex, tel. č.224. Vydán zatýkací rozkaz. Dne 7.5.1944 k PS dopravil npor. Munk z OPČ zběha do vyšetřovací vazby a předal opis protokolu, aby bylo zakročeno zpravodajsky proti pí. Patricií Slow. Dne 8.5.1944 zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle §137 v.t.ř., téhož dne zasláno k VB hlášení, vojenská služba jmenovaného se jeví v jiném světle a žádáno o zapůjčení zpravodajských poznámek. Dne 8.5.1944 spis zaslán k PS k provedení publikace vazby, v 12.40 hod předán do vazby PS, převzal rtm. Rozhoň. Dne 8.5.1944 proveden výslech obviněného npor. Mrázkem, uvedl, že se cítí Polákem, do německé armády se dostal jako příslušník kraje, který byl prohlášen součástí říše, po zajetí byl v americkém zajateckém táboře a odtud se dostal do čs. armády, prodělal výcvik v VPR a s ní se dostal do Southend, zde si udělal známost s pí. Patricií Slow, Wodfield Park Drive Liegh on Sea, asi v prosince 1943 byl odvelen k tankovému praporu a zde se život stal nesnesitelným, jelikož musel každodenně naslouchati a nevraživé poznámky proti Romelovcům, jednou byl i napaden nožem. Nevydržel již to zacházení a chtěl se přihlásil k Polákům. Dne 10. 4. v noci odešel od útvaru a odjel vlakem do Southendu přes Londýn, šel k výše uvedené paní, zde pobyl několik dní, ona mu dala civilní šaty, vojenské věci tam zanechal. Jela s ním do Londýna, kde vyhledal Polish Information Office, přihlásil u jednoho poslance za Šlonska, vše mu vysvětlil, řekl, že má příliš mnoho práce a aby přišel později, odejel proto zpět do Southendu a zde jsem bydlil několik dní a později odejel s jinou dívkou do Skotska do míst, kde jsou polské útvary a zde se stýkal s Poláky, kteří přišli též od Rommela, utvrdilo ho to v rozhodnutí, že se přihlásí u Angličanů. Odejel zpět do Southendu, ale pí. P. Slow řekla, že doma je její matka a ta to nesmí vědět, proto se schoval do skříně v kuchyni a tam též přespal, ráno jej stará paní našla, lekla se a rychle odešel. Chtěl též zpět svoji uniformu, ale ona mu řekla, že ji někam schovala, chtěl totiž k Angličanům v uniformě. Byl celý zoufalý a pojal sebevražedný úmysl, který by snad uskutečnil, kdyby ráno nebyl zatčen anglickým policejním úředníkem, který jej našel jak spí na lavici v autobusové čekárně. Není pravda, že řekl někomu, že je Němec a proto nechce sloužit v čs. armádě. Dne 11.5.1944 zaslána K PS zpráva VB s tím, že obvyklá zpravodajská zpráva sepsána s jmenovaným nebyla, zpravodajský protokol uložen u MNO. Dne 1.5.1944 zaslána VB konsignace materiálu, chyběl šálek, kalhoty, blůza, opasek, nůž, baret, hrnek, spodky, sáček na potraviny. Dne 17.5.1944 od 14.00 do 15.15 hod další výslech obviněného, kromě němu bylo nadáváno des. Lieberzikovi a voj. Podešvovi, voj. Grun degradovaný čet. asp. při škrábaní brambor vyskočil proti němu s nožem. Byl předveden spolu s voj. Podešvou k pplk. Šedovi, ten je vyslechl a řekl, že se to musí vydržet, cítil se

	být více Polákem, do armády se přihlásil proto, že chtěl být s voj. Mesiarem. Dne 17.5.1944 výslech svědka rtn. Herze výkonného rotmistra, voj. Podešvy viděl hádku s Grunem, jemu nikdo nenadával. Dne 17.5.1944 účetní svob. Bergman ocenil věci na hodnotu -,8,9 L. Dne 20.5.1944 spis zaslán od PP k PS.
Obžaloba	Podána 20.5.1944 pod čj. Pr 71/44 pro tr. Činy dle §§ 183,198 v.t.z. a téhož dne spis zaslán k PS. Publikace obžaloby dne 22.5.1944 v 10.40 hod npor. Mrázkem za přítomnosti rtn. Harašty uvedl, že souhlasí s ustanovením obhájcem por. Bendou
Hlavní přelíčení	Dne 14. června 1944 od 10.00 hod Předseda senátu npor. Mrázek, přísedící kpt. Preiningr, svob. Bartoníček, PP npor. Fischl, zapisovatel rtm. Zbytek, obhájce por. Benda, obžalovaný vypovídal stejně jako ve svém protokolu. Svědek des. Liebzeit, byl na dovolené když obžalovaný zběhl, nadávky nikdy neslyšel, nebyl s ním na světnici, na chování voj. Gruna si stěžoval voj. Podešva, ne on. Po vynesení rozsudku se obžalovaný a obhájce vzdali opravných prostředků, PP se nevyjádřil. Dne 15.6.1944 doručen přípis PP, vzdal se opravných prostředků
Rozsudek	Jest vinen, že dne 9. dubna 1944 v posádce Tankového praporu 2 v Anglii za války, po svém zařazení do branné moci, svémocně a v úmyslu, aby se navždy vymkl své služební povinnosti opustil svou jednotku, a v témže úmyslu zůstal vzdálen až do 6. května 1944, kdy byl zatčen anglickou policií, čímž spáchal zločin zběhnutí podle §183,198 v.tr.z. a odsuzuje se za to do žaláře v trvání 6 měsíců zostřeného samovazbou v posledních 14 dnech trestu. Podle §208 d v.tr.z. jest povinen zaplatit vojenskému eráru náhradu škody podle určeného paušálního tarifu za výstrojové součástky v celkové výši 2,14,11 L. Podle §3 zák.75/1919 Sb. z. a n. vyslovuje se ztráta práva volebního do obcí.. Podle §127 v.tr. z. započítává se obžalovanému do trestu vyšetřovací a zajišťovací vazba od 6. května do 14. června 1944. Trest jest nepodmíněný. Naproti tomu se obžalovaný podle §303 č.3 v.tr.z. osvobozuje od obžaloby, že v době od svého zběhnutí součástky vojenské výstroje a to 1 blůzu, 1 kalhoty, 1 černý baret, 1 vojenský opasek, popruhový 1 šál vše v úhrnné ceně 385 Kč, t.j. obnos 500 Kč nepřevyšující, které dostal od státu vlastní služební potřebě, svévolně zkáze vydal, čímž měl spáchati přečin nešetření služebních předpisů podle §286f v.tr.z.
Další řízení	Dne 20.6.1944 VB vrací spis s tím, že dle § 479 v.t.ř. nařídil odložit výkon trestu na neurčito.
Poznámka	Vojín Antonín Podešva Nar.31.7.1909 v Kolíně, bytem Ladysmitsen, Visconsin, USA, zedník, otec dvou dětí, dobrovolně se přihlásil do čs. armády 2.10.1940

Číslo spisu	P 36/44
Jméno, věk	Svobodník Mořic Cobor, R 593 Narozen 1.10.1905 Nitra, tamtéž příslušný, náboženství židovského, rozvedený v Haife dne 14.9.1943, vzdělání 4 tř. obecné, 5 tř. reálného gymnázia, povoláním obchodník znalost řečí maďarsky, německy, částečně německy a anglicky, otec Hermann, matka Katarina roz. Weisová
Vojenská služba	Zařazen k LBA. Vojenská služba v ČR 1926-27, prezentován 23.6.1942, přísahal 28.10.1942, znovupřísahal 26.4.1944, dne 5.9.1944 přemístěn od NT k LBA, velitelský posudek k 8.5.1944 voják rozptýlený, neobratný, těžkopádný, není použitelný pro řádnou službu, zapomětlivý, méně chápavý
Trestní oznámení	Výkaz o zběhnutí vypracován por. Němcem dne 4.7.1943, dne 4.7.1943 zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle §137/1 v.tr.ř. a spis toho dne od PP vypraven k PS. Výslech svědka rtn. Machala dne 7.12.1943 odešel s ručníkem k umývárně vzdálené 1 km a již se nevrátil, nalezl v jeho věcech potrhaný dopis v jidiš, výslech svědka rtm. Steina velitele ½ čety, byl líný a nespolehlivý, ví, že měl ženu v Haifě. Dne 14.1.1944 vydán zatýkací rozkaz, zrušen dne 5.5.1944 npor. Fischlem. Dne 15.1.1944 řízení přerušeno, nebyl stále dopaden, řízení dokončeno.Výslech obviněného provedl npor. Kulka 23.5.1944, uvedl, že v ten den dostal více dopisů, kde se dozvěděl, že všichni příbuzní odejeli s transportem do Polska a že žena si koupila za jeho úspory drahý prsten, přepsala nájem na jiné jméno a prodala všechny jeho civilní šaty, jel za ní v otevřeném nákladním voze na prudkém slunci a zmagořil, se ženou se rozvedl a podepsal smlouvu u anglické pobřežní služby a ta mu končila 20.1.1944, požádal o předčasné ukončení smlouvy aby mohl jet do Anglie. Dne 15.3.1944 se přihlásil v Jeruzalémě.Dne 17.3.1944 sepsán s podezřelým na čs. misii v Jeruzalémě záznam, dítě zanechal v Čechách vychovává jej kněz na Moravě, dozvěděl se o nepřístojném chování manželky, dozvěděl se o rodině a nervově se zhroutil, nevěděl co dál, rozvedl se, zavázel se k 6 měsíční službě, dozvěděl se, že má odjet transport do Anglie, požádal o propuštění, a přihlásil na vojenské misii. Dne 5.5.1944 PP znovuzahájil vyhledávací řízení npor. Fischl
Obžaloba	Podána 5.6.1944, npor. Fischlem pro zločin dle §183,201 v.tr.z. pod čj. Pr 113/ 43.Publikace obžaloby dne 19.6.1944, požádal o ustanovení obhájce Gottlieba z LBA, vzal termín přelíčení na vědomí
Hlavní přelíčení	Dne 22.června 1944 v době od 15.00 do 15.45 hod Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel rtm. Zbytek, PP npor. Fischl, obhájce ppor. Gottlieb obžalovaný, o nevěře své ženy se dozvěděl od dovolenců, kteří se vrátili do tábora, ponechal si lhůtu pro rozmyšlení
Rozsudek	Jest vinen, že dne 3.července 1943 v El Quassaisin / Egypt / po svém zařazení do branné moci za války svémocně a v úmyslu, aby se navždy vymkl své služební povinnosti, opustil svůj útvar v tzv.

	Transit Camp na St. BVýchodě, a v témže úmyslu zůstal nepřítomen až do dne 15.března 1944, kdy se dobrovolně u čs. voj. mise v Jerusalemé přihlásil, čímž spáchal zločin zběhnutí podle §§183,201 v.tr.z. a odsuzuje se za to do žaláře v trvání 5 měsíců zostřeného samovazbou v posledních 14 dnech trestu. Podle § 204 v.tr.z. vyslovena degradace. Podle § 208 d a f v.t.z. jest povinen nahradit voj. správě škodu za výstrojové součástky, které s sebou odnesl a to dle paušálního tarifu a ztrácí za dobu zběhnutí nárok na služební odměnu a nevyplacené náležitosti. Trest jest nepodmíněný.
Další řízení	Dne 30.6.44 podal obhájce ppor. Gottlieb odvolání do rozsudku pro špatné užití právní kvalifikace a pro nepovolení podmíněného výkonu trestu. Rozsudkem VPS z 24.7.1944 pod čj. 26/44, se rozsudek nižšího soudu se potvrzuje a ukládá se uhradit odsouzenému škodu na výstrojních součástkách. Spis z VPS zaslán k PS dne 3.9.1944. Rozkazem VB z 14.9.1944. pod čj. 479/44 se výkon trestu odkládá na neurčito. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 18.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. 8.1945 prohlašuje za prominutý.Usnesení vydal npor. Gol.
Poznámka	V odůvodnění rozsudku uvedeno, že soud nemohl dobře souhlasit se služebním popisem obžalovaného a to pokud jde o jeho vlastnosti duševní a to jednak, že má vyšší vzdělání, sám je obchodníkem, jednak proto, že při jednání působí dojmem inteligentního člověka, který si byl dobře vědom svého jednání.

Číslo spisu	**P 37/44**
Jméno, věk	Vojín Michal Oravec, R 615 Narozen 21.8.1924 v Trenčíně, náboženství římsko-katolické, studující, vzdělání 5 tř. obecných, 6 tř. reálného gymnázia, posledně bytem v ČR Trenčín, Prikopy 63
Vojenská služba	Zařazen k Protiletecké baterii, zde ode 12.9.1943. Prezentován 12.12.1940, dne 15.3.1941 zařazen k 1. pěší rotě 11. praporu, 18.11.1941 odeslán do britské nemocnice, posudek velitele z 10.2.1944 vypravovaný kpt. Pujmanem, v čs. zahraniční jednotce slouží od 12.12.1940, z toho 25.5.1941 byl v anglické věznici, 14.6.1941 vrácen z anglické věznice, 25.9.1941 odevzdán do anglické věznice,10.11.1941 vrácen z anglické věznice, 21.1.1942 zrušena vyšetřovací vazba, 30.6.1942 odeslán do vyšetřovací vazby, 12.9.1942 zrušena vyšetřovací vazba, 5.2.1944 odeslán do vyšetřovací vazby. Hodnota osobní dbalý svého zevnějšku, povahově nevyrovnaný, inteligentní, bystrý, potměšilý a domýšlivý Hodnota vojenská méně ukázněný, sebevědomý, nespolehlivý, jinak pilný a pracovitý, jako voják ke všemu upotřebitelný, šikovný. Snaží

	se rozleptati jednotu čs. zahraniční armády, je ve spojení s P. Priedavkom. Potřebuje neustálý dozor a sledování. Hodnota mravní, národní šovinista se sklony k separatismu, vyložený nepřítel čs.jednoty, který nevinným mladistvým zájmem snaží se skrýti svoji destruktivní činnost. Již na St.Východě v Agami nalezen u něho dopis psaný německy, adresovaný zajatcům německé armády, kterým je povzbuzoval a nabízel jim svoji pomoc.Ve svém zpravodajském hlášení za listopad 1943, neustále sledován případ voj. Oravce. V poslední době stýká se častěji se synem rodiny Handock. Zjištěno, že Mr. Handock byl svého času zpravodajsky zajištěn I.S, zpravodajském hlášení za prosinec 1944, po celou dobu bedlivě bylo sledováno chování voj. Oravce. Činěn-li nyní souhrn svého pozorování, voj. Oravec je vyloženým separatistou, který jako Slovák má dnes blíže k Polákům než k Čechům. Čechy přímo nenávidí a v rozhovorech s kamarády vypočítává vždy veškeré jejich chyby, kterých se dopustili na Slovensku a nikdy objektivně nezhodnotí to, co pro Slovensko udělali dobrého. Zajímavé je, že o Němcích neučiní jediné zmínky. U baterie mezi mužstvem nenalézal dostatek živné půdy, neb se svými názory zde výjimečným případem. Nelze však posouditi, jaké styky má v Londýně a s kamarády ostatních útvarů. Doporučeno bedlivě sledovati i činnost čet. Kuštěka, vojínů Osifa a Radosy, kteří budou mít s ním nějaké spojení a stejné názory, celkem 4 x kázeňsky trestán / dne 6.8.1943 potrestán 7 dny vězení po službě, ukradl a nepoctivě si přisvojil ručník čet. Krause/
Trestní oznámení	VB 4.2.1945 předložilo dopis /airgraf/ psaný voj. Oravcem, na základě telefonického rozhovoru s předsedou PS a skutečností uvedených v tomto airgrafu nařízeno, aby byl předán PS do zajišťovací vazby. Po příjezdu do Anglie byl rovněž sledován a bylo zjištěno, že udržuje styk se Slováky- autononisty, v měsíci prosinci 1943 byl zachycen jeho dopis britskými cenzurními úřady podaný v Nordhamptonu, v příloze přiložen dopis 22 LHQ Cz 16, sděleno, že voj. Oravec dne 29.12.1943 odejel na dovolenou a jeho rukopis byl zaslán. Je Slovák, autonomista, který svými styky písemně nebo osobně, jak se v dopise uvádí, provádí rozkladnou činnost, pro kterou může být stíhána podle zákona na ochranu republiky. Posouzení případu a jeho přezkoušení ponechává VB na PS. Příloha obálka s osobními věcmi, podepsán VB, v zastoupení plk. Ondráček.Dne 5.2.1944 vydán zatýkací rozkaz PP npor. Němcem, téhož dne spis zaslán k PS pro celkové nejasnosti ve vyšetřování. Dne 5.2.1944 zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu §137/1 v.t.ř. npor. Fischlem pro zločin dle § 2 zákona č.50/23 Sb. z.a n. a eventuální přečin dle §17 zákona 50/23 Sb.z. a n., kdy se měl spolčit k úkladům o republiku. Zajištěn Calendar 1943 s mnoha záznamy, 3 ks dopisů v angličtině, dopis adresovaný Milanu Ganincovi do General Hospital No 1 M.E.F., leták „Slovákom v Anglii“, kniha „ Západoslovenská Federální Unie, svaz středoevropských státu „ autora Dr.Vl. Jezerníka, kniha „ Západoslovesný ruch „ vydaná v London 1942, dotazník ke vstupu do čs. obchodního loďstva v ČR, finanční částka 20 liber

	anglických, 15 liber egyptských, spořitelní knížka s obnosem 14 liber. Dne 5.2.1944 v 18.00 hod předán do zajišťovací vazby a převzat rtm. Rozhoněm Výslech obviněného dne 7.2.1944 v 16.45 soudcem npor. Fischelem, podal stížnost do vazby. Nařízeno neveřejné zasedání dle §177 v.t.ř na den 10.2.1944, obhájcem určen ppor. Lang. V neveřejném zasedání PS dne 10.2.1944 v době od 09.00 hod do 09.40 hod stížnost podána do zatýkacího protokolu zamítnuta. Dne 15.2.1944 proveden výslech svědků generála Gaka odkázal se na obsah zpravodajské zprávy, pamatoval si, že byl projednáván s voj.Klobúckým, npor. Hlubík, byl tlumočníkem při projednání vzkazu v krabičce zápalek, nedoznal se, mimo výslech řekl, že by mu bylo lépe za Hlinky na Slovensku. Dne 23.2.1944 výslech svob. Leisy, civilním povoláním lodník, dotazník zná, zaslal jej npor. Vrána, rozdal jich více, bylo to, když byl návrh na koupení čs. obchodních lodí, čet. Kesteka, civilním povoláním lodník, měli se kontaktovat bývalí lodníci, obžalovaného nezná. Dne 25.2.1944 des.Nováček, měl legitimaci do polského klubu v Londýně, měl tam známé, jednou tam spal, legitimaci potom dal obžalovanému, když na něho naléhal.Dne 1.3.1944 npor. Fischlem provedeny výslechy svědků voj. Perluse, des.Viraga, des.Paula, voj.Kúfa nezná jej a neovládá služební jazyk, des. Baumanna, čet. Rado, kpt. Pujmana neměl v jednotce žádného mnicha Andreje, svob. Míky, v roce 1941 když hlídali zajatecký tábor, byl poplach a byli ve stanu při petrolejkách, obžalovaný mu na požádání hodil balíček cigaret, byl v něm složený lístek s německými slovy a hákovým křížem, obsah byl tak závažný, že vše hlásil kpt. Zástěrovi. Dne 3.3.1944 voj. Osif, věděl, že byl sprostý ve vyšetřovací vazbě v Sýrii, svob. Serčovič františkánský mnich, zná všechny čs. mnichy na Východě, zcela jistě tam není žádný otec Andrej, v 19.00 hod plk. Klapálek ví jistě , že žádné řízení pro dopis v cigaretách nebylo, pamatuje si na aféru s voj. Vybíralem, jména Paláš, Vavro, Osif, Šilecký znal zpravodajsky byli sledováni jen Osif a Vavro. Dne 4.3.1944 provedeny výslechy svědků voj. Sedlera, voj. Radusy. Dne 4.3.1944 vypracována a zaslána zpráva k MV o činnosti České a Slovenské národní jednotě v Anglii, jako příloha přiloženy stanovy organizace. Odpověď MV zaslána 29.4.1944 uvedeno, že prohlášení této organizace podepsali v srpnu 1943 a působí v ní pánové Ležák, Locher, Prchala, Dudarok, Grief, dochází velmi často na schůze pánové Rybák, Fulan. Přiložena zpráva z 12.1.1942, voj. Oravec zpravodajsky nebezpečný. Přiloženy spisy PP ze St. Východu čj. Pv 17/41, Pv 60/42, Pv 72/42, že vazba ve dnech 22.5.1941 až 17.1.1942 a 1.7.1942 až 12.9.1942 v Mustafa Barrack
Obžaloba	Podáno 6.6.1944 pod čj. Pr 17/44 pro pokus zločinu vojenské zrady dle §15 v.t.z.,§ 6 čísl.1 odst.1 zák. č.50/23 ve znění zák.č.124/33 a čísl.140/34 Sb.z.a n. a zločin přípravy úkladů podle § 2 odst.1 téhož zákona s návrhem na potrestání podle § 6 zák.na ochranu republiky za použití § 96 v.tr.z. Publikace obžaloby 9.6.1944 npor. Mrázkem a rtm. Zbytkem, obžalovaný uvedl, že si obhájce zvolí do 14-ti dnů. K obžalobě připojeny spisy Pv 17/41, Pv 66/42, Pv72/42 ze St. Východu. Spis zaslán dne 7.6.1944 od PP k PS. Dne 21.6.1944 byla

	obžalovaným zaslána plná moc obhájce JUDr. Jána Pauliniho-Totha, k zastupování v trestní věci pod čj. P 37/44. Zpráva z MNO z 21.6.1944 obžalovaný nevlastní pas. Dne 28.6.1944 jmenováni znalci z oboru politického zpravodajství pplk Bártík, JUDr Zavadil. Dne 20.7.1944 PP navrhl u hlavního přelíčení provést výslech svědka des. Plháka. Nařízeno hlavní líčení na 27.7.1944 obhájcem určen JUDr. Hellerman
Hlavní přelíčení	Dne 24.7.1944 v době od 10.00 hod do 10.40 hod Předseda senátu npor. Mrázek, členové npor. Klíma, npor. Kulka, PP npor. Fischl, zapisovatel rtm. Zbytek, obhájce npor. Spitz, obžalovaný, znalci pplk. Bártík, JUDr. Zavadil. Po vyzvání, aby obžalovaný dával pozor na čtení obžaloby a chod líčení oznámil obhájce npor.Spitz, že má za to, že nevyhovuje podmínkám, které musí být splněny pro obhájce zapsané do zvláštního seznamu podle § 36/a zák. č.50/23 Sb. Dodal, že neví, jak došlo k zápisu jeho osoby do tohoto seznamu, sám nikdy o zápis nežádal ani předepsaného slibu nesložil, ani tento slib na něm požadován nebyl a také mu nebylo oznámeno, že do seznamu byl zapsán. Npor. Spitz sdělil občanským povoláním je vrchním komisařem finanční správy, koncipientské advokátní praxe má pouze něco přes jeden rok, prohlásil však, že pro případ, že by soud připustil jeho osobu k obhajování v předmětné trestní věci, nebude míti žádných námitek. Obhájce prohlásil, že určovací listina mu byla doručena dne 2.7.1944 ráno a že téhož dne okolnost pro kterou má za to, že snad není způsobilým obhájcem, ohlásil předsedovi senátu. Obžalovaný souhlasil aby por. Spitz jej obhajoval bez ohledu na případnou jeho nezpůsobilost po stránce formální. Po tajné poradě vyhlásil předseda usnesení, určovací listina, kterou byl npor. JUDr. Spitz určen obhájcem obžalovaného voj. Oravce se zrušuje a jmenovaný obhájce se v této funkci pro další řízení nepřipouští a to vzhledem k tomu, že nejsou dány pro jeho další funkci podmínky § 473 v.tr.ř. a §.36 b zák. č.50/23 a §39 tr.řádu a byl tudíž neprávem zapsán do seznamu obhájců oprávněných obhajovati ve věcech podle § 36 a zák. č.50/23 Sb. z a n. Za účelem určení nového obhájce odročuje se hlavní přelíčení na neurčito.Skončeno v 10.40 hod obžalovaný odveden zpět do vazby. Dne 26.7.1944 od 10.00 hod Předseda npor. Mrázek, přísedící npor. Klíma, npor. Kulka, zapisovatel rtm. Zbytek, PP škpt. Fink, znalci, obžalovaný, obhájce JUDr. Kelleman. Obžalovaný po poučení o tom, že se může k obžalobě souvisle vyjádřiti, odvolal svoje původní doznání, které učinil ještě na St.Východě, toto bylo na něm vynuceno, pokud jde o doznání u vyšetřujícího soudce dne 7.2.1944, učinil tak proto, že vyšetřující soudce npor. Fischl řekl, že je to formální věc. Věc se po pravdě měla takto, byla již tma ve stanu, když jej voj. Mika požádal o cigarety, načež mu hodil krabičku cigaret zn.‚SUSA, byla neotevřená a zalepená, tak jak ji obdržel při výdeji cigaret, jestli se v ní nacházel nějaký lístek, musel se do ní dostat před tím, než se krabička dostala do jeho rukou. Pokud jde o místní poměry odvolal se na svoje dřívější údaje. Asi po 4 týdnech po zmíněné události po

níž byl ihned zatčen britskou Intelligence Service. když byl z britské vazby propuštěn a byla na něj čs.vojenskými úřady uvalena vazba až do 21.1.1942. Asi za 3 týdny po uvalení posledně uvedené vazby vyslýchal jej poprvé kpt. Pujman, který říkal, že se k věci musí přiznati, při jiném výslechu říkal, že jestli se nepřizná bude zastřelen, ale když se přiznám, že budu propuštěn z vyšetřovací vazby a bude předán civilním úřadům v Jeruzalemě propuštěn z čs. armády. Vzhledem k tomu učinil pro kpt. Pujmana písemné doznání a sice to, které zde bylo předloženo a které pochází z 18. 8.1941 a je založeno ve spise pod č.1 109 / 31-32/. Na obsah tohoto doznání se nepamatuje. Na dotaz přísedícího II, před sepsáním svého písemného doznání mluvil ve vazbě s vězněm voj. Rothem, který mu sdělil, že byl policejním úředníkem v Žilině a radil mu, abych se k věci doznal, že bude mít pokoj a bude muset být propuštěn z vyšetřovací vazby, že on těm věcem rozumí a že se mi nic nemůže stát hlavně proto, že mám teprve 16 let. Je totiž správně narozen 1924 a nikoliv 1920. Svůj vyšší věk, res.datum udal jen proto, aby se dostal do čs. armády. Na dotaz přísedícího I., podotýkal, že voj. Roth mu poradil formu jakou má stylizovat doznání a zvláště poradil, aby napsal, že věc provedl za tím účelem, abych přezkoušel voj. Miku. Poněvadž byl tehdy mlád, měl za to, že voj. Roth jako policejní úředník mu dal dobrou radu. Čteno dle §.282 č.l.16,31,32, k tomu uvedl, že nemůže dobře vysvětliti rozpor mezi výpovědí u I.S. Dnes je tomu 3 roky a tehdy to co udal muselo být správnější. K dotazu PP, se škpt. Podhájským, který byl velitelem roty o inkriminovaném dopise vůbec nemluvil, doručoval mu zastavovací usnesení PP na St.Východě. K dotazu II. přísedícího, viděl inkriminovaný lístek, písmo, kterým byl psán se však nepodobalo jeho písmu. Podotknul, že onen lístek byl psán švabachem a jeho deník, jehož i písma porovnávali s písmem lístku, byl psán latinkou, je pravdou, že sám také umí švabach psát. Na to vyhlášeno předsedou usnesení, hlavní přelíčení pro pokročilost doby se přerušuje a odročuje se na týž den o 13.30 hod. Skončeno v 11.40 hod. Pokračováno za přítomnosti těchže osob o 13.30 hod. Pokud jde o delikt uv. v ad. II. obžaloby odvolává se na své dřívější údaje učiněné během řízení vyhledávacího, jestliže dnes neuvede jinak, vždy uváděl pravdu. Trval na tom co již dříve udal a také to co dnes udá, ježto také dnes chce říci toliko pravdu.Voj. Roth, s nímž byl ve vazbě a který býval důstojníkem jeho čety mu vykládal, že Slovensko by mělo dostati autonomii a že byl pro svoje názory degradován. Po propuštění z vazby setkal se s Dr. Pavlem Baalazsem, s nímž před zatčením byl v jednom kampu. O jmenovaném bylo všeobecně známo, a on o také vypravoval, že byl pro svoji činnost vězněn v Ilavě, říkal, že pomáhal různým lidem k útěku, pokud si vzpomínám kpt. Khollovi a rt. Haarovi. Říkal, že je velmi znechucen, že si myslel, že po svém útěku se dostane do Londýna k ministru Lichnerovi jako tajemník, stěžoval si, že si z něj každý dělá vtipy, že byla mu na vojně dávána nečestná práce. Potom se s ním setkal až po návratu z Tobruku v Jerusalemě, představil jej Dr. Rudinskému s nímž se však znal již z domu, neboť byl přítel

mého otce. Sám se s tímto sešel a on mě představil pátera Andreje a pátera Pala, se žádným jsem však nevedl politické debaty. Páter Andrej měl kutnu jako Františkáni, kdežto páter Palo měl černou tuniku. Pokud jde o Rudinského mluvil s ním mnohokráte, nejvíce však v době po druhém Tobruku, tedy někdy z jara 1943.
V nemocnici byl několik měsíců a tam jej navštěvoval Dr. Balazs. Naše debaty se vedly hlavně o politické situaci na Slovensku, byl 100 % autionomista, že s Čechy nechtěl nic mít, ač mohl býti důstojníkem a jíti k soudu do Ruska. Také říkal, že nemusím vykonávat rozkazy dané mi českými důstojníky, že kdyby mne zavřeli, že mne vzhledem k mému věku museli z čs.armády propustiti. Rozhlašoval, že nechce aby na Slovensku panoval bolševický režim, říkával, že tento režim znamená zkázu každého věřícího člověka a vůbec hleděl mu všelijak znechutiti tento režim, říkal, že by se vrátily časy, jaké byly na Slovensku v r.1919 za Kuna Bély. Došla –li řeč na Rudinského, říkal, že tento je na něho žárlivý, poněvadž Poláci vědí, že on jako mladší a agilnější. Říkal také, že určité kruhy slovenské k nimž patří Dr. Rudinský, Dr. Osuský a Dr. Hodža spolupracují s Poláky. Již v té době mu říkal, že bude vytvořena jakási federace k níž by patřilo Čechy, Slovensko, Polsko, Maďarsko a snad i Rakousko, federace by měla být podobna USA, potom jsme hovořili o jednotlivých politicích. Pokud jde o Dr. Rudinského, ten mne upozorňoval, abych vykonával všechny rozkazy na vojně, že to nemá ceny choditi z vězení do vězení, že on sám, kdyby nebyl tak stár a dostal svolávací rozkaz uniformu by oblékl, protože jinak by ztratil podporu, kterou čs. vláda nevojákům vyplácí. Měl též názory pokud jde o vytvoření federace států ve střední Evropě, také hodně mluvil o komunismu jako o nebezpečí pro slovenský národ. Dr. Rudinky něco říkal o tom, že dostal zprávu od P. Pridavoka, že čs. vláda v Londýně proti Pridavkovi protestovala. Podotýká, že byl ve všech svých projevech velmi patrný na řeč a většinou mluvil neurčitě, stavěl se za spolupráci slovensko-polskou. Od propuštění z nemocnice se s ním nestýkal, poněvadž hned potom odejel do Anglie, Rudinský prohlašoval, že Slovensko musí býti samostatné jako země historické, říkal, že federace je nutná vzhledem k poválečné spojenecké politice, říkal, že pro federaci jsou velké sympatie u všech západních mocností, jakým způsobem chtěl on sám pracovat pro uskutečnění historických zemí od Slovensky neřekl. K dotazu PP, nebylo mu známo, že bych jako voják musel hlásit svému představenému věci o nichž se mnou mluvili, konečně názory obou jmenovaných byly veřejně známy. Na dotaz I. přísedícího. Dr. Balasz mi říkal, že mu PP škpt. Benda radil, aby šel k soudu, že mu bude propůjčena hodnost a půjde k soudu do SSSR, toto on musel odmítnout z obavy, že pro své politické přesvědčení bude v SSSR zatčen to bylo v r.1943. K otázce II. přísedícího, s Dr. Franklem se sice stýkal o politice s ním však nemluvil, Palo byl pro kulturní samostatnost Slovenska, kdežto páter Andrej byl pro spojení slovanských národů. Pokud je mu známo Dr.Balazs a Dr. Rudinský se spojili ke spolupráci jen po dobu války, respektive do návratu domů, neboť

jinak mají protilehlé politické názory v určitém slova smyslu. Na otázku obhájce, názory, které mu sdělovali, vnímal je, sám nijak nedebatoval, viděl v obou vzdělané Slováky, kdežto sám se cítil proti nim velmi mladým a nevzdělaným. S Dr. Rudinkým se stýkal, protože to byl starý přítel otce, s Dr. Balazsem, proto, že v něm viděl inteligentního Slováka a sloužil s ním u jednotky, měl i jiné kamarády, kteří však od něho pomalu odpadli, ježto se o něm prohlašovalo, že je fašista a němcofil. Sám byl jsem v tu dobu velmi zklamán a znechucen dlouhou vyšetřovací vazbou, tak i chováním kamarádů a představeného škpt. Podhajského, byl velmi nervově zničen, z domova odešel do zahraničí jelikož je přesvědčený Slovák, aby se dostal do zahraničí použil cesty dosažení přijetí do námořní akademie v Bakaru v Jugoslávii, nevím ničeho, že by oni získávali pro svou myšlenku některé jiné osoby nebo propagovali svou myšlenku nějakým způsobem mezi vojáky. K dotazu znalce pplk Bartíka, Dr. Rudinský mu říkal, že Pridavok je rovněž pro myšlenku osamostatnění Slovenska ve svazku federace, také mu říkal, že ve stejném směru pracuje Dr. Hodža a Dr. Osuský. Od manželky Pridavka obdržel na St. Východě dva dopisy, první byl pozdrav, jsou v příbuzenském poměru, pokud si pamatuje z domu, musel býti dosti blízký. Sám jej nazýval „ pán Petr“ a jeho manželku „ teto“. Při své první návštěvě po příjezdu do Anglie ho navštívil v jeho bytě 7 Wilton Crescent v Londýně, znal ji z dopisu, měl nějakou návštěvu, takže se bavil s jeho manželkou, říkala mi, že měl nějaké nepříjemnosti ale, že je již lépe, mluvila o tom, že cílem Pridavka je docílení zřízení federace zemí českých, Slovenska a Polska, on ji sděloval svůj život na St. Východě, při čemž jí řekl vše co jej potkalo. Na to předseda přerušil pro pokročilost doby jednání a odročil hlavní přelíčení na 26.7.1944 o 10.00 hod, skončeno a podepsáno v 17.05 hod, obžalovaný zpět do vazby odveden. Pokračováno 26.7.1944 o 10.00 hodině za přítomnosti těchže osob jako při přelíčením předešlého dne. Obžalovaný udal, Pridavok měl návštěvu různých spojeneckých důstojníků, Angličanů, Poláků a Francouzů, čs.důstojníků tam nebylo, viděl je procházeti salonem. Když skončil návštěvu, hovořili o tom co bylo na St.Východě, mluvili o Dr. Balazsovi a Dr. Rudinském, byl překvapen, že Dr. Balasz byl v koncentračním táboře, řekl, že před 15.březnem byl Čechoslovák, teď, že se nedostal tam kam chtěl, tak je Slovák. O Dr. Osuském řekl, že je to prospěchář a že by chtěl býti presidentem čs. republiky, Dr. Hodža prý slovenskou věc zkazil, ježto je tajným spojencem čs. úřadu v zahraničí. Pridavok hleděl za tohoto rozhovoru získati jeho ujištění o negativním postoji vůči SSSR, při čemž útočil na jeho náboženské přesvědčení, říkal, že komunismus je proti náboženství, říkal, že nevěří slibům o příští čs.státoprávní jednotě, vykládal, že spolupracuje se Slováky a hledí si tak získati spojence pro zřízení středoevropské federace, říkal, že má spojence i čs. armádě, jmen vůbec neuváděl, také, že mne chce vychovati pro budoucnost, ježto to jako příbuzný považuje za povinnost, že se však nemusím bát, že by mne do něčeho zatáhl, toto řekl, když vyslovil obavu, že by v případě prozrazení nějaké věci byl vzhledem

k událostem na St. Východě ihned zatčen. Pridavok prohlášeními a myšlenkami sledoval odtržení Slovenska od historických zemí a vůbec od republiky, o Podkarpatské Rusi se vůbec nemluvilo, návštěva byla v září 1943. Podruhé byl u Pridavků na propustce koncem listopadu 1943, byla to propustka na neděli na pondělí a byl jsem u nich v pondělí odpoledne, návštěva trvala půl hodiny, přítomni byli jen oba manželé. Kpt. Pujman mu při vydávání propustky říkal, aby si dával pozor, že je sledován, že navštěvuje nějaký nebezpečný klub. Pridavkovi toto při návštěvě sdělil s tím, že jej již nebude více navštěvovati a také, že si s ním nebude dopisovati. Na to říkal, že je ve svobodné demokratické zemi pod ochranou jeho veličenstva anglického krále, na památku mi dal na stroji naklepaný článek, který byl uveřejněn v amerických novinách, tento jsem ani nečetl a dal do ostatních věcí do pytle. Od té doby jsem něho ani jeho paní neviděl ani jsem s nimi nebyl v písemném styku. S J.Pridavkom jsem se setkal v zahraničí celkem dvakrát, poprvé když seděl na oné poradě, podruhé při mé návštěvě na propustce jsem jej potkal procházeti, promluvili jsme několik slov, říkal že odešel z čs. armády v Cholmondey. P.Pridavok mi ovšem říkal, že jeho bratr s ním spolupracuje, podrobností mi nesdělil.
K dotazu I. přísedícího, Pridavok nevěděl, že Dr. Balasz je na Stř. Východě, jak o něm mluvil, musil se s ním znáti z domova. Od Dr. Rudinského přivezl Pridavkovi pouze ústní pozdrav nikoliv nějaký dopis, ačkoliv tento věděl, že odjíždím do Anglie. O páteru Palovi a Andrejovi jsem manželům Pridavkovým ničeho neřekl, ježto jsem si na to při návštěvách nevzpomněl.Na dotaz II. přísedícího, při druhé návštěvě mi Pridavok říkal, že zařídil určité kroky proti smlouvě čs.-sovětské, v jeho nepřítomnosti mi paní říkala, že protestoval u anglické vlády. O svých rozhovorech s Pridavkem jsem s nikým nemluvil. K dotazu I. přísedícího, pokud jde o voj. Tibora Rotha-Rovňanského, tohoto jsem pokládal za člověka bezcharakterního, o tom , že by byl konfidentem jsem ani nepřemýšlel, ale báli jsme se před ním mluviti. Vypravoval mi čet. Měšťan, že by Dr. Balasze mohl se dostat do nepříjemných situací, ježto o něm Roth prohlašuje, že je Balasz zapleten do nějakých historii a on Roth, že v jeho službách pojede autem do ciziny. Potom jsem se dozvěděl, že Roth zběhl, jaké jsou politické názory čet. Měšťana mi není známo, Roth měl názory federační. Dr. Rudinský však odmítal styky s Rothem, měl strach abychom se stykem s ním nezkompromitovali. Obhájce obžalovaného navrhl, aby jako svědci k hlavnímu líčení byli předvoláni kpt. Pujman a voj. Šulík oba dva motoprapor. PP činil návrh na výslech svědka des. Plháka, připojil se k návrhu obhajoby na výše uvedené svědky. Předseda senátu po tiché poradě prohlásil usnesení, že se návrhům obžaloby i obhajoby vyhovuje a jako svědci budou vyslechnuti des. Plhák, kpt. Pujman a voj. Šulík, z moci úřední se pak nařizuje výslech npor. Fischla o tom co ve vyhledávacím řízení obžalovaný udal. Předseda prohlásil, hlavní přelíčení přerušené do 14 hod téhož dne. Skončeno a podepsáno o 12.15 hod obžalovaný byl zpět do vazby odveden. Pokračováno ve 14. 00 hod za přítomnosti těchže osob. Obhájce obžalovaného

oznámil soudu, že by obžalovaný učinil rád určité prohlášení. Obžalovaný na to prohlásil, že během polední přestávky přemýšlel nad celou věcí a přišel k názoru a přesvědčení, že chce býti platným čs. občanem a pokládá tudíž za svou povinnost říci nyní soudu plnou pravdu. Prosil však, aby mu pokud možno byly kladeny otázky, abych z nich mohl vystihnouti, co soud ode něj žádá.Po tomto prohlášení předseda senátu upozornil opětovně obžalovaného na to, že doznání jest velikou výhodou pro obžalovaného a že konečně vzhledem k svému mládí bude jistě míti příležitost a čas k tomu, aby svoje případné trestné jednání odčinil a stal se opětně řádným občanem republiky.Obžalovaný na to udal, jest pravdou, že z návodu P.Pridavka v Anglii měl působiti mezi čs. vojenskými příslušníky k rozvratu mezi Čechy a Slováky a to tak, aby to šlo proti jednotě čs. republiky a proti jednotnosti čs. armády v zahraničí. Chce věc vypověděti tak, jak se časově udála. Páter Andrej a páter Palo neexistují a slovem „ Andrej „ je míněn Andrej Hlinka, jménem Palo pak Dr. Pavel Balasz. Původně udal nepravdu a odvolal se v tomto směru na dnešní prohlášení.. Dr. Balasz stál skutečně za federací samostatných států a požádal jej, aby mezi našimi příslušníky čs. praporu 11 na Stř. Východě propagoval mezi Slováky tuto federaci.Dle návodu měl mezi Slováky rozšiřovati, že Slovensko by, kdyby zůstalo v republice ztratilo by všechna nabytá práva, že Češi nezapomenou na 14. marec. Peníze od něho nikdy nedostal, on žil pouze z příspěvků pro superarbitrované vojíny vyplácené čs. vládou a pak byl v koncentračním táboře. Dal mu pouze jednu hektografovanou brožurku týkající se česko- slovenské národní rady v Paříži. Tuto brožurku půjčil dále s tím, aby ji první, tuším voj. Osif, dal dále do oběhu Slovákům. Toto se událo někdy v říjnu 1942, když byl v Jerusalémě na dovolené, také slíbil k propagandě nějaké knihy dr Osuského, které však nedostal, protože byly asi zabaveny poštovní cenzurou, v téže době Balasz prohlašoval, že čs. republika již znovu nevstane. Podle dojmu jak mluvil o Pridavkovi, byli tito nepřátelé, měl dojem že Dr. Balasz byl finančně podporován od Poláků, neboť často jezdil do Haify, což stálo peníze, také říkal, že Poláci mu půjčí důstojnickou hodnost, stýkal se s polským plukovníkem.Pokud jde o delikt kladený mu za vinu, trval na prohlášení, které učinil včera, pokud jde o údaje, jež nyní neopravuje, trval ve všech směrech na údajích, které učinil včera, případně dnes dopoledne. Pokud jde o Dr. Rudinského odvolal se na vše co už udal a dodal jen tolik, že po propuštění z druhé vyšetřovací vazby tedy po 12.9.1942 v přítomnosti voj. Osifa mu říkal, že má štěstí, že to se mnou bylo velmi vážně a abych „ držel hubu a krok“, že se o Slovensko postarají jiní lidé.O jeho druhé dovolené v Jerusalémě již mezi námi došlo k politickým debatám, pokud jde o obsah odvolal se na svůj včerejší údaj. Dr. Rudinský mu žádných peněz nedal, protože sám žádných neměl, žil si však dobře, protože měl asi 25 liber od čs. vlády, tento příspěvek mu prý vymohl Dr. Hodža. Nedostal od Dr. Rudinského žádných brožur, protože tyto jak již podotkl, byly zabaveny poštovní cenzurou. Dr. Rudinský mu říkal, abych u vojáků Slováků

poukazoval na sebe, jako na příklad jednání Čechů se Slováky a abych jim říkal, že Češi jistě nezapomenou Slovákům se pomstít za 14. Marec. Dr. Rudinský mu říkal, že se stýká s vynikajícími politickými osobnostmi polskými a také sdělil, že má nějakou schůzku s polským ministrem, jméno již zapomněl.Názory Dr. Rudinského rozšiřoval mezi kamarády u jednotky, zvláště večer „ na kavalci „ mluvil o nemožnosti žití Slováků společně s Čechy v jedné republice, o tom, že musí býti zřízena nějaká federace, aby se válka za 20 let znovu neopakovala a vůbec jak byl instruován Dr. Balaszem a Dr. Rudinským. Pokud si vzpomněl byli se mnou u jednotky ze Slováků čet. Kuštěk, des. Foltán, Marcýn, voj. Osif, voj.Radosa, voj. Droždiak a jiní. Nenaváděl ostatní k tomu, aby působili na ostatní v tom směru, aby docházelo k nějakému rozvratu, nýbrž jen informoval podle pokynů ať již Dr. Rudinského nebo Balazse a následkem toho docházelo jen k debatám.V tu dobu byl přesvědčen o správnosti názorů obou jmenovaných a ochoten za každou cenu jim k uskutečnění dosažení samostatnosti Slovenska ve zvláštní federaci pomáhati. O úspěch své propagandy se nemohl přesně vyjádřiti, s mými názory sympatisovali voj. Osif a Radosa. Na dotaz žalobce, Dr. Balazs říkal po mém příchodu z druhé vyšetřovací vazby, že on by se s Dr. Rudinským postaral, abych případně přešel do polské armády, že nemusím míti starosti, v r. 1943 však, když byl v nemocnici mu říkal Dr. Balasz, předtím než byl internován, že bude dohodnuto s Poláky a Angličany, že Slováci z čs. armády budou moci přestoupit do armády polské, při tom říkal, abych si toto nechal pro sebe. Pokud jde o onoho katolického ang. faráře v Ketteringu, nešlo dle mého názoru o žádné politické schůzky, nýbrž onen farář se zajímal jen o Slováky katolického náboženství a uváděl nás do katolických rodin, tam byl celkem dvakrát. Jednou říkal onen farář, že musí navštíviti Pridavka, o kterému mu říkal voj. Osif, zda se s ním setkal nevím. Jednou tam by při mé návštěvě poručík americké armády Slovák, který říkal, že Slováci v Americe jsou Amerikáni a celkem se o poměry ve vlasti nezajímají, říkal, že musí navštíviti onoho Pridavka, na kterého byl zvědav, protože píše do amerických novin, tehdy tam byl se mnou des. asp. Gruna, kterému nabídl, že chce- li může navštíviti se ním v Londýně Pridavka. Doznal, že od Dr. Rudinského obdržel do Anglie jeden dopis v němž se ptal na Pridavka, co je s ním, opis odeslal Pridavkovi. Jinak Pridavkovi ničeho nepsal, pokud byl na svobodě ani od něho až do dneška žádných zpráv neobdržel, jenom jej nechal prostřednictvím někoho, myslí, že to byl voj. Smejskal, když byl ve vazbě PS v Peterborough pozdravovat. On sám poslal z vazby prostřednictvím voj. Adlera vzkaz voj. Radosovi, aby Pridavkovi vyřídil, že je ve vyšetřovací vazbě, prostřednictvím voj. Kellera tentýž vzkaz voj. Osifovi. Mimo to poslal P.Pridavkovi od zdejšího soudu tři dopisy a to prostřednictvím vyšetřovance voj. Kudly, Brauna a Smejkala, na obsah dopisů se již nepamatuje. Na to předseda soudu vyhlásil usnesení, odročil hlavní přelíčení na 27.7.1944 o 10.00 hod., skončeno a podepsáno ve 20.15 hod. Pokračováno dne 27.7.1944 10.00 hod za přítomnosti těchže osob.

Obžalovaný udal dále, Pridavok mu přesných instrukcí k provádění propagace myšlenky osamostatnění Slovenska nedával, říkal aby mezi vojáky o věci vykládal, že záleží na inteligenci osoby, která tyto myšlenky bude rozšiřovat. Podle něho měl zařídit on sám, jak rozšiřování jak tiskovin které mi dal a v budoucnu tak i rozšiřování myšlenek směřující k vystoupení vojáků Slováků z čs. armády a vstup buď do polské armády nebo do samostatné slovenské armády. Nyní si vzpomíná, že při poslední návštěvě mu Pridavok říkal, že u něho byl onen katolický farář dvakrát návštěvou a že byl požádán aby promluvil na nějaké schůzi v Ketteringu a to faráři slíbil, říkal, že není ještě rozhodnut, zda pojede do Ketterringu či jinam, že to závisí na tom, jakou odpověď dostane od britské Foreign Office na svoji notu ministru Edenovi. Pokud jde o financování celé věci Pridavok říkal, že jakmile by byl uznán onen vládní komitét Slovenský, že by převzal poměrnou část dluhů v zahraničí připadající na Slovensko a že by především získal úvěr od Angličanů, vše záleženo na oné odpovědi na notu. Někdy na podzim 1943, když byl na propustce, říkal mu J. Pridavok, že Greif má jeti ve věci do Ameriky, z toho však do jeho poslední návštěvy u Pridavka ničeho nebylo, protože, jak ví od J. Pridavka měli tento i jeho bratr obavy, že Greif by snad v Americe nesplnil svůj úkol a dokonce se mluvilo o tom, že by snad Greif by měl před odcestováním podepsati nějaké prohlášení, že příkazy Pridavka bude řádně prováděti.Dodávám, že P. Pridavok žádal každého z vojáků, kteří jej navštěvovali, aby pozorovali chování vojáků- Slováků, jejich náladu a vojenskou morálku, v jakém poměru jsou k představeným a k Čechům, aby těchto zpráv mohl použíti ve prospěch záležitosti spojené s vytvoření samostatné zvláštní slovenské jednotky. Největší důležitosti však přikládal vyřízení své noty na ministra Edena. Ptal se sám asi dvakrát jaké má spojení s domovem, na to mu vždy vyhýbavě odpověděl, že něco je, že však je důležitější obsazení Říma, kde byl u Vatikánu tzv. slovenský vyslanec Sidor. J. Pridavok při téže příležitosti říkal, že by se dalo prostřednictvím Sidora v případě obsazení Říma spojenci mnohem více dělat. S generálem Prchalou se setkal jednou, rovněž loni na podzim v bytě P.Pridavka. Tehdy mu řekl Prchala jen, že o mně slyšel že jsem na St. Východě hodně vytrpěl. Jinak se nemluvilo o ničem, protože P. Pridavok mi sám říkal, že v případě neslováků nemám o ničem hovořiti, protože k jiným lidem nemá důvěru. Opakoval ještě jednou, že P. Pridavok kladl velký důraz na to, aby se o slovenských záměrech v přítomnosti nějakého Čecha nedebatovalo.Musí prohlásiti, že svým původním popíráním své viny chtěl docíliti, jednak aby nebyli prozrazeni moji kamarádi vojáci a jednak věřil v nezištnost všech těch osob zúčastněných na oné myšlence samostatného Slovenska. K tomu hodně také přispěla na St. Východě ta okolnost, že byl vzhledem k známým okolnostem vztahujícími se k mé osobě zvláště pokud jde vazbu hodně v rozrušeném duševním stavu a roztrpčen. Pomalu ovšem a hlavně během hlavního přelíčení, došel k názoru, že celá skupina okolo Pridavka i s ním se skládá z osob, které by nejraději seděly na

vedoucích místech a pak by souhlasily i s čs. republikou. Pokud jde speciálně o P. Pridavka o kterém měl původně dojem, že je naprosto nezištný, přišel k opačnému názoru. Ve Francii byla mezinárodní politicko-vojenská situace tak příznivá pro Německo a tím samozřejmě i pro tzv. slovenský štát. Je pochopitelné, že Petr Pridavok tehdy nechtěl spolupracovati pro čs. věc. Když nyní se situace obrátila, samozřejmě je již pro jeho věc pozdě, neboť v domnění, že Německo válku vyhraje válku budoval celou svoji osobní kariéru jen na této okolnosti. Jest docela možným, že P.Pridavok má zájem na tom, aby v čs. zahraničním vojsku docházelo k podobným politickým procesům jako je tento, ovšem očekával, že bude na lavici obžalovaných mučedník a že např. budu hájit jeho myšlenku proti jednotnému Československu až dokonce, což by se hodilo jeho záměrům. Hodilo by se mu to nejen pro Poláky a i k agitaci domů a vůbec, by to vzbudilo hodně rozruchu.Prohlašuje nakonec, že chce býti dobrým Čechoslovákem, že také přišel k přesvědčení, že nebezpečí, vlastně tak zvané nebezpečí komunismu majíce vycházeti pro náboženství ze spojenecké smlouvy se SSSR vůbec nenastává. Neměl o těchto věcech ponětí a jako mladý hoch věřil tomu, kdo mu co navykládal. Chce splniti jako řádný občan Československé republiky svoji povinnost a pro případ, že by se ještě dostal z vazby k jednotce, chce plniti řádně své národní a občanské povinnosti.

Veřejný žalobce upustil dle §292 v.t.ř. od obžaloby pro pokus podle par.15 v.t.z. a par. 6 č.1 zák.50/23 Sb.z. a n. a to z toho důvodu, že na základě výsledků hlavního přelíčení měl za to, že obžalovaný nemá býti odsouzen poněvadž se k deliktu druhému kajícně doznal a také proto, že nemá za to, že by delikt ohledně kterého bere obžalobu zpět byl prokázán po stránce objektivní.Vzhledem k tomu žalobce upustil od provádění důkazů výslechem kpt. Pujmana a npor.Fischla. Za souhlasu stran upuštěno od provádění důkazů čtením. Na to vyhlásil předseda senátu usnesení, že se podle § 306 čl.1 poslední odstavec v.t.ř. zastavuje se proti obžalovanému trestní řízení pro pokus zločinu vojenské zrady podle par.15 v.tr.z. a par.6. čl.1 odst.1 z.č.50/1923 Sb. z. a n. Strany prohlásily, že se vzdávají opravného prostředku do tohoto usnesení.

Pokračováno ve čtení č.1. 78/ až 90, nařízeno provedení výslechu svědků. Svědek po ponaučení dle par.234 k udání pravdy udal, des. Jan Plhák, 45 let, nar.Holubice okr. Vyškov, přísl. Brno, ženat, tel. montér u pošt, t.č. u OPČ , bez poměru k projednávané věci. Pokud byl členem stráže, která měla na starosti hlídati vězně na St. Vých., pamatuje, že to bylo v roce 1942 či 43, byl také obžalovaný ve vazbě. Jednou ho slyšel říkati spoluvězňům, že uteče přes Turecko na Slovensko, že tam na gestapu sdělí jména všech důstojníků, kteří se ke Slovákům chovají špatně, zda měl nějaký seznam neví, o odtržení Slovensko ho vykládati neslyšel. Odposlouchával rozhovory ve věznici, ježto nám bylo sděleno, že obžalovaný se snad chce pokusiti o útěk, skutečně také našli v plechovkách v písku zahrabané zásoby na cestu. Toto místo bylo u kuchyně, kde obžalovaný pracoval, nikdo jiný si to tam nemohl uschovat.

	Příloha k protokolu o hl. přelíčení ze dne 27.7.1944.Usnesení, zastavuji tr. řízení proti voj. Michalu Oravcovi pro zločin dle § 15 v.tr.z. a § 6 č.1 odst.1 zák. č.50/1923 Sb. z. a n. a to podle § 306 č.1. v.t.ř. Odůvodnění proti voj. Oravcovi podal PP obžalobu pro zločin pokusu voj. zrady spáchaný tím, že dne 20. května 1941 v Agami / Egypt / se pokusil vejít ve styk s něm. zajatci, které čs. vojenská jednotka na St. Východě hlídala, tudíž se pokusil opatřiti nepříteli prospěch a způsobiti škodu čs. branné moci a jejího spojence, při čemž zločin nebyl dokonán náhodou resp. pro překážku v to odjinud přišlou. Při hlavním. přelíčení dne 27.7.1944 veř. žalobce upustil podle § 292 v.t.ř. od obžaloby s odůvodněním, že nemůže očekávati odsouzení. Dne 28.7.1944 PS dle § 182v.t.ř. zrušil vazbu, nebylo dalšího důvodu pro vyšetřování, v 11.30 hod odeslán k Dělostřeleckému pluku
Rozsudek	
Další řízení	
Poznámka	Zpravodajský záznam Červen 1941/ čj. 151/14 Výcviková skupina St..Východ / Dne 26.5.1941 anglickým úřadům zprav. důstojníkem předán dopis voj. Oravce který nesl zřejmě stopy ze spojení s německými orgány. Britské úřady téhož dne si Oravce vyzvedly. Vrátily jej 14.6.1941. Dán do zajišťovací vazby. Srpen 1941.Vojín Oravec dosud v zajišťovací vazbě. Přiznal se, že sám napsal zachycený dopis, určený německým zajatcům v táboře Agami. Dále poprosil o opravu roku narození. Z obavy, že nebude přijat do armády uvedl prý datum narození 21.8.1920 místo správného 21.8.1924. Podezření, že chce tímto způsobem vyhnouti se za své činy. Září 1941.Vojín Oravec připravoval se dne 21.9.1941 k útěku a měl v úmyslu se vrátiti zpět na Slovensko. Přípravy jeho byla včas zjištěny a byl dán do samovazby. Cestou vykřikoval pomstu všem „ Dvacet let jste nás zavírali, ale už Vám to skončilo. Pamatujte, za to se budete zodpovídat „. Voj. Rotha pak povzbuzoval slovy“ Tibore, nevešajte se, vraj prijde doba, kdy s nimi se všemi súčtujeme“.Voj. Oravec byl vězněn v anglickém vězení od 26.9.1941 do 10.11.1941.Voj. Oravec byl předán čs. jednotce s poukazem, že může být vězněn jen po odsouzení našimi orgány. Mladík dobrodružné povahy, který si je však plně může býti vědom svých činů, prokazuje dobrou paměť, na své mládí určitou politickou sečtělost, pohotovost v řeči, cítí jako Slovák, že je utlačován. Čj. 32 /zprav.42 čs. výcv. Středisko V.S./ Čs. polní prokurátor Vých. Skup. Čj. Pr 17/41 ze dne 7.1.1942, bude-li odpověď anglických orgánů ve věci Oravce odmítavá, tj. nebude pochyb, že anglické orgány nevedou trestní řízení, které by bylo v souvislosti s trestní věcí Oravcovou odůvodňovalo jeho podezření ve vazbě, vydávám usnesení, jímž zrušuji vazbu na vojína Oravce uvalenou. Doporučuji, aby velitelství po eventuálním zrušení vazby nařídilo

	zpravodajský dozor nad voj. Oravcem. Voj. Oravec propuštěn dne 22.1.1942 soudcem z vyšetřovací vazby. Kpt.. Pujman uvedl, v Bělehradě se voj. Oravec mohl se přihlásiti do čs. zahraniční armády buď u vyslance Lípy, který představoval civilní skupinu nebo u npor.Ing. Šebesty, t.č. v Indii a MUDr. Kalana, jihoslovanského státního občana, kteří v době představovali vojenskou skupinu v Bělehradě. Posledně jmenovaní obstarávali pak potřebné doklady a spolupracovali s anglickým velvyslanectvím.Na Oravce si však nepamatuje. Poprvé s ním měl co do činiti při vyšetřovaní jim psaného německého dopisu, který byl určen pro německé vojáky nacházející se v zajateckém táboře v Agami, jehož střežení bylo svěřeno čs. jednotce.Jelikož v táboře Tomic měl tři Slováky, z nichž jeden navázal přímý styk s německým a slovenským konsulátem a zůstal v Jugoslávii, Karel Černuška, zjištěno, že byl ve službách Němců a druzí dva Marchýn a Konigsberger psali dopis německému konzulátu, který byl npor. Snídalem před odesláním zadržen / tito dva jsou internováni v Haifě/ bylo možné, že i s těmito byl v nějakém spojení. Na tuto možnost byl upozorněn teprve telefonickým dotazem, kdy voj. Oravec přijel do Bělehradu.Četař Heller, poznal voj. Oravce poslední večer před odjezdem z Bělehradu. Sešli se u společné večeře v restauraci U Sýkorů kam přišel Oravec a por. Gričem, se kterým se stýkal pravděpodobně již před tím. Během rozmluvy u stolu řekl, že by určitě s námi neodejel, kdyby měl dost peněz, aby se mohl vrátiti domů. Na přesné znění jeho výroku se však již nepamatoval. Myslí, že byl přítomen Barvíř nebo Hrušák kteří jsou u letectva. Pokud ví, říkal voj. Oravec, že je por. letectva. Cestou se s ním nestýkal.

Číslo spisu	**P 38/44**
Jméno, věk	Rotný Alois Smejkal, R 728 Nar.30.7.1902 v Rohozné, okres Pelhřimov, tamtéž příslušný, náboženství římsko-katolické, ženatý, otec dvou dětí, povoláním mlýnský montér, vzdělání 4 tř.obecné, 3 tř. měšťanky, hovoří srbochorvatsky, otec František, matka Františka roz. Smejkalová, posledně bytem Jugoslávie, Kubaň- Derventa
Vojenská služba	Zařazen k Oddílu kanonů proti útočné vozbě, vojenská služba v ČR 1920-22, prezentován 11.3.1941 a téhož dne systemizován v hodnosti desátníka, přísahal 28.10.1941 na St. Východě, dne 4.11.1941 subarbitrován, schopen služby s vadou, dne 7.3.1942 povýšen na rotného, dne 24.4.1942 vykonal zkoušku řidičů motorových vozidel, 12.8.1943 přijel na lodi Mauretania do Anglie, dne 17.9.1943 přidělen k OKBÚV, velitelský posudek voják, který službu koná dobře a přes svůj věk o ní jeví velký zájem, ukázněný,
Trestní oznámení	Autonehoda šetřena autokomisí pod čj. 3146, poškozená byla 20- ti

	letá úřednice bytem 46 Wawerly Rd. Kettering, dne 12.6.1944 VB přes styčnou skupinu požádal o popis zranění z General Hospital Kettering
Obžaloba	Podána 8.6.1944 pod čj. Pr 81/44 pro přečin dle § 599 v.tr.z., téhož dne spis zaslán k PS a přidělen k vyřízení npor. Kleinovi. Publikace obžaloby dne 8.6.1944 v 11.45 hod npor. Kleinem. Požádal o obhájce ex-offo, neměl dalších důkazů. Dne 10.7.1944 PS urgoval dodání zprávy z General Hospital Kettering, zpráva dodána dne 12.8.1944, léčení poškození trvalo do 21.5.1944
Hlavní přelíčení	Dne 19. srpna 1944 od 09. 00 hod do 10.00 hod Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obžalovaný, obhájce por. Spitz, výslechy svědků des. Kolaji, M.E. Parrish Watts, obžalovaný se cítil vinen, řídil vůz L 1279408 ten měl špatný startér, hlásil to autodůstojníkovi, musil jezdit stále na 2 či 3 rychlostní stupeň. Rozsudek téhož dne nabyl právní moci.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 25. dubna 1944 v Kettering v Anglii, jako řidič nákladního vozidla L 1279408 vyjížděje z London Road do Bowling Green Road, jel tak neopatrně, že srazil cyklistku B.L.P Watts a způsobil jí těžké zranění, tudíž dopustil se jednání, respektive opomenutí, o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných, podle předpisů zvlášť vyhlášených a podle svého povolání předvídati mohl, že jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.t.z a odsuzuje se za to k peněžitému trestu ve výši 3 Liber, podle vyhlášky Úředního věstníku z 6.4.1942 přepočteno na Kč 420.- v případě nedobytnosti podle § 8 zák. č.31/1929 Sb. a n. k trestu vězení v trvání 10 dnů. Trest vyslovuje se nepodmíněně.
Další řízení	Dne 14.9.1944 PS zaslal spis k VPS k založení.Dne 7.11.1944 PS převzal proti stvrzence 600 Fffrs.
Poznámka	Odsouzený 15.8.1945 propuštěn z činné služby

Číslo spisu	**P 39/44**
Jméno, věk	Rotný Alois Závodný, R 940 Narozen 30.4.1895 v Puchalově, okres Nový Jičín, náboženství římsko- katolické, ženatý, povoláním dělník ve zbrojovce, vzdělání 5 tř.obecných, 3 tř.měšťanky, ovládá slovem i písmem jazyk ruský a německý, otec Jan, matka Adolfina roz.Řegovská
Vojenská služba	Zařazen k Ženijní rotě, mostní četa.Prezentován 20.6.1939 v Krakově, zajat 19.9.1939 u obce Olchovce, dne 11.4.1940 zařazen k 11.pěšímu praporu, 3 rota, dne 31.5.1940 přemístěn k pomocné rotě, dne 13.12.1940 povýšen na četaře, tato hodnost přiznána v SSSR, dne 28.10.1942 povýšen na rotného, dne 12.8.1943 přijel do

	Anglie, dne 10.9.1943 zařazen k dopravnímu oddílu, služba v legiích 1917-20, služba v rak.-uherské armádě od 28.3.1915 do 27.1.1917, udělena celkem třikrát řádná dovolená
Trestní oznámení	Dne 3.2.1944 podal čet. Pálka u PP osobně trestní oznámení, jmenovaný se dopustil pomluvy, když o něm vyprávěl, že není ruský legionář. Jako důkaz předložil legionářskou knížku a navrhl provést výslech svědků plk. MUDr Langera z Ministerstva zdravotnictví a pplk. Střelky s nimiž na Rusi sloužil.Zahájeno zatímní pátrání ve smyslu §137/3 v.t.ř. npor. Němcem.Výslech podezřelého dne 29.2.1944, uvedl, že vůbec nesouhlasí jeho legionářské znalosti, nezná datum bitvy u Zborova, tvrdí všem, že na Rusi bylo vojsko v divizích, dále neumí slova rusky, navrhl jeho přezkoušení komisí z legionářů, vůbec ho nenazval hochštaplerem. Výslech oznamovatele dne 13.3.1944 u PP, souhlasil se zastavením tr. řízení, žádal ale, aby on zanechal všech řečí. Dne 22.3.1944 PP vydáno usnesení dle § 138/1 v.t.ř. jímž se oznámení tr. činu odkládá. Dne 31.5.1944 čet. Pálka podal písemně trestní oznámení, dne 11.6.1944 vyslechnut npor. Mrázkem, uvedl, že řečí nezanechal a slova opakuje před svědky rtn. Kořínkem, des. Plhákem, žádal o znovuzahájení řízení a připojil se k němu jako soukromý žalobce. Doslova o něm podezřelý řekl, že není legionář a že je hochštapler, sám je nyní na vyčkávací dovolené, bude propuštěn do civilu.Kdyby požádal o prominutí, on byl nyní nesouhlasil.
Obžaloba	Podána 13.6.1944 npor. Fischlem pod čj. Pr 82/44 pro přestupek pomluvy dle § 2 Zákona č. 108/1933 Sb., téhož dne spis odeslán k PS. Publikace obžaloby dne 20.6.1944, navrhl výslech svědka rtn. Pačesného, jenž s nímž sloužil na Rusi, potvrdí, že výraz „ prachsprostý hochštapler“ neužil, obhájce nežádal. Dne 7.7.1944 v 16.30 hod se osobně obžalovaný dostavil k PS a požádal o ustanovení obhájce po své konzultaci na Ministerstvu spravedlnosti u JUDr. Clementise, navrhl ustanovit por. Hirsche, dne 8.7.1944 ustanoven obhájcem por. Hirsch
Hlavní přelíčení	Dne 19.7.1944 v době od 10.00 hod do 11.10 hod Samosoudce npor. Klein, zapisovatel rtn. Chrobok, PP npor. Fischl, čet. Pálka jako soukromý žalobce, obžalovaný. Před vyvoláním věci a zahájením hlavního přelíčení samosoudce se pokusil o smír mezi stranami. Jak soukromý žalobce, tak i obžalovaný projevili ochotu ke smíru a po kratším jednání obžalovaný za souhlasu soukromého i veřejného žalobce učil prohlášení „ Prohlašuji tímto , že jsem nikdy nemínil soukromého žalobce čet. sup. Leopolda Pálku urazit a ani v budoucnu nechci se jeho cti dotknouti. Cítí-li se soukromý žalobce nějakými výroky z mé strany uražen, prosím o prominutí.Souhlasím s tím, aby opis tohoto prohlášení byl vydán soukromému žalobci a tento jeho obsah mohl sdělit rtn. Kořínkovi, des. Plhákovi a des. Mrňákovi.“ Soukromý žalobce se spokojil s tím prohlášením, jakožto plným zadostiučiněním a béře svůj návrh na stíhání obžalovaného před Polním soudem I. stolice ve Velké Británii, který vznesl dne 31.5.1944 zpět. Na to veřejný žalobce dle § 254 v.tr. ř. upouští od obžaloby v důsledku odvolání žádosti za stíhání. Na to samosoudce prohlásil usnesení, že řízení v této trestní věci se zcela

	zastavuje podle § 254 v. t.ř.
Rozsudek	
Další řízení	
Poznámka	Četař Pálka udal adresu pro doručování po superarbitraci Ministerstvo sociální péče, 53 Cadogan Cnds, London SW 2

Číslo spisu	**P 40/44**
Jméno, věk	Rotný Ladislav Frejlach, R 2183 Narozen 5. května 1913 v Plzni, příslušný do Chvojnova, okres Pelhřimov, svobodný, povoláním montér, vzdělání 5 tř. obecných, 4 tř. měšťanky, hovoří rusky, persky, částečně anglicky a německy, otec Ladislav, matka Marie roz. Radová
Vojenská služba	Zařazen k Dělostřeleckému pluku 1, oddíl 1. Vojenská služba v ČR 1933-37, prezentován 19.10.1942, dne 15.11.1942 systematizován v hodnosti četaře, 15.4.1943 povýšen na rotného, dne 10.9.1943 přemístěn k Dělostřeleckému pluku 1, dne 7.3.1944 udělena čs. pamětní medaile, velitelský posudek velmi dobrý voják, kamarádský, energický, ukázněný, inteligentní dokáže si získat autoritu, kázeňsky netrestán, zvláštní znamení velká jizva po opaření na levé ruce
Trestní oznámení	Podáno 5.5.1944 velitelem oddílu mjr. Fridolínem Bayerem, připojeno ranní hlášení dozorčího důstojníka kpt. Hrubana ze dne 17.4.1944. Na telefonické upozornění npor. Šanovce okolo 21.30 hod odešel s npor. Doubkem hledat výtržníky, našel je na New Stret proti skladu pluku, kde se bili s americkými vojíny, po zlikvidování rvačky chtěli na motocyklu odejeti pryč, v tom jim bylo zabráněno společně s rtn. Rado, na to začal rtn. Frejlach hrubě nadávat a odstrčil ho od motocyklu. Na rozkaz, který obdržel, aby sesedl z motocyklu nereagoval, vykřikoval výroky „ vyližte si prdel, vy mi nemáte co poroučet, důstojníci, zkrachovalé existence, však vy víte proč jste tady „, na nově vydaný rozkaz opět nereagoval. Odpovídal slovy „ nikdy, dejte mi pokoj, já se na frčky vyseru, já je nechci“. Neuposlechl ani rozkazu npor. Čermáka, kpt. Olšiny, kpt. Šajnera v dalším proudu řeči uvedl “ čeští oficíři jsou psi, jděte mi v prdel“. Voj. Navrátil se choval klidně, několikráte však povzbudil rtn. Frejlacha sednutím si na tandem a výrokem „ jedem, nech je být“. Jelikož byl velký hluk a křik na ulici a jmenovaný se chtěl stále rvát, dosáhnuto nakonec, že motocykl byl uvolněn a dopraven kpt. Olšinou do campu A. Motocykl byl použit neoprávněně a bez důvodu.Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. dne 11.5.1944 npor. Němcem proti rtn. Frejlachovi a voj. Navrátilovi pro přečiny § 145,146c,156, 380, 599, 702, 680 a proti

rtn. Frejlachovi rovněž pro přestupek urážky armády dle § 1 zákona č. 108/33 Sb. z. a n. a rušení obecného míru dle § 14 zákona č.50/1923 Sb.z.a n. Dne 11.5.1944 spis zaslán od PP k PS pro nejasnost a vlastní přetížení. Dne 13.5.1944 provedeny výslechy svědků kpt. Fialy uvedl, že opilý nebyl, nekoktal a stál poměrně zpříma, kpt. Čermáka, npor. Šanovce uvedli, že byl z něho silně cítit alkohol, viděli, jak motocykl jede chvíli po pravé a chvíli po levé straně, nereagoval nijak ani na světelné signály na křižovatce, na místě bylo více čs. vojáků, vyzval městského strážníka, aby jej zastavil, když se to povedlo, řekl mu aby šel do tábora, zeptal se zda je to rozkaz, odpověděl že ano. Na to on doslova řekl „ na ten rozkaz já se vyseru, pánové můžete mi oba dva políbit prdel". Potom znovu sedl na motocykl, nastartoval a narazil do kpt. Čermáka zezadu, zcela jistě to bylo úmyslné, rozhodilo ho to až upadl. Výslech obviněného 14.5.1944, začal pít v pubu u nádraží, pak šel s Navrátilem do další a skončili v hospodě u kostela. Pamatuje si, že někam volal a že se s někým bil, pak už nic, ráno třikrát zvracel, vypil čtyři piva a potom pil whisky. Dne 15.5.1944 výslech obviněného voj. Navrátila uvedl, že on moc whisky nepil, vše vypil skoro sám rotný, on sám pil pivo, volalo se pro motocykl z Mags pubs a na něm jeli do A campu hledat kamarády, k rvačce došlo před pubem Kanon Inn, objednali si tam pivo, on už nemohl pít, zaplatit a šel ven a viděl rtn. Frejlacha se prát, nějak to skončilo, on sám se nepral, potom tam byli důstojníci, do tábora šli pěšky a on šel hned spát. Dne 16.5.1944 npor. Kulkou provedeny výslechy svědků čet. Galána, svob. Martínka, kpt. Olšiny, svob. Šmída, svob. Hubla, kpt. Šajnara, rtn. Rado,voj. Grosze. Vojíni Weiner a voj Schneider uvedli, že je po půlnoci probudil rotný na ložnici, rozsvítil a mezi jinými výroky řekl „ co to jednou přivedu za armádu, to je k zblití", ráno mu říkali, ať se jim omluví, nebavil se s nimi. Svědek voj. Pacovský uvedl, že byl okolo 19.00 hod povolán k telefonu, rtn. Frejlach mu řekl „ vemte motocykl a přivezte mi láhev se žlutou kapalinou co mám v posteli, ptal se jestli to je služební rozkaz, odpověděl mu, že ano, vzal láhev a jel na náměstí, předal láhev a chtěl odejet. Slyšel dobře jak říká, „ vojíne, zde necháte motocykl a odejděte", odpověděl, že to nemůže, řekl mu, že to je služební rozkaz, že do tábora má klusat. Další rozkaz byl „ vojíne je 09.15 hod v 09.45 se budete hlásit u dozorčího desátníka a já si to zkontroluji" Dne 25.5.1944 VPS kpt. Trojánek provedl na základě žádosti dožádání PS výslech svědka kpt. Hrubana, jenž odjížděl do SSSR, dobře viděl, jak rtn.Frejlach udeřil zezadu amerického vojáka, potom ležel na zemi a byl bil a kopali do něho, druhý voják stál opodál. Zakřičel a vojáci se rozprchli. Dal rotnému rozkaz aby se uklidnil a šel do tábora, on přiskočil k motorce a chtěl odjet. Zastoupil mu cestu, on na to začal křičet „ jděte hned pryč, to je moje motorka vůbec se jí nedotýkejte", začal mu nadávat, nahlas mu řekl, že je ve službě, naskočili na motorku a odjeli, on se vrátil do tábora a vše si napsal na papírek. Dne 10.6.1944 vydal PP usnesení v trestní věci proti voj. Navrátilovi pro přečin dle § 680, 599,702 v.t.z. odstupuje PP npor. Fischl ve smyslu § 138 v.t.ř. věc

	ke kázeňskému potrestání, PP navrhl, aby PS jako soud vyhledávací, řízení vedoucí toto řízení ve smyslu § 240 v.t.ř. zastavil.V odůvodnění uvedeno, že svědkem rtn. Rado jasně prokázáno, že se zúčastnil rvačky, která skončila bez poranění třetích osob, takže v jednání lze spatřovat toliko skutkovou podstatu kázeňského poklesku, také další čin ukazuje na určité spoluzavinění, jenž v podnapilém stavu s podnapilým řidičem projížděl městem a při celém postupu nechoval se tak, jak se sluší a patří. Dne 10.6.1944 spis zaslán k PS.
Obžaloba	Publikace obžaloby dne 20.6.1944 npor. Mrázkem, požádal o obhájce ex-offo. Dne 21.6.1944 ustanoven obhájcem ppor.Karter, 24.6.1944 požádal VB o zrušení obhajoby neboť je instruktor pro nové dělo a byl velmi zaneprázdněn
Hlavní přelíčení	Dne 7.7.1944 v době od 14.00 hod do 18.20 hod Předseda senátu npor. Mrázek, členové npor. Klein, npor.Kulka /soud ve složení dle § 37 zák.50/23 Sb.z.a n./, zapisovatel rtm. Zbytek, PP npor. Fischl, obhájce ppor. Gotlieb, obžalovaný uvedl, že byl tak opilý, že dva další dny nevěděl kde je, na motorce jezdí od října 1943 si na nic nepamatuje.mimo několika piv vypil celou láhev whisky, tu láhev whisky dostal k Vánocům dosvědčí to svobodník Burda, přišel na ni, když si balil věci k NT. Výslechy svědků kpt. Fialy, npor. Čermáka, svob. Šmída, kpt.Olšiny, kpt.Sajnera, svob. Kohna,voj. Grosze, rtn. Rado, voj. Pacovského, voj. Schneidera. Dne 8.7.1944 PP podal k PS zmateční stížnost do trestu. Dne 21.7.1944 obhájce zaslal k PS odpověď spolu s vypracovaným odvoláním /v jazyce slovenském na 14 listech /. Dne 21.7.1944 PS zaslal spis o 66 listech k VPS. Rozsudkem VPS ze dne 11.8.1944 se odvolání obžalovaného plně zamítá, zmateční stížnosti PP se částečně vyhovuje a výrok o trestu se doplňuje dle § 48 v.t.ř „ vyslovuje se ztráta čs. pamětní medaile a stanoví se povinnost při nástupu jednotky omluvit se vojákům židovského vyznání „. Spis od VPS k PS byl zaslán 18.8.1944
Rozsudek	Jest vinen, že dne 16.dubna 1944 v St. Neots byv přistižen při výtržnosti zpečoval se neurvalým způsobem rozkazům svých představených, kteří ho vyzývali k pořádku neuctivými výroky vůči npor. Čermákovi a kpt. Fialovi porušil povinnou úctu k představenému a v podnapilém stavu a neopatrným způsobem jízdy projížděl na motocyklu městem, tudíž předsevzal jednání, o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných, podle předpisů zvláště vyhlášených a podle svého povolání mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života nebo bezpečnosti lidského těla, veřejně dopustil se výroků, jimiž popuzoval k zášti proti čs.občanům židovského náboženství, a/ jako výkonný rotmistr dával dozorčímu vojínu voj.Pacovskému nepřípustné rozkazy b/ zúčastnil se rvačky s příslušníky americké armády, čímž spáchal zločin zprotivení se rozkazu dle §§145,146c,152 v.t.z. přečin porušení subordinace dle §§145,146c,156 v.t.z. přečin proti bezpečnosti těla lidského dle§§599,702 v.t.u.

	přečin rušení obecného míru dle §14 zák.50/23 Sb. z.a n. přestupek urážky armády dle § 1 Zákona č.108/33 Sb.z.an., kázeňské přestupky a odsuzuje se za to do žaláře v trvání jednoho roku, zostřeného jedním postem a jedním tvrdým ložem měsíčně a vyslovuje se degradace s možností postupu do vyšší hodnosti. Povoluje se obžalovanému odklad výkonu trestu a doba zkušební stanoví se na čtyři roky
Další řízení	Dopis VB brigády dne 11.9.1944, vykonal příkaz VPS a omluvil se vojínům židovském vyznání. Rozhodnutí velitele pluku pplk. Lubora Marka ze dne 21.9.1944 hodnost nebude odňata. Usnesením PS I. stolice v Plzni ze dne 29.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1946 prohlašuje za prominutý.Usnesení vydal plk. Schuhmann
Poznámka	Rotný Ladislav Frejlach po demobilizaci na adrese Plzeň, Máchova 13 Vojín František Navrátil, F 1886 Narozen 15.9.1917 v Dozořicích, okres Brno, vzdělání 5 tříd obecných, 2 třídy měšťanky, 7 tříd reálného gymnázia, studující techniky, posledně bytem v ČR Brno, Pražská 31, otec František, matka Anna roz.Kopečná. Prezentován 12.1.1940, dne 27.7.1940 vyloučen z čs. armády na základě rozkazu MNO. Dne 23.12.1941 udělena abolice, dne 28.2.1942 znovu prezentován, velitelský posudek vojenské chování dobré, velmi lehkomyslný

Číslo spisu	**P 41/44**
Jméno, věk	Vojín Štefan Zeman, T 1873 Skutečné jméno Štefan Mocný Narozen.16.8.1904 v Podkylavě, okres Myjava, tamtéž příslušný, svobodný, povoláním dělník, náboženství evangelické, vzdělání 6 tř. obecných, ovládá jazyk španělský slovem i písmem, otec Martin, matka Anna roz. Marchovcová
Vojenská služba	Zařazen k Dělostřeleckému pluku, prezentován dne 22.7.1942, přísahal 23.7.1942, dne 31.7.1942 zařazen k dělostřeleckému pluku Vojenská služba v ČR 1924-25 Horský pluk č.201 Ružomberoku,vojenský posudek voják velmi těžkopádný, pomalý až líny, malý zájem o službu, zvláštní znamení velká jizva po operaci slepého střeva, udělena pětkrát řádná dovolená, dvakrát kázeňsky trestán, vždy se hlásí nemocen i když není, odmítá jakoukoliv práci, vždy se vymlouvá na revmatismus, přesto skoro každý večer dochází do hostince v Huntingon Wyton vzdáleného více než dvě míle.Lékařský posudek slabší výživy, neurastenik, bez chorobných změn
Trestní oznámení	Podáno velitelem pluku 18.4.1944 na základě rozkazu pluku 46/44 byl zařazen jako kulometčík na ostrých střelbách v Redesdal a hlásil

	se ten den ráno nemocen, dne 19.4.1944 neuposlechl rozkaz npor. Martínka, dne 18.5.1944 si před nočním cvičením lehl do postele a odmítal vstát na rozkaz rtm. Jalového. Zahájeno vyhledávání usnesením dle § 137/1 v.t.ř. dne 27.5.1944 npor. Fischlem pro přečin dle §§145,146 c v.t.z., téhož dne vydán zatýkací rozkaz a v 15.00 hod převzat správcem věznice. Spis zaslán PS k publikaci vazby, publikace dne 28.5.1944, vzal na vědomí. Výslech obviněného dne 5.6.1944 měl lékařsky potvrzeno, že má revmatismus v noze, k jednání z 18.5.1944 uvedl, že byl na velké straně, nebyl na rozkaze a proto nevěděl o nočním cvičením. Rozkaz rtn. asp. Filipoviče velitele čety neslyšel, protože seděl na židli před ubikací a bolela jej hlava.Vyžádána zpráva šéflékaře pluku z 6.6.1944, skoro denně se hlásí nemocen a uvádí pokaždé jiné potíže, tak vždy, když má mít službu, lékařské záznamy na 40 listech.Výslech svědků dne 15.6.1944, kpt. Šimůnek, rozkazy byly vydány řádným způsobem, rtm. Jalový udělil mu výslovný rozkaz v 06.45 hod, on na to odpověděl doslova „ nikam nejedu, dnes se cítím nemocný“, por. MUDr. Popper, odvolal se na svůj lékařský posudek, Dne 17.7.1944 zrušil PP dle §182 v.t.ř. vyšetřovací vazbu, v 15.20 hod propuštěn na svobodu. Téhož dne zaslána lékařská zpráva z LBA jest zcela zdráv, není známek na revmatismus, psychiatricky zcela zdráv, výsledky na syphilis dojdou později. Dne 12.7.1944 PS zaslal k LBA žádost o lékařské přezkoušení obžalovaného spolu s dotazem jak dlouho toto zkoumání bude trvat. VB zaslal k PP materiály 7.8.1944, byl znovu lékařsky přezkoumán a lékaři konstatováno, nemoc nezjištěna, tak jak již v posudku z 28.4.1943, zjištěna pouze dietní chyba.
Obžaloba	Podána dne 22.6.1944 PP npor. Fischlem pod čj. Pr 78/44 pro přečin dle §§146c,149,145.156 c v.t.z., téhož dne spis postoupen k PS. Publikace obžaloby dne 22.6.1944 požádal o obhájce ex-offo.
Hlavní přelíčení	Dne 12.7.1944 v době od 10. 00 hod do 11.00 hod Předseda npor. Mrázek, členové senátu npor. Kulka, por. Křižka, PP npor. Fischl, zapisovatel rtm. Zbytek, obhájce por. Spitz, obžalovaný, uvedl, že 18.5.1944 byl u něho voj. MUC Parák, do hospody chodil jen pro cigarety nevěděl o rozkazu k přípravě na noční cvičení brzo usnul a nikdo jej nebudil, dne 28.5.1944 se cítil nemocen točila se mu hlava a měl závratě proto nenastoupil, obhájce předložil lékařské vysvědčení anglického lékaře z Huntigton, soud připustil návrh obhájce na provedení důkazu lékařským posudkem, jednání odročeno na neurčito Dne 19.7.1944 v době od 14.30 hod Předseda senátu npor. Mrázek, členové senátu npor. Kulka, por. Křižka, PP Fischl, zapisovatel rtm. Zbytek, obhájce por. Spitz, obžalovaný trval na svém, žalobce se nevyjádřil. Dne 20.7.1944 podal obhájce odvolání
Rozsudek	Jest vinen, že dne 19. dubna 1944 za války v posádce Dělostřeleckého pluku 1 v Anglii neuposlechl rozkazů dozorčího des. svob. Kocmana, npor. Martínka, kpt. Šimůnka a rtm. Jalového, aby se zúčastnil ostré střelby, tedy neprovedl úmyslně důležitý služební rozkaz, dne 18. května 1944 v době války tamtéž

	neuposlechl oddíl. rozkazu jakož i opakovaného rozkazu výkonného rotmistra rtm. Jalového, aby se zúčastnil nočního cvičení, tedy neprovedl úmyslně důležitý služební rozkaz, dne 28. května tamtéž neuposlechl rozkazů rt.asp. Dra Filipoviče a kpt. Šimůnka, aby nastoupil k oslavě presidenta republiky, aniž se tak stalo za okolností, za kterých v §§ 147 až 155 v.tr. z. uložen trest stanovený za zločiny, čímž spáchal zločin porušení subordinace podle §§ 145,146 c, 149 v.tr.z., přečin porušení subordinace podle §§ 145,146 c, 156 v.t.z. a odsuzuje se za to do žaláře v trvání 8 měsíců, zostřeného jedním tvrdým ložem. Trest jest nepodmíněný. Do uloženého trestu započtena vyšetřovací vazba od 27.5.1944 do 17.7.1944
Další řízení	Spis zaslán k VPS soudu dne 23.8.1944, celkem 43 listů. Rozsudek VPS z dne 8.9.1944 pod čj. VPS 36/44, odvolání obžalovaného se vyhovuje, co do viny se zamítá, co do trestu se mění na trest žaláře v trvání 7 měsíců, návrh obhájce na vrácení jednání v předešlý stav se zamítá. Jednání u VPS se účastnil obhájce obžalovaného, který byl v mezidobí přeložen k NT. Rozkazem čj. 230/44VB odložil VB výkon trestu na neurčito. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 31.12.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal kpt. Gol. Právní moc usnesení dne 31.12.1945, téhož dne spis zaslán na SZ v Bratislavě.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 42/44**
Jméno, věk	Vojín David Gesundheit, R 2402 Narozen 27.3.1918 v Žilině, příslušný do Bratislavy, náboženství židovského, svobodný, hovoří jidiš a německy, částečně polsky, česky rozumí, vzdělání 7 tř. obecné, 3 roky konzervatoře-operní zpěv, studium ve Vídni, otec majitel velkomlýna a poslanec Sejmu v Polsku, v Palestině uzavřel sňatek bez povolení vojenských úřadů
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu. V srpnu 1938 odveden do polské armády sloužil v Katovicích u 75 pěšího pluku, bojoval na frontě, v říjnu 1939 zajal u Tuchjani a internován v SSSR, převezen na St.Východ, služba v polské armádě v Palestině, zařazen u 1. brigády Strelcov polskich, dezertoval v roce 1943, byl šikanován jako žid, přihlásil se v Jeruzalémě 15.11.1943 k službě v čs. armádě, v čs. armádě od 4.1.1944. Velitelský posudek vypracován vůbec neovládá služební jazyk, pro velmi špatný zrak jej vlastně nelze nijak vojensky použít, působí dojmem těžkopádného, nemá smysl pro kázeňský pořádek, dvakrát kázeňsky trestán

Trestní oznámení	Podáno velitelem Motorizovaného předzvědného oddílu dne 14.6.1944 pro zběhnutí, v 16.30 hod. v místě pobytu spojovací roty se ptal německy na směry silnic, dne 19.6.1944 zahájeno vyhledávací řízení usnesení dle § 137/1 v.t.ř. pro tr.činy dle §§ 183,198,286 f v.tr.z. a dne na jmenovaného vydán zatýkací rozkaz, dne 20.6.1944 spis postoupen k PS k vyhledávacímu řízení pro vlastní přetížení. Dne 20.6.1944 v 16.40 hod. dán do vazby u oddílu, zajištěny u něho dva dopis v němčině s anglickými adresami.Dne 21.6. 1944 npor. Klein vyslechl na adrese 101 Lonach Road, Leicestr v jazyce německém pí. Hedu Pertzin, nar.16.5.1916, pomocnici v domácnosti, jmenovaného si nikdy nevzala. Dne 22.6.1944 výslech obviněného npor.Kleinem, utekl protože byl velmi šikanován a bit mladými vojáky voj. Brnem a svob. Prokešem. Dne 26.6.1944 výslechy svědků u MPO, voj. Engel uvedl, že skutečně mu bylo nadáváno, svob. Roth bylo na něho zakřičeno, ale on je velmi citlivý, des. Vojtásek, velitel. družstva, uvedl vojna je zde v normálu, voj. Paclík slyšel, že mu Prokeš dal facku, des. Blahout, je možné, že na něho bylo zakřičeno, ale ne proto, že je žid, mjr. Velímský, vše popsal v oznámení, voj. Brno nic mu nedělal, vlastně jej neznal svob. Prokeš nezná jej, nic se nestalo, kdyby něco věděl, tak by to oznámil
Obžaloba	Podána PP dne 1.7.1944 pod č.j. Pr 85/44 dne 1.7.1944.Publikace obžaloby 3.7.1944 požádal o obhájce.
Hlavní přelíčení	Dne 10.7.1944 v době od 11.00 hod do 12.30 hod. Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obžalovaný, výslech svědka npor. Kleina, vyslýchal jej v pozdní noci v němčině, všemu rozuměl, při výslechu opakovaně plakal
Rozsudek	Jest vinen, že, 14.června 1944 u Motorizovaného předzvědného oddílu ve Velké Británii, za války, bez dovolení podle předpisu vyžádaného vzdálil se od svého útvaru a zůstal vzdálen do 15. června 1944, kdy byl britskou policii zadržen, tudíž zůstal přes noc a déle nepřítomen, aniž měl v úmyslu trvale se vyhnouti své služební povinnosti. Dne 20. června 1944 tamtéž neuposlechl a neprovedl rozkazu des. Blahouta, aby se podrobil lékařské prohlídce, tudíž úmyslně neuposlechl a neprovedl služební rozkaz, aniž se tak stalo za okolností přitěžujících, uvedených, uvedených v § 149 v.tr.z., aniž vzešla škoda pro službu a aniž zločin ten zanechal škodlivých následků, čímž spáchal I.přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.tr.z., II.zločin porušení subordinace podle §§ 145,146 c, 150 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání 4 měsíců, trest tento je nepodmíněný, vyslovuje se ztráta nároku obžalovaného na nevyplacené náležitosti a služební odměnu za dobu své nepřítomnosti od 14.6.1944 do 15.6.1944, obžalovanému se započítává do trestu zajišťovací a vyšetřující vazba od 15.6.1944 od12.00 hod. do 10.7.1944,12.30 hod.
Další řízení	
Poznámka	Přípis PS z 3.7.1944, kterým upozornil VB na nutnost zpravodajského prověření obžalovaného

Číslo spisu	P 43/44
Jméno, věk	Vojín Jan Osif, R 652 Narozen 8.2.1922 v Kuznicích, okres Trebišov, příslušný do Porubky okres Sobrance, náboženství řecko-katolického, svobodný, studující, vzdělání 4 ročníky obchodní akademie, hovoří anglicky, francouzsky, německy, otec Juraj, matka Zuzana roz. Berešová, majitel nemovitost v Kuzmici
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, prezentován 2.2.1941 v Haifě,zařazen k 11.pěšího praporu, přísahal 7.3.1941, 24.5.1942 přemístěn k 200. protileteckému.pluku, za dobu služby na St.Východě čtyřikrát hospitalizován v anglické nemocnici pro onemocnění malárii, velitelský posudek voják neukázněný, nedbalý, nespolehlivý, nejeví zájem o službu, pracuje jen za stálého dozoru, dvakrát kázeňsky trestán, udělena dvakrát řádná dovolená, Čs. vojenská mise na St. Východě v likvidaci dne 26.1.1944 mu uložila zaplatit pokutu L 5 za zničenou výstroj
Trestní oznámení	Podáno 28.6.1944 velitelem praporu, uvalena vazba v 16.00 hod.Zahájeny vyhledávacího řízení usnesením dle § 137/1 v.tr.ř., dne 30.6.1944 provedeny výslechy svědků čet.asp. Slavíka, svob. asp. Lewitta, voj. Zeleného, popsali situaci okolo kaluže vody kvůli níž byl incident s důstojníkem, dne 2.7.1944 výslech ppor. Milička uvedl že se choval provokativně a drze, odmítl vytřít kaluž vody v níž staly zablácené boty, házel rukama a křičel, že žil v poušti a nebezpečí se nebojí, výslech obviněného 2.7.1944 uvedl, že byl velmi rozčilen, důstojník se po něm vezl, je možné, že mu řekl „Držte hubu“, dne 3.7.1944 zrušena vazba
Obžaloba	Podána PP dne 3.7.1944 pod č.j. Pr 90/44 pro přečiny dle §§145,146b, 156 v.tr.z., téhož dne spis zaslán k PS. Publikace obžaloby dne 7.7.1944, obžalovaný uvedl, že dalších důkazů nemá, bude se hájit sám
Hlavní přelíčení	Dne 22.7.1944 v době od 10.00 hod do 12.45 hod Samosoudce npor. Klein, zapisovatel rtm. Zbytek, PP npor. Fischl, obžalovaný, obhájce npor. Preuss, slyšeno celkem pět svědků, rtm. Podešva obžalovaného označil za slovenského inteligenta, který neuznává autorit, por. Milička při prohlídce baráku č.34 nalezl nepořádek u lůžka, nalezl zde zablácené a promočené boty, obžalovaný na něho křičel a měl dojem, že jej napadne, obhájce ohlásil odvolání co do viny a do trestu
Rozsudek	Jest vinen, že dne 28.června 1944 u Tankového praporu 2 ve Velké Británii neuctivými výroky a hrubým chováním vůči ppor. Josefu Miličkovi úmyslně opomenul povinnou úctu k představenému, nikoliv však způsobem, na nějž jest v §§ 147 až 155 v.tr.z. uložen trest pro zločiny stanovený, čímž spáchal přečin porušení

	subordinace podle §§ 145,146b,156 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 1 a ½ měsíce. Trest vyslovuje se nepodmíněně. Podle § 127 v.tr.z. započítává se do doby trestu doba zajišťovací vazby od 28.6.1944 15.00 hod do 3.7.1944 do 13.00 hod
Další řízení	Dne 4.8.1944 spis o 69 stranách odeslán PS k VPS do Londýna, spis zaslán zpět 17.8.1944, odvolání zamítnuto a trest potvrzen v plném rozsahu. VB dne 7.9.1944 využiv svého práva dle § 479 v.t.ř nařídil nástup výkonu trestu na neurčito. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 16.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 44/44**
Jméno, věk	Četař Vilém Reichsfeld, F 2390 Narozen 12.10.1915 v Hrubé Vrbce, okres Hodonín, tamtéž příslušný, náboženství židovského, svobodný, povoláním rolník, vzdělání 4 tř. obecné, hovoří anglicky, německy, francouzsky
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu, prezentován 8.2.1940, vycvičen jako instruktor motorových vozidel, dne 2.3.1945 povýšen na rotného dne 5.6.1945 vyznamenán Medailí za chrabrost, vojenský posudek voják energický, spolehlivý, chytrý, trochu ziskuchtivý, udělena ŘD od 7.3 do11.3.1945 do Paris, od 24.6.do 3.7.1945 do Hrubé Vrbky, od 16.7. do 5.8.1945 do Hrubé Vrbky, kázeňsky trestán 14.6.1945 velitelem praporu, kdy se snažil na poddůstojníka nepřístojným způsobem zatajit při prodeji nevojenského materiálů jeho skutečnou cenu, přihlédnuto k jeho doznání a nepoškození škody jména armády udělen trest 14 dní vězení po službě, podmíněně odložen na dobu 3 měsíců
Trestní oznámení	
Obžaloba	Podána PP dne 20.7.1944 pod čj. Pr 98/44
Hlavní přelíčení	22. srpna 1944 Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obžalovaný
Rozsudek	Podle § 306 v.t.ř. se zprošťuje od obžaloby, která jej viní, že jako řidič vozidla 15 cwt Ford, Z-4958133 dne 7.7.1944 u Barletonu, Skotsko v nepřehledné zatáčce a v místech, kde železniční most vede přes silnici jel tak neopatrně, že zadní částí vozu zachytil motocykl svob.Vrtálka, jenž jel nepřípustnou rychlostí uprostřed silnice, srazil jej k zemi a způsobil mu těžké poškození na těle, tudíž předsevzal jednání, o němž již podle přirozených jeho následků pro

	každého snadno poznatelných, podle předpisů o jízdě motorovými vozidly vyhlášených a podle své funkce mohl předvídati, že jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž měl spáchati přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.t.z. a měl být potrestán podle § 599 v.t.z.
Další řízení	Tento rozsudek stal se právoplatným dne 22.8.1944. Dne 23.8.1944 PS zaslal opis rozsudku poškozenému
Poznámka	Dne 15.8.1945 propuštěn z činné služby.

Číslo spisu	**P 45/44**
Jméno, věk	Vojín Ludvík Mancuška, R 486 Narozen 14.1.1923 v Nových Zámcích, příslušný do Trnavy, svobodný, povoláním obchodní příručí, náboženství římsko-katolické, vzdělání 3 tř. měšťanské, 2 třídy pokračovací, otec Florián, matka Anna rot.Kajanovičová, posledně bytem v ČR Trnava, třída Legionářů 4
Vojenská služba	Zařazen k Protiletadlové baterii, prezentován 20.6.1940 v Bejrutu, 1.11.1940 zařazen k 1. rotě 11 pěšího praporu, 6.7.1941 zraněn střepinou granátu, velitelský posudek voják povahově nevyrovnaný, tvrdohlavý a mnohomluvný, méně zdatný v důsledku válečného zranění, dosti společenský, národnostně velmi spolehlivý, čtyřikrát kázeňsky trestán /18.7.1942 ztráta žoldní knížky /
Trestní oznámení	Velitelem baterie 16.7.1944, téhož dne proveden výslech npor. Krausem, během výslechu jej velitel s nímž byl na St.Východu opakovaně vybízel ke klidu, dne 20.7.1944 výslechy por. JUDr. Tereby, věděl že má klasifikaci „ B“, neměl náhradu, hlásil, aby byl vystřídán, rtn. Miller řekl mu, že je mu milejší zdravotní stav a do služby nenastoupí, rtn. Skácel u děla dělá práci č. 5, což není tak namáhavé, rtm. asp. Lederer hlásil veliteli, že mu chybí jeden muž do stráže byl to jmenovaný. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.tr.z. dne 20.7.1944 vyžádán výpis z denního rozkazu
Obžaloba	Podána 24.7.1944 pod čj. Pr 101/44 pro zločin dle §§ 145,146c, 150 v.tr.z. téhož dne spis odeslán k PS. Publikace obžaloby dne 28.7.1944 v 13.15 hod za přítomnosti tří svědků, dne 28.7.1944 PS obdržel plnou moc od zvoleného obhájce ppor. Sommra
Hlavní přelíčení	Dne 16.8.1944 v době 09.30 hod do 10.50 hod Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obžalovaný, obhájce ppor.Sommr, slyšen svědek Miller, obhájce navrhl výslech dvou svědků k nemožnosti konat službu, návrh nebyl připuštěn, obžalovaný uvedl, že dne 6.7.1941 jej v Syrii v Merea jayr těžce zranil fr. granát, měl roztříštěnou holenní kost a zranění zad, ležel dvanáct měsíců v anglické nemocnici, kde se vůbec

	nedomluvil, rána se neléčila, až MUDr. Mara z Jeruzaléma na něm provedl experiment, nemůže se ohýbat a vykonávat těžkou službu, opakovaně vše hlásil, nic se nedělo, musel podávat těžké náboje
Rozsudek	Jest vinen, že dne 13.7.1944 v britském výcvikovém táboře Burrow Head ve Velké Británii neuposlechl denního rozkazu baterie č.126 z 12.7.1944 opakovaného mu dozorčím rotmistrem rt.asp. Lederem, rt. Skácelem, rt. asp. Millerem, aby nastoupil do strážní služby, tudíž úmyslně neuposlechl a neprovedl služební rozkaz, aniž se tak stalo za okolností přitěžujících uvedených v § 149 v.tr.z., aniž tím vzešla škoda pro službu a aniž zločin ten zanechal škodlivých následků, čímž spáchal zločin porušení subordinace podle § 145,146c,150 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání tří měsíců, zostřeného 14 ti dny samovazby v prvním a třetím měsíci trestu. Trest vyslovuje se nepodmíněně.
Další řízení	Dne 18.8.1944 VB nařídil odklad výkonu trestu. Dne 7.1.1945 předložil obhájce k PP žádost o zahlazení trestu spolu s doporučením velitele baterie. Hodnocení z 6.1.1945 obětavý, statečný, hlásí se o hlídky i mimo pořadí. Přípisem PP z dne 1.2.1945 nedoporučil zahlazení, navrhl případně 10 letou zkušební, upozornil, že od rozsudku neuplynul ani rok, PS usnesením ze dne 16.2.1945 návrh zamítl jako předčasný. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 5.12.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 29.8. 1944 prohlašuje za prominutý.Usnesení vydal kpt. Gol.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 46/44** **spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 47/44** **spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 48/44**

Jméno, věk	Rotmistr hudby Oldřich Mikula, J-1052 Narozen 28.7.1908 Kunčičkách, okres Moravská Ostrava, příslušný tamtéž, ženatý, povoláním hudebník, vzdělání 3 tř.obecné, 3 tř.měšťanky, ukončeno studium na vojenské hudební škole v Roudnici, otec Valentin, matka Terezie roz. Kaněrová
Vojenská služba	Zařazen k Lehké brigádní ambulanci, vojenská služba v ČR 1928-35, prezentován 2.8.1939 v Marsellei, zařazen k 1. pluku cizinecké legie v Side el Abbes, 26.8.1939 vstoupil do čs. vojska, dne 28.9.1940 povýšen na svobodníka, dne 28.10.1941 povýšen na rotného hudby, dne 7.3.1942 povýšen na rotmistra hudby, zvláštní znamení skla dalekozraká, čtyřikrát udělena ŘD do Londýna
Trestní oznámení	Podáno čet. asp. Mertou v dokonalé úctě, v roce 1943 rtm. Mikula si zapůjčil si obnos 15 liber pod záminkou, že jako filatelista může zakoupit cennou sbírku známek. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. npor. Fischlem dne 3.6.1944 pro přečin podvodu dle §§ 502,505 v.t.z. Dne 6.6.1944 proveden výslech obviněného, o půjčku jej požádal písemně. Žil v té době jako civilní osoba v Londýně, měl možnost koupit sérii známek Danzig 1920/21, ke koupi nedošlo, musel si naléhavě koupit oblečení, celkem dlužil 15 liber, nyní splácí po 30 sh týdně, navrhl výslech svědka rtn. Taubera o tom, že jednal o koupi známek. Svědek vyslechnut dne 14.6.1944 věděl o koupi známek, mluvilo se o koupi známek za 10 liber. Dne 14.6.1944 PP požádal PS o provedení výslechu znalce z oboru filatelie. Dne 28.6.1944 vyslechnut ustanovený znalec Karel Eisler nar.1895, účetní revizor Ministerstva zdravotnictví, k ceně se nemohl vyjádřit, známky neviděl, však velmi nepravděpodobné, že by tato série byla v oběhu potom by cena byla asi 150 liber. Přípis z 15.7.1944, čet. Merta se omluvil z výslechu, dosud uhradil 6 liber. Výslech poškozeného dne 28.7.1944, v současné době zaměstnán na Ministerstvu zahraničních věcí, pravdou, že mu on sám nabídl půjčku a potom se ozval, že z koupě sešlo
Obžaloba	Podána dne 28.7.19444 npor. Fischelem pro přečin dle §§ 502.505 v.t.z., téhož dne spis zaslán k PS. Publikace obžaloby dne 2.8.1944 v 14.30 hod, zvolil si obhájce ppor. Gottlieba
Hlavní přelíčení	3. srpna 1944 v době od 14.00 hod do 14.50 hod Samosoudce npor. Mrázek, PP npor. Fischl, zapisovatel rtm.Zbytek, obhájce ppor. Gottlieb, obžalovaný, veřejný žalobce se vzdal práva opravného prostředku
Rozsudek	Osvobozuje se podle § 306 č.3 v.t.ř. od obžaloby, že v srpnu 1944 ve Velké Británii lstivě předstíraje, že má možnost zakoupiti cennou sérii známek v hodnotě 100 L a vydávaje se za osobu placení schopnou a ochotnou, uvedl čet. asp. Mertu vylákáním zápůjčky v omyl, jímž tento měl na svém majetku strpěti škodu ve výši 21 L, tedy 2.000 Kč převyšující a částku per15 L skutečně utrpěl, čímž měl spáchati zločin podvodu podle §§ 502,505 v.t.z.
Další řízení	Rozsudek se stal pravoplatný dne 3.8.1944
Poznámka	V odůvodnění rozsudku uvedeno jedná o civilně právní poměr mezi účastníky, nebylo prokázáno zlého úmyslu, dle výpovědi

	poškozeného se jednalo o přátelskou službu, obžalovaný skutečně dluh splácel a před hlavním přelíčením jej celý zaplatil.

Číslo spisu	**P 49/44**
Jméno, věk	Vojín Jan Hiltscher, R 974 Narozen 17.11.1918 v Nemilém, okres Zábřeh, příslušný do Přerova, svobodný, náboženství římsko- katolické, povoláním číšník, vzdělání 5 tř.obecné, 4 tř. měšťanské, 2 třídy pokračovací školy, hovoří rusky, otec Jan, matka Ludmila roz. Janková
Vojenská služba	Zařazen k Brigádní štábní rotě, vojenská služba v ČR od 1.3.1939 do 20.3.1939 v Brně, 1.9.1939 vstoupil do čs. legionu v Polsku, zajat v Rusku, prezentován 24.1.1941 v Haifě a zařazen k 11.pěšímu praporu, 4. rota, na St.Východě čtyřikrát v britské nemocnici pro malárii, zraněn těžce 17.4.1942 při výbuchu granátu, fraktura více žeber, 7.10.1943 na lodi Stathhmour přijel do Anglie, dne 29.10.1943 přemístěn k BŠR, velitelský posudek voják velmi pracovitý, výborný radiotelegrafista, příkladného vojenského vystupování, vzorem ve službě pro ostatní, dne 18.4.1944 kázeňsky trestán 14 dny vězení pro jízdu na motocyklu na nesprávné straně silnice
Trestní oznámení	Zahájeno vyhledávací řízení usnesením smyslu § 137/1 v.t.ř. dne 25.4.1944 pro přečin dle § 599 v.t.z. Přípis VB dne 26.7.1944 oba dva leží v General Hospital v Leicesteru, des. Daniel zraněn velmi vážně, dne 5.5.1944 výslech svědka svob. Juriče, jmenovaný si bez dovolení zapůjčil motocykl v polední pauze, běžel za ním aby se vrátil, slyšel ránu, na křižovatce viděl dva sražené motocykly a oba dva v bezvědomí, říkal mu aby nikam nejezdil, že se to nesmí. Zpráva VB 14.6.1944 des. Daniel v ozdravovně, podezřelý už u své jednotky. Výslech obviněného 26.6.1944 uznal chybu, jel rychle a nedal přednost, dne 11.7.1944 výslech svědka des. Daniela v ozdravovně npor. Fischlem, vůbec nic si nepamatuje měl velmi zraněnou hlavu, jel bez přilby.
Obžaloba	Podána PP dne 29.7.1944 pod čj. Pr 65/44. Publikace obžaloby dne 9.8.1944 v 22.10 hod, nepožádal o obhájce. Spis zaslán k PS dne 29.7.1944
Hlavní přelíčení	Dne 19.8.1944 v době od 11.00 hod do 11.45 hod Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obžalovaný svého jednání litoval, trest přijal, poprosil o povolení splácení ve splátkách po 10 sh týdně
Rozsudek	Jest vinen, že dne 18.4.1944 během cvičení u Loddingtonu v Anglii při jízdě na motocyklu C 12811253 jel tak neopatrně a proti předpisům silničního řádu po nesprávné straně silnice, že zavinil srážku s motocyklem řízeným desátníkem Štefanem Danielem a způsobil tomuto těžké poškození na těle, tudíž dopustil se jednání, o

	němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných a podle předpisů zvláště vyhlášených předvídati mohl, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského. Téhož dne a při téže příležitosti jel na motocyklu bez povolení a proti výslovnému zákazu, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.t.z., kázeňský přestupek.Odsuzuje se za to podle § 599/I v.tr.z. se zřetelem na § 98 v.tr.z. k peněžitému trestu ve výši 4 L / slovy čtyř liber sterlingů / podle vyhlášky úředního věstníku z 6.4.1942 přepočteno na Kč 560,- Kč v případě nedobytnosti podle § 8 zák. č. 31/1929 Sb.z. a n. k trestu vězení v trvání 14 dnů. Trest vyslovuje se nepodmíněně.
Další řízení	Dne 1.12.1944 doručeno osobně odsouzeným k vedoucímu kanceláře PS 800 Fffrs, dne 4.12.1944 obnos uložen na vkladní list č.681 u Spořitelny čs. vojska v Velké Británii
Poznámka	Hlášení LBA 23.4.1944 v 22.00 hod k PP oba leží v General Hospital Leicester

Číslo spisu	**P 50/44**
Jméno, věk	Čet. František Horkel, C 993 Narozen 2.10.1905 v Zábřehu, okres Moravská Ostrava, příslušný do Trnávky, okres Nový Jičín. náboženství římsko- katolické, svobodný, povoláním strojní zámečník, vzdělání 5 tř. obecných, 2 tř. měšťanky, otec Jan, matka Jana rozená Čechová
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1, prezentován 19.10.1939, zařazen k 8. rotě Pěšího pluku 1, 17.7.1943 přijel do Anglie na lodi San Maria, 12.8.1943 znovu přísahal, dne 20.11.1943 absolvoval kurs řidičů tanků, velitelský posudek voják uzavřené povahy, klidný, pomalý, ukázněný, dbalý o zevnějšek, netrestán
Trestní oznámení	Velitelem praporu sepsáno na rozkaz VB 22.7.1944, výslech jmenovaného, nedostal žádný rozkaz, ten den nebylo jeho jméno v žádném rozkazu,rtm. Maruchnič mu řekl, že nemá lidi, jet musí, nevadí, že není v bojové posádce, fonogram PP dne 22.7.1944 vazba nebude uvalena, zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137/1 v.tr.ř. npor. Fischlem pro zločin dle §§145,146c,150 v.t.z. dne 22.7.1944, dne 29.7.1944.Výslech svědka rtm. Maruchniče v 10.00 hod bylo to na střelnici, v praporním rozkaze uveden nebyl
Obžaloba	Podána PP dne 29.7.1944 pro zločin dle §§ 145.146c,150 v.t.z. Publikace obžaloby dne 5.8.1944 v 08.30 hod neměl co by dodal, obhájce nežádal, dne 10.8.1944 obhájcem určen ppor. Benda, jednání určené na 19.8.1944 odročeno, obžalovaný byl na cvičením
Hlavní přelíčení	Dne 22.9.1944 od 11.00 hod do 12.30 hod Předseda senátu npor. Mrázek, členové senátu npor.Kulka, ppor Gruna, zapisovatel svob. Bergmann, PP npor. Fischl, obhájce ppor. Benda obžalovaný uvedl že mu Maruchnič řekl, že bude muset holt skládat munici jako hovado, jednání nyní lituje, svědek rtm.

	Maruchnič uvedl, že dvakrát rozkaz opakoval, vůbec jej nebral na vědomí, svědek voj. Šeda, vše bylo jak uvedl rotmistr
Rozsudek	Jest vinen, že dne 21.7.1944 v Anglii v posádce Tankového praporu 1 neuposlechl opakovaného rozkazu výkonného rotmistra rtm. Maruchniče Jana, aby se zúčastnil ostré polní střelby, tudíž úmyslně neprovedl služební rozkaz, při čemž k tomuto nedošlo ani za přitěžujících okolností uvedených v § 149 v.tr.z., aniž tím vzešla značná škoda pro službu a zločin nezanechal žádných škodlivých následků, čímž spáchal, zločin subordinace podle §§ 145,146c,150 v.tr.z. a odsuzuje se za to do žaláře v trvání tří měsíců, zostřeného jedním tvrdým ložem. Povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu a doba zkušební se stanoví na jeden rok.
Další řízení	VB 2.10.1944 upustil od potrestání odnětím hodnosti. Usnesením PS Armádního sboru v Klatovech ze dne 5.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal plk. Menšík
Poznámka	

Číslo spisu	**P 53/44**
Jméno, věk	Vojín Štefan Ovsak, T-903 Narozen 2.2.1923 v obci Duhá, okres Užhorod, příslušný tamtéž, náboženství římsko-kat, povoláním sklář, otec Štefan matka Marie roz. Velinská, neumí číst a psát česky, vzdělání 6 tř. obecné, ovládá španělský jazyk slovem i písmem, přišel z Argentiny
Vojenská služba	Zařazen k Motorizovanému předzvědnému oddílu. Dne 19.9.1942 zařazen do čs. branné moci, 17.3.1943 přemístěn k letecké skupině, dne 17.6.1943 zařazen k PVR NT, dne 23.7.1943 přemístěn k MPO, dne 25.1.1944 absolvoval kurs tankových střelců.Velitelský posudek voják nerozvážné povahy, karbaník, potřebuje neustálý dozor, jinak pracovitý, osmkrát kázeňsky trestán, čtyřikrát udělena ŘD
Trestní oznámení	Oznámení poškozené dne 26.6.1944 v 11.15 hod na policejní stanici v Lander, oznámeno OPČ v 14.00 hod, konfrontace poškozené s nastoupenými vojáky v 14.30 hod. Písemné oznámení. npor. Velinským v 15.50 hod, pokusil se o soulož téhož dne v 11.15 hod s O. Langer.Utekl z vězení mezi 02. hod – 06.00 hod dne 27.6.1944, znovu uprchl následující noc. Dopaden 27.6.1944, ukradl na útěku erární pokrývky, které ztratil. Dne 27.6.1944 proveden výslech svob. Velinského, uprchl v košili a spodkách, PP zaslal spis k PS pro závažnost, vazba uvalena 7.7.1944, do věznice přiveden v 16.30 hod. Výslech dne 7.7.1944, nikoho neznásilnil, měl strach z rotmistrů, byl bit a kopán do hlavy, utekl ráno v 03.00 hod., vytrhl dráty v okně, spal ve stohu, vlezl pro věci do campu vzal zde dvě

pokrývky a battledress, ráno 27.6.1944 žádal o chleba a zatkli jej, utekl po 2 hodinách protože mu byla zima, podal stížnost do vazby, stížnost 7.7.1944 zamítnuta . Dne 8.7.1944 PP požádal o spis britskou procuraturu. Dne 20.7.1944 PS provedl výslechy svědků npor. Hojdaše, utekl okolo večeře, neměl vězení pro podezřelého, svob.Prokeše měl jej střežit, později se zase rozkaz zrušil, čet. Reichstesfelda nebil ho, zamkl dveře na normální visací zámek, byl chycen okolo půlnoci britskou policií, měl jej eskortovat s OPČ, rtn. Vojtásek odvedl jej do věznice, nijak ho nebil ani nekopal, lékař rtn. asp. MUC Pfeifera penis měl klidný, voj. Bosáka kuchaře, jako číšník přišel do služby v 12.20 hod a tedy později a byl červený, předtím v 10.00 hod odešel do parku, voj. Petříka šel parkem a viděl v trávě baret a dvě postavy jak spolu jako zápasí, vylezl na strom, nikoho nepoznal, říkal si, kdo si tam z kluků užívá, voj Kunze šel také parkem tráva byla vysoká, neviděl nikoho přesně, slyšel zvuky zápasu. Dne 22.7.1944 předložen a do spisu založen PS tužkou psaný dopis adresovaný obviněnému od Dorren Lagley, bytem Middeton Marketbabourgh. Dne 23.7.1944 PS zadržel dopis obviněného adresovaný odesilatelce. Výslech obviněného 28.7.44 15.50 hod. až 17.00 hod., šel pro boty, žádnou ženu nepotkal, pokračováno 28.7.1944 uvedl že jeho děvče čeká rodinu, nikdy jí nebil. Téhož dne výslechy svědků PS dne 28.7.1944 svob. Slisuše, čet. Týlka, svob. Hesaríka, obviněný měl mít službu v kuchyni ale odešel.Dne 29.7.1944 výslech svědkyně Olivie Langer nar. 21.3.1921 v angličtině, vyprávěl jí špatnou angličtinou, že přijel z Argentiny, chytil ji, když se sehnula, aby uvázala psa, bránila se a lehla se na břicho, zakryl jí ústa travou, roztáhl jí nohy, odstrkovala jej, roztáhl rukou gumu na pravé nohavici dámských kalhot, pohlavní úd zasunul pouze zpola, přestala se bránit, aby ji nezardousil, začal jí líbal a říkal „ my darling, swetheart“, trvalo to asi jednu minutu, pak se posadil stranou a řekl, že muže jít, že na takou příležitost čekal, vstala a cítila, že je mokrá uvnitř přirození, začala utíkat k pěšině vzdálené 100 yardů a po ní k brance naproti kuchyni, když běžela cítila, že je mokrá na stehnech, potkala čet. Týlka vše mu vypravovala. Popsala ho později odpoledne v kanceláři. Na to byl předveden z vazby obviněný, oblečený v pracovní blůzu a černý baret. Svědkyně jej poznala. Vyšetřující soudce vyzval obviněného aby pronesl několik běžných výrazů v jazyce anglickém.Svědkyně jej poznala podle hlasu a anglické výslovnosti. Obviněný prohlásil, čin nespáchal, paní vidí podruhé v životě, poprvé v kanceláři MPO. Po výslechu svědkyně vzata do přísahy, jelikož pro velikou vzdálenost a nepoměrné výdaje nebude moci být přítomna u hlavního líčení. Svědkyně předložila stvrzenku LMS a požádala o úhradu L 2, šilingů 9, jakožto cestovní výlohy za jízdu vlakem z North-Eng a zpět.Usnesením tuto částku soudce jakožto úhradu cestovních náhrad svědkyni přiznal. Dne 28.6.1944 doručen dopis PP, britská policie z policejního okresu v Berwichire Crown šetřila případ zprznění, pro zločin zprznění není důkazů. Dne 29.6.1944 zrušen zatýkací rozkaz, zahájeno vyhledávání usnesením dle § 137/1 v.t.ř. pro přečin dle §§ 183,198,

	457 v.t.z. npor. Fischlem. Konference PP npor. Fischl s Procurator Sir Morriss v Duna, PP byl zapůjčen policejní spis, britský prokurátor odmítl stíhání zločinu násilného smilstva, neboť britský občanský soud nenašel usvědčujících důkazů, PP zjistil, že dne 6.7.1944 byl obviněný Sheriffem Coutr v Dunsu odsouzen napomenutím pro přestupek krádeže, v důsledku toho bylo žalobní právo PP na území Velké Británii konsumováno, přípisem od britského státního zástupce z 12.7.1944 zjistil, že případ násilného smilstva nebude souzen britským soudem pro nedostatek důkazů. Odpadla zákonná překážka čl.12 dekretu prezidenta republiky čísl.9/42. Dne 11.8.1944 PP dle § 37 odst. 1 v .t.ř. vyloučil k zamezení průtahů a obtíží řízení obžalovaného týkající se zločinu násilného smilstva resp. zprznění a vyhradil si jeho oddělené provedení a samostatné stíhání, současně přerušil podle § 426 odst.1 v.tr.ř. řízení v této věci až do doby, kdy stíhání bude možné.
Obžaloba	Podána dne 12.8.44 pro přečin dle §§ 138,198,457,732 v.t.z., téhož dne spis zaslán od PS k PP, publikace obžaloby dne 15.8.1944 v 15.00 hod, obžalovaný se vzdal se třídenní lhůty, nežádal obhájce vzal na vědomí termín hlavního líčení
Hlavní přelíčení	Dne 17.8.1944 době od 11.00 do 11.20 hod Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obžalovaný, po jednání trest přijal
Rozsudek	Jest vinen, že za války v úmyslu navždy se vyhnout služební povinnosti prchl z prozatímní vazby MPO a zůstal vzdálen až do dopadení britskou policii, čímž spáchal zločin zběhnutí dle ustanovení §§ 183,198 v.t.z. a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání 4 měsíců, započítává se vazba od 6.7.1944 do 17.8.1944.Trest je nepodmíněný. Osvobozuje se dle § 306/1 v.t.ř. od jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu pro přečinu krádeže dle § 457,732 v.t.z spočívající v krádeži battledresu a vojenských přikrývek.
Další řízení	Rozkazem VB nařízen odklad výkonu trestu dne 20.8.1944. Dne 23.11.1944 odeslán No7 Mititary Detestition Barack 35 RHU, dne 3.12 1944 přemístěn do Fiele Po Camp C Reolles 9220. Usnesením PS III. Armádního sboru ze dne 4.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	U spisu přiložena fotografie obviněného.

Číslo spisu	**P 55/44**
Jméno, věk	Vojín Václav Pavel Michal, T 1088 Nar.27.3.1910 v Písku, okres Písek, příslušný do Vídně, náboženství evangelického, povoláním mechanik, vzdělání 5 tř. obecné, 3 tř.

	měšťanky, hovoří francouzsky, německy, rusky, otec Václav, matka Anna roz. Dvořáková, pochází ze sedmi dětí, státní občanství rakouské, otec bývalý státní poštovní úředník
Vojenská služba	Zařazen k Oddílu kanonů proti útočné vozbě, prezentován 16.11.1943, dne 10.12.1944 k dopravnímu oddílu, dne 11.23.1944 k Tankovému praporu 1, dne 10.5.1944 k OKBÚV, vyznamenán Fr. válečným křížem s bronzovou hvězdou, fr.koloniální medailí Maroco, čs. pamětní medailí VB č. 5448. Velitelský posudek, působí dojmem poctivého chlapa, vzhledem k vojenským znalostem zaslouží povýšení do hodnosti četaře, doporučuji zvýšenou péči, dovolená dosud neudělena, jizva po střelném zranění na rameni. Doplnění posudku ze dne 7.6.1944 vypracované por. Klikarem, neurvalý, hrubý, neupřímný, falešný, stále vykládá co zažil v německé armádě
Trestní oznámení	Velitelem oddílu, neuposlechl dozorčího vojína, udeřil ho a znovu přepadl a poté jej vážně zranil. Zahájeno vyhledávácí řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. npor. Fischlem dne 26.5.1944 pro §§ 145,146 c se zločinem dle §§ 431,432 v.t.z, spis zaslán k PS pro vlastní přetížení a publikaci vazby. Zatýkací rozkaz vydán 26.5.1944, dne 25.5.1944 v 18.45 hod dodán do vazby PS, převzal rtm. Rozhoň. Dne 25.5.1945 výslech velitelem oddílu,v opilosti, vypil čtyři piva, nebyl opilý. Výslech obviněného 26.5.1944 npor. Mrázkem vzal publikaci vazby na vědomí. Dne 26.5.1944 administrativní výslechy voj. Dra. Roubíčka R 2463, nar.12.7.1909 v Pardubicích, povoláním advokátní koncipient, dne 24.5.1944 měl službu dozorčího vojína velitelské roty, byl upozorněn na skupinu vojáků stojících na rohu budovy a pokřikující na kolemjdoucí civilisty, voj. Michal tam nebyl, tuto věc vyřídil, později přišel voj. Michal a odtáhl voj. Charváta na roh velitelské budovy, tam pokřikoval na anglické civilisty „ Vy piči anglické, vy nic jiného neumíte než lízat piči“ atd, civilisté se velikým obloukem vyhýbali, bylo těsně před večerkou, dal oběma vojínům rozkaz, „tak už toho hoši nechte a běžte domů, už bude večerka „ , načež voj. Michal odpověděl “Ty mi vyliž prdel, na to mu řekl, že prdel nelížu, leda, že seru do krku „, načež k němu přiběhl a vrazil mu silnou facku, bránil se pokud nepřišel des. Jurik a odtrhl je, odřel si při této srážce ruku, když se vracel na ubikaci, voj. Michal čekal zákeřně v šeru a udeřil jej velmi tvrdě do hlavy, neví zda rukou nebo nějakým tvrdým předmětem, spadl poté k zemi a přidržoval mu hlavu, aby nemohl vstáti a tloukl do něj, vyrazil mu při tom můstek a přerazil dva zuby, měl zranění v ústech, v nose a byl mu roztržen ret, jak bylo ihned zjištěno při ošetření šeflékařem oddílu, přišel s ním do styku dříve již jednou, když nastoupil službu u dopravního oddílu, viděl, že nosí Africa Star se sponou 8. britské armády, tak k němu přišel na ubikaci a mluvil o 8 armádě ironicky “ vás mám děsně rád, my jsme Vám tam dávali ale na frak „. Dne 27.5. 1944 výslech obviněného voj. Michala, uvedl, že mu Roubíček nadával do gestapáků, nechal to být, odešel na světnici odstrojil se a lehl si, pak si to rozmyslel a šel to nahlásit dozorčímu důstojníku, potkali se na chodbě a byl jím kopnut do rozkroku, toto zranění ukazoval, když

byl zadržen. Provedeno lékařské vyšetření poškozeného, zjištěn otlak velikosti tenisového míče na čele, podlitina na kořenu nosu, oděrky na nose, krvácení z nosu, tržná rána v pravém koutku, vylomený zlatý zubní můstek, vyhojení lze předpokládat do 14 –ti dnů. Svědek voj. Gutmann, viděl jak jej několikrát udeřil, Roubíček se jej snažil kopnout, voj. Charvát nic neviděl, byl s ním v pubu vypil asi 5 piv a potom šel na druhý barák a nic neviděl. Dne 28.5.1944 doplnění oznámení velitelem oddílů o vážném zranění poškozeného. Dne 30.5.1944 voj. Dr. Roubíček přistoupil k řízení jako soukromý žalobce, požádal, aby byl vyrozuměn o přelíčení, o právo chudých a přidělení právního zástupce, navrhl por. Munka. Dne 8.6.1944 výslech svědka voj. Roubíčka, svědků ppor. MUDr. Kratky, svědek des.Juríka obviněný byl opilý, voj. Charvát nadával voj. Warzykovi do Romeláku, slyšel jak mu říká, že když se chce prát, tak nemá kopat nohama, svědek voj. Warzyk nadával Charvátovi do zbabělých legionářů, vše do bylo ze srandy s obviněným se tomu všichni smáli, obviněného zná ze zajateckého tábora, neslyšel od něj nic protičeského. Dne 12.6.1945 rozhodnutím PS voj. Roubíčkovi nebyl přidělen obhájce. Dne 17.6.1944 výslech svědka kpt. Klingera slyšel obviněného, jak se chvástá, že mluvil na Rusi k ruským vojákům, že anglická armáda nestojí za nic. Dne 25.6.1944 výslechy svědků voj. Alfsechrta, čet. Buzoně, čet. asp. Mirovského, des. Přečka. Usnesením dle § 144/2 v.t.ř. PP rozšířil stíhání a navrhl PS přibrat dva znalce z oboru zdravotnictví. Dne 4.7.1944 určeni dva znalci k podání znaleckého dobrozdání ppor. MUDr Kirchenberg, ppor. MUDr. Reichl / zubní lékař, nar.18.7.1907 ve Vídni / z LBA. Dne 6.7.1944 provedeny výslechy svědků voj. Rudolf proveden v němčině, o čem se spolu bavili to nebyla propaganda, des. Mačyn slyšel, jak říká, že než být u tohoto spolku, že radši půjde do zajateckého tábora, rtn. Beran, na světnici poslouchal německý rozhlas, pískal si cestou na nástup Horst Wessellied, mluvil často německy, des. Mirovský slyšel ho jak říkal, že zastřelil na ruské frontě 10 lidí, čet. Netl slyšel o něm, že byl na frontě u SS jednotek. Dne 6.7.1944 OPČ vypracoval seznam spolubydlících. Dne 15.7.1944 se k PS dostavili oba znalci, požádali o pět dní na vypracování posudku.Dne 17.7.1944 výslechy svědků voj. Spillera, slyšel obviněného vypravovat věci o německé armádě, des. Čech pozoroval ho, jak chodí na nástup pískaje nacistické písně, voj. Ptaček, říkal mu, že v německé armádě je větší plat, voj. Oravan mluvil s ním, že čs. brigáda je nevojenská, je z ní zklamán, je hrdý na svůj německý výcvik. Dne 17.7.1944 PS doručen lékařský nález, jednalo se o lehké zranění, způsobené více než třemi údery pravděpodobně pěstí. Záznam PS na 20.7.1944 neobesílat svědky od brigády, onemocněl soudce. Výslech svědků dne 20.7.1944 voj. Wolf nic neslyšel, voj. Popílak nic neslyšel, svob.Chabičovaský o bolševicích mluvil jako o smradech, des. Grun mluvil o tom, že v Rusku stačilo na hlídaní 15 000 lidí 50 vojáků, z německé armády posílal ženě k Vánocům 400 RM, v německé armádě byla výborná disciplína, vychvaloval německé ženy, voj. Fuska nic neslyšel. Výslech obviněného 31.7.1944 provedl npor.

	Kulka, téhož dne spis zaslán od PS k PP. Rozkazem VB z 21.8.1944 určeni jako přísedící ppor. Novák, des. Klement. Hlášení por. Nováka z 21.8.1944 k PS, nacházel se na brigádním cvičení, přelíčení přeloženo na 22.8.1944. Dne 21.8.1944 navrhl obhájce provedení výslechu čtyř svědků.
Obžaloba	Podána PP dne 17.8.1945 pod čj. Pr 77/44 pro zločin §§ 145,146 c, 153 v.tr.z, zločin dle §§ 145,146 a,154, v.tr.z v jednočinném souběhu s přečinem ublížení na těle dle § 680 v.t.z., přečin dle §§ 145,146 b,156 v.tr.z. a urážky armády dle § 1 čl. 108/33 Sb.z.a. n., kázeňské přestupky. Publikace obžaloby dne 17.8.1944, vzdal se lhůty, požádal o obhájce por. Harteka.
Hlavní přelíčení	Dne 22.8.1944 v době od 16.35 hod PP přelíčení odročeno na neurčito, z předvolaných svědků se dostavil pouze des. Přečka, po skončení jednání obžalovaný propuštěn z vyšetřovací vazby Dne 20.10.1944 v době od 10.00 hod V počátku přelíčení řešen dotaz PP zda je PS známo něco o vazbě svob. Tomínka, doručen telegram por. Nováka, byl ustanoven pro službu v radiostanici a nemůže se zúčastnil dnešního hlavního přelíčení, obžalovaný se vzdal práva na obhájce v 10.45 hod., Slyšeno šest svědků, obžalovaný trest přijal, PP si vyhradil lhůtu na rozmyšlenou. Jest vinen, že dne 24. května 1944 v Anglii udeřil doz. vojína Dra. Roubíčka několikráte do hlavy a obličeje, tudíž mimo službu vztáhl ruku na osobu svého představeného, při čemž mu způsobil lehké poranění, které po sobě alespoň viditelné známky a následky zanechalo, v roce 1944 v Anglii vychvaloval německou armádu a napadl hrubými výroky Slováky a Židy, přičemž nebyla dána veřejnost vyžadovaná dle § 50/23 Sb.z. a n., čímž spáchal zločin porušení subordinace podle §§ 145, 146 a 154 v.t.z. v jednočinném souběhu s přečinem lehkého ublížení na zdraví podle § 680 v.t.z., kázeňské přestupky a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání šesti měsíců, zostřeném dvěma posty v posledních 14-ti dnech trestu, povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu a doba zkušební se stanoví na dva roky. Přičemž se ukládá obžalovanému, aby podle služební možnosti do 14-ti dnů od pravomoci tohoto rozsudku prohlásil při denním rozkaze dílenské čety Dopravního oddílu, že lituje svých výroků, které se mohly dotknouti Slováků, či Židů. Podle § 127 v.t.z. se obžalovanému započítává vazba od 25.5 1944 do 21.8. 1944. Naproti tomu se obžalovaný podle P č. 306 č. 3 v.tr.ř. osvobozuje, že dne 24.května 1944 v Anglii při rušení pokoje neurvalým způsobem se zpečoval rozkazu doz. voj. Dra. Roubíčka, který ho k pořádku vyzýval, téhož dne tamtéž hrubě nadávaje des.Přečkovi opominul povinnou úctu k vyššímu, začátkem roku 1944 v Anglii hrubými nadávkami a neuctivými výroky o čs. armádě, jejich příslušnících a orgánech, této na cti ublížil, v téže době tamtéž špatně se vyjadřoval o spojenecké armádě britské a sovětské, pískal Horst Wessellied, čímž měl spáchat zločin porušení subordinace dle §§ 145,146 c, 153 v.t.z. přečin porušení subordinace dle §§ 145,146 b, 156 v.t.z., urážku armády podle § 1 zák.č.108/33

	Sb. a n., kázeňské přestupky. Dne 21.10.1944 ohlásil PP odvolání, doručeno k PS 15.11.1944 proti výši trestu spolu se zmateční stížností. Odpověď obhájce por. Nováka dne 18.11.1944, poukázal na příkladný posudek na obžalovaného, připomenut dopis p. Peera, jenž ho znal v době před válkou, jak se jevil před tím, než byl pošpiněn svou nezaviněnou a nevyhnutelnou službou v německé armádě, tato služba vrhala totiž na obžalovaného světlo tak nepříznivé pro obhajobu a tak výhodné pro obžalobu, že by bývalo záhodno aby i k tomuto posudku soud při rozhodování přihlédl. PS zaslal spis k VPS dne 20.11.1944 / celkem 141 listů /. Dne 15.12.1944 VPS napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a věc vrátil PS, aby o ní znovu jednal a rozhodl, téhož dne spis zaslán zpět spolu s dvěmi vyhotoveními rozsudků. Rozkazem VB z 11.2.1945 určeni jako přísedící por. Desbauer, des. asp. Královec Dne 15.2.1945 v době od 10.00 hod do 13.15 hod. Jednání odročeno na 23.2.1945 Dne 23.2.1945 v době od 10.00 do 12.45 hod., 13.15 do 18.00 hod Předseda npor. Klíma, přísedící npor. Stein, des. asp. Královec. zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce ppor. Somr
Rozsudek	Jest vinen, že dne 24.5.1944 v posádce dopravního oddílu v Anglii a to nejprve kolem 22.30 hod a posléze v 23.15 hod vícekráte udeřil dozorčího vojína Dra. Roubíčka pěstí do obličeje a hlavy a při druhém napadení mu tím způsobil odřeniny a krevní podlitiny nad pravým uchem, na víčkách pravého oka, na hřbetě nosu, na horním rtu, vyražení můstku z horní čelisti a ulomení rohu pravého řezáku, tudíž dvakráte mimo službu vztáhl ruku na představeného, při čemž způsobil mu lehké poranění, které po sobě zanechalo viditelné známky a následky, téhož dne a tamtéž nadávaje des.Přečkovi opominul povinnou úctu k vyššímu, začátkem roku 1944 a později tamtéž neuctivými výroky o čs. armádě této na ucti ublížil, v téže době tamtéž vychvaloval německou armádu, špatně se vyjadřoval o spojenecké armádě britské a sovětské, pískal Horst Wesssellied, dopustil se hrubých výroků namířených proti Židům a Slovákům, při čemž nebyla dána veřejnost vyžádána zákonem na ochranu republiky, čímž spáchal dvojnásobný zločin porušení subordinace podle §§ 145,146 a, 154 v.tr.z. v jednočinném souběhu s přečinem ublížení na těle podle § 680 v.t.z., přečin porušení subordinace podle §§145,146 c, 156 v.tz., přestupek urážky armády podle § 1 zák. č. 108/1933 Sb. z a nař. a kázeňské přestupky a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání devíti měsíců, zostřeného 14 ti dny samovazby v každém lichém měsíci trestu. Podle §§ 48 a 32 v.tr. z. vyslovuje se ztráta čs. pamětní medaile a ztráta práva obžalovaného nositi vyznamenání Francouzský válečný kříž s bronzovou hvězdou a francouzskou koloniální medaili se štítkem Maroço v oblasti Československé republiky, jakož i po dobu příslušnosti k čs. armádě v zahraničí. Podle § 127 v.t.z. započítává se obžalovanému do doby trestu doba vyšetřovací vazby od 25.května 1944 do 21. srpna 1944. Trest se vyslovuje nepodmíněně.

Další řízení	Rozkazem VB z 5.3.1945 výkon trestu odložen na neurčito. Dne 16.2.1945 npor. Klíma urgoval u VB brigády kázeňské potrestání obhájce, urgenci opakoval dne 3.3.1945 a 8.4.1945.Dne 5.4.1944 PS zaslal VB k MNO odejmutou stužku a legitimaci čs. pamětní medaile. Dne 11.7.1945 spis od PS III. Armádního sboru zapůjčen k 1 čs. tankovému sboru, přípis 9.9.1946, že spis se u ní nenachází, byl odvezen OBZ
Poznámka	Odsouzený padl 4.4.1945 Dunkergue Ve fr. cizinecké legii měl hodnost vojína a funkci „ Chef de Depanage“, tedy vedoucí vyprošťovací čety, v německé armádě dosáhl hodnosti obergefreitra, do roku 1927 žil v Čechách, pokoušel se s nezdarem jako rakouský státní příslušník vstoupit do čs. armády, potom žil půl roku ve Vídni, po návratu do Čech na tři měsíce odjel do Francie na práci. Dne 1.3.1929 vstoupil do cizinecké legie, kde byl 5 let, pak zůstal jako mechanik v civilních službách legie, v roce 1939 se vrátil do Vídně, zde se později oženil, v roce 1939 byl povolán do německé armády. Připravován zpravodajsky na jaře 1944 k vysazení do protektorátu v rámci operace OCHRE, kdy měl v německé uniformě proniknout na okupované čs. území a vrátit se přes Francii do Anglie.

Číslo spisu	**P 56/44**
Jméno, věk	Vojín Josef Ferenc, F 3785 Nar.2.2.1918 v Dobšinné, tamtéž příslušný, náboženství evangelické- augspurské, povoláním rolník, vzdělání 4 tř. obecné, 2 tř. reálného gymnázia, otec Michal, matka Marie roz. Ferencová
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1, 2 rota, prezentován v březnu. 1940 v Agde, velitelský posudek u roty velmi krátkou dobu, zvláštní snahu o službu však neprojevil
Trestní oznámení	Velitelem roty praporu 4.9.1944, neuposlechl rozkazu rtm. Maruchniče opakovaný mu kpt. Pokorným, výslech 4.9.1944, téhož dne v 17.45 hod přiveden do vazby, převzal rtm. Rozhoň. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.tr pro spáchání zločinů dle §§ 145,146 c, 149 v.tr.z.. Dne 5.9.1944 v 15.15 hod vydán npor. Fischlem zatýkací rozkaz pod čj. Pr 118/44, vyhlášen npor. Mrázkem v 12.55 hod dne 6.9.1944, vzal jej na vědomí. Dne 6.9.1944 výslech obviněného uvedl, že nastoupil službu den před naloděním transportu na loď a končil ji druhý den v 18.30 hod, v noci nespal, protože byl poplach, druhý den znovu určen do služby s vojínem k němuž neměl důvěru. Dne 6.9.1944 npor. Mrázek provedl výslechy svědků rtm.Maruchniče, des. Dubovského, voj.Lisého. Dne 6.9.1944 určen obhájce por. Munz
Obžaloba	Podána PP dne 6.9.44 pro zločin dle ustanovení §§ 145.146c,149,

	457 732 v.tr.z..Publikace obžaloby dne 6.9.1944 v 22.00 hod požádal o obhájce, vzal na vědomí termín přelíčení na den 9.9.1944 v 10.00 hod.Ustanovený obhájce por. Weiner měl být 10.9. 1944 odeslán do SSSR. Dne VB 6.9.44 ustanoven přísedícím npor. Čejka
Hlavní přelíčení	Dne 9.září 1944 v době od 10.00 hod do 11.30.hod / škola v Epaney/ Předseda senátu npor. Mrázek, zapisovatel rtm. Zbytek, přísedící npor. Kulka, npor.Čejka, PP npor. Fischl, obhájce por. Weiner obžalovaný trval na svém podání. Svědek rtm. Maruchnič, služba byla dozorčího vojína, jednalo se jenom o pozorování okolí, nic jiného neměl dělat, rozkaz mu opakoval vícekrát, opakovaně odmítl nastoupit, výslovně řekl, „ nepojedu“, nebyl zařazen do žádné tankové posádky, ostatní z roty prováděli údržbu tanků. Svědek kpt. Kejda výslovně uvedl, že je mdlého rozumu a tak se s ním musí zacházet, je přístupný domluvě, jinak si postaví hlavu, slouží pod ním více než tři roky. Obhájce ohlásil odvolání do viny.Dne 18.9.1944 odvolání doručeno písemně k PS.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 4.září 1944 za války u Tankového praporu 1 v poli neuposlechl opakovaného rozkazu výk.rotmistra rtm. Jana Marchniče a kpt. Jiřího Pokorného, aby nastoupil službu doz. vojína roty, tudíž úmyslně neprovedl důležitý služební rozkaz, čímž spáchal zločin porušení subordinace dle §§ 145,146c,150 v.tr.z. a odsuzuje se za to do žaláře v trvání tří let. Podle § 127 v.tr.z. započítává se obžalovanému do trestu vazba od 4.září do 9.září 1944
Další řízení	VPS zmatečné stížnosti ze dne 29.9.1944 vyhověl a uložil trest ve výši 7 měsíců. Dne 5.10.1944 spis doručen zpět k PS. Dne 23.10.1944 rozkazem VB výkon trestu odložen na neurčito.Dne 23.10.1944 v 19.00 hod propuštěn z vazby. Usnesením PS I. stolice v Plzni ze dne 29. srpna 1946 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal plk. Schumann.
Poznámka	Odsouzen rozsudkem PS I. stolice dne 10.5.1941 pro přečiny dle §§ 145,146 c, 150 v.tr. z. žalářem v trvání 6 měsíců, stanovena zkušební doba 1 roku, osvědčil se 3.7.1942. Dne 5.4..1944 odsouzen rozsudkem PS I. stolice pro zločiny dle §§ 183,198, 457, 466, 502, 510, 733 v.tr.z. k trestu žaláře v trvání 9 měsíců a degradaci, kdy zběhl a okradl kamaráda, trest přerušen dne 30.6.1944, započtena vazba od 27.1.1944 do 5.4.1944.

Číslo spisu	**P 57/44**
Jméno, věk	Svobodník František Týtek, F 3067 Narozen 15.4.1919 v Praze, příslušný do Senkova okres Louny, náboženství římsko-katolické, ženatý, povoláním instalatér, vzdělání 5 tř. obecné, 2 třídy pokračovací, hovoří německy a anglicky, posledně bytem v ČR Praha XIII, ulice Venkovská 2. Dne

	18.12.1941 uzavřel sňatek s Margaret Mc Carten
Vojenská služba	Zařazen k Ženijní rotě, prezentován 27.4.1940, dne 3.3.1942 složil zkoušku z učiva 4 měšťanky, 5.3.1942 povýšen na svobodníka, 8.3.1944 podrobil se řidičské zkoušce před autokomisí
Trestní oznámení	Spis o nehodě PP postoupila Styčná skupina při VB k PP dne 5.9.1944
Obžaloba	Podána PP dne 7.9.1944 pro přečin dle § 599 v.tr.z. Publikace 7.9.1944 npor. Mrázkem, vzdal se lhůty
Hlavní přelíčení	Dne 11.září 1944 v době od 14.00 do 15.10 hod Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel rtm. Zbytek, PP npor. Fischl, obhájce npor. Hirsch, obžalovaný jel rychlostí 15-20 mil za hodinu, motocykl vyjel rychle ze zatáčky zrovna když předjížděl vůz, jel po správně straně, tak jak byl rozkaz, motocykl se zachytil za zadní kolo a dostal smyk, je pravda, že předjížděl a včas se nezařadil se zpět, výslech svědka voj. Dudycha, uvedl, že řidič dostal znamení k předjíždění, nic v zatáčce vidět nebylo,vůz jel rychlostí do 7 mil, motocykl se vklínil pod diferenciál, vůz to stočilo doleva. Obhájce navrhl místní ohledání a výslech svědka des. Svitka, návrhu soud nevyhověl, jednalo se proti Týtkovi a ne Hanušovi. Odsouzený trest přijal.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 2.září 1944 v Cray sur Mer /dep. Calvados/ ve Francii předjížděje před zatáčkou dvě vojenská vozidla jel tak neopatrně, že způsobil srážku s motocyklem řízeném desátníkem Hanušem, jenž utrpěl smrtelné zranění, jemuž podlehl, tudíž jako řidič motorového vozidla dopustil se jednání, o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných a podle předpisů zvlášť vyhlášených mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo tělesné bezpečnosti těla lidského, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr.z. a odsuzuje se za to do vězení v trvání 14 dnů. Povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu a dobu zkušební na jeden rok.
Další řízení	Přípis VB ze dne 29.9.1944, nebude odnímat hodnost. Dne 9.8.1945 u ženijní roty. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 18.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. 8. 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal npor. Gol.
Poznámka	Dne 3.9.1944 des. Alois Hanuš, nar. 16.10.1919 v Brně, F 3330 pohřben na Ryes British Cementery, číslo hrobu 6, řada 4 / brigádní rozkaz 208 čl. 1726 /.

Číslo spisu	**P 58/44**
Jméno, věk	Rotný Karel Holec, J 362

	Narozený 11.4.1915 v Rokytnici, okres Přerov, příslušný do Přerova, svobodný, povoláním stolař, školní vzdělání 5 tř. obecné, 2 tř. pokračovací, otec Josef, matka Františka roz. Cejpová, posledně bytem v ČR, Přerov, ulice Wolkerova 6
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1, prezentován 10.10.1939 a zařazen k Pěšímu pluku 3, 2 rota. Vojenská služba v ČR 1937-39, velitelský posudek má velmi dobré lidské a vojenské vlastnosti, výborný řidič a špičkový mechanik, jako vrchní mechanik pracuje bez ohledu na čas a vlastní pohodlí.Dne 10.1.1940 zařazen k Pěšímu puku 2 RDZ, dne 29.5.1940 zařazen k Pěšímu pluku 1.12. rota, dne 28.10.1940 povýšen na svobodníka, dne 28.10.1941 povýšen na desátníka, 7.3.1943 povýšen na četaře, dne povýšen 17.3.1944 na rotného, dne 13.8.1941 absolvoval kurz řidičů tanku, dne 1.12.1943 zařazen k tankovému praporu 1 jako instruktor, zde velmi dobrý, dne 7.3.1944 udělena Medaile za zásluhy I. stupně
Trestní oznámení	Fonogram VB k PP dne 5.7.1944 hlášení o úmrtí, podrobné hlášení dne 14.7.1944, k nehodě došlo v 18.30 hod na silnici / souřadnice 155718, sheet 75, 4 míle severně West Rother / převrátil se tank, mrtvý a dva ranění . Dne 6.7.1944 vypracován lékařský nález. Zahájeno vyhledávací řízení usnesení dle § 137/1 v.t.ř. 7.7.1944 pro přečin dle § 599 v.tr.z., 9.7.1944 telegram z VB, bude se odklízet tank, dotaz zda bude vyslán znalec k obhlídce tanku Cromwell T 189895. Dne 8.7.1944 výslech podezřelého, je vrchním mechanikem roty opravoval předtím na tanku spojku rozhodl se, že vyzkouší tank, ten začal zatáčet doleva, potom najednou doprava snažil se tank udržet na silnici, šlapal na brzdu, tank nezastavil, oprava spočívala v doplnění kapaliny a kontrole, sám utrpěl zranění 8 cm ránu nad pravým okem. Výslechy svědků rtn. asp. Pance viděl, jak se tank sunul ke straně, přiběhl k tanku motor neběžel, vlezl do vody a viděl mrtvého jak je vykloněn z věže a leží pod tankem, ostatní zakrváceni nebyli, voj.Hušnirek viděl jak tank vyjel levým pásem z silnice. Dne 18.7.1944 spis zaslán PP k PS pro vlastní přetíženost, dne 2.8.44 výslech svob. Kisse viděl jak tank jede asi 200 m jenom doprava, rtn. asp. Šára, jmenovaný nedostal žádných rozkazů ke kontrolní jízdě, je možné, ale že mu je dal zemřelý a on o nich nevěděl, svědek por. Brosch, velitel LAD 1 tank se musel otočit okolo své osy dle něho to je zcela řidičova chyba, dne 2.8.1944 opakovaný výslech obviněného, dne 5.8.1944 provedeno ohledání místa činu npor. Kulkou, ppor. Weiszem, rtn. Holcem des. Michlem, dne 10.8.44 spis zaslán od PS k PP
Obžaloba	Podána PP dne 8.září 1944 pod čj. Pr 97/44 pro přečin dle § 599 v.tr.z.. Publikace obžaloby dne 11.9.1944, požádal o obhájce por. Nováka, souhlasil se zkrácením lhůty. Hlavní líčení nařízeno na 13.9.1944 po zahájení v 11.30 hod bylo jednání v 12.30 hod přerušeno na neurčito ze služebních důvodů.
Hlavní přelíčení	Dne 18.9. 1944 v době od 10.00 hod do 12.45 hod Soudce npor. Kulka byl indisponován a jednání proto nevedl nalézací soudce./ úřední záznam npor. Mrázka / Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obhájce por. Novák, obžalovaný uvedl oprava spočívala

	v promazaní suchého věnce převodovky, neměl otevřený poklop, řídil jej Pastor pomocí JC, rychlost byla mírná vzhledem k špatné silnici.Tank se zatáčel, brzdil, potom vyřadil spojku, bylo pozdě tank byl neovladatelný a nakláněl se. Výslech svědka kpt. děl.Egona L. Busche, stalého soudního znalce, podrobně popsal jízdní vlastnosti tanku, uvedl jak provedl ohledání místa a posudek. Na dotaz obhájce v místě je silně klopená zatáčka do leva, od počátku byl špatný náčrt OPČ, reakce obžalovaného dle jeho názoru vůbec nevybočovala z normy, tak by se zachoval každý zkušený řidič, brždění bylo v pořádku, eventuálně by se dalo projet na rychlost 5, neví, jestli by se dalo vjel v této rychlosti na most. Nikdo z přítomných se nevyjádřil. Všichni zúčastnění se vzdali práva na odvolání.
Rozsudek	Podle § 306 č.3 v.tr. ř. se zprošťuje od obžaloby, která jej viní, že dne 5. července 1944 v prostoru města Duns /Berwickshire/ jako vrchní mechanik a řidič tanku Cromwell T – 189895 se choval tak nesprávně a neopatrně, že přivodil převrácení tanku, tedy předsevzal jednání resp.opomenutí, o němž již podle přirozených jeho následků pro každého snadno poznatelných, podle předpisů o jízdě pásovými vozidly vyhlášených a podle své funkce a povolání mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života nebo zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž byla způsobena smrt rt. asp. Jindřicha Pastora a lehké zranění voj. Zdeňka Šáry, čímž měl spáchat přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr. z. a měl býti potrestán podle § 599 v.tr.z.
Další řízení	
Poznámka	Rotný aspirant Jindřich Pastor, J 930, nar. 26.6.1920 Dobrá, okres Frýdek Místek, studující techniky, posledně bytem v ČR Lískovec 3, matka Anežka, otec zemřel v 55 letech, všichni čtyři sourozenci zemřeli v dětství. Pohřben dne 10.7.1944 v 11.00 hod na hřbitově Eastlande Cementary, Galashiels Lair No 37 Section T 5, církevní obřady vykonal por. duch.sl.H. Vaníček. Lékařský nález po příchodu lékaře mrtvola vyčnívala do půl trupu z tankové věže, pravá ruka ohnuta v lokti, leží podél pravého okraje otvoru určeného pro velitele tanku a nedá se v této poloze vyprostiti. Hlava visela dolů, leží na levém rameni podepřená kovovou krabicí, takto hlava uložena po marném pokusu mužstva o vyproštění, které se první dostalo k místu úrazu asi po jedné minutě po nehodě a které udává, že v tomto okamžiku poraněný nejevil známky života.Svědci úrazu čet. asp. Panc, rtn. Holec, voj. Šára, svob. Lebovič, všichni téže roty. Po vyproštění mrtvoly 6.7.1944 v 00.30 hod, asi šest hod po úrazu, mrtvola oblečena v pracovní over-oil, dlouhý nepromokavý plášť do tanku, kabát, řidičské rukavice, košili, spinky, šedé spodky a pracovní boty. U mrtvoly nalezeny peněženka s 7 pennies, kapesník, tři soukromé dopisy, karton se služebními poznámkami. Overrall hlavně v horní části zakrvácený, nad levým loktem vytržena díra ve velikosti mužské dlaně. Z rány na hlavě vytékala krev, proud vody však znemožňoval udati množství vyteklé krve.Vlasy na čele hlavy slepeny krví nad čelem, možno nahmatati

	hlubokou impresi ve velikosti asi 5x 5 cm, druhá hluboká imprese nad pravým spánkem. Pod pokožkou celé lebky možno konstatovati roztříštění kosti na mnoha místech. Levý kloub loketní rozdrcen svalstvo a kůže nad ním úplně zhyzděna.Smrt nastala pravděpodobně okamžitě následkem roztříštění lebky, které způsobilo rozsáhlé krvácení do mozku.

Číslo spisu	**P 59/44**
Jméno, věk	Četař Alfréd Buchler, J 37 Narozen 6.4.1897 v Kežmaroku, příslušný tamtéž, náboženství židovského, povoláním lesní manipulant, rozloučený, vzdělání reálné gymnázium, otec Julius, matka Zuzka roz. Freimová, oženil se v roce 1921, rozloučen 1928 v Bukurešti, hovoří maďarsky, jidiš, německy, částečně rusky a anglicky
Vojenská služba	Zařazen k Brigádním těžkým dílnám, prezentován 10.10.1939, přísahal 6.3.1939, 1.1.1940 povýšen na svobodníka,12.5.1942 povýšen na desátníka a nepřiznán charakter aspiranta, 8.4.1943 pro srdeční vadu subarbitrován na pomocné práce, dne 17.7.1943 přemístěn k BTD, dne 5.3.1944 povýšen na četaře, dne 28.10.1940 udělen Čs. válečný kříž a Fr.válečný kříž. Velitelský posudek poddůstojník rozvážný, klidný, ustálené povahy, zařazen jako skladník výstrojního skladu, své povinnosti plní řádně, jedenkrát trestán, trest již vymazán, 14 x udělena ŘD
Trestní oznámení	Dne 3.7.1944 zasláno písemné trestní oznámení k rukám PP prokurátora u čs. voj. polního soudu J. Kaufmanovou. S podezřelým navázala přátelské styky v roce 1940, posléze teprve, když tyto přátelské styky dozrály tak daleko, že byli rozhodnuti vstoupiti do stavu manželského staly se intimními.Slib manželství učinil přede svědky, do té doby byla pannou, během doby zapůjčila mu v různých částkách celkem 72 liber, zajisté by mu nic nepůjčila bez jeho opětovných příslibů manželství, od 7.10.1943 udržuje známost s jinou dívkou, přes upomínky dlužnou částku nezaplatil. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. pro přečin §§ 799,502.505 v.tr.z., dne 6.7.1944 spis zaslán k PS k provedení řízení pro vlastní přetížení, dne 17.7.1944 proveden výslech obviněného, seznámil jej se svou sestrou des. Kaufmann, bydlela s Spindelovou, mluvil s nimi maďarsky nebo německy, navštěvoval ji každý den, když neměl službu, v prvních dnech ji přemlouval k souloži, odmítala tvrdila, že je panna, v prvních týdnech známosti došlo k dohodě, že si ji vezme za ženu, neví přesné datum kdy s ní souložil, po souložil nepozoroval žádných známek, které by svědčily tomu, že není pannou. Dne 12.12.1940 podal žádost o povolení sňatku, v únoru byl vyzván, aby předložil doklad o rozluce nebo dva svědky, nemohl toto opatřit, vše jí řekl, stále spolu intimně žili, slíbil

	jí, že se vezmou nejpozději po válce. Od května 1941 mu jmenovaná sama od sebe začala nabízet menší částky, říkala při tom co je moje je i tvoje, pouze jedenkráte si vypůjčil na splacení dluhů 18 Liber a tyto splátkami po 25 sh týdně splatil, do jara 1942 byl posádkou v Morton Paddox ji stále pravidelně navštěvoval, po přemístění do Yeovil za ním přijela na dovolenou a on za ní potom jezdil na propustky do Wellesbourne.V roce 1943 již k sňatku nebylo potřeba povolení vojenských úřadů, domluvili se, že uzavřou sňatek před anglickým Registrar Office ve Warwick, v dubnu 1943 jí proto zaslal svůj Bay Book, když jednala na úřadě úředník si všiml na 10 str. v rubrice Children jména tužkou napsaného Edith Buchler, optal se jí zda je rozloučen, ona prý odpověděla, že neví. Na to předložil svůj Pay Book č.1368 a vyšetřující soudce zjistil na str.10 tento zápis.Toto stanovisko jí bylo rovněž sděleno písemně. K jinému registrátorovi se báli jít, tím byla též zmařena naděje slečny Kaufmannové na pobírání vyživovacích příspěvků. Přesto známost i intimní styky pokračovaly, pokračovaly i dary z její strany, podotknul, že kdykoliv šli spolu do kavárny nebo biografu útratu vždy platil on. Během léta 1943 se začal vztah kalit, stávala se nervosní, žárlivou, dokonce jej nechala špehovat, pomlouvala, že ji okradl. V lednu 1944 jej navštívila v Northamptonu a žádala, aby vrátil 100 Liber, které půjčila, upozornil ji, že je to požadavek přemrštěný, v zásadě ale je ochoten ji určitý obnos vyplatit. Později v dopisech žádala, abych jí vydal úpis, aniž by uvedla cenu, pro případ, že padnu, aby moje dcera či sestra v Maďarsku jí vyplatily.S tím souhlasil, ale požadoval menší sumu.V dubnu 1944 se dozvěděla, že je u jedné rodiny v Leamingtonu, počkala si na něj a vyhrožovala.Od podzimu 1943 se velmi změnila, myslí, že pod vlivem své intimní přítelkyně Genie Spindlerové, vztah skončil v říjnu 1943, stalo se tak v důsledku vzájemných neshod a nikoliv, že by měl vážnou známost, připustil, že při řídkých příležitostech již po dobu 2,5 roku se intimně stýká s jistou známou. Myslel, že o této okolnosti Kaufmannová již dávno, tj. od roku 1942 věděla, toto mu vytýkala.Dne 17.7.1944 proveden výslech des. Kaufmanna uvedl, že sestra byla starou pannou, varoval ji, dodnes s ní kvůli obviněnému nemluví. Dne 8.8.1944 npor. Fanderlík za přítomnosti rtm Zbytka vyslechl v místě bydliště svědkyni Jeanette Kaufmann nar.15.1.1903 ve Staré Ludé, okres Lučenec, bytem 28 Clavendon London, seznámil je bratr, byla pannou, neměla do té doby žádného muže, ošetřovala starou matku, předtím pracovala v textilním závodě kde nebylo mužů, spala s ním až když ji třikrát slíbil manželství, deflorace byla se silným krvácením, poté mu dala doklady a peníze na uzavření manželství.Týmž den soudcem proveden výslech svědkyně Geny Spindlové nar. 14.7.1904, kuchařka, znají se, je to její přítelkyně, radila jí, aby se s ním vyspala, až když jí slíbí manželství
Obžaloba	Podána PP dne 8.9.1944 pod čj. Pr 92/44 pro přečin dle § 779 v.tr.ř. Publikace dne 11.9.1944 npor. Kulkou, požádal o obhájce ex offo, souhlasil se zkrácením lhůty
Hlavní přelíčení	Dne 13.září 1944 v době od 10.30 hod do 11.10 hod

	Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obhájce por. Steiner obžalovaný poškozenou zná od října.1940, měli intimní poměr, vzájemný styk přerušila ona, když zjistila, že nemůže být svatba, požádal o výslech svědka npor.Skutiny, kterého v roce 1942 požádal, aby mu šel na svatbu za svědka, po rozsudku odsouzený poprosil o den na rozmyšlení. Dne 14.9.1944 v 14.00 hodin PS ohlásil obžalovaný odvolání, požádal o ustanovení o obhájce npor. Steinera na jeho vypracování. Dne 14.9.1944 PP ohlásil odvolání pro nízkou výměru uloženého trestu, PP bere ohlášené odvolání dne 27.9.1944 zpět. Dne 29.9.1944 zvolený obhájce npor. Steiner předložil písemné odvolání, v němž z důvodu promlčení namítl předčasnost žaloby. Odpověď PP zaslána 3.10.1944. Dne 10.10.1944 spis zaslán k VPS. Rozsudkem ze dne 3.11.1944 odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnuto.Usnesením VPP z 9.11.1944 byl zamítnut návrh obhájce k podání stížnosti k zachování zákona.
Rozsudek	Jest vinen, že v roce 1940 v Velké Británii, slibováním manželství svedl a zmrhal slečnu Jeanette Kaufmannovou a svůj slib nesplnil, čímž spáchal přečin zmrhání pod slibem manželství dle § 779 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání jednoho týdne, zostřeného jedním postem. Povoluje se obžalovanému podmínečný odklad výkonu trestu se zkušební dobou 1 roku. Naproti tomu , se obžalovaný osvobozuje od obžaloby, že jmenovanou sl. Kaufmannovou uvedl v omyl, jímž tato na svém majetku škodu ve výši L 72,--, tedy Kč 2.000,- převyšující utrpěti měla a v téže výši také utrpěla, čímž měl spáchat zločin podvodu podle §§ 502,505 v.tr.z. Zkušební doba stanovena do 13.9.1945.
Další řízení	Přípis VB dne 5.12.1944 hodnost nebyla odňata. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 18.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal npor Gol
Poznámka	Dne 15.9.1945 u NT ve Velké Británii a očekával demobilizaci. Dne 19.9.1945 do Anglie zaslány doruční lístky .

Číslo spisu	**P 60/44**
Jméno, věk	Vojín Rudolf Charvát, T 1194 Narozen 29.3.1913 ve Vídni, příslušný do Kutné Hory, náboženství římsko- katolické, civilním povoláním řezník, vzdělání 4 třídy obecné, 2 třídy měšťanky, hovoří francouzsky a německy, otec Jan, matka Marie roz. Švancová,
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, 1 rota, přemístěn 30.6.1944, přišel z cizinecké legie, prezentován 18.3.1944, téhož dne přísahal, vojenská služba v ČR 1932-34, velitelský posudek voják snaživý, pracovitý, ukázněný, umí excelentně francouzsky, byl mnoho let

	v cizinecké legii, má sklon se však opíjet, nehodí se pro samostatné úkoly bez přímého dozoru velitele družstva
Trestní oznámení	Velitelem oddílu dne 8.9.1944 zasláno k PP, nehoda ve stavu opilosti ve služební době, v 13.30 hod odeslán s vozem do dílen, v 16.00 hod se stala nehoda, není schopen výslechu, nacházel se v LBA.Výslech obviněného dne 9.9.1944 vypil tři skleničky calvadosu, je zvyklý pít, opilý nebyl, jel rychlostí 30 mil v hodině, vojáky viděl, nemohl se jim vyhnout tak, aby nebyli mrtví, najel proto do zdi. Odešel za majitelkou domu a zde pil calvados až se opil, byl zde hodinu
Obžaloba	Podána PP dne 10.9.1944 pod čj. Pr 122/44, téhož dne spis zaslán k PS. Publikace dne 11.9.1944 npor. Klímou, nežádal obhájce, neměl svědků
Hlavní přelíčení	Dne 12.9.1944 v době od 14.00 hod od 15.50 hod, Samosoudce npor. Klíma,zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obžalovaný má řidičské oprávnění jen 3 měsíce, nebyl nikdy trestán, na dotaz soudu v cizinecké.legii se může pít víno denně a fasuje se dost, po víně se tam také nesmí řídit.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 6.září 1944 v posádce dopravního oddílu ve Francii jako řidič voj. motor. vozidla zn. Dodge 3 t č.L 54111973 v podnapilém stavu jel tak neopatrně, že v blízkosti skupiny britských. vojáků najel do zdi u silnice, tudíž dopustil se jednání, o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných, podle předpisu zvlášť vyhlášených a podle své funkce mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského.Téhož dne tamtéž s vojenským motorovým. vozidlem bez dovolení vzdálil se z posádky v době zaměstnání téhož dne, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599,702 v.tr.z., kázeňské přestupky a odsuzuje se za to, k peněžitému trestu ve výši 800 Ffrs, tedy ve stanovené relaci L 4 podle vyhlášky úředního věstníku ze 6.4.1942 přepočteno na Kč 560,- v případě nedobytnosti podle § 8 zák. č. 31/1929 Sb.z.a n. k trestu vězení v trvání 14 dnů. Trest se vyslovuje nepodmíněně.
Další řízení	Dne 20.10.1944 Dopravní oddíl zaslal celý obnos stržený z žoldu odsouzeného, dne 21.10.1944 obnos vložen do Spořitelny Čs. vojska v zahraničí
Poznámka	

Číslo spisu	**P 61/44**
Jméno, věk	Četař Josef Bílek, C 5 Narozen 11.7.1915 ve Slatinách, okres Jíčín, příslušný do Prahy, náboženský řím.- katolické, povoláním bankovní úředník,

	svobodný, absolvent Vyšší školy obchodní, hovoří francouzsky a anglicky, otec Josef, matka Kateřina roz. Šliková, posledně bytem v ČR Slatina u Jičína čp.27
Vojenská služba	Zařazen k Oddílu kanonů proti útočné vozbě prezentován 24.10.1939, zařazen k Pěšímu pluku 2, vojenská služba v ČR u Pěšího pluku 4, velitelský posudek poddůstojník svědomitý a pilný, dobrý dělovod a řidič traktoru, rozhodný v jednání s podřízenými, v OKBÚV od prvopočátku, velmi dobrého vystupování, vojenské vlastnosti velmi dobré, vyšetřován pro podezření ze spáchání homosexuality a pro podezření z krádeže. Vyznamenám dne 6.7.1944 Medailí za zásluhy II. stupně č. leg. 34, 30.12.1942 povýšen na desátníka, 2.1.1941 odňat charakter aspiranta, 1.10.1943 absolvoval parakurs, 22.10.1944 povýšen na četaře, 13.7.1944 zrušena jeho systematizace na místě četaře, dvakrát kázeňsky trestán / dne 1.4.1941 vyvolal podezření, že odcizil peníze, 12.6.1944 v dopise mluvil o vojenské posádce,/
Trestní oznámení	Velitelem OKPÚV v úterý 4.7.1944 vyšetřující hlídce OPČ. Dne 1.7.1944 mezi 7. a 7.15 hod ranní na střelnice v Boreland Camp využiv chvíle, kdy zůstal sám se stanu odcizil z náprsní kapsy blůzy battle-dressu svob. Příbramského 100 dolarovou bankovku a rovněž z kapsy blůzy battle- dresu svob. Kulhánka zlatý prsten v ceně 600 Kč. Dne 6.7.1944 provedeny nákresy spolu se zakreslením situace ve stanu, zajištěny věci doličné protokolárně. Dne 8.7.1944 štrm. Kadlec z OPČ provedl náčrt situace v jídelně.Dne 5. a 6.7.1944 administrativní výslechy čtyř svědků. Bankovka nalezena dne 5.7.1944 podstrčená v přikrývkách poškozeného, prsten nalezen pohozen před dveřmi ubikace v úterý 5.7.1944 asi v 9.30 hod ranní.Spis dne 10.7.1944 z OPČ zaslán cestou VB k PP.Dne 11.7.1944 zahájeno vyhledávácí řízení usnesením dle § 137/1 v.tr.ř. a téhož dne spis postoupen k PS pro vlastní přetížení. Dne 3.8.1944 npor. Kulka v době od 11.15 do 17.00 hod provedl výslech osmi svědků, výslech obviněného dne 5.8. 1944 v době od 10.00 do 11.10 hod provedl npor. Kulka a rtm. Škarecký, znovu opakoval, že vše udělal des. Kratochvíl, byl při vyšetřování velmi nervózní. Záznam PS z 23.8.1944 v řízení bude pokračováno ve Francii. Protokol z z 3.9.1944 obviněný souhlasil, aby byl zlatý prsten vrácen svobodníku Kulhánkovi
Obžaloba	Podána PP dne 11.září 1944 pod čj. 94/44 pro přečin dle § 457,466 v.tr.z.. Publikace obžaloby dne 12.9.1944 v 14.15 hod, neměl dalších důkazů, požádal o obhájce.
Hlavní přelíčení	Dne 15. září 1944 v době od 10. 00 hod do 11.10 hod Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel svob. Bergman, PP npor. Fischl, obhájce por. Steiner obžalovaný bankovku nalezl ve svých přikrývkách, trval na tom, že ji nalezl a dal ji do svého pytle, byl zmatek se stěhování, chtěl to hlásit, velitel odjel do Edinburgu. Ve stanu nebyl nikdy sám. Proveden výslech svědků svob.. Kulhánka a svob.Příbramského, věci byli jejich. Svědek npor.Holc uvedl, že obžalovaný neměl nikdy dostatek peněz. Obžalovaný doplnil, že dal bankovku do plynové masky, by zastižen voj. Kudlou, který náhle přiběhl do stanu popřel.

Rozsudek	Podle § 306 č.3 v.t.ř. se zprošťuje od obžaloby, která jej viní, že dne 1.7.1944 u OKPÚV na střelnici v Boreland Camp ve Velké Británii odcizil svobodníku Josefu Příbramskému stodolarovou bankovku a svobodníku Františku Kulhánkovi zlatý prsten v ceně Kč 600,- tudíž odňal ve svůj prospěch a z držení svých soudruhů a bez jejich svolení věci movité, částku Kč 500,- převyšující, čímž měl spáchat zločin krádeže podle § 457,566 e, v.tr.z. a měl býti potrestán.
Další řízení	Dne 3.10.1944 PS npor. Klíma vydal protokolárně svob. Příbramskému věc doličnou 1 ks 100 dolarové bankovky číslo BO 311 691 A, upozornil jej, že musí ihned služební cestou bankovku předložit intendaci k výměně.Dne 11.10.1944 štrm. Škarecký protokolárně předal zlatý prsten svob. Kulhánkovi.
Poznámka	Dne 7.4.1941 s jmenovaným sepsán výstražný protokol dle 546 A-1-I, bude soudně trestán dopustí se dalšího pokusu zločinu smilstva proti přírodě. Protokol sepsán komisí ve složení mjr. Svítek, pplk. Krátký, por. Bílek, čet. Novák, des. Zikmund. Potrestán rozsudkem PS stolice dne 1.6.1942 pod čj. P 23/42, pro zločin smilstva proti přírodě, žalářem v trvání 2 měsíců podmíněně se zkušební dobou 1 roku, osvědčil se ve zkušební době 15.6.1943.

Číslo spisu	**P 62/44**
Jméno, věk	Rotmistr pěchoty František Bolek, K 101 Narozen 28.5.1905 ve Vídni, tamtéž příslušný, náboženství řím. katolické, rozvedený, mateřská řeč německá, povoláním obuvník, vzdělání 5 tříd obecné, 3 třídy měšťanské, 3 ročníky odborné školy, otec František, matka Marie roz Holková, posledně bytem v ČR Žleby u Čáslavi
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1, vojenská služba v ČR 1925-34 u Pěšího pluku 48, prezentován dne 4.1.1940, dne 31.5.1944 přemístěn k 1. rotě, dne 13.12.1940 povýšen na rotmistra pěchoty, dne 5.3.43 absolvoval zkrácený speciální střelecký výcvik, absolvoval speciální výcvik účetních, dvakrát vyslovena pochvala za konání služby / dne 27.9.1940, 6.8.1943 /, v době od 10.1.1941 do 17.5.1944 udělena 12x ŘD, vojenský posudek zručně nadaný, pomalý, nedbalého zevnějšku, rád pije, ve věcech peněžních nespolehlivý, má dluhy, jako výkonný rotmistr se naprosto neosvědčil, dne 28.10.1940 udělen Čs.válečný kříž, dne 20.8.1941 udělen Fr. válečný kříž
Trestní oznámení	Velitelem praporu dne 24.5.1944 došlo ke ztrátě cenné zásilky, v době kdy vykonával funkci výkonného setniny ztratilo se u roty více cenných zásilek, tyto ztráty jmenovaný úmyslně veliteli roty utajil a tím se dopustil hrubého porušení služebních povinností, jmenovaný již dlouhou dobu se opijí, má dluhy, vypůjčuje si u podřízených a v důsledků toho jim nemůže vydávati rozkazy

	vyplývající z hodnosti a funkce. Tuto skutečnost již hlásil zpravodajskému důstojníkovi praporu pod čj. 25 dův. z 25.1.1944. Dne 31.5.1944 proveden administrativní výslech svědků rtm. Mandlera, des. Raveka, voj. Neumanna, čet. Lederera, škpt. Veselého, 8.6.1944 administrativní výslechy svob. Grossmana, voj. Glasera, svob. Pillersdorfa, dne 8.6.1944 administrativní výslech rtm. Bolka, dne 15.6.44 spis zaslán od VB k PP, dne 19.6.1944 PP vyžádána kniha cenné pošty. Zahájeno vyhledávací řízení usnesení dle § 137/1 v.t.ř. dne 23.6.1944 pod čj. Pr 87/44 pro přečin dle §§ 457, 466c, 502, 504 v.t.z., téhož dne spis zaslán k PS pro závažnost případu a vlastní přetížení.Dne 13.7.1944 výslech dvanácti svědků npor. Kulkou, rtm. Zbytek. Dne18.7.1944 výslech obviněného. Dne 6.9.1944 spis zaslán od PS k PP
Obžaloba	Podána dne 11.9.1944 kpt. Fischlem pod čj. Pr 87/44 pro přečin dle § 457, 466 c, 502, 504 v.t.z.. Publikace obžaloby dne 12.9.1944 npor. Mrázkem, obžalovaný se vzdal tří denní lhůty o vyrozumění, obhájce nežádal, vzal na vědomí jednání 14.9.1944
Hlavní přelíčení	Dne 14.9.1944 v době od 10.00 do 15.50 hod Předseda senátu npor. Mrázek, přísedící kpt. Svatoň, rtm. Kořínek, rtm Škarecký zapisovatel, PP kpt. Fischl, obžalovaný ničeho nedopustil, do pití se dal kvůli sporu s rtm.Kousalem, rozhodně nemá žádné dluhy, od bedny bylo vícero klíčů, o ztrátě dopisů věděl, za něho se nic neztratilo, krádeže 6 Liber se rozhodně nedopustil. Jednání odročeno. Dne 15.9.44 v době od 14.00 hod do 15.50 hod, ve stejném složení výměna zapisovatele, protokoloval svob. Bergmann proveden výslech kpt.Gutmanna uvedl, že on neměl další klíče, výslech celkem dvanácti svědků, mezi nimi i zastupujícího velitele roty kpt. Pludeka. Usnesením dle § 306 čl. 3 soud osvobozuje obžalovaného od obžaloby,že v lednu 1943 v Lowestoft / Essex/ odcizil rtn. asp. Baurerovi 6,-- L, od dubna 1943 až do 25.5.1944 v posádkách praporu ve Velké Británii odcizil peněžní částky určené pro voj. Emanuela Bittermanna ve výši 1,-- L, voj. Jiřího Neumanna ve výši1—L, čet. Lva Lederera ve výši 1,--L, des. Jakuba Rávka ve výši 1,-- L, tudíž odňal ve svůj prospěch a pro svůj užitek svým soudruhům z jejich držení a bez jejich přivolení cizí věci movité v hodnotě 12,-- L / tj. 1680,--Kč /, tedy částku 500,- Kč převyšující, od listopadu 1940 až do května 1944 v posádkách Tankového praporu 1 ve Velké Británii lstivým předstíráním, že potřebuje peníze, že tyto vrátí v krátké době, vydávaje se za osobu placení schopnou a ochotnou a využívaje nevědomosti poškozených, uvedl níže uvedené osoby v omyl, jímž měly utrpěti škodu a to rtn. asp. Vlastimil Bauer ve výši 1,-- L, des. Jakub Ravek ve výši 3—L, des. Alois Kovář ve výši1,-- L, rtn.František Glatter ve výši 1,--L, svob. Karel Pillersdorfer ve výši 1,--L, svob. Jakub Grossman ve výši 1,-- L, voj..Petr Glaser ve výši 1,-- L, tedy 1260 ,- Kč a také skutečně v celkové výši 5,10,- L / tj.770Kč / skutečně utrpěly, přičemž způsobil utrácením, že se stal neschopným platiti, čímž měl spáchati zločin krádeže podle §§ 457, 466e v.z., zločin podvodu dle

	§§ 502,504 f v.tr.z. Odvolání PP do viny dne 30.9.1944, 1.10.1944 podal vyjádření rtm. Bolek předáno PP osobně, převzal svob. Bergmann. Dne 10.10.1944 PS předložil spis o 63 listech k VPS. Rozsudek VPS z 31.10.1944, odvolání PP se vyhovuje a věc se vrací k nalézacímu soudu k novému projednání, spis zaslán zpět k PS téhož dne. Hlavní líčení dne 15.12.1944 v době od 10.00 hod do 15.40 hod svědek svob. Zelenka, obžalovaný trval na svém, vše již uvedl, jednání přerušeno za účelem oběda do 14.00 hod.
Rozsudek	Jest vinen, že v květnu 1944 ve Velké Británii odňal pro svůj užitek z držení a bez přivolení des. Jakuba Ravky cizí věc movitou, totiž dopis s částkou 3 L, tedy věc v ceně 420,- Kč a tedy částku 500.- Kč nepřevyšují, od listopadu 1944 do května 1944 ve Velké Británii lstivým předstíráním, že potřebuje peníze a že tyto v krátké době vrátí uvedl v omyl osoby, které na svém majetku škodu 2.000.- Kč nepřevyšující utrpěti měly a skutečně utrpěly rtn. asp. Vlastimil Bauer L 1, rtn František Glatter L 1, des. Jakub Ravek L 1, des. Alois Kovář L 1, svob. Karel Pillersdorfer L 1, svob Jabub Grossman L 1, voj. Petr Glasser L-10-, celkem tudíž částku per L 6,10--, tj. 910 Kč, čím spáchal přečin krádeže dle § 457,732 v.t.z., přečin podvodu dle § 502, 733 v.t.z. a odsuzuje se za to podle § 732 v.t.z. k tuhému vězení v trvání 1 roku. Podle § 735/67 v.t.z. vyslovuje se propuštění z čs. branné moci.Vyslovuje se ztráta práva volebního. Povoluje se obžalovanému podmíněný výkon trestu a doba zkušební se stanoví na jeden rok.
Další řízení	Rozkazem VB z 6.4.1945 odňata hodnost rotmistra. Usnesením PS I. stolice v Plzni ze dne 27.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal plk Schumann
Poznámka	Dne 19.9.1945 po demobilizaci bydlel v České Bělé u Havlíčkova Brodu u Stanislava Krále

Číslo spisu	**P 63/44**
Jméno, věk	Desátník Karel Bloch- Baurer, A 355 Narozen 27.4.1901 ve Vídni, příslušný do Prahy, bez vyznání, ženatý, vzdělání 8 tříd reálného gymnázia, 4 ročníky konzulární akademie, 1 ročník Vysoké školy obchodní, kurs pro export a import, otec JUDr. Gustav, matka Tedy roz. Bauerová, poslední bydliště v cizině Paříž, majetný / asi 15.000,- dolarů v hotovosti, nemovitosti v ČR, akcie cukrovarů /, povoláním soukromý velkocukrovarník, bývalý čs. konsul ve Švédsku, řády a vyznamenání Řád Bílého lva 4.tř./udělen 1935 /, Francouzská čestná legie, Commander de L Order de Leopold / belgické vyznamenání/, Noth Stra /švédský řád /, Řád pro zásluhy o republiku / rakouský řád

	udělen v roce 1936/, hovoří francouzsky, anglicky, německy , švédsky, mateřská řeč německá
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, presentován v Paříži 10.11.1939, přísahal 7.3.1940, službu v ČR nekonal.Vojenský posudek voják velmi inteligentní, velmi pohodový, zhýčkaný, vojenské vystupování velmi slabé, neovládá služební jazyk, průměrný řidič nákladních vozidel, stále se snaží získat nějaké výhody při veškerých úkonech, je třeba stálý dozor. Kázeňsky trestán dne 28.8.1943, 7 dny vězení po službě, kdy jako velitel stráže muničního skladu odeslal vojína pro noviny a sladké pečivo. Vojenská výška 194 cm.Působí dojmem vídeňského hoschtaplera, který se i zde v Anglii snažil proniknout do kruhů anglické aristokracie. Je záhadou zač a proč dostal čs. Řád Bílého lva, který jest udělován pouze cizincům, z toho vyplývá že není čs. stát. občanem. Svým činem hrubě porušil kázeň a nezasluhuje si, aby nadále nosil čs.Řád Bílého lva. / posudek velitele Dopravního oddílu pplk. Bartošíka 9.9.1944, psaný rukou /
Trestní oznámení	Velitelem oddílu dne 27.8.1944, v 13.45 hod vedl telefonický rozhovor z telefonní budky v Stan Burorgh a neuposlechl rozkazu, aby toto přerušil, administrativní výslech velitelem oddílu dne 7.9.1944 uvedl, že nic mu nebylo o zákazu telefonování známo a žádný další rozkaz od nadřízeného nedostal
Obžaloba	Podána PP dne 12.9.1944 pod čj. Pr 124/44 rozšířená při hlavním přelíčení dne 12.9.1944, pro přečiny dle §§ 145, 146c , 156 v.tr.z.. Spis zaslán k PS dne 12.9.1944. Publikace obžaloby 14.9.1944 npor. Kulkou, neměl průvodních důkazů, požádal o obhájce ex offo
Hlavní přelíčení	Dne 19. září 1944 v době o 10.00 hod do 12.15 hodin Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obžalovaný, obhájce npor. Sommer, svědek npor. Rajdl,upozorňoval podřízené na zákaz den předtím v 18.00 hod, neví zda byl obžalovaný upozorněn, svědek npor. Svatoň poslal tam voj. Vajnocha, měl vyřídit, aby ukončil hovor, on sám se s ním nechtěl bavit, svědek voj. Vajnoch, vyřizoval vzkaz s tím, že to řekla šarže, hovor hned ukončil. Obžalovaný uvedl při rozkazu nebyl, odvážel kufry npor. Hellera, ten den večer jel s vozem pro vodu, pokoušel se volat cestou, nikdo z vojínu mu nic neřekl, musel volat do svého bytu v Londýně, v přestávce viděl, že kamarádi volají z té budky, šel taky volal asi dvě minuty, nedostal spojení s Londýnem hned, vojín Vajnoch mu vyřídil jen, že má jít k npor. Svatoňovi, celý incident potom hlásil svému bezprostřednímu nadřízenému
Rozsudek	Osvobozuje se podle § 306 čísl.3 v.tr.ř. od obžaloby, že dne 27.8.1944 při přesunu čs. samostatné obrněné brigády z Yorkshiru do prostoru soustředění ve Velké Británii neuposlechl všeobecného rozkazu svého představeného, aby během přesunu nebyly vedeny telefonické rozhovory, dále rozkazu npor. Svatoně, aby telefonický rozhovor přerušil, jakož i rozkazu npor. Svatoně, vyřízeného mu voj. Vanjnochem, aby se k němu ihned dostavil, aniž se tak stalo za okolností, za kterých v §§ 147-155 v.tr.z. jest stanoven trest pro zločiny, čímž měl spáchati přečin porušení subordinace podle § 145,146 c, 156 v.tr.z.

Další řízení	Dne 20.9.1944 PP ohlásil zmatečné odvolání do trestu, dne 27.9.1944 jej vzal zpět
Poznámka	

Číslo spisu	**P 64/44**
Jméno, věk	Svobodník Ondřej Poljak, F 2481 Narozen 12.8.1907 v Důbravě, okres Liptovský Mikuláš, příslušný tamtéž, náboženství řím.-katolického, ženatý, povoláním horník,otec Ondrej, matka Eva roz. Urbanová posledně bytem Corsica, osada Rascka,
Vojenská služba	Zařazen k Ženijní rotě, prezentován 11.3.1940, vojenská služba v ČR 1928-29 u Horského praporu 6 Liptovský Mikuláš, vojenský posudek voják tichý, velmi svědomitý, trochu uzavřený, velmi spolehlivý, kázeňsky trestán dne 29.8.1942, trest odnětí nároku na vycházku, nepozdravil vyššího, řidičské oprávnění získal 23.5.1942
Trestní oznámení	Zasláno VB k PP dne 24.8.1944 k dalšímu řízení, spis autokomise č. 3423, dne 22.8.1944 vypracován TAR / Trafic Accident Report /, uvedeno, že Ford 3 T, L- 5434393 má promáčknutý pravý blatník, proraženy pravé dveře a deformováno levé kolo, administrativní protokol rtn. Kašpaříka.Zahájeno vyhledávací řízení dle § 137/3 v.tr. ř. npor. Fischlem, provedeno místní ohledání PP dne 12.9.1944 v době od 14.00 do 14.15 hod, dne 12.9.1944 vyslechl PP znalce kpt. děl. Vojtěcha, zatáčka velmi nepřehledná, výhledu brání ženijní zátarasy, jízda 20 mil v hodině byla v pořádku, téhož dne PP výslech svědka voj. Rosíka, jeli rychlostí asi 15 mil v hod, spolujezdec svob. Kučera mu řekl že nic v zatáčce nevidí, že do ní může jet, vůz potom nešlo zastavit
Obžaloba	Podána PP dne 13.9.1944 pod čj. Pr 125/44 pro přečin § 599 v.tr.z. Spis zaslán k PS dne 13.9.1944 a přidělen npor. Kulkovi. Publikace obžaloby dne 15.9.1944 v 22.00 hodin, poprosil o obhájce a uvedl jako svědka svob. Kučeru
Hlavní přelíčení	Dne 21.září 1944 v době od 10.30 hod do 11.30 hod Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel čet. Chrobok, PP npor. Fischl, obhájce por. Benda, obžalovaný Rosíkovo auto viděl asi na 20 metrů, myslel si, že mu dá volno, jeho auto zastavilo až po srážce as 12 m od té křižovatky, voj. Rosík se nedostavil byl stále v nemocnici, svědek svob.Kučera potvrdil vše co uvedl obžalovaný, odsouzený trest přijal
Rozsudek	Jet vinen, že dne 21.8.1944 jako řidič 3 tunového voj. vozidla před křižovatkou Burton Fleming / Yorkshite/ jel tak neopatrně, že způsobil srážku s voj. mot. vozidlem řízeným vojínem J. Rosíkem, jenž utrpěl těžké zranění, tudíž dopustil se jednání, o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných a

	podle předpisů zvlášť vyhlášených předvídati mohl, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr. z. a odsuzuje se za to k peněžitému trestu Kč 280,- t.j. Ffrs 400,- . V případě nedobytnosti podle § 8 zák. číslo 31/1929 Sb. z. a nař. k trestu tuhého vězení v trvání jednoho týdne. Trest tento jest nepodmíněný.
Další řízení	
Poznámka	Vojín Julius Rosík, J 716 při autonehodě v 16.00 hod utrpěl zlomeninu pátého obratle, odvezen do nemocnice v Buverly

Číslo spisu	**P 65/44**
Jméno, věk	Vojín Josef Kopecký, F 1842 Narozen 4.8.1919 ve Voticích, okres Sedlčany, příslušný tamtéž, bez vyznání, svobodný, povoláním zubní technik, vzdělání 5 tř. obecné, 4 tř.měšťanské, 2 ročníky odborné školy pokračovací, otec Josef Karl Schmidt, matka Helena Holubovská
Vojenská služba	Zařazen k Lehké brigádní ambulanci, vojenská služba v ČR 1937-39, prezentován 15.1.1940, dne 19.7.1944 přemístěn od motopraporu, vojenský posudek voják neukázněný, bez zájmu o službu, svěřené práce vykonává jen pod přímým dozorem, trestán rozsudkem PS v VB P 43/43 k 20 měsícům žaláře a degradace, zkušební doba do 29.7.1945 / npor. Dupel /.
Trestní oznámení	Velitelem LBA k VB dne 20.8.1944, zdůraznil, že již byl soudně zbaven své hodnosti, po výkonu trestu byl poslán k motopraporu a poté k LBA, kde jej všichni znali v bývalé hodnosti a jeho jednání kdy své jednání stále zdůrazňuje je neúnosné. Trest vězení opakovaně přerušen, dne 24.8.1944 k PP zaslán výpis z denních rozkazů. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.tr.ř. dne 20.8.1944, téhož dne zasláno k PS pro vlastní přetížení, dne 9.9.1944 proveden výslech obviněného v době od 11.00 do 11.30 hod npor. Klímou v sídle LBA v Calasheilau, tamtéž téhož dne od 14.00 hod od 16.45 hod výslechy čtyř svědků, dne 17.9.1944 k PS zaslána zpráva, z trestu odpykány čtyři dny, dne 12.9.1944 spis zaslán k PP
Obžaloba	Podána PP dne 14.9.1944 npor. Fischlem pod čj. Pr 116/44. Publikace obžaloby dne 15.9.1944 npor. Mrázkem za přítomnosti štrm. Škareckého, obžalovaný vzal na vědomí, že mu byl ustanoven obhájce por. Benda, souhlasil se zkrácením lhůty. Úřední záznam PS z 14.9.1944 v 17.000 hod rozkazem VB ustanoven přísedícím npor. Ing. Deutsch
Hlavní přelíčení	Dne 18.září1944 od 15. hod do 16.10 hod Ve složení vyššího polního soudu předseda senátu npor. Mrázek,

	členové npor. Kulka, npor. Ing. Deutsch, PP npor. Fischl, zapisovatel svob. Bergmann, obhájce por. Benda, obžalovaný se doznal, slyšeni svědci rtm. Udatný, čet. asp. Tauber, por. MUDr. Kirchenberg, citován předchozí trest, zdůrazněna degradace, trest přijal
	Jest vinen, že dne 19.7.1944 v posádce LBA ve Velké Británii neuposlechl denního rozkazu LBA č. 142/44, aby se zúčastnil nočního cvičení, při čemž nestalo se toto ani za přitěžujících okolností uvedených v § 149 v.tr.z., aniž tím vzešla značná škoda pro službu a zločin nezanechal žádných škodlivých následků, Od 22.8.1944 tamtéž, nenastoupil trest 14- denní vězení po službě, které mu bylo uloženo velitelem roty, tedy nepřijal vězení, které mu bylo služebně uloženo. Čímž spáchal zločin porušení subordinace podle § 145, 146 c, 150v.tr.z., přečin proti kázni a pořádku podle § 269 v.tr.z. a odsuzuje se za to do žaláře 4 měsíců, obžalovanému se započítává vazba od 18. do 21. srpna 1944 /celkem 4 dny/. Trest jest nepodmíněný.
Další řízení	Na základě rozkazu VB č.222 čl. 1823/44 ze dne 22.9.1944 trest odložen z vlastních důvodů na neurčito
Poznámka	Zápis z hlavního přelíčení jediný psán rukou

Číslo spisu	**P 66/44**
Jméno, věk	Desátník Josef Mrňák, R 2059 Narozen 11.10.1907 v obci Bečváry okres Kolín, příslušný do Kolína, náboženství řím.- katolického, ženatý, dítě v Kenyii, povoláním soukromý úředník, vzdělání 5 tř. obecné, 3 tř. měšťanské, ročník obchodní akademie, hovoří anglicky, otec Josef, matka Antonie roz. Šedá, posledně bytem Nairobi- Kenya, do armády přišel z Britských Východních Antil
Vojenská služba	Zařazen k Brigádní štábní rotě, prezentován 31.5.1942, přísahal 28.10.1942, velitelský posudek voják ustálené povahy, pracovitý, soběstačný, energický, naprosto národnostně spolehlivý
Trestní oznámení	Zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137/1 v.tr.ř. pod čj. Pr 80/44 pro přečin dle § 431 v.tr.z. dne 5.6.1944. Dne 9.6.1944 spis zaslán PS pro závažnost případu, výslech obviněného dne 20.6.1944 npor. Kulkou, vůbec mu nechtěl ublížit, stěžovali si na něho u velitele roty, byl velitel světnice, vytýkal mu jeho nepořádek, vždy chtěl aby byl všude pořádek a dodržovala se nařízení, vůbec se s ním poškozený nechtěl bavit, jen se otočil a řekl „ Sorry“, ostatní židovští vojáci se začali smát a říkali ať to uklidí on, neudržel se a vyťal mu políček, dne 21.6.1944 proveden výslech svědka svob. asp. MUDr.Schauchera, ošetřil jej dva po události, v uchu byla krev a bubínek byl perforovaný, PS zaslal spis k PP dne

	20.7.1944, téhož dne dodána zpráva pozůstalostní komise, dne 30.7 1944 spis zaslán PP k PS se žádostí o doplnění výslechu svědků des. Veselého a voj. Bžocha, záznam PS z dne 23.8.1944 v šetření bude pokračováno po přesunu do pole
Obžaloba	Podána PP dne 15.9.1944 pod čj. Pr 80/44 pro přečin dle § 434 v.tr.z. téhož dne spis osobně předán soudcem npor. Kulkou k PP. Publikace obžaloby dne 15.9.1944, neměl důkazů, požádal o obhájce ex- offo
Hlavní přelíčení	Dne 21. září 1944 v době od 15.00 hod do 18.05 hod Samosoudce npor Kulka, zapisovatel rt. Chrobok, PP npor. Fischl, obhájce npor. Hojtaš, obžalovaný se cítil vinen, jednání litoval, výslech tří svědků, odročeno na 28.9.1944 za účelem výslechu svědka voj. Moritze Borowitze Dne 28. září 1944 v době od 10.00 hod do 11.30 hod Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rt. Chrobok, PP npor. Fischl, obžalovaný, obhájce npor. Hojtaš, výslech voj. Borowitze, nevzpomněl si jak to bylo, svědek rtn. Chlebek z OPČ vyšetřoval sebevraždu poškozeného, ptal se spolubydlících, nebyl nijak šikanován, PP změnil obžalobu na zločin nešetření služebních předpisů dle § 289 v.tr.z., dotaz soudu na obžalovaného, stáli proti sobě asi 1 metr, po vynesení rozsudku se obžalovaný nevyjádřil, PP se vzdal práva na odvolání
Rozsudek	Jest vinen, že dne 19.4.1944 ve 23.30 hod na baráku mužstva v posádce brig. štábní roty ve Velké Británii vyťal voj. Jiřímu Ehrmannovi políček a způsobil mu lehké nekomplikované protržení bubínku, jež se ze 6 dní zahojilo, tudíž mimo službu úmyslně ublížil voj. Ehrmannovi na těle způsobem, který zanechal po sobě viditelné známky a následky, nikoliv však v § 431 a 432 v.tr.z. uvedené, čímž spáchal přečin úmyslného ublížení na těle podle § 680 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 2 měsíců. Podle § 1 a 3 zák. č. 562/1919 Sb. z.a.n. soud odkládá výkon trestu se zkušební lhůtou 1 roku
Další řízení	Dne 19.9.1945 v soustřeďovacím táboře v Plzni a očekával demobilizaci do ciziny. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 5.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky ze dne 29.8 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal plk. Menšík
Poznámka	Vojín Jiří Ehrmann, R 2288, nar. 16.9.1903 ve Spáleném Poříčí, okres Plzeň, zemřel po zranění dne 13.5.1944 v Northampton, po pokusu sebevraždy, náboženství židovské, povolání obchodník s kožešinami

Číslo spisu	**P 67/44**
Jméno, věk	Desátník. Miroslav Banýr, T 752

	Narozen 11.3.1907 v Osenice, okres Libáň, okres dtto, náboženství řím.-katolické, svobodný
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1
Trestní oznámení	Podána velitelem praporu dne 27.7.1944, kdy okolo 10.00 hod tohoto dne požádal účetního roty hospodář praporu npor. Fried, aby vysvětlil nepoměrně vysoké zálohy roty. Vysvětlení se nezdálo věrohodným, proto požádal o předložení pokladní knihy. Odešel s tím, že knihu hned přinese, neboť kancelář byla v témže domě v prvním poschodí. Nevrátil se, nýbrž byl v hostinci s jiným účetním, čet. Němcem. Teprve po 14-té hodině se dostavil k hospodáři a hlásil, že má v pokladně manko asi 80 Liber, na to byl na rozkaz zástupce velitele praporu dán do zajišťovací vazby. Hospodářskou prohlídkou bylo zjištěno, že obžalovanému schází celková částka L.109,78, dne 28.7.1944 uvalena vyšetřovací vazba, administrativně slyšeni dne 2.8. a 4.8.1944 voj. Adler, svob. Ickovič, des. Tvrzník, des. Neumann, svob.Lang
Obžaloba	Podána PP pro zločin zpronevěry dle §§ 472,473 v.tr.z.
Hlavní přelíčení	Dne 26. září 1944 Předseda soudu npor. Mrázek, přísedící npor. Kulka, por. Des, PP por. Fischl, zapisovatel rtn. Škarecký, obhájce por. Benda, obžalovaný doznal manko asi 80 Liber další popřel, k tomu došlo z omylů při výplatě žoldů, vzniklo vše z omylů, jednak, se přeplatil nebo peníze ztratil, nebo mu je někdo ukradl. Hodně prodělal také na prodeji cigaret, manko nehlásil, chtěl jej nahradit z peněz, které si chtěl půjčit u známých, stále nějakým způsobem prodělával, takže z vlastního žoldu mu zbylo právě jen to co potřeboval pro sebe. Čteny výsledky hospodářské prohlídky, v nichž zjištěno, že nevedl od roku 1944 pokladní knihu ač mu byla vydána, zjištěn nepořádek jak v proplácení účtu, kdy u něho nalezeny po zatčení neproplacené účty, tak i ve vyplácení žoldu. Prostě účetních záznamů nevedl, resp. je přestal vésti a sice od doby kdy manko zjistil. Nebyl si vědom komu, kolik proplatil, což se vztahuje zejména na náležitosti odvelených osob. Žold vyplácel osobám roty po četách.Slyšen svědek des. Tvrzník uvedl, že na opakované naléhání mu obžalovaný dal 37 Liber jako žold pro čtyři osoby, v den jeho zatčení všichni dostali dalších L 67,9,8 na vyrovnání žoldu a náležitostí jiných. Svědek des. Neumann uvedl, že žold jim zasílán velmi nepravidelně a jen na urgence.
Rozsudek	Jest vinen, že od září 1943 do 27. července 1943 v posádkách Tankového praporu 1 ve Velké Britanii jako účetní 3/1 tank. roty postupně částky v celkové výši 109.18,10Liber tj. 15.395,- Kč a 10.000,- Kč převyšující, které mu byly svěřeny mocí jeho služby, za sebou zadržel a si přivlastnil, čímž spáchal zločin zpronevěry podle §§ 472 a v.t.z. a odsuzuje se za to k těžkému vězení v trvání 10 měsíců zostřeného tvrdým ložem měsíčně. Podle § 3 zák.č.75/19 Sb.z.a.n. vyslovuje se ztráta práva volebního do obcí. Podle § 47 v.tr.z. vyslovuje se degradace bez možnosti postoupení do vyšší hodnosti a ztráta čs. voj. medaile pamětní / leg.č.178 /.Trest jest

	nepodmíněný.Podle § 127 v.tr.z. započítává se obžalovanému do trestu zajišťovací a vyšetřovací vazba od 27. července do 21. srpna 1944
Další řízení	
Poznámka	Dochován pouze rozsudek.ve spise VPS čj. VP 43/44

Číslo spisu	**P 68/44**
Jméno, věk	Desátník Václav Grossmann, J 772 Narozen 21.2.1916 ve Valašském Meziříčí, příslušný tamtéž, bez vyznání, svobodný, vzdělání 5 tř.obecné , 4 tř. měšťanské, povoláním keramik, posledně bytem v ČR Valašské Meziříčí, ulice Václavkova 375
Vojenská služba	Zařazen Brigádní štábní rotě, prezentován 26.9.1939, služba v cizinecké legii, přísahal 7.3.1940 v Agde, velitelský posudek voják kamarádský, pracovitý, trochu umíněný, méně ukázněný, velmi dobrý a neobyčejně spolehlivý řidič kolových vozidel, kázeňsky trestán dne 19.3.1943 vyjížděje z garáží poškodil jiné vozidlo, potrestán pokutou 25 sh splatných po splátkách
Trestní oznámení	Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.tr.ř. 12.9.1944 PP npor. Fischlem pro přečin krádeže dle § 457 v.tr.z., proti voj. Grossmanovi des. Klusáčkovi, voj. Muňákovi, téhož dne spis zaslán k PS pro vlastní přetížení. Výslech obviněného Grossmana dne 15.9.1944 v době od 15.00 hod do 15.40 hod uvedl, nic neukradl, několik lahví nalezl v maskovací síti svého vozu, téhož dne výslech ostatních obviněných, lahve jim dal Grossmann, společně je vypili, výslech svědků svob. Hislera, byl spolujezdcem, nevěděl, že veze alkohol a vůz byl delší dobu bez dozoru, svědek voj.Duga, číšník, řidič musel vědět že v bednách byl alkohol, lahve byly zašpuntované, odcizeno bylo celkem pět lahví, svědek por. Haas správce jídelny, kolik bylo odcizeno přesně lahví neví, celou událost hlásil nadřízenému
Obžaloba	Spis zaslán od PS k PP, usnesením dle § 137/4 v . t. ř. PP zastavil vyhledávání proti des. Klusáčkovi a voj.Muňákovi. Podána PP dne 21.9.1944 č.j. Pr 123/44 pro přečin dle §§ 457,732 v.tr.z., publikace dne 23.9.1944, požádal o osobní výslech soudem a výslech dalších svědků
Hlavní přelíčení	Dne 29.9.1944 v době od 10. 00 hod do 11.50 hod Odročuje se ze služebních důvodů, obžalovaný žádal obhájce Dne 23. října 1944 v době od 15.05 hod do 17.50 hod Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel rt. Škarecký, PP npor. Fichl, obžalovaný je pravdou, že tu noc ve stanu pili alkohol, co to bylo za lahve již nevěděl, kdo je do stanu přinesl také nevěděl, stále ale

	nepili, dělali si srandy, výslech tří svědků, proběhla konfrontace se svědky, trest přijal.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 27.8.1944 v T Campu ve Velké Británii přivlastnil si lahev whisky v ceně L 1,-8,-, 1 lahev rumu v ceně L 1,12,-, celkem v ceně L 3, tedy Kč 420.- přináležící důstojnické jídelně velitelství Čs. samostatné obrněné brigády, tedy odňal ve svůj prospěch z držení a bez přivolení vlastníka cizí věc movitou hodnotu Kč 500 nepřevyšující, čímž spáchal přečin krádeže podle §§ 457, 732 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu prostého vězení v trvání 3 týdnů , zostřeného 1 postem týdně. Podle § 735 v.tr. z. se vyslovuje degradace
Další řízení	Přípis VB z 13.11.1944, hodnost odsouzeného nebyla odňata, dne 15.9.1944 odsouzený zařazen u BŠR, zpráva z 22.11.1945 nebyl jinak trestán. Usnesení 29.11.1945 dle § 8 z.č. 562/1919 Sb osvědčil se ve zkušební době, jednání od 17.00 do 17.10 hod npor. Gol, náměstek PP ppor. Hucl, zapisovatel čet. Tuček
Poznámka	Obviněný Desátník. Karel Klusáček, F 3483 Narozen 19.1.1900 v Rosicích u Brna, příslušný tamtéž,náboženství římsko-katolického ženatý, bezdětný, vzdělání 5 tř.obecné, 3 tř. měšťanské, povoláním garážmistr, prezentován 14.5.1940 v Agde, služba v ČR 1918-1919, vyznamenán Čs. Medailí za zásluhy II. stupně č.257, posledně bytem v ČR Brno- Pražská, adresa rodiny Kakamega u Kisumu v Nairobi, P.O. Box 345 Desátník Josef Mňuk, R 2059 Narozen 11.10.1907 v Břečany, okres Kolín, příslušný tamtéž, bez vyznání, povoláním obchodník, vzdělání 5 tř.obecné, 3 tř.měšťanské, 1 ročník obchodní akademie

Číslo spisu	**P 69/44**
Jméno, věk	Vojín Oskar Morche, T 662 Narozen 4.2.1907 ve Stvolinkách, okres Česká Lípa, příslušný do Johnssdorfu, okres Litoměřice, náboženství evangelického, ženatý otec dítě, vzdělání 5 tř.obecné, 2 ročníky pokračovací školy, povoláním zedník, otec František, matka Alžběta roz. Mullerová, posledně bytem v ČR Podmokly, Krochwitz 3, hovoří německy a anglicky
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, prezentován 7.1.1942, přísahal 13.1.1942, 6.3.1942 přeložen k Pěšímu praporu 2, dne 1.9.1943 zařazen k Tankovému praporu 2, dne 1.10.1943 absolvoval kurz zbrojířů s dostatečným prospěchem, v době od 9.4.1942 do 6.8.1944 uděleny tři dovolené do Londýna, velitelský posudek z 28.9.1944 voják obratný, energický, zůstává pracovitý a skromný, nezná dostatečně služební jazyk

Trestní oznámení	Hlášení VB z 21.9.1944 v 15.35 hod vyšla z kulometu rána, odrazila se o tank stojící vedle a ranila čet. Špilara, R 1073, stojícího as pět metrů vedle, ten převezen do LBA. Dne 21.9.1944 administrativní výslech čet. Musila, bylo to při čištění zbraní, kulomet byl předtím poruchový, svědek čet. Kessler kulomet byl ve stavu, kdy mohl střílet jen ručně, voj. Morche opravoval kulomet podle předpisů, zpráva LBA z 23.9.1944 čet.Špilar má střelnou ránu na prsou a ruce, zranění není životu nebezpečné dne 22.9.1944 odeslán do General Hospital v Bayert a dne 26.9.1944 k léčbě do Anglie
Obžaloba	Podána PP dne 26.9.1944 pod čj. Pr 128/1944, dne 26.9.1944 spis zaslán od PP k PS. Publikace obžaloby dne 28.9.1944 v době od 11.30 hod, požádal o obhájce a navrhl svědka svob. Maturu
Hlavní přelíčení	Dne 5.10.1944 bylo zrušeno nařízené líčení ze služebních důvodů Dne 27.10.1944 v době od 09.30 hod do 11.00 hod Samosoudce npor. Klíma,zapisovatel rt. Chrobok, PP npor. Fischl, obhájce por. Filipovič, obžalovaný dostal rozkaz opravit kulomet přímo na tanku, což bylo v rozporu s předpisy, nemohl jej sám odnést proto jej podložil, hlaveň směrovala do lesa, pomáhal mu další zbrojíř svob. Matura, musel opravit zaseklý podavač a proto se dostal náboj do hlavně, svědek des. Matura potvrdit výpověď, výslech soudního znalce kpt. Cumrhamla z BTD, postup se nevymykal příliš opravě zbraně v poli, obžalovaný trest plně přijal
Rozsudek	Jest vinen, že dne 21. 9.1944 v posádce 2. tankového praporu v poli jako pomocník zbrojního poddůstojníka 2 tankového praporu,.2. tankové roty při opravě kulometu „ BESA“ na tanku č. T 188383 choval se tak neopatrně, že vyšla rána, která těžce zranila čet. Karla Špilara, tudíž dopustil se jednání, o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných, podle předpisů zvlášť vyhlášených a podle své funkce mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čím spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr.z. a odsuzuje se za to podle § 599 za použití §§ 126, 94 a 78 v.tr.z. k trestu vězení v trvání 1 týdne, zostřeného jedním postem. Podle §§ 1 a 3 zák. č. 562/1919 Sb.odkládá se výkon trestu se zkušební lhůtou jednoho roku.
Další řízení	Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 2.11.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 29.8. 1945 považuje za prominutý.Usnesení vydal npor. Gol. Dne 1.12.1949 si trestní spis vyžádal plk Karel Čermák z MNO.
Poznámka	Dne 15.9.1945 jmenovaný demobilizován, udal adresu Podmokly u Děčína, zpráva z 10.11.1945 z poštovního úřadu č. 168 odjel neznámo kam, poště neznám. Vojín Bedřich Pavel Morche,U 136, narozen 18.10.1905 v České Lípě, padl 5.11.1944 u Dunkergue, bratr odsouzeného

Číslo spisu	P 70/44 spis se nedochoval

Číslo spisu	P 71/44
Jméno, věk	Vojín Jan Anděl, J 736 Narozen 17.2.1911 v Urmínu okres Nitra, příslušný do Ivánky , okres Nitra, náboženství římsko- katolické, svobodný, povoláním obuvník, 6 tř. obecné, 4 tř.měšťanky, otec Jan, matka Anna roz. Pleskotová, posledně bytem New York
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu, prezentován 12.10.1939, přísahal 7.3.1940, velitelský posudek voják vcelku kamarádský, vznětlivý a domýšlivý, pracovitý, nestálé povahy, málo ukázněný
Trestní oznámení	Velitelem motopraporu dne 24.9.1944. Dne 23.9.1944 opustil místo a odjel vozidlem Ingitisactrial, vzdálen až do 19.00 hod a ujel 99 mil, vůz byl určen pro zdravotní hlídku, v tu dobu byl zastaven čs. zpravodajským důstojníkem v obci Potigny a vezl lidi do Falais. Administrativní výslech 24.9.1944, jel projet vůz zlobily brzdy, byl zastaven fr.civilisty, vezl je jen tři km po cestě, vůz se potom opět porouchal, opravil ho a vrátil se zpět k rotě, před odjezdem hlásil zkušební odjezd
Obžaloba	Podána PP dne 29.9.1944 pod čj. Pr 129/44, spis zaslán k PS dne 29.9.1944, publikace obžaloby 2.10.1944, požádal o obhájce a výslech svědka svob. Feldmanna
Hlavní přelíčení	Dne 6.10.1944 hlavní líčení nařízeno, úřední záznam ze dne 4.10.1944 , PS byl na přesunu jednání bude nařízeno na novém místě Dne 27.10.1944 v době od 11.00 hod od 12.15 hod Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rt. Chrobok, PP npor. Fischl, , obhájce por. Filipovič, obžalovaný se plně doznal, provedeny výslechy svědků svob. Feldmana, rtn. asp. Dr. Marošiho uvedl, že mu dal určitý a jednoznačný rozkaz, obžalovaný trest přijal
Rozsudek	Jest vinen, že dne 23.9.1944 v posádce motorisovaného praporu v poli neuposlechl rozkazu rt. asp.Dr. Marošiho, aby se v určitou hodinu ještě s jiným vozidlem zúčastnil zkušební jízdy, tudíž úmyslně neprovedl služební rozkaz aniž se tak stalo za okolností přitěžujících v § 149 v.tr.z., aniž tím vzešla značná škoda pro službu a aniž zločin ten zanechal škodlivých následků. Téhož dne tamtéž bez povolení vzdálil se s vojenským motorovým vozidlem z okruhu posádky, zůstal vzdálen 9 hodin ujel 99 mil a spotřeboval 30 galonů benzinu, čímž snížil operační použitelnost vojenského vozidla a proti zákazu vozil civilní osoby, čímž spáchal zločin porušení subordinace úmyslným neprovedením služebního rozkazu podle § 145, 146 c,150 v.tr.z., kázeňský přestupek a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání 6 týdnů zostřeného vždy týdnem

	samovazby na začátku a na konci trestu. Trest vyslovuje se nepodmíněně.
Další řízení	Výkon trestu na základě rozkazu VB č. 248/1944 z 9.11.1944 odložen na neurčito. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 27.11.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8 1945 považuje za prominutý.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 72/44**
Jméno, věk	Desátník Karel Klimpere, F 212 Narozen 13.12.1904 v Lobkovicích , okres Brandýs nad Labem, tamtéž příslušný, náboženství římsko- katolického, povoláním čalouník- sedlář, otec Antonín, matka Marie roz. Pavlíková
Vojenská služba	Zařazen k Dělostřeleckému pluku. Vojenská služba v ČR 1924-25 u Dělostřeleckého pluku 25, prezentován 13.11.1939, odešel 1.6.1939 do Polska, dne 1.5.1940 povýšen na svobodníka, dne 15.12.1940 zařazen ke kulometné rotě, dne 1.1.1941 k baterii 1 dělostřeleckého oddílu, dne 17.7.1943 povýšen na desátníka, zařazen jako účetní polního dělostřeleckého parku, velitelský posudek voják veselý, málomluvný, snaživý, pracovitý, citlivé povahy, dbalý svého zevnějšku, zájem o službu, při řízení motorových vozidel velmi úzkostlivý
Trestní oznámení	Zahájeno vyhledávácí řízení dle § 137/1 v.t.ř. proti des. Klimperovi a voj. Kruparovi dne 24.7.1944 pro přečin dle § 599 v.t.z. téhož dne spis předán PS pro nejasnosti a závažnost případu, v případě rozšíření dle § 144/ 2 v.t.ř. žádal PP o oznámení, dne 18.7.1944 hlášení styčného důstojníka VB k nehodě došlo u obce St. Boswells, souřadnice mapy 08/6519/81. Záznam OPČ z 18.7.1944 kolona vozidel jela na tankovou střelnici, dopravní nehodu vyšetřuje Procurator Fiscal v Jedburgh Mr. Morgan Brown tel. 0072, PS požádal o zaslání opisu spisu, přípis z 2.8.1944 spis nemohl zapůjčit, spis byl k dispozici k nahlédnutí. Dne 2.8.44 výslech svědků voj. Grosse, voj. Schussera, dne 4.8.1944 zaslán k PP záznam o určení řidiče a velitele vozu čet. asp. Huppera. Dne 23.9.1944 se na výzvu PP dostavil se stálý přísežný soudní znalec kpt děl.Vojtěch, předán spis a žádost o posudek Znalecký posudek zaslán k PP dne 27.9.1944. Dne 19.7.1944 provedeny výslechy svědků voj. Richtera, des. Scmitzera, voj. Krupra uvedli, že v tom okamžiku nehody mluvili s voj. Mrázem, auto, kde stáli dostalo ránu, snažili se utíkat, byla tam malá mezera. Dne 16.8.44 npor. Kulka provedl výslechy svědků svob. Lepky, čet. asp. Huppert. Zahájeno vyhledávácí řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. pod čj. Pr

	102/44 proti voj. Kruparovi a voj. Klimperovi 24.4.1944 pro přečin dle § 599 v.t.z. Dne 29.7.1944 provedeno OPČ znovu zakreslení a rekonstrukci. Dne 16.8.1944 proveden výslech obviněného voj. Krupara, řídil auto, nepřejel postranní čáru, čekal tam, až dostane pokyn k jízdě. Dne 17.8.1944 výslech obviněného rtn. Hupperta kolona odpoledne byla řazena správně, byl její velitel a dohlížel na to, kolona vozidel směřovala na tankovou střelnici v Kirkcubright, měl dobrý výhled do zatáčky a podle toho rovnal vozidla, vozidlo vyčnívalo do středu vozovky jen nepatrně, viděl na 20 metrů jak vůz byl náhle stržen doleva.
Obžaloba	Podána PP dne 9.10.1944 pod čj. Pr 102/44 pro přečin dle § 599 v.t.z. na rtn. Hupperta, voj. Klimpera a voj. Krupara, publikace dne 18.10.1944 všech tří, poprosili o obhájce ex.offo, dne 19.10.1944 byl obžalovaným Klimperem zvolen ppor. Steiner, obhájci doručen doruční lístek dne 19.10.1944, hlášení k PP z 1.11.1944 svědek voj. Gross se nacházel v nemocnici. Spis zaslán k PS dne 9.10.1944
Hlavní přelíčení	Dne 2.11.1944 v době od 10.30 hod do 15.10 hod Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rt. Chrobok, PP npor. Fischl, , obhájce por. Steiner, obžalovaný se necítil se vinen, jel proti koloně na příkaz OPČ stál tam hlouček vojáků, voják stál zleva, všichni se rozuprchli, jenom on tam zůstal stát, bylo to vše rychle nemohl uhnout jel v koloně, uznal, že se nevěnoval řízení, musel sledovat silnici vpravo, ale k nehodě došlo kvůli nepozornosti v koloně, konvoj nebyl řádně seřazen dle vojenských předpisů, troubil to zapomněl říci, auta tam klidně mohla stát na chodníku, obžalovaný Krupar se necítil vinen, jeho návrh na výslech dalších svědků byl zamítnut, obžalovaný Huppert se necítil vinen, odkázal se na svoji výpověď, svědek rtm. Vykročil z OPČ vše zakreslil, vozidla byla navzájem kryta z pohledu jízdy, k nehodě došlo v 15.10 hod, poté šetřeno jako autonehoda pod čj. TAR 3362/1002. K rozsudku se nikdo nevyjádřil.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 18.7.1944 u křižovatky Kelso-St. Boswells / Roxbugshire/ ve Velké Británii jako řidič vojenského nákladního vozidla z. Ford čísl. L 5578355 předjížděje kolonu Dopravního oddílu jel tak neopatrně, že narazil na záď v koloně stojícího nákladního vozu zn. Dodge čís. L 5411974, přičemž vůz tento byl přiražen kupředu na další vůz a při tom mezi těmito vozy stojící svob.Rudolf Mráz smrtelně a na voze Ford jedoucí voj. J.Schuck lehce zraněn, tudíž dopustil se jednáním resp. opominutím o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno rozpoznatelných podle předpisů o jízdě motorovými vozidly vyhlášených a podle své funkce, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání 1 měsíce zostřeného jedním týdnem samovazby na začátku trestu. Podle §1 a 3 zák. čísl. 562/1919 Sb. a nař.odkládá se výkon trestu se zkušební lhůtou jednoho roku. Naproti tomu obžalovaní Rotný aspirant. Arnošt Hupper, A 1246 Narozen 9.10.1918 v Děčíně nad Labem, příslušný do Prahy ,

	náboženství židovského, povoláním studující práv, vzdělání 5 tř.obecné, 8 tř. reálného gymnázia, 3 semestry práv, posledně bytem v ČR Praha, Nad Královskou oborou, prezentován 13.11.1939 v Paříži, dne 1.5.1940 povýšen na svobodníka, dne 17.7.1942 na rotného aspiranta, dne 7.3.1944 udělena čs. pamětní medaile, otec Alexander, matka Helena roz. Roubíčková, zařazen k Dopravnímu oddílu v poli Vojín Jan Krupar, R 1082 Nar. 4.3.1915 ve Velkém Folkmaru, okres Gelnica, tamtéž příslušný, náboženství římsko- katolického, svobodný, povoláním krejčí, vzdělání 3 tř. obecné, 2 třídy odborné pokračovací, prezentován 25.7.1939 v Polsku, zajat v SSSR, dne 1.5. 1941 zařazen k 3. rotě Pěšího praporu 11, dne 24.4.1942 zařazen k 200. Protileteckému pluku, dne 11.8.1943 přijel do Anglie, dne 10.9.1943 zařazen k Dopravnímu oddílu, na St. Východě dvakrát nemocen, udělena řádná dovolená, udělena Medaile za zásluhy II. stupně, vojenská služba v ČR u Pěšího pluku 30 v Nitře, vojenský posudek voják snaživý, zájem o službu, otec Jan, matka Alžběta se zprošťují od obžaloby, která je vinní, že dne 18. července 1944 u Křižovatky Kelso- St. Boswels / Roxburgshire./ ve Velké Británii II. obžalovaný jako velitel konvoje dopravního oddílu opominuv dozírati nad kázní v konvoyi, III. obžalovaný jako řidič vojenského nákladního vozu zn. Dodge čísl. L. 5411974 stojícího nesprávně v konvyi na levé straně silnice se chovali tak neopatrně, že při předjíždění kolony dopravního oddílu obžalovaným Klimperem spoluzavinili smrt svob. Rudolfa Mráze a lehké zranění voj. Schuka, tudíž dopustili se jednání resp. opominutí o němž již podle přirozených jeho následků pro každého snadno poznatelných, podle předpisů o jízdě motorovými vozidly a o jízdě v konvoyi vyhlášených a podle své funkce mohli předvídati, že se jím může způsobit nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž měli spáchati přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr.z.
Další řízení	Přípis VB z 6.11.1944 hodnost nebyla odňata. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 17.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky ze dne 29.8. 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal npor. Gol z 17.9.1945.
Poznámka	Svobodník Adolf Mráz, R 498, nar. 17.6.1908 Plzeň Závěr znaleckého posudku, řidič předjíždějícího vozidla se měl věnovati větší pozornosti své levé straně tj. stojícím vozidlům. Měl reagovati na znamení „ zpomalit“ a posléze „ Stůj“ dávané mu osobami, řídícími dopravu. Vykloněním hlavy z okna pravděpodobně si řidič neuvědomil, že se vůz uchýlil ze směru do leva. Mužstvo dopravního oddílu zdržovalo se po pravé straně silnice, ač při zastávkách je předepsáno, že se ošádka zdržuje pouze na levé straně mimo silnici a na pravé straně stojí toliko mužstvo řídící dopravu / při jízdě v levo v Anglii /. Kdyby řidič Ford des. Klimpere dbal všech dopravních předpisů a nedopustil se chyb výše uvedených nebylo by k nehodě došlo, neboť stojící kolonu předjelo

	před tím několik vozidel.

Číslo spisu	**P 73/44**
Jméno, věk	Vojín Antonín Tomiška, J 1025 Narozen 12.2.1917 v Jeníkovicích, okres Pardubice, příslušný tamtéž, náboženství římsko-katolické, svobodný, povoláním řezník, vzdělání 5 tř. obecné školy, 1 tř. měšťanky, otec Josef, matka Marie roz. Táborská
Vojenská služba	Zařazen k Oddílu kanonů proti útočné vozbě, prezentován 26.9.1939, přísahal 28.10.1939, k OKPÚV přeložen dne 9.6.1944, dne 7.3.1944 udělena čs. pamětní medaile
Trestní oznámení	Dne 3.10.1944 se dostavil do úřadovny PP velitel baterie ppor. Gruna a sdělil, že téhož dne voj. Tomiška vztáhl ruku na osobu představeného a prohlásil, že pod velením důstojníka židovského vyznání sloužiti nebude. PP uvalil na podezřelého zajišťovací vazbu a dal jej prostřednictvím OPČ dopraviti do vazby PS, ppor. Gruna slíbil, že ráno do 10.00 hod zašle PP řádně instruované trestní oznámení. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. dne 3.10.1944, rovněž vydán zatýkací rozkaz, v 23.00 hod zaslán zatýkací rozkaz k PS k publikaci, výslech obviněného 4.10.1944 v 09.00 hod npor. Mrázek, vazbu vzal na vědomí, po skončení výslechu předán eskortě PS k dopravě k OKPÚV, ježto PS právě na přesunu a neměl prostředků pro přesun vězňů. Dne 19.10.1944 podáno doplněné písemné trestní oznámení s čtyřmi výslechy svědků, PP další řízení nezavedl, jelikož výsledku vcelku bylo dosaženo již v daném řízení, záznam z 1.11.1944 neměl záznam v evidenci trestů
Obžaloba	Podána PP dne 14.10.1944 pod čj. Pr 133/44, spis zaslán k PS dne 14.10.1944. Publikace obžaloby 19.10.1944 v 16.10 hod v době od 10.00 do 10.15 hod npor. Kulkou za přítomnosti rtn. Chroboka, obžalovaný poprosil o obhájce por Nováka a výslech dvou svědků, výslech obžalovaného dne 21.10.1944 od 11.15 hod do 12.15 hod a následujícího dne od 10.30 do 11. 00 hod npor. Kulkou, výslech zaměřen na to zda napadení bylo kvůli židovské víře
Hlavní přelíčení	Dne 3.11.1944 v době od 10 hod do 16.00 hod Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel rtn. Chrobok, PP npor. Fischl, obhájce por. Novák, obžalovaný, přestávka za účelem zotavení zúčastněných od 13.40 hod do 14.00 hod, obžalovaný se nedoznal, obhájce uvedl, že obžalovaný dva dny pro povinnosti nejedl a bylo mu mdlo od žaludku, soud provedl výslech svědků ppor. Gruny, čet. Bachracha, voj. Graumanna, voj. Příbramského po vyhlášení rozsudku obžalovaný požádal o jednodenní lhůtu na rozmyšlenou
Rozsudek	Jest vinen, že dne 3.10.1944 v posádce OKPÚV v poli

	se osopil na voj. Arnošta Graumanna slovy: „ Vypadni z toho stanu nebo vezmu Sten-gun a zastřelím Tě“, tudíž vyhrožoval uvedenému vojínovi vraždou v úmyslu, aby na něm vynutil nějaké konání, při čemž pohrůžka vzhledem na okolnosti a na závažnost zla, jimž bylo hroženo, byla způsobila vzbuditi v ohroženém důvodnou obavu se vrhl na des. Hanuše Bachracha, uchopil jej za krk a přitlačil jej ke stanové tyči, tudíž mimo službu vztáhl ruku na osobu představeného přičemž žádné poškození tohoto nenastalo, hrubými nadávkami a chováním úmyslně porušil povinnou úctu k ppor. Grunovi a des. Bachrachovi, tudiž porušil subordinaci způsobem, na něž §§ 147 až 155 v.tr.z. není uložen trest pro zločiny stanovený, čímž spáchal zločin veřejného násilí vydíráním podle § 376b v.t.z., zločin porušení subordinace podle §§ 145, 146 a, 154 v.t.z., přečin porušení subordinace podle § 145, 146 b, 156 v.t.z. a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání 5 měsíců nepodmíněně, započítává se vazba od 3.10.1944 do 4.10.1944 do 09.00 hod a od 19.10.1944 od 16.30 hod do 3.11.1944 do 16.00 hod
Další řízení	Rozkazem VB č. 256/44 ze dne 18.11.1944 povolen odklad trestu na neurčito, dne 21.11.1944 propuštěn z vazby.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 74/44**
Jméno, věk	Svobodník Bohuslav Zvára, R 766 Narozen 4.7.1912 v Popovci, okres Vysoké Mýto, tamtéž příslušný, svobodný, hovoří rusky a německy, povoláním strojní zámečník, otec Karel, matka Marie roz. Kroulíková
Vojenská služba	Zařazen k Lehkým brigádním dílnám 2, dne 1.8.1939 vstoupil do čs. legionu v Polsku, přísahal 28.10.1939, dne 19.3.1941 v Haifě prezentován. Dne 20.9.1941 prohlášen za zběha, dne 2.1.1942 znovu prezentován, dne 13.12.1942 onemocněl lues a odeslán do britské nemocnice, dne 24.4.1942 zařazen k 200 protiletadlovému pluku, dne 28.5.1942 povýšen na svobodníka, dne 1.6.1943 zkouška ŘP, dne 12.8.1943 přijel do Anglie, dne 22.10.1943 nastoupil na zbrojní stáž u Reme dílen, za dobu na St. Východě čtyřikrát v nemocnici, velitelský posudek voják často zádumčivý, trpí dojmem jako by mu bylo stále ubližováno, úslužný a slušný, velmi dobrý mechanik, třikrát kázeňsky trestán pro pozdní návrat po večerce
Trestní oznámení	Velitelem dílen27.9.1944 byl opilý v 23.00 hod ve stanu velitele, vytýkal mu, že mu byl uložen trest bez vyšetření, nedal si domluvit aby opustil místo. Ve stanu bylo více důstojníků, administrativní výslech 30.9.1944 odmítl vypovídat. Téhož dne proveden výslech

	rtn. Vodičky, vše potvrdit doslova, říkal, „ vezmu granáty, na životě mu nezáleží, když půjdu já půjdou i jiní“.Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. dne 8.10.1944 npor. Fischlem pod čj.Pr 134/44 pro přečin dle §§145, 156 v.t.z., záznam PP, že není možno jmenovaného vyslýchat pro jeho vytížení, výslech obviněného PP dne 27.10.1944 od 14.30 hod do 14.50 hod, není vinen, nic si nepamatuje a o celé věci mu není nic známo, uvedl dva svědky pro své tvrzení
Obžaloba	Podána PP dne 17.10.1944 pod čj. Pr 143/44, téhož dne zaslána k PS. Publikace obžaloby 17.10.1944 v 15.30 hod, vzdal se lhůty, požádal o obhájce
Hlavní přelíčení	Dne 17.10.1944 v době od 15.30 hod od 16.10 hod Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel rtm. F. Škarecký, PP npor. Fischl, obžalovaný uvedl, že vše provedl ve velkém rozčilení, nepamatoval se na nic přesně, měl veliké bolesti hlavy a měl ležet, jednání litoval, výslech svědka kpt. Ivalda trval na všem co bylo v podání
Rozsudek	Jest vinen, že dne 24. a 25. září 1944 ve Francii v posádce LD 2 neuctivým chováním a hrubými výroky „Tak vám děkuji za trest a uvidíte, jak budu dělat. Zítra mám službu a budu spát. Příště zmiznu na 48 hodin a půjdu z průseru do průseru. Nebudu vykonávat jakoukoliv práci u LD 2, jelikož velitel zde jedná nespravedlivě. Chci jít od LD 2 pryč, jde mi to zde na nervy a neručím za sebe. Jednou se ožeru a chytnu garnáty. Nepůjdu-li já z LD 2, někdo jiný půjde. Ať mne třeba zastřelejí“ porušil povinnou úctu vůči svému představenému kpt. Invaldovi a ppor. Hackerovi, čímž spáchal přečin porušení subordinace podle §§ 145, 146 b , 156 v.tr.z. a odsuzuje se za to do vězení v trvání 1 měsíce. Trest jest nepodmíněný.
Další řízení	Na základě rozkazu VB č. 238/44 dne 20.10.1944 dle § 479 v.t.ř. výkon trestu odložen na neurčito. Usnesením VSI. stolice v Plzni ze dne 11.1.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky ze dne 29.8. 1945 prohlašuje za prominutý. Vojenská prokuratura v Hradci Králové požádala 17.3.1946 Vojenský soud I. stolice v Plzi o spis ze St.Východu / mjr.Wachershasser/. Vojenský soud I. stolice v Plzi přípisem z 17.4.1946 zaslal spis P 74/1944, jiný neměl. Spis vrácen 13.7.1946, s tím že zpráva zaslána Státnímu zastupitelství v Chrudimi.
Poznámka	Odsouzen PS na St.Východě pod P 1/42 v.t.r.z. dne 27.2.1942 pro zločin zběhnutí dle § 183 v.tr.z., k trestu 3 měsíců žaláře, zostřeného jedním postem měsíčně, soudce mjr. Vančura, povolen odklad výkonu trestu rozkazem náčelníka Čs. vojenské mise na St.. východě, dne 7.3.1942 udělena amnestie. Dne 27.2.1942 podána obžaloba, provedena její publikace, týž den provedeno i hlavní líčení.

Číslo spisu	**P 75/44**
Jméno, věk	Vojín Alois Jaroš, T 1773 Skutečné jméno Josef Janík Narozen 24.8.1921 v Hati, okres Hlučín, příslušný tamtéž, náboženství římsko- katolické, povoláním topič, svobodný, vzdělání 8 tř. obecné, otec Alois, matka Aloisie roz. Plačková
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, 2 rota, přišel z německé armády , prezentován a přísahal 27.6.1944, výpis z zdravotní knihy jizva po průstřelu na hrudi a zádech, na noze jizva po střepině, vše z ruské fronty
Trestní oznámení	Dne 14.10.1944 velitelem praporu mjr. Lužou, dne 23.10.1944 zasláno od VB k PP k řešení, měl jít v plné zbroji s družstvem posil, nastoupil bez střeliva, cestou zpátky se zastavil u civilních žen, říkal, že když mě dáš k raportu, tak ti rozbiju hubu, administrativní výslechy dne 22.10.1944 uvedl, že ten den měl jet roznášet večeři, proto nenastoupil se střelivem, jinak si chtěl dát vyprat balík prádla. Dne 22.10.1944 výslechy rtm. Chlepa, svob. Spillera uvedli, že slyšeli rozkazy a věděl o tom, že balík s prádlem nesmí nikam odnášet, bavil se s fr.ženami a odmlouval. Dne 4.11.1944 výslech obviněného v době od 11.00 hod do 11.40 hod.
Obžaloba	Podána PP npor. Fischlem dne 28.10.1944 pod čj. Pr 141/44 pro zločin dle § 376 v.t.z. a přečiny dle §§ 145, 146c, 149 , 269 v.t.z., spis zaslán k PS dne 28.10.1944, téhož dne PS vydán zatýkací rozkaz pod čj.Pr 141/ 44,dne 30.10.1944 v 11.45 hod předán do věznice PS, převzal rtm. Rozhoň. Publikace obžaloby 2.11.1944, termín jednání vzal na vědomí, navrhl svědky svob. Lundala a voj. Horvátha, požádal o obhájce, souhlasil se zkrácením lhůty.Dne 4.11.1944 ustanoven obhájcem ppor. Steiner. Hlášení obhájce, ne 4.11.1944 se nemohl dostavit k líčení, nový termín stanoven na 7.11.1944
Hlavní přelíčení	Dne 7.11.1944 v době od 15.00 hod do 16.10 hod Předseda senátu npor. Mrázek, členové senátu npor. Kulka, ppor. Kysela, rtm. Škarecký zapisovatel, PP por. Fischl, obhájce ppor. Steiner, obžalovaný uvedl chtěl prádlo k vyprání předat osobně, aby se neztratilo, bylo tam i prádlo důstojníků, dostal pohlavek od por.Burela, bolelo ho ucho, šel na ošetřovnu, vrátil se a vůz již byl pryč, na dotaz soudu uvedl, že se špatně učil, v obecné chodil do každé třídy dva roky, slyšen svědek por. Burel uvedl, že políček nedostal a bez povolení odešel na ošetřovnu, slyšeni svědci svob. Spiller, voj. Klusáček, voj. Vondal, obžalovaný trest přijal
Rozsudek	Jest vinen, že dne 13.10.1944 v bojovém postavení před Dunkergue ve Francii opětovně neuposlechl rozkazu svého představeného por. Ludvíka Burela, aby jel se stravou k jednotkám v přední linii, tudíž v době války úmyslně neprovedl důležitý služební rozkaz

	Dne 11.10. 1944 tamtéž byv varován dozorčím desátníkem voj. Spillerem, že bude určen k raportu odpověděl " jestli mě dáš k raportu, tak něco zažiješ, já mám též pušku „ tudíž vyhrožoval jmenovanému ublížením na zdraví v úmyslu, aby na něm vynutil nějaké opomenutí, při čemž pohrůžka byla způsobilá vzbuditi v ohroženém důvodnou obavu, vzhledem k závažnosti zla, jímž bylo hroženo. Dne 14.10.1944 tamtéž přes všeobecný zákaz se samovolně vzdálil z tábora k civilním osobám v Adinkirke a zůstal tam až do půlnoci, tudíž jednal proti rozkazu představeného, který se týkal zachování kázně a pořádku a byl závazný pro jiné, čímž spáchal zločin porušení subordinace podle §§ 145, 146 c, 149 v.t.z., zločin veřejného násilí podle § 376 b v.t.z., zločin proti kázni a pořádku podle § 269 v.t.z. a odsuzuje se za to do žaláře v trvání 18 měsíců zostřeného 1 postem měsíčně, podle § 127 v.t.z. se obžalovanému započítává obžalovanému do trestu vazba od 30.10. do 7.11.1944
Další řízení	Dne 18.11.1944 rozkazem č. 458/44 čl. 2023 VB ve smyslu § 479 v.t.ř.nařízen výkon trestu, dne 6.12.1944 v 10.05 hod odsouzený předán do C.O. No. 3 Prison, Det. Barrack, dne 17.1.1945 přemístěn k DO, dne 24.8.1945 převezen OPČ z anglické vojenské trestnice v Bruggách a předán věznici Polního soudu III. Armádního sboru v Klatovech. Dne 30.8.1945 odeslán eskortou OPČ do trestnice na Borech, převzat štrm. Petulou. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 19.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. 8. 1945 prohlašuje za prominutý.Usnesení vydal plk. Menšík. Dne 19.9.1945 propuštěnz výkonu trestu, odeslán k jednotce.Vojenský soud Olomouc vrátil spis dne 10.4.1948 Vojenskému spisovému úřadu v Praze/ vyřizoval mjr. Luža /
Poznámka	V trestním listu uvedeno jako příčina trestu zanedbaná výchova

Číslo spisu	**P 76/44**
Jméno, věk	Desátník Bořivoj Sedlák F 3247 Narozen 12.6.1922 v Brněnských Ivanovicích, okres Brno, tamtéž příslušný, svobodný, bez vyznání, ovládá jazyk německý slovem i písmem, vzdělání 5 tř. obecné, 4 tř. reálného gymnázia, povoláním automechanik- svářeč, otec Vilém matka Eliška roz.Kráslová, posledně bytem v ČR, Brno, Holásky 258
Vojenská služba	Zařazen k Brigádním těžkým dílnám, prezentován 6.5.1940 a zařazen k Rotě doprovodných zbraní, přísahal 28.10.1940, dne 7.6.1941 přemístěn k ženijní rotě, dne 24.12.1942 povýšen na svobodníka, dne 24.2.1943 přemístěn k BTD, dne 1.5.1943 povýšen

	na desátníka, dne 28.8.1943 absolvoval výcvik speciálních mechaniků, velitelský posudek voják dosud neustálené povahy, jinak velmi bystrý a svědomitý, sklon k patolízalství, znalosti mechanika velmi ceněné, kázeňsky trestán, střílel z malorážky po zajících, udělena 4 x ŘD do Londýna, zvláštní znamení velká jizva na hlavě
Trestní oznámení	Podáno OPČ cestou VB pro podezření z krádeže hodinek, radia a nářadí z auta. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením PP dle § 137/1 v.t.ř. proti des. Sedlákovi a voj. Pijáčkovi pod čj. Pr.127/44 pro přečin 457, 459, 462, 464b, 466 e v.t.z dne 10.9.1944. Proveden výslech dne 12.9.1944 svědků čet. Knotka, půjčil radiopřijímač Sedlákovi, ten jej půjčil dál voj. Tausssigovi s tím, že jej opraví a potom se ztratil, byl modrý značky Majestic, nabízel mu potom třetinu ceny, des. Toušek byl u toho když se rádio půjčovalo, v domě byl Sedlák i když tam nebydlel, voj. Lebovič jeli do Yorku pro benzín, Sedlák říkal, že jde za dívkou, že mají počkat, potom ho viděl že jde o radioobchodu a viděl přijímač na stole, vojín Matěj, koupil hodinky od Sedláka, dal mu divnou radu, aby je nosil v kapse ačkoliv byly náramkové, ztrátu zjistil v campu No 17 dne 28.8.1944, opravoval motocykl a blůzu měl viset na sloupku, poblíž byl Sedlák i Pijáček, slyšel, že prodává hodinky, čet. Ducháček oba viděl jak nesou dva balíky jeden v hadrovině a druhý v pytlovině do civilní garáže, na otázku kam jdou Sedlák odpověděl, že si jdou vydělat, pozoroval je a vrátili se za půl hodiny bez balíku, ví že se ztratilo nářadí z transportéru kde je řidičem Sedlák. Dne 10.10.1944 PS požádal OPČ o výslech čet. Samka, který prováděl úkony na místě, dne 24.10.1944 PP provedl konfrontaci mezi čet. Samkem a des.Sedlákem. Usnesením PP z 28.10.1944 rozhodl ve smyslu § 239/1 a § 240/1v.t.ř., že stíhání obou obviněných ve směru shora naznačeném má býti zastaveno a navrhl, aby soud vyhledávací řízení vedoucí toto ve smyslu § 239 čísl.1a 3 §240 ods.1 v.t.ř., zastavil, s odůvodněním že krom slabých indicií není nic co by svědčilo o tom, že obvinění čin jim za vinu kladený skutečně spáchali, od dalšího řízení nelze pro nedostatek důkazů a pro neobyčejnou obtížnost při opatřování dalších průvodních důkazů očekávat nějaký výsledek.
Obžaloba	Podána PP dne 28.10.1944 pod čj. Pr 127/44 pro přečiny dle §§ 457,459,462c, 464 b v.tr.z. Publikace obžaloby 28.10.1944 neměl nic k důkazům. Usnesením PS z 30.10.1944 zastavil se tr. řízení proti voj. Pijáčkovi
Hlavní přelíčení	Dne 2.11.1944 v době od 15.30 hod do 16.05 hod Samosoudce npor. Mrázek, PP kpt. Fischl, zapisovatel rtm. Škarecký, obžalovaný se doznal, doložil, že radio zaplatil a to dne 4.10.1944 částku Ffrs 1.900, žalobce poukázal na rozdíl v ceně ve výši 900 Ffrs, obžalovaný trest přijal
Rozsudek	Jest vinen, že dne 21.8.1944 ve Velké Británii odcizil čet. Gustavu Knotkovi radiopřijímač v hodnotě L 15,-,-, tj. 2.1000 Kč, dne 31. srpna 1944 tamtéž vojenské vozové nářadí v ceně 4,10,3 L tj. 630,- Kč, tedy odňal ve svůj prospěch a pro svůj užitek z držení a bez přivolení jednak svého shora uvedeného soudruha jednak čs.

	vojenské správy cizí věci movité v hodnotě přes 500 Kč i 2 000 Kč, čímž spáchal zločin krádeže podle §§ 457, 464 b, 466 e v.tr.z. a odsuzuje se za to do žaláře v trvání 10 měsíců zostř. 1 postem měsíčně. Podle § 48 v.tr. z. se vyslovuje degradace s možností postupu do vyšší hodnosti a ztráta pamětní medaile se štítkem F a VB č. leg. 3575. Podle § 3 zák. č. 75/19 Sb. z. a n. se vyslovuje ztráta práva volebního.Podle §§ 1 a 3 zák. č 562/19 Sb. z. a n. se povoluje obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu a doba zkušební se stanoví na tři roky, při čemž se obžalovanému ukládá, aby během jednoho měsíce nahradil dosud neuhrazenou škodu.
Další řízení	Dne 5.11.1944 odsouzeným složena částka 900 Ffrs k rukám velitele BTD, následně zaslána k PS. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 30.8.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Dne 15.9.1945 v činné službě u BTD Vojín Pavel Pijáček, R 534, nar.16.12.1921 v Praze, příslušný do Ostrožské Nové Vsi, bez vyznání, svobodný, povoláním mechanik, vzdělání 5 tř.obecné, 4 tř.reálného gymnázia, 3 třídy pokračovací, otec Antonín, matka Růžena roz. Daňková, posledně bytem Praha Košíře, ulice Na Popelkách, prezentován 22.10.1940 na St.Východě, dne 2.12.1941 absolvoval kurs sběračů raněných, 30.8.1943 zařazen k BTD, vojenský posudek velmi dobrý mechanik, pracuje však liknavě a rozptýleně a bez dozoru liknavý až lajdácký, jinak velmi kamarádský, šestkrát kázeňsky trestán pro opakované nezdravení důstojníka. Podlehl zraněním 29.10.1944 ze dne 28.10.1944 v kanadské Polní nemocnici CGH 21, pohřben na britském vojenském hřbitově St. Omer, hrob číslo 261

Číslo spisu	**P 77/44**
Jméno, věk	Vojín Stanislav Klobouk, F 3684 Narozen 22.4.1914 v Klopotovicích, okres Přerov, příslušný tamtéž, náboženství římsko- katolické, otec dítěte, vzdělání 4 tř. měšťanky, 4 ročníky hospodářské školy, otec Jan, matka Františka roz. Bělková
Vojenská služba	Zařazen k Brigádní štábní rotě. Vojenská služba v ČR 1936-38 u Pěšího pluku 10, prezentován v Agde 18.2.1940, velitelský posudek voják vychytralý, málo ukázněný, pod dozorem pracuje velmi dobře, velmi dobrý řidič, vycvičen jako kulometčík a řidič, celkem osmkrát kázeňsky trestán / 25.9.1940 se pokusil civilní osobě prodat pistoli, trest 10 dní vězení po službě, 25.9.1941 nabídl se, že opatří fr. vojenskou pistoli trest 30 dní vězení po službě, dne 4.7.1944 jako motospojka jel velikou rychlostí ačkoliv věděl, že motocykl má nový motor a není zajetý, tím zavinil zadření válce, trest 21 dní vězení po službě /

Trestní oznámení	Podáno VB k PP dne 19.10.1944 pro §§ 457,732, odcizil stanovou tyč a okradl rtn. Klusáčka.Výslech dne 25.10.1944 rtn. Klusáčka, des. Bydžovského, voj. Zoldana
Obžaloba	Podána dne 3.11.1944 pod čj. Pr 143/44 pro přečin dle § 145, 146c, 292, 457, 732 v.tr.z..Téhož dne spis zaslán k PS, hlášení od BŠR stanová tyč byla erární, nyní na svém místě. Publikace obžaloby 4.11.1944 v 14.50 hod, nežádal obhájce
Hlavní přelíčení	Dne 15.11.1944 v době od 12.15 hod do 14.50 hod Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel rtn. Chrobok, PP npor. Fischl,obžalovaný žádné věci neukradl, rozhodně ne žádné žvýkačky, líčení odročeno na neurčito za účelem vyčíslení škody Dne 23.11.1944 v době od 10. 00 hod do 12.00 hod Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, slyšeni svědci rtm. Pohner, rtn.Klusáček,voj. Zoldan, svob. Štenaiteret, výslech znalce npor. Riedla. Během hlavního přelíčení se PS soud usnesl, že trestní řízení pro podezření z přečinu dle §§ 457,732 v.t.z. se dle § 306 odst.3 v.t.ř. zastavuje, s odůvodněním, že PP upustil během hlavního přelíčení dle § 292 v.t.ř. od obžaloby s odůvodněním, že skutková podstata tohoto trestného činu není dána.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 17.10.1944 u VB neuctivým chováním a hrubými výroky porušil povinnou úctu k rtn.Ferdinandu Klusáčkovi, tudíž porušil subordinaci způsobem na něž v §§ 147 až 155 v.tr. z. není uložen trest pro zločiny stanovený. Dne 19.10.1944 tamtéž odcizil voj.Janu Zoldanovi 450 kusů cigaret, 6 krabiček zápalek, 40 balíčků žvýkací gumy v celkové hodnotě Fffrs 195,50, tj. Kč.136,85, tudíž odňal ve svůj prospěch z držení a bez přivolení svého soudruha cizí věci movité hodnotu Kč 500 nepřevyšující, čímž spáchal přečin porušení subordinace podle § 145, 146 b,156 v.t.z. a přečin krádeže podle § 457,732 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání 3 týdnů zostřeného jedním postem a jedním tvrdým lůžkem týdně. Tento trest je nepodmíněný. Podle § 3 zák. čísl. 75/1919 Sb. z. a nař. vyslovuje se ztráta práva volebního do obcí na dobu 1 roku.
Další řízení	Výkon trestu odložen na neurčito rozkazem VB č. 265/44 ze dne 30.11.1944. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 3.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje za prominutý. Advokát JUDr. J. Mohadl z Přerova 28.1.1946 podal žádost o zahlazení trestu k Krajskému soudu v Olomouci.S.Klobouk pracoval jako hospodářský adjunkt
Poznámka	Dne 21.8.1945 demobilizován, adresa pobytu Tovačov, Sadová 397

Číslo spisu	**P 78/44**
Jméno, věk	Vojín Jaroslav Novák, T 929

	Narozen 25.11.1920 v Praze- Střešovicích, tamtéž příslušný, náboženství římsko- katolické, povoláním obchodní příručí, vzdělání 5 tř. obecné, 4 tř. měšťanky, 2 ročníky obchodní akademie, otec Josef. Matka Marie roz. Staňková, posledně bytem v ČR Praha-Hradčany, Vikářská 38 Vojín Emil Švarc, T 1130 Narozen 18.5.1920 v Hrádku, okres Sušice, tamtéž příslušný, náboženství římsko-katolické, dělník, vzdělání 5 tř. obecné, 3 tř.měšťanky, 2 ročníky hospodářské školy, otec Jan, matka Julie, roz. Kislerová, posledně bytem v ČR Hrádek 318
Vojenská služba	Zařazen k Brigádní štábní rotě, přísahal 3.11.1942, velitelský posudek voják neustálé povahy, líný, nespolehlivý, nekamarádský, čtyřikrát kázeňsky trestán / 9.1., 28.1, 26.7., 30.10.1944 /, udělena čs. pamětní medaile dne 7.3.1944, Zařazen k Brigádní štábní rotě, velitelský posudek voják tichý, snaživý, dobře vycvičen jako přední střelec z tanku, bez pochval a vyznamenání, kázeňsky trestán dvakrát
Trestní oznámení	Podáno velitelem roty škpt. Vaníčkem dne 1.11.1944 pro svémocné vzdálení, kdy oba odjeli stopem 26.10.1944 v době mezi 16-17 hodinou do Lille, tam se bavili a vrátili se druhý den v 15.00 hodin a hlásili návrat účetnímu rotmistrovi, téhož dne s nimi sepsán administrativní protokol, uvedli, že o tom, že mají jít do akce nevěděli
Obžaloba	Podána PP dne 3.11.1944 pod čj. Pr 144/44 pro přečin dle § 213 v.tr.z., dne 3.11.1944 spis zaslán k PS, Publice obžaloby oba 7.11.1944 od 10.10 hod do 10.15 hod, oba uvedli, že nemají co prohlásit
Hlavní přelíčení	Dne 15.11.1944 v době od 10.30 hod do 11.15 hod Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rt. Chrobok, PP kpt. Fischl, oba obžalovaní, oba dva se cítili vinni a trest přijali
Rozsudek	Jsou vinni, že dne 26.10.1944 v posádce Brigádní štábní roty ve Francii za války, bez dovolení podle předpisů vyžádaného společně se vzdálili od svého útvaru a zůstali nepřítomni až do dne 27.10.1944 15.00 hod., aniž by však při tom měli v úmyslu vyhnouti se na vždy své služební povinnosti, čímž spáchali přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.tr.z. a odsuzují se za to k trestu tuhého vězení v trvání 2 měsíců. Trest vyslovuje se nepodmíněně.
Další řízení	U obou odsouzených VB rozkazem 262/1944 ze dne 25.11.1944 odložen nástup výkonu trestu na neurčito. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 5.2.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal plk. Schuhmann
Poznámka	

Číslo spisu	**P 79/1944**
Jméno, věk	Svobodník JUDr. Harry Löwy, A 4598 Narozen 22.4.1903 v Teplicích- Šanově, příslušný do Prahy, náboženství židovského, povoláním advokát, školní vzdělání 5 tříd obecných, reálné gymnázium, absolvent UK, posledně bytem v ČR, Praha Doubravova 7
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu.Prezentován dne 2.2.1940 v Agde, přísahal tamtéž v květnu 1940, obdržel Medalii za zásluhy II. stupně, několikráte vyslovena pochvala za průběh vojenské služby
Trestní oznámení	VB zaslalo PP dne 18.10.1944, na místě činu provedeno šetření fr.civilní policií, vyhotoven podrobný náčrtek a Accident report. Zahájeno vyhledávání usnesením ve smyslu § 137/1 tr. řádu pod č.j. Pr 145/44 dnem 21.10.1944 pro přečin podle § 599 v.tr.z.
Obžaloba	Podána PP kpt. Fischlem dne 4.11.1944 pro spáchání tr. činu dle § 599 v. tr. zákona, téhož dne spisový materiál zaslán PS. Při publikaci obžaloby dne 5.11.1945 navrhl ustanovení obhájce ex-offo JUDr. Hojtaše a výslech svědka des.Chluma z dopravního oddílu, který byl jeho spolujezdec
Hlavní přelíčení	Dne 24.11.1944 v době od 10.00 do 14.45 hodin Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný uvedl, že jel velmi pomalu řídil naplněnou vodní cisternu zn. Bedford, jel ráno z stanoviště Vemars Cappel do St. Omer. Silnice byly velmi kluzké, pršelo, jel rychlostí asi 20 mil za hodinu, byl si vědom nebezpečí. Přijel k městu vyhýbal se protijedoucímu civilnímu vozu, chodce vůbec neviděl. Čtena zpráva fr. četnictva, překlad rtm. Zbytek. Výslech svědka des. Chluma uvedl, že obžalovaný jel obezřetně, byl spolujezdec, byla mlha, jet rychle nešlo kvůli naplněné cisterně. Jednání přerušeno na dobu 13.15 až 14.15 hod za účelem oběda. Přistoupeno k místnímu ohledání, na místo šli účastníci pěšky, proveden náčrt. Po návratu do jednací síně vynesen rozsudek. Nikdo ze zúčastněných se nevyjádřil.
Rozsudek	Podle ustanovení § 306 č.3 v.tr. řádu se obžalovaný zprošťuje od obžaloby, která jej viní, že dne 13.10. 1944 u St. Omer ve Francii jako řidič vojenského motorového vozidla jel tak rychle, že při vyhýbaní se civ. fran. autu prorazil pana Rogera Parkera, jenž utrpěl smrtelné zranění, tudíž dopustil se jednání o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných a podle předpisů zvlášť vyhlášených předvídati mohl, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž měl spáchati přečin proti bezpečnosti života dle § 599 v.tr.z. a měl být potrestán dle § 599/II v.tr. z.
Další řízení	
Poznámka	Poškozený Roger Parker, 33 let, bytem Argies, zemřel 30.10.1944

Číslo spisu	P 80/1944
Jméno, věk	Vojín Rudolf Rosemaga-Brodanský, T 951 Narozen 4.5.1911, Šporné, okres Šala, příslušný do Prahy náboženství římsko-katolické, povoláním modelář obuvi, školní vzdělání 3 tř. obecné, 2 tř. měšťanské, 3 tř.obchodní školy, hovoří francouzsky, polsky, rusky, nemá pochval a ani vyznamenání, otec Jan, matka Eva roz. Machová
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, 3 rota. Bojoval dva roky v Aregoně u mezinárodních brigád, potom dva roky u 129. interbrigády vše ve Španělsku, prezentován do čs. armády v lednu 1943, přísahal 18.2.1943. Velitelský posudek z 1.5.1944, zařazen jako řidič kolových vozidel, lze jej použít i jako číšníka v důstojnické jídelně, potřebuje neustálý dozor.
Trestní oznámení	Podáno velitelem roty kpt. Bílkem 22.10.1944, k svému jednání se doznává, VB brigády zasláno k PP dne 23.10.1944
Obžaloba	Zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137 voj.tr.ř. dne 27.10.1944 pro zločin dle § 243,230 v.t.z. Téhož dne zasláno na vědomí praporu, že PP přijede dne 31.10.1944 v dopoledních hodinách, aby provedl výslech celkem sedmi osob, žádal o zabezpečení jejich přítomnosti a přidělení jedné místnosti.Výslech dne 31.10.1944 provedl kpt. Fischl, slyšeni rtn.asp.Rozbořil, velitel čety který uvedl, že jej našel skrytého v křoví za frontou a rozkázal mu vrátit se, voj. Kapsa s nímž byl na hlídce, uvedl, že tu noc se stále střílelo, on odešel se sten-gunen, nechal jej na místě s pistolí a jedním granátem, přišel velitel a byl s ním v okopu něž se vrátil, je na vojně tři měsíce a měl taky veliký strach ale věděl, že musí zůstat na místě. Obžaloba podána dne 4.11.1944 pro tr. činy §§ 243,253,230,231 v.t.z. Téhož dne spis zaslán k PS. Publikace obžaloby dne 4.11.1944, ustanoven obhájce por. Steiner, upozorněn na to, že si může přivést vlastního.
Hlavní přelíčení	Dne 10.11.1944 v době od 10.00 do 15.45 hodin Soudce npor. Mrázek, přísedící npor. Kulka, kpt. Riedl z dopravního oddíl, zapisovatel rtm. Škarecký, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce npor. Steiner. Obžalovaný uvedl, že byl ve velmi špatném psychickém stavu vzhledem k zážitkům z bojů, dále, že se nešel nikam schovat, neutekl, hledal lepší místo a zpět se nemohl dostat. pro silnou palbu. Čteny výslechy svědků. Jednání přerušeno na jednu hodinu za účelem oběda. Po vynesení rozsudku obžalovaný uvedl, že si bere lhůtu na rozmyšlenou. Přípisem obhájce z 11.11.1944 trest plně přijmul.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 9.10.1944 při obléhání Dunkergue mimo dobu započaté již bitvy jako polní stráž opustil stanoviště ze strachu pod nicotnou záminkou a zůstal z něho vzdálen, čím spáchal zločin zbabělosti dle §§ 243,253 a zločin poručení povinnosti ve strážní

	službě dle §§ 230,231 a odsuzuje do žaláře v trvání 2 let zostřený 1 tvrdým ložem měsíčně.
Další řízení	Rozkazem VB z 20.11.1944 nařízen výkon trestu, nástup trestu 24.11. 1944, 6.12.1944 přemístěn do britské věznice.Dne 20.8.1945 dotaz voj. misie na další osud vězňů, 28.8.1945 přivezen z britské věznice do věznice PS III. Armádního sboru, 30.8.1944 přemístěn do věznice na Bory. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 16.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje za prominutý. Dne 22.9.1945 propuštěn z věznice a přemístěn k Dopravnímu oddílu.
Poznámka	Po službě ve Španělsku, byl po dva roky v koncentračním táboře v Africe potom pracoval v kamenolomu až do příchodu Američanů. Vojín Kapsa, bývalý bohoslovec, ze skupiny 12 mužů, kterým byla služba v čs. armádě povolena rozhodnutím papeže.

Číslo spisu	**P 81/44**
Jméno, věk	**Vojín Arnošt Ničevo, T 1046** Nar.23.6.1922 v Pudlově, okres Český Těšín, příslušný tamtéž, náboženství evangelické, povoláním účetní, školní vzdělání 5 tř. obecných, 4 tř.měšťanky, 1 rok obchodní akademie, otec Arnošt, matka Marie roz.Kondelová, posledně bytem v ČR, Bohumín Kostelní 153
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, 1. rota.Prezentován dne 31.8.1943, přísahal v Anglii 2.10.1943 v Milton Hall. Přišel jako zajatec z německé armády. Kázeňsky trestán dne 25.1.1944 a 16.9.1944, odsouzen rozsudkem PS I. stolice pod čj.32/44 pro zločin zběhnutí k trestu žaláře ve výměře 18 měsíců dne 6.5.1944, téhož dne nastoupil trest, 14.6.1944 trest přerušen na neurčito
Trestní oznámení	Dne 18.10.1944 vypracováno por. Dressem, uvedeno, že svým jednáním projevuje v prostoru čety zbabělost před nepřítelem a na stanovišti úkoly plní jen pod hrozbou pistole.Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1v.t.ř. pod čj.Pr 137/44 pro tr. činy dle § 183,198,243,251c v.t. dne 21.10.1944, téhož dne vydán zatýkací rozkaz, spis zaslán k PS pro publikaci vazby a provedení vyhledávacího řízení. Dne 21.10.1944 v 20.10 hod dodán do věznice PS, dne 22.10.1944 dne vyslechnut npor. Kulkou. Dne 31.10.1944 provedeno na stanovišti jednotky v poli celkem pěti výslechů

	svědků npor. Kulkou, 2.11.1944 další výslech obviněného
Obžaloba	Podána PP dne 6.11.1944 pod čj.Pr 135/44 pro zločin § 145,146c, 149, 243, 254c v.t.z., žaloba publikována dne 8.11.1944 npor. Mrázkem, vzal na vědomí, že mu byl ustanoven obhájcem npor. Hirsch
Hlavní přelíčení	Dne 14.11.1944 v době od 14.30 do17.20 hod Soudce npor. Mrázek, přísedící kpt. npor.Klíma, kpt. Žáček, zapisovatel rtm. Škarecký, PP kpt. Fischl, obhájce npor. Hirsch, obžalovaný uvedl do čs. armády vstoupil dobrovolně, proveden výslech svědků rtn. Tesaře, npor. Dresse, por. MUDr. Franka uvedl, že nebyl psychicky nemocen. Obhájce navrhl psychiatrické vyšetření obžalovaného, návrh po tiché poradě soudu zamítnut. Jednání na 24 hodin přerušeno. Dne 15.11.1944 v 09.00 hodin vynesen rozsudek, odsouzený i obhájce se vzdávají opravných prostředků, obžalovaný odveden zpět do vazby.
Rozsudek	Jest vinen že mezi 14 až 18.10.1944 za obléhaní Dunkergue, byv určen polním strážným spolu s voj.Řezáčem opustil svoje místo, byv určen polní stráží čet. Lefkovičem nevykonal svůj úkol přičemž se zahrabal se do písku, byv určen polním strážným čet. Mrázkem opustil svoje místo a zalezl do krytu, po vyhlášení poplachu, byv vyslán aby odstranil poruchu kulometu, zalezl i s kulometem do sklepa a po dobu poplachu se nevrátil, ve službě návěstného před 3. četou opustil svoje stanoviště, odběhl do budovy a prohlásil, že venku se střílí a na rozkaz aby se vrátil odvětil, že se na to stejně vysere. Dne 16.10.1944 tamtéž zapomněl zajistit, kdy má nastoupit službu na pozorovatelně 3. čety vystřídal pozdě des. asp. Chmelaře. V noci na 19.10.1944 jako táborový strážný v obvodu zadního sledu Tankového praporu 2 svémocně opustil své stanoviště dříve než byl střídán. Dne 16.10.1944 neuctivými výroky vůči rtm. Tesařovi, výrokem, „ když má jít na snídani, tak je pro něj vždycky nějaká práce a já se mu na to stejně vyseru“, opominul povinnou úctu. Kolem 10.10.1944 tamtéž vychvaloval německou armádu, v noci na 16.10.1944 tamtéž prohlásil, že ani v německé armádě se s chlapy se nezachází jako u nás a koncem srpna 1944 v Anglii prohlásil, že byl k službě v čs. armádě donucen násilím, čímž spáchal zločin zbabělosti dle §§ 243, 253 v.t.z., zločin porušení subordinace dle §§ 145,146 c, 151 v.t.z, zločin porušení povinností ve strážní službě dle § 230, 231v.t.z., přečin porušení subordinace dle §§ 145,146 b,156 v.t.z a kázeňské přestupky a odsuzuje se k trestu žaláře v trvání tří a půl let. Podle § 3 zák.č.75/1919 Sb.z.a n. vyslovuje se ztráta práva volebního do obcí. Podle § 127 v.tr.z. se započítává vazba od 21. října 1944 do 14.listopadu 1944.
Další řízení	Dne 17.11.1944 VB využiv svého práva dle § 479 v.t.ř nařídil výkon trestu uloženého PS / brigádní rozkaz č.257 čl. 2034 z 21.11.1944/, dne 6.12.1944 odsouzený byl předán do trestnice C.O. No.3 Prison Det Barrack, dne 6.8.1945 psychiatricky vyšetřen v 32 Br. General Hospital British Liberation Army. Dne 17.1.1945 administrativně přemístěn Doplňovací rotě. Usnesením z 24.8.1945 PS III.

	Armádního sboru soudce škpt. Klímy rozhodl, že není možno postupovat dle § 389/2 v.t.ř a konec trestu je stanoven na 21.4.1948. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 17.9.1945 se uložený trest na základě amnestie Prezidenta republiky ze dne 29.srpna.1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal soudce pplk. Menšík. Dne 21.9.1945 v 19.05 hod předán odsouzený zástupcům Tankové brigády 13.
Poznámka	V odůvodnění rozsudku podrobně rozebrán názor soudu na slovo bitva, boj.

Číslo spisu	**P 82/44**
Jméno, věk	**Vojín Imrich Haltoš, R 1949** Narozen 25.8.1917 v Bratislavě, příslušný tamtéž, ženatý, náboženství židovského, povoláním brašnář, školní vzdělání 5 tř.obecných, 4 tř. měšťanské, 4 ročníky obchodní akademie s maturitou, ovládá dokonale slovem i písmem pět řečí, otec Ignác, matka Margareta roz.Frischová, posledně bytem v ČR, Bratislava Suché Mýto 37.Rodina žila v Tel- Avivu, ulice Machmani 3
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu. Prezentován dne 15.7.1942 na St. Východě, přísahal tamtéž, sloužil u RDZ, přemístěn odsud 6.8.1944, vycvičen jako univerzální řidič kolových vozidel Carier Univerzal a Lloyd, dne 7.3.1944 udělena pamětní medaile
Trestní oznámení	Zahájeno vyhledávající řízení usnesením ve smyslu § 137/1 v.t.ř. dne 13.11.1944 pro spáchání přečinu dle § 599 v.t.z.
Obžaloba	Spis zaslán k PS dne 14.11.1944. Publikace obžaloby 14.11.1944, prosil o obhájce ex-offo.Dne 15.11.1944 zaslána určovací listina obhájce a obžaloba k rukám por. Hirsche. Dne 22.11.1944 PP dotazem zjistil, že obžalovaný byl trestán pokutou 20 L za neopatrnou jízdu na PS na St. Východě.
Hlavní přelíčení	Dne 24.11.1944 v době od 15.00 do 17.00 hodin Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rtn.Chrobok, PP kpt. Fischl, obhájce npor. Hirsch, obžalovaný vinu popřel a uvedl, že náčrtek provedený OPČ je nesprávný, obhájce navrhl připuštění svědka svob.Elberta, návrhu vyhověno, svědek uvedl, že byl spolujezdcem,

Rozsudek	Jest vinen, že dne 3.11.1944 jako řidič 15 cwt voj. motorového vozidla při vyhýbání se motocyklu řízeném svob.Stračinou a jedoucímu po nesprávné straně se choval tak neopatrně, že spoluzavinil srážku obou vozidel, při které byl svob. Stračina smrtelně zraněn. Čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr.z. a odsuzuje se k trestu vězení v trvání 14 dnů. Podle §§1 a 3 zák. č. 562/1919 Sb. se povoluje obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu jednoho roku.
Další řízení	Dne 30.11.1945 zaslán PS III. Armádního sboru dotaz k Tankovému sboru 1 dotaz na chování odsouzeného, přemístěn k Tankové brigádě 14 do Turčianského Sv. Martina. Dne 24.1.1946 neveřejné zasedaní PS III Armádního sboru, usnesení, ve zkušební době se osvědčil.
Poznámka	Poškozený svobodník Emil Stračina, R 1010, narozen 14.5.1919 Nová Baňa, okres Žiar nad Hronom, motoprapor, zemřel na následky zranění dne 4.11.1944, pohřben dne 6.11.1944 Cementry St.Omer Grave, Now 3, Row 1 /výpis z brigádního rozkazu 249, článek 1987 /.

Číslo spisu	**P 83/1944**
Jméno, věk	Svobodník Miloslav Taubel, R 2294 Narozen 22.4.1908 v Praze, příslušný do Prahy, náboženství římsko-katolické, povoláním barový hudebník, ženatý, otec dvou dítek 12 a 13 let, rodina žije v Istanbulu, posledně bytem v ČR, Praha VIII, Palmovka 4, otec Alois, matka Žofie, roz. Aubrechtová, Vojín Dalibor Zika, T 1460 Narozen 23.9.1925 ve Vrchoslavě, okres Teplice- Šanov, příslušný tamtéž, náboženství římsko- katolické, povoláním holičský pomocník, svobodný
Vojenská služba	Svobodník Taubel, zařazen k Lehké brigádní ambulanci, vojenská služba v ČR 1928-31, prezentován v roce 1943, přísahal v Jeruzalémě v roce 1943. Velitelský posudek veselý až agilní hlavně v soukromých věcech, bez zvláštního zájmu o službu Vojín Zika, zařazen k Lehké brigádní ambulanci dne 15.9.1944, prezentován v dubnu 1943 na St. Východě velitelský posudek voják tichý, pracovitý, ochotný vzhledem k věku velmi dětinský.Dvakrát se hlásil dobrovolně jako člen ozbrojené hlídky do míst kde byli nepřátelští agenti.
Trestní oznámení	Velitelem Tankového praporu 2 zasláno dne 20.10.1944, v první linii musí mít vojáci pocit, že v případě, že jsou-li zraněni bude o ně dobře a hlavně včas postaráno.Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1v.t.ř pod čj. Pv 67/1944 kpt. Fischlem dne 25.10.1944 pro zločiny dle § 243,251,261 v.t.z. u svob. Taubla a

	voj. Ziky pro zločin 243, 251 c v.t.z. Dne 25.10.1944 vydán zatýkací rozkaz na svob. Taubla a dne 27.10.1944 o 10.10 hod byl předán věznici PS v Nordpenne.
Obžaloba	Dne 25.10.1944 spis zaslán PP k PS k provedení vyhledávacího řízení pro závažnost případu a vlastní přetížení, dne 28.10.1944 proveden výslech obviněných npor. Klímou, ukončen v 20.20 hodin, dne 7.11.1944 provedeny na SV tankového praporu výslechy čtyř svědků, 9.11.1944 výslech svědka kpt. MUDr. Blitze k řádné instruktáži sběračů raněných. Obžaloba podána 14.11.1944 a téhož dne spis zaslán k PP. Dne 17.11.1944 ustanoven přísedícím kpt. Guttmann. Publikace obžaloby dne 17.11.1944, oba bez návrhů a požádali o obhájce ex-offo.
Hlavní přelíčení	Dne 21.11.1944 v době od 14.00 do 17.25 hod. Předseda senátu npor. Mrázek, přísedící kpt. Guttmann, npor. Munk, zapisovatel rtm. Škarecký, PP npor. Fischl, obžalovaní, obhájci por. Hirsch, por. Novák. Při výslechu Taubel vypovídal velmi v neprospěch Ziky. Obžalovaný Zika uvedl, že do bojového postavení se vrátil pro raněného s ostatními šel, raněný tam již nebyl. Dne 22.11.1944 PP ohlasil odvolání do výroku o trestu, písemné vyhotovení odvolání zasláno 12.12.1944.Obhájce por. Hirsch předložil PS odvolání co do trestu 22.11.1944. Dne 6.12.1944 podáno odvolání obhájcem por. Novákem. Přednosta PS zaslal 23.12.1944 spis k VPS do Londýna. Neveřejné zasedání VPS v Londýně dne 26.1.1945 a téhož dne byl spis zaslán zpět k PS.
Rozsudek	Jsou vinni, že 18.10.1944 při obléhaní Dunkergue ve Francii mimo dobu již započaté bitvy s nepřítelem pod nicotnou záminkou silné nepřátelské palby, kterou se nedá projít, hleděli se vyhnouti odnesení raněného čs. vojáka, tudíž provedení rozkazu spojeného s nebezpečím nepřátelské srážky, totiž palby a snažili se tak vyhnouti proti své povinnosti osobní. Obžalovaný svob. Taubel sám, že dne 22.10.1944 tamtéž ve službě dozorčího desátníka se vrátil opožděně zpět do služby, zůstav bez povolení vzdálen přes šest hodin Čímž spáchali oba obžalovaní zločin zbabělosti podle § 243,253 v.tr.z. a obžalovaný Taubel mimo to ad. II. kázeňský přestupek a odsuzují se za to, svob. Taubel do žaláře v trvání tří roků, zostřeného postem měsíčně a vyslovuje se ztráta čs. pamětní medaile a degradace s možností postupu do vyšší hodnosti voj.Zika do žaláře v trvání osmnáct měsíců zostřeného postem měsíčně, u obou se vyslovuje ztráta práva volebního, obžalovanému svob. Taublovi se započítává vyšetřovací vazba od 27.10. do 21.11.1944
Další řízení	Vojín Taubel trest nastoupil 20.3.1945 v 16.30 hod, sepsán nástupní list rtm. Rozhoňem, dne 23.4.1945 v 13.00 hod převezen OPČ pod velením škpt. Divokého do British Military on Detencion Barrack, dne 11.5.1945 trest přerušen na základě rozkazu VB 89/530. Dne 20.8.1945 nastoupen trest v věznici Plzeň – Bory. Usnesením Polního soudu III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 30.8.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta ze dne

	29.8.1945 republiky prohlašuje za prominutý. Propuštěn dne 31.8.1945 v 07.50 hodin z výkonu trestu
Poznámka	Dne 30.1.1947 požádal NVS Vojenský justiční archiv o zaslání spisového materiálu.

Číslo spisu	**P 84/44**
Jméno, věk	Vojín Pavel Fiedman, F 1961 Narozen 6.4.1917 v Košicích, příslušný tamtéž, náboženství židovského, studující, ženatý, školní vzdělání 5 tř. obecných, 4 tř. měšťanské, hudební škola, hovoří česky, maďarsky , anglicky , německy, otec Šalamoun, matka Hana, roz. Gusrergová. Do 3.3.1939 bydlel v Brně, od podzimu 1939 v Tel- Avivu, rodiče bydlí v Košicích
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1. Prezentován dne 26.1940 v Agde, zařazen k Pěšímu pluku 2, absolvoval výcvik jako řidič kolových vozidel. Vojenský posudek z 23.11.1944, voják méně ukázněný, těkavé povahy, nepozorný, rád odmlouvá. Jako řidič málo vycvičen, vojenské vystupování žádné, pro nedostatek řidičů nemohl mu být vůz odebrán ihned .Od 2.12.1940 do 5.11.1944 7 x kázeňsky trestán. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dne 24.12.1942, neboť při zájezdu hudby 5.11.1942 uvedl v dopise skutečnosti, jenž by mohly sloužit k informaci nepřátelských osob, řízení odloženo 2.2.1943.Udělena čs. pamětní medaile dne 7.3.1944
Trestní oznámení	Velitelem. praporu 1.11.1944, konstatováno vážné zranění des. Krále. Zahájeno vyhledávácí řízení usnesením ve smyslu § 137/1 v. t.ř. pod čj. Pr 150/44 dne 2.11.1944 PP kpt. Fischlem pro přečin dle § 599 v.t.z.
Obžaloba	Podána PP dne 16.11.1944 a téhož dne spis zaslán k PS k nařízení hlavního přelíčení
Hlavní přelíčení	Dne 16.11.1944 vydán samosoudcem npor. Munkem trestní příkaz, doručen obžalovanému 24.11.1944.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 10.10.1944 na silnici v Bergues-Wormhout jako řidič vojenského nákladního vozu zn. Ford čísl.Z-4958299 jel tak neopatrně, že jeho vozidlo dostalo při prudkém brždění dostalo smyk, při čemž spolujedoucí des. Ludvík Král byl těžce zraněn, tudíž dopustil se jednání, o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných a podle předpisů zvláště vyhlášených předvídati mohl, že jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo nebezpečí těla lidského. Čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života dle § 599 v.tr.z., a odsuzuje se k trestu peněžitému ve výši 250,- Kč tj. Ffrs.357,12., v případě

	nedobytnosti k trestu vězení v trvání jednoho týdne.
Další řízení	Přípis soudce ke kanceláři soudu 17.11.1944, aby případně převzatý obnos byl uložen do Spořitelny čs. zahraničního vojska na vkladní peněžitý list. Dne 13.1.1945 převzal rtm. Škarecký 357 Ffrs
Poznámka	Trestní příkaz po týmž čj. a týchž dat vydán dvakrát, první vyhotovení uvedeno s datem nehody dne 10.10.1940, odsouzený hlásil dne 6.12.1944, že v uvedený čas neřídil vůz na této silnici, neboť se toho času nacházel v Anglii.Dne dne 9.1.1945 učiněn dotaz soudu k jednotce na poměry rodičů

Číslo spisu	**P 85/44**
Jméno, věk	Vojín Josef Ferenc, F 3785 Narozen 2.2.1918 v Dobšinné, příslušný tamtéž, náboženství evangelického, svobodný, zemědělec
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1, přemístěn od Protiletadlové baterie. Prezentován dne 4.6.1940 v Agde, velitelské hodnocení, pro velmi časté onemocnění se málo účastnil vlastního výcviku, nestálý, málo kamarádský, méně spolehlivý, dobré vojenské vystupování, od 22.1.1943 celkem 6 x kázeňsky trestán, dne 26.10.1942 poučen o významu vojenského tajemství, dne 24.12.1942 odeslán na zdravotní dovolenou, 20.3.1943 superarbitrován, znovu prezentován 1.1.1944, dne 5.4.1944 odňata hodnost desátníka
Trestní oznámení	Velitelem baterie dne 18.8.1944, protokolárně vyslechnut, uvedl, že odmítl nastoupit k raportu aby svým jednáním dosáhl svého přemístění za svým příbuzným. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením § 137/1 v.t.ř. pod čj.Pr 151/44 dne 21.8.1944 a téhož dne vyslechnuto osm svědků, dne 21.8.1944 spis zaslán zápolnímu PP dle směrnice 412/1/44 Overlod. Administrativní šetření po pobytu voj. Ference. Dne 22.8.1944 voj. Ferenc odeslán od NT k Tankovému praporu 1.Usnesením dle § 139 v.t.ř. zápolní PP npor. Aufricht ze 26.10.1944 odstupil spis k PP u brigády v poli, téhož dne vypraven do pole 28 stránkový spis.
Obžaloba	Obžaloba podána PP dne 17.11.1944, spis zaslán k PS k nařízení hl. líčení, publikace obžaloby 19.11.1944, obžalovaný požádal o ustanovení obhájce npor. Weinera z Tankového praporu 1
Hlavní přelíčení	Dne 24.11.1944 v době od 14.00 do 14.15 hod Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel Škarecký, PP npor. Fischl, obžalovaný, obhájce npor. Weiner, obžalovaný stále opakoval, že se ničeho nedopustil, obhájce požádal o trest mírný a spravedlivý
Rozsudek	Jest vinen, že dne 18.8.1944 ve Velké Británii neuposlechl rozkazu npor. Krause, aby nastoupil do zaměstnání, tudíž úmyslně neuposlechl služební rozkaz, aniž se tak stalo za okolností přitěžujících v § 149 v.tr.z. a aniž zločin zanechal škodlivých

	neuposlechl služební rozkaz, aniž se tak stalo za okolností přitěžujících v § 149 v.tr.z. a aniž zločin zanechal škodlivých následků, čímž spáchal zločin subordinace podle §§ 145,146c,150 v.tr.z. a odsuzuje se do žaláře v trvání dvou měsíců zostřených týdně tvrdým ložem, trest je nepodmíněný.
Další řízení	Výkon trestu odložen na neurčito na základě rozkazu VB č.264/44 ze dne 27.11.1944
Poznámka	Dne 17.4.1944 odsouzen PS v VB pro zločin zběhnutí k trestu 9 měsíců žaláře, trest přerušen dne 29.6.1944 rozkazem VB 2.6.1944. Usnesením PS I. stolice v Plzni ze dne 29.8.45 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý.

Číslo spisu	**P 86/44**
Jméno, věk	Vojín Josef Bernátek, W 264 Narozen16.2.1923 Mikulčicích, příslušný Nové Lhoty, okres Hodonín, povoláním mědikovec, náboženství římsko-katolické, svobodný, školní vzdělání 5 tř. obecných, 3 tř. měšťanské, 2 ročníky odborné školy, otec Josef, matka Anna
Vojenská služba	Zařazen k velitelské rotě Tankového praporu 2, prezentován 13.10.1944 v Amiens, přišel z německé armády
Trestní oznámení	Velitelem roty por. Dress bylo určeno na vojína Pavlíka v této věci zavedeno vyhledávací řízení, voj. Bernátek slyšen soudcem spolu s ostatními svědky dne 9.11.1944.
Obžaloba	Podána dne 24.11.1944 PP kpt. Fischlem pod čj. Pr 86/44, obžaloba publikována por. Dresem 30.11.1944, uvedeno, že velitel se domnívá, že je možno od soudního projednání upustit, neboť jeho vojenské chování je přímo ukázkové. Obžalovaný požádal o ustanovení obhájce por. Hirsche.
Hlavní přelíčení	Dne 14.12.1944 v době od 14. 00 do 17.00 hod Předseda senátu npor. Mrázek, přísedících npor. Kulka, npor. Stein, zapisovatel rtm. Škarecký, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce por. Hirsch. Původně určený přísedící por. Daněk z Tankového praporu 2 se pro bojové nasazení nedostavil. Obžalovaný uvedl, že byl jako pěší záloha tankových osádek a střežili přední okop, nepřítel shazoval mnoho olejových bomb, popálilo jej to na ruce a oči měl plné písku a vlastně oslepl, velitel družstva čet. Daněk jej poslal si vypláchnout oči, utekl do domku a tam hledal vodu, vrátil se zpět, když pro něho velitel došel, byl tam vlastně delší dobu, po celou dobu byl zmaten ohněm, byl tam s ním voj. Pavlík co bylo s ním pořádně neví. Obhájce navrhl slyšet znalce pro posouzení jeho ovlivnění zraněním, návrh byl zamítnut
Rozsudek	Jest vinen, že v noci ze dne 4 na 5. listopadu 1944 při obléhání

	Dunkerque jako člen osádky okopu v předním postavení 2/2 tan.roty mimo dobu již započaté bitvy s nepřítelem za přepadu olejovými bombami po povoleném vyčištění si očí mimo vykázané mu místo v okopu se skryl a do okopu se již nevrátil zpět, tedy jako vojenská osoba snažil se vyhnout se osobnímu nebezpečí proti své povinnosti a neprovedl tak rozkaz vrátiti se do okopu a setrvati v něm, tedy se vyhnul provedení uvedeného rozkazu spojeného s nebezpečím nepřátelské srážky, čímž spáchal zločin zbabělosti podle §§ 243,253 v.tr.z. a odsuzuje se za to do žaláře v trvání 4 měsíců zostř. tvrdým ložem, obžalovanému se povoluje podmíněný odklad výkonu trestu a stanoví se doba zkušební na dva roky
Další řízení	Usnesením PS I. stolice v Plzni dne 28.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky ze dne 29.srpna 1945 se trest považuje za prominutý.
Poznámka	Dne 15.9.1945 byl v činné službě, posádka Klatovy

Číslo spisu	**P 87/44**
Jméno, věk	Vojín Bedřich Eisinger, F 722 Narozen 21.6.1905 ve Vídni, příslušný do Podivína okres Hodonín, náboženství židovského, povoláním dopravce- šofér, ženatý, otec dítěte, školní vzdělání 4 tř. obecné, 4 tř. reálného gymnázia, otec Emil, matka Olga roz.Brandweiseová. Posledně bytem v ČR Brno Na Špitálce 39, manželka žije v Tel- Avivu, Šonat Machnet Street 67, rodiče ve vlasti
Vojenská služba	Zařazen k Lehké brigádní ambulanci. Prezentován 25.11.1939 v Agde společně s dvěmi bratry, zúčastnil se bojů ve Francii, jednou kázeňsky trestán v roce 1941 za přetažení večerky o dvě hodiny, velitelský posudek prvotřídní řidič, velmi pracovitý a neobyčejně spolehlivý. Udělena Pamětní medaile dne 7.3.1944.
Trestní oznámení	Dne 18.11.1944 zasláno z VB k PS. Přípis PS k VB 28.11.1944 v němž žádal o okamžité zaslání směrnic vydaných pro fotografování za přesunu brigády. Dne 3.11.1944 na VB provedl šetření v této věci rtn. Chrobok s tím, že nebyl veden věcný rejstřík a hledání velmi obtížné. Dne 1.12. 1944 se k soudci dostavil voj. Eisinger s tím, že uvedl čtyři svědky, jenž dosvědčí, že fotografoval pouze jeden vůz na památku a svědectví kpt. Belzy, že na filmu byl exponován jeden snímek, žádal, aby byli soudem slyšeni.
Obžaloba	Podána PP dne 28.11.1944 a téhož dne spis zaslán k PS k nařízení hlavního líčení. Při publikaci obžaloby uvedl, že si zvolil obhájce por. Hirsche, sám mu doručí opis obžaloby a vyrozumí jej o místě a datu soudního jednání.
Hlavní přelíčení	Dne 18.12.1944 v době od 14.15 do 15.30 hod. Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fichl,

	k jednomu snímku, dotaz soudu na výši jeho žoldu. Připuštěn výslech svědků obhajoby kpt. Belzy a čet.Tichého. Trest obžalovaný přijal.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 29.8.1944 v londýnském přístavu přes výslovný zákaz fotografoval, tudíž neuposlechl všeobecného rozkazu svých představených o zákazu fotografování, aniž se tak stalo za okolností, ze kterých v §§ 147-155 v.tr. z. jest uložen trest pro zločiny stanovený, čímž spáchal přečin porušení subordinace podle §§ 145,146c, 156 v.t.z a odsuzuje se za to k peněžitému trestu ve výši Ffrs 200, v případě nedobytnosti k trestu vězení v trvání 1 týdne.
Další řízení	Uvedenou částku obžalovaný předal 1.1.1945 rtn. Chrobokovi obnos, dne 10.1.1945 uložen na vkladní knížku PS vedenou u Spořitelny čs. vojsk v zahraničí. Dne 6.1.1945 se odsouzený dostavil k soudci a požádal o vydání zajištěného fotografického přístroje, aby jej mohl bratru čet. Eisingerovi odeslat do Anglie.
Poznámka	Záznam z 10.6.1945 deponované peníze budou použity do fondu pro siroty po padlých. Vyřizoval por. Gol.

Číslo spisu	**P 88/44**
Jméno, věk	Vojín JUDr. Karel Stadler, R 1921 Narozen 15.6.1908 v Mostu, příslušný do Teplic – Šanova, náboženství židovského, povoláním advokátní koncipient, školní vzdělání 5 tř. obecných, 8 tř. gymnázia, 8 semestrů UK, svobodný, národnosti české, otec Adolf, matka Berta roz. Krbsová, posledně bytem v ČR Praha, Holešovice, ulice Veverkova
Vojenská služba	Zařazen k OKBÚV. Prezentován dne 15.7.1942, přišel z USA. Dne 12.1.1945 přemístěn k motopraporu. Velitelský posudek voják tichý, zcela lhostejný, nesvědomitý, nevojenského vystupování, jest přítomen tělem, duší ne, příliš zvětšuje svoji tělesnou vadu srdeční, bez kázeňských trestů
Trestní oznámení	Trestní oznámení velitele OKPUV, neznal vůbec přidělené heslo, odešel do kukuřičného pole a odtud pálil vlastní zbraní po stínech a zavinil zranění fr.strážného. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137/1 t.ř. pod čj. Pr 149/1 v.t.ř. dne 16.11.1944 kpt. Fischlem pro přečin dle § 231 v.t.z., PP za přítomnosti tlumočníka rtm. Zbytka vyslechl dne 25.11.44 svědka Ch.Pilout nar.26.4.1926 uvedl, že viděl mnoho stínů a proto začal střílet, další výslechy svědků dne 5.12.,12.12.1944. Dne 6.1.1945 proveden PP náčrt místa, 9.1.1945 pokračováno ve vyhotovování náčrtu
Obžaloba	Podána PP dne 28.12.1944 a téhož dne spis zaslán k PS k nařízení hlavního líčení,12.1.1945 dopis obžalovaného k PS v němž navrhl nová svědectví a žádal o nahlédnutí do seznamu obhájců, dne 7.12 PS zaslal seznam obhájců,
Hlavní přelíčení	Dne 12.1.1945 v době od 14.00 do 17.10 hod.

	Předseda npor. Mrázka, přísedících kpt. Svoboda, npor. Kulka, PP kpt. Fischl, rtm. Škareckého zapisovatel, obžalovaný, obhájce por. Frankl, obžalovaný navrhl provést místní ohledaní, zamítnuto, uvedl, že ve tmě viděl stíny, proto se přesunul na jiné stanoviště, jednal rozhodně v zájmu služby, obhájce navrhl provést další místní ohledání, slyšeni dva svědci
Rozsudek	Jest vinen, že dne 1.11.1944 za obléhání Dunkergue jako polní strážný na stanovišti v kulometném postavení třetí baterie OKPÚV vzdálil se za předepsané hranice, přičemž neporušil povinnosti ve strážní službě, jak je uvedeno v předcházejícím ustanoveních hlavy sedmé v.tr.z., čímž spáchal přečin porušení povinnosti ve strážní službě podle § 242 v.t.z. a odsuzuje se do vězení v trvání 6 týdnů, trest je nepodmíněný.
Další řízení	Usnesením PS I. stolice I. stolice v Plzni ze dne 8.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.srpna 1945 považuje za prominutý.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 89/90**
Jméno, věk	Svobodník Josef Fodrán, F 3184 Narozen 11.6.1921 v Piešťanech, příslušný tamtéž, náboženství římsko-katolické, povoláním pokrývač, svobodný, školní vzdělání 5 tř. obecných, 2 tř. měšťanské, umí německy a maďarsky
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2. Prezentován 27.3.1940.Vojenský posudek nerozvážný vojín, méně chápavý, ale pracovitý a snaživý, velmi dobrý řidič tanku, velmi lituje svého přestupku, podléhá však vlivu okolí, státně velmi spolehlivý
Trestní oznámení	Velitelem roty pro zběhnutí, opil se, nestačil se vrátit, dne 3.10.1944 oznámil, že jde pro prádlo a vrátí se za hodinu. Sepsán výkaz o zběhnutí, měl na sobě v době zběhnutí battledres, černý baret, kožené boty a spinky. Dle šetření provedeném OPČ dne 7.10.1944 měl v Potiany známost s vdovou slovenské národnosti se dvěmi dětmi a denně ji navštěvoval.
Obžaloba	PP vydal zatykač dne 11.10.1944 pod čj. Pr.44, téhož dne zaslán spis k PS pro vlastní přetížení, o zatykači vyrozuměn správce věznice. Dne 30.10.1944 soudce provedl na stanovišti jednotky administrativní výslech tří svědků, 2.11.1944 zatykač odvolán, jmenovaný dostavil se sám k soudci, vazba uvalena nebyla. Dne 26.10.1944 se sám přihlásil OPČ v Falaise, dne 28.10.1944 dopraven k praporu a ihned zasazen do akce. Podána PP dne 30.11.1944 pro přečin dle § 212 v.t.z., publikace obžaloby 6.12.1944 v 16.15 hod. požádal o obhájce
Hlavní přelíčení	Dne 18.12.1944 v době 14.30 ho do 15.20 hod

	Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce por. Hirsch. Obžalovaný uvedl, že vyzvedl prádlo a potom se opil se v hostinci, ráno se probudil zimou v příkopě a šel na místo kde byl prapor a všichni byli pryč, celou dobu hledal kamarády, bál se přihlásil u Angličanů, spal v německých bunkrech a jedl ovoce, dne 26.10. 1944 potkal čs. četníky tak se k nim hlásil, u známé nebyl, k dotazu obhájce uvedl, že když se přihlásil tak měl na sobě pracovní stejnokroj, obhájce důrazně upozornil na mandantovu nerozvážnost
Rozsudek	Jest vinen, že dne 3.10.1944 v posádce Tankového praporu 2 ve Francii za války bez povolení, podle předpisu vyžádaného opustil svoji jednotku a zůstal vzdálen až do 26.10.1944, aniž měl v úmyslu vyhnouti se na vždy své vojenské služební povinnosti, čímž spáchal přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.t.z. a odsuzuje se k trestu tuhého vězení v trvání 2,5 měsíce, trest se vyslovuje nepodmíněně
Další řízení	Povolen odklad trestu rozkazem VB čl.3 čl. 121 ze dne 3.1.1945. Usnesením PS I. stolice v Plzni ze dne 28.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1946 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Dne 30.12.1944 cestou správní odňata hodnost svobodníka. NVS požádal o zaslání spisu dne 29.10.1947 a 7.12.1947 jej vrátil do Vojenského justičního archivu

Číslo spisu	**P 90/44** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	P 91/44
Jméno, věk	Praporčík Josef Přichystal, J 1479 Narozen 9.8.1910 v Jevíčku, okres Moravská Třebová, příslušný tamtéž, náboženství římsko-katolické, svobodný, rotmistr armády z povolání, otec František, matka Marie roz. Plesová, posledně bytem v ČR Brno, Pražská 53
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, 3. rota. Rotmistr armády z povolání od roku 1933, prezentován v Polsku v červnu 1939, služba v Cizinecké legii, znovuprezentován 26.9.1939, přísahal 28.10.1939, nebyl kázeňsky trestán, udělena Pamětní medaile dne 7.3.1944, vojenské hodnocení ukázněný, kamarádský, velmi dobrý řidič, ve funkci velitele intendančního skladu se osvědčil jako výtečný
Trestní oznámení	Velitelem styčné skupiny dne 11.11.1944, dne předchozího

	funkci velitele intendančního skladu se osvědčil jako výtečný
Trestní oznámení	Velitelem styčné skupiny dne 11.11.1944, dne předchozího vyrozuměn v 21.50 hod službu konající důstojník o DN, dostavil se na místo, byla tma a silný vítr, na místě vozidlo č. I 54 06 805, u levého zadního kola velká kaluž krve, stupka utržena na chodníku. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137/1 t.ř. dne 14.11.1944 pro přečin dle § 599 v.t.z, téhož dne spis zaslán k PS za účelem vlastního vyhledávaní pro závažnost nehody a provedení ohledání místa nehody. Dne 28.11.1944 provedeno místní ohledání v době od 14.00 do 16.00 hod, přítomni npor. Klíma, npor. Fischl a znalec kpt.Vojtěch / přísaha složena pod čj.279/43 /, spis zaslán znalci 29.11.1944, vypracován posudek dne 5.12.1944
Obžaloba	Podána dne 12.12.1944 pod čj. Pr 148/44 pro přečin dle § 599 v.t.z. Publikace obžaloby 15.12.1944, obhájce nežádal, dne 12.12.1944 PS zasílal přípis VB, odepsáno, že umístění zadních světel bude překontrolováno
Hlavní přelíčení	Dne 2.1.1945 v době v době od 10.30 hod Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel rt. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, odmítl, že by se dopustil jednání, srážce by nezabránila ani stráž na místě, ze zraněných byl silně cítit alkohol, navrhl provést rekonstrukci na místě, odmítnuto, slyšen svědek rtn. Malina spolujezdec, uvedl, že byl na mimo vůz již od 19.00 hod potom viděl jenom mrtvého a rozbitý motocykl, vůz stál správně
Rozsudek	Jest vinen, že dne 10.11.1944 za tmy na silnici Cassel- Wormhoudt /deparment Nord / ve Francii jako řidič vojenského nákladního vozidla zn. Dodge opatřeného zadním orientačním světlem na nesprávné straně, postavil toto vozidlo sice částečně na banket, ale tak nesprávně a neopatrně, že 96 cm vozidla přečnívalo do jízdní dráhy a ponechal vozidlo bez dohledu osoby řídící dopravu po dobu jedné hodiny, čímž spoluzavinil že na jeho stojící vozidlo narazil motocykl se dvěma příslušníky fr.policie, kteří byli smrtelně zraněni, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.t.z. a odsuzuje se za to k trestu vězení u dozorce v trvání 10 dnů, zostřeného jedním postem, povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu se zkušební dobou 3 let.
Další řízení	Správní řízení pro odnětí hodnosti nebylo zavedeno, rozkazem VB č.19-Dův /1.odd. z 10.1.1945. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech dne 26.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 29.srpna 1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Dne 4.1.1946 podal odsouzený návrh k NVS o obnovu řízení, dne 14.2.1946 senát tohoto soudu ve složení plk. Kulhánek a škpt. Hermann- Vlašský tento návrh zamítl.

Číslo spisu	**P 92/44**

	Narozen 29.12.1919 v Českém Těšíně, tamtéž příslušný, náboženství římsko-katolické, povoláním malíř a natěrač, rozvedený, školní vzdělání 5 tř. obecných, hovoří česky a polsky a německy, otec Michal, matka Marie, roz. Seligová
Vojenská služba	Zařazen k Záložní tankové rotě. Prezentován 21.7.1944, přísahal 22.7.1944. Přišel z německé armády, velitelský posudek, voják nepořádný, nedbalého zevnějšku, nepravdomluvný.Dne 27.12.1944 uložen kázeňský trest 14 dní vězení po službě, ačkoliv věděl a byl poučen o zákazu vstupu civilních osob do vojenského objektu skrýval tři fr.ženy a 14-ti letého hocha v objektu roty v noci z 23.na 24.12.1944 aniž měl k tomuto svolení
Trestní oznámení	Podáno velitelem doplňovací roty s tím, že dne 27.8.1944 se svémocně vzdálil od své roty v Camp Woodford dne 27.8.1944 večer. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř PP u NT ve VB por. Aufrichtem dne 19.10.44 pro přečin dle §183,198 v.t.z., dne 20.10.44 spis zaslán k PS pro vlastní přetíženost a 23.10.1944 předán soudci por.Munkovi, ten den proveden výslech, dne 4.11.1944 žádá PS o ustanovení osob z MNO z nimiž jednal, dne 28.11.1944 výslech škpt. Zelenky MNO, uvedl, že se k němu přihlásil sám na ulici, ukázal mu cestu měl dojem, že se chce vrátit, rtn. Weiner měl službu dozorčího, přišel, byl velmi unaven a měl hlad, volal OPČ, oba vzati do svědecké přísahy. Dne 28.11.1944 usnesením dle § 471/4 v.t.ř spis postoupen PP v poli, následující den zaslán do Francie.
Obžaloba	Podána PP dne 12.12.1944 pod č.j. Pr 158/44
Hlavní přelíčení	Dne 5.1.1945 v době od 10.00 do 11.30 hod Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, uvedl, že ten den měl vycházku do 24 hodin, šel se známým voj. Jelínkem, ten znal Londýn a uměl anglicky, šli na pivo, kamarád šel za dívkou, řekl mu aby počkal, čekal a nedočkal se, ztratil se a tři dny chodil po Londýně, snažil se potkat Čecha nebo Poláka, chodci a ani strážníci mu nerozuměli, jednu noc proseděl v parku, potom spal v ubytovně, viděl, že vojáci dostávají klíč, dorozuměl se posuňky, šel se schovat před deštěm do podzemní dráhy a zde potkal čs. Kapitána jak telefonuje u něj se přihlásil a ten jej poslal do budovy MNO, tam mu dali najíst a potom pro něj přišli polní četníci, všeho lituje, slyšeni svědci rtn. Vaša a čet. Rynvald uvedli, že byl výslovně při rozkazu upozorněn na to, že nemá nikam chodit, konstatováno, že předvolaný svědek voj. Jellinek se nevrátil z bojové akce dne 5.11.1944 a je považován za nezvěstného
Rozsudek	Jest vinen, že dne 27.8.1944 večer vzdálil se z naloďovacího prostoru dopravního oddílu ve Woodford v Anglii a zůstal od svého útvaru vzdálen až do 1.9.1944, tudíž za války bez dovolení podle předpisu vyžádaného opustil svoji jednotku a zůstal nepřítomen déle než přes noc, aniž by měl v úmyslu vyhnouti se navždy své vojenské služební povinnosti, čímž spáchal přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání 1 měsíce zostřeného jedním týdnem samovazby, trest se vyslovuje nepodmíněně

Další řízení	Nástup trestu se odkládá na základě VB ze dne 10.1.1945 č. 7/45 čl.303 na neurčito.Výkon trestu nařízen na základě rozkazu VB č.202 čl.119, nástup trestu dne 26.7.1945, trest vykonán dne 24.8.1945 Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 8.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky ze dne 29. srpna 1945 považuje za prominutý. Usnesení vydal npor. Gol.
Poznámka	Svědek vojín Rudolf Jellinek, H 1440, nar.3.10.1914 v Stuttgartu, příslušný do Vyškova, padl 5.11.1944 v bojové akci u Dunkergue.

Číslo spisu	**P 93/44** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 94/44**
Jméno, věk	Desátník Alois Jurik, J 842 Narozen 26.5.1910 ve Velké Rovné, okres Velká Bytča, příslušný do Lednické Rovné, náboženství římsko-katolické, povoláním dutič skla, svobodný, školní vzdělání 6 tř. obecných, 4 tř. měšťanské, otec Andrej, matka Veronika roz.Valigová
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, prezentován 26.9.1939, přísahal 28.10.1940, dne 1.5.1940 povýšen na svobodníka, 25.1.1943 absolvoval sabotážní kurz na STS No 46, dne15.3.1944 povýšen na desátníka, čtyřikrát kázeňsky trestán, dne 9.6.1941 se opil nad míru v pubu Q Heads v Leamington Spa a ztropil pak výtržnost, britský civilní soud uložil trest 10 sh pokuty, velitelský posudek z 26.11.1944 v několika posledních měsících se stal velmi neukázněným, špatného vojenského vystupování, kritizuje nadřízené, celkově nesnášenlivý
Trestní oznámení	Podáno velitelem oddílu 25.11.1944, inzultoval voj. Friedmanna, veliteli se plně doznal a lituje všeho. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle §137/1 v.t.ř. dne 28.11.1944, spis zaslán k PS k provedení vyhledávacího řízení, dne 3.12.1944 zaslán lékařský nález, šeflékař uvedl, že ošetřování bude trval asi 20 dní, 6.12.1944 proveden npor.Klímou výslech podezřelého uvedl, že toho dne jel pro benzín, poškozený neuklidil barel z cesty, když to byla jeho povinnost, nemohl zajet pro benzín, poškozený dělal na něho posuňky snažil se jej vyprovokovat, to dělal často, vůbec jej neuznával jako nadřízeného
Obžaloba	Podána PP dne 18.12.1944 pro přečin úmyslného ublížení na zdraví dle § 680 v.t.z.. Publikace obžaloby dne 4.1.1945, požádal o

	ustanovení obhájce por. Nováka, publikaci provedl velitel oddílu
Hlavní přelíčení	Dne 13.1.1945 v době od 10.00 hod do 11.50 hod Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce por.Novák, obžalovaný se plně cítí vinen, slyšeni tři svědci, k líčení poškozený nepřišel, ač byl předvolán.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 19.11.1944 ve Wemaers Cappel, ve Francii vztáhl ruku na voj. Edmunda Friemanna a způsobil mu 3 cm tržnou ránu pod pravým okem, tudíž způsobil jmenovanému úmyslné ublížení na těle, které zanechalo po sobě viditelné známky a následky, čímž spáchal přečin úmyslného ublížení na zdraví podle § 680 v.tr.z. k trestu vězení v trvání 3 týdnů, povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu 2 let s podmínkou, že během zkušební doby se nedopustí žádných násilných činů.
Další řízení	Usnesením PS III. Armádního sboru ze dne 6.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 považuje za prominutý. V trestním listu uvedena zkušební doba do 13.1.1947
Poznámka	Demobilizován 29.9.1945, po demobilizaci žil na adrese Lednické Rovné 144, okres Púchov

Číslo spisu	**P 95/44**
Jméno, věk	Vojín Maxmilián Ickovič, F 544 Narozen 16.10.1914 v Lesné, okres Michalovce, příslušný tamtéž, náboženství židovské, svobodný, školní vzdělání 5 tř. obecných, 3 tř. měšťanské, 3 ročníky obchodní školy, otec Julius, matka Severína roz. Weilová, posledně bytem v ČR Rájecké Kúpele
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1, 3 rota, velitelský posudek voják velmi pracovitý, dobrého vojenského vystupování, vycvičen jako řidič, někdy náladový a sobecký, prezentován 22.11.1939 v Marseille, přísahal 28.10.1940, kázeňsky trestán dvakrát, vojenská služba v ČR 1939 v délce tři měsíce u tankového učiliště v Milovicích, propuštěn ze zdravotních důvodů
Trestní oznámení	Dne 7.10.1944 uložen velitelem praporu kázeňský trest 42 dnů vězení po službě, trest nepřijmul a trval na tom, aby vše bylo projednáno soudně.Dne 16.10.1944 podáno tr.oznámení velitelem roty kpt. Kejdou, dne 22.10.1944 sepsán protokolární zápis, uvedl, že byl zraněn na oku za vojenské služby v ČR, dostával za toto podporu, všichni to věděli a má to ve vojenských papírech.Tyto potíže byly známy i ang. lékařům, přesto musel převážet anglické tanky i když viděl jen na jedno oko, už prostě nemohl dál.
Obžaloba	Podána PP dne 18.12.1944 pro přečin dle §§ 145, 146 c, 150 v.t.z., téhož dne spis zaslán k PS, publikace obžaloby dne 29.12.1944 v době od 14.00 hod do 14.45 hod., nežádal ničeho

Hlavní přelíčení	Dne 15.1.1945 v době od 10.00 hod do 17.25 hod Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, poukázal na to, že neobdržel obžalobu a uvedl, že se vzdává obhájce, slyšeni svědci svob.Barchánek, rtn. asp. MUDr Schubert, por. MUDr Kirscherberger uvedl, že trpí katharem spojivek pravého oka, pokud se týká podrážditelnosti spojivek, může se zhoršit i po 20 minutách v tanku, proto v prosinci 1944 doporučil aby byl osvobozen od výkonu služby v tanku, trest obžalovaný přijal, PP ohlasil na místě odvolání,
Rozsudek	Jest vinen, že dne 4.10.1944 v ubytovacím prostoru Tankového praporu 1 v Normandiii neuposlechl rozkazu zástupce velitele roty kpt. Bendy, opakovaného mu velitelem roty kpt. Kejdou, aby při přesunu s rotou odjel v tanku, tudíž úmyslně neuposlechl a neprovedl služební rozkaz, aniž se tak stalo za okolností přitěžujících v § 149 v.tr.z. a aniž zločin ten zanechal škodlivých následků, čímž spáchal zločin porušení subordinace podle §§ 145,146c,150 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání 2,5 měsíce zostřeného jedním postem čtrnáctidenně, povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu 2 let a započítává se obžalovanému do trestu kázeňský trest v trvání 5 dnů, odpykaný za týž čin
Další řízení	Dne 16.1.1945 zasláno PS písemné odvolání PP, dne 25.1.1945 určen z moci úřední obhájce npor. Hirsch ten dne 5.2.1945 osobně převzal opis rozsudku PS, přípis obhájce z 1.2.1945 v němž žádal o krátké volno k návštěvě PS k studiu spisu. Dne 5.2.1945 obhájce zaslal k PS odvolací sdělení. Dne 7.2.1945 spis zaslán k VPS / celkem 42 listů /. Dne 23.2.1945 neveřejné zasedání VPS za předsednictví mjr. Vančury, npor.Littman, npor. Trojánek, v době od 15.15. hod do 16.30 hod, rozsudek, odvolání PP se zamítá a rozsudek se potvrzuje v plném rozsahu, dne 23.2.1945 VPS zasílá spis zpět spolu s 3 vyhotoveními rozsudku. Záznam PS z 4.3.1945 zkušební doba stanovena do 23.2.1947. Usnesením VS. stolice v Plzni ze dne 28.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 29. srpna 1945 o amnestii prohlašuje za prominutý.Usnesení vydal plk Schuhmann.
Poznámka	Dne 15.9.1945 byl zařazen u Tankové brigády 13, přidělen k Polní poště, požádal o další vojenskou službu. Protokol o hlavním. líčení na devíti listech

Číslo spisu	**P 96/44**
Jméno, věk	Vojín Vítězslav Hass, R 1437 Narozen 31.7.1909 v Hrušovanech, okres Znojmo, příslušný tamtéž, náboženství židovského, povoláním šofér- mechanik, svobodný, školní vzdělání 4 tř. obecné, 4 tř. měšťanské, otec Emil, matka

	Růžena, roz. Pasistová
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu, vojenská služba v ČR 1931-33 u Hraničářského praporu 7, prezentován dne 27.5.1942 na St.Východě.
Trestní oznámení	VB zaslán spisový materiál nehody č.138 k PP. Dne 8.12.1944, zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle §137 v.t.ř pro přečin dle § 599 v.t.z., proveden výslech dvou fr. svědků a fr.četníka, který vše vyměřil a zajistil věci na místě.
Obžaloba	Podána PP dne 18.12.1944, téhož dne spis zaslán k PS, publikace obžaloby provedena 20.12.1944 npor. Klímou, obžalovaný uvedl, že žádá ustanovení obhájce ppor. Robenwena a provedení výslechu dvou svědků. Dne 29.12.19 1944 předložil obžalovaný plnou moc por. Steinera a vyhotovené náčrty, požádal o doložení belgických předpisů Code de la Route, PS zasílá k VB žádost dne 30.12.1944 o zajištění svědků, místnosti, židlí a stolu na den 17.1.1945, dne 6.1.1945 PS požádal VB o zaslání podrobných jízdních předpisů pro jízdu ve Francii
Hlavní přelíčení	Dne 17.1.1945 od 08.30 hod do 17.00 hod, na S.V. doplňovací roty v Bruggách a na místě samém v obci Eeclo v Belgii Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce npor. Steiner, obžalovaný uvedl, že se necítí vinen, PS připouští na návrh obhájce na výslech svědků, ppor. Otinka a rtn. Havráka. Jednání v 10.00 hod na 2,5 hod přerušeno, v 14.00 hod se soud přesunul pěšky na místo nehody a pokračováno v jednání, provedeno místní ohledání soudcem, proveden náčrt a přiložen do spisu jako příloha, na místě vyslechnuti soudcem dva fr. svědci, konec šetření v 16.00 hodin a návrat do budovy.Po vyhlášení rozsudku se nikdo nevyjadřil.
Rozsudek	Podle § 306/3 v.tr. ř. se zprošťuje od obžaloby, která jej viní, že dne 4.12.1944 v Eeclo / Belgie / při vyjíždění z vedlejší silnice na hlavní ulici Gand- Brugges jel tak neopatrně, že na jeho vůz narazil britský motocyklista R. Houston, příslušník R.A.F., jenž byl smrtelně zraněn, tudíž se dopustil jednání, o němž dle následků pro každého snadno poznatelných, podle předpisů zvlášť vyhlášených a podle své funkce mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž měl spáchati přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr. z. a měl být potrestán podle § 599/II v.tr. z.
Další řízení	
Poznámka	

Číslo spisu	**P 97/44**
Jméno, věk	Četař Václav Blahoš, J 1287 Narozen 24.6.1906 v Bohušovicích nad Ohří, příslušný tamtéž,

	náboženství římsko- katolického, svobodný, povoláním malíř pokojů, otec Josef, matka Anna roz. Zubrová, posledně bytem Francie, Paris,Rue Lemaitre 7
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1, prezentován 18.11.1939 v Agde, přemístěn od Tankového praporu 2 dne 28.12.1944
Trestní oznámení	Přiložen záznam lékařské zpráva z General Hospital No 16 o zranění čet. Kováře. Spis zaslán VB k PP dne 16.12.1944
Obžaloba	Podána dne 18.12.1944 kpt. Fischlem pro přečin dle § 599 v.tr.z.
Hlavní přelíčení	Trestní příkaz ze dne 28.12.1944, vydaný npor. Kulkou
Rozsudek	Jest vinen, že dne 7.11.1944 v posádce Tankového praporu 1 při čištění svého Sten-gunu se choval tak neopatrně, že vyšla rána, která četaře Aloise Kováře těžce zranila, tudíž dopustil se jednání, o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno rozpoznatelných a podle své služby mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života dle § 599 v.tr.z. a odsuzuje se za to podle § 599/ I sazby v.tr.z. za použití § 126 v.tr. z. k trestu vězení v trvání 1 týdne, povoluje se obviněnému podmíněný podmíněný odklad výkonu trestu se zkušební dobou jednoho roku.
Další řízení	Trestní příkaz doručen 5.1.1945 k Tankovému. praporu 1, odsouzený převzal na doručovacím lístku 6.1.1945 za přítomnosti mjr. Řezábka, vzdává se práva odvolání. Dne 5.2.1945 velitel praporu upustil od odnětí hodnosti, neboť ve službě byl velmi spolehlivý. Usnesením VS soudu I. stolice v Plzni ze dne 28.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje za prominutý.Poznámka na přebalu spisu, že zkušební doba již uplynula dne 28.12.1945
Poznámka	Demobilizován dne 19.9.1945, doručovací adresa uvedena Bohušovice nad Ohří

Číslo spisu	**P 98/44**
Jméno, věk	Vojín Ladislav Pavlík, T 1172 Narozen 20.1.1919 ve Vídni, Rakousko, příslušný do Tvořihrázi, okres Znojmo, náboženství římsko- katolické, svobodný
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2
Trestní oznámení	Dne 15.12.1945 npor. Mrázek bude jednání projednáno samostatně.Dne 12.12.1945 PS určil pro hlavní líčení znalce, lékaře por.MUDr. Kirchenbergera z LBA. Dne 5.2.1945 PP zrušil uvalení

	samostatně.Dne 12.12.1945 PS určil pro hlavní líčení znalce, lékaře por.MUDr. Kirchenbergera z LBA. Dne 5.2.1945 PP zrušil uvalení vazby vydané pod čj Pr 98/ 44, důvody vazby odpadají.Velitel LBA vyjednal téhož dne lůžko v nemocnici v 21 Can. General Hospital St. Omer, PP zaslal jméno čs. Ošetřovatele za účelem odvozu do nemocnice. Dne 5.2.1945 přiveden obviněný z vazby, vyrozuměn o zrušení vazby, slibuje, že se bude řádně chovat, přítomen npor. Klíma, rtm. Škarecký. Dne 10.4.1945 spis zaslán od PS k PP
Obžaloba	Dne 11.4.1945 PP dle § 292 v.t.ř. upouští od obžaloby podané 24.11.1945 č.j. Pr 146/44 pro zločin zbabělosti podle §§ 243,251 v.t.z. Důvodem jest, že během vazby a hl. přelíčení vznikly pochybnosti o přičítatelnosti zažalovaných činů.Byl znalecky zkoumán a bylo zjištěno, že jest mimořádně tupý, jeho intelekt jest tak nízkého stupně, že jest schopen chápati pouze ty nejjednodušší rozkazy. Je neschopen chápati jakékoliv soudní řízení.Trpí slabomyslností, v době spáchání tr. činu trpěl duševní méněceností a slabomyslností a tato choroba mu zabraňovala si uvědomiti se jakého činu se dopouští a chápati jeho trestnost. Případné potrestání za jeho tr. činnost nezmenšilo by možnosti opakování ani by nemělo účinku na jeho vojenské vlastnosti. Usnesení vydal náměstek PP por. Kesek
Hlavní přelíčení	Dne 7.4.1945 záznam PS v důsledku změn nebude nařizováno hlavní líčení, npor. Munk.
Rozsudek	PS dne 24.4.1945 na základě upustil od žaloby PP podle § 292 v.t.ř. předsedou npor. Munkem vydáno usnesení, dne 4. a 5.11.1944 v bitvě u Dunkergue, jako člen osádky okopu v předním postavení 2/2 tankové roty pod záminkou, že si chce zakouřit, zůstal přes dvě hodiny vzdálen a v blízkém domě se skryl a spal, při téže příležitosti neuposlechl rozkazu svého velitele čet. Daňka, aby ihned nastoupil službu v okopu, opustil svémocně okop a prohlásil" já tak nepůjdu, já se bojím, já to nevydržím, půjdu se schovat „„ a ukryl se pak ve sklepě odpočívárny a v protileteckém krytu, věda, že v 10.00 hod dopoledne má býti zahájen útok vlastních jednotek, kde se zdržoval po celou dobu akce, neuposlechl poté rozkazu por. Desse, aby zaujal stanoviště v určitém okopu. Tudíž jako vojenská osoba se snažil vyhnouti se proti své povinnosti, osobnímu nebezpečí a za boje se skryl resp. zůstal pozadu a pod nicotnými záminkami se hleděl vyhnouti provedení rozkazů, spojených s nebezpečím nepřátelské srážky, při čemž svým chování a slovy dával najevo takové smýšlení, které jest s to u ostatních vyvolati pokleslost mysli, čímž měl spáchat zločin zbabělosti podle §§ 243,251 c v.t.z se zastavuje podle § 306 poslední odstavec v.t.ř.
Další řízení	
Poznámka	Úřední záznam dne 12.12.1945, předsedovi senátu bylo hlášeno správcem věznice, že obviněný Pavlík si koupil a má u sebe panenku a hraje si s ní. Předseda senátu zjistil šetřením, že obžalovaný si skutečně hraje s panenkou, že nejde však o nějakou otázku sexu, promlouval s obžalovaným a zjistil, že je důvodné podezření o jeho duševním stavu / snad schizofrenie/. Nemocnice

	v St. Omer nebyla pro stěhování v provozu, v provozu bude až okolo 30.1.1945 /zápis z 26.12.1944/. Lékařská zpráva LBA z dne 22.3.1945, zdravotní stav nesimuluje.

Číslo spisu	**P 99/44** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 100/44**
Jméno, věk	Desátník Michal Merenič, T 513 Narozen 15.3.1904 v Budovcích, okres Michalovce, příslušný tamtéž, náboženství římsko- katolického, povoláním zemědělec, ženatý, manželka žije na Slovensku, školní vzdělání 8 tř. obecných, posledně bytem Sanbery –Ontario, Kanada, otec Jan, matka Zuzana roz.Fedorová
Vojenská služba	Zařazen k Dělostřeleckému pluku, 1 oddíl.Vojenská služba v ČR v letech 1924-26, v září1941 nastoupil službu na vyslanectví v Kanadě, poté odeslán do Anglie, přísahal 21.10.1941 v Anglii velitelský posudek voják pracovitý a citlivý, působí dojmem slovenského chlapa starého- hrubě kovaného, velmi dobře vycvičen, není ale schopen zastávat velitelskou funkci, vycvičen jako speciální obsluha dělostřeleckého zaměřovače. Dne 9.4.1942 poučen o zachování vojenského tajemství
Trestní oznámení	Podáno 1.10.1944 velitelem oddílu kpt. Olšinou a postoupeno k VB.Odtud k PP k opatření dne 3.10.1944, usnesením dle § 137/1 v. t. ř. zahájeno vyhledávací řízení, téhož dne zaslán spis k PS pro vlastní přetížení s upozorněním, aby byl v Anglii soudem slyšen svědek. Výslech podezřelého dne 10.10.1944 nebyl proveden pro přesun brigády, výslech dne 22.10.1944 uvedl, že dopis předal

	v Anglii. Výslech proveden dne 3.12.1944 za svědečné účtováno 7 sh. Dne 29.11.1944 provedeno šetření u Metropolitan Police, dne 4.12.1944 dožádaný spis zaslán zpět do Francie k PS.
Obžaloba	Podána PP dne 30.12 1944 pro spáchání přečinu dle § 145,144c,156 v.tr.z. Publikace obžaloby dne 3.1.1945 obžalovaný neměl dalších důkazů, požádal o ustanovení obhájce ex.-offo
Hlavní přelíčení	Dne 20.1.1945 v době od 10.00 do11.45 hodin Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce ppor.Filipovič, obžalovaný uvedl že se ničeho nedopustil, s Rogersem byl déle v písemném styku proto, že on měl kontakt s jeho sestrou v Kanadě. Výslech svědka kpt. Olšiny, který uvedl, že obžalovaný byl poučen o zákazu korespondence po dobu přesunu brigády.
Rozsudek	Jest vinen, že mezi 26. a 30. 8. 1944 v soustřeďovacím prostoru v Londýně, přes výslovný zákaz zaslal prostřednictvím civilní osoby telegram Mr. R.A. Rogersovi, přes výslovný zákaz požádal britského státního občana R.A.Rogerse, aby za něho napsal dopisy do zahraničí. Tudíž neuposlechl všeobecných rozkazů svých představených o vojenské cenzuře a užívání civilní pošty aniž se tak stalo za okolností za kterých v §§ 147 až 155 v.tr. z. je uložen trest pro zločiny stanovený, čímž spáchal přečin porušení subordinace podle §§145,146 ca 156 v.tr. z. a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 14 dnů, povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu 1 roku.
Další řízení	Písemně dne 26.1.1945 odsouzený upozorněn, zkušební doba stanovena do 20.1.1946. Usnesením PS III. sboru v Klatovech ze dne 28.1.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1946 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Dne 19.9.1945 se odsouzený nacházel Plzni v demobilizačním táboře pro osoby odcházející do ciziny

Číslo spisu	**P 1/45**
Jméno, věk	Vojín Michal Engel, R 2385 Narozen 17.8 1915 v Kosticích, okres Hodonín, příslušný tamtéž, náboženství židovského, svobodný, povoláním učitel, školní vzdělání reálné gymnázium, 3 semestry práv ve Vídni
Vojenská služba	Zařazen k Dělostřeleckému pluku, 1 baterie, prezentován 4.2.1944, přísahal 4.2.1944, velitelský posudek u mužstva neoblíbený, zneužívá nadřazenosti aby zakryl zlé úmysly, od 10.8. do 19.12.1944 třikrát kázeňsky trestán
Trestní oznámení	Velitelem oddílu dne 18.12.1944, dne 19.12.1944 PP zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. pro §§ 145, 146c,220,233 v.t.z. Dne 8.1.1.1945 proveden výslech obviněného, uvedl, že nebyl přítomen velitel stráže, nikdo mu žádný rozkaz

	nedal
Obžaloba	Podána PP 20.1.1945. Publikace dne 29.1.1945 uvedl, že je v léčení, požádal o obhájce ex.-offo a výslech svědka voj.Schwarze
Hlavní přelíčení	Dne 27.2.1945 v době od 14.00 hod do 16.45 hod Po zahájení jednání zjištěno, že předvolaný svědek rtn. Winter je služebně v Anglii s návratem 14.3.1945, jednání odročeno na neurčito Dne 3.4.1945 v době od 09.00 hod do 10.00 hod Slyšen pouze obžalovaný, který svoji vinu popřel a trval na přítomnosti všech uvedených svědků Dne 17.4.1945 Samosoudce npor. Munk, zapisovatel des. Tuček, náměstek PP por. Kesek, obžalovaný, obhájce npor. Hirsch, slyšeni svědci kpt. Doubek, rtn.Skuček, voj. Burda, svob. Schwarz, des.Blajer, rtn. Winter uvedl, že byl velitelem světnice, obžalovaný byl tam bez dovolení když odešel ze strážního stanoviště, dal mu rozkaz, aby se oblékl řádně a odešel na strážnici, obžalovaný se poté plně doznal, obhájce poukázal na velké nervové vypětí obžalovaného
Rozsudek	Jest vinen, že dne 18.12.1944 v úseku Dělostřeleckého pluku ve strážní službě mimo stanoviště se vzdálil ze strážnice do ubikace mužstva, kde se svlékl do spodního prádla a vyzul si boty, tudíž jako osoba mužstva ustanovená k postavení a vystřídání strážných se stal, nedovoleným vzdálením a jednáním odporujícím strážním pravidlům nezpůsobilým nastoupiti do zbraně, vystřídati strážné a vůbec vykonávati službu jemu přináležející. Téhož dne tamtéž, neuposlechl rozkazu svého představeného rtn.Wintra, aby se správně ustrojil a odešel na strážnici, tudíž úmyslně neuposlechl a neprovedl služební rozkaz, aniž se tak stalo za okolností přitěžujících uvedených v § 149 v.tr.z. a aniž zločin ten zanechal škodlivých následků. Dne 19.12.1944 v posádce děl. pluku při raportu 1. baterie neuctivým chováním a výroky opominul povinnou úctu k veliteli baterie, tedy k osobě představeného, čím spáchal, zločin porušení povinností ve strážní službě dle §§ 230 a 231 v.tr.z., zločin porušení subordinace dle §§ 145,146c a150 v.t.z., přečin porušení subordinace dle § 145,146b,156 v.tr.z.a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání 3 měsíců, do trestu se započítává 21 dnů kázeňského trestu uloženého a vytrpěného, vyslovuje se ztráta čs. pamětní medaile čísl.legitimace 5556 se štítkem VB. Tento trest je nepodmíněný
Další řízení	VB dne 28.4.1945 rozhodl o odkladu trestu na neurčito. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 31.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	V trestním listu uvedeno, prezentován na podzim 1943 na St.Východě

Číslo spisu	**P 2/45**
Jméno, věk	Desátník Jaroslav Brokeš, J 675 Narozen 23.4.1911 v Josefově, okres Dvůr Králové, příslušný do Lhoty, okres Litomyšl, náboženství římsko- katolického školní vzdělání 5 tř.obecných, 3 tř. měšťanky, rozvedený, povoláním mechanik, v ČR posledně bytem Žilina, ulice Kováčská 9
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, prezentován dne 16.8.1939, sloužil ve fr.cizinecké legii, v Agde přísahal 7.3.1940, udělen Fr.válečný kříž, v Anglii znovuprezentován 16.1.1944, velitelský posudek velmi dobrý automechanik, disciplinovaný, povahy mírné, klidné a tiché, dne 30.9.1944 uděleno kázeňský trest kasárenského vězení 20 dní a vysloven nárok ztráty příští dovolené
Trestní oznámení	Velitelem oddílu dne 25.9.1944. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.tr. ř. .10.1944, téhož dne spis zaslán k PS k provedení výslechů svědků pro vlastní přetíženost. Dne 18.10.1944 npor. Kulka provedl na S.V. výslechy svědků rtn. Tyla, rtn. Bělocha, svob. Podlipného, všichni uvedli, že obviněný pil již od rána, vzal Sten- gun ale bez závěru, snažili se jej zadržet ale utekl, svob. Podlipný jej viděl v baru, byl tak opilý, že nemohl stát na nohou, téhož dne v hostinci za přítomnosti rtn. Zbytka vyslechnuta pí. J. Pierre, uvedla, že na ní mířil zbraní, potom odešel bez souhlasu do patra a tam usnul na podlaze, zavolala čs. vojáky, u ní alkohol nepil. Výslech obviněného dne 19.10.1944 na událost si vůbec nepamatuje, pil od rána protože se dozvěděl smutnou zprávu.
Obžaloba	Podána dne 24.1.1945 pro přečin útisku a svémocného vzdálení, téhož dne byla obžaloba publikováno PP, obžalovaný s jejím zněním nesouhlasil, výslovně uvedl, že si nepřeje obhájce
Hlavní přelíčení	Hlavní přelíčení dne 9.2.1945 od 10.45 hod do 11.30 hod. Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rtm. Škarecký, PP kpt. Fichl, obžalovaný. Obžalovaný na otázky soudu odpovídal mlčením.
Rozsudek	Podle § 306 č.3 v.tr. ř. se zprošťuje od obžaloby, která jej viní, že dne 24.9.1944 v Epaney / deparment Calvados / ve Francii hostinské místnosti pí.Jean-Pierre, byv ozbrojen Sten-gunem se výhružným způsobem osopil na pí. Pierre, aby si zajistil nocleh, tudíž se na jmenovanou za použití zbraně zle naložil, chtěje tím bezprávně na ní vynutiti aby něco snášela, čímž měl spáchati přečin útisku podle §§ 1 a 2 odst.2 zák. číslo 309/21 Sb. a nař. a měl být potrestán v souběhu s dalším přečinem svémocného vzdálení, pokud se týče II. bodu obžaloby, která jej viní, že téhož dne tamtéž, za války opustil útvar, tj. dopravní oddíl a zůstal od něho vzdálen do 25.9.44 do 9.30 hod, tudíž od svého útvaru bez dovolení podle předpisu vyžádaného přes noc a déle zůstal nepřítomen, při čemž

	potrestán podle § 213 v.tr.z. se odkládá příslušnému veliteli ke kázeňskému vyřešení
Další řízení	
Poznámka	

Číslo spisu	**P 3/45**
Jméno, věk	Svobodník Leopold Polák, R 450 Narozen 10.9.1912 v Humpolci, okres tentýž, příslušný tamtéž, náboženství židovského, svobodný, povoláním klenotník, posledně bytem v ČR Praha, Veverkova 3
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, prezentován 12.8.1940 v Gedeře v Palestině, přísahal 28.10.1940, uloženy dva kázeňské tresty, jednou hodil botou v opilosti po svém veliteli čety, velitelský posudek je voják bystrý, energický, poněkud prchlivý. Udělena čs. pamětní medaile se štítkem SV a VB dne 7.3.1945
Trestní oznámení	Zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137 /1 v.tr.ř. dne 4.12.1944 PP pod Pr 155/44, téhož dne spis zaslán k PS pro vlastní přetíženost. Dne 6.12.1944 proveden npor. Klímou výslech podezřelého, rovněž tého dne výslech svědků kpt. Vojtěcha, čet. Marka uvedli, že slyšeli jak uvedl, že další chlapy na pomoc při eskortě nepotřebuje. Dne 12.12.1944 voj. Vybíral prohlášen za zběha. Dne 29.12.1944 PS vyhlašuje za pomoci britského styčného důstojníka pátrání po britském voj. policistovi, který předával voj.Vybírala. Dne 13.1.1945 na komisi 245 H-Q. Predest vyslechnut npor. Klímou sgt. Walter Hawtorh, výslech proveden v angličtině, uvedl, že předání zběha bylo dle předpisu v poutech. Po předání je odepnul a odnesl s sebou, neboť byla služební.
Obžaloba	Podána PP dne 24.1.1945 pod čj. Pr 155/4 pro přečin dle §§145,146c, 156, 230 v.t.z., publikace obžaloby dne 30.1.1945, požádal o ustanovení obhájce ppor. Sommera
Hlavní přelíčení	Dne 19.2.1945 v době od 10 hod do 15.00 hod Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel des. asp. Gol, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce ppor. Sommr, obžalovaný rozsáhle popsal své jednání výslech trval tři hodiny, obhájce položil obviněnému celkem šestnáct otázek
Rozsudek	Jest vinen, že dne 28.11.1944 v posádce dílen dopravního oddílu ve Francii neprovedl důsledně rozkazu svého představeného kpt. Vojtěcha, aby britskou policii mu předaného voj. Vybírala autem dopravil s 2 člennou ozbrojenou eskortou a řidičem na S.V. dopravního oddílu a jej tam předat dozorčímu rotmistrovi, kteroužto nedbalostí a bezstarostností podporoval pozdější útěk voj. Vybírala, tudíž jednak z nedbalosti neprovedl služebního rozkazu a tím porušil subordinaci způsobem na něž v §§ 147 až 155 v.tr.z. není

	uložen trest na zločiny stanovený, jednak porušil povinnosti ve strážní službě způsobem jiným, než uvedeno v §§ 230 až 241 v.tr.z, čím spáchal přečin porušení subordinace dle §§145,146 c, 156 v.tr.z. v jednočinném souběhu podle § 100 v.tr.z. s přečinem porušení povinností ve strážní službě dle § 230,242 v,t.z a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 5 týdnů zostřeného jedním postem týdně. Trest tento jest nepodmíněný
Další řízení	Na základě rozkazu VB č.46/45 čl. 272 výkon trestu odložen na neurčito Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech se dne 19.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.srpna 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal pplk. Menšík.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 4/45**
Jméno, věk	Vojín Josef Bergmann, S 658 Narozen 24.11.1920 v Mostu, tamtéž příslušný, náboženství anglikánské, povoláním chemický analytik, svobodný, národnosti německé, školní vzdělání absolvent Physical Mettallug Univerzity London se všemi zkouškami, posledně bytem v ČR Praha, Na Smetánce 16
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1, prezentován 15.6.1944, povolen odklad nástupu služby za účelem složení závěrečných zkoušek, přísahal 1.12.1944, vojenský posudek ze dne 29.12.1944 voják snaživý, velmi málomluvný, velmi neohrabaný, jedná se o civilistu bez známky jakéhokoliv výcviku v Anglii na poslední chvíli zařazen do voj.transportu, vojenský antitalent a ignorant, jemuž nesmí býti střelná zbraň svěřena do ruky nikdy
Trestní oznámení	Velitelstvím Tankového praporu 1 dne 28.12.1944, zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137/1 v.tr.ř. 30.12.1944 pod čj. Pr.169/44, v lékařské zprávě o zranění konstatován průstřel břišní krajiny a průstřel plic, téhož dne spis zaslán k PS pro vlastní přetížení. Výslech obviněného 4.1.1945 npor. Kulkou, uvedl, že vlastně se zbraní nebyl cvičen,zapomněli na něho.V noci hleděl na zamrzlý kanál viděl postavu a hlasitě zvolal stůj, vystřelil a volal Němci- Němci, zraněný volal česky o ambulanci. Výslech svědků dne 8.1.1945 čet. Štefánik, byl velitelem přední stráže, v noci v 23.30 hod jej zavedl na stanoviště, ovázal mu nohy hadrem aby se nebál vlastních kroků, položil pod něj pytel, dokonale jej poučil odkud by mohli přijít Němci, byl poučen velitelem již ve dne, kontroloval jej v 00.05 hod, byl vystrašený, v noci svítil měsíc viditelnost byla dobrá, vrátil se do domku, ostatní spali, on psal, potom slyšel střelbu asi dvě krátké dávky, rozhodně neslyšel volat „

	stát“ a volat „Němci – Němci“, vyběhl ven, viděl na 20 m zraněného ten volal „ Teofil, ambulanci“. Obviněný byl nepříčetný, klepal se a stále volal „ Němci „.Rozhodně slyšel české volání, ale ne „Stůj“, obviněný mu při kontrole říkal, že slyší šramot, řekl mu že to může být z toho směru jenom kontrola, byla to jeho první stráž. Svědek voj. Blecher, uvedl, že byl v domku, nespal, slyšel „ Stůj a Pojďte sem je tu Němec“, měl stráž před ním byla velmi slabá mlha, odpoledne se vyprávělo, že na úseku zajal něm.obrněný vůz fr. vojáky. Svědek voj. Vitmayer, měl stráž v domku nalevo, slyšel české volání a zda slyšel volání „Stůj“ nemůže říci, vzal dalekohled a viděl zraněného asi 20 m od strážního postu. Svědek čet. asp. Kozáček, spal, potom vyběhl ven, obviněný se klepal a ukazoval mu, kde leží Němec, bylo viděl velmi dobře, že se jedná o čs. vojáka a to podle blůzy, slyšel o zajetí Francouzů a byla to typická „latrina“.Svědek kpt. Preininger uvedl, že jej neznal, nevěděl, že neprošel výcvikem, osobně jej instruoval v zacházení se zbraní, on sám šel odpoledne stejnou cestou jako Šrámek a obviněný ho viděl. Svědek voj.Semnel měl stráž 400 m vpravo a slyšel jenom „Pomóc„. Svědek svob. Farský, byl u toho když kapitán poučoval a potom, když čet. Štefánik mu ukazoval cestu kudy jedině může přijít nepřítel, ptal se jej, co má dělat, když přijde nepřítel, on sehnal pytel na zem, aby na něm stál, potom spal, neslyšel nic, vyběhl ven a poskytoval první pomoc. Svědek voj. Lánik, byl na stráži 200 metrů vlevo, viditelnost dobrá, po půlnoci začala padat mlha s bylo vidět na 15 metrů.
Obžaloba	Podána dne 24.1.1945 PP kpt. Fischlem pod čj. Pr 169/44 pro přečin dle §§ 230,231, 599 v.t. z., oznámena následujícího dne, požádal o ustanovení obhájce por. Weinera
Hlavní přelíčení	Dne 16.2.1945 v době od 14.00 hod do 15.50 hod Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel des. asp. Gol, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce npor.Wiener, obžalovaný se plně doznal, obhájce za dobu jednání neuvedl vůbec nic, obžalovaný trest přijal, PP rovněž.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 27.12.1944 v úseku Tankového praporu 1 před Dunkergue jako strážný byv čet. Teofilem Štefánikem při zavádění řádně poučen o svých povinnostech při zjišťování použil zbraně a rotného aspiranta Josefa Šrámka smrtelně zranil, tudíž jako strážný stojící na stanovišti nešetřil zvláštních pravidel oznámených mu při zavedení na stanoviště, při čemž o svém jednání mohl podle přirozených následků pro každého snadno poznatelných a podle své služby předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čím spáchal zločin porušení povinností ve strážní službě dle § 230,231 v.tr.z. v jednočinném souběhu s přečinem proti bezpečnosti života dle § 599 v tr.z. a odsuzuje se za to, k trestu žaláře v trvání 4 měsíců, povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu dvou let.
Další řízení	Dne 18.2.1945 samosoudcem upozorněn, že zkušební doba stanovena do 16.2.1947. Usnesením VS I.stolice v Plzni ze dne 28.8.1946 se uložený trest na

	základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.srpna 1945 prohlašuje za prominutý.Usnesení vydal plk. Schuhmann.
Poznámka	Rotný aspirant Josef Šrámek, F 3347, nar. 4.6.1919 v Hrozenkové Lhotě, okres Hodonín, podlehl zranění dne 1.1.1945 v 12.15 hod v kanadské nemocnici St. Omer, pohřben 4.1.1945 na Military Cementery, Grave No 17, Row 1

Číslo spisu	**P 5/45**
Jméno, věk	Svobodník Leo Birnbaum, T 265 Původní jméno Binar Narozen 21.1.1915 v Praze, příslušný tamtéž, náboženství židovského, školní vzdělání 4 tř. obecné, 7 tř. reálného gymnazia, 2 ročníky koželužské školy, ženatý, manželka Anna žijící na adrese Tel- Aviv 17 Haslemeve Gaudens, v ČR posledně bytem Praha, Dlouhá 18, otec Adolf, matka Marie roz. Nathalová
Vojenská služba	Tankový prapor 1, prezentován 15.7.1941, přísahal 4.8.1941.Vojenská služba v ČR letech 1937-39 u Telegrafního praporu 5 v Benešově. Odsouzen PS v VB dne 10.8.1942, pro přečin podvodu dle §§ 502,510,733 v.t.z. k trestu vězení v délce dvou měsíců a vyslovena degradace. Velitel NT odňal dne hodnost v řízení správním dne 29.8.1942 pod čj. 10.577, dův. rozkaz. Osvědčil se 18.8.1943, v rozsudku uveden zákaz platit jinak než hotovými penězi.Kázeňsky trestán dvakrát / dne 13.4.1942 na střelnici střelil po vráně/.
Trestní oznámení	Podáno dne 29.12.1944 OPČ škpt. Divokým, provedena osobní prohlídka podezřelého rtn. Liebtigem, nalezeny dvě stofrankové bankovky. Dne 2.1.1945 vydán zatýkací rozkaz kpt. Fischlem. Dne 3.1.1945 v 17.00 hod přiveden do věznice. Dne 4.1.1945 proveden výslech obviněného npor. Klímou, v 12.15 ze služebních důvodů přerušen, pokračováno 5.1.1945 od 11. 00 do 13.00 hod sepsáno celkem šest listů. Dne 5.1.1945 podána obviněným stížnost do vazby, zamítnuta usnesením PS z 6.1.1945. Dne 7.1.1945 provedeny výslechy svědků čet.Kleina, voj.Wagnera jeho výslech v jazyce německém. Dne 12.1.1945 od 09.00 hod do 10.30 hod výslech obviněného, k činu se nedoznal, téhož dne v 18.00 hod zrušena vazba.
Obžaloba	Podána PP pod čj. Pr 1/45 dne 29.1.1945 pro přečin dle §§ 502,510,573 v.t.z. Publikace obžaloby dne 29.1.1945 v 17.45 hod velitelem roty kpt. Kejdou, neměl nic k podotknutí, požádal o obhájce.
Hlavní přelíčení	Dne 7.2.45 v době od 10.30 hod do 11.30 hod. Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce ppor. Sommr. Během jednání položeny dvě otázky PP a dvě otázky obhájcem. Obžalovaný trest přijal.
Rozsudek	Jest vinen, že v noci z 16. na 17.12.1944 v posádce Tankového

	praporu 1 odcizil čet. Elemeru Kleinovi peněženku s Ffrs 1.895.- tj Kč 1.327-, tudíž odňal ve svůj prospěch z držení a bez přivolení svého soudruha cizí věc movitou hodnotu Kč 500.-, nikoliv však Kč 2000.-převyšující, čímž spáchal zločin krádeže dle §§ 457,466 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu žaláře 3 měsíců zostřeného jedním postem a jedním tvrdým lůžkem čtrnáctidenně a vyslovuje se degradace a ztráta čs. pamětní medaile dle § 48 v.tr.z., trest tento je nepodmíněný, vyslovuje se rovněž dle § 3 zák. čís. 75/1919 Sb, ztráta volebního práva do obcí na dobu 3 let
Další řízení	Trest se na základě rozkazu VB z dne 15.2.45 č.j. VB 200/45 se odkládá na neurčito. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 29.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý. Na žádost odsouzeného trest dne 10.9.1946 byl trest zahlazen.Dne 27.7.1947 spis vrácen do Vojenského spisového archivu.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 6/45**
Jméno, věk	Vojín Rudolf Vilém Kmoch, R 565 Narozen 25.2.1918 ve Dvoře Králové n.Lab, příslušný tamtéž, náboženství římsko-katolické, svobodný, povoláním soukromý úředník,školní vzdělání 4 tř. gymnázia, otec Jan, matka Ludmila roz. Mejsmanová, posledně bytem v ČR Dvůr Králové nad Labem Rašínovo nábřeží
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu, přemístěn od Dopravního oddílu, prezentován 12.2.1940 v Agde, vojenská služba v ČR od 1.3. do 20.3.1939, velitelský posudek vojín s nezájmem o službu, práce vykonává pouze pod dozorem, hlásí se opakovaně bezdůvodně nemocen, kázeňsky trestán 20.1.1945 špatný výkon dozorčí služby trestem sedmi dní vězení po službě
Trestní oznámení	Podáno velitelem Dopravního oddílu dne 23.1.1945, přiložen výpis denního rozkazu
Obžaloba	Podána PP dne 28.1.1945 pod č.j. Pr 12/45 pro přečin dle § 145,146c, 150 v.tr.z. Publikace obžaloby dne 29.1.1945 neměl nic k podotknutí, obhájce nežádal.
Hlavní přelíčení	Dne 13.2.1945 Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel des. Bergmann, PP kpt. Fischl, obžalovaný uvedl, že ač bojoval na St.Východě je stále vojínem a toto jej mnoho mrzí, trpí kloubním revmatismem, opakovaně se hlásí nemocen k „ B“, toto se nebere na vědomí, u oddílu se drží služby a musí uklízet víc než noví vojáci
Rozsudek	Jest vinen, že dne 21.1.1945 v posádce motopraporu neuposlechl rozkazu velitele roty kpt. Peciny z 20.1.1945, aby nastoupil službu

	dozorčího vojína, tudíž úmyslně neuposlechl a neprovedl služební rozkaz aniž se tak stalo za okolností přitěžujících uvedených v § 149 v.tr.z., aniž tím vzešla značná škoda pro službu a aniž zločin ten zanechal škodlivých následků, čímž spáchal zločin porušení subordinace podle § 145,146c,150 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání 2,5 měsíce zostřeného na začátku a konci trestu vždy 14-ti dny samovazby. Trest vyslovuje se nepodmíněně.
Další řízení	Rozkazem VB ze dne 17.2.1945 výkon trestu odložen na neurčito. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 29.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	V trestním listu ze 13.2.1945, uvedeno, důvodem spáchání činu neukázněnost vojína.

Číslo spisu	**P 7/45**
Jméno, věk	Vojín Emil Vágner, T 2480 Narozen 23.2.1915 v obci Friedolfink, okres Laufen, Německo, příslušný do obce Dlouhý Most, okres Liberec, náboženství římsko-katolické, ženatý, povoláním dělník, mateřská řeč německá, otec Arnošt, matka Anna, posledně bytem Liberec, Leibrgova kolonie 19,
Vojenská služba	Zařazen k Protiletecké baterii l. Vojenská služba v ČR v letech 1935-37, v německé armádě od 20.5.1940 do 13.11.1943 zajat, prezentován dne 6.5.1944 v Jeruzalémě, přísahal před odjezdem do Anglie, velitelský posudek uzavřený, vyhýbá se rozhovorům s cizími lidmi, dle vyprávění nebyl v německé armádě ukázněným vojákem, má abnormální známky strachu při nepřátelské činnosti, nejí, nespí, stará se pouze o tom aby byl v pořádku kulomet byly granáty. Má v okolí mnoho známých, doporučuji aby mu zpravodajským odborem byla věnována pozornost, kázeňsky potrestán dne 12.7.1944, 14- ti dny vězení po službě, za to, že se bavil s voj. Pischkem otevřeně nepřátelskou řečí.
Trestní oznámení	Podáno velitelem baterie 18.1.1945, odjel na kole v 15.00 hod, dle hlášení vojáků přespal u fr. Civilistů a vrátil se až ráno, ve výslechu dne 18.1.1945 uvedl, že se skutečně vrátil až v 13.30, měl volno po službě, odjel hledat kabel na elektrické osvětlení, byl v hospodě na pivu, přespal u známých, ráno zaspal a rozbilo se mu navíc kolo.
Obžaloba	Podána PP dne 28.1.1945 kpt. Fischlem, pod čj. Pr 14/45 pro přečin § 212 v.tr.z.. Publikace obžaloby 29.1.1945, souhlasil se zkrácení lhůty k hlavnímu líčení, požádal o ustanovení obhájce ex-offo.
Hlavní přelíčení	Dne 7.2.1945 v době od 11.30 hod Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, obhájce ppor Sommer, obžalovaný uvedl, že se cítí vinen, špatně rozumí otázkám, obhájce uvedl, že se jedná o

	ojedinělou lehkomyslnost, obžalovaný trest přijal
Rozsudek	Jest vinen, že dne 16.1.1945 v úseku Protiletadlové baterie za války v poli opustil své stanoviště před nepřítelem a vrátil se dne 17.1.1945 v 13.30 hod, tudíž ze svého stanoviště bez dovolení podle předpisu vyžádaného se vzdálil a přes noc a déle zůstal nepřítomen, při čemž však neměl v úmyslu se vyhnouti navždy své služební povinnosti, čímž spáchal, přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání 1,5 měsíce. Trest se vyslovuje nepodmíněně.
Další řízení	Na základě rozkazu VB čl. 28 č.175 ze dne 10.2.1945 byl výkon trestu odložen na neurčito. Usnesení PS I. stolice v Plzni ze dne 19.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	

Číslo spisu	

Číslo spisu	**P 8/45**
Jméno, věk	Vojín Štefan Vrba, T 1666 Skutečné jméno Josef Valibura Narozen 11.12.1921 v Nižním Šebesu, okres Prešov, tamtéž příslušný, náboženství římsko- katolické, povoláním kameník, svobodný, školní vzdělání 8. tř. obecných, otec Štefan, matka Elena
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, prezentován 23.8.1944 v Anglii
Trestní oznámení	Podána velitelem oddílu dne 3.1.1945. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137/1 v.tr.ř. dne 15.1.1945 .Osobně PP internováno u četnictva v Gentu o zaslání spisu nehody spolu s příslušným náčrtem, doručen 26.1.1945 spis ve vlámštině, přeložil npor. Hojdaš. Dne 2.2.1945 v 11.00 hod za přítomnosti soudního tlumočníka npor. Hojdaše proveden ve vlámštině výslech svědkyně Irmy De Reze nar. 30.4.1919, jako služebná jela na trh na kole, auto nejelo rychle, dávala mu přednost na kraji silnice; potom byla zachycena a vláčena 10 m, má zlomenou komplikovaně ruku a zničené kolo.
Obžaloba	Podána PP kpt. Fischl pod čj. Pr 16/45 dne 28.1.1945 pro přečin dle § 599 v.tr.z.. Publikace obžaloby dne 29.1.1945, při publikaci obžaloby jmenovanému předložen seznam obhájců, dne 29.1.1945

	zaslán spis k PS.
Hlavní přelíčení	Dne 1.3.1945 v době od 09.00 do 14.00 hod na místě nehody v Gentu v Belgii. Samosoudce npor. Klíma, zapisovatel des.asp.Gol, PP kpt. Fischl, obžalovaný vůbec se necítil vinen, jel v koloně vozidel a dostal pokyn k jízdě, připuštěn výslech svědků svob. Svobody, voj. Kutíka oba uvedli, že silnice byla silně frekventována, byla dodržována rychlost a vzdálenost vozidel 40 m. Jednání přerušeno za účelem místního ohledání od 10.30 do 11.15 hod, soud se vozem přesunul na místo, provedeny výslechy svědků na místě, konstatován velký spěch svědkyně.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 28.12.44 v Gentu jako řidič nákladního vozu zn. Dodge čísl.L- 5408416 při přejíždění křižovatky jel tak neopatrně, že porazil cyklistku I. Tereze, jež utrpěla těžké zranění, tudíž dopustil se jednání, o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných a podle předpisů zvlášť vyhlášených předvídati mohl, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí životu, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž spáchal přečin bezpečnosti života podle § 599 v.tr. z. a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 14 dnů , podle § 1 a 3 zák. č.562/1919 Sb.z. a n. povoluje se odklad výkonu trestu na zkušební dobu jednoho roku
Další řízení	Stanovena zkušební doba do 1.3.1946. Usnesením PS III. armádního sboru v Klatovech ze dne 28.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 9/45**
Jméno, věk	VojínVilém Šeliga, T 1492 Narozen 19.4.1923 v Karviné, okres Fryšták, příslušný tamtéž náboženství římsko-.katolické, povoláním horník, otec neznámý, matka Anděla Šeligová Rotný Matěj Obdržálek, F 3057 Narozen 23.2.1910 v Vjalubí, okres Uherské Hradiště, příslušný tamtéž, náboženství římsko-katolické, povoláním soukromý úředník - inspektor banky Slavia v Brně, otec Vincenc, matka Barbora roz. Slámová, 6. tř.obecné školy, 2 ročníky školy pro vzdělávání pojišťovacích úředníků
Vojenská služba	Zařazen k Ženijní rotě, prezentován dne 15.7.1944, od roku 1942 služba v německé armádě, velká jizva po zevní straně bérce po zranění minou, velitelský posudek voják dokonalého vojenského vystupování, nyní však velmi rozptýlený Zařazen k Ženijní rotě, služba v ČR 1931-35, prezentován

	27.4.1940, dne 24.12.1940 povýšen na desátníka, 1.5.1942 na četaře, dne 28.10.1943 na rotného, velitelský posudek velmi dobrý výkonný rotmistr, ukázněný, v práci jde příkladem, po celou dobu služby kázeňsky netrestán, dne 26.6.1944 udělena Záslužná medaile II. stupně za činnost v zahraniční armádě.
Trestní oznámení	Podáno velitelem roty dne 26.12.1944, na dvoře statku nalezeny čtyři kusy librových bankovek, doplněno následujícího dne kdy nalezeny další tři kusy bankovek.Výslech poškozeného rtn. Viraga dne 28.2.1945 uvedl, že bankovky mu byly odcizeny a měl je v nepromokavém obalu. Výslech obviněných 9.1.1945. npor. Klímou v době od 11.20 do 13.45 hod a v době od 15.00 hod do 16.00 hod, oba uvedli, že bankovky nalezli a nestačili je odevzdat. Dne 15.1.1945 k PS zasláno pět kusů bankovek. Dne 20.1.1945 npor. Klíma provedl na komisi SV.1. čety ženijní roty výslech celkem šesti svědků, svob. Klimpere a voj. Lindárek viděli špinavé bankovky na zemi a ohlásili to veliteli roty.
Obžaloba	Podána PP dne 6.2.1945 pod čj.Pr 3/45 pro přečiny dle §§ 506 c, 510,733 v.tr.z.. Publikace obžaloby dne 6.2.1945 oba uvedli, že souhlasí se zkrácením lhůty jednání a obhájce nežádali
Hlavní přelíčení	Dne 12.2.1945 v době od 10.00 do 11.30 hod Samosoudce npor. Kulka, zapisovatel rt. Chrobok, PP kpt. Fischl, oba obžalovaní. Obžalovaný Obdržálek uvedl, myslel si, že spoluobžalovaný nalezl bankovku na dvoře, neboť mu to tak tvrdil. Obžalovaný Šeliga uvedl, že bankovky nalezl na zemi.
Rozsudek	Jsou vinni, že první obžalovaný, mezi 24.12.1944 až 3.1.1945 v posádce ženijní roty ve Furnes / Belgie / věci nalezené, t.j čtyři jednolibrové bankovky v ceně Kč 560,- úmyslně ukryl a sobě přivlastnil, resp. prodal. Druhý žalovaný, kolem 30.12.1944 tamtéž u vědomí, že příslušníkům brigády bylo zakázáno vyvésti librové bankovky z Velké Británie, koupil od prvního obžalovaného dvě jednolibrové bankovky v ceně Kč 280,- o kterých věděl, že byly prvním obžalovaným získány za záhadných okolností, tudíž způsobem uvedeným v § 749 v.tr.z. koupil věc podezřelou, čímž spáchali první obžalovaný přečin podvodu dle §§ 502,506,510,733 v.tr.z., druhý obžalovaný přečin koupě podezřelé věci dle § 750 v.t.z. a odsuzují se za to, první obžalovaný k trestu vězení v trvání 1 měsíce, zostřeného jedním postem čtrnáctidenně. Trest tento je nepodmíněný.Podle § 3 zák. čís. 75/1919 Sb. z.a nař. vyslovuje se ztráta práva volebního do obcí na dobu jednoho roku.Podle § 127 v.t.z. započítává se obžalovanému do trestu vyšetřovací vazba od 8.1.1945 do12.2.1945, čím vyslovený trest jest odpykán, druhý obžalovaný k peněžitému trestu ve výši Kč 600,-, t.j. Fffrs 885,- Trest tento jest nepodmíněný.
Další řízení	Dne 18.2.1945 sraženo voj.Šeligovi ze žoldu 690 Fffrs. Peníze osobně převzal 21.2.1945 npor. Mrázek.
Poznámka	Poškozený rtn.Virag byl dne 12.2.1945 potrestán písemnou důtkou velitele roty, za to vyvezení dvanácti librových bankovek, ve svém výslechu uvedl, že neměl možnost je před odjezdem směnit.Dne 30.4.1945 se u PS přihlásil rtn. Virag s požadavkem na vrácení

	bankovek. Dne 14.2.1946 se bankovky nacházely v depositu Národní banky.Ve spise dopis Legiobanky z 20.2.1946 o kurzu směném. Dne 23.3.1946 se rtm. Virag nacházel v ženijním učilišti v Litoměřicích. Dne 6.9.1946 zaslána zpráva, že kurz činí 201,- Kč za 1 L. Dne 6.9.1946 zasláno VS I. stolice v Plzni poškozenému 2.400,- Kč po úředních srážkách.

Číslo spisu	**P 10/45**
Jméno, věk	Vojín Rudof Steiner, F 1364 Narozen 5.3.1920 v Annanbergu- Sasko, příslušný do Lubence, náboženství židovského, svobodný, povoláním mechanik, mateřská řeč německá, školní vzdělání 5 tř. obecné, reálné gymnázium s maturitou, matka Rose Steiner.
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu, kázeňsky trestán celkem pět krát, dne 3.11.1941 uložen trest vězení po službě 21 dní ve službě vypůjčil na civilní farmě koně a jezdil s ním po okolí, vojenský posudek voják velmi málo ukázněný s malým zájmem o službu, bez pochval a vyznamenání, vycvičen jako řidič motorových vozidel a radiotelegrafista
Trestní oznámení	Dne 4.2.1945 hlášení Dopravního oddílu k VB o ztrátě vozidla Ford, administrativní výslech dne 6.2.1945 vozidlo nebylo zaparkováno před budovou velitelství, nebylo mu známo, kde mají vozidla stát, neodcizil jej, odjel s ním na návštěvu do civilního domu
Obžaloba	Podána PP dne pod Pr 23/45 dne 12.2.1945 pro přečin dle §§ 145,146c,156 v.tr.z.. Publikace obžaloby 15.2.1945, vzal ji na vědomí, obhájce nežádal.
Hlavní přelíčení	Dne 21.2.1945 v době od 10.00 hod do 11.00 hod Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel des. asp. Gol, PP kpt. Fischl, obžalovaný. K trestu se nedoznal, výslech svědka kpt. Pečina obžalovaný dostal výslovný ústní rozkaz, o všem musel vědět, zejména věděl, jaká byla u oddílu služba a její řád.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 4.2.1945 v posádce MPO ve Francii jako řidič hotovostního vozidla zn. Ford čísl.L- 5434022 neuposlechl denního rozkazu vel. roty č.11 čl.14, aby se během své služby zdržoval na ubikaci a neuposlechl brigádního rozkazu z 30.11.1944 čísl.265 čl.2077, aby své vozidlo za všech okolností za všech okolností učinil pojízdným, tedy neuposlechl všeobecných rozkazů svých představených, aniž se tak stalo za okolností, ze kterých v §§ 147 až 155 v.tr.z. je uložen trest pro zločiny stanovený, čímž spáchal přečin porušení subordinace dle §145,146c,156 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání 2 měsíců. Trest se vyslovuje nepodmíněně.
Další řízení	Rozkazem VB čl.47/45 č.278 ze dne 26.2.1945 se výkon trestu odkládá na neurčito.

	Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 28.8.1946 na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 se prohlašuje za prominutý.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 11/45**
Jméno, věk	Vojín Rudolf Kmoch, R 565 Narozen 25.2.1918 ve Dvoře Králové nad Labem, příslušný tamtéž náboženství římsko- katolické, svobodný
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu, jako příkazník velitelské roty
Trestní oznámení	Podáno velitelem praporu kpt. Pečinou dne 13.2.1945 a téhož dne VB zasláno k PP pod čj. 3025/45, odmítl skládat uhlí, dne 13.2.1945 administrativní výslech podezřelého, byl nemocen se zády, léčil se ale toho dne se nemocným nehlásil
Obžaloba	PP vedeno dodatkové trestní.řízení pod čj. Pr 26/45,obžaloba podána PP kpt. Fischlem dne 16.2.1945 pro přečiny dle §§ 145,146c,156 v.tr.z.. Publikace obžaloby dne 23.2.1945 o 11.30 hod, obžalovaný nežádal obhájce, vzal na vědomí, že hlavní líčení se koná dne 27.2.1945 o 10.00 hod. Dne 16.2.45 zaslán spis od PP k PS.
Hlavní přelíčení	Dne 27.2.1945 v době od 10.00 hod do 10.30 hodin Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obžalovaný, ten den měl hrozné bolesti zad od revmatismu, navrhl znalecké zkoumání v nemocnici. Návrh na zkoumání soud zamítl. Svědek rtm. Brázda uvedl, že rozkaz byl dán jím zřetelně, nyní obžalovaný koná službu dobře.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 9.2.1945 v posádce MPO neuposlechl rozkazu rtm. Brázdy, aby skládal uhlí, tedy neuposlechl rozkazu svého představeného, aniž se tak stalo za okolností , za kterých v §§ 147 až 155 v.tr.z. jest uložen trest pro zločiny stanovený, čímž spáchal přečin porušení subordinace podle §§ 145,146c,156 v.tr.z. a odsuzuje se za to podle § 156 v.tr.z. a § 311 v.t. ř., přičemž dodatkový trest se nevyslovuje. Odsouzení je nepodmíněné.
Další řízení	
Poznámka	

Číslo spisu	P 12/45
Jméno, věk	Desátník Štefan Benc, B 10 Narozen 12.11.1900 v Nových Zámcích, příslušný tamtéž, náboženství římsko-katolického, ženatý, povoláním rolník, otec Michal, matka Marie roz. Majerčíková Vojín Adolf Herrman, T 528 Narozen11.4.1908 v Praze, příslušný do Jeníkova, okres Duchcov, náboženství židovského, ženatý, povoláním obchodní zástupce, otec Ludvík, matka Růžena roz. Pichová
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu 3. rotě, prezentován 26.9.1939 v Agde, udělen Čs. válečný kříž 1939, Britská spojenecká medaile, čs.pamětní medaile se štítkem dne 7.3.1944, kázeňsky trestán důtkou za jízdu na levé straně kruhu, velitelský posudek voják poctivý a spolehlivý, tichý a skromný. Zařazen k Dopravnímu oddílu velitelská rota, prezentován 26.11.1939 v Agde, udělena čs. pamětní medaile dne 7.3.1944, trestán rozsudkem PS v VB P 9/41 z 16.11.1944, dne 21.6.1941 řídil vůz a srazil se s jiným vozem, trest uložen podmíněně, dne 29.11.1941 byl zbaven hodnosti rotného, kázeňsky trestán dvakrát
Trestní oznámení	
Obžaloba	Podána PP dne 20.2.1944 pod čj. Pr 28/45 kpt. Fischlem pro přečin 145,146c,156 v.tr. z.. Publikace obžaloby u obou 20.2.1945 v 11.00 hod., oba požádali o obhájce, 23.2.1945 doložena osobně plná moc obhájce ppor.Gruny, k zastupovaní obou obžalovaných, dotaz PP ohledně vozu Dodge L 540 8385, vůz k 26.2.1945 nebyl stále nenalezen.
Hlavní přelíčení	Dne 27.2.1945 v době od 11. 00 hod do 12.30 hod Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel des. Bergmann, PP kpt. Fischl, obhájce por. Hirsch u obžalovaného Bence, obhájce ppor. Grun u obžalovaného Herrmana. Oba obžalovaní spolu s obhájci poukazovali, že vůz byl na místě hlídaném britskou MP, jednalo toliko o nedbalost, obhájci žádali o ustanovení britského desátníka, který slíbil vůz ohlídat.
Rozsudek	Jsou vinni, že dne 6.2.1945 v Courtai v Belgii první obžalovaný jako velitel a spolujezdec nákladního vozu zn. Dodge, druhý obžalovaný jako řidič téhož vozu, neuposlechli brigádních rozkazů z 15. a 30.11.1944 a zanechali vozidlo bez dozoru, takže bylo ukradeno, tedy neuposlechli rozkazu svého představeného, aniž se tak stalo za okolností, za kterých v §§ 147 až 155 v.tr.z. je uložen trest pro zločiny stanovený, jednáním tímto zavinili odcizení vozidla a ztrátu cenného vojenského materiálu, čím spáchali přečin porušení subordinace podle §§ 145,146 c , 156 v.tr.z., kázeňský přestupek a odsuzují se za to / další znění rozsudku se nedochovalo/
Další řízení	Velitel oddílu vratil spis PS s tím, že se rozhodl des. Bencovi ponechat hodnost, oba upozorněni písemně PS, že zkušební doba je stanovena do 27.2.1947. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 27.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna

	1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Dne 19.9.1945 desátník Benc uvedl adresu po demobilizaci v Bratislavě ulice Vajnarská. Vojín Herrmann dne 19.9.1945 uvedl adresu po demobilizaci Postoloprty .69

Číslo spisu	**P 13/45**
Jméno, věk	Četař Spytihněv Tvrzník, H 1370 Narozen18.7.1919 v Lomu, okres Most, příslušný tamtéž, náboženství římsko-katolické, povoláním důlní zámečník, svobodný, školní vzdělání 5 tř. obecné, 3 tř. měšťanky
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1, prezentován 18.4.1940, přísahal v Anglii dne 28.10.1940, velitelský posudek voják tichý, chápavý, ukázněný, zcela samostatný, dobrého vojenského vystupování.
Trestní oznámení	Sepsáno dne 6.2.1945 OPČ por. Zatloukalem.Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř.dne 9.2.1945 pod čj. Pr 22/45, téhož dne vydán zatýkací rozkaz, dne 10.2.1945 v 12.00 hod jmenovaný předán do věznice v Noordepene převzal rtm. Rozhoň od hlídky OPČ. Dne 11.2.1945 provedl výslech obviněného npor.Kulka v době od 14.30 do 15.30 hod. Obviněný uvedl, že s hodinkami je to omyl našel je jeho otec, dal mu je a on je omylem dal do svého battle- dresu, s tobolkou to bylo tak, že v 23.30 hod, když přinesli mrtvého svob. Kornguta, rtm Fikerle balil věci nezvěstných, on se nabídl, že ráno jede dolů „B“ odřadu, že věci vezme s sebou, věci odvezl, nic nevzal, o tom, při balení se říkalo, že v tobolce je hodně peněz to slyšel, po večerech hraje karty v ubikaci svého otce, vůbec nepije a nekouří, peníze si šetří, proto u něho našli více peněz. Dne 13.2 a 16.2 . 1945 provedeny PS výslechy svědků rt.asp. Fikerleho, štrm. Růžičky, por. Zatloukala, voj. Janíčeka, voj.Kozuklíka, svob. Doležala, čet. asp. Doležala
Obžaloba	Podána PP kpt. Fischlem dne 20.2.1945 pod čj. Pr 22/45 pro zločin krádeže dle § 457,466 c v.t.z.. Publikace obžaloby 21.2.1945 npor. Mrázkem, obžalovaný požádal o obhájce a netrval na zachování lhůty
Hlavní přelíčení	Dne 26.2. 1945 v době od 14.00 hod do 15.30 hodin Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel rtn. Chrobok, PP kpt. Fischl, obhájce por. Hirsch, obžalovaný uvedl to co ve výslechu, PP ohlasil odvolání do viny a pro zmatečnost, v 15.40 hod obžalovaný propuštěn z vazby a předán hlídce OPČ, předtím složil slib dobrého chování
Rozsudek	Podle § 306 č.3 v.tr.ř. se osvobozuje od obžaloby, že někdy po 18.11.1944 v posádce Tankového praporu 1 odcizil rtm. Rudolfu Urbanovi náramkové hodinky v ceně L 5, 18,- tj. 826.-, dne 23. nebo 24.ledna 1945, tamtéž odcizil ze svršků nezvěstného ppor. Čurna náprsní tobolku s Ffrs 300.-, důstojnickou legitimaci a fotografii, tedy odňal ve svůj prospěch svým soudruhům z jejich držení a bez

	jejich přivolení cizí věci movité, převyšující hodnotu Kč 500, čímž měl spáchati zločin krádeže dle §§ 457,466 e v.tr.z.. Podle § 300 odst.1 v.t.ř. prohlašuje se soud nepříslušným pokud jde o kázeňský přestupek spáchaný tím, že obžalovaný dne 23.1.1945 v posádce Tankového praporu 1 neoprávněně si přisvojil jeden tankový nepromokavý plášť po nezvěstném soudruhovi
Další řízení	Dne 12.3.1945 k PS doručeno odvolání PP pro zmatečnost a co do viny.VPS v SSSR dne 7.6.1945 ve složení mjr. Dupel, kpt. Bělský, npor.Kapralčík, zapisovatel čet. Foltánová, PP kpt. Němec rozsudkem pod čj. VPS 54/45 rozhodl, že odvolání PP z důvodu zmatečnosti a do viny se zamítá jako bezdůvodně a prvostupňový rozsudek se potvrzuje v celém rozsahu / psáno ve slovenštině/. Dne 8.6.1945 VPS vratil spis v PS, dne 22.6.1945 kancelářský záznam PS o předání rozsudku obhájci.
Poznámka	Svobodník Armín Korngut, T 643, nar. 3.3.1909 Poprad, padl 22.1.1945 Dunkergue. Podporučík Radko Čurn, F 3688, nar. 27.10.1921 Vrbové- Rožnov pod Radhoštěm, podlehl zranění 29.1.1945 v nemocnici v St. Omer

Číslo spisu	**P 14/45** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 15/45** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 16/45**
Jméno, věk	Vojín Hugo Kampf, T 1553 Narozen 1.4.1924 v Jáchymově, příslušný tamtéž, bez vyznání, povoláním mechanik leteckých motorů, svobodný, školní vzdělání 5 tř.obecné školy, 2 tř.měšťanské školy, dva ročníky Secundary School v Anglii, otec Jan, matka Pavlína roz. Scheuberová. Vojín Jan Osif, R 652 Nar. 8.11.1922 v Kuzmici, okres Trebišov, příslušný tamtéž, náboženství řecko-katolické, svobodný, studující průmyslové školy, otec Juraj, matka Zuzana roz. Benešová.
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu. Prezentován 25.10.1941. Velitelský

	posudek je voják pracovitý, nemluví vždy pravdu, na bojovém postavení spolehlivý, osobně statečný. Trestán rozsudkem Polního soudu I. stolice dne 4.1.1944 pod č.j. P 99/43, nástup trestu 4.4.1944, trest přerušen dne 15.7.1944 Zařazen k Motopraporu. Prezentován 11.1.1940. Velitelský posudek voják veselý, kamarádský, rád politizuje, fyzicky velmi zdatný, dosti odvážný, přitom nerozvážný, rád kritizuje představené.Trestán rozsudkem PS I. na St. Východě dne 22.7.1943 pod čj. P 43/44 k trestu vězení 1,5 měsíce pro přečiny dle §§ 145,146 c v.t.z., trest potvrzen rozsudkem VPS čj. 34/44 z 21.8.1944, výkon trestu odložen na neurčito rozkazem VB č. 213/44, do trestu započtena vazba od 28.6. do 3.7.1944
Trestní oznámení	Podáno velitelem motopraporu dne 29.1.1945 na základě šetření provedeného zpravodajskými orgány brigády pro podezření z pašování zboží ve vojenských vozech a nezákonné šmeliny. Zatýkací rozkaz vydán dne 31.1.1945.Výslech obou npor. Kulkou týž den od 15.15 hod do 16.00 hod, v 16.10 hod oba dodáni do věznice. Zahájeno vyhledávaní usnesením dle § 137/1 v.t.ř. dne 31.1.1945. Přípis PP z 7.2.1945, soudce přijede na pozice 12.2.1945 v 10.30 hod, provede výslechy svědků dle obsílky. Proveden výslech svědků des. Sedláčka, svob. Runštuka, uvedli, že vše oznámili zpravodajskému důstojníku praporu, odjeli na místo, madame jim vydala parfémy, potom to bylo zabaveno fr. policisty, svědci voj. Pokorný, voj. Vrbas. Dne 9.2.1945 proveden výslech obou obviněných npor. Klímou v době od 17.00 hod do 21.00 hod. Dne 11.2.1945 v době od 16.00 hod do 16.50 hod proveden další výslech obviněného Osifa, plně se doznal. Dne 12.2.1945 předal zpravodajský důstojník brigády veliteli motopraporu částku 5.000 Fffrs. Dne 12.2.1945 provedl výslech svědků Lee De Cuman a André De Cuman, v jazyce fr.npor. Klíma, tlumočil rtm. Zbytek, nikdo z rodiny nežádal o to, aby jim vozili do obchodu voňavky z Francie, provedena konfrontace s obviněným Osifem, uvedl, že mu nebyl znám zákaz obchodu s civilisty. Tohoto dne PS požádal VB o zaslání informací, jak byl publikován zákaz obchodování s civilisty. Dne 13.2.1945 proveden výslech obviněného Kampfa, npor. Klímou, uvedl, že měl z obchodu provizi 20 %. Zpráva OPČ, nebylo dosud známo, zda věc vyšetřuje belgická policie, zjištěno, že byli ve spojení s Madame Pauchaut. Dne 13.2.1945 zrušena kpt. Fischlem vyšetřovací vazba, oba poučeni o dobrém chování, v 16.20 hod propuštěn z vazby obviněný Osif, v 17.05 hod obviněný Kampf. Zpráva z VB z 14.2.1945, zákaz obchodování byl vyhlášen v denním rozkaze dne 24.1.1945 v 17.00 hodin v La Pannne, čtení rozkazu přítomen i voj. Osif, zpráva velitele čety rtn. Sedláka.
Obžaloba	Publikována oběma dne 20.2.1945 osobně kpt. Fischlem pod čj. Pr 20/45 pro přečin dle §§ 145, 146c, 156 v.t.z. Obžalovaný Osif, vzal obžalobu na vědomí spolu s termínem hlavního líčení dne 5.3.1945, požádal o ustanovení obhájce ppor. Gruna. Obžalovaný Kampf termín vzal na vědomí dne 6.3.1945, obhájce nežádal.
Hlavní přelíčení	Dne 5.3.1945 v době od 11.00 hod do 12.00 hod Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel rt. asp. Kesek, PP kpt.

	Fischl, oba obžalovaní po dobu jednání nevyjadřují, obžalovaný Osif v závěru uvedl, že z radnice z obce Lanharost vezli dárky pro kamarády
Rozsudek	Jsou vinni, že první obžalovaný, dne 26.1.1945 předal svob. Runštukovi částku 5.000 Ffrs, za kterýžto obnos měl svob. Runštuk nakoupiti ve Francii voňavky a převésti je přes hranice do Belgie, druhý obžalovaný, začátkem ledna 1945 v La Penne v Belgii přijal od civilisty 2.000 Ffrs, za které nakoupil ve Francii v Roubaix voňavky, tyto převezl do Belgie a tam je prodal za belgické franky. Koncem ledna 1945 přijal od téhož civilisty pana Cuman Andre částku 5.000 Ffrs, za níž chtěl nakoupit v Roubaix voňavky a tyto rovněž převésti přes hranice a prodati v Belgii, v čemž mu bylo zabráněno jen tím, že svob. Runštuk to udal svému veliteli. Tím oba obžalovaní neuposlechli rozkazu o zákazu obchodování bankovkami a zbožím, vyhlášeného jim a vydaného příslušným velitelem.Tudíž porušili subordinaci způsobem na nějž v § 147-155 v.tr.z. není uložen trest pro zločiny stanovený, čímž spáchali přečin porušení subordinace podle § 145,146 c,156 v.tr.z. a odsuzují se za to k trestu vězení v trvání 14 dnů, zostřeného tvrdým ložem jednou týdně, tyto tresty jsou nepodmíněné.Podle § 127 v.tr.ř. započítává se oběma obžalovaným do trestu zajišťovací a vyšetřovací vazba od 30.1.45 od 16.00 hod do 13.2.45, 16.00 hod, čímž jsou odpykány oba tresty.
Další řízení	Usnesení PS z 12. 3.1945 částka 5.000 Ffrs ponechána v soudním depositu a ve vlasti bude provedeno oddělené řízení. Npor. Mrázek dne 12.3.1945 předal osobně peníze na vkladní lístek Čs.vojenské spořitelny. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech z dne 6.12.1945 na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1945 se prohlašuje za prominutý. Legiobanka v Praze dne 7.2.1946 vzala usnesení soudu na vědomí a zrušila vinkulaci a částku postoupila k KS soudu v Plzni k dalšímu řízení
Poznámka	

Číslo spisu	**P 17/45** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 18/45**
Jméno, věk	Vojín Karel Samiec, T 1628 Narozen 26.1.1922 v Mostech u Jablunkova, okres Český Těšín, příslušný tamtéž, náboženství římsko- katolické, povoláním stolař,

	nemanželský syn Marie Krariové, školní vzdělání 1 tř. obecná polská, 4 tř.obecné české, 3 tř. měšťanky české.
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu, 2 rotě, prezentován 22.8.1944, přišel z německé armády, velitelský posudek voják veselý, kamarádský, velmi pracovitý, jako voják víc než dobrý, zpravodajským důstojníkem uvedeno, že zběhl z německé armády a skrýval se více než dva měsíce u polské rodiny v Robaxat u Lille. Dne 20.1.1945 se dožadoval rekreační jízdy mimo pořadí, neumí anglicky a ani francouzsky.
Trestní oznámení	Podáno velitelem praporu dne 21.1.1945 pro zběhnutí, hlášení doplněno dne 5.2.1945, byl nalezen jeho dopis s adresou jeho milenky, kde by se mohl skrývat, a to sl. Jeanette Senechal, St. Jean-le –Thomas. Oznámení 21.1.1945 z VB zasláno k PP. Následující den zaslána ostrá výtka PP k VB s tím, byl postoupen spis bez hlášení o zběhnutí, hlášení o zběhnutí zasláno k PP 12.2.1945. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením v dle § 137/1 tv.t.ř. dne 14.2.1945 vydán na jmenovaného zatykač. Dne 21.2.1945 hlášení PP k OPČ, že jmenovaný se nacházel v britském Town Guarn Room vedle Stadion Camp v Lille a bylo třeba jej eskortovat k PS. Předán do věznice PS dne 21.2.1945 v 14.35 hod, výslech obviněného dne 22.2.1945 npor. Kulkou, vyslýchaný uvedl, že jej znají pod jménem Piotrowsky, co byl pryč nemohl se domluvit s Angličany, vysvětloval jím, že nemá dovolenou, 18.2.1945 byl zatčen fr. policií, stále chodil v čs. uniformě ač si mohl sehnat civilní oblečení.
Obžaloba	Podána PP dne 22.2.1945 kpt. Fischlem pod čj. Pr 25/45 pro přečin dle § 212 v.tr.z.. Publikace obžaloby dne 22.2.1945 npor. Mrázkem od 10.40 do 11.00 hod, obhájce nežádal, souhlasil se vším
Hlavní přelíčení	Dne 26.2.1945 Samosoudce npor. Mrázek,zapisovatel des. Bergmann, PP kpt. Fischl, obžalovaný ničeho nedoznal a trvá na tom co již uvedl, PP upozornil soud na to, že jsou to naivní výmluvy a uznal, že je velmi mladicky nerozvážný.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 20.1.1945 v poli nedostavil se v ustanovený čas z propustky udělené mu do Lille, tudíž byl nepřítomen od svého útvaru bez dovolení podle předpisu předem vyžádaného přes noc a ještě déle, při čemž neměl v úmyslu vyhnouti se navždy své služební povinnosti, čímž spáchal přečin svémocného vzdálení a trestá se za to vězením v trvání 2 měsíců, zostřeného tvrdým ložem týdně. Podle § 127 v.tr. ř. započítává se obžalovanému do trestu vyšetřovací vazba od 18.2.1945. Trest je nepodmíněný.
Další řízení	Výkon trestu odložen na základě rozkazu VB ze dne 5.3.1945 do návratu vojsk do vlasti a odsouzený v 13.45 hod propuštěn na svobodu. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 29.8.1946 na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje se uložený trest za prominutý .
Poznámka	Zatykač vydán dne 22.2.1945 ale byl zatčen již 21.2.1945. Propuštěn z čs. armády 26.5.1945.

Číslo spisu	**P 19/45**
Jméno, věk	Vojín Ladislav Lebovič, F 2364 Narozen 28.6.1917 v Levici, okres Levica, příslušný do Krupiny, okres Krupina, náboženství římsko –katolického, povoláním pekař, ženatý, vzdělání 5 tř.obecné, 4 tř. měšťanky, 2 ročníky odborné pekařské školy, otec Filip, matka Julia roz. Špalovská
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, 1 rota, dne 30.8.1945 přeložen Tankové. Brigádě 14, prezentován 5.3.1940 přísahal 1.9.1940, velitelský posudek voják snaživý, pracovitý, pro silně ploché nohy méně fyzicky zdatný, před nepřítelem projevoval nebojácnost, devětkrát kázeňsky trestán / dne 24.1.1943 se vrátil se stráže odešel za neznámou ženou, byl v Newportu zadržen britskou policií /
Trestní oznámení	
Obžaloba	Podána dne 23.2.45 pod čj. Pr 24/45 pro přečin dle § 212,277 c. v.t.z. Publikace obžaloby dne 24.2.1945 vzal na vědomí, že hlavní líčení bude 5.3.1945, dne 5.3.1945 odeslán od z tan. praporu fonogram, nemůže se dostavit k líčení, neboť se prapor nacházel v bojové akci
Hlavní přelíčení	Dne 16.4.1945 Samosoudce por. Gol, zapisovatel štrm.Zbytek, PP kpt. Klíma, obžalovaný doznal, že odešel za návštěvou do obce Cotyxe a byl zde od 12.00 hod do 15.00 hod následujícího dne, při vyhlášení poplachu byl u sousední roty ta poplach neměla a nenastoupila, nepískalo se a neslyšel nic, požádal o mírný trest.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 24.1.1945 v poledne z ubytovacího prostoru tankového praporu 2 z „B“ odřadu, za války od svého odřadu se vzdálil a zůstal vzdálen až do 25.1.1945 do 15.00 hod, tudíž od svého útvaru bez dovolení podle předpisů vyžádaného přes noc a déle zůstal nepřítomen, při čemž neměl v úmyslu navždy se vyhnout své služební povinnosti,dne 28.1.1945 tamtéž dostavil se příliš pozdě při nastalém a vyhlášeném poplachu o 18.45 hod na ustanovené místo, aniž mohl prokázati omluvitelnou překážku svého včasného nedostavení, čímž spáchal přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.tr.z. a přečin nešetření služebních předpisů vůbec podle § 277 c v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 7 neděl. Trest je nepodmíněný
Další řízení	Výkon trestu odložen na dobu po návratu vojsk do vlasti, rozkaz VB z 20.4.1945 čj. 79/45 čl.472. Dne 8.10.1945 npor. Gol požádal SZ v Komárně o RT jmenovaného. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 25.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý.Usnesení vydal npor. Gol.
Poznámka	Dne 29.10.1945 škpt. Trojánek z VPS soudu vyžádal spisový

	materiál, vrácen byl 20.12.1945

Číslo spisu	**P 20/45**
Jméno, věk	Vojín Vilém Hejl, R 2241 Narozen 1.8.1909 ve Wilhemsburgu, okres Hamburg, příslušný do Lanškrouna, náboženství evangelické, ženatý, otec František, matka Helena roz. Jurášková
Vojenská služba	Zařazen k Protiletadlové baterii 1, prezentován 28.12.1942
Trestní oznámení	Podáno velitelem baterie dne 21.2.1945 ve smyslu doplnění přípisu z dne 21.10.1945, přiložena lékařská zpráva o zranění des. asp. Olejára
Obžaloba	Podána 21.2.1945 pod č.j.Pr 33/45 pro přečin dle § 599 v.t.z. a téhož dne zaslána k PS. Publikace obžaloby dne 22.2.1945 obhájce nežádal a souhlasil s líčením dne 5.3.1945.
Hlavní přelíčení	Dne 5.3.1945 v době od 14.00 hod do 16.30 hod Samosoudce npor. Mrázek, zapisovatel rt.asp. Kesek, PP kpt. Fischl, obžalovaný jel s vodním tankem rychlostí 18 mil v hodině, bylo velké bláto, kolo přední zapadlo do jámy a vůz dostal smyk a spolujezdec narazil hlavou do telegrafního sloupu, smyku nešlo vůbec zabránit, svědek des. asp. Olejár uvedl, že nádrž byla poloprázdná, byla velmi špatná silnice, vozem to velmi házelo, po zranění byl šest týdnů v nemocnici, obžalovaného zná jako velmi opatrného řidiče, nechce aby byl potrestán.
Rozsudek	Obžalovaný se osvobozuje podle § 306 č.3 v.tr.z. od obžaloby, že dne 15.10.1944 na cestě do Bourbourgh u Drincham jako řidič vozu zn. Bedford 15 cwt."watertank" čís,".Z 4182249 na rovné silnici jel tak rychle a neopatrně, že se vozidlo převrátilo a spolujezdec des. asp. Olejár při převrácení narazil na betonový sloup a utrpěl těžká poranění, tudíž dopustil se jednání, o němž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných a podle předpisů zvláště vyhlášených předvídati mohl, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž měl spáchati přečin proti bezpečnosti života podle §§ 599 v.tr.z.
Další řízení	
Poznámka	

Číslo spisu	P 21/45
Jméno, věk	Desátník Petr Tichopád, J 1238 Narozen 8.10.1919 v Trenčíně, příslušný do Staré Vsi, školní vzdělání 5 tř. obecných, 3 tř. měšťanky, 4 tř. průmyslové školy, ženatý , manželka Jana Tichopádová, otec dvou dětí, rodina bytem v Anglii, Medina Avenue 5, Budihatown, nemanželský syn Emilie Tichopádové
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 3, přeřazen dne 29.12.1944 od motopraporu, předtím u záložní roty. Dne 2.8.1939 zařazen do Cizinecké legie a zařazen do 1.pěšího pluku v Sidi Bel Abés, dne 26.9.1939 prezentován do čs. armády v Agde, dne 28.10.1940 povýšen na svobodníka, dne 26.2.1943 povýšen na desátníka,ve dnech 5.8 až 15.10.1943 absolvoval kurs tankových střelců, ve dnech 3.5-24.5.1944 absolvoval kurz Gunnery v Lulworth, velitelský posudek voják velmi pracovitý, kamarádský, energický se sklonem k rozhodnému jednání, velmi dobrý tankový střelec, dvakrát káz.trestán / jel vlakem na vzdálenost osmi mil bez lístku, trest 14 dní vězení po službě/, udělena čs. pamětní medaile 7.3.1944.
Trestní oznámení	Podáno velitelem praporu 29.1.1945. Zdůrazněno, že v opilosti alkoholem se zpečoval rozkazům důstojníků. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137/1 v.t.ř. dne 31.1.1945.
Obžaloba	Podána 4.3.1945 pod čj. 19/45 pro zločin dle § 145,146c,156 v.t.z. a přečiny. Publikace obžaloby 5.4.1945 obviněný požádal o ustanovení obhájce, hlavní líčení stanoveno na 14.4.1945. Určen obhájce npor. Hirsch. Obžalovaný se k jednání nedostavil, telefonicky zjištěno, že byl s jednotkou v bojovém postavení a velitel toto opomněl hlásit
Hlavní přelíčení	Dne 27.4.1945 Samosoudce por. Gol, zapisovatel rtn. Chrobok, PP por. Kesek, obžalovaný, obhájce npor. Hirsch, obžalovaný dostal dopis od manželky 22.1.1945, že se mu narodil syn, byl velmi opilý, začal pít už v poledne po střídaní stráží, pamatuje si jak hrál v hospodě karty a pak už nic si nepamatuje, výslech celkem pěti svědků, obhájce zdůraznil že k tomuto deliktu došlo v opilosti a jeho upřímnou lítost, obžalovaný trest přijal, PP ohlasil odvolání, odvolání podáno 28.4.1945 co do výše a trestu, odvolání PP dne 7.5.1945 vzal zpět
Rozsudek	Jest vinen, že koncem ledna 1945 v posádce MPO byv přistižen na důstojnické zábavě při rušení pokoje zpečoval se neurvalým a násilným způsobem rozkazu svého představeného kpt. Peciny, který ho ze zábavy vykazoval.Téhož dne a tamtéž neuposlechl rozkazu škpt. Bělohradského, aby šel domů, aniž se tak stalo za okolností, za kterých v §§ 147-155 jest uložen trest pro zločiny stanovený, téhož dne a tamtéž neuctivými výroky vůči kpt. Černému úmyslně opominul povinnou úctu k vyššímu, čímž spáchal zločin zprotivení se rozkazu směřujícímu k zjednání kázně a pořádku podle §§145,146 c,153 v.tr.z., přečin porušení subordinace podle §§145,146 c, 156 v.tr.z.,. přečin porušení subordinace podle §§145,146b, 156 v.t.z a odsuzuje je za to k trestu žaláře v trvání 2

	měsíce zostřeného samovazbou v posledním týdnu trestu, vyslovuje se degradace a ztráta čs. pamětní medaile, dle ustanovení §§ 1 a 3 zák. čísl. 562/1919 Sb.z. a n. povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu 2 let a soud ukládá obžalovanému zákaz požívaní alkoholických nápojů ve zkušební době.
Další řízení	Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 4.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Rozkazem VB č. 89/45 čl. 219 ze dne 22.5.1945 odňata hodnost desátníka, dne 19.9.1945 povýšen do hodnosti desátníka, ponechán u 2. tankové roty.

Číslo spisu	**P 22/45**
Jméno, věk	Vojín Karel Klabačka, F 3193 Narozen 16.10.1917 v Uherském Brodu, příslušný tamtéž, náboženství československé, povoláním účetní, svobodný, vzdělání 2 tř. obecné, 2 tř. měšťanské školy, 2 ročníky gymnázia, 4 ročníky obchodní akademie a maturitou, otec Bohumil, matka Marie roz. Dušková, posledně bytem v ČR Brno, ulice Argentinská 17
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, 2 rota. Prezentován 27.4.1940. Dne 9.9.1941 převzat do svazku RAF. Dne 8.12.1941 propuštěn ze svazku RAF pro krádež, zde byl zařazen jako písař po dobu vyšetřování. Dne 12.12.1941 byl zařazen k praporní ambulanci, zde cvičen jako pomocný kuchař, 31.7.1942 přemístěn k Pěšímu.praporu 2, dne 1.9.1943 k Tankovému praporu 2.Velitelský posudek vojákem neukázněný a nespolehlivý, vojenská hodnota velmi malá, neukázněný až drzý, rozený kriminálník. Dne 25.1.1945 zpráva k VB, že jej nelze použít u tankové roty, žádost o jeho přemístění. Kázeňské tresty uděleny sedmkrát, odsouzen dne 16.8.43 pod č.j. P 57/43
Trestní oznámení	Podáno dne 28.12.44. V 17.45 hod na ubikaci roty vytáhl pistoli z pouzdra a svob. France střelil do zápěstí, ten byl téže noci operován. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. dne 2.2.1945 pro přečin dle § 145,146a, 154 v.t.z. Dne 20.1.1945 spis postoupen k PS pro závažnost a exemplárnost případu.Dne 9.3.1945 proveden npor.Klímou výslech sedmi svědků, obviněný vyslechnut dne 22.2.1945. Další výslech svědků 9.3.1945 svob. Trenze, des. Holmana, svob. Hestaše, obviněný vyslechnut npor. Klímou, popřel, že by vytáhl pistoli, byl opilý po vínu s nikým se nikdy nepral.Dne 28.2.1945 doručena zpráva lékaře, zranění nutno považovat za těžké, ruka bude nepohyblivá. 19.3.1945 vyslechnut svědek svob. Franc.
Obžaloba	Podána 12.3.45 pod čj. Pr 18/45. Publikace obžaloby týž den, obžalovaný požádal o písemné znění obhajoby, jméno obhájce sdělí

	PS do dvou dnů. Rozkazem VB ze dne 13.4.1945 určeni jako soudci laici kpt. Heřman a rtn. Pošner.
Hlavní přelíčení	Dne 20.4.1945 v době od 10.00 do 14.45 hodin Soudci npor. Munk, přísedící kpt. Riedl, rtn. Pošner, zapisovatel des. Tuček, náměstek PP por. Kesek, obhájce por. Frankl, obžalovaný vše kajícně doznal, mimo použití pistole proti veliteli, na místě ohlásil odvolání.Soudní síň vyklizena na 20 minut za účelem porady soudu.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 28.9.1944 okolo 12.30 hodin v obci Potigne ve Francii udeřil čet.Košťana, Tankový prapor 2 pěstí do úst a snažil se jej opakovaně udeřit, čímž způsobil mu rozražení horního retu, které krvácelo a zahojilo se až za čtyři dny, tudíž mimo službu vztáhl ruku na vyššího a způsobil mu poškození, jež zanechalo viditelné známky a následky. V říjnu 1944 před 17.00 hodinou v bojovém úseku 1.čety 2/2 tank. roty v obci Ghyvelde při zákroku velitele čety por. Desse, zakazujícího mu další pití vína, uchopiv nabitou pistoli, tomuto se vzpečoval, tudíž byv přistižen při rušení pořádku a pokoje vzpečoval se neurvalým způsobem rozkazu představeného směřujícího k zjednání pořádku a kázně. Při téže příležitosti, ačkoliv opětovně por. Dessem vyzýván, odmítl splniti rozkaz k vydání pistole a tuto nevydal, tudíž opětovně odepřel a úmyslně neprovedl služební rozkaz představeného, aniž se tak stalo za přitěžujících okolností v § 149 v.tr.z. uvedených a aniž tím vzešla škoda při službu. Dne 28.12.1944 na ubikaci mužstva v SV 2/2 bez dovolení des. Holmana, tomuto odňal služební revolver a ačkoliv před tím jej des. Holman upozornil, že je nabitý, při prohlížení stiskl spoušť a výstřelem těžce zranil svob. Leopolda France, tudiž dopustil se jednání, o němž již podle jeho přirozených následků, pro každého snadno poznatelných, předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského.Dne 10.1.1945 na zledovatělé silnici La Panne- Ostende v Belgii, řídiv obrněné motorové vozidlo čísl. F-198055 jel tak rychle a počínal si tak neopatrně, že vozidlo dostalo smyk, otočilo se o 180 stupňů a přirazilo děvče, nezjištěného jména, do drátěných překážek, čímž bylo lehce zraněno na koleně, tudiž dopustil se jednání, o němž mohl již podle přirozených následků, pro každého snadno poznatelných a podle předpisů zvlášť vyhlášených předvídati, že se jím může způsobit nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského.Dne 10.1.1945 mezi La Panne a Ostende řídil čs. vojenské obrněné vozidlo bez řidičského průkazu, přemluviv před tím des. Holmana, opětovným naléháním a tvrzením, že umí dobře řídit, k předání řízení.Dne 18.1.1945 večer v SV 2/2 tank. roty bez dovolení opustil obvod roty, ač to bylo zakázáno a odjel na taneční zábavu v La Panne, odkud se téže noci vrátil, čímž spáchal zločin porušení subordinace podle §§ 145,146 a 154 v.tr.z. v jednočinném souběhu s přečinem ublížení na zdraví podle § 680 v.tr.z..,zločin porušení subordinace podle §§ 145,146 a 153 v.tr.z., zločin porušení subordinace podle §§ 145,146 c a 150 v.tr.z., přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr.z., přečin proti bezpečnosti života podle § 599 a 702 v.tr.z., kázeňské

	přestupky a odsuzuje se za to podle § 153 sazby se zřetelem k ustanovení §§ 96,97 a 100 v.t.z. k trestu těžkého žaláře jednoho roku. Tento trest jest nepodmíněný. Započítává se vytrpěný kázeňský trest v trvání 7 dnů do tímto rozsudkem uloženého trestu.Naproti tomu obžalovaný se zprošťuje podle § 306 čís.3.v.tr.ř. od obžaloby, která ho viní, že dne 9.2.1945 o 08.00 hodině v posádce Tankového praporu 2, aniž by k tomu měl rozkaz neb dovolení od příslušného orgánu útvaru odejel s konvojem nákladních aut do Lille a vrátil se až 10.2.1945 v 17.00 hodin, tudíž od svého útvaru, bez dovolení podle předpisu vyžádaného se vzdálil a přes noc a déle byl nepřítomen, při tom však neměl úmyslu vyhnouti se navždy své služební povinnosti, čímž měl spáchati přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.tr.z.
Další řízení	Dne 21.4.1945 k PS doručen dopis obhájce npor. Frankla v němž zasílal prohlášení voj. Klabačky "přijímám trest v plném, rozsahu". Na základě rozkazu VB č.104 čl. 541 ze dne 6.5.1945 se výkon trestu odkládá na dobu po návratu do vlasti.Dne 5.5.1945 spis zaslán k VPS, úřední záznam z 9.5.1945, že v jednání bude pokračováno v novém sídle soudu.Opis rozsudku zaslán dne 5.5. 1945 k VB. Usnesením VS soudu I. stolice v Plzni ze dne 29.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal plk. Schuhmann
Poznámka	Odsouzen rozsudkem PS I. stolice ve Velké Británii dne 10.8.1943 pod čj. P 57/43 pro přečiny opilosti podle § 7,797 v.tr.z. k trestu vězení v trvání 6 týdnů zostřeného v druhém, čtvrtém a šestém týdnu samovazbou. Trest je nepodmíněný. Jednání se měl dopustit v Dovercourtu tím, že v květnu 1943 v úplné opilosti kousl příslušnici ATS a druhou zpolíčkoval tak, že upadla, udeřil svob. Goldreichla a vyhrožoval mu nožem. Dne 3.6.1943 v úplné opilosti mimo službu opominul úmyslně povinnou úctu k čet. Hastikovi, použiv vůči němu různých hrubých nadávek, přičemž si opilost způsobil nemaje zločinu či přečinu na mysli. K propuštění od RAF došlo po odpykání trestu 28 dní vězení ve vojenské věznici Coat Dyke, Coatbridge, Glasgow, uděleného velitelem čs. depot za neoprávněné držení součásti RAF výstroje, jež byly u něho nalezeny při prohlídce dne 13.11.1941, při téže prohlídce byly v jeho věcech v knize zastrčené nalezeny L 3, jež byly předchozí noci ukradeny dvěma vojínům, případ nebyl nadále prošetřován, neboť byl stejně ze svazku RAF propuštěn.

Číslo spisu	**P 23/45** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	P 24/45
Jméno, věk	Vojín Rudolf Charvát, T 1194 Narozen 29.3.1913 ve Vídni, Rakousko, příslušný do Kutné Hory náboženství římsko- katolické, svobodný, povoláním řezník, školní vzdělání 5 tř. obecné, 2 tř. měšťanky, otec Josef, matka Marie roz. Švancarová
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, 3 rota, prezentován 18.3.1944 v Southend, vojenská služba v ČR 1932-34, udělena čs. pamětní medaile, přišel z německé armády z Afriky, zdravotní. klasifikace chybí mu dva prsty na pravé ruce po výbuchu granátu, velitelský posudek pokud není opilý snaživý a poctivý, v opilosti naprosto beze smyslu pro kázeň a odpovědnost pro kázeň a odpovědnost, dvakrát kázeňsky trestán 12.9 a 15.11.1944
Trestní oznámení	Podáno velitelem oddílu 3.3.1945. Provedeny administrativní výslechy, podezřelý urazil zámek u vozu a asi v 17.15 hod odejel směrem na Bourbourg, byly za ním vyslány motocykly, vozidlo nalezeno v příkopu u křižovatky cest souřadnice 243 627 a ve vozidle se nacházel zcela opilý voj. Charvát, vozidlo poškozeno značně, zničena přední náprava, rozbité sklo, promáčklá kabina, VB zasláno PP dne 6.3.1945
Obžaloba	Podána 15.3.1945 pod č.j. Pr 44/45 pro přečiny dle §§ 269, 797 v.t.z. Publikace obžaloby dne 17.3.1945, obžalovaný nesouhlasil se zkrácením lhůty k hlavnímu líčení, požádal o písemné znění obžaloby, uvedl jako svědka svob.Hildebranta.
Hlavní přelíčení	Dne 15.3.1945 v době 10.00 hod do 11.45 hodin Samosoudce kpt. Fischl, zapisovatel rt. Chrobok, PP kpt. Klíma, obžalovaný ten den byl jako kuchař v pekárně, měl smutek pil od oběda do 17.00 hodin, šel k autu, zámek rozbil kamenem, jel dva km a spadl s autem do příkopu, potom šel dál a pil ve více hospodách, noc strávil s neznámou ženou v jejím bytě, vzbudil se až v 06.00 hodin ráno. Svědek svob. Eliáš jel za vozem, toto kličkovalo, našel ho v příkopu, u obžalovaného byl těžce cítit alkohol, stál u boku auta a říkal" no stalo se, stalo" a potom odešel, nemohl jej zastavit, byl sám, svědek svob. Hidebrant uvedl, že je vrchní kuchař a obžalovaný byl v kuchyni od 04.00 hod po obědě mu udělil volno, co bylo dál neví, po dobu služby v kuchyni nepil.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 2.3.1945 u S.V.3 roty Dopravního oddílu ve Francii v úplné opilosti, kterou si způsobil, nemaje přečinu v úmyslu, svémocně odejel s vojenským třítunovým vozidlem zn. Dodge čís. L-5406596 z parkoviště roty a po dvou kilometrech neopatrné jízdy po hlavní a frekventované silnici vozidlo převrhl do příkopu, toto značně poškodil a vyřadil na delší dobu z užívání, téhož dne, tamtéž v odpoledních hodinách, tedy v době zaměstnání, ale mimo službu se opil, téhož dne, tamtéž večer nevrátil se ke své jednotce a zůstal vzdálen až do 3.3.1945 do 07.00 hod. ráno, čímž spáchal přečin opilství dle § 797 v.tr.z. a kázeňské přestupky a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání sedmi týdnů,

	zostřeného samovazbou v prvních 14 dnech trestu. Podmíněný odklon trestu se nepovoluje.
Další řízení	VB dne 11.4.1945 nařízen výkon trestu, nástup trestu dne 20.4.1945 v 09.45 hod, dne 23.4.1945 odeslán k výkonu trestu do anglické věznice, výkon trestu přerušen dne 11.5.1945. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 30.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	

Číslo spisu	

Číslo spisu	**P 25/25**
Jméno, věk	Rotný aspirant Vojtěch Maxa, B 384 Narozen 28.9.1921 ve Varšavě, příslušný do Prahy, bez vyznání,studující, svobodný, školní vzdělání 5tř. obecné, gymnázium, rok studia na univerzitě v Paříži, otec Prokop, matka Marie roz. Přilbová
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu. Prezentován 28.6.1940 v Bezeriers, řidičské oprávnění uděleno 27.10.1943, hodnocen jako velmi zkušený řidič
Trestní oznámení	Dne 6.8.1944 zasláno VB k PP hlášení o DN číslo 3376/1011, dne 22.8.1944. Zahájeno vyhledávácí řízení usnesením PP dle § 137/1 v.tr.ř. téhož dne spis zaslán k PS pro vlastní přetíženost, přípis VB podezřelý se nacházel u NT, následně dne 23.8.1944 spis zaslán k zápolnímu PP ve smyslu směrnice čj.412/44 MNO taj. 1 Overlord. Podezželý se navrátil z nemocnice 27.12.1944. Dne 27.1.1945 odjel do Francie, dne 23.2.1945 usnesením dle § 471 v.tr.ř. kpt. Aufrichta byl spis vypraven k PP u obrněné brigády.
Obžaloba	Podána 17.3.1945 pod čj. Pr 43/45 npor. Klímou. Publikace obžaloby provedena velitelem motopraporu dne 19.3.1945, požádal o ustanovení obhájce por. Frankla
Hlavní přelíčení	Dne 12.4.1945 v době od 10.00 hod do 10.45 hod Samosoudce npor. Munk, zapisovatel des.,Tuček, PP por. Kesek, obžalovaný litoval svého jednání, poprosil o mírný trest, vůz si vzal sám a rozhodl se jej vyzkoušet, sám byl dva měsíce v nemocnici a potom bydlel měsíc u rodičů. Svědek rtn. asp. Kleiner utrpěl zlomeninu brady a vyražení tři zubů, byl celkem tři týdny v nemocnici, nevzpomínal si už jak došlo k nehodě.

Rozsudek	Jest vinen, že dne 23.7.1944 poblíže Duns ve Velké Británii, jako řidič motorového vozidla značky Willys č.M. 5538119 za zkušební jízdy jel tak rychle a počínal si tak neopatrně, že přivodil dopravní nehodu při níž byl těžce zraněn on sám a čet. asp.I. Kleiner, tudiž dopustil se jednání o niž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných, podle předpisů zvláště vyhlášených a podle svého povolání mohl předvídat, že jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž spáchal, přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr.z. a odsuzuje se za to k peněžitému trestu Kč 700 tj. 5 L anglických nebo 1000 Fffrs., v případě nedobytnosti k trestu tuhého vězení v trvání 1 týdne.
Další řízení	Zkušební doba byla stanovena do 12.4.1946. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 27.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1946 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal plk Schuhmann.
Poznámka	Odjezd do Francie byl dne 1.2.45 v 10.50 hod z nádraží v Chalkwell.Po demobilizaci 19.9.1945 bydlel na adrese Praha XIX, Kozlovská16

Číslo spisu	**P 26/45**
Jméno, věk	Vojín Štefan Ovsák, T 903 Narozen 2.2.1923 v obci Douhé, okres Užhorod, příslušný tamtéž náboženství římsko-katolické, svobodný, vzdělání 5 tř. obecných, povoláním sklář, otec Štefan , matka Marie roz. Urbičová, posledně bytem Argentina, Buenos Aires
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1. Prezentován 11.9.1942 v Anglii v Lowestrlan. Vojenský posudek voják méně inteligentní, drzý a nepořádný, hrubý, nečistý, nespolehlivý až nepříčetný, trestán pro krádež. V období od 13.2.1943 do15.2.1945 celkem jedenáctkrát kázeňsky trestán
Trestní oznámení	Podáno velitelstvím praporu dne 15.2.1944 spolu s hlášením o zběhnutí, v 17.45 hod se opozdil při nástupu na večeři, vzal revolver přidělený des.Sadloňovi, přitom z denního rozkazu věděl, že má po večeři nastoupiti trest, od 18.00 hod byl hledán výkonným rotmistrem Madlerem, okolo půlnoci povolán OPČ, zjištěno, že stýkal se s lidmi na vlečné lodi La MARNE, která odplula dne 16.2.1945. Zahájeno pátrání OPČ dne 20.10.1944 částečně ve spolupráci s fr.četnictvem, téhož dne zjištěno, že loď odplula na St. Omer. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1v.t.ř. dne 23.2.1945 kpt. Fischlem pro §§ 138,457,466 c,286 f,145, 146 c v.t.z., téhož dne vydán zatýkací rozkaz. Dne 19.2.1945 výslech svědků čet. Blahoše, dostal rozkaz od výkonného rotmistra Madlera aby jej odvedl do vězení, v 17.45 hod jej vyzval aby se připravil, šel pro něj a byl pryč od 18.00 hod jej hledal. Svědek rtm.Mandler

	uvedl, hledal jej s ostatními do půlnoci, pak zavolal OPČ. Dne 24.2.1945 zaslána žádost k indendanci o vyčíslení odcizených věcí Dne 2.3.1945 byl zadržen v Lille britskou MP, rtm.Rozhoň jej převzal od hlídky OPČ v 17.00 hod. Výslech obviněného 3.3.1945 npor. Klímou v 14.00 hod., uvedl. měl strach, že jej budou bít ve vězení. Dne 5.3.1945 výslech svědka rtm. Sadloně, jednalo se o revolver „D" č.1206, byl jeho vlastní, později se vysvětlilo, že jej půjčil a zapomněl na to. Dne 10.3.1945 výslech svědků voj. Daňka a voj. Hoglana, našli své rozházené torby a ztracené věci.
Obžaloba	Podána 19.3.1945 npor. Klímou pod čj. Pr 34/45 pro §§ 145,146c,154 v.t.z., téhož dne spis zaslán k PS. Dne 19.3.1945 PP usnesením zastavil dle § 239/1 v.t.ř. vyhledávání pro §§ 457,466 c v.t.z. Brigádním rozkazem č.61/207 z 20.3.1945 přísedícími určeni kpt. Riegel a des.Pressberg, oba ze spojovací roty
Hlavní přelíčení	Dne 27.3.1945 v době od 15.00 hod do 17.00 hod Předseda soudu npor. Munk, přísedící kpt. Riegel,des. Pressberg, zapisovatel rt. Chrobok, PP kpt. Klíma, obžalovaný, obhájce npor.Hirsch, po jednání poučen o právu stížnosti, obžalovaný ohlasil odvolání, dne 13.4.1945 se dostavil se k PS obžalovaný spolu s obhájcem a prohlásil, že trest přijímá
Rozsudek	Jest vinen, že dne 7.1.1945 v posádce Tankového praporu 1 bez povolení opustil svůj útvar a odejel do Casselu, ačkoliv věděl, že jest určen a má v 17.00 hod nastoupit do pohotovostní služby v bojovém úseku do této služby včas nenastoupil a ke svému útvaru se vrátil až v 18.30 hod téhož dne, tudíž neprovedl služební rozkaz velké důležitosti z nedbalosti, aniž tím vznikly škodlivé následky Dne 15.2.45 tamtéž, po tom, když při denním rozkaze za jeho přítomnosti byl mu vyhlášen uložený kázeňský trest v trvání 60 dnů vězení po službě s nástupem téhož dne, opustil svoji jednotku a odejel do Lille, kde se zdržoval až do svého zatčení britskou policií dne 2.3.1945, tudíž nepřijav vězení, které mu bylo služebně uloženo a byv již jednou pro zběhnutí potrestán opustil za války svémocně a v úmyslu, aby se navždy vyhnul své služební povinnosti svůj útvar a zůstal ve stejném úmyslu od něho 15 dnů vzdálen, čímž spáchal zločin porušení subordinace dle §§ 145,146c,151 v.tr.z. a zločin zběhnutí dle § 183,197 č.4 v.tr.z. v jednočinném souběhu s přečinem proti kázni a pořádku dle § 269 a v. tr.z. a odsuzuje se za to k trestu těžkého žaláře v trvání 1 roku. Tento trest je nepodmíněný. Do trestu se započítává vyšetřovací vazba od 2.3.45 do 27.3.45, jakož i 7 dnů kázeňského trestu.
Další řízení	Usnesením PS III. armádního sboru v Klatovech ze dne 4. 10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 26.8.1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Nástup trestu nařízen rozkazem VB č. 76 z 17. 4.1945 čl. 452, 27.3.1945 ve věznici polního soudu, dne 28.4.1945 v 09.30 hod odsunut do F.P.C./ věznice /, dne 28.4.1945 přesunut do C.O. No. 3 Military Prison and Det. Barracks, odtud na rozkaz velitelství Tankového sboru I OPČ převezen dne 18.8.1945 a téhož dne předán do věznice PS III. armádního soudu v Klatovech.Dne 1.9.1945 zaslána od PS III. Armádního sboru škpt. Klímou k rukám štrm.

	Petuleho k vyřízení stížnost odsouzeného týkají se bolesti zubů odsouzeného.Dne 3.9.1945 vyžádán spis u PS stolice u Velitelství Náhradního tělesa ve Velké Británii, odpověď z 20.9.1945, spis dne 19.8.1945 zaslán transportem nákladních aut s určením pro VPS. Dne 1.10.1945 spis vyžádán u mjr. Dupela z VPS. Odsouzen PSI. stolice dne 17.8.1944 pod čj P 53/44 ke 4 měsícům žaláře zostřeného samovazbou pro deserci, nástup trestu dne 3.10.1944 do Field Pusishment Camp, trest přerušen dne 23.11.1944 brigádním rozkazem 269/44

Číslo spisu	**P 27/45**
Jméno, věk	Vojín Leon Norbon T 1770 Skutečné jméno Jan Procházka Narozen 13.8.1919 v Hluku, okres Uherské Hradiště, příslušný tamtéž, náboženství římsko- katolické, svobodný, povoláním tesař Vojín Jaroslav Dušek T 1549 Skutečné jméno Jan Eis Narozen 11.10.1925 v Podhledu, okres Jihlava, příslušný tamtéž, náboženství římsko-katolické, povoláním rolník
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, 4. rota, prezentován 26.8.1944, přišel z německé armády kde sloužil dva roky, velitelský posudek voják klidný, průměrný řidič Zařazen k Dopravnímu oddílu, 4. rota, prezentován 29.7.1944, přišel z německé armády kde sloužil rok, velitelský posudek voják veselý, klidný, velmi pracovitý, spolehlivý řidič
Trestní oznámení	Dne 23.2.1945 vydal voj. Norbon OPČ 2000 Fffrs a voj. Dušek 1500 Fffrs, téhož dne sepsány administrativní výslechy, ve večerních hodinách OPČ při prohlídce garáží nalezen balík s 300 kusy kožených šněrovadel. Zahájeno vyhledávací řízení dle § 137/1 v. tr. ř. dne 13.3.1945 kpt. Klímou pro zločin krádeže dle § 457,459,462 v.tr.z. Zaslána zpráva brigádní intendance, celkem chybí 1000 párů kožených šněrovadel, pár v hodnotě 2,20 Fffrs, nemohly se ztratil jinde, než v konvoji z Antverp.
Obžaloba	Podána 20.3.1945 pod čj. Pr 46/45 pro zločin krádeže dle § 457,462,464 b v.tr.z. Publikace obžaloby dne 24.3.1945 voj. Norbon nesouhlasil se zkrácením lhůty k hlavnímu líčení, v době od 24.3.1945 do 2.4.1945 se nacházel ve vojenské nemocnici. Vojín Dušek souhlasil se zkrácením lhůty, požádal o obhájce
Hlavní přelíčení	Dne 11.4.1945 Samosoudce kpt. Fischl, zapisovatel rt. Chrobok, PP kpt. Klíma, obhájci npor. Hirsch, ppor. Poláček, obžalovaní, se doznali, nesdělili však soudu kam věci prodali, slyšen stálý znalec kpt. Hýžďal k vyčíslení vzniklé škody a dalších šest svědků, oba obhájci ohlásili odvolání co do trestu a jeho výše. Dne 14.4.1945 u PS podali oba

	obhájci zpětvzetí svých odvolání
Rozsudek	Jsou vinni, že po 9.2.1945 v posádce 4. roty Dopravního oddílu ve Francii společně odcizili z vojenského materiálu určeného pro francouzské jednotky v CASSEL z uzamčené bedny 1000 párů kožených šněrovadel do vojenských bot v ceně Ffr 2.20, tudíž ve společnosti movité věci uzamčené erárního majetku hodnotu Kč 500 převyšující z držení jiného bez jeho svolení ve svůj prospěch odňali, čímž spáchali, zločin krádeže podle § 457,462c, 462 e,462b v.tr.z. a odsuzují se za to k trestu těžkého žaláře v trvání 4 měsíců, zostřeného samovazbou v prvních a posledních 14 dnech trestu, u obou se vyslovuje ztráta volebního práva. U druhého obžalovaného se vyslovuje ztráta čs. pamětní medaile. Prvnímu obžalovanému se podmíněný odklon výkonu trestu nepovoluje. U druhého obžalovaného odkládá soud výkon trestu na zkušební dobu 2 roků.
Další řízení	Rozkazem VB č. 78 čl.461 ze dne 15.4.1945 se výkon trestu odložil na neurčito. Usnesením VS I. stolice v Brně ze dne 6.7.1946 čj. 517/46 se uložený trest odsouzenému Janu Procházkovi na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje ze prominutý. Usnesení vydal plk. just. Metoděj Pauček. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 27.8.1946 se uložený trest odsouzeného Jaroslava Duška na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 28/45**
Jméno, věk	Vojín Jaroslav Hladký, T 3664 Narozen 21.7.1925 v Teplicích- Šanově, příslušný do Střihova, okres Poděbrady, bez vyznání, svobodný, povoláním mlynářský učeň, vzdělání 8 tř.obecných
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu dne 23.2.1945, prezentován do čs. armády 12.12.1944, přísahal 15.12.1944, přišel z německé armády, velitelský posudek voják naprosto povahově nevyhraněný, značně zaostalý, výbojný, naprosto nespolehlivý, jednou kázeňsky trestán/ 7 dní vězení po službě pro svémocné vzdálení /
Trestní oznámení	Zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137/1 v.tr.ř dne 20.2.1945 PP u náhradního tělesa kpt. Aufrichtem pro zločin zběhnutí dle § 183,198 v.tr.z, vazba neuvalena, usnesením dle § 471 v.t. ř. zaslán spis PP v poli jakožto žalobci pro nové místo pobytu obviněného k dalšímu řízení. Dne 16.3.1945 obviněný vyslechnut kpt. Klímou.
Obžaloba	Podána PP dne 20.3.1945 kpt. Klíma pod čj. Pr 49/45 pro přečin svémocného vzdálení dle § 212 v.t.z.. Publikace obžaloby dne

	22.3.1945 obžalovaný souhlasil s datem hlavního líčení dne 10.4.1945, hlášení velitele praporu, byla mu udělena mimořádná dovolená do Anglie a 10.4.1945 se nemůže dostavit k soudu
Hlavní přelíčení	Dne 19.4.1945 Samosoudce kpt. Fischl, zapisovatel štrm. Zbytek, PP kpt. Klíma, obžalovaný po dobu přelíčení na otázky soudce neodpovídal a mlčel
Rozsudek	Jest vinen, že dne 17.2.1945 v posádce Pěší výcvikové roty Náhradního tělesa v Anglii za války nemoha docílit odkladu nástupu kázeňského trestu na svobodě v trvání 7 dnů vězení po službě, ačkoliv věděl, že má po vyhlášení denního rozkazu nastoupiti uložený mu kázeňský trest bez dovolení opustil svou rotu a zůstal nepřítomen až do 19.2.1945 18.00 hodin, kdy byl na ulici zadržen čs. vojenskými příslušníky, tudíž nepřijav vězení služebně mu uložené, bez dovolení podle předpisu vyžádaného, vzdálil se, přes noc a déle zůstal nepřítomen, aniž přitom měl v úmyslu vyhnouti se navždy své služební povinnosti. Dne 8.4.1945 ve Velké Británii, po vypršení mimořádné dovolené, neodjel ze Southend On Sea do Francie ke svému útvaru a zůstal vzdálen až do 11.4.1945, tudíž opětovně bez dovolení podle předpisů vyžádaného přes noc a déle zůstal nepřítomen, aniž při tom měl úmysl vyhnouti se navždy své služ. povinnosti, čímž spáchal dvojnásobný přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.tr.z. v jednočinném souběhu s přečinem proto kázni a pořádku podle § 269 v.t.z. a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání tří a půl měsíců, zostřeného v prvních a posledních 14 dnech trestu tvrdým ložem.. Podmíněný odklad výkonu trestu se nepovoluje.
Další řízení	Rozkazem VB č. 89/530/45 ze dne 25.4.1945 výkon trestu odložen na neurčito. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 29.8.19465 uložený se trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.srpna 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal plk. Schumann
Poznámka	Zadržen 19.2.1945 v 19.00 hod ve Wentchlift On Sea při jízdě na kole npor. Hoppem a dne 20.2.1945 odeslán transportem k brigádě.

Číslo spisu	**P 29/45**
Jméno, věk	Vojín Arnošt Grun, R 2145 Narozen 6.3.1910 v Považské Bystrici, okres tentýž, příslušný do Prahy, náboženství židovského, ženatý
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 1
Trestní oznámení	
Obžaloba	Podána 21.3.1945 pro zločin plenění dle §§ 492,494 v.tr.z., publikace obžaloby velitelem praporu dne 28.3.1945 v době od

	14.37 hod do 15.03 hod, požádal o ustanovení obhájce.
Hlavní přelíčení	Dne 19.4.1945 Samosoudce npor. Munk, zapisovatel des. Tuček, náměstek PP por. Kesek, obžalovaný, obhájce npor. Weiner, PP ohlasil odvolání proti nízké výměře trestu. Dne 17.4.1945 doručeno k PS písemné vyhotovení odvolání PP, dne 24.3. 1945 doručeno k PS odvolání obhájce do výše trestu, v něm konstatoval, že nemá u sebe předepsaných zákonů.
Rozsudek	Jest vinen, že v měsíci říjnu 1944 a později za války ve vesnici Ghyvelde ve Francii, nuceně evakuované civilním obyvatelstvem a obsazené čs.vojenskou jednotkou, vícekráte svémocně odňal z pobořeného domu celkem tři radiochassis, dvacet lamp, dvacet kondensátorů a jiný drobný materiál hodnotě víceméně 4000 Bfrs. Tudíž za války, za obecné tísně, nebyv k tomu zmocněn, odňal pro sebe a jiné osoby cizí věci movité hodnotu 500 Kč, nikoliv však 1.000 Kč nepřevyšující, využiv dojmu, kterým působilo na obyvatelstvo shromáždění větších ozbrojených mocí, čímž spáchal zločin plenění podle §§ 492,493,194 v.tr.z. a odsuzuje se k trestu těžkého žaláře v trvání 3 měsíců, trest tento je nepodmíněný.
Další řízení	Záznam PS z dne 10.5.1945 vypracovaný štrm Zbytkem, v jednání bude pokračováno po návratu do vlasti. Dne 8.6.1945 spis zaslán k VPS v SSSR, spis se vrátil 30.6.1945 bez rozhodnutí
Poznámka	

Číslo spisu	**P 30/45**
Jméno, věk	Vojín Zoltán Farkaš, F 2809 Narozen 8.7.1912 v Liptovském Mikuláši, okres tentýž, příslušný tamtéž, náboženství židovského, povoláním exportní úředník, svobodný, vzdělání 8 tř. gymnázia, 9 semestrů práv, 3 státnice, ovládá slovem i písmem pět jazyků
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, 1 rota, prezentován 12.4.1940, velitelský posudek velmi slabý řidiče kolových vozidel, neukázněný, potřebuje stálý dozor, již soudně trestán, dne 3.7.1941 zbaven hodnosti ppor. po skončení soudního řízení, celkem jedenáctkrát kázeňsky trestán
Trestní oznámení	Podáno velitelem roty dne 24.2.1945 pod čj. 1598/44, téhož dne s podezřelým sepsán protokol, dne 28.2.1945 zahájeno vyhledávací řízení dle § 137/1 v.t.ř. pro přečin svémocného vzdálení dle § 212,230 v.tr.z., dne 8.3. 1945 na zámku v Noordpeen proveden výslech příslušníku čety, výslech obviněného dne 21.3.1945
Obžaloba	Podána 21.3.1945 npor. Klímou pod čj. Pr 165/44. Publikace obžaloby 30.3.1945 v době od 10.00 hod do 10.10 hod, požádal o ustanovení obhájce ppor. duch.sl. JUDr Rebenswurzela, dne 11.4.1945 určen obhájcem ppor. Poláček

Hlavní přelíčení	Dne 21.4.1945 Samosoudce por. Gol, zapisovatel rtn. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obhájce ppor. Poláček, obžalovaný uznal svoji vinu tak jak uvedeno v obžalobě
Rozsudek	Jest vinen, že dne 18.2.1945 o 14.00 hodině za války v poli bez povolení se vzdálil od své ½ čety tankové roty z předního obranného postavení a odejel do Lille, odkud se vrátil až 19.2.1945 o 22.00 hodině, tudiž bez dovolení podle předpisu vyžádaného vzdálil se od svého útvaru přes noc a déle zůstal nepřítomen, aniž při tom měl v úmyslu vyhnouti se navždy své služební povinnosti, čímž spáchal přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání 2 měsíců, zostřeného samovazbou v trvání 1 týdne na konci trestu. Trest jest vysloven nepodmíněně.
Další řízení	Na základě rozkazu VB ze dne 24.4.1945 výkon trestu odložen dle § 479 v.t.ř. na neurčito. Usnesením VS I stolice v Plzni ze dne 29.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Odsouzen PS v VB pod čj. P 38/41 pro §§ 145,212,502,472, v.t.z. k trestu 1 roku žaláře, trest přerušen 4.12.1941 v 20.00 hodin

Číslo spisu	**P 31/45**
Jméno, věk	Rotný Eduard Doubek, R 483 Narozen 4.11.1894 v Brně, příslušný tamtéž, bez vyznání, ženatý, povoláním civilní úředník vojenské správy v Brně, vzdělání 5 tř. obecných, 3 tř. měšťanské, 2 roky odborné školy textilní, posledně bytem v ČR Brno,Tvrzní 20, manželka bytem v Jeruzalémě
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, příslušník ruských legii 1918-20, za služby v legiích utrpěl střelné poranění ruky, velitelský posudek rotmistr velmi pracovitý, značně nervózním a náladovým, vojenské vystupování velmi dobré
Trestní oznámení	Podáno velitelem roty dne 26.2.1945, dne 24.2.1945 asi o 14.15 hod poslal velitel roty písaře roty voj. Hájka, aby ohlásil rtn. Doubkovi, že má určit největší možný počet nakladačů pro skládaní PHM u 2. roty, jednalo se o deset mužů, po určení mužstva, aby přišel do kanceláře, asi po 10 minutách rtn. Doubek nešel a byl znovu poslán voj. Hájek, tento se vrátil s tím, že výkonný rotmistr Doubek vzkazuje, že žádných lidí nemá a že to musí velitel vědět. Na to šel za ním sám na louku, kde se staví jídelna mužstva, zde pracovalo asi patnáct lidí, Doubek byl přítomen, volal ho na vzdálenost asi 15-ti metrů, aby přišel. Na to Doubek, očividně velmi rozrušen, mávaje oběma rukama volal zpět, aniž by šel blíže „ prosím, Vás pane kapitáne, nechte mně, já jsem velmi rozčílen, nepovažuji se více za výkonného rotmistra, určete si lidi sám“. Toto se stalo za

	přítomnosti pracujicího mužstva, které výjev slyšelo a vidělo, rtn. Doubek pak procházel se rozčileně sem a tam a aby docílil provedení svého rozkazu musel si nechat nastoupit mužstvo des. Guttmanem a určit nakladače. Pak ještě jednou volal Doubka, abych mu dal možnost své jednání vysvětliti, ten však na volání nereagoval a odešel. Dne 3.3.1945 zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137/1 v.t.ř. pod čj. Pr 37/45 kapitánem. Fischlem pro přečin porušení subordinace dle §§ 145-148 v.t.z., téhož dne spis zaslán k PS k provedení úkonů pro vlastní přetížení, 20.3.1945 proveden výslech velitele roty kpt. Gutmana a svobodníka. Gutckého, který nic neslyšel. Dne 20.3.1945 spis odeslán zpět k PS
Obžaloba	Podána 21.3.1945 pod čj. Pr 37/45. Publikace obžaloby 27.3.1945 o 10.00 hodině, požádal, aby byli slyšeni svědci štrm Sitař, štrm Běloch o tom, že služba byla velmi těžká
Hlavní přelíčení	Dne 20.4.1945 od 18. 00 hodin do 20.30 hodin Samosoudce por. Gol, zapisovatel rt. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obžalovaný, vinu popíral a uváděl, že byl velmi přetažen a unaven, výslech svědka rtm. Běloch, uvedl, že služba je v současné době neobyčejně těžká a na rotmistrech je mnoho odpovědnosti
Rozsudek	Jest vinen, že dne 24.2.1945 v posádce Dopravního oddílu ve Francii neuctivě odpověděl na vyzvání svého velitele roty, aby k němu přišel, tudíž odepřel povinnou úctu k představenému, aniž se tak stalo za okolností, na něž v §§ 147 až 155 v.tr.z. uložen trest pro zločiny stanovený, čímž spáchal přečin porušení subordinace podle §§ 145,149b,156 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 1 týdně.Povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu jednoho roku.
Další řízení	Upozorněn písemně PS dne 27.4.1945, že zkušební doba stanovena do 20.4.1946. Usnesením PS III. armádního sboru v Klatovech ze dne 4.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Po demobilizaci 19.9.1945 bytem v Brno- Žabovřesky, ulice Ondrákova 13

Číslo spisu	**P 32/45**
Jméno, věk	Vojín Karel Zelenka, T 137 Narozen 29.8.1919 v Praze, příslušný tamtéž, ženatý, povoláním hodinář, náboženství římsko- katolické, vzdělání odborná škola hodinářská, posledně bytem v ČR Praha, ulice Jablonského 11
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, 3 rota, prezentován 23.9.1940 velitelský posudek voják lehkomyslný, bez smyslu pro odpovědnost, velmi obratná motospojka, sedmkrát kázeňsky trestán
Trestní oznámení	Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř 22.3.1945,

	PP vedl zatimní pátrání, dne 23.3.1945 proveden npor. Klímou výslech svědka rtm. Saidlera a téhož dne od 14.45 do 15.30 hod výslech podezřelého, uvedl, že má v Anglii dceru, která má narozeniny sháněl ji hračku a jednou měl nehodu, všeho litoval, projetý benzín nahradí
Obžaloba	Podána 24.3.19 45 pod čj. 54/45. Publikace obžaloby 24.3.1945 v 19.00 hod nežádal obhájce, lhůty k přelíčení ve vzdal
Hlavní přelíčení	Dne 7.4.1945 v době od 09. 00 hod do 10.45 hod. Samosoudce kpt. Fischl, zapisovatel rtn. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obžalovaný se plně doznal
Rozsudek	Jest vinen, že dne 13.3.1945 v posádce Dopravního oddílu ve Francii jako řidič přiděleného motorového vozidla neuposlechl rozkazu svého představeného rtm.Saidlera, aby po promazání per vozu ihned se vrátil z autodílen ke své rotě, nýbrž odejel s vozidlem za soukromým účelem do Lille, tudíž úmyslně neuposlechl a neprovedl služební rozkaz, aniž se tak stalo za okolností přitěžujících, uvedených v § 149 v.tr.z., aniž tím vzešla škoda pro službu a aniž zločin ten zanechal škodlivých následků. V době od 1. až 13.3.1945 tamtéže dvakráte bez dovolení odejel po denním zaměstnání s přiděleným mu motorovým vozidlem ze své posádky do Lille a vrátil se až v noci, čímž spáchal I..zločin porušení subordinace podle §§ 145,146 c, 150 v.tr.z.,II..kázeňské přestupky a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání 2 měsíců zostřeného samovazbou v prvních a posledních 14 dnech trestu. Podmíněný odklad výkonu trestu se nepovoluje
Další řízení	Rozkazem VB č. 72/45 čl.430 z 11.4. 1945 odložen výkon trestu na neurčito. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 30.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 29.srpna1945 prohlašuje za prominutý.Usnesení vydal plk. Schumann
Poznámka	

Číslo spisu	**P 33/45**
Jméno, věk	Četař Rudolf Kosiba, R 839 Narozen 22.12.1919 v Rybanech, okres Bánovce, příslušný tamtéž, náboženství římsko-katolické, svobodný, povoláním soukromý úředník Vojín Teofil Kůra, T 1326 Nar.9.12.1922 v Kojkovicích, okres Český Těšín, příslušný tamtéž, náboženství římsko-katolické, povoláním řezník, posledně bytem v ČR, Dolní Lišná 13
Vojenská služba	Zařazen k Spojovací rotě, do 21.7.1944 zařazen k Dopravnímu oddílu, prezentován v Krakově dne 25.7.1939, přísahal 28.10.1940

	na St. Východě, na četaře povýšen 7.3.1944, velitelský posudek voják lehkovážný ale velmi pracovitý, šestkrát kázeňsky trestán pro pozdní večerky a nedovolený prodej lihovin Zařazen k Dopravnímu oddílu, dne 26.6.1944 zajat americkou armádou, odvezen do USA, zde vytipován pro vstup do čs. armády, prezentován 29.9.1944 velitelský posudek voják mladicky nerozvážný, ješitný, v akci ale velmi statečný nehledí na vlastní bezpečí, dne 8.11.1944 uložen kázeňský trest 7 dní vězení po službě za to, že v rajonu roty střílel ze sten- gunu
Trestní oznámení	Podáno OPČ dne 18.2.1945, při administrativním výslechu se čet. Kosina plně doznal. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.tr.ř. 22.2.1945 pro podílnictví ve zločinném plenění dle §§ 492,493,494 v.tr. z.. téhož dne vydáno PP usnesení dle § 226v. t.ř. jímž se věci doličné zabavují a dávají v úschovu PP. Dne 23.2.1945 spis zaslán k PS pro závažnost případu, výslech obviněných provedl npor. Klíma dne 24.2.1945, dne 28.2.1945 výslech stálého znalce kpt. Riedla hodnotu odcizených věcí stanovil na 2.800- 3.500, Kč
Obžaloba	Podána 26.3.1945 pod čj. Pr 29/45, publikace obžaloby dne 6.4.1945 četař Kosina, dne 7.4.1945 vojín Kůra nic k doplnění neměli, požádali o obhájce, hlavní líčení určeno na 22.4.1945, obžalovaný Kosina byl v nemocnici, návrat 25.4.1945.Dne 8.5.1945 PP krátkou cestou vrátil zajištěné věci starostovi obce Spyker
Hlavní přelíčení	Dne 14.6.1945 v době Samosoudce kpt. Munk, zapisovatel rtm. Zbytek, náměstek PP por. Kesek, obžalovaní, obhájci ppor. Reik, kpt. Weiner
Rozsudek	Jsou vinni, 1.obžalovaný mezi prosincem 1944 a lednem 1945 obdržev rozkaz nadřízeného škpt. Pelikána, aby z obce Spycker ve Francii přivezl různé potřebné předměty a zařízení pro důstojnickou jídelnu a všeobecnou potřebu vojenskou, disponoval svévolně a bez rozkazu a zmocnění dvakrát přivezenými šicími strojemi, které dal na vyzvání a žádost 2. obžalovanému, tudiž dopustil se porušení subordinace, na kterouž v §§ 147 až 155 není uložen trest pro zločiny stanovený 2/ obžalovaný v téže době výzvou k spáchání výše uvedeného trestného činu k tomuto činu přispěl, čímž spáchali 1.obžalovaný přečin porušení subordinace podle § 145 a 156 v.tr.z. 2.obžalovaný přečin subordinace podle § 11,145,146 c a 156 v.tr.z. a odsuzují se za to k trestu vězení v trvání 6 týdnů. Povoluje se obžalovaným odklad trestu na dobu 1 roku.
Další řízení	
Poznámka	Rozsudek vydal PS I. stolice u I. tankového sboru v Klatovech. Původně určený soudce por. Gol odjel dne 13.6.1945 na dovolenou a došlo ke změnám v obsazení osoby soudce

Číslo spisu	P 34/45
Jméno, věk	Desátník Štefan Dubec, R 895 Narozen 31.3.1903 v obci Dehtice, příslušný do Čachtic, okres Nové Město nad Váhom, ženatý, povoláním městský zřízenec, náboženství římsko- katolické, vzdělání 3 tř. obecné
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu 3 rota, přísahal 28.10.1940, velitelský posudek voják sobecký, pokrytec, bez vlivu na podřízené, málo inteligentní
Trestní oznámení	Podáno velitelem oddílu, dne 12.2.1945 uložen kázeňský trest 42 dnů vězení za to, že dne 9.2.1945 v podnapilosti přivlekl na ubikaci čistokrevného psa a odevzdal jej známému, pes se nenašel
Obžaloba	Podána 27.3.1945 pod čj. Pr 55/45 pro §§ 269 a,145,146b v.tr.z. Publikace obžaloby dne 3.4.1945 v době od 15.25 do15.30 hod kpt. Fischlem, uvedl, že výslechu svědka rtm. Smolíka se nehodlá zúčastnit, požádal o obhájce
Hlavní přelíčení	Dne 11.4.1945 v době od 09. 00 do 11.30 hodin Samosoudce kpt. Fischl, zapisovatel rtn. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obhájce npor. Hirsch, obžalovaný, celkem vyslechnuto pět svědků, obžalovaný uvedl, že v posledním jednání byl velmi podnapilý, soud konstatoval, že se nedohledal spis ze St.Východu. Nikdo ze zúčastněných se nevyjádřil rozsudku.
Rozsudek	Jest vinen, že době mezi 12.2.1945 a 19.3.1945 v posádce 3.roty Dopravního oddílu byv potrestán trestem kasárního vězení 42 dnů, vícekrát přes výslovná nařízení opustil vykázanou ubikaci a během večerů a nocí prodléval mimo ni, tudíž opětovně nepřijal vězení služebně mu uložené. Dne 19.3.1945, tamtéž neuctivým chováním a prudkými výroky vůči svému představenému, výkonnému rotmistrovi Smolíkovi, úmyslně opominul povinnou úctu k představenému, čímž spáchal přečin proti kázni a pořádku podle § 269 a v.tr.z., přečin porušení subordinace podle § 145,146b,156 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání 7 týdnů zostřeného samovazbou v prvních 14 dnech a k degradaci. Podmíněný odklad výkonu trestu se nepovoluje.
Další řízení	VB nařídil výkon trestu, nástup trestu 20.4.1945, v 09.45 hod hlásil odsouzený nástup u rtm. Rozhoně, dne 23.4.1945 v 09.30 hod odeslán do angl. věznice, trest přerušen dne 11.5.1945 rozkazem VB č 89/530 z 11.5.1945. Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 29.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý
Poznámka	

Číslo spisu	P 35/45
Jméno, věk	Vojín Pavel Boehm, R 1705 Narozen 19.12.1921 v Praze, příslušný tamtéž, vdovec, povoláním fotograf, náboženství židovského, posledně bytem v ČR, Praha, Kaprova 13
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu, 3 rota, prezentován 8.1.1943, přísahal 7.3.1943 v Haifě, udělena pochvala velitele praporu za mimořádné výsledky v anglickém kurse, vycvičen jako zbrojíř a řidič kolových vozidel, nebyl kázeňsky trestán
Trestní oznámení	Podána velitelem roty dne 23.3.1945, po 11 hod dopolední byli v kanceláři velitele 3 motoroty por. Panzer, ppor. Vavruška, ppor Gabrile, rtn. Hercz, kpt. Vavruška, z rozkazu VB byly přezkoušeny pistole, pistoli určenou pro por. Panzera odeslal po voj. Sczukovi, když tento ji odevzdával všiml si por. Panzer, že je nabita a nařídil ji položiti na stůl u kterého seděl, po chvíli přišel do kanceláře voj.Boehm, vykonávající funkci technického skladníka roty, byv zavolán por. Panzerem aby mu pistoli předal, ten přišel právě před chvíli z praporní zbrojní dílny, odkud přinesl pistoli určenou pro kpt. Vaverku, tato pistole byla původně určena pro por. Panzera, ale měla lehčí spoušť, tak si ji pro sebe vybral kpt. Vaverka pro sebe, s touto pistolí v ruce přišel voj. Boehm do kanceláře.Vojín Boehm vysvětlil por. Panzerovi změnu v přidělení pistolí a na výzvu por. Panzera chtěl mu ukázati důvod, proč byla výměna provedena, při tom uchopil pistoli jež ležela na stole a o níž věděl, že původně patřila kpt. Vaverkovi a nevěděl o ní, že je nabita, por. Panzer jej na tuto skutečnost neupozornil, ostatní pánové v kanceláři studovali přípravy pro noční cvičení a jednání nevěnovali pozornost, tak se stalo, že voj. Boehm ukazujíc rozdíl ve spouštění obou pistolí několikráte spustil pistoli nenabitou a potom pistoli nabitou, voj. Boehm udal, že měl obě zbraně skloněny k zemi a že zvednutí zbraně bylo zapříčiněno tím, že je měl volně v dlani a že byl silnější odpor, ostatní pánové toto nepozorovali, por. Panzera nebyl dosud vyslechnout, byl raněn do pravého ramene a výstřel vyšel z těla poněkud níže u pravé lopatky. Ramenní kloub nebyl zřejmě poškozen, neboť mohl rukou volně hýbati, zda byl zasažen plicní hrot se nemohl ani přivolaný lékař ppor. MUDr. Retter vyjádřiti. Voj. Boehm slouží u 3. roty krátkou dobu, konal službu řádně a svědomitě a vyloučen jakýkoliv úmysl. Nehodu přičtena jeho trestuhodné neopatrnosti, neboť jako technik skladu měl v první řadě věděti, že nutno každou zbraň, než vezme do rukou má prohlédnouti, zda není nabita. OPČ provedlo šetření na místě události dvě hodiny po události
Obžaloba	Podána PP dne 29.3.1945 pod čj. Pr 57/45, npor. Klímou, pro § 599 v. tr.z., spis zaslán k PS dne 29.3.1945. Publikace 1.4.1945 v době od 14.15 do 14.30 hod, publikaci provedl rtm. Mráz, obžalovaný požádal o poradu s obhájcem
Hlavní přelíčení	Dne 19.4.1945 v době od 13.30 hod do 14.10 hod Samosoudce kpt. Fischl, zapisovatel rtn. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obhájce npor. Hirsch, obžalovaný se doznal, obhájce navrhl

	trest mírný a podmíněný, všechny zúčastněné strany se vzdaly práva odvolání
Rozsudek	Jest vinen, že dne 22.3.1945 v posádce motopraporu v Belgii jako technický skladník 3. motoroty, při předvádění rozdílu spouští dvou armádních revolverů opomenul zjistiti, zda revolver je nabitý či ne, ač věděl že u onoho revolveru má spoušť tuhý odpor, držel jej volně v levé ruce, čímž při stisknutí spouště zvedla se hlaveň vzhůru a vyšlá rána těžce ranila por.O.Panzera, tudíž dopustil se jednak opomenutí, jednak jednání, o němž již podle jeho přirozených následků, pro každého snadno poznatelných, podle předpisů zvláště vyhlášených a podle svého povolání mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života a odsuzuje se za to k peněžitému trestu ve výši Kč 42.- tj. L 3, nebo Fffrs 600.- v případě nedobytnosti k trestu vězení v trvání 5 dnů. Soud odkládá trest podmíněně na zkušební dobu jednoho roku.
Další řízení	Písemně upozorněn, že zkušební doba trvá do 19.4.1946. Usnesením PS I. stolice v Plzni ze dne 27.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8 1945 prohlašuje za prominutý dne.
Poznámka	

Číslo spisu	**P 36/45** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 37/45** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 38/45**
Jméno, věk	Vojín Jaroslav Lukš, F 3540 Narozen 14.4.1916 v Srubci, okres České Budějovice, příslušný tamtéž, ženatý, povoláním kovosoustružník, náboženství československé, posledně bytem v ČR, Vrbné, ulice Wilhelmova 175, dne 20.5.1943 uzavřel sňatek s ang. státní příslušnicí Mary / dále nečitelné/

Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 3, předtím u Pěší výcvikové roty, prezentován 17.5.1940 v Agde, dne 5.6.1940 přemístěn k letecké skupině v Boudeaux, 15.7.1940 přijat k RAF, 1.2.1941 povýšen do hodnosti AC 1, dne 28.10.1942 na sgt. Dne 11.2.1944 přijat do anglické věznice v Dundee, 28.2.1944 propuštěn z věznice, 18.9.1944 propuštěn ze svazku RAF, dne 21.11 1944 přemístěn do Czech Depot, dne 18.9.1944 odňata hodnost desátníka, vojenský posudek voják zádumčivý, malý zájem o službu, není zcela normální
Trestní oznámení	Podáno velitelstvím NT k PP dne 15.1.1945, zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř., 16.1.45 PP v zápolí pro přečiny dle §§ 212,183,198 v.t.z., npor. Aufricht. Hlášení OPČ rtm. Marek, podezřelý byl převzat v britské policejní stanici v Shiefildu. Dne 20.2.1945 postoupil zápolní PP spis do Francie k PS, dne 29.3.1945 proveden výslech obviněného,byl ten den s kamarády v pubu v Cosfordu, dozvěděl se, že se mu narodilo dítě, byl v noci za ženou, měla jen podporu 25 sh na týden, rozhodl se nevrátit a pracoval v garážích jako mechanik, pracoval, že potřeboval peníze pro ženu, nijak se neskrýval, byl celou dobu v uniformě, garážmistr věděl o tom, že má být v armádě a neudal jej. Dne 29.3.1945 proveden výslech voj. Grunhra npor. Munkem uvedl, že ten den spolu pili, on sám se také vzdálil za svojí dívkou ale pak si to rozmyslel a vrátil se.
Obžaloba	Spis postoupen 21.2.1945 PS v poli. Ožaloba podána 2.4.1945 kpt. Klímou pro přečin dle §§ 212,183,198 v.tr.z / koncept vypracoval ppor. Kesek /.Publikace obžaloby dne 11.4.1945, požádal o provedení výslechu policisty z Shefieldu, hlavní líčení dne 14.4.1945 se nekonalo, obžalovaný se nedostavil, rota v bojovém postavení, stanoven nový termín na 27.4.1945.
Hlavní přelíčení	Dne 27. dubna 1945 Samosoudce por. Gol, zapisovatel rtn. Chrobok, náměstek PP por. Krsek, obhájce npor. Hirsch, obžalovaný opakuje co již uvedl ve svém výsleších
Rozsudek	Jest vinen, že za války bez povolení vzdálil se od své roty, Pomocné roty NT dne 2.ledna 1945 do Southend on Sea a dne 4. ledna 1945 opět přes Londýn a Cosford do Sheffieldu, kde se zdržoval u své manželky až do svého zatčení britskou policií dne 10.ledna 1945, tudíž bez povolení podle předpisu vyžádaného vzdálil se dvakráte od svého útvaru, přes noc a déle zůstal nepřítomen, aniž měl při tom v úmyslu vyhnouti se navždy své služební povinnosti, čím spáchal dvojnásobný přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání 2 měsíců, zostřeného jedním postem a jedním tvrdým ložem týdně. Trest je nepodmíněný.
Další řízení	
Poznámka	Dne 16.1.1945 vydán PP zatykač, zatykač odvolán 18.1.1945 následujícího dne v 10.20 hodin odjel s transportem z nádraží Liegh-on- Sea. Přemístěn od RAF spolu s voj. M.Grunherem, dne 5.12.1944 zaslány od RAF zbylé svršky

Číslo spisu	**P 39/45**
Jméno, věk	Vojín Jindřich Valošek, T 2937 Narozen 30.3.1925 v Životicích, okres Český Těšín, příslušný tamtéž, povoláním zámečník, svobodný, náboženství římsko-katolické, vzdělání 5 tř.obecných, 3 tř. měšťanské, otec Jindřich, matka Albína, roz. Mynářová
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, přišel z německé armády prezentován dne 1.12.1945, přísahal 4.12.1944, dne 24.12.1944 zařazen k Dopravnímu oddílu, velitelský posudek voják pracovitý, ukázněný, velmi dobrý mechanik
Trestní oznámení	Podána velitelem Dopravního oddílu 25.2.1945, dne 24.2.1945 podáno oznámení velitelem fr. civilní policie Fra Affaird v Casselu, které obsahovalo výslechy obou fr. sester, dne 3.3.1945 PP vydán zatýkací rozkaz. Následně dne 5.3.1945 v 17.30 dodán do věznice, dne 6.3.1945 spis zaslán k PS k vedení řízení pro vlastní přetížení, dne 6.6.1945 výslech obviněného od 17.00 do 19.30 hod npor. Kulkou, nic neudělal, byl s oběma děvčaty v hospodě, potom šli do stodoly, kde s jednou z nich souložil, potom jí dal 50 Fffrs, domluvil si další schůzku a vrátil se k rotě v 22.30 hod, celou dobu s ním byl des. Radovský, nic nekradl, viděl je až 11.2. 1945, podal stížnost do usnesení o uvalení vazby, Dne 7.3.1945 stížnost byla zamítnuta. PS požádal soud v Hazenbrouch o výslech svědkyň, dne 8.3.1945 výslech des. Radovského opravdu byli spolu, souložili s nimi a spolu se vrátili, dalších sedm svědků nic nevidělo, dne 11.3.1945 obviněný propuštěn z vazby. Dne 28.3.1945 výslechy sester Geraldiny Danvers nar. 29.1.1925 a Marie Terezie Danvers nar. 23.9.1929, obě zemědělské dělnice, výslech provedl npor. Munk, tlumočil štrm Zbytek, trvaly na tom, že jim pomáhal chytat slepice a dávat do pytle, při konfrontaci s obviněným, téhož dne trvaly na svém, domlouvaly se že si rozdělí peníze
Obžaloba	Podána 7.4.1945 pod čj. Pr 38/45 pro přečin krádeže dle § 457 v.t.z. Publikace obžaloby dne 10.4.1945, přál si provést výslech svědka svob.Ovsegy a požádal o obhájce z moci úřední, trval na svém, uvedl jak jej identifikovala fr. policie, neměl důvod krást slepice
Hlavní přelíčení	Dne 21.4.1945 v době Samosoudce por. Gol, zapisovatel rt. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obhájce ppor. Poláček, obžalovaný trval na tom, že nic nekradl.
Rozsudek	Podle § 306 č.3 v.tr.ř. se zprošťuje od žaloby, která jej viní, že v noci z 15. na 16. února 1945 v osadě Staples na farmě Madame Leroy pomáhal sestrám G.a M.T. Danversovým při krádeži pěti slepic, tyto pro ně odnesl, tudíž pomáhal a přispěl k bezpečnému odnětí cizí věci movité z držení jiného bez jeho svolení, aniž by

	hodnota odcizené věci převyšovala 500 Kč, čímž měl spáchat pomáhání a účastenství při přečinu krádeže podle §§ 11, 457,732 v.tr.z. a měl býti potrestán podle § 732 v.tr.z. se zřetelem na § 470 v.tr.z.
Další řízení	
Poznámka	K PS se sám dostavil dne 18.4.1945 des. Hyber aby svědčil o špatné pověsti obou děvčat, zpráva starosty obce uvádí, že obě sestry nemají dobrou pověst, mají špatné chování a nejsou pravdomluvné

Číslo spisu	**P 40/45**
Jméno, věk	Četař Karel Kříž, F 2080 Narozen 10.5.1913 v Újezdu u Kunštátu, okres Boskovice, příslušný tamtéž, svobodný, povoláním krejčí, náboženství římsko- katolické
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, prezentován 2.2.1940, velitelský posudek voják pracovitý a snaživý, kvalitní poddůstojník
Trestní oznámení	Podáno velitelem praporu 8.3.1945, téhož dne provedeno šetření OPČ, zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř.13.3.45 npor. Klímou pro zločin plenění dle § 493,494 a v.t.ř. Dne 15.3.1945 spis zaslán k PS pro vlastní přetížení a neobyčejnou závažnost, dne 27.3.45 zajištěné věci prohlédl znalec kpt. Riedl, cena byla cca 500,- Kč s tím, že stroj je velmi starý, dne 30.3.1945 výslech obviněného npor. Munkem, pracoval ve volnu jako krejčí, vzal si stroj ale chtěl jej vrátit, téhož dne výslechy svědků z OPČ, neměl žádné povolení, tak šicí stroj zabavili
Obžaloba	Podána 7.4.1945 pod čj. Pr 47/45 rozšířená při hlavním přelíčení dne 25.4.1945 a dne 4.5.1945, publikace obžaloby dne 10.4.1945 uvedl že stroj si složil ze dvou a musel dokoupit součástky, požádal o obhájce, 23.4. 1945 rozšíření obžaloby, obžalovaný uvedl, že k rvačce došlo po večeři a byl vyprovokován
Hlavní přelíčení	Dne 4.5. 1945 v době od 09.30 hod Samosoudce por.Gol, zapisovatel rtn. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obžalovaný, obhájce npor. Weiner, slyšeni svědci kpt. Šáda, rtm. Riedel, čet. Hrouda, des. Politzer, svob. Pokorný, mimo jiné uvedeno, že rvačka vznikla během večeře kvůli kolu a bylo při ní rozbito mnoho talířů, obžalovaný nic nedoznal, k rvačce byl vyprovokován, šicí stroj měl povoleno odvést
Rozsudek	Jest vinen, že dne 5.dubna 1945 po 17.00 hod. v posádce Tankového praporu 2 při večeři napadl des. T. Politzera, srazil jej a opětovně tloukl poklicí do hlavy, čímž mu způsobil povrchní ránu na čele a tržnou ránu na nose, oboje s krevním výronem, tudíž mimo službu úmyslně mu ublížil na těle, nikoliv způsobem podle §§ 431 a 432 v.tr.z. trestným, přesto však viditelné známky a následky

	zanechavším. Dne 5. března 45 v obci Ghywelde neuposlechl rozkazu velitele čety por. Kordy, aby všechny civilní věci v obci Ghywelde byly nechány a aby neodvážel šicí stroj do La Panne, tedy způsobem, pro který v §§ 147-155 v.tr.z. není uložen trest pro zločiny stanovený, nesplnil nařízení představeného, čímž spáchal přečin ublížení na těle podle §680 v.t.z., přečin porušení subordinace podle §§145,146 c,156 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu vězení 1 měsíce zostřeného samovazbou v posledním týdnu trestu. Podmíněný odklad výkonu trestu se nepovoluje.
Další řízení	Rozkazem VB ze dne 6.5.1945 97/45 čl. 546 trest vězení odložen na neurčito, dne 9.5. odňata hodnost četaře.Usnesením PS 6.5.1945 zajištěné věci vraceny starostovi obce Ghywelde. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 17.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29. srpna 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal npor. Gol.
Poznámka	Dne 17.8.1945 byl zařazen u Tankové brigády 12, dne 1.9.1945 zařazen k Posádkovému velitelství v Plzni

Číslo spisu	**P 41/45**
Jméno, věk	Četař František Mleziva, F 2491 Narozen 29.12.1906 v Doubravě, okres Týn nad Vltavou, příslušný tamtéž, ženatý, povoláním krejčí, otec dítěte, bez vyznání, v letech 1932-34 bydlel v Moskvě, manželka bydlí na adrese Hotel Du de Pare, Rue De LA 58, Paris
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 2, prezentován 1.5.1940 v Agde, přísahal 28.10.1940, vycvičen jako řidič tanku, velitelský posudek voják kamarádský, tichý a pracovitý, snaživý, velmi dobrý řidič tanku a střelec, vojenská služba v ČR 1926-27 i zde cvičen jako řidič tanku
Trestní oznámení	Na základě šetření OPČ z 8.3.1945, zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.tr.ř. pro zločin plenění dle § 492 v.tr.z.dne 13.3.1945 npor. Klímou. Spis zaslán k PS dne 15.3.1945 pro závažnost případu a vlastní přetížení, dne 27.3.1945 proveden výslech stálého přísežného znalce kpt. Riedla, jednalo se o starý stroj v hodnotě cca Bfrs. 3.000.,-
Obžaloba	Podána 7.4.1945 pod čj. Pr 48/45 pro zločin plenění dle § 492 v.tr.z. Publikace obžaloby 11.4.1945 v době od 13. 00 do 13.30 hod, nežádal obhájce, nechtěl písemné vyhotovení obžaloby, nařízeno hlavní líčení na den 25.4.1945 na 11.00 hod, následně zrušeno pro bojovou akci
Hlavní přelíčení	Dne 10.5. 1945 v době od 10.00 hod do 10.50 hod Samosoudce por. Gol, zapisovatel rtn. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obžalovaný uvedl, že neměl v úmyslu vzít šicí stroj na trvale,

	pouze vypůjčit, aby mohl pracovati pro vojáky svého praporu, výslech svědka por. Kordy uvedl, že velitel praporu povolil aby věci z domů v obci byly vojáky užívány a to i bez formálního povolení, to se týkalo i šicích strojů
Rozsudek	Podle § 306 č. 3 v.t.ř. se zprošťuje od obžaloby, která jej viní, že začátkem února 1945 za války ve vesnici Ghywelde ve Francii, nuceně evakuované civilním obyvatelstvem a obsazené čs. vojenskou jednotky svémocně odňal z poškozeného domu šicí stroj zn. Singer č. SA 115952 v ceně Bfrs 3.000, tudíž za války, za obecné tísně, nebyv k tomu zmocněn, odňal pro sebe a jiné osoby cizí věc movitou hodnotu Kč 500.,- nikoliv však 1.000.- převyšující, využiv dojmu, kterým působilo na obyvatelstvo shromáždění větších ozbrojených mocí, čímž měl spáchati zločin plenění podle §§ 492, 493,494a v.tr.z.
Další řízení	
Poznámka	

Číslo spisu	**P 42/45**
Jméno, věk	Desátník Augustin Gunčík, T 1055 Narozen 13.8.1913 v Kunčičkách u Moravské Ostravy, příslušný do Moravské Ostravy, náboženství římsko- katolické, povoláním železničář, posledně bytem v ČR Vítkovice, ulice Zengrova 71
Vojenská služba	Zařazen k Tankovému praporu 3, přemístěn 6.4.1945 od LBA, velitelský posudek z 30.12. 1944 voják úlisný, drzý a ješitný, vynikající řidič, třikrát kázeňsky trestán
Trestní oznámení	Podáno velitelem roty dne 14.3.1945, proti představenému použil výraz „ Běžte se už vysrat“. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. dne 22.3.1945 kpt. Klímou, výslech obviněného dne 27.3.1945 uvedl, že se léčil se zánětem ucha, měl nakázán klid u setniny, výkonný rotmistr mu nařídil skládat věci. Dne 31.3.1945 provedeny výslechy svědků por. MUDr. Šubrta, npor. MUDr. Millera, potvrdili jeho léčbu a nutný klid při léčbě
Obžaloba	Podána 7.4.1945 pod čj. Pr 53/45 pro přečiny dle §§ 145,146,269 v.tr.z.. Publikace obžaloby dne 16.4.1945, požádal o obhájce a provedení výslechu svědků čet. Melíška a svob. Jobase
Hlavní přelíčení	Dne 29.4.1945 v době od 09.50 hod do 11.00 hod Samosoudce kpt. Fischl, zapisovatel štrm. Zbytek, náměstek PP por. Kesek, obhájce npor. Weiner, obžalovaný se k věci doznal, svědek rtm. Mandler uvedl, že došlo k jeho zlepšení, rozkaz k štípaní a úklidu dřeva mu skutečně dal on
Rozsudek	Jest vinen, že dne 8.3.1945 v posádce 1/1 tankové roty ve Francii neuctivým chováním a prudkými výroky vůči výkonnému rotmistrovi rtm. Mandlerovi úmyslně opominul povinnou úctu

	k představenému. V době od listopadu 1944 do března 1945 tamtéž opětně neuposlechl všeobecného zákazu vodění civilních osob do voj. ubikací a proti tomuto zákazu opětně vodil na ubikaci sedmi leté děvče, tudíž jednal proti rozkazu představeného, který se týkal zachování kázně a pořádku a byl závazný též pro jiné osoby, bez neurvalosti a bez zprotivení, čímž spáchal přečin porušení subordinace podle §§ 145,146 b, 156 v.tr.z., přečin proti kázni a pořádku podle § 269 v.tr.z., odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 5 týdnů zostřeného samovazbou v prvním týdnu trestu. Soud odkládá trest podmíněně na zkušební dobu jednoho roku.
Další řízení	Usnesení VS I.stolice v Plzni ze dne 1.9.1946 se uložený trest považuje za prominutý po uplynutí zkušební doby dne 27.4.1945
Poznámka	Po demobilizaci dne 19.9.45 bydlel v Moravské Ostravě, Chodská ulice 42

Číslo spisu	**P 43/45**
Jméno, věk	Desátník Emil Krosčenko, R 1357 Narozen 31.3.1910 v Kosinné, okres Berehovo, příslušný tamtéž, svobodný, povoláním cirkusový zápasník, náboženství evangelické, ovládal šest jazyků slovem, mezi nimi i hispánsky, zvláštní znamení velmi atletické tělo a váha 125 kg
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, 3 rota, velitelský posudek voják málo ukázněný, velmi vychloubačný, podprůměrných vojenských znalostí, průměrný řidič, dvakrát kázeňsky trestán
Trestní oznámení	Podána OPČ k PP dne 4.4.1945, prvotní výslechy téhož dne provedl škpt. Divoký, administrativní výslech podezřelého, šetření v BTD, zjištěno, že čtyři muži vypili láhev calvadosu již ráno, dne 9.4.1945 zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. pro přečin dle § 599 v.t.z.
Obžaloba	Podána 9.4.1945 pod čj. Pr 62/45 pro přečin dle § 599 v.tr.z.. Publikace obžaloby dne 17.4.1945 nežádal obhájce.
Hlavní přelíčení	Dne 4. 5.1945 v době od 14.15 hod do 18.00 hod, jednání ve škole v obci Esguelbecg v místě sídla OPČ Samosoudce npor. Munk, zapisovatel štrm. Zbytek, PP kpt Klíma, obhájce npor. Hirsch, obžalovaný, proveden výslech čtyř svědků, soud se odebral na místo, provedeno místní ohledání, konstatováno spoluzavinění poškozeného, opakovaně soudem konstatováno, že obžalovaný si měl počínat jako zkušený šofér
Rozsudek	Jest vinen, že dne 4.4.1945 v sídle OPČ v Esguelbecg ve Francii jako řidič třítunového vozidla značky Dodge č.L. 5408039 při vjíždění do úzké brány a na most, kde stáli tři příslušníci BTD nevěnoval nebezpečnému místu dostatečné pozornosti, nevyčkal až je chodci úplně uvolní a vjel do brány tak brzo a neopatrně, že zpětným zrcátkem vozu lehce zranil na čele des.Pavelku a karoserií

	vozu přimáčkl hlavu čet. Tomečka k bráně a tohoto usmrtil, tudiž se dopustil jednání, o němž již podle jeho přirozených následků, pro každého snadno poznatelných, podle předpisů zvlášt vyhlášených a podle svého povolání mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr.z a odsuzuje se k trestu vězení v trvání 4 měsíců. Podle zákona ze dne 27.10.1919 čís. 562 Sb.z.a n. povoluje se podmíněný odklad výkonu trestu na dobu 2 let.
Další řízení	Usnesením VS I. stolice v Plzni ze dne 27.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí rezidenta republiky o amnestii ze dne 26.8.1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Dne 15.9. 1945 očekával odsouzený demobilizaci do zahraničí ve sběrném táboře v Plzni. Četař František Tomeček, F 2717, nar. 14.12.1912 ve Vizovicích, okres Zlín

Číslo spisu	**P 44/45** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 45/45**
Jméno, věk	Svobodník Ondrej Poljak, F 2481 Narozen 12.8.1907 v Doubravě, okres Liptovský Mikuláš, příslušný tamtéž, ženatý, povoláním horník, vzdělání 3 tř.obecné, hovoří francouzsky a italsky, náboženství římsko- katolického, posledně bytem osada Bantia, Corsica
Vojenská služba	Zařazen k Ženijní rotě, vojenská služba v ČR 1928- 30 Horský praporu 4, prezentován 11.3.1940, dne 1.5.1942 povýšen na svobodníka, v 1942-43 pracoval v ševcovské dílně, velitelský posudek voják velmi svědomitý poddůstojník, slušný a uctivý, kázeňsky potrestán 21.9.1944 pokutou 40 Ffrr či za neopatrnou jízdu
Trestní oznámení	Podáno OPČ dne 3.4.1945 na základě oznámení strýce poškozené. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř. pod čj. Pr 59/45 dne 3.4.1945 npor. Klímou pro přečin násilného smilstva dle § 406 v.t.z., téhož dne vydán zatýkací rozkaz. Dne 6.4.1945 výslech obviněného, který ničeho nedoznal, dne 12.4.1945 provedeny výslechy fr. svědků, tlumočil štrm. Zbytek, výslech obviněného dne 12.4.1945, tvrzení Therese Dehhergher, že se s ní zabýval v době mezi vánoci a velikonoci 1945 je správné, obyčejně to bylo k večeru, nepamatuje se, že by to bylo v poledne. Líbal ji, hladil ji

	po těle, sahal jí rukou pod kalhoty na její nahé přirození. Toto i onen pokus o soulož prováděl na louce mezi garážemi nebo u garáže, totiž garáže jsou na konci vesnice, při tom až na jeden případ byla vždy přítomna malá sestra Theresy. Pokud se týká L 12, které byly odebrány při zatčení, přivezl jsem si je z Anglie, neslyšel jsem nic o rozkaze, že jest mít zakázáno míti zde ve Francii anglické peníze, rozkaz neslyšel, je šofér a byl velmi často nepřítomen, ani na lodi ani zde ve Francii se toto nedozvěděl, neměl důvodu míti u sebe, kdyby zákaz znal, byl si je hned vyměnil. Přijel z Anglie s prvním transportem a jeho tehdejším velitelem byl ppor. Musil
Obžaloba	Usnesením dne 15.5.1945 PP zastavuje ve smyslu par. 239 v.t.ř. vyhledávací řízení pro podezření ze zločinu násilného smilstva dle § 406 v.t.z.Dle čl.2 Dekretu presidenta republiky ze dne 13.5.1942 o organisaci čs. branné moci na území Velké Británii jest zločin násilného smilstva tr. činem, který soudí a trestají občanské soudy ve Spojeném království, jest tedy čs. soud nepříslušný pro tento zločin. Vývoj válečné situace ukazuje, že čs. brigáda zůstane v rámci britské armády již jen krátkou dobu. Tímto též odpadne překážka, která t.č. brání výkonu jurisdikce polního soudu čs. brigády pro zločin násilného smilstva. Zastavením tr.řízení nenastane žádná újma právu stíhati svob. Poljaka pro uvedený zločin, neboť dle ustanovení par.402 v.t.ř. bude možno znovu zahájiti až formální překážka odpadne. Pro ostatní trestné činy jest podána žaloba. Podána 15.4.1945 pod čj. Pr 59/45 pro zločin prznění dle § 407 v.t.z., přečin porušení subordinace dle § 145,146 c v.t.z.. Publikace obžaloby 19.4.1945, požádal o ustanovení obhájce
Hlavní přelíčení	Dne 25.4.1945 v době Předseda senátu kpt. Fischl, přísedící npor. Slavík, čet Sehnal oba ZTR, zapisovatel rtm. Zbytek, náměstek PP por. Kesek, obhájce npor. Weiner, obžalovaný děvče často přicházelo na zahradu v prostoru ženijní roty, vícekrát s ním mluvil, ve čtvrtek večer 29.3.1945 vzal děvče do náručí, hladil je po prsou a tím se tak rozdráždil, že mínil s ní vykonati soulož. Svlékl se a svlékl i jí spodní kalhoty.Dostat do pochvy se mu nepodařilo, děvče křičelo, že to bolí, on vstal a poslal děvče domů.Bylo to za hranicí dřeva a nikdo okolo nebyl, děvče vypadá starší. Konstatováno soudem, že byl také vyprovokován chováním děvčete.
Rozsudek	Je vinen, že době od Vánoc 1944 do Velikonoc 1945 v denní i večerní době na louce uprostřed obce Herzeele ve Francii, opětně tělesným dotýkáním zneužíval 12-ti leté Marie Therese Deheerger k pohlavnímu dráždění, tudíž pro ukojení svých chtíčů tělesně zneužil děvče, jemuž ještě není 14 let, způsobem jiným, než který je uveden v § 406 v.tr.z. a provozoval toto smilstvo způsobem pohoršivým pro sousedy, čímž spáchal, zločin zprznění podle § 407 v.tr.z. v jednočinném souběhu s přestupkem pohoršivého provozování smilstva podle § 21 zák. č.214/1922 Sb. a odsuzuje se za to k trestu těžkého žaláře v trvání pěti měsíců, zostřeného samovazbou v prvním a posledním měsíci trestu, soud vyslovuje degradaci a nezpůsobilost k opětovnému postoupení do vyšší

	hodnosti, vyslovuje soud ztrátu Čs. voj. pamětní medaile. Podmíněný odklad výkonu trestu se nepovoluje. Podle par.127 v.tr.z. započítává se obžalovanému do trestu vyšetřovací vazba od 3.4.1945 od 09.15 hod do 25.4.1945, oproti tomu se obžalovaný zprošťuje žaloby, která jej viní, že v srpnu 1944 v Transit Campu v Anglii a později ve Francii neuposlechl rozkazů svých představených o zákazu převésti do Francie, případně ve Francii i míti anglické peníze a přivezl si do Francii anglické bankovky v hodnotě L 12,40, tudíž neuposlechl rozkazů svých představených, aniž se tak stalo za okolností, na než v par. 147 až 155 v.tr.z. je uložen trest na zločiny stanovený
Další řízení	Dne 11.5.1945 v 10.00 hod propuštěn z vazby, nástup trestu dne 22.8.1945 ve věznice PS v Klatovech, propuštěn z výkonu trestu 17.10.1945 v 12.00 hod. Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 16.10.1945 se uložený trest prohlašuje na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal pplk. Menčík.
Poznámka	Poškozená Marie Terese Deheerger , bytem u Mme. Deheegher-Benarek, Herzeele, ulice Dounanes, polské národnosti. Vyšetřování případu osobně provedl velitel OPČ mjr.Divoký

Číslo spisu	**P 46/45** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 47/45**
Jméno, věk	Svobodník Antonín Lorenc, F 2685 Narozen 12.9.1909 v Dolním Měřetíně, okres Most, povoláním pekař, příslušný tamtéž, bez vyznání, svobodný, vzdělání 5 tř. obecných, 3 tř. měšťanské, posledně bytem v ČR Jáchymov
Vojenská služba	Zařazen k Motopraporu, 1 motorota, prezentován 1.3.1940 v Agde velitelský posudek voják samotářský, drzý, pro svoji nespolehlivost určen kuchařem, což dělá velmi dobře, ale je vypočítavý
Trestní oznámení	Podána velitelem Motopraporu na rozkaz VB dne 3.4.1945, provedeny výslechy npor. Veverky, por. Dubského oba uvedli, že byli ten večer v kavárně. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.t.ř.10.4.1945 pro přečin dle §§ 145,146 v. tr.z., téhož dne proběhl výslech obviněného, uvedl, že byl opilý a to velmi, pil od rána, ví, že mu tam sebrali Pay- book, celý den ho potom hrozně bolela hlava.
Obžaloba	Podána 20.4.1945 pod čj. Pr 64/45 pro přečin opilství dle § 797

	v.tr.z.. Publikace obžaloby 20.4.1945 ničeho nežádal, dne 4.6.1945 se v 15.00 hod dostavil k PS obžalovaný s obhájcem k nahlédnutí do spisu a předložení plné moci obhájce.
Hlavní přelíčení	Dne 14.6.1945 v Klatovech v době od 14.50 hod do 15.10 hod Samosoudce kpt. Munk, zapisovatel rtm. Chrobok,náměstek PP por. Kesek, obžalovaný, obhájce por. Filipovič, na dotaz soudce obžalovaný uvedl, že je sportovec a vůbec nepije, tehdy to byla výjimka, obhájce poukázal, že po dobu dosavadní služby obžalovaný neměl žádný konflikt s veliteli a nebyl trestán, po vyhlášení rozsudku je odsouzený přijal
Rozsudek	Je vinen, že 31.3.1945 večer v posádce „B" odřadu motopraporu v kavárně v La Panne v Belgii, byv napomenut škpt. Kubínem pro nepřístojné chování a vyzván k odchodu domů, v opilosti tomuto začal nadávat, nechtěje rozkazu k odchodu uposlechnouti, udeřil jej, způsobil v místnosti výtržnost a musel být vyveden, čímž spáchal přečin opilství podle §§ 7 a 797 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 2 měsíců. Výkon trestu se odkládá na zkušební dobu dvou let. Obžalovanému se ukládá, aby po dobu zkušební nepožíval lihovin ve veřejných místnostech.
Další řízení	Usnesením PS I stolice v Plzni ze dne 26.8.1946 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Usnesení PS nebylo odsouzenému doručeno / nerozlepená a nedoručená obálka /. Dne 19.9.1945 demobilizován a přesunut do sběrného tábora v Plzni pro osoby do odsunu do zahraničí

Číslo spisu	**P 48/45** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 49/45**
Jméno, věk	Četař Robert Strauss, Z 592 Narozen 27.6.1905 v Chřibské, okres Wansdorf, příslušný tamtéž, soukromý úředník, ženatý, bez vyznání, vzdělání 4 ročníky reálky, 4 ročníky obchodní akademie s maturitou
Vojenská služba	Zařazen k Dělostřeleckému pluku, prezentován a přísahal 19.6.1943, velitelský posudek voják, který vždy své povinnosti vykoná řádně a svědomitě, ukázněný, vojensky řádné vystupování, inteligentní, skromný, dvakrát kázeňsky potrestán
Trestní oznámení	Podáno velitelem pluku dne 12.4.1945.
Obžaloba	Podána 24.4.1945 pod čj. Pr 68/45 pro přečin dle § 599 v.tr.z. Publikace obžaloby dne 30.4.45 o 17.00 hod., uvedl, byl

	s obžalobou obeznám, poprosil o obhájce, hlavní líčení nařízeno na 14.5.1945 o 15 ½ hodině, obžalovaný požádal o odložení přelíčení při osobní návštěvě soudu 3.5.1945, byla mu udělena mimořádná dovolená s nástupem 7.t.m. k návštěvě nemocného dítěte, dne 6.5.1945 PS zrušeno hlavní líčení. Záznam z 9.5.1945 bude pokračováno v novém sídle soudu. Zpráva pluku líčení se obžalovaný může zúčastnit po 6.6.1945
Hlavní přelíčení	Dne 8.6.1945 v jednací síni č. 34 v budově Krajského soudu v Klatovech v době od 12.30 hod do 14.00 hod Samosoudce por. Gol, zapisovatel rtm. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obhájce npor. Steiner, obžalovaný uvedl, že byl za sebou dvakrát vyhlášen poplach a hlídka byla celý den v prudké minometné palbě, sám byl velmi nachlazen, do transportéru nastupovali velmi rychle, spíš do něho skákali aby se dostali z místa, kde hrozil přepad Němci, sedal s nabitou zbraní, potom ji měl připravenou k palbě a vůz s sebou najednou trhl, je možné, že měl prst na spoušti, na dotaz obhájce uvedl, že situace byla velmi napjatá a hlídka byla po tři hodiny v minometné palbě.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 10.dubna 1945 v úseku dělostřeleckého pluku ve Francii vědomě nezajistil svůj sten – gun a po nasazení zásobníku položiv zbraň na kolena držel ji v motorovém vozidle ústím hlavně směrem k rtm.děl.Štefanskému tak neopatrně, že vyšly 2 rány, které tohoto těžce ranily na stehně, tudíž dopustil se opomenutí a jednání, o nichž již podle jeho přirozených následků pro každého snadno poznatelných, podle předpisů zvláště vyhlášených a podle svého povolání mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čím spáchal přečin proti bezpečnosti života podle § 599 v.tr. z. a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 3 dnů. Soud odkládá výkon trestu na zkušební dobu jednoho roku.
Další řízení	Usnesením PS III. Armádního sboru v Klatovech ze dne 4.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal por. Gol.
Poznámka	Přípis VB z 11.6.1945, rozsudek soudu neměl být zveřejněn v denním rozkaze.Dne 15.9.1945 zařazen k Dělostřeleckému pluku 1.

Číslo spisu	**P 50/45**
Jméno, věk	Desátník Tibor Politzer, R 2356 Narozen 2.10.1917 v obci Jelka, okres Šamorín, příslušný do Bratislavy, svobodný, povoláním kreslič, náboženství židovského, vzdělání 3 ročníky umělecké školy, otec Alfréd, posledně bytem v ČR Bratislava, náměstí Marošiho 2

Vojenská služba	Zařazen k Tankové brigádě 12, sloužil v britské armádě a dosáhl tam hodnosti sgt., dne 1.9.1943 požádal o přiznání hodnosti v čs. armádě, velitelský posudek voják tichý, kamarádský, velmi pracovitý, dosti dobrého vojenského vystupování.
Trestní oznámení	Podána velitelem Tankového praporu 2 dne 10.4.1945, téhož dne lékařsky vyšetřen čet. Kříž, zjištěn starý šrám na čele, téhož dne v 20.00 hod proveden výslech des. Politzera a čet. Kříže
Obžaloba	Podána 21.4.1945 pod čj. Pr 70/45 pro přečin dle §§ 145, 146,154 v.tr.z.. Publikace obžaloby dne 14.4.1945 požádal o obhájce a uvedl, že chce řádně soudně vyšetřit, že svědek Kříž nebyl zraněn. Hlavní líčení nařízené na 14.5.1945 o 14.00 hod bylo dne 12.5.1945 zrušeno z důvodu přesunu brigády do vlasti
Hlavní přelíčení	Dne 15.6.1945 v době od 09.00 hod do 10.45 hod Samosoudce por. Gol, zapisovatel rtm. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obžalovaný, obhájce por. Maroši, při jednání slyšeni tři svědci mezi nimi i vojín Kříž, obžalovaný trval na tom, že byl napaden.
Rozsudek	Jest vinen, že dne 5. dubna 1945 na ubikaci mužstva Tankového. praporu 2 mimo zaměstnání udeřil několikráte do hlavy čet. Kříže, aniž nastalo nějaké poškození tohoto, tudíž mimo službu vztáhl ruku na vyššího, při čemž žádné poškození tohoto vyššího nenastalo, čímž spáchal zločin porušení subordinace podle §§ 145, 146 a, 145 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu žaláře v trvání dvou měsíců, zostřeného samovazbou v trvání jednoho týdne na konci trestu.Vyslovuje se degradace. Podmíněný odklad výkonu trestu se nepovoluje.
Další řízení	Usnesením PS III.Armádního sboru v Klatovech ze dne 17.9.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí Prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8 1945 prohlašuje za prominutý.
Poznámka	Dne 19.6.1945 rozsudek zveřejněn v denním rozkaze tankového praporu. Dne 30.6.1945 podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce žádost o milost k Prezidentu republiky. Přípis MNO ze dne 24.9.1945 o předložení spisu obratem k rukám plk. Šimáka.

Číslo spisu	**P 51/45**
Jméno, věk	Vojín Julius Grozs, R 413 Narozen 17.1.1915 v Malých Šarluhách, okres Želiezovce, příslušný tamtéž, ženatý, povoláním soukromý úředník, náboženství židovského, otec Izák, matka Rosalia
Vojenská služba	Zařazen k Dělostřeleckému pluku 1, prezentován 9.8.1940 v Tel-Avivu, přísahal v Palestině
Trestní oznámení	Podáno velitelem Dělostřeleckéhopluku 1.Dne 22.4.1945 zahájeno vyhledávací řízení ve smyslu § 137/ 1 v.tr.ř., provedeny výslechy pěti svědků všichni židovského vyznání. Výslech obviněného proveden dne 22.4.1945 kpt.Klímou obviněný uvedl, že nalezl svoji

	sestru Jeanette Farkaš, bytem Paris Rue Par Adam, je velmi bohatá, má peníze, ale nepraktická, proto ji pomáhal shánět jídlo a ostatní. Nyní všeho lituje.
Obžaloba	Podána 24.4.1945 pod čj., Pr 71/45. Publikace obžaloby dne 27.4.1945 v 13.00 hod, uvedl, že nic nekupoval od vojáků, vše kupoval od civilistů, téhož dne obžalovaný věnoval 3.500 cigaret pro raněné, cigarety předal do úschovy PS
Hlavní přelíčení	Dne 12.6.1945 od 15.00 hod do 15.45 hod Samosoudce kpt. Munk, zapisovatel des. Tuček, PP kpt. Klíma, obžalovaný, obžalovaný se doznal, slyšeni dva svědci, des. Valenta se nedostavil, obžalovaný uvedl, že chtěl pomoci sestře s níž se setkal po delší době. V úvaze soudu mu přitěžovalo to, že poškodil dobré jméno čs. armády, soud dospěl k závěru, že obžalovaný jest náchylný k páchání podobným činům, trest plně přijal a děkoval za něj
Rozsudek	Jest vinen, že v době od ledna do dubna 1945 vědomě a opětovně odesílal své sestře do Paříže dopisy, aniž by je předložil nařízené vojenské censuře. Nakupoval od civilního obyvatelstva ve Francii potraviny a posílal je své sestře a její rodině. Bezcelně z Anglie nakupoval cigarety ve velkém množství a daroval je své sestře. Nakupoval pomocí jiných příslušníků útvaru více peněžních poštovních poukázek, než mu bylo povoleno. Což vše bylo zakázáno brigádními rozkazy, tudiž jednal proti rozkazům představených, které se týkají kázně a pořádku a jsou též pro jiné osoby závazné. Dne 11.4.1945 bez povolení příslušného představeného odejel od své jednotky do Lille, čímž spáchal přečin proti kázni a pořádku podle § 269 v.tr.z. a kázeňský přestupek a trestá se za to peněžitým trestem v částce Kč 1.000, pro případ nedobytnosti stanoví se trest vězení v trvání 14 dnů. Tento trest jest nepodmíněný.
Další řízení	Dne 12.6.1945 v 16.00 hod odsouzený složil v hotovosti částku Kč 1.000, částku převzal štrm Zbytek do zatimní úschovy
Poznámka	Zadržen 22.4.1945 v zadním voji vozidel spolu s voj. Macháčkem s velikým množstvím potravin fr.policisty, dne 22.4.1945 v 20.45 hod propuštěn z vazby v Lille.

Číslo spisu	**P 52/45**
Jméno, věk	Četař Ondrej Gažík, A 483 Narozen 26.7.1900 v Trenčíně, okres tentýž, příslušný do Trenčanských Biskupic okres Trenčín, ženatý, povoláním zámečník, náboženství římsko- katolické, vzdělání 6 tř.obecných, 3 tř. měšťanky. Posledně bytem v ČR Trenčanské Biskupice, manželka bydlí v Anglii v Northamptonu
Vojenská služba	Zařazen k Dopravnímu oddílu, 3 rota, vojenská služba v ČR 1920-22, prezentován v Agde 16.5.1940, ode dne 27.7.1943 do 1.5.1944 konal službu ve věznici jako dozorce, velitelský posudek klidný ,

	rozvážný, dbalý svého zevnějšku, kázeňsky trestán dne 14.4.1944 opustil bez důvodu své stanoviště
Trestní oznámení	Dne 1.4.1945 velitelem oddílu kpt. Andresem. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu ustanovení § 137/1 v.tr.ř. kpt. Klímou pro přečin dle §§ 457,464b v.tr.z.. Dne 1.4.1945 vydán PP zatýkací rozkaz, téhož dne v 18.30 hod dodán do vazby PS. Dne 2.4.1945 v 09.00 hod proveden výslech obviněného npor. Klímou uvedl, že nic neudělal a žádal o výslech svědků. Další výslech obviněného proveden dne 8.4.1945 důrazně opakoval, že nic nikomu neprodal, ve výslechu dne 15.4.1945 vysvětlil původ prázdných jerry- carů, další výslech 20.4.45 uvedl, že nikoho z uvedených Francouzů nezná. Dne 12.4.1945 od 9.00 hod soudce npor. Kulka provedl výslech svědků v poli dva čs. vojáci, tři fr.civilisté, tlumočil rtm. Zbytek. Na předložené fotografii jej nikdo z Francouzů nepoznal.
Obžaloba	Podána 26.4.1945 pod čj. Pr 58/45 npor. Klíma. Publikace obžaloby dne 28.4.1945 požádal o provedení výslechu svědků, které dodá, vzal na vědomí, že jednání nařízeno na 3.5.1945
Hlavní přelíčení	Dne 3.5.1945 od 10.00 hod do 12.10 hod Samosoudce npor. Munk, zapisovatel rtn. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obhájce ppor. Maroši, obžalovaný, navrhl další dva svědky, jednání přerušeno za účelem oběda, rozsudek vyhlášen v 13.00 hod. Nikdo ze zúčastněných se nevyjadřil.
Rozsudek	Podle § 306 číslo 3 v.tr.ř. se zprošťuje od obžaloby, že poprvé někdy v měsíci březnu 1945, podruhé 27.3.1945 a potřetí 29.3.1945 v posádce dopravního oddílu ve Francii odcizil celkem 7 čtyřgallonových plechovek vojenského benzinu v ceně L 1,17,1/2 a prodal je fr.civilistům po Fffrs 200.- za plechovku, tudiž třikrát odňal ve svůj prospěch cizí věc movitou z držení vojenského eráru bez přivolení, aniž by hodnotu Kč 500.- převyšovala, čímž měl spáchati trojnásobný přečin krádeže podle § 457,482,732 v. tr.z.
Další řízení	
Poznámka	

Číslo spisu	**P 54/55** **Spis se nedochoval**

Číslo spisu	**P 53/55**
Jméno, věk	Vojín František Paláček, T 1508 Skutečné jméno František Bielezs

	Narozen 29.12.1919 v Českém Těšíně, okres tentýž, příslušný tamtéž, svobodný, povoláním natěrač, rozvedený, náboženství římsko- katolické
Vojenská služba	Zařazen k Tankové brigádě 12, prezentován 21.7.1944, přišel z německé armády zde sloužil u tan. jednotky v Cassenu, velitelský posudek voják těžko chápavý avšak snaživý a pracovitý, v německé armádě sloužil u jednotky se svým bratrancem Karlem Vinickým nar. 1925, t.č. rovněž v čs. armádě
Trestní oznámení	Trestní oznámení OPČ z dne 27.2.1945, oznámení velitele praporu 20.2.1945. Zahájeno vyhledávací řízení usnesením dle § 137/1 v.tr. ř. dne 3.3.1945 kpt. Fichlem pod čj. Pr39/45 pro přečin §§ 457,732 v.t.z, téhož dne spis zaslán k PS pro vlastní přetížení. Dne 3.3.1945 vydán PP zatýkací rozkaz kpt. Fischlem, dne 5.3.1945 dodán v 17.30 hod do věznice PS. Výslech obviněného dne 6.3.1945 v době od 14.25 hod do 15.25 hod provedl npor. Kulka, obviněný uvedl, že nic neprovedl, ve výslechu pokračováno 17.3.1945 znovu trval na to, že nic neprovedl Dne 10.4.1945 navštívil vyšetřující soudce a zapisovatel spolu s obviněným polskou rodinu o nichž mluvil obviněný ve výslechu a kde měl zde být v noci z 26. na 27.1.1945, vyšetřující soudce zjistil, že je přítomna pouze jedna polská žena, která potvrdila tvrzení obviněného, že zde přespal se svoji přítelkyní a občas k nim docházel, sám jim nic nedával, její manžel je nekuřák a také nic od obviněného neočekávali, jelikož je pouze chudým vojákem. Dne 14.4.1945 vyšetřující soudce provedl šetření k cigaretám voj. Bejkovského, voj. Beniese Mikuláše a voj. Beniese Viliama zejména k jejich uschování, také k ceně cigaret. Zjištěno, že se jednalo o zásilku amerického Červeného kříže.Dne 26.3.1945 proveden výslech celkem čtyř svědků, balíky s cigaretami došly když byli v poli vrátili se a byli rozdělané, je pravda, že obviněný byl s nimi v poli.Dne 21.4.1945 proveden výslech fr.svědků npor. Munkem a rtn Chrobok, svědci nic neviděli a neslyšeli, neví, že by někdo v domě kouřil anglické cigarety, oni sami nic nekupovali. Dne 22.4.1945 zrušeno uvalení vazby propuštěn v 14.00 hodin
Obžaloba	Podána 29.4.45 pod čj. 39/45 pro přečin dle § 212 v.t.z. Publikace obžaloby 29.4.1945, požádal o obhájce. Vzal na vědomí nařízení jednání na den 10.5.1945, toto přesunuto na 12.5.1945 a poté zápisem předsedy PS zrušeno a odročeno na neurčito.
Hlavní přelíčení	Dne 6.6.1945 v době od 09.30 hod do 10.15 hod Samosoudce por. Gol, zapisovatel rtm. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, obžalovaný, obhájce npor. Steiner
Rozsudek	Jest vinen, že dne 26. ledna 1945 v odpoledních hodinách se nedovoleně vzdálil z posádky Záložní tankové roty ve Francii a vrátil se až druhého dne kolem 10.00 hod. dopolední, tedy za války od svého útvaru bez dovolení podle předpisu vyžádaného se vzdálil přes noc a déle byl nepřítomen, při čemž však neměl v úmyslu navždy se vyhnouti své služební povinnosti, čímž spáchal přečin svémocného vzdálení podle § 212 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu tuhého vězení v trvání dvou měsíců, zostřeného samovazbou v trvání jednoho týdne na konci trestu. Podle ustanovení § 127

	v.tr.z. se obžalovanému započítává do trestu vyšetřovací vazba od 5.3.1945 od 17.30 hod do 22. dubna 1945 do 14.00 hod. Podmíněný odklad výkonu trestu se nepovoluje. Naproti tomu se dle § 306 č.3 v.t.ř. zprošťuje od obžaloby, která jej viní, že dne 26.1.1945 v posádce tankové roty ve Francii odcizil voj. Bejkovskému 600 cigaret v ceně 168,- Fffrs, 3 tabulky čokolády v ceně 75,- Fffrs, voj. Vilému Beniesovi 500 cigaret v hodnotě 140,- Fffrs a voj. Mikuláši Beniesovi 600 cigaret v ceně 168,- Fffrs a erární šálu v ceně 20,- Fffrs, tedy předměty v celkové hodnotě 503,50 Fffrs, tudíž odňal ve svůj prospěch cizí věci movité z držení svých soudruhů bez jejich přivolení, aniž by hodnotu Kč 500 převyšovaly, čím měl spáchati trojnásobný přečin krádeže podle § 457,482,732 v.t.z.
Další řízení	Výkon trestu odložen na neurčito na základě rozkazu VB č. 137/45 z 10.6.1945. Dne 20.7.1945 VB vydán rozkaz o dodání do vojenské věznice v Klatovech, nástup trestu dne 24.8.1945 v 17.00 hod, propuštěn z výkonu trestu 7.9.1945. Usnesením PS III.Armádního sboru v Klatovech ze dne 8.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8.1945 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal por. Gol.
Poznámka	Vojín Mikuláš Benies, T 1402, nar.15.4. 1923, prezentován spolu se svým bratrem Vilémem dne 30.4.1941, padl dne 4.5.1945 u Dunkerque.

Číslo spisu	**P 55/45**
Jméno, věk	Vojín Ervín Konečný, T 3647 Narozen 10.6.1926 Horní Lutyni, okres Český Těšín, povoláním řezník, vzdělání 5 tř.obecných, 2 tř.měšťanky, náboženství římsko-katolické, posledně bytem v ČR Horní Lutyň 442, otec František, matka Aloisie roz. Konopková
Vojenská služba	Zařazen k Dělostřeleckému pluku, 3 oddíl, prezentován 12.12.1944, přišel z německé armády, velitelský posudek voják tichý, pracovitý, velmi dobrý telefonista, zastával funkci velitele telefonního roje, dne 16.4.1945 potrestán trestem 21 dní vězení po službě velitelem oddílu kpt. Olšinou, trest přerušen dne 1.5.1945
Trestní oznámení	Oznámení OPČ dne 23.4. 1945, na místě byl pořízem náčrt místa a popis místa.Zahájeno vyhledávací řízení usnesením ve smyslu § 137/1 v.t.ř. dne 24.4.1945 pro přečin dle § 599 v.t.z., lékařský nález vojína. MUC. Paraka, lékaře, byl na místě pět minut po události, konstatoval průstřel pravé plíce, okamžitá smrt. Výslech obviněného 30.4.1945 por. Kesekem v době od 11.45 do 12.20 hod, uvedl že si byl vyzkoušet novou zbraň, ze sten- gunu nikdy nestřílel, potom zkoušel německou pušku a přetahoval se o ní s fr. frekventantem nemůže říci jak sahal na ruku, žák se potom podíval na pušku a utekl do pole, Francouzi se začali mezi sebou hádat a ukazovali na

	vojína Bendu, že on vystřelil, on viděl klesat civilistu u terče, běžel tam jako první. Doběhl a viděl ránu v prsou a tvář již začala modrat, chtěl běžet pro doktora, Francouzi jej zastavili, potom čekal na ppor. Anderleho, který za chvíli přišel. Předtím šel okolo voják, který řekl, že nejlepší aby nic nedělali, že zajde do kanceláře pro nějakého důstojníka. Výslech svědka A. Causette nar. 29.4.1925 proveden dne 30.4.45 v době od 10.00 hod do 11.45 hod ve francouzštině, tlumočeno štrm. Zbytkem, byl s ostatními na předvojenské přípravě, vzal si jejich pušku a manipuloval s náboji, nemířil, jen zmáčkl spoušť, byl půl kroku od obviněného, na pušku nesahal, kamarád R. Banquart křičel asi čtyři vteřiny a pak se zhroutil, instruktor volal aby mu přinesli kapesník, potom mu nařídil aby šel pro kněze a uvědomil četnictvo. Instruktor vojákovi předtím říkal že nemá střílet, že tam jsou koně, cesta vedla na Petit Fort Philippe, všeobecně lidem přístupná, zcela určitě jej pozoroval jak manipuluje s puškou a zmáčkl spoušť, kamaráda co byl zastřelen, tak před výstřelem neviděl, jen slyšel instruktora jak říká nechoď tam.
Obžaloba	Podána 5.5.1945 pod čj. Pr 72/45 pro přečin dle § 599 v.tr.z.. Publikace obžaloby dne 10.5.1945 v době od 21.40 hod, poprosil o ustanovení obhájce a výslech svědka voj. Berana. Hlavní líčení stanoveno na den 15.6.1945 o 10 ½ hod .
Hlavní přelíčení	Dne 15.6.1945 v době od 11. 00 hod do 13.00 hod Samosoudce por. Gol, zapisovatel rtm. Chrobok, náměstek PP por. Kesek, por. Maroši, obžalovaný, jednání litoval, byla to nešťastná náhoda, rozhodně nemířil při manipulaci se zbraní k terčům
Rozsudek	Jest vinen, že dne 15. dubna 1945 na střelnici v Gravelines ve Francii neoprávněně manipuloval s cizí puškou, uzamkl závěr a pušku nezajistil, ač věděl, že v nábojové komoře je náboj a že před terči jest v té době fr.cílný a zacházel s puškou tak neopatrně, že z ní vyšla rána, která smrtelně zranila Rogera Banquarta, tudíž dopustil se jednání a opomenutí, o němž již podle přirozených následků pro každého snadno poznatelných, podle předpisů zvláště vyhlášených a podle svého povolání mohl předvídati, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečí života, zdraví nebo bezpečnosti těla lidského, čímž spáchal přečin proti bezpečnosti života dle § 599 v.tr.z. a odsuzuje se za to k trestu vězení v trvání 2 měsíců, zostřeného samovazbou v trvání jednoho týdne na konci trestu.Do trestu se započítává odpykaný kázeňský trest vězení po službě od 16.4.1945 do 30.4.1945 jako trest prostého vězení v době 15 dnů. Povoluje se obžalovanému podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu jednoho roku.
Další řízení	Usnesením PS III. armádního sboru v Klatovech ze dne 4.10.1945 se uložený trest na základě rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 29.8. 1944 prohlašuje za prominutý. Usnesení vydal por. Gol
Poznámka	Ke střelbě došlo v 16.45 hod.. Dne 15.9.1945 v další činné službě u Dělostřeleckého pluku.

9. Vyhodnocení výzkumné části rigorózní práce

9.1. Počet projednávaných soudních případů

V této výzkumné části práce bylo zjišťováno, kolik bylo celkem projednáno soudních případů, kolik z nich bylo dochováno. Bylo dokumentováno, kolik osob prošlo řízením před Polním soudem I. stolice v poli. Dále u kolika trestu došlo k upuštění od obžaloby a v kolika případech byl obžalovaný zproštěn obžaloby.

Projednáno případů	celkem	120 případů	
Dochovaných soudních spisů	celkem	104 případy	
Nedochovaných soudních	celkem	16 případů	
Obžalovaných osob	celkem	110 osob	
Obžalovaných osob dvakrát	celkem	3 osob	tedy 2.72 %
Obžaloby podané ve spolupachatelství	celkem	6 osob	tedy 5,45%
Zproštění od obžaloby	celkem	15 případů	tedy 14.42 %
Upuštění od obžaloby	celkem	3 případy	tedy 2.88 %

Zde se vytčení předpoklad plně splnil, pouze na tři osoby byly polním prokurátorem podána obžaloba dvakrát. Počet trestných činů spáchaný ve spolupachatelství byl velmi malý. Z projednávaných případů došlo celkem v 15 případech ke zproštění od obžaloby, v procentuálním vyjádření tedy v 14.42 % případů. K upuštění od obžaloby došlo v 3 případech, tedy v 2.88 %. V celkovém kontextu však velmi pozitivně překvapuje nízký počet osob, které byly projednávány soudem. Početní stav Čs. obrněné brigády k 8.5.1945 dosáhl 6.848 osob, což znamená, soudem byl projednáván přibližně každý 66 voják. Nutno opět přihlédnout ke ztížených podmínkám a proto nezbývá než ocenit vysokou kázeň a morální kvality čs. vojáků

9.2.Věk

V této výzkumné části práce bylo ověřováno, jaké bylo věkové rozpětí u osob, které stanuly před Polním soudem I. stolice v poli. Celkem se jednalo o 106 osob, pro

větší přehlednost byl tento soubor rozdělen do věkových skupin. Věkové zastoupení bylo následující:

Věk 20- 25 let	26 osob	tedy 24.52 %
Věk 26- 30 let	32 osob	tedy 30.18 %
Věk 31- 35 let	18 osob	tedy 16.98 %
Věk 36- 40 let	19 osob	tedy 17.92 %
Věk nad 40 let	11 osob	tedy 10.37 %

Zde se stanovený předpoklad nesplnil, neboť nejvíce stíhaných osob pocházelo v souboru ze skupiny druhé, tedy z věkové kategorie 26 až 30 let. Skupina u níž bylo předpokládáno největší zastoupení byly na místě druhém. Poměrně zajímavým zjištěním, bylo zastoupení věkové kategorie nad 40 let, kdy mezi těmito muži bylo i několik legionářů z 1. světové války. Dále z tabulek vyplývá poměrně značné množství osob, které před vstupem do čs. armády prošly službou v armádě německé.

9.3.Skladba uložených trestů

V této části práce bylo zkoumáno procentuální zastoupení projednávaných provinění, tedy zločinů a přečinů dle platného voj. trestního zákona.
Skladba těchto jednání a provinění, za něž byl ukládán byla taková:

Zločin zbabělosti	celkem 3 případy
Přečin svémocného vzdálení	celkem 11 případů
Zločin porušení subordinace	celkem 18 případů
Přečin porušení subordinace	celkem 26 případů
Přečin proti bezpečnosti života	celkem 20 případů
Zločin plenění	celkem 1 případ
Zločin zběhnutí	celkem 4 případy
Zločin zprotivení se rozkazu	celkem 2 případy
Zločin úmyslného ublížení na zdraví	celkem 5 případů
Zločin porušení povinnosti ve strážní službě	celkem 2 případy

Přečin porušení povinnosti ve strážní službě	celkem	4 případy
Zločin zprznění	celkem	1 případ
Přečin opilství	celkem	2 případy
Přečin zmrhání pod slibem manželství	celkem	1 případ
Zločin veřejného násilí vydíráním	celkem	2 případy
Přečin proti kázni a pořádku	celkem	7 případů
Zločin zpronevěry	celkem	1 případ
Zločin podvodu	celkem	1 případ
Zločin koupě kradené věci	celkem	1 případ
Přečin rušení obecného míru	celkem	1 případ
Přestupek pohoršlivého smilstva	celkem	1 případ
Přestupek urážky armády	celkem	1 případ
Kázeňský přestupek	celkem	6 případů

Na základě provedeného výzkumu daného souboru je možno říci, že vytčená hypotéza byla splněna dílčím způsobem. Nejčastějším trestným proviněním, o němž uvedený soud rozhodoval byl přečin porušení subordinace v 26 případech, dalším přečin proti bezpečnosti života o němž bylo rozhodováno v 18 případech. Třetím byl zločin porušení subordinace , který byl zastoupen 18 případy. V této souvislosti je však třeba upozornit na tu skutečnost, že trestné činy byly ukládány v dnešní právní terminologii jako úhrnné a jeden rozsudek tak mohl vyjadřovat i trest ukládaný za několik trestných činů.

9.4.Uložený trest

V této části bylo zkoumáno procentuální zastoupení uložených trestů, respektive uložení trestů zostřujících. Dále bylo zkoumáno v kolika případech bylo poté velitelstvím brigády rozhodnuto o výkonu uloženého trestu respektive jeho odložení jeho výkonu na pozdější dobu.

Skladba uložených trestů a jejich výkon byl následující:

Trest žaláře v délce do 1 roku	celkem 27 případů
Trest žaláře v délce do 2 let	celkem 4 případy
Tret žaláře v délce nad 2 léta	celkem 2 případy
Trest vězení u dozorce v délce do 10 dní	celkem 4 případy
Trest vězení ve věznici polního soudu v délce do 1 měsíce	celkem 15 případů
Trest tuhého vězení v délce nad 1 měsíc	celkem 28 případů
Peněžitý trest	celkem 10 případů
Ztráta práva volebního do obcí	celkem 12 případů
Zákaz požívání lihových nápojů	celkem 2 případy
Trest degradace	celkem 8 případů
Trest ztráty čs. pamětní medaile	celkem 8 případů
Trest propuštění z čs. branné moci	celkem 1 případ
Trest uhrazení způsobené škody	celkem 2 případy
Trest ztráty nároku na služební odměnu a nevyplacené náležitosti	celkem 2 případy
Zostření trestu samovazbou	celkem 21 případů
Zostření trestu tvrdým ložem	celkem 12 případů
Zostření trestu postem	celkem 14 případů
Podmínečný odklad výkonu trestu se stanovenou zkušební dobou	celkem 28 případů
Nástup výkonu trestu žaláře	celkem 8 případů
Odložení nástupu trestu na základě rozhodnutí velitele brigády	celkem 25 případů
Započtení vyšetřovací či zajišťovací vazby	celkem 18 případů
Započtení kázeňského trestu	celkem 5 případů

Ve výzkumu u jednoho uloženého trestu nebyla zjištěna uložená výměra a u jednoho uloženého trestu nebyl vysloven dodatkový trest.

Celkově došlo k potvrzení vytčené hypotézy, když počet trestu žaláře nebyl velký a z tohoto počtu došlo k nástupu trestu pouze v 8 případech. Zároveň bylo potvrzeno, že ve velkém počtu došlo k odložení trestu a to ať již ve formě podmínečného odložení výkonu trestu se zkušební dobou či rozhodnutím velitele

brigády o odložení nástupu trestu na pozdější dobu z důvodů služby. Poměrně zajímavým se jeví vyšší počet uložených zostřených trestů vězení či žaláře, nejčastěji trestem samovazby v různé délce.

Seznam použitých zkratek

PS Polní soud I. stolice
VPS Vrchní polní soud
PP Polní prokurátor
VPP Vrchní polní prokurátor
NVS Nejvyšší vojenský soud
KS Krajský soud
SZ Státní zastupitelství
MNO Ministerstvo národní obrany
MV Ministerstvo vnitra
CIO Czech Inteligence Office / čs. zpravodajský úřad/
SIS Secret Inteligence Service / br. zpravodajská služba/
NT Náhradní těleso Čs.obrněné brigády
ČSOB Čs. samostatná obrněná brigáda
VB Velitelství brigády
BŠR Brigádní štábní rota
BTD Brigádní těžké dílny
LBD Lehké brigádní dílny
LBA Lehká brigádní ambulance
LAD Lehká automobilní dílna
OPČ Oddíl polních četníků
OKPÚV Oddíl kanónů proti útočné vozbě
OBZ Odbor obranného zpravodajství
PVR Pěší výcviková rota
ZTR Záložní tanková rota
TNR Tanková náhradní rota
RDZ Rota doprovodných zbraní
MPO Motorizovaný prapor
DO Dopravní oddíl
ŘD Řádná dovolená
War office Ministerstvo války
PHM Pohonné hmoty a maziva
tan. tankový

čs.	československý
fr.	francouzský
St. Východ	Střední Východ
S.V.	Stanoviště velitele
L	Libra sterlingů
Sh.	Shiling
DN	Dopravní nehoda
jus.	Justiční služba
VHA	Vojenský historický archiv

Zkratky vojenských hodností

voj.	Vojín
svob.	Svobodník
des.	Desátník
des. asp.	Desátník aspirant
čet.	Četař
čet. asp.	Četař aspirant
rtn.	Rotný
rtn. asp.	Rotný aspirant
rtm.	Rrotmistr
štm.rtm.	Štábní rotmistr
prap.	Praporčík
ppor.	Podporučík
por.	Poručík
npor.	Nadporučík
kpt.	Kapitán
št. kpt.	Štábní kapitán
mjr.	Major
pplk.	Podplukovník
plk.	Plukovník
gen.	Generál

10. Závěr

Tato rigorózní práce pojednává o opomíjené části naší československé armády v období druhé světové války na půdě Velké Británie a to vojenské justice.

Činnost justice je nezbytná prakticky v každé řádné organizované armádě k zachování kázně a pořádku, které jsou bezpodmínečně nutné k základnímu fungování vojenských formací. Trestání zákonem stanovených právních norem je vlastně jedinou možností jak zachovat funkci armády v demokratických podmínkách, což zejména ve válečných podmínkách platilo dvojnásob.

Proto došlo k vytvoření jednotlivých složek vojenské justice v podstatě ihned po vzniku čs. armády ve Francii v roce 1939 a rovněž tak po jejím přesunu na půdu Velké Británie v létě 1940. V obou případech tomuto předcházelo poměrně složité a komplikované jednání mezi československou a francouzskou stranou, respektive mezi československou s anglickou stranou.. Tato jednání měla konstituoval postavení složek naší vojenské justice a výkon její jurisdikce.

Na podzim roku 1940 tak po schválení několika vládních aktů britské vlády mohlo dojít k vlastní práci na organizaci vzniku jednotlivých vojenských justičních úřadů. K jejich formování byla zvolena prakticky jediná varianta, spočívající ve vytvoření nalézacího soudu sídlícího přímo v sídle čs. samostatné brigády / tedy hlavní čs. vojenské složky branné moci / a soudu odvolacího, který sídlil v Londýně / tedy v sídle MNO /. Současně s tím došlo k vytvoření úřadů polního prokurátora. V jejich personálních obsazených došlo v průběhu let k mnoha změnám.

V průběhu doby po kterou trvala válka došlo k vytvoření čs. vojenských jednotek i mimo půdu britských ostrovů a to na Středním Východě a poté i v Sovětském Svazu. I u těchto čs. vojenských formacích došlo k vytvoření vojenských justičních formací. Některé ze soudních rozhodnutí byla poté projednávány u soudu odvolacího ve Velké Británii.

Po odjezdu Čs. samostatné obrněné brigády na evropské bojiště a jejím nasazení v bojovém postavení u Dunkergue došlo k z důvodu naléhavé nutnosti k vytvoření dalšího soudu nalézacího v rámci čs. vojenských úřadu. Tímto se stal v říjnu 1944 Polní soud I. stolice u Velitelství Náhradního tělesa ve Velké Británii. Paralelně došlo k reorganizaci páce polního prokurátora, kdy byl zřízen úřad polního prokurátora u tohoto soudu.

V jednotlivých přehledech válečných letech v nich soud, respektive čs. vojenská justice působila jsem se pokusil na základě mnohdy velmi neúplných archivních záznamů
zachytit jednotlivé dny. Zejména pokud se toto týkalo každodenního služebního života,zejména u Polního soudu I. stolice. V souvislosti došlo i k dílčímu a nepřímému zachycení činnosti dalších čs. vojenských úřadů, či jejich jednotlivých příslušníků. Bylo vycházeno pouze z materiálu, které jsou dochovány v poměrně kusém Fondu Vojenské justice ve Velké Británii, deponovaném ve Vojenském ústředním archivu v Praze. Původní záměr zachytit každý den od 1.1.1941 se z objektivních důvodů nepodařilo splnit.

V části věnované personálním medailonům jsem se pokusil zadokumentovat jednotlivé životní osudy příslušníků vojenských justičních úřadu, zejména soudců a prokurátorů. V těchto je zachyceno z jakých poměrů jednotlivý důstojníci a osoby mužstva pocházeli, jaké byly jejich studijní poměry, či jaká byla jejich služba v předválečné armádě. Jsou zde zachyceny jejich odchody do zahraničního odboje, prvotní zařazení do čs. branné moci a jejich přemístění k vojenským justičním úřadům. Dále je zaznamenána jejich vojenská justiční kariéra a další osudy po skončení válečných událostí.

Rigorózní práce se podrobněji ve své výzkumné části zabývá prací Polního soudu I. stolice u Čs. samostatné brigády, respektive u Čs. samostatné obrněné brigády. Ve výzkumné části této práci byly poměrně vyčerpávajícím způsobem zachyceny všechny soudní případy tímto soudem projednávané od vyhlášení mobilizace Čs. samostatné obrněné brigády v létě 1944 až do ukončení jeho činnosti po příjezdu na půdu osvobozené vlasti v létě 1945.

Celkem tento soud projednal v této době 104 případů, jejichž složení bylo velmi rozmanité a pestré, zrovna tak jsou rozmanitá a pestrá rozhodnutí, která byla soudem v těchto případech vydána. Rozhodnutí soudu ve válečných, respektive polních podmínkách tvoří velmi zajímavý výsek z činnosti a života čs. vojáků a nasazení čs. vojenských jednotek v rámci čs. brigády, i když ze sociologického a lidského pohledu je spíše pohled z jeho odvrácené strany. Této soud projednával mnohdy i případy závažných trestně- právních provinění, mezi něž patřily závažné případy ublížení na zdraví, porušení subordinace či svémocného odloučení od jednotky. Dále také případy krádeží, zpronevěry, podvodů, kdy mezi poškozenými byli mnohdy i civilní obyvatelé.

Toto pochopitelně ve svém důsledku vrhalo špatný stín na pověst čs. armády. Za některá provinění proto byly vyneseny poměrně citelné trestu. V celkovém kontextu, blížícího se konce války, však drtivá většina a trestů odnětí svobody nebyla vůbec nastoupena, nastoupené tresty byly brzy přerušeny. U všech vynesených rozsudků, ve kterých toto možnost přicházela v úvahu tyto byla na základě vyhlášené amnestie prezidenta republiky prohlášeny za prominuté.

Některé vyhlášené rozsudky budí i po mnoha letech úsměv, mezi něž patří případ trestného činu zmrhání pod slibem manželství či několika rvaček mezi vojáky. Z dalších případů je i po letech cítil nelehká válečná doba v nichž se projednávané případy udály, mezi tyto patří některé případy ublížení na zdraví či ublížení na zdraví, v jejichž důsledků umírali čs. vojáci prakticky několik měsíců či dní před koncem války, během níž byli vystaveni mnoha dramatickým událostem.

Je nutno však říci, že všechny případy, které Polní soud I. stolice u Čs. samostatné obrněné brigády projednával studoval velmi podrobně a se vší profesionalitou a vydaná rozhodnutí jsou dokladem vysoké právní úrovně čs. vojenského soudnictví a úrovně předválečné justice , z níž soudci pocházeli vůbec.Zejména podrobná mnohahodinová projednávání a následně vydané mnohastránková rozhodnutí i po letech udivují svoji vysokou precizností, argumentací logických a právních podkladů, které byly mnohdy spojeny s citací z práva římského.

Jednotlivé zápisy zachycující činnost tohoto polního soudu v pravdě bojovém nasazení respektive za přesunů doplňují dosud nepublikované podrobnosti z činnosti Čs. samostatné obrněné brigády při jejím bojovém nasazení.

Vojenská justice se za dobu své existence musela vyrovnat s mnoha problémy, které přinášela vojenská služba, průběh války a těžké podmínky mnohaleté emigrace. Všechny tyto problémy byly zvládnuty prakticky vždy excelentním způsobem a vojenské úřady vždy pracovaly jako příkladné vojenské útvary, o čemž svědčí jednotlivá ocenění, kterých se jim v průběhu let dostalo.

Samotné zpracovaní tématiky zachycující všechny složky čs. vojenské justice na půdě Velké Británie je velmi obsáhlé a zcela nepochybně přesahuje rozsah vymezený pro předložení rigorózní práce. Pro velmi podrobný a ucelený obraz o její práci, činnosti a funkci by bylo třeba vědeckému průzkumu podrobit mimo provedený výzkum. Zejména dokončení zdokumentování rozsudků vydaných Polním soudem I. stolice u čs. samostatné brigády od jeho vzniku do odchodu do pole, dále rozsudky vydané Polním soudem I. stolice u Velitelství NT, materiály úřadu polních prokurátorů. Rovněž provést konfiguraci se zdokumentovanými rozsudky vydanými Vrchním polním soudem v Londýně. S touto problematikou také souvisí rozhodnutí vydaná Kárným výborem při Čs. samostatné brigádě.

K detailnějšímu popisu práce vojenských justičních úřadů by bylo třeba rovněž zpracovat a vyhodnotit jednotlivé rozkazy vydané velitelstvím brigády tak i rozhodnutí MNO. Nepochybně mnohé je zachyceno v materiálech vztahujících se k práci a činnosti jednotlivých čs. exilových činitelů a čs. exilových ministerstev. Další podrobnosti k studované problematice by se jistě podařilo dohledat v britských archivech. Tento takto ucelený výzkum by však dle mého názoru měl být úkolem erudovaného vědeckého výzkumu, k němuž zcela jistě v nejbližších letech nedojde, neboť například Vojenských historickým ústavem není v současné době zpracován ani podrobný jmenný seznam příslušníků čs. branné moci v letech Druhé světové války.

Během práce na této rigorózní práci jsem zažil mnoho zajímavých a podnětných chvil a setkání, jak při samotné archivní práci, kdy jsem při zpracovávání jednotlivých případů narazil na jména těch vojáků, které jsem znal jak osobně, tak jak jsem je poznal

zprostředkovaně při zpracovávání jiných materiálů. Opět jsem si ověřil, že historie a její jednotlivé souvislosti nejsou nikdy černobílé. Mnoho případů, které byly projednávány má mnohem složitější pozadí než je zachyceno v úředních spisech.

Je třeba stále uvědomovat, že nám vůbec nepřísluší hodnotit práci vojenské justice ve Velké Británii v letech druhé světové války dnešníma očima. Všechny úspěchy spolu s omyly patří již historii. Jediné k čemu tato práce měla posloužit, je to, že by se nikdy nemělo zapomenout na všechny československé občany- vojáky, kteří byli příslušníky našeho vojska a ať už z jakýchkoliv přišli do kontakty v vojenskými justičními orgány byli těmi, kteří šli dobrovolně nabídnout v této neobyčejně těžké době, věrni vojenské přísaze a morálnímu imperativu, to nejcennější co měli, svůj život. Vlast, kterou tolik milovali, jim později vrátila za tuto oběť tak málo.

Czechoslovak military justice in Great Britain 1940 – 1945 include the research of activity of the Field court of the 1st degree within Czechoslovak independent armoured brigade for armed conflict

Presented work describes until now quite omitted part of history of Czechoslovak military resistance movement on the West during World War II. This omitted part of history means the activity of Czechoslovak military-justice offices within Czechoslovak army in France and later in Great Britain as well.

This work shows foundation and regular activities of military-justice offices in France and later complicated foundation of the Czechoslovak military units in Great Britain, then foundation of the military justice in 1940, negotiations between governments for creation international treaties that have established Czechoslovak military units and military-justice offices. But mainly it describes daily routine of the Field court of the 1st degree within Czechoslovak independent, later armoured brigade.

The work describes in details the staff of the military-justice offices include changes that have been made during those years. Personalities of soldiers are presented in detail portrait articles and there are also written the important events of their professional career, of the beginning of their work at military justice and their other experiences. These articles show even the other men of Czechoslovak military justice in Great Britain.

Then there is a detail description of events of the part of military justice. The main aim is to map the daily routine and activity of the Field court of the 1st degree within Czechoslovak independent armoured brigade by materials of the Army`s historical archives in Prague. These materials are particularly organisation decisions, documents of the Supreme field court in London, documents of the command of brigade, documents of Ministry of defence and other parts of Czechoslovak military forces. There is also an interesting correspondence of the department of military jail concerning the future of convicted men. The original intention was to record all activities of that court during 1941- 1945 day after day, but this finally wasn't possible because not complete materials are available today.

The aim of the research part of this work is to assess every judgement that has been pronounced by that court after the declaration of the war state and during its activities on the European battlefield and during its work within Czechoslovak independent armoured brigade.

The archive materials were assessed, life in the army and privacy of the soldiers as well were signed in summaries, the consequences of crimes, include all stages of judicial proceedings and pronouncing of judgements were processed.

These judgements were the base for the research part of this work that tries to process them in the way of frequency of all cases, in the way of number of convicted people, of their age, of the structure of inflicted punishments. Then the number of punishments and the rest of these facts were assessed.

The aim of this work is to explain not very well known part of history concerning military resistance movement on the West. Until now very rarely was published anything about the existence of Czechoslovak resistance movement respectively about establishment of military formations in Great Britain. Soldiers who have served in Czechoslovak brigade in Great Britain during 1940-1945 were mentioned include the information that they have broken the law with only very rare exemption. But in judicial documents from that period and not only in the court decisions we can see very interesting details which are describing a difficult life of soldiers who have carried out their duty of their own free will. We can find out the real relations between soldiers, how was their behaviour towards their superiors like, what about the relations towards British citizens, what was life in Britain of that war age like.

Presented work should be a small memory to all of these men and particularly army's judges, prosecutors and all other members of military justice who made their not easy work at military justice with all their endeavour, responsibility and love, because they knew that they were helping in struggle for liberation of their native country.

Obsah

Úvod 3

1. Stručný přehled vývoje československé vojenské justice v letech 1918-1939.....6

2. Tvoření vojenské justice u československých vojenských jednotek v letech 2. světové války 8

3. Vznik československé armády na půdě Velké Británie 10

4. Vznik Vojenské justice v rámci československé armády ve velké Británii 17

5. Personální obsazení vojenské justice ve Velké Británii 20

6. Portrétní medailony jednotlivých pracovníků vojenské justice ve Velké Británii 22

7. Vlastní činnost Polního soudu I. stolice ve Velké Británii 100

7.1. Rok 1941 100
7.2. Rok 1942 145
7.3. Rok 1943 170
7.4. Rok 1944 186
7.5. Rok 1945 221

8. Výzkumná část rigorózní práce 235

8.1. Počet projednávaných soudních případů 235
8.2. Věk 235
8.3. Skladba uložených trestů 236
8.4. Uložený trest 236

TABULKY 239

9. Vyhodnocení výzkumné části rigorózní práce 402

9.1. Počet projednávaných soudních případů 402
9.2.Věk 402
9.3.Skladba uložených trestů 403
9.4.Uložený trest 404

Seznam použitých zkratek 407

10. Závěr 409